သုမङ္ဂလာဘိ သိရီဓေ မဟာဝမ္မ ဂုဏဂုရု

တန်ဆိပ်တော်ရှု

မြန်သာခန်းကျောင်းဆရာတော်

အရှင်သာရဒဿီ

စီရင်တော်မူအပ်သော

ဓမ္မပဒဘာဋ္ဌကထာနိယမ

(တတိယတွဲ)

ပါဠိဆရာ-ဦးထွန်းရည် နှင့်
ပိဋကတ်တော်မြန်မာပြန်ပွားရေး စာတည်းအဖွဲ့
မှတ်တမ်းပြုပြင်ဆင်သည်။

ဖြန့်ချိရာဌာန

ပိဋကတ်တော်မြန်မာပြန်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်

ကောင်းတိုးပုံနှိပ်တိုက်

၁၃၁၇ ခု-ခု

၁၉ ၃ ၆

၁၉၇၅

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နိဒါန်း။

ပညာဓိ ပညဝန်၊ သီလာဓိ သီလဝန် မိုဃ်းစွန်ပတ်မျှ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခလျှက်၊ ဂန္ဓကာရကြီးအစစ်၊ ဖြစ်တော်မူသော အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်၊ လက်ဘယ်ပ၊ အနုရာဓပြည်၏ တောင်မျှက်နှာ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌၊ ယာပိုက်လေးထွေ၊ မျှနေစမ္ပယ်တော်မူခိုက်တွင်၊ စီရင်ရေးသားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာပါဠိကို၊ နာဂတ်နောင်လာ၊ ပညာဒုဗ္ဗလ၊ မန္ဒပုဂ္ဂိုလ်၊ စာသင်ပျို့တို့၊ မပြိုမပြင်၊ သိမြင်လွယ်ကြပါစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အမရပုရ၊ ပဌမမ်ဖို့တည်နန်းတော်၊ နေခြည်လျှံလင်း၊ ရန်ညွှန့်နှင်းသော၊ မင်းတရားကြီး လက်ထက်၊ ထက်မြက်လျှင်မြန်၊ အမြင်သန်သော၊ ဉာဏ်ဘော်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော "သုဓမ္မာဘိ သိရိဓ ဓမ္ဘာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု" သွန်းထုခတ်နှိပ်၊ တံဆိပ်မင်းစံ။ ဘွဲ့ထူးခံလျှက်၊ နိုင်ငံနှံ့စပ်၊ ဂုဏ်ရောင်လျှပ်သော ပြာသားဒ်ခကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၊ သီးသီးမျှားစား၊ ဘာသာဆုံးဖြတ်၊ နည်း ပညာတ်၌၊ တတ်သိလ်မှာတော်မူသည့်အတိုင်း။ ဆစ်ပိုင်းကျကျ၊ ဘော်ပြတည်ဆွင်၊စီရင်တော်မူခဲ့သော၊"ဓမ္ဓပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ" မူစာကို၊ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့၊ နှစ်ထောင်းအားရမ်း။ ချီးမွမ်းနှစ်သက်ဘွယ် အထူးဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သဘောတူ မူစာအစောင်စောင်တို့နှင့်ဌင်း။ မူကွဲအစောင်စောင်တို့နှင့်ဌင်း။ စုပေါင်းညီနှိုင်းလျှက်၊ အပိုင်းအဖြတ်၊လျှောက်ပတ်

နိဒါန်း

တင် တယ်စ္ဝာ သုက်သင်ပြင်ဆင်ပြီးလျှင်၊ ဧလေးအင်စက်ပုံ၊ အလျှံစုံသော၊ မန္တလေး မြို့၏ ကြက်သရေ မင်္ဂလာ၊ ပညာကျော်လိုက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ "**ပိဋကတ်တော် ပြန်ပွားရေး စာပေဖြန့်ချိရေးတိုက်**" က၊ ပုံနှိပ် ထုတ်ဆောင်လိုက်ပါသည်၊ ပညာ ဉာဏ်ရှိ၊ ကဝိနွယ်ဝင်၊ သူတော်စင်တို့သည်၊ ခင်မင်နှစ်သက်၊ လေ့ကျက်သမှု၊ အာရုံပြု၍၊ ကြည့်ရှုတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

မှာထားချက်

( ) ဤအဘွဲ့ဝင်းရှိ၊ ဘာမျှားသည်။ နိဿယဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အယူအဆ အာဘောဂတော် မှာထားချက် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ပိဋကတ်တော်ပြန်ပွားရေး
စာပေဖြန့်ချိရေး
မန္တလေးမြို့။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိုင်ယ။

မာတိကာ။ ― ― ―

မမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိုဿယ။

မာတိကာ။ ။ ။

ဝမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာတိကာ။			မျက်နှာနံပါတ်။
၅-သမ္မဇ္ဇနတ္ထေရဝတ္ထု	....	....	၂၄၀
၆-အဂ်ုလိမာလတ္ထေရဝတ္ထု	....	....	၂၅၁
၇-ပေသကာရမိတုဝတ္ထု	....	....	၂၅၃
၈-တိ သဘိက္ခုဝတ္ထု	....	....	၂၆၂
၉-စိဉ္စမာဏဝိကာဝတ္ထု	....	....	၂၆၄
၁၀-အသဒိသဒါနဝတ္ထု	....	....	၂၇၂
၁၁-အနာထပိ ဏ္ဍိကပုတ္တကာလသဝတ္ထု	....	....	၂၀၂

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။

၁-မာဂဏ္ဍိယဝတ္ထု	....	....	၂၀၇
၂-ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု	....	....	၂၉၆
၃-ရေကပတ္တနာဂရာဇဝတ္ထု	....	—	၃၄၂
၄-အာနန္ဒတ္ထေရဉ်ပေါသထပဉ္စဝတ္ထု	....	....	၃၅၁
၅-အနာဘိရတိဘိက္ခုဝတ္ထု	....	....	၃၅၅
၆-အဂ္ဂိဒတ္တဗြာဟ္မဏဝတ္ထု	....	....	၃၅၉
၇-အာနန္ဒတ္ထေရပုစ္ဆိတပဉ္စဝတ္ထု	....	....	၃၇၁
၈-သမ္မဟုလဘိက္ခုဝတ္ထု	....	....	၃၇၃

၁၅-သုခဝဂ္ဂ

၁-ဥာတိကလဟဝူပသမနဝတ္ထု	....	....	၃၇၅
၂-မာရဝတ္ထု	....	....	၃၈၀
၃-ကောသလရညော ပဏာမယဝတ္ထု	....	....	၃၈၂
၄-အညတရကုလဒါရိကဝတ္ထု	....	....	၄၀၄
၅-ဂေါနဒ္ဓဉ္ဇပါသကဝတ္ထု	....	....	၄၀၇
၆-ရာဇပသေနဒိကောသလဝတ္ထု	....	....	၄၉၁
၇-တိသ္သတ္ထေရဝတ္ထု	....	....	၄၉၆
၈-သက္ကပဥ္ဟာနဝတ္ထု	....	....	၄၉၈

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာသာဓုနိုဿယ။

မာတိကာ။ ဗျက်နှာနုံပါတ်။

၁၆–ပိယဝဂ္ဂ။

၁-တယောဇနုပဇ္ဇဇီတဝတ္ထု	....	....	၄၀၄
၂-အညတရကုဋုမ္ဘိကာဝတ္ထု	....	....	၄၀၉
၃-ဝိသာခါဝတ္ထု ...	....	....	၄၁၂
၄-လစ္ဆဝီဝတ္ထု	....	....	၄၁၅
၅-အနိတ္ထိဂန္ဓကုမာရဝတ္ထု	....	....	၄၁၆
၆-အညတရပြာဟ္မဏဝတ္ထု	....	....	၄၂၂
၇-ပဠာယဝေဒါရကဝတ္ထု	....	....	၄၂၅
၈-ကေအနုဝဂါမိတ္တေရဝတ္ထု	....	....	၄၂၉
၉-နန္ဒိယဝတ္ထု	ဆ	....	၄၃၁

၁၇–ကောဓဝဂ္ဂ။

၁-ရေဟိနီခတ္တိယကညာဝတ္ထု	....	....	၄၃၇
၂-အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု	....	....	၄၄၄
၃-ဥတ္တရုဥပါသိကာဝတ္ထု	....	....	၄၄၇
၄-မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရပဋ္ဌာနဝတ္ထု	...	....	၄၆၄
၅-ဗုဒ္ဓပိတုပြာဟ္မဏဝတ္ထု	....	....	၄၆၈
၆-ကုန္ဓာနမရုဇဂဟ–ဒ္ဝိဒါသိဝတ္ထု	....	....	၄၇၃
၇-အဇာတသတ္တုဥပါသကာဝတ္ထု	....	....	၄၇၈
၈-ဃဋိကာရဝတ္ထု	....	....	၄၈၄

၁၈–မလဝဂ္ဂ။

၁-မဂ်ဒိုးသဲတကားတ္တေဝတ္ထု	....	....	၄၈၆
၂-အညတရပြာဟ္မဏဝတ္ထု	....	....	၄၉၅
၃-ပါဋိယတ္ထေရဝတ္ထု	....	....	၄၉၈
၄-လာဠုဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု	....	....	၅၀၃
၅-အညတရကုလပုတ္တပဝတ္ထု	....	....	၅၀၈
၆-ဗျည္ဇသားဂိုဝတ္ထု	....	....	၅၁၂

မမ္မပဒေအာဌကထာနိုဿယ။

မာတိုကာ။			မျက်နှာနံပါတ်။
၇-ပဠာသတဉ္ဉပါသကဝတ္ထု	....	....	၅၁၇
၈-တိဿဒဟရဝတ္ထု	....	....	၅၂၀
၉-ပဠာဉ္ဉပါသကဝတ္ထု	....	....	၅၂၄
၁၀-မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိဝတ္ထု	....	....	၅၂၉
၁၁-ဥဗ္ဗာနသည်ကြွေးရဝတ္ထု	....	....	၅၄၇
၁၂-သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု	....	....	၅၄၉

ဒုတိယ ဘဏ္ဍကဏ္ဍ

ဝေဒနာ ခန္ဓာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၁-စူဠဒုက္ခဓမ္မက္ခန္ဓသုတ္တံ ။

(တဆယ်လေးတွဲတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားရာ သဟာဿဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ တဆယ်နှစ်တွဲတို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ဟောအပ်သော ပါပဝဂ်၌ ဟောရာ ဂါထာတို့တွင် စူဠဒုက္ခဓမ္မက္ခန္ဓသုတ်ကို ရှေးဦးစွာဖွင့်ခြင်းငှါ "အဘိတ္ထရေထ" စသည်ကို မိန့်အပ်၏)။

"အဘိတ္ထရေထ ကလျာဏေ"တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဂေ-ဏ္ဍိသို့ စသော တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ စူဠဒုက္ခဓမ္မကံ၊ စူဠဒုက္ခဓမ္မက ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဝိပဿီဒသဗလဿ ကာလသို့၊ ဝိပဿီဘုရား၏ ပွင့်လင်း ထွန်းပသောအခါ၌။ မဟာကေသဝဋ္ဋက ပြာဟွဏောနာမ၊ မဟာကေသဝဋ္ဋက ပုဏ္ဏားမည်သည်။

အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အယံပန၊ ဣတိပုဏ္ဏားသည်ကား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ စူဠေကသာဋကောနာမ၊ စူဠေကသာဋကပုဏ္ဏား မည်၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ့။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဧကော နိဝါသနသာဋကောနာမ၊ တခုသောအပေါ်ရုံပုဆိုးမည်သည်။ အဟောသိ ရှိသည်ဖြစ်၏။ ပြာဟ္မဏီယာပိ၊ပုဏ္ဏားမအား၊လည်း။ ဧကော၊ တထည်တည်းသာရှိ၏။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ဧကမေဝ ပါရုပနံ၊ တခုသော အပေါ်ရုံ သာရှိ၏။ ဗဟိဂမနကာလေ၊ အပသို့ သွားသောကာလ၌။ ပြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏီ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း။ တံ၊ ထိုပုဆိုးဖြူကို။ ပါရုပတိ၊ ရုံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားနာခြင်းကို။ ဃောသိတေ၊ ကြွေးကြော်လတ်သော်။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘောတိ၊ အို၎င်မ။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ ဃောသိတံ၊ ကြွေးကြော်၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းသို့။ ဂမိဿသိ ကိံ၊ သွားအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါမှ သွားအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ပါရုပနဿ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြူ၏။ အဘावेန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အမ္မောဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကေတော၊ တပြိုင်နက်။ ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှါ။ နိ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ပြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ သာမိ၊ မင်းဆရာပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဋကံ၊အပေါ်တင်ပုဆိုးကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ခြုံ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟ၊ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ့အဖြစ်ကို။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဗိတိနာမေတ္ဝာ၊ လွန်စေ၍။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ သတ္ထုပုရတော၊ ဘုရားရှေ့မှ။ နိသိန္နောဝ နေလျက်လျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အသောသိ၊ နာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဟတ္ထိရုံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။ ဖရမာနာ၊ နှံ့လျက်။ ပဗ္ဗတပ္ပမာဏာ၊ တောင်ကဲ့သို့ပိတ်၊ဖိတိသည်။ ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုဋိဇုကာမော ဟုတ္ဝာ၊ ပူဇော်လိုသည်ဖြစ်၍။ တုဏ္ဍိ သာဋကံ၊ ဤအင်္ကျီရုံကို။ သ စေ ဒ ဃာ မိ၊ အကျယ်၌ လွှမ်းခြုံသည်ဖြစ်အံ့။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ ပါရုပနံ၊ ခြုံရခြင်းသည်။ နေဝ ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ပါရုပနံ၊

လက်ဝန်ထောဘင်ရခြင်းသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ရှာတိုဝိန္ဒေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာယု၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ မဇ္ဈေရစိတ္တောနံ၊ ဝန်တိုသောစိတ်တို့၏။ သဟာယံ၊ တဝေထောင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကံ သဒ္ဓါစိတ္တံ၊ တကြိမ်ကြည်ညိုသောစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါစိတ်ကို။ အဘိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ ပုန၊ ထဖန်။ မဇ္ဈေရသဟာယံ၊ ဝန်တိုခြင်းတဝေထောင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယု၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဗလဝမဇ္ဈေရံ၊ အားကြီးသော ဝန်တိုခြင်းကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဂဏ္ဍန္တံဝိယ၊ ယူသကဲ့သို့။ သဒ္ဓါစိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ကို။ ပဋိပဿဒ္ဓိယောဝ၊ တားမြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒဿာမိ၊ လှူဒုံ။ နဒဿာမိ မလှူဒုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တဿ၊ ကြံသော၊ တဿ ဧဝ၊ ထိုပုဏ္ဏားအားသာလျှင်။ ပဌမယာမော၊ ညဉ့်ယာမ်သည်။ ဝတော၊ လွန်၏။ မဇ္ဈိမယာမော၊ မဇ္ဈိမယာမ်သို့။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်လတ်သော်။ တသ္မိံ ပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မထုတ်နိုင်။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာမ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မမ သဒ္ဓါစိတ္တေန၊ ငါ၏သဒ္ဓါစိတ်သည်။ မဇ္ဈေရစိတ္တေန၊ ငါ၏ဝန်တိုစိတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈန္တသေဝ၊ စစ်ထိုးစဉ်မင်လျှင်။ ဒ္ဝိယာမာ၊ နှစ်ယာမ်တို့သည်။ ပိတိတ္ထောဝ၊ လွန်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဣဒံ မဇ္ဈေရစိတ္တံ၊ ဤဝန်တိုသော စိတ်သည်။ ဝနမ္ဘာနံ၊ ပွားများသည်ရှိသော်။ စတ္တာရိ ပါ ယေဟိ၊ အပါယ်လေးပါးတို့မှ။ ဘိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဥက္ခိပိတုံ၊ ချီခြင်း,ကြွခြင်းငှါ။ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့။ နံ၊ ထိုအပေါ်တင်ပူဆိုးကို။ ဒဿာမိ၊ လှူအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ မဇ္ဈေရသဟာယံ၊ ဝန်တိုစိတ်တဝေထောင်ကို။ အဘိ ဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ သဒ္ဓါစိတ္တံ၊ သဒ္ဓါစိတ်ကို။ ပုရေစာရိကံ ကတ္ဝာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။ သာဒ္ဓကံ၊ ပုဆိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္ထုပ္ပါဒမူလေ၊ ဘုရားခြေတော်ရင်း၌။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇီတံ၊ အောင်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ မဟာသဒ္ဒံ၊ သည်းစွာသောအသံကို။ အကာသိ၊ ကြွေးကြော်၏။ ရာဇာပသေနဒီ ကောသလော၊ ကောသလင်းကြီးသည်။ ဝမ္မံ သုဏန္တော၊ တရားနာစဉ်။ တ သဒ္ဒံ၊ ထိုအသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပုစ္ဆိ၊ ဟု၊ မေးကုန်လေ၏။ ကေန၊ ထိုပုဏ္ဏား

သည်။ ကိုဠ်ဖြ၊ တစ်စုံတခုကို။ ဇိတံ ကိရ၊ အောင်ဟန်ရှိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ရာဇပုရိသေဟိ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ ပုစ္ဆိတောဝ၊ မေးလတ်သော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားဘသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို။ကတံ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေသာဠ္ဍကယုဂံ၊ ပုဆိုးတစုံကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တံပိ၊ ထိုပုဆိုးကိုလည်း။ တထာဂတသ္သ၊ ဘုရားအားသာလျှင်။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သောဠသ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ထည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝိဂုဏံ ကတ္ဝာ၊ နှစ်ဆတက်ပြု၍။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားဘည်။ တာနိပိ၊ထိုပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားအားသာလျှင်။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အာသ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒ္ဝတ္တိံ သယုဂါနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ထည်သော ပုဆိုးစုံတို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိတို့။ အဂဟေတ္ဝာ၊ မယူမူ၍။ လဒ္ဓံလဒ္ဓံ၊ ရတိုင်းရတိုင်းကို။ ဝိသဇ္ဇေသိယေဝ၊ စွန့်ကြဲသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါဒမောစနတ္ထံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှါ။ တတော၊ ထို သုံးဆယ့်နှစ်ထည်သော ပုဆိုးစုံမှ။ ကေယူရံ၊ တစုံကို။ အတ္တနော၊ မိမိအကျိုးငှါ။ ဂဏှိ၊ တထည်ကို။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမ၏ အကျိုးငှါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေ ယုဂါနိ၊ နှစ်စုံတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ တီဏိ ယုဂါနိ၊ အစုံသုံးဆယ်တို့ကို။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားအားသာလျှင်။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ရာဇာပန၊ မင်းသည်ကား။ တသ္မိံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထုဂုတ္တိပိ၊ ခုနှစ်ကြိမ်လည်း။ ဒဒန္တေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ ဒါတုကာမောယေဝ၊ လှူလိုသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ။ မဟာကေသာဠ္ဍကော၊ မဟာကေသာဠ္ဍကသည်။ စတုသဋ္ဌိယာသာဠ္ဍကယုဂေသု၊ ခြောက်ဆယ့်လေးစုံသော ပုဆိုးတို့ဘ။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ထည်တို့ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ အယံပန၊ ဤ

ပုဏ္ဏားသည်ကား။ ဒ္ဝိတ္တိ သယုဂ်၊ သုံးဆယ်နှစ်စုံကို။ လဒ္ဓကာလေ၊ ရသော အခါ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ထည်တို့ကို။ အဂ္ဂေဟေသိ၊ ယူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပုရိသေ၊ လုလင်တို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဒုက္ခရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ အန္ဓေပုရေ၊ နန်းတွင်း၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဒွေကမ္မလာနိ၊ ဝတ်လဲတော် ကမ္မလာနှစ်ထည်တို့ကို။ အာဟရာပေယျာထ၊ ဆောင်ချေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေ၏။ တေ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုမင်းကြီး မိန့်တော် မူ တိုင်း။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတသဟဿဂ္ဃနိကေ၊ အဖိုးတန် သိန်းထိုက်ကုန်သော။ ဒွေ ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာ နှစ်ထည်တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားယည်။ မမသရီရေ၊ ငါ၏ကိုယ်၌။ ဣမေ၊ ဤကမ္မလာတို့ကို။ ဥပယောဂံ၊ တင်ခြင်း ဝတ်ခြင်းငှါ။ နအရဟန္တိ၊ မထိုက်ကုန်။ ဗုဒ္ဓသာသနဿ၊ ဘုရားသာသနာအား။ ဧတေ၊ ထိုအထည်တို့သည်။ အနုစ္ဆဝိကာ၊ ထိုက်တန်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကံ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာတထည်ကို။ အန္ဓော ဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတွင်း၌။ သတ္ထုသယနဿ၊ ဘုရားကိန်းတော် မူသောအိပ်ရာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝိတာနံကတွာ၊ ဗိတာန်ပြု၍။ အနုဗန္ဓိ၊ မျက်နှာကြက်၏။ ဧကံ၊ တစ်ထည်ကို။ အတ္ထဲနော ဃရေ၊ မိမိအိမ်၌။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘုဉ္ဇန္တဿ ဘိက္ခုနော၊ ဆွမ်းစားသောရဟန်း၏။ ဘတ္တကိစ္စဋ္ဌာနေ၊ ဆွမ်းစားရာ အရပ်၌။ ဝိတာနံ ကတွာ၊ ဗိတာန်ပြု၍။ ဗန္ဓိ၊ မျက်နှာကြက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သာယန်သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ ကမ္မလံ၊ ထိုကမ္မလာကို။ သဠာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရား။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ပူဇာကတာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေး၍။ ကေသာဒ္ဌကေန၊ ကေသာဒ္ဌကသည်။ ပူဇိတံ၊ ပူဇော်၏။ ဣတိ စုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ပသာဒဋ္ဌာနေယေဝ၊ ကြည်ညိုရာ အရပ်၌သာလျှင်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညို၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ စတ္တာရော-ဟတ္ထိစ၊ ဆင်လေးစီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရော အသော်စ၊ မြင်းလေးစီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ ကဟာပဏ သဟဿာနိစ၊ အသပြာလေးထောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတသော ဣတ္ထိယောစ၊ မိန်းမ လေး ယောက်တို့ကို

လည်းကောင်း။ စတသော ဒါသိယောစ၊ ကျွန်မ လေးယောက် ထို့ကိုလည်း ကောင်း။ စတ္တာရော ဟုရိသေစ၊ မင်းချင်း ယောကျ်ား လေးယောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ စထုရော ဂါမဝရေစ၊ အခွန်ထွက်သော ရွာ လေးခုတို့ကို လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝသတ္တမံ၊ ခုနှစ်လီ ပြည့်အောင်။ စတ္တာရိ စတ္တာရိ၊ လေးခု လေးခုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သမ္ဘစတုက္ကံ နာမ၊ သမ္ဘစတုက္က မည်သော အလှူကို။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြော ဟောကုန်၏။ စူဠေကသာဋကဿ၊ စူဠေကသာဋကာ။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ဟဟောအစ္ဆရိတံ၊ ဩော် စုံဖွယ်ရှိလှ ၏။ မဟာတ္ထာမေဝ၊ တခဏာချင်းလျင်။ သမ္ဘစတုက္ကံ၊ အလုံးစုံသော စတုက္ကာ အလှူကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကတ္ထ နု ကလျာဏ ကမ္မေန၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ အဇ္ဇမေဝ၊ ယခုပင်လျင်။ ဝိပါကေန၊ ကောင်း ကျိုးကို။ ဒိဋ္ဌေ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ဂဠထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန္တု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတို့၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် ထည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ ကေသာဋကော၊ ဤကေသာဋကသည်။ ပဋမယာမေ၊ ပဋမယာမ်၌။ မယာ၊ ငါဘုရားအား။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ သခေ အာသင်္ကိယ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်ပြီဖြစ်အုံ။ သမ္ဘသောဋ္ဌသက၊ အလုံစုံ ဘစ်ဆယ့်ခြောက်ခု ရှိသော သောဋ္ဌသကကို။ အလဘိဿ၊ ရလေပြီရာ၏။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမ ယာမ်၌။ သခေ အာသင်္ကိယ၊ အကယ်၍ လှူနိုင်ပြီဖြစ်အုံ။ သမ္ဘဋ္ဌက၊ အလုံးစုံ ရှစ်ခုနှစ်လီကို။ အလ ဘိဿ၊ ရလေပြီရာ၏။ ပလ ဝပစ္ဆိမယာမေ၊ အားကြီး သော ပစ္ဆိယာမ်၌။ ဒိန္နတ္ထာ ပန၊ လှူခြင်းကြောင့်ကား။ သေ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ သမ္ဘစတုက္ကံ၊ လေးခု ခုနှစ်လီကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ကလျာ ဏ ကမ္မ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောသူသည်။ ဥပမုနိုစိတ္တံ၊ လေးဦးနှာ ဖြစ်သောစိတ်ကို။ အဟာ ပေတ္တာ၊ မယုတ်စေမူ၍။ တံ ခဏာ ဥပဝ၊ ထိုခဏ၌ သာ လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဒန္ဓံ၊ နှေးစွာ။ ကတံ၊

ပြုအပ်သော။ ကုသလ၊ ကုသိုလ်သည်။ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဒဗ္ဗ မာနုံ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဒန္ဓမေဝ၊ နုံ့နှေးစွာလျှင်။ ဒဒါတိ၊ ပေး၏။ တာသွာ၊ တိုကြောင့်။ စိတ္တုပ္ပါဒသမနန္တရမေဝ၊ စိတ်ဥပါဒ်သည်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သာလျှင်။ ကလျာဏကံမှ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဤသို့မိန့်ရှိ။ အနုသန္ဓိ ဝါ ဧတ္ထ၊ အနုသန္ဓေစပ်ရှိ။ ဝမ္မံ ဗဟသေန္တော၊ ဘုံးဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုတော်။

(၁၁၆) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကလျာဏ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ အဘိတ္ထရေထ၊ လျင်စွာ လျင်စွာသာလျှင် ပြုကုန်ရာ၏။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒန္ဓံ၊ နှေးစွာ။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ ပြုဃေသော်။ မနော၊ စိတ်သည်။ ပါပသ္မိံ၊ မကောင်းမှု၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်တတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဘိတ္ထရေထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တုရိတတုရိတံ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ ကရေယျုံ ၏။ ကုတော အတ္ထော၊ ဤကား အနုက်တည်း။ ပါ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဂိဟိနောဝါ၊ လူသည်မူလည်း။ သလာ ကဘတ္တေ ဒါနာဒီသု၊ စာရေးဖာ ဆွမ်းလှူခြင်းစသည်တို့တွင်။ ကိဉ္စိ ဒေဝ ကုသလံ၊ တစုံတခုသော ကုသိုလ်ကိုလျှင်။ ကရိယာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အညေ၊ တပါးသူတို့သည်။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ နုလဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗရတ္တိ၊ ရှေးဦးစွာပြုအံ့ဟူ၍။ တုရိတ တုရိတမေဝ၊ လျင်စွာ လျင်စွာသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပဗ္ဗဇိတော်နဝါ၊ ရဟန်းသည်မူလည်း။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တာဒီနိ၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်စသည်တို့ကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသဖြင့်။ အညဿ၊ သူတပါးအား။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗရတ္တိ၊ ရှေးဦးစွာပြုအံ့ ဟူ၍။ တုရိ တတုရိတမေဝ၊ လျင်စွာ လျင်စွာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအံ့၏။ ပါပါစိတ္တေ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသော။ ပါပကမ္မတောဝါ၊ ယုတ် မာ သော ဒုစရိုက်မှ လည်းကောင်း။ အကုသလ စိတ္တုပ္ပါဒ တောဝါ၊ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်မှလည်းကောင်း။ သမ္ဘတ္တေကမေဝ၊ အလုံးစုံမှသာလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏။ ဒန္ဓံ ဟိ ကရောတောတိ၊ ဟူသည်ကား။

ယောပန၊ အကြောင်သူသည်။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ သမ္မဇ္ဇိဿာ တိနုခေါ၊ ပြည့်စုံအံ့လော။ မေ၊ ငါ့အား။ နော၊ မပြည့်စုံအံ့လော။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ စိက္ခလ္လမဂ္ဂေန၊ ညွန်ရှိသော ခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တောဝိယ၊ သွားသ သကဲ့သို့။ ဒန္ဓပုဏ္ဏံ၊ နှေးနှေးသော ကုသိုလ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ကေသာဒ္ဓကဿဝိယ၊ ကေသာဒ္ဓကပုဏ္ဏားကဲ့သို့။ မစ္ဆေရသဟဿံ၊ စနှစ်တိုခြင်း တထောင်ရှိသော။ ပါပံ၊ အကုသိုလ်သည်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ပါပသို့ မကောင်းမှု၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ကုသလ ကမ္မကရဏ ကာလေယေဝ၊ ကုသိုလ်ကံကို ပြုသော အခါ၌ သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ တတော၊ ထိုကုသိုလ်မှ။ မုစ္စိတ္ဝာ၊ လွတ်၍။ ပါပါနိ နမေဝ၊ မကောင်းမှုသို့ ညွတ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤကား။ ဂါထာအနက်တည်း။ ။ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဌမ၊ သော စူဠေကသာဒ္ဓက ဗြာဟ္မဏဝတ္ထုသည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၂-ဧသယျသကတ္ထေရဝတ္ထု။

(စူဠေကသာဒ္ဓက ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍။ ဧသယျသကတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ "ပါပဝဂ္ဂေ" စသည်ကို မိန့်၏)။

"ပါပဝဂ္ဂေ ပုရိသော" တို့ ဤမှ ဓမ္မဒေသနာ၊ ပုရိသော စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟ ရန္တော၊ နေစဉ်။ ဧသယျသကဿတ္ထာယ၊ ဧသယျကထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော ပန၊ ထိုဧသယျသက သည်ကား။ လာဇဂေဟယိတ္ထေရဿ၊ လာဇဂေဟယိထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေ

တပည့်တည်း။ အတ္တနာ အနုဘိရတိ'၊ မိမိမိမိမှလျော်ခြင်းကို။ တဿ၊ ထိုလာဒူ ဒုဿီယီအား။ အာရောစေတွာ၊ ကြားရ၍။ တေန၊ ထိုလာဒူဒုဿီယီသည်။ ပဌမသံဃာဒိသေသကမ္မေ၊ ပဌမသံဃာဒိသိသ် ကံကို။ သမာဒပိတော၊ ဆောက်တည် စေ၏။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နာ့ယ၊ လွန်စွာဖြစ်သော။ အနုဘိရတိယာ၊ မမှီလျော်ခြင်းဖြင့်။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ဘုရား သည်။ တဿ၊ ထိုသေယျသက၏။ တံကိရိယံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုသေယျသကကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကိံ၊ သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ကဲရောသိကိရ၊ ပြု၏ဟူသည် မှန်၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးခြင်းကြောင့်။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေသည်ဘုရား။ ဣတိစုံတွေ့၊ ဤသို့လျောက်လဲသော်။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်ထမ်းသော အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုပါ့သနည်း။ မောဃပုရိသ၊ မဲ ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား။ အနုနုစ္ဆဝိကံ၊ လျော်ကန်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ နာနပ္ပကာရတော၊ အလူးသူး အပြားပြားအားဖြင့်။ ဝိဂရဟိတွာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တေတွာ၊ ပညတ်၍။ ဧတ ရှေးပမ်းပို၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊မကောင်းမှုသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေပိ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေပိ၊ တမလွန်၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ခ သံဝတ္တနိကမေव၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးကို ဖြစ်စေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေ စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ စေ၊ အကယ်၍။ ပါပံ၊ အကုသိုလ်ကို။ ကယိရာ၊ တကြိမ်သာ ပြုမိပြီးအုံ့။ နံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နကယိရာ၊မပြုရာ။တမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်၌။ ဆန္ဒံ၊ နှစ်သက် ခြင်းကို။ နကယိရာထ၊ မပြုကုန်ရာ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပါပဿ၊ အကုသိုလ်၏။ ဥစ္စာယော၊ ပွားခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နကယိရာ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းကို မပြုရာ။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ သကိ၊ တကြိမ်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ သစေ၊ သစေကံရေယျ။ ။ ။ ။

ပြုပြောင်းအုံ့။ တံခေးယောဝ၊ ထိုခေးဘ၌သာလျှင်။ ပစ္စေကျွန်တော့၊ ဆင်ခြင်ရှု။ ဤခဏ၊ ဤအမှုသည်။ အပတိရှုပ်၊ မလျောက်ပတ်။ သြဠာရိုက်၊ ရှုန့်ရင်း၏။ ဤတိ၊ ထိုကြောင့်။ နုံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နကယိရု၊ မပြုရာ။ ဟိ၊ ထိုဧကားသင့်စ္ဓ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တမ္မိ၊ ထိုအကုသိုလ်၌။ ဆန္ဒံဝါ၊ ဆန္ဒကိုလည်းကောင်း။ ရုစိ ဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဥပဂ္ဂေယျ၊ ဖြစ်စေပြောင်းအုံ့။ တံပိ၊ ထိုအလိုဆန္ဒကိုလည်း။ ဝိနောဒေတ္တာ၊ ဖျောက်၍။ နကယိရမေဝ၊ မပြုရာသည်သာလျှင်တည်း။ ကိ ကာ ရ ဏ္ဍာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပါပသဲ့၊ အကုသိုလ်၏။ ဥစ္ဓ ယောဝစ္ဆိ၊ ပွားခြင်းသည်။ ဣဓလောကေပိ၊ ဤလောကဘ၌လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေပိ၊ တမလွန်ဘ၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ခောဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို သာလျှင်။ အာဝဟတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံးဘ၌။ ဗဟူ၊ များ စွာ သော သူ တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ သေယျသကတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါပါဝဂ္ဂ။ ၃-လာဇဒေဝီတာဝတ္ထု။

(သေယျသကတ္ထေရဝတ္ထုဘ၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍။ လာဇဒေဝီတာဝတ္ထုဘ၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ "ပုညဉ္စေ" စသည်ကို မိန့်အပ်၏)။

"ပုညဉ္စေ" တိ ဤမမ် မမ္မဒေသနံ၊ ပုညဉ္စေ ဧသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဘ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ လာဇဒေဝီတရံ၊ လာဇာနတ်သမီးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ရာဇဂေဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဘ၌။ သမုဒ္ဒေတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုဧကားသင့်စ္ဓ။ အာယသ္မာ

မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ ပိပ္ပလိဂုဟာယံ၊ ပိပ္ပလိလိုဏ်၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေလျက်။ စျာနံ သမာပဇ္ဇိတ္မာ၊ စျာန်ဝင်စား၍။ သတ္ထုဒမ ဒိဋ္ဌေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အာဘိညာဏ်ဖြင့်။ ဘိက္ခာစာရဋ္ဌာနံ၊ ဆွမ်းခံရာအရပ်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ကော်သာလိခေတ္တေ ပါလိကံ၊ တခုသော သလေးခင်းကို စောင့်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ သာလိသိသေ၊ သလေးနှံတို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ရိတ်၍။ လာဇေ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကို။ ကုရုမာနံ၊ လှော်သည်တို့ကို၊ ဒီသ္မာ၊ မြင်၍။ သဒ္ဓါနုခေါ၊ ကြည်ညိုအံ့လော။ အသဒ္ဓါနုခေါ၊ မကြည်ညိုအံ့လော။ ဣတိဝိမံသိတ္မာ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်၍။ သဒ္ဓါဘိ၊ ကြည်ညိုခြင်းမှု။ ဥ တ္မာ၊ သိ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိနုခေါ၊ တတ်နိုင်အံ့လော့။ နော၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ ဥပ-ဓာရေန္တော၊ ဤသို့ စူးစမ်းလတ်သော်။ ဝိသာရဒဝါ၊ အလှူရဲသော။ ကုလဓီတာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ မမ၊ ငါ့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ကတ္မာစ ပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ မဟာသမ္ဘတ္တိံ၊ စည်းစိမ်းကြီးကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိဥ တ္မာ၊ ဤသို့သိ၍။ စိဝရံပါရုပိတ္မာ၊ သင်္ဃာန်းရုံ၍။ ပတ္တမာဒါယ၊ သပိတ်ကိုလွယ်၍။ သာလိခေတ္တသမီပေယေဝ၊ သလေးစပါး အနီးဝ်ိုသာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ကုလဓီတာ၊ အမျိုးသမီးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒီသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၍။ ပဠု ဝဏ္ဏာယပိတိယာ၊ ငါးပါးသော အကြောင်းရှိသော ပီတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရာ၊ နှံ့သောကိုယ်ဖြင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်ဦးလော့။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆို၍။ လာဇေ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေဂေန ဂန္တွာ၊ လျင်စွာသွား၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ အာကိရိတ္မာ၊ လောင်း၍။ ပဠုပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌမမ္မာဿ၊ မြင်အပ်သော တရား၏။ ဘာဂီအဿုံ၊ အဖို့ရှိသည်ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ဆုတောင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ထေရော၊ ရှင်ကဿပသည်။ ဝေဟာတ္ကတိ၊ ဤသို့ တောင်းသည့် ဆုအတိုင်း ပြည့်စုံစေလော့ဟု။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာပိ၊ ထိုသတ္တိုသမီးသည်လည်း။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ အတ္တနာ၊

မိမိသည်။ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးသောအလှူကို။ အာဝဇ္ဇမာနာ၊ ဆင်ခြင်လျက်။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ တာယာစ ပန၊ ထိုအမျိုးသမီးသည်ကား။ ကေဒါရမရိယာဒါယ၊ လယ်ကန်သင်းအပိုင်းအခြားဌ်။ဂမနမဂ္ဂေ၊ သွားရာလမ်းခရီးဌ်။ကေသို့ ဗိလေ၊ တခုသောတွင်းဌ်။ ဃောရဝိသော၊ အဆိပ်ထန်သော။သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ သော၊ ထိုမြွေသည်။ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ကာသာယပဋ္ဌိဆ္ဆန္နံ၊ သင်္ကန်းဖုံးလွှမ်းသော။ ဇယ်ံ၊ သလုံးသားကို။ ဘုံသိတုံ၊ ကိုက်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ဣတရာ၊သတ္တိသမီးသည်။ဒါနံ၊အလှူကို။အာဝဇ္ဇမာနာ၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက်။ နိဝတ္တန္တီ၊ ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်။ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ဗိလာ၊ တွင်းမှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍။ တံ၊ ထိုသတ္တိသမီးကို။ ဘုံသိတ္တာ၊ ကိုက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုလယ်ကန်သင်းဌ်လျှင်။ ပါတေသိ၊ လဲစေ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမငယ် လယ်စောင့်သည်။ ပဿန္တစိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့်။ ကာလံကတ္တာ၊ သေ၍။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဌ်။ တိံသယောဇနိကေ ကနကဝိမာနေ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော ရွှေဗိမာန်ဌ်။ သုတ္တပဗုဒ္ဓေ ပါဝိယ၊ အိပ်ပျော်သူတို့၏ နိုးခြင်းကဲ့သို့။ သမ္ပတ္တိလက်ဝရ ပဋိမဏ္ဍိတေန သရီရေန၊ လုံးစုံတန်းဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ဖြင့်။ တိဂါဝုတေန အတ္တဘာဝေန၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော အတ္တဘာဝဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒ္ဝါဒသယောဇနိကံ ဒိဗ္ဗဝတ္ထုံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော နတ်ပုဆိုးကို။ နိဝါသေတ္တာ၊ ဝတ်၍။ကေဠေ ပါရုပိတ္တာ၊ တစ်ထည်ကိုရုံ၍။ အစ္ဆရာသဟဿပရိဝုတာ၊ နတ်သမီးတစ်သောင်းခြံရံလျက်။ ပဗ္ဗတမ္မိ၊ ရှေးကောင်းမှုကို။ ပကာသနတ္ထာယ၊ ထင်ရှားပြခြင်းငှာ။ သုဝဏ္ဏလာဇ ဘရိတေန၊ ရွှေပေါက်ပေါက်ဖြင့်ပြည့်သော။ သြလမ္ဗကေန၊ တဲလျားကျသော။ သုဝဏ္ဏသရကေန၊ ရွှေခွက်ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတေ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ဝိမာနဒ္ဒါရေ၊ ဗိမာန်တံခါးဌ်။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ မေ၊ ငါသည်။ ကိံ နုခေါ ကတ္တာ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကိုပြု၍။ အယံ သမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရသနည်းဟု။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ ဥပဓာရေန္တီ၊ စူးစမ်းလတ်သော်။ မေ၊ **ငါ၏**။ အယျသ၊ အရှင်ကောင်းဖြစ်သော။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ မဟာကဿပမထေရ်အား။ ဒိန္နလာဘနိဿန္ဒေန၊ လှူအပ်သော ပေါက်ပေါက်အကျိုးဆက်ဖြင့်။ လဒ္ဓါတိ၊ **ရ၏**ဟု။ **အညာသိ**၊ **သိ၏**။

သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဧမံ၊ ဤသို့။ပရိတ္တကေနကမ္မေန၊ အနည်းငယ်သော ကောင်းမှုဖြင့်။ဝေ ရှုပ် သမ္ပတ္တိ ၊ ဤသို့သဘောရှိသော စည်းစိမ်ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းငှာ။နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။အယျသ၊ အရှင်ကဿပအား။ ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဣမံ သမ္ပတ္တိ ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ထာဝရံ ကရိဿာမိ၊ အမြဲတည်အောင်ပြုအံ့။ ဣတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောက လျင်။ ကနကမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ သမ္မဇ္ဇနိဠေဝ၊ တံမြက်ကိုလည်းကောင်း။ ကစဝရပစ္ဆိဆဋ္ဌနကဠေ၊တံမြက်ချေးစွန့်စရာတောင်းကိုလည်းကောင်း။အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍။ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတ္တာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ ပါနီယ ပရိဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ တည်ထား၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဒဟရေနဝါ၊ ပဉ္စင်းငယ်သည် လည်းကောင်း။ သာမဏေရေနဝါ၊ သာမဏေသည်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို။ကတံ၊ ပြုသည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိသလ္လက္ခေတ္တာ၊ဤသို့မှတ်၍။ ဝသိ၊ နေ၏။ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဒုတိယဒိဝသေပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။အကာသိ၊ ပြု၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ် သည်လည်း။တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။ တတိယဒိဝသေပန၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့ဌာန်း။ထေရော၊မထေရ်သည်။တဿာ၊ထိုနတ်သမီး၏။ သမ္မဇ္ဇနိသဒ္ဒံ၊ တံမြက်လှည်းသံကို။ သုတ္တစ၊ ကြားရ၍လည်းကောင်း။ တာလ–ဆိဒ္ဒါဒိဟိ၊ သံကောက်ပေါက် လေသာပြူတင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ပဝိဋ္ဌသရီရော ဘာသဠ်၊ ဝင်လာသောနတ်သမီး၏ ကိုယ်ရောင်ကိုလည်းကောင်း။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။သမ္မဇ္ဇတိ၊ တံမြက်လှည်းသော။သေသော၊ ဤသူသည်။ ကော၊ အသူနည်း။ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဥပဋ္ဌာယိကာလာဇဒေဝ ဓိဘာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လာဇာ နတ်သမီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မယှံ၊ ငါ့အား။ဧတံနာမိကာ၊ ဤသို့အမည်ရှိသော။ ဥပဋ္ဌာယိကာ နာမ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယိကာမသည်။ နတ္ထိနု၊ မရှိဖူးပါတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာလိခေတ္တံ၊ သလေး

လယ်တောကို။ ရက္ခမာနှာ၊ စောင့်လျက်။လာဇေ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့်။နိဝတ္ထန္တိ၊ ပြန်သည်ရှိသော်။သပ္ပေန၊ မြွေသည်။ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်၍။ ကာလံကတ္တာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တာဝတိံသ ဒေဝ မလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ ဝါပည်ခေတ်မ သည်။ အယံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အယံသမ္ပတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ရ၍။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ ထာဝရံ ကရိဿာမိ၊ အမြဲဘည်အောင်ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဂတော၊ လာသည်။အမှိ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဟိဒယျောပိ၊ ယမန်နေ့လည်းကောင်း။ "မနေ့ကလည်းဟု"။ ပရေပိ၊ တမြန်နေ့ကလည်းကောင်း။ တယာ၊ သင်သည်လျှင်။ တေ ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ သမ္ပတ္ထိတံ၊ တိမ်မြက်လှည်းသလော။ တယာ၊ သင်သည်လျှင်။ ပါနီယ ပရိဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို။ ဥပဋ္ဌာပိတံ၊ တည်ထားသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဝတ်ပြုသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဒေဝမိတေ၊ နတ်သမီး။ အပေဟိ၊ ဖဲလေဆုတ်လေ လော့။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတံ ဝတ္ထံ၊ ပြုမိသောဝတ်ကို။ ကတံ ဝဟောတု၊ ပြုဝိုင်းပင်လျှင် ဖြင်စေတော့။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤမှစ၍။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤ အရပ်သို့။ မာဂမိ၊ မလာစေချင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မောင်းမဲလျက် ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မာ နာသေထ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဝတ္ထံ ကတ္တာ၊ ဝတ်ပြု၍။ ဝမ သမ္ပတ္တိံ၊ ကျွန်ုပ်စည်းစိမ်ကို။ ထိရံ ကာတုံ၊ မြဲမြံစွာပြုခြင်းငှာ။ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ စိတ္တပီဌနိ၊ ဆန်းကြယ်သောယပ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ နိသိန္နေဟိ၊ နေကုန်သော။ ဓမ္မကထိကေဟိ၊ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏အထံသို့။ အနာဂတေ၊ မရောက်မီ မရောက်ခင်။ ဒေဝမိဟာ၊ နတ်သမီး။ မာ အပေဟိ၊ မဖဲမသွားချေသည်ဖြစ်အံ့။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား။ ဂေါဒေဝမိတာ၊ နတ်သမီးတယောက်သည်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပါနီယပရိဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေ၊ သုံးဆောင်ရေကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ ကိရ၊ ထားသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ

ဆိုဖွယ်ကို။မာဂဏ္ဍိယ်ကို။မာကရိ၊ယုံမှားသက်ဘရှိအောင် မပြုပါ့လင့်။ ။(ရှေးက မာသဒ္ဒါ ကို သည်မှာလည်းယှဉ်၍ပေး)။

ဣတော ဗဒ္ဓေယ၊ ဤမှစ၍။ ဣဒမ၊ ဤအရပ်သို့။ မာဂမိ၊ မလာစေချင်။ ပဋိက္ခိပမ၊ ဖဲလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မာနာသေထ၊ မဖျက်ပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစိယေဝ၊ တောင်းပန်သည်သာလျှင်တည်း။ ထေရော၊ မထေရ်ဃည်။ အယံ၊ ဤနတ်သွီးသည်။ မမဝစနံ၊ ငါ့စကားကို။ နသုဏာတိ၊ မနာယူ။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တုဏှီ၊ သင်နတ်သွီးသည်။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အစ္ဆရိပဟရိ၊ လက်ခုပ်တီး၏။ သာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တီ၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍။ အဠာလိ ပဂ္ဂယှ၊ လက်အုပ်ချီ၍။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ ကျွန်မ နတ်သွီးသည်။ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိ ရသောစည်းစိမ်ကို။ မာနာသေထ၊ မဖျက်ပါလင့်။ ထာဝရံ၊ အမြဲ။ ကာတုံ၊ တည်ခြင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တောင်းပန်လျက်။ ရောဒန္တီ၊ တကြူးကြူး ငိုလျက်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်လျှင်။ တဿာ၊ ထိုနတ်သွီး၏။ ရောဒိတသဒ္ဒံ၊ ငိုသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ သြဘာသံ၊ ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်ကို။ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍။ ဒေဝဓီတာယ၊ နတ်သွီး၏။ သံမုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ နေ၍။ ကထေန္တော ဝိယ၊ ဟောသကဲ့သို့။ ဒေဝဓီတေ၊ နတ်သွီး။ မမ ပုတ္တာ သ ကာ သ ပ သ ၊ ငါ့သားကသ ပ ၏။ သံဝရ ကရဏမေဝ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို ပြုခြင်း သည်သာလျှင်။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ပုညတ္ထိကာနံ ပန၊ ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိ သော သူတို့၏ကား။ အယံ၊ ဤကောင်းမှုသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ အတ္ထော၊ အလိုရှိအပ်သောအမှုတည်း။ ဣတိ သ လ ဂ္ဂေ တွာ၊ ဤသို့မှတ်၍။ ပုညကရဏမေ ဝ၊ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းသည်သာလျှင်။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ပုညကရဏံ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်းသည်။ ဣဓ ဝ ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေ ဝ ၊ တမလွန်၌ လည်းကောင်း။ သုခ ဝ ၊ ချမ်းသာသည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ ဝ တွာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္ဓိ ဃ ဋ္ဌေ တွာ၊ အနုသန္ဓေစပ်၍။

ဓမ္မံဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ပုညဿ ပုရိသော၏ကယိရာ၊ ကယိရာ တံ ပုနပ္ပုနံ၊ တမ္မိ ဆန္ဒံ ကယိရာထ၊ သုခေါ ပုညဿ ဥစ္စယောတိ၊ ပုညဿ။ လ။ ဥစ္စယော၊ ဟူသော ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

ဝ၁၈။ ပုရိသော၊ ယောကျားသည်။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကို။ စေကယိရာ၊ အကယ်၍ပြုအုံ့။ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ တမ္မိ၊ ထိုကုသိုလ်၌။ ဆန္ဒံ၊ အလိုကို။ ကယိရာထ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ကိုံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ ဥစ္စယော၊ ပွားခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့် ပြုရာ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ပုရိသော၊ ယောကျားသည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ သစေကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုငြားအုံ့။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ဟတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတ္ထာဝဘာ၊ ဤမျှဖြင့်။ အလံ၊ တန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အံနောရမိတ္ဝာ၊ မဆုတ်နစ်မွန်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကရောတော၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ကရဏကမ္မဏော၊ ပြုဆဲခဏ၌။ တမ္မိ ပုညေ၊ ထိုကုသိုလ်၌။ ဆန္ဒံ ရုစိံ၊ အလိုကို။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရောဟေ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ ကိုံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ ဥစ္စယော၊ ပွားခြင်း ဆည်းပူးခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စ။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ ဥစ္စယောဝ၊ ပွားခြင်းသည်။ ဣဓလောက ပရလောက သုခါဝဟနတော၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောကဌ သုခကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောစ၏။ ဒေဿနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဒေဝဓိတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ပဠုစတ္တာလီသ ယောဇနမတ္တကေ၊ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသော ကောင်းကင်ထက်၌။ ဌိတာဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ လာဇဝေဒဓိတာဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉–ပါပဝဂ္ဂ။ ၄–အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိဝတ္ထု။

(လာဇဒေဝမီတာ ဝတ္ထုဌ္ဌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍။ အနာထပိဏ်သဒ္ဒေး ဝတ္ထုဌ္ဌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ "ပါပေါ" စသည်ကို မိန့်အပ်၏)။

"ပါပေါပိ ပဿတိ ဘဒြ"န္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘဒ္ဒြိ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလတ်သော်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ အနာထပိဏ် သဒ္ဒေးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ် သဒ္ဒေးသည်။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းကိုလျှင်။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ စတုပဏ္ဏာ သကောဋ္ဌိမနုံ၊ ငါးဆယ်လေး ကုဋေသော ဥစ္စာကို။ ပုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာ၌။ ဝိကိရိတ္ဝာ၊ စွန့်ကြဲ၍။ သတ္ထုရိ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေသည် ရှိသော်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ တိကိမဟာဥပဋ္ဌာနာနိ၊ သုံးကြိမ်သော ဆည်းကပ်ခြင်းကြီးတို့သို့။ ။(အဓိပ္ပါယ်ကား။ အမြဲသုံးကြိမ်ဆည်းကပ်၏။ သုံးကြိမ်၏ အကြားဌ္ဌလည်း ရုံခါ အနည်းငယ်မျှ ဆည်းကပ်သေး၏)။ ။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဂစ္ဆန္တော၀၊ သွားရှိလျှင်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်လူဖွယ် ဝတ္ထုကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂတောတိ၊ လာသနည်းဟု။ သာမဏေရော ဝါ၊ သာမဏေတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒဟရော ဝါ၊ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထမ္မိ၊ လက်ကိုလည်း။ ဩလောကေယျုံ၊ ကြည့်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တုဏ္ဍိဟတ္ထောနာမ၊ လက်ချည်းဖြင့်ကား။ နဂတပုဗ္ဗော၊ မသွားစဖူး။ ပါတော၊ စောစောက။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကတပါတရာ သော၊ နံနက်စာ စားပြီးသော်။ သပ္ပိနဝဏီတာဒိနိ၊ ထောပတ် ဆီဦး အစရှိကုန် သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို။ သာယနှသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဝတ္ထာဒီနိ၊ ပန်း နံ့သာ ပျော်း အဝတ် စသည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဝေံ ဤသို့။ နိစ္စကာလမေဝ၊ မြဲသောကာလရှိ၍လျှင်။ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဒါနံ၊

အလ္လကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးရ၏။ သိလံ၊ သီလကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဓနက္ခယံ၊ ဥစ္စာ၏ ကုန်ခြင်းပြုန်းတီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဝေါဟာရပဏ္ဍိတနောပိ၊ ကုန်သွယ်၍ အသက်မွေးရသော သူတို့သည်လည်း။ အသ၊ ထိုအနာထပိဏ်သပ္ပေး၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်မှ။ အဋ္ဌာရသကောဋိဓနံ၊ ဟာဆယ်ရှစ်ကုဋေသောဥစ္စာကို။ ကုဋေ၊ သုံ့ပြိုယူ၊ ကုန်၏။ နဒီတိရေ၊ မြစ်နားဌ၌။ နိဒဟိတ္ဝာ၊ မြှုပ်၍။ ဌပိတာ၊ ထားဖွယ်ကုန်သော။ အယ၊ ထိုသင်္ဘော၏။ ကုလသန္တကာပိ၊ ဆွေခုနစ်ဆက်မှ ရအပ်သော အမွေဥစ္စာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသဟိရညကောဋိယော၊ တစ်ဆယ်ရှစ်ကုဋေ ကုန်သော ရွှေ ငွေတို့သည်။ ကူလေ၊ ကမ်းသည်။ ဘိန္နေ၊ ပြိုလတ်သော်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ တနည်းကား။ ဥဒကေန၊ ရေသည်။ ကူလေ၊ ကမ်းပါးကို။ ဘိန္နေ၊ ဖွဲ့သည်ရှိသော်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့။ ပဝိသိ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အယ၊ ထိုသင်္ဘောအား။ ဣနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ နေပရိက္ခယံ၊ ဥစ္စာ၏ကုန်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုသင်္ဘောသည်။ ဝေဘူတောပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သံဃသ၊ သင်္ဃာအား။ ဒါနံ၊အလ္လကို။ ဒေတိယေဝ၊ ပေးသည်သာလျှင်တည်း။ ပဏီတံပန၊ အကောင်းအမွန်ကိုကား။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုသင်္ဘောသည်။ ကေဒ္ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ ဂဟပတိ၊ သင်္ဘော။ တေ၊ အား။ ကူလေ၊ အိမ်၌။ ဒါနံ၊ အလ္လကို။ ဒိယ၊တိပန၊ လှူရ၏လော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒိယတိ၊ လှူရပါ၏။ တဋ္ဌာနေ၊ ထိုသို့လှူရသော်လည်း။ ဗိလဂ်-ဒုတိယံ၊ ပုန်းရည်ဟင်းလျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲထမင်း

ဒီ သာတည်း။ဟူတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသင်္ဘောကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဂဟပတိ၊ သင်္ဘော။ လူခံဒါနံ၊ ခေါင်းပါးသောအလှူကို။ ဒေမိတိ၊ လှူရ၏တကားဟု။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ စိတ္တာသို့ ၊ စိတ်သည်။ ပဏီတေ၊ မွန်မြတ်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓါဒီနံ၊ ဘုရား စသည်တို့အား။ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ လူခံနာမ၊ ခေါင်းပါးခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။တံ၊ သင်သည်။ အဋ္ဌန္နံ အရိယ-ပုဂ္ဂလာနံ၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးရပြီ။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ဝေလာမကာလေ၊ဝေလာမပုဏ္ဏားဖြစ်သော

အခါ၌။ သကလဇမ္ဗုဒီပံ၊ ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းဟလုံးကို။ ဥန္နက်လံကတ္တာ၊ ထွန်တုံးမှောက်သည်ပြု၍။ "မထွန်မယက်ခစသည်ကိုပြု၍"။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ပဝတ္တယမာနော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ သရဏာဂမနမ္ပိ၊ သရဏာဂုံမျှ တည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော သူကို။ နာလတ္ထုံ၊ မရအပ်။ ဒကွံ့ကေယျာနာမ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဧဝံဒုလ္လဘာ၊ ဤသို့ရခဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ ငါသည်။ လူခံဒါနန္တိ၊ ခေါင်းပါးသည်ကို လှူရ၏ဟူ၍။ မာစိန္တယိ၊မကြံလင့်။ဤတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ စသည်ကိုမိန့်၍။ ဝေလာမသုတ်၊ ဝေလာမသုတ်ကို။ အာသ၊ ထိုသဒ္ဒေးအား။ ကးထသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၊ ထိုသဒ္ဒေး၏။ ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်ဦး၌။ အဓိဝတ္ထာဒေဝတာ၊ အစောင့်ဖြစ်သော နတ်သည်။ သတ္ထာရိစေဝ၊ ဘုရားသည်လည်းကောင်း။ သတ္ထုသာဝကသုစ၊ ဘုရားတပည့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တေသု၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုဘုရားတပည့်တို့၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသဇ္ဇာန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဤမေ၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ဤမံ ဂေဟံ၊ ဤအိမ်သို့။ နပဝိသန္တိ၊ မဝင်ကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂဟပတိ၊ သဒ္ဒေး အနာထပိဏ်ကို။ ပရိဘိန္ဒိယာမိတိ၊ ဖျက်ဆီးအံ့ဟူ၍။တံ၊ ထိုသဒ္ဒေးကို။ ဝတ္တုကာမာပိ၊ ဆိုလိုသော်လည်း။ဤသာရကာလေ၊ ဥစ္စာအမျှားနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုန်းသောစကားကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မဝံ။ ဤဒါနပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ အယံ၊ ဤသဒ္ဒေးသည်။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲ၏။ မေဝစနံ၊ ငါ့စကားကို။ ဂဏှိသ္သတိ၊ နာယူလတ္တံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ သေဋ္ဌိဿ၊ သဒ္ဒေး၏။ သိရိဂဗ္ဘံ၊ ကြက်သရေရှိသော တိုက်သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနတ်ကို။ဒ့ိသ္ဝာ၊မြင်၍။သော၊ဤသူကား။ကော၊အသူနည်း။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ အိုရှင်သဒ္ဒေး။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ ရှင်သဒ္ဒေး၏။ စတုတ္ထဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော တံခါးမုခ်၌။ အဓိဝတ္ထာဒေဝတာ၊ စောင့်သောနတ်မင်း မှန်၏။ တုယှံ၊ သင်အား။ ဩဝါဒတ္ထာယ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ပဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့တောင်းပန်၏။

မဟာသေဋ္ဌိ၊ သင်္ဘေးကြီး။ တယာ၊ သည်။ ပစ္ဆိမကာလံ၊ နောက်ကာလကို။ အနောလောဒကတ္တာဝ၊ မကြည့်မူ၍လျှင်။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်း ဂေါတမ၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ဗဟုဓနံ၊ ဥစ္စာမျိုးကို။ ဝိပ္ပကိဏ္ဏံ၊ ဖရိုဖရဲ စွန့်ကြ၏။ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ ဒုဂ္ဂတောဟုတ္တာပိ၊ ဆင်းရဲစွာဖြစ်၍လည်း။ တံ၊ ထိုအလှူကို။ နမုဥ္စသိယေဝ၊ မလွှတ်ပဲနေသည်သာဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ သာသစ္ဆာ ဒနမ္ပိ၊ ဝတ်ရုံ စားရုံမျှကိုလည်း။ နလဘိဿသိ၊ သင်မရလတ္တံ့။ တေ၊သင်အား။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အတိပရိစ္စာဂတော၊ လွန်စွာစွန့်ကြဲခြင်းမှ။ သြရမိတ္တာ၊ ကြည်ရ။ ကဲမမ္ပိ ဇနေ၊ ကုန်သွယ် လယ်လုပ် စသော အမှု၌။ ပယောဇေန္တော၊ ယှဉ်လျက်။ ကုဋုမ্ဗံ၊ သူကြွယ်အဖြစ်ကို။ သဏ္ဌာပေဟိ၊ တည်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဓမ္မ၊ငါ့အား။ တယာ၊ ရှင်နတ်မင်းသည်။ ဒိန္နော သြဝါဒေါ၊ ပေးအပ်သောအဆုံးအမလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သေဋ္ဌိ၊ သင်္ဘေး။ အာမ၊ ပြော်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ တာဒိသိနံ၊ သင်နတ်ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော သူတို့၏။ သတောနပိ၊ အရာဖြင့် လည်းကောင်း။သဟဿေနပိ၊အထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း။သတသဟဿေနပိ၊ အသိန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကမ္မေတုံ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဇာ၊ သင်သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ဆို၏။ တယာ၊ သင်သည်။ မမ ဂေဟေ၊ ငါ့အိမ်၌။ ဝသမာနာယပိ၊ နေခြင်းဖြင့်လည်း။ ကိံ၊ အကျိုးမရှိ။ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ မေဃရာ၊ ငါ့အိမ်မှ။ နိက္ခမိ ထွက်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာ၊ ထိုနတ်သည်။ သေ ဂဝပန္နဿ၊ သောဘာဝပန်ဖြစ်သော။ အရိယ သာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်သင်္ဘော အနာထပိဏ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဌာတုံ၊ စောင့်မြဲစောင့်ရှိနေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တီ၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ဒါရကေ၊ သားငယ် သမီးငယ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ လက်ဆွဲခေါ်ငင်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ရ၏။ နိက္ခမိတ္တာစပန၊ ထွက်ပြီးရှိကား။ အညတ္ထ၊ တပါးသော အရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အလဘမာနာ၊ မရလတ်သော်။ ယေဋ္ဌံ၊ ရှင်သင်္ဘောကို။ ခမာပေတ္တာ၊ ကန်တော့၍။ တတ္ထေव၊ ထိုနေမြို့ကိုင်း အရပ်၌သာ

လျှင်။ ဝသိဿာမိ၊ နေပါအုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ နဂရုပရိဂ္ဂါဟကံ၊ သာစတ္ထိပြည်ကို စောင့်ရှောက်သော။ ဒေဝပုတ္တံ၊နတ်သားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍။ အတ္ထောနာ၊ မိမိသည်။ ကဘာပရာမံ၊ ပြုအပ်သောပြစ်မှားခြင်းကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဟေ၊ လာလှည့်။ မံ၊ ကျွန်ုပ်ကို။ သေဋ္ဌဿ၊ ရှင်သခင်ဖေ၏။ သန္တိကံ၊ အဆံသို့။ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ခမာပေတ္တာ၊ သည်းခံစေ၍။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ဟောင်းကို။ ဒါပေဟိ၊ ပေးပါစေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ပြည်စောင့်နတ်ကို ဆို၏။ သော၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်စောင့် နတ်မင်းကြီးသည်။ တယာ၊ သင်သည်။ အယုတ္တံ၊ မလျောက်ပတ်သောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခဲ့၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿသန္တိကံ၊ထိုရှင်သခင်ဖေ့အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားခြင်း လိုက်ခြင်းငှာ။ နဥ္ဇဿဟာမိ၊ မဝံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုနတ်ကဆိုသော စကားကို။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ စတုန္နံ မဟာရာဇာနံ၊ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တေဟိ၊ ထိုနတ်မင်း တို့သည်။ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သက္ကံဒေဝရာဇာနံ၊ သိကြားမင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ဧကိုအနကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍။ ဒေဝ၊ အရှင်နတ်မင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ဟောင်းကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ဒါရကေ၊ သားငယ်သမီးငယ်ဘို့ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတ္တာ၊ဆုံ၍။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ ဝိစရာမိ၊ သွားရ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေမြဲအရပ်ဟောင်းကို။ ဒါပေဟိ၊ ကယ်မ သနားပါစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဋ္ဌုတရံ၊ အလွန်ရှိသော်လည်း။ ယာဝ၊ သိကြားမင်းမှာ တောင်းပန်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုနတ်သားကို။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တဝကာရဏာ၊ သင် ပြစ်မှားသော အကြောင်းကြောင့်။ သေဋ္ဌိ၊ သခင်းကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မဝံ့။ ဣတိ၊ သင်အား။ ကေဝံ ပနဥ္စပါယိ၊ တခုသောအကြောင်းကို။ ကဝဏ္ဏာမိ၊ ပြောဆိုလိုက်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်အံ့။ သော၊ ထိုနတ်သား သည်။ ဒေဝ၊သိကြားမင်း။ သာဓု၊ကောင်းပါ၏။ ကထေဟိ၊မိန့်ဆိုတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤဆိုအသနားခံလျှောက်၏။ ဂန္ဓ၊သွားခဲ့။ သေဋ္ဌိနော၊သခင်းတို့၏။ အစ ယုတ္တကဝေသံ၊ စာရေးအသွင်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ဖန်ဆင်း၍။ သေဋ္ဌိဿ၊သခင်းတို့၏။ ဟတ္ထေတာ၊လက်မှ။ ပဏ္ဏံ၊ ကဲ့မည်းစာရင်းသို့။ အာရုဝေပတ္တာ၊ သက္ကရုဇ်ဆွေ–လ

တင်ထားရ၏။ ဝေါဟာရ္ဗေဒီဝိဟိ။ ကုန်သွယ်သဖြင့် အသက်မွေးသော သူတို့သည်၊ ဂဟိတံ၊ ယူသော။ အဋ္ဌာရသကောဋိခန်း၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသော ဥစ္စာကို။ တေ၊ သင်သည်၊ အတ္တနော အာနုဘာဝေန၊ မိမိ၏အာနုဘော်ဖြင့်။ သောဝေဘွာ၊ သုတ်သင်၍။ တုစ္ဆဂဗ္ဘေ၊ အချည်းနှီးသော ရွှေတိုက်ငွေတိုက်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ မဟာဒသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ရေတိုက်၍ ဝင်လေပါလေသော။ အဋ္ဌာရသကောဋိခန်း၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေ သောဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၏။ အညံပိ၊ သည်မှတပါး လည်း။ အသုကဋ္ဌာနေ နာမ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ အသာမိကံ၊ ဥစ္စာရှင်မရှိသော။ အဋ္ဌာရသ၊ ကောဋိခန်း၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေ သောဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ တဿ၊ ထိုရှင်သခင်း၏။ တုစ္ဆဂဗ္ဘ၊ အချည်းနှီးသော ရွှေတိုက်တို့ ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ ကတွာ၊ ဒဏ်ထားသော အမှုကိုပြု၍။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့ခလေခလွှ။ ဣဘိ၊ ဤသို့အသေအချာ မှာလိုက်၏။

သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဒေဝ၊ ကျေးဇူးရှင် သိက္ခားမင်း။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဝန်ခံ၍။ ဝုတ္ထနယေန ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပုန တဖန်။ တဿ၊ ထိုသခင်း၏။ သိရိဂဗ္ဘံ၊ ကြက်သရေတိုက်ကို။ ဩဘာသမာနာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းပလျက်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဧသော၊ ဤသူကား။ ကော အသူနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ ရှင်သခင်း၏။ စတုတ္ထဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ လေးခုမြောက်သောတံခါး မုခ်၌။ အဓိဋ္ဌာ၊ စောင့်သော။ အနုဗာလ ဒေဝတာ၊ အလွန် မိုက်လှစွာသော နတ်တည်း။ မယာ၊ ကျွန်ုပ်သည်၊ အနုဗာလတာယ၊ အလွန်မိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တုမှာကံ၊ ရှင်သခင်းတို့၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ကထိတံ၊ ဆိုမိ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမထ၊ သည်းခံပါလော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ သက္ကာ ဃ၊ သိက္ခားမင်း၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ စတုပဏ္ဏာသ ကောဋိခန်း၊ ငါးဆယ့်ခြောက်ကုဋေသော ဥစ္စာကို။ သံဟရိတွာ၊ ရုံးစု၍။ တုစ္ဆဂဗ္ဘပူရဏံ၊ အချည်းနှီးသော တိုက်ပြည့်အောင်။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ဒဏ်ထားသော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေမြဲအရပ်ကို။ အလဘမာနာ၊ မရခဲ့ဘဲသည် ရှိသော်။ ကိလမာမိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာ

ထပိဏ် သဌ္ဌေးသည်။စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ ဒေဝတာ၊ ဤနတ်သည်။ဒဏ္ဍကမ္မဋ္ဌ၊ ဒဏ်ထား၊သောအမှုကိုလည်း။ မေ၊ ငါသည်။ကတန္တိ၊ ပြုပြီးဟူ၍။ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အတ္တနော စ၊မိမိသည်လည်း။ ဒေါသံ၊အပြစ်ကို။ပဋ္ဌဝေနာတိ၊ဝန်ခံ၏။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ဘုရားသခင်ညာ်အား။ နံ၊ ထိုနတ်သား၏။ ဧသိ၊ယာမိ၊ ပြအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ထိုအနာထပိဏ်သဌ္ဌေးသည်။တံ၊ ထိုနတ်သား၏။သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။နေတွာ၊ ဆောင်၍။ တာယ၊ ထိုနတ်သားသည်။သတ္ထု၊ အလုံးစုံ သော။ကဲတဂမ်မ်၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ဒေဝတာ၊နတ်သားသည်။သတ္ထု၊ပ ၊ဒေ၊ဘုရား၌ခြေတော်ထိုကို။ သိရသာ၊ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ညွှတ်၍။သာန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနုဗာလတာယ၊ အလွန်မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာသော။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုမိ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားသခင်ညာ်ကို။ ခမာပေတွာ၊သည်းခံစေပြီး၍။မဟာသေဋ္ဌိ ၊ သဌ္ဌေးကြီးကို။ခမာပေသိ၊ သည်းခံစေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကလျာဏ ပါပကာနံ၊ ကောင်းမကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံသိုလ်တံ အကံသိုလ်တံတို့၏။ ဝိပါကဝသေန၊ အကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ သေဋ္ဌိဠော၊သဌ္ဌေးကိုလည်းကောင်း၊ဒေဝတာ၊နတ်သားကိုလည်း ကောင်း။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမလျက်၊ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သဌ္ဌေး။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ ပါပဝုဋ္ဌလောပိ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။နှ ပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုမဖြစ်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယဒ ၊ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ တဒ ၊ ထိုအခါ၌။ ပ ၊ပမော၊ မကောင်းကျိုးကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ ဘဒြပုဂ္ဂလောပိ၊ မကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဘဒြာ၊ ကောင်းမှုသည်။ နပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ပါပါနိ၊ မကောင်းကျိုးတို့ကို။ ပဿတိ၊မြင်၏။ ယဒ ၊ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘဒြာ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊အကျိုးကိုပေး၏။တဒ ၊ထိုအခါ၌။ဘဒြမေဝ၊ကောင်းကျိုးကိုသာလျှင်။

ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိ၀တ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္ဓိ' ဃဋ္ဋေတ္ထာ၊ အနုသန္ဓေစ်ရ်၍။ ဓမ္မံဒေသေနွာ၊ ဒေသနာပေးဟောလိုရကား။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၁၉။ ။ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ယာ၀၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ နပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုမပေးသေး။ တာ၀၊ ထိုမျှလောက်။ ပါပေါ၊ မကောင်းမှုနှင့်ယှဉ်သော လူသည်လည်း။ ဘဒြ၊ ကောင်းခြင်းကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောသူသည်။ ပါပါနိ၊ မကောင်းကျိုးတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

၁၂၀။ ။ယာ၀၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဘဒြ၊ ကောင်းမှုသည်။ နပစ္စတိ၊ အကျိုးကို မပေးသေး။ တာ၀၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ဘဒြောပိ၊ ကောင်းမှုရှိသော သူသည်လည်း။ ပါပံ၊ မကောင်းကျိုးကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘဒြ၊ ကောင်းမှုကံသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဒြော၊ ကောင်းမှုရှိသော သူသည်။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းကျိုးတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

ဤ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ပါပေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနာ၊ ကာယဒုစ္စရိုက် အစရှိသော။ ပါပကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံနှင့်။ ယုတ္တပုဂ္ဂလော၊ ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ပုရိမသုစရိတာနုဘာ၀ေန၊ ရှေးဖြစ်သော သုစရိုက်၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ အနုဘ၀မာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်။ ဘဒြ၊ ကောင်းကျိုးကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယာ၀ ပါပံ၊ နပစ္စတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာ၀၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ အယ္ယ၊ ထိုသူ၏။ တံ ပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၀ါ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။ သမ္မရာယေ၀ါ၊ တမလွန်ဘ၀၌လည်းကောင်း။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ နဒေတိ၊ မပေး။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အယ္ယ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၀ါ၊ မျက်မှောက်၌ လည်းကောင်း။ သမ္မရာယေ၀ါ၊ တမလွန်၌ လည်းကောင်း။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်၌။ ဝိဝိဓာကမ္မကာရဏာ၊ အထူးထူးသော ကမ္မကာရဏတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

သမ္မာရာယေစ၊တမလွန်၌လည်းကောင်း။ အပါယေ၊အပါယ်၌ ၊ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲကို။ အနုဘောန္တော၊ ခံစားလျက်။ သော၀ပါပေါ၊ ထိုယုတ်မာသော သူသည်။ ပါပါနိ ယေ၀၊ မကောင်းကျိုးတို့ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒုတိယ ဂါထာယပိ၊ ဒုတိယဂါထာ၌လည်း။ ကာယသုစရိတာဒိနာ၊ ကာယသုစရိုက် အစရှိသော။ ဘဒြကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံနှင့်။ ယုတ္တော ပုဂ္ဂလော၊ ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ သော၀ပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ပုရိမ ဒုစ္စရိတာနုဘာ၀ေန၊ ရှေးဖြစ်သော ဒုစရိုက်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ ဒုက္ခံ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းကို။ အနုဘ၀မာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်။ ပါပံ ပဿတိ၊ မကောင်းကျိုးကိုမြင်၏။ယာ၀ဘဒြိ နု ပစ္စတိ၀ိ၊ ဟူသည်ကား။ယာ၀၊ အကြင် မျှလောက်။အာယု၊ ထိုသူ၏။ တံ ဘဒြိ ကမ္မံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၀ါ၊ မျက်မှောက်၌ လည်းကောင်း။ သမ္မာရာယေ၀ါ၊ တမလွန်၌ လည်းကောင်း။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ နု ဒေတိ၊ မပေး။ ယဒါစ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ဒေတိ၊ ပေး၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်၌။ လာဘသက္ကာရာဒီ သုခံ၊လာဘ်ဂုဏော်သက္ကာ စသော ချမ်းသာခြင်းကို။ပဿတိ၊ မြင်၏။ သမ္မာရာယေ ၀ါ၊ တမလွန်၌သည်း။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သုခံ၊ နတ်၏ စည်းစိမ် ချမ်းသာကို။ အနုဘ၀မာနော၀ေ၊ ခံစားလျက်သာလျှင်။ သော၀ဒြော၊ ထို ကောင်းမှုရှိသော သူသည်။ ဘဒြာနိ ယေ၀ေ၊ ကောင်းကျိုးတို့ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ။ဒေ၀သနာ၀သာ၀နေ၊ ဒေ၀နာအဆုံး၌။ သာ၀ေ၀တာ၊ ထိုနတ်သည်။ သော၀ာ၀ပတ္တိဖလေ၊ သော၀ာ၀ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊လည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေ၀သနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အနာထပိ ဏ္ဍိကသေဋ္ဌိ၀တ္ထု၊ သည်။

ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉–ပါပ၀ဂ္ဂ။ ၅–အသညတ ပရိကၠာရဘိက္ခု၀တ္ထု။

(အနာထပိဏ်သဌေး၀တ္ထုခ္ဍ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍။ ယခုအခါ အသညတပရိကၠာရဘိက္ခု၀တ္ထုခ္ဍ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ "မာ၀မညေထ"စသည်ကို မိန့်၏)။

မာဝမညြေထ ပါပသောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပါပသ- စသော ဤထေရုံး ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းဌာ။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဧကံ၊ တပါးသော။ အသညတပရိက္ခာရံ၊ မစောင့်စည်းသော ပရိက္ခရာရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ မဉ္ဇပိဋ္ဌာဒိဘေဒံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော။ ပရိက္ခာရံ၊ ပရိက္ခရာကို။ ဗဟိ၊ အပဋ္ဌိ။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ သုံးဆောင်၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအပဋ္ဌလျှင်။ ဆဋ္ဌေတိ၊ စွန့်ပစ်၏။ ပရိက္ခရော၊ ပရိက္ခရာသည်။ ဝယေနပိ၊ မိုးရည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာတပေနပိ၊ နေပူဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပစိကာ ဒီဟိပိ၊ ခြခဲခြင်း စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ သော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ရဟန်း တို့သည်။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ပရိက္ခာရော နာမ၊ ပရိက္ခရာ မည်သည်ကို။ ပဋ္ဌိသာမိ တမ္ပေဘာနုနု၊ သိုမှီးအပ်၏ မဟုတ်လော။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ပ္ပဏ္ဍိ ဆိုဆုံးမသည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧတံ၊ ဤပရိက္ခရာကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သာ တည်း။ တဿ၊ ထိုပရိက္ခရာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိ မိတ္တံ၊ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တထေဝ၊ ရှေး အတူလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္ဗုဒ္ဓသည်။တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ပဏ္ဏောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ ကရောသိတိ၊ ဤသို့ပြု၏ဟူသည်။သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိတောပိ၊ မေးသော်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်မျှကို။ကတံ၊ပြုမိ၏။အဿ၊ ထိုပရိက္ခရာ၏။စိတ္တံ၊ရှိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိမိတ္တံ၊ အဖိုးမရှိလွန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တထေဝ၊ ရှေးအတူလျှင်။ အဝမညေန္တော၊ မထီမဲ့မြင်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ဟေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ ကာတုံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းငှာ။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပါပကမ္မံနာမ၊ မကောင်းမှုမည်သည်ကို။

အပ္ပကန္တိ၊ အနည်းငယ်ဟူ၍။ နအဝမညိတဗ္ဗံ၊ မထီမဲ့မြင် မအောက်မေ့အပ်။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ထပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ဝိဝဋ္ဋမုခံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သော။ ဘာဇနံ၊ အိုးကို။ ဒေဝ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ကေဝိန္ဒုနာ၊ မိုးတပေါက်ဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ နေဝ ပူရတိ၊ အကယ်၍ကား မပြည့်၏ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ပူရတေव၊ ပြည့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝမေव၊ ဤအဘူ။ ပါပံ ကရောန္တော ပုဂ္ဂလော၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ မဟန္တံ ပါပရာသိံ၊ များစွာသော မကောင်းမှု အစုကြီးကို။ ကရောတိ၊ ပြုသည်မည်၏။ ဣတိ ဝဘူ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္ဓိ ဃဋ္ဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေစပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၁။ ။မန္ဒံ၊ အနည်းငယ်သော အကုသိုလ်ကံသည်။ နအာဝမိဿတိ၊ ငါ့အား မရောက်လာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါပဿ၊ အကုသိုလ်ကို။ မာဝ မညေထ၊ မထီမဲ့မြင် မမှတ်ရာ။ဥဒဗိန္ဒုနိပါတေန၊ ရေပေါက်ကျဖန်များသဖြင့်။ ဥဒကုမ္ဘောပိ၊ ရေအိုးကြီးသည်လည်း။ ပူရတိယထာ၊ ပြည့်၏သို့။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသော သူသည်။ ထောကံ ထောကံ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကို။အာစိနံပိ၊ ပွားစေ၍လည်း။ ပါပဿ၊မကောင်းမှုဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မာဝမညေထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နအဝဇာနေယျ၊ ယုတ်သောအားဖြင့် မသိရာ။ပါပဿာတိ၊ဟူသည်ကား။ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ နမန္ဒံ အာဝမိဿတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှ။ မေ၊ ငါသည်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်သည်။ ဝိပစ္စိဿတိ၊ အကျိုးပေးအံ့နည်း။ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နာဝဇာနေယျ၊ ယုတ်သောအားဖြင့် မသိရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဥဒကုမ္ဘောပိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သော်။ မုခံ၊ အိုးဝကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ ထပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကုလာလဘာဇနံ၊ ကြိုးစွာသော အိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအိုးသည်။ ဧကေကဿာပိ၊ တခုတခုလည်းဖြစ်

သော။ ဥဒက ဗိန္ဒုနော၊ ရေပေါက်၏။ နိပါတေန၊ ကျခြင်းဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပူရတိ ယထာ၊ ပြည့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဗာလ ဗုဒ္ဓလော၊ မလိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထောကံ ထောကံ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပါပံ ပိ၊ အကုသိုလ်သည်လည်း။ အာစိနန္တော ကရောန္တော ဝဏ္ဏေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ ပူရတိ ယေဝ၊ ပြည့်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ။ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်ကို။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ အဇ္ဈာဂကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ သေယျံ၊ အိပ်ရာ နေရာကို။ သန္ထရိတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ ပဋ္ဌိပါဂတိကံ၊ ထားမြဲတိုင်းကို။ အာဂရောဒတာ၊ မပြုသော ရဟန်းအား။ ဣမံ နာမ အာပတ္တိံ၊ ဤမည်သော ပါစိတ်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်၏။

ပဌမံ၊ လော။ အသညတပရိက္ခာရဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။
ဣဟ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

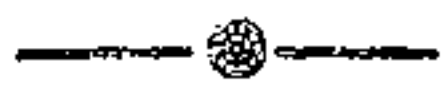

၉-ပါပဝဂ္ဂ။ ၆-ဗိဠာလပဒကသေဋ္ဌိဝတ္ထု။

(အသညတပရိက္ခရ ဘိက္ခု ဝတ္ထုခ်ီ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဗိဠာလပဒကသင်္ဘေး ဝတ္ထုခ်ီ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ "မာဝမညေထ" စသည်ကို မိန့်၏)။

မာဝမညေထ ပုညဿာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မာဝမညေထ ပုညဿ-စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဗိဠာလပဒကသေဋ္ဌိံ၊ ဗိဠာလပဒက သင်္ဘေးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တစ်ခုသော အခါ၌၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ ဝဂ္ဂဗန္ဓနေန၊ အပေါင်းအစု ဖွဲ့သဖြင့်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခု-

သံဃာ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဿမာဒပေသိ၊ မတိုက်တွန်း မနှိုးဆော်။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေတိုင်း ဖြစ်လေတိုင်းသော ဘဝ၌။ ဘောဂသမ္ပဒံ၊ ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ရ၏။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊ အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ နော လဘတိ၊ မရ။ ဧကစ္စော၊အချို့သောသူသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။နဒေတိ၊မပေး။ပရံ၊သူတပါးကို။သမာဒပေတိ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။ သော၊ထိုသူသည်။နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာအရပ်၌။ပရိဝါရ-သမ္ပဒံ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘောဂသမ္ပဒံ၊ စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ နော လဘတိ၊မရ။ ဧကစ္စော၊ အချို့ဟောသူသည်။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ နဒေတိ၊ မလှူ။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ နသမာဒပေတိ၊ လှူလော့ဟု သူဘပါးကို မတိုက်တွန်း။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေတိုင်း ဖြစ်လေတိုင်းသော အရပ်၌။ဘောဂသမ္ပဒံ၊ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ နောလဘတိ၊ မရ။ ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ နော လဘတိ၊ မရ။ ဝိယ်ဘသာဒေါ၊ စားကြွင်းစား လူဆင်းရဲသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာရ၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အတ္တနာစ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ဒေတိ၊လှူ၏၊ပရဉ္စ၊သူဘပါးကိုလည်း၊သမာဒပေတိ၊တိုက်တွန်း၏။သော၊ ထိုသူဘည်။ နိဗ္ဗတ နိဗ္ဗတဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာရာ သံသရာ ဘဝအဆက်ဆက်၌။ ဘောဂသမ္ပဒဉ္စ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ လဘတိ၊ရ၏။ ပရိဝါရသမ္ပဒဉ္စ၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော ပဏ္ဍိတ ပုရိသော၊ ပညာရှိသော ယောကျ်ား တယောက်သည်။ တံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ထိုတရား ဒေသနာကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒံ-ကာရဏံ၊ဤအကြောင်းသည်။ အဟော အစ္ဆရိယံ၊ ဩော် အံ့ဖွယ်ရှိလှ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘယသမ္ပတ္တိ သံဝတ္တနိကံ ကမ္မံ၊ နှစ်ပါးသော အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို။ ကရိဿာမိတိ၊

ပြုအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ဥဒ္ဒေသယ၊ ထ၍။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ အာဟာ၊လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေ၊ နက်ဖြန်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဘိက္ခုံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိတ္တကေဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ ပန၊ ရဟန်းတို့ အားဖြင့်ကား။ တေ၊ အား။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏ ဘဲန္တေ၊ရား။ သမ္ဗဘိက္ခူဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့ဖြင့် အလိုရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊သည်းခံတော်မူ၏။သောပိ၊ ထိုဒါယကာသည်လည်း။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိတ္တာ။ ဝင်၍။ အမ္မတာတာ၊ အိုမိခင် ဘခင်တို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သွာတနာယ၊နက်ဖြန်၊ ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ ဗုဒ္ဓပမုခေါ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တိတော၊ ဖိတ်အပ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယတ္တကာနံ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ သက္ကောတိ၊ လှူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တတ္ထကာနံ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၊ အား။ ယာဂုအာဒီနံ၊ ယာဂု စသည်တို့၏။ အတ္ထာယစ၊ အကျိုးငှာလည်း။ တဏ္ဍုလာဒီနိ၊ ဆန် အစရှိသည်တို့ကို။ဒေတုစ၊ပေးလော့။ ကေသို့ ဌာနေ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌။ ပစာပေတ္တာ၊ချက်စေ၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဃော်သဆ္ဆော၊ ကြွေးကြော်လျက်။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်သွားလာ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ကောသေ့ဒ္ဓိ၊သင်္ဘေးတစ်ဦးသည်။ အတ္ထိနော၊မိမိ၏။အာပဏဒ္ဒါရံ၊ဆိုင်အိမ်တံခါးသို့။သမ္ပတ္တိ ၊ရောက်လာသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။အဘ္ဘတ်နော၊ မိမိအား။ ပဝေဘာနုကေ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ ရဟန်း တို့ကို။ အနိမန္တေတ္တာပန၊ မဖိတ် မူ၍ကား။ သကလဂါမံ၊ ပြည်ရွာ အလုံးကို။ သမာဒပေန္တော၊ နှိုးဆော်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ကုဋ္ဌိတ္တာ၊အမြက်ထုတ်၍။ တယာ၊ သင်သည်။ဂဟိတာဘာဇနံ၊ ယူခဲ့သောခြင်းတောင်းကို။အာဟရ၊ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တိဟိအင်္ဂုလိဟိ၊ လက်သုံးခချောင်း တို့ဖြင့်။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍၊ ထောကေတဏ္ဍုလေ၊ အနည်းငယ်သော ဆန်တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မုဂ္ဂေမာသေ၊ အနည်းငယ်သော ပဲနေကာ် ပဲလွန်းတို့ကို။

အဒါသိ၊ ပေးစ၏။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုသဋ္ဌေးသည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍။ ဗိဇ္ဇာလပဒကသေဋ္ဌိနာမ၊ ဗိဇ္ဇာလပဒုက သဋ္ဌေး မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပိဖာဏိတာဒီနိ၊ ထောပတ်တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဒေန္တောပိ၊ ပေးသော်လည်း။ ကရဏ္ဍကဏ္ဍိ၊ ကြုတ်ဖုံးကို။ ကုဋ္ဌေ၊ အိုးဌ။ ပက္ခိတ္တာ၊ ထည့်၍။ ဂေဟောဏ်ကတ္တာ၊ တထောင့်ထောင့်ဌ ထား၍၊ ဖိန္ဒုံ ဖိန္ဒုံ၊ အပေါက်အပေါက်။ ပဋ္ဌရုယန္တော၊ ယိုထွက်စေ၍။ ထောက ထောကမေဝ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ် မျှကိုသာလျှင်။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ ဥပါသကော၊ ဆွမ်းဆော် ဒါယကာသည်။ အဝသေသေဟိ၊ ဗိဇ္ဇာလသဋ္ဌေးမှ ကြွင်းသော သူတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဝိသုံယေဝ၊ အသီးအခြားသာလျှင်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူခဲ့၏။ သောသေဋ္ဌိ၊ ထိုဗိဇ္ဇာလ သဋ္ဌေးသည်။ တဿ၊ ထိုဆွမ်းဆော် လူလိမ္မာ၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သော၊ ဤသူသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူဝတ္ထုကို။ ဝိသုံ၊ အသီး အခြား။ ကိံ နုခေါ ဂဏှတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ယူသနည်း။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တဿ၊ ထို ဆွမ်းဆော် သီတင်းသည်ယောက်ျား၏။ ပစ္ဆတောပစ္ဆတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ ဂေါစ္ဆဋ္ဌပဋ္ဌာကံ၊ ကယောက်သော သဋ္ဌေးကျွန်ယုံ အလုပ်အကျွေးငယ်ကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ယံ။ အကြင်အမှုကို။ သော၊ ဤဆွမ်းဆော်ခေါင်း အကြီးသည်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ဇာနာဟိ၊ သိရအောင် စူးစမ်းခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုဆွမ်းဆော် ခေါင်းအကြီးသည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သေဋ္ဌိယာ၊ ကြောင်၏ခြေသည်းလက်သည်းနှင့်တူစွာ အလှူဝတ္ထုကို လက်သုံးချောင်းဖြင့် ယူ၍ ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် ဗိဇ္ဇာလအမည်ရသော ရှင်သဋ္ဌေး အား။ မဟာပွလ၊ များသော အကျိုးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဆိုလျက်။ ယာဂုဘတ္တပ္ပဝါနံ၊ ယာဂုဆွမ်းမုန့်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ကေဒ္ဒေတဏ္ဍုလေ၊ ဆန်တစေ့နှစ်စေ့တို့ကို။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ အနှံထည့်၍။ မုဂ္ဂမာ-သေပိ၊ ပဲနောက် ပဲလွန်းစေ့ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဏေလဖာဏိတာဒိ-ဖိန္ဒုနိပိ၊ ဆီတင်လဲ စသော အပေါက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ဘောဇနေသု၊ အလုံးစုံသောဘောဇဉ်တို့၌။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်၏။ စူဠုပဋ္ဌာကော၊ သဋ္ဌေးကျွန်ယုံ

အလုပ်အကျွေး ငယ်သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ။ သေဒ္ဓိသ၊ သင်္ခေးအား။ အာရုစေသိ၊ ကြားစေ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ။ သေဒ္ဓိ၊ သင်္ခေး သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံစေ။ မေ၊ ငါ့အား။ သော၊ ထိုဆွမ်းဆောင်သည်။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိတ်သတ်အလယ်၌။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ သစေဘာသိဿတိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည် ဖြစ်အံ့။ မမနာမေ၊ ငါ့အမည်ကို။ ဂဟိတမတ္တေယေव၊ ခေါ်ကာမျှ ဖြင့်လျှင်၊ နံ၊ ထိုဆွမ်းဆောင်ကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ထောင်းခတ် ရိုက်ပုတ်၍။ မရေဿာမိ၊ သတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝါသနန္တရေ၊ ပုဆိုးကြားဌ။ ဆုပိုက်ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဓားငယ်ကိုချုပ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့ဌ။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားရာ မဏ္ဍပ်ဌ။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

သောပုရိသော၊ ထိုဆွမ်းဆောင်ယောကျ်ားသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူး ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရ။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မဏ္ဍာဇနံ၊ လူအမျှားကို။ သမာဒပေတ္ဝာ၊ နှိုးဆော်ညွှတ်ရ။ ဣမံဒါနံ၊ ဤအလှူကို။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအလှူ၌။ သမာဒပိတမနုဿာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သော လူတို့သည်။ အတ္တနော ဗလေန၊ မိမိအစွမ်းဖြင့်။ ဗဟူနိပိ၊ များသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ထောကာနိပိ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တဏ္ဍုလာဒီနိ၊ ဆန် စသည်တို့ကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ တေသံသဗ္ဗေသံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့အား။ မဟာပဇ္ဇလုံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုဆုတောင်းသော စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ။ သေဒ္ဓိ၊ သင်္ခေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသုကေ နနာမ၊ ဤအမည်ရှိ သောသူသည်။ အစ္ဆရာယ၊ လက်ဆွမ်းလက်ခုပ်ဖြင့်။ ဂဏှိတ္ဝာ၊ ယူ၍။ တဏ္ဍုလာ-ဒီနိ၊ ဆန် စသည်တို့ကို။ ဒိန္နာနိ တိ၊ ပေး၏ဟူ၍။ မမနာမေ၊ ငါ့အမည်ကို။ ဂဟိတမတ္တေ၊ ခေါ်ကာမျှဖြစ်သောအခါ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းဆောင်ကို။ မာရေ ဿာမိတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍။ အာဂတောဝ၊ လာ၏။ အယံပန၊ ဤဆွမ်းဆောင်သည် ကား။ သဗ္ဗသဂ်ဟိတံ၊ အလုံးစုံသော သူတို့အား ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဇယဟိပိ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ နာဌိအာဒီဟိ၊ ပြည်တောင်းစသည်တို့ဖြင့်။ မိနိတ္ဝာ၊ ခြင်း၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးလို့က် ထည့်လိုက်၏။ ဇယဟိပိ၊ အကြင်သူတို့သည် လည်း။ အစ္ဆရာယ၊ တလက်ဆွမ်းဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးလို့က်၏။

သမ္ဘေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးမျှားသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဤတိုဝဒတို့၊ ဤသို့ဆုတောင်း၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧရှုပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သူတော်ကောင်းကို။ သစေ နု ခမာပေယ္ယာမိ၊ အကယ်၍ မကန်တော့ချေသည်ဖြစ်အုံ့။ ဒေဝဒဏ္ဍောနုဿမ၊ မိုးယိမ်းကြိုးလောင်မီးမည်သည်။ မမ မတ္ထကေ၊ ငါ၏ထိပ်၌။ ပတိယတိ၊ ကျလတ္တံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သော၊ထိုသဒ္ဒေးသည်။ တယာ၊ ထိုဆုမ်းဆော်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပ္ပဋိတ္ဝာ၊ ဝပ်၍။ သာမိ ,အရှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဤဒံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ ,အဘယ်နည်း။ ဤတိစ၊ ဤသို့ဆိုလျှင်။ တေန၊ ထိုဆုမ်းကဲသည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ပဝတ္တိ ,ထိုအကြောင်းကို။ အာရာစေသိ၊ ကြား၏။

တံကိရိယံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်၊ ဤတိ ဤအခြင်းအရာသည်။ ကိံ ,အဘယ်နည်းဟု။ ဒါနေ ဝေယျာဝဋ္ဌိကံ၊ အလှူ၌လုံ့လပြုသည်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုအလှူရှင်ဆုမ်းကဲသည်။ အတိတဒိဝသေ-တော၊ လွန်လေပြီးသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ သဗ္ဗံ တံ ပဝတ္တိ ,အလုံးစုံသော ထိုအကြောင်းကို။အာရောစေသိ၊ကြား၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဒ္ဒေးကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သေဋ္ဌိ၊ ဒါယကာသဒ္ဒေး။ ဝေဂိရ၊ ဤသို့ မအပ်မရာ ပြု၏ ဟူသည်မှန်သလော။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သြော် မသင့်သောအားဖြင့် မိုက်မှားမှ ကြံမိပေသည် ဘုရား။ ,ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ ရှင်သင်္ဃ။ ပုညံ နာမ၊ ကောင်းမှုမည်သည်ကို။ အပ္ပကန္တိ၊ အနည်းငယ်တကား ဟု။ နမည်တမ္ပိ၊ မအောက်မေ့သင့်။ မာဒ္ဒိသဿ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဝမုခဿ၊ ဘုရားအမှုးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ အပ္ပကန္တိ၊ အနည်းငယ်ဟူ၍။ နမည်တမ္ပိ၊ မအောက်မေ့ထိုက်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ပဏ္ဍိတမနုဿာ၊ ပညာရှိသူ လူတို့သည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိဝဋ္ဋဘာဂေနံ၊ ဟင်းလင်းအဝရှိသော အိုးသည်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရေတိဝိယ၊ ပြည့်သကဲ့သို့၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အတိုင်း ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ ပူရေန္တိယေဝ၊ ပြည့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဤတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသဏ္ဌိ ဃဋ္ဌေတ္ဝာ၊

အနုသန္ဓေစပ်ာ်။ မ‌ေ့ခ‌ေသ‌ော်ကော်၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာ‌ကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၂၂။ ။မန္ဒံ၊ အနည်းငယ်သော ကုသိုလ်သည်။ နအာဂမိဿတိ၊ အကျိုးပေးသောအားဖြင့် မရောက်လာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို။ မာဝမညေထ၊ နည်း‌ပါ‌ေ‌ကာ‌ပ‌ါ‌ပ‌ေ‌ပ‌ါ‌ပ‌ေ‌ပ‌ါ‌ပ‌ေ

သတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မ ဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဗိဒ္ဓာလပဒကသေဋ္ဌိဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

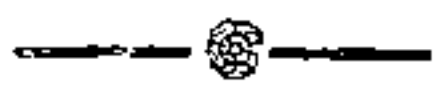

၉-ပါပေါဝဂ္ဂ။ ၇-မဟာဓနုဝါဏိဇ ဝတ္ထု။

(ဗိဒ္ဓာလပဒကသေဋ္ဌိဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနုက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ မဟာဓနုဝါဏိဇ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနုက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ **ဝါဏိဇော** စသည်ကို မိန့်၏)။

"ဝါဏိဇောဝါ"တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဝါဏိဇော၀-စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ မဟာဓနုဝါဏိဇံ၊ မဟာဓနုမည်သော ကုန်သည်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ ဝါဏိဇသ္မာ၊ ထိုကုန်သည်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဇ္ဇသတဇေဝ၊ ခိုးသူ ငါးရာတို့သည်။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ဂဝေသမာနာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိသော်။ သြကာသံ၊ ခိုးယူရာဟာလကို။ နလဘိံသုဂိရ၊ မရကုန်သတတ်။ အပရေန သမယေန၊ နောက်အခါ၌။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ ပဇ္ဇသကဒ္ဒသဘာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ ဘဏ္ဍဿ၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ပူရတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားစေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော အရပ်သို့။ ဝါဏိဇ္ဇတ္ထာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအုံ့။ ယေ အယျာ၊ အကြင် အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန်၏။ ဧတေ အယျာ၊ ထိုအရှင်ဘုရားတို့သည်။ နိက္ခမန္တု၊ ထွက်ခဲ့ကြကုန်လော့။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နကိလမိဿန္တိ၊ မပင်ပန်းရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြား လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပဇ္ဇသတာ ဘိက္ခူ၊ ငါးရာ သော ရဟန်းတို့သည်။ တေန၊ ထိုကုန်သည်ကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မဂ္ဂ-ပဋိပဇ္ဇိံသု၊ ခရီးသွားကုန်၏။ တေပိ စောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်လည်း။ သော

ဝါဏိဇော၊ ထို ကုန်သည်လှည်းသမားသည်။ နိုက္ခန္တော်ကိရ၊ ထွက်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြား၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ **အဋ္ဌဝိယံ**၊ တောအုပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ ဝါဏိဇောပိ၊ ကုန်သည်သည်လည်း။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အဋ္ဌဝိမုခေ၊ တောအုပ်အဝ၌။ ကေသိံ ဂါမေ၊ တခုသောရွာ၌။ ဝါသံကတ္တာ၊ နေခြင်းကိုပြု၍။ ဒေ့တယောပိ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက် သုံးရက် တိုင်တိုင်လည်း၊ **ဂေါဏာသ-**ကဒ္ဒာဒီနိ၊ နွားလှည်းစသည်တို့ကို။ သံဝိဒတိ၊ ပြင်ဆင် ကုသ၏။ **တေသံ-**ပနဘိက္ခူနံ၊ထိုရဟန်းတို့အား။ နိမ္ဗဒ္ဓံ၊မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေတိယေဝ၊ လှူသည်သာလျှင်တည်း။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုကုန်သည်သည်။ အတိစိရယန္တေ၊ ကြာမြင့်သည်ရှိသော်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေကုန်။ တသ၊ ထိုကုန်သည်၏။ နိက္ခမနဒ္ဒိဝသံ၊ ထွက်ခဲ့အံ့သော နေ့ကို။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍၊ ဟေ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကေစောရံ၊ ခိုးသူတယောက်ကို။ ပဟိဏိ ံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။

သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ တံ ဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဧကံသဟာ-ယကံ၊တဦးယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းကို။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ကဒါ၊အာဘယ်အခါ၌။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဒ္ဒိဟတိဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်သဖြင့်ထွက်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ပြောပြီး၍။ ကိမတ္ထံ ပန၊ အာဘယ် အကျိုးငှာကား။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးသနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၊ ထိုသူငယ်ချင်း အဆွေခင်ပွန်းအား။ သော၊ ထိုသူလျှို ခိုးသူသည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဠဿတစောရာ၊ ငါးရာ အစုရှိသော ခိုးသူတို့တည်း။ တေသတ္ထာယ၊ ထိုကုန်သည်ကြီးကို ဒမြတိုက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ အဋ္ဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ ဌိတာတိ၊ နေကုန်၏ဟု။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ဣတရော၊ ရွာသား အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဒမြတိုက်လိုတပြီးကား။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ သီဃံ၊ လျင်လျင်။ နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယ္ယောဇေတ္တာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ။ဝါရေမိ ကိံ နုခေါ၊ တားမြစ်ရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ ဝါဏိဇံ။ ကုန်သည်ကို။ ဝါရေမိ ကိံ နုခေါ၊ မသွားလေသင့်ဟု တားမြစ်ရအံ့လော။ ဣတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အာဘယ်အကျိုး

ရှိအံ့နည်း။ ဝါဏိဇ၊ ကုန်သည်ကြီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ပဠူသတာ ဘိက္ခု။ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဇီဝန္တိ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏၊ ဝါဏိဇဿ၊ ကုန်သည်အား။ သည်း၊ သွားရ၍ အကြောင်းမသင့်သော အမှုတ်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပြအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေတ္တာသက်၍။ သော၊ ထိုရှာနေ အခဆွခင်ပွန်းသည်။ တဿ၊ ထိုကုန်သည်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားရ၍။ ကဒါ၊ အဘယ်နေ့၌။ ဂမိဿတိ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တတိယဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ မယှံ၊ စနုံ၊ ကျွန်ဘော်မျိုးစကားကို။ ကဲရောထ၊ နှာပါကုန်လော့။ အဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ တုမှာတံ၊ သင်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ၄ါ။ ပဠူသဘာစောရာ၊ ခိုးသူ ငါးရာတို့သည်။ ဌိတာ၊လက်နက်ကိုရိယာ အစုံနှင့်နေကုန်၏။ တာဝ၊ဆောဆော လျှင်လျင်။ မာ ဂမိဿထ ကိရ၊ မသွားစေချင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ချစ်ခင်လေးမြတ်လျက် မေတ္တာသက်၍ ပြောလတ်သော်။ တံ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဇာနာသိ၊ သိသနည်း။ ဣသိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူ ငါးရာတို့၏။ အန္တရေ၊ အဘွင်း၌။ မမ၊ ကျွန်ဘော်၏။ သဟာယော၊ အဆွခင်ပွန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုအဆွခင်ပွန်း ခိုးသူ၏။ ကထာယ၊ ပြောဆိုသောစကားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဉာတံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ဘုံပြီးကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧတ္ထောဂတေန၊ ဤအရပ်သို့ သွားခြင်းဖြင့်။ ကိं၊ အကျိုးမရှိ စင်စစ်တည်းဟု။ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍။ ဂေဟဒ္ဒမဝ၊ အိမ်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣဟိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

တသ္မိं၊ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ စိရာယန္တေန၊ ကြာမြင့်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ ဘေဟိ စောရေဟိ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ပေသိတော၊ စေခိုင်းအပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တံသဟာယကံ၊ ထိုရှာနေ အဆွခင်ပွန်းကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တံ ဟဝတ္တိं၊ထိုလုယက်မည့်အကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ နိဝတ္တေတွာ၊ပြန်၍။ ဂေဟဒ္ဒမဝ၊ အိမ်သို့သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ ကိရ၊သွားလိမ့်သဘော်။ ဣဟိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဂန္တွာ၊ပြန်လေ၍။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့အား။ အာရာစေသိ၊ ကြား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ တတော၊ ထိုတောအုပ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ ဣဘာရမဂ္ဂေ၊ တပါးခရီး၌။ အဌံသု၊ နေကုန်၏။ တသ္မိं၊ ထိုကုန်သည်သည်။

စိရာယန္တေ့၊ကြာပြန်သည်ရှိသော်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ တေ ပဗ္ဗသတာစောရာ၊ ထိုင်ကုန်းရာသော ခိုးသူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေသုံ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဘေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ တတ္ထ၊ ထိုခရီးဌ။ ဌိတဘာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဝါဏိဇသ၊ကုန်သည်အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်ဌလည်း။ ဧမ၊ ငါ့အား။ ဝေဂဲလ္လံ၊ချို့တဲ့ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဧတ္ထေ၊ ထိုအရပ်သို့။ နေဝ ဂမိဿာမိ၊ မသွားအံ့။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ နှ ဂမိဿာမိ၊ မသွားဝတ္တရာအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒဝ၊ ဤအရပ်ဌလျင်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့၏။ သန္ဓိကံ။ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အာဟာ၊လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဝိလုမ္ပိတုကာမာ၊ လုယက်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈ၊ ခရီးဌ။ ကိရဌိတာ၊ နေကုန်သတတ်။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္တိဿတိ၊ နှစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဣဘရသ္မိ – မဇ္ဈ၊ ဤမှဘပါးသော ခရီးဌ။ ဌိတာကိရ၊ နေခဲ့သဘတ်။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါနိ ဝါ၊ထိုအရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဣဒါနိ ဝါ၊ ဤအရပ်သို့လည်းကောင်း။ အာဂန္တွာ၊ မသွားမူ၍။ ထေဝ့ကံ၊ အတန်ငယ် ကာလမကြာမီ။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်ဌလျင်။ ဘဝိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်ဌ။ ဝသိတုကာမာ၊ နေလိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝသန္တု၊ နေတော်မူကုန်လော့။ ဂန္တုကာမာ၊ ကြွလိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ရုစိ၊အလိုကို။ ကရောန္တု၊ ပြုကုန်လော့။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နိဝတ္တိဿာမ၊ ပြန်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါဏိဇံ၊ ကုန်သည်ကို။ အာပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ပန်၍။ ပုန ဒေဝ၊ တဖန်လျှင်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ဘုရားကို ရှိခိုး၍။ နိသိဒိ သု၊ နေကုန်၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မဟာဝနဝါဏိဇေန၊ကုန်သည်ကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နှ ဂမိတ္ထကိ၊ မသွားကြကုန်ပြီလော။ ဣဘိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မသွားကြပါပြီဘုရား။ မဟာဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးကို။ ဝိလုမ္ပနတ္ထာယ၊ လုဟက် ဖျက်

ဆီးခြင်းငှာ။ ဒီသုပိ မဂ္ဂေသု၊ ခရီးနှစ်သွယ်တို့၌လည်း။ စောဏ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ပရိယုဋ္ဌိံ သု၊ နှောင့်ယှက်ဆီးတားကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဌိတော၊ နေရစ်ပါ၏ ဘုရား။ မယံ ပန၊ တပည့်တော်တို့သည်သာလျှင်။ အာဂတာ၊ လာခဲ့ပါကုန်၏ဘုရား။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မဟာနေဝါ-ဏိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ စောဏနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပရိဝဇေတိ ဝိယ၊ မသွားပဲ ကြဉ်ရှောင်သကဲ့သို့။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဟလဝဟလံ၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ပရိဝဇေတိ ဝိယ၊ ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခုနာပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ တယော ဘဝါ၊ ဘဝ သုံးပါးတို့သည်။ စောရေဟိ၊ ကိလေသာဟူသော ခိုးသူတို့ဖြင့်။ ပရိယုဋ္ဌိတမဂ္ဂသဒ္ဒိသာ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးအပ်သော ခရီးနှင့်တူကုန်၏။ ဣတိ ဉာတ္ဝာ၊ ဤသို့ သိ၍။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပရိဝဇေတုံ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ အနုသန္ဓေ-စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသော ဘုရားသည်။ ဣမံပါဌံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၃။ ။ဘိက္ခာဝေ၊တို့။ မဟာဒ္ဓနော၊ မျိုးသော ဥစ္စာရှိသော။ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ အပ္ပသတ္ထော၊ နည်းသော လှည်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘယံ၊ ခိုးသူဆီးတားလုယက်သဖြင့် ဘေးဘျမ်းရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပရိဝဇေယ ဣဝ၊ ကြဉ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်လိုသော သူသည်။ ဝိသံ၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော အဆိပ်ကို။ပရိဝဇေယ ဣဝ၊ ကြဉ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိကော ဘိက္ခု၊ ပညာရှိသော ရဟန်းသည်။ ပါပါနိ၊ အနည်းငယ်သော မကောင်းမှုတို့ကို။ ပရိဝဇေယ၊ ကြဉ်ရာ၏။

ဝတ္ထု၊ထိုဂါထာ၌။ ဘယန္တိ၊ဘယံ ဟူသည်ကား။ဘာဝယိတဗ္ဗံ၊ ကြောက်အပ်သော သဘောတည်း။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ပရိယုဋ္ဌိတတ္တာ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။သပ္ပဋိဘယံ၊ဘေးဘျမ်းရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မဟာဓနဝါနိဇော၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ အပ္ပသတ္ထော၊ နည်းသော

လှည်းရှိ၏။ သပ္ပဋ္ဌိဘယ်၊ ဘေးဘျမ်းရှိသော။မင်္ဂ၊ ခရီးကို။ပရိဝဇ္ဇေသိယထာစ၊ ကြည်သက့ဲသို့ လည်းကောင်း။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်လိုသော သူသည်။ ဟလာဟလ၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော။ဝိသ၊ အဆိပ်ကို။ပရိဝဇ္ဇေသိ-ယထာစ၊ကြည်သက့ဲသို့ လည်းကောင်း။ ဧကံတထာ၊ ဤအတူ။ပဏ္ဍိတောဘိက္ခု၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်။ အပ္ပမတ္တကာနိပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါပါနိ၊ အကုသိုလ်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤကား ဂါထာ အနက်တည်း။ ။ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်း တို့ယည်။သဟပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာအဖြစ် သို့၊ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ဗတ္ထ မဟာဇနသာပိ၊ ရောက်လာသော လူအပေါင်းအားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။သာတ္ထိကာ၊အကျိုး ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဤတိပရိသမာပနံ၊ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော ပါပဝဂ်၌ ခုနစ်ခုမြောက်သော မဟာဓနဝါဏိဇ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌပ္ပဲ၊ မှတ်အပ်ပြီ။

မဟာဓနဝါဏိဇ ဝတ္ထုသတ္တမံ။

၉–ပါပဝဂ္ဂ။ ၈–ကုက္ကုဋမိတ္တနေသာဒဝတ္ထု။

(မဟာဓနဝါဏိဇ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ကုက္ကုဋမိတ္တဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ **ပါဏိမှိ** စသည်ကို မိန့်၏)။

"ပါဏိမှိစေ" တိ ဤမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပါဏိမှိစေ-စသော ဤတရားဟောခြင်း ကို။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ဝိဟရန္တော၊နေစဉ်။ ကုက္ကုဋမိတ္တံနာမ၊ ကုက္ကုဋမိတ္တ အမည်ရှိသော။ နေသာဒံ၊ မူဆိုးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ကောသေဠီဓီတာ၊ သဒ္ဒေးသို့မီး တယောက်သည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက် လက်သော်။သတ္တာဘူမိက ပါသာဒဿ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိ၊ ဇရပ်၌။ သိရိဂဗ္ဘေ၊ ကြက်သရေ ရှိသော တိုက်၌။ အာရက္ခကတ္ထာယ၊

လေ၁်လယ်ခြင်းမှ စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ။ ကော် ပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း အလုပ် အကျွေး ကျွန်မငယ်ဘယောက်ကို။ဒတ္တာ၊ ပေး၍။မာတာပိတူဟိ၊မိဘတို့သည်။ ပေါ်သိယမာနာ၊ လုပ်ကျွေး ပြု စု သည် ရှိ သော်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ဝါတပါနေန၊လေသာနန်းတံခါးဖြင့်။ အန္တရဝီထိ ၊ မင်းလမ်းမကို။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်လတ်သော်။ ပဠုပါသ သတ်ဘာနိ၊ ကျောက်ဆင်း ငါးရုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ပဠုသူလသတာနိ၊ ဝါးခွန် ငါးရုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မိဂေ၊သမင် သား-ငါး စသော သတ္တဝါတို့ကို။ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ ဇီဝမာနံ၊ အသက်မွေးသော။ကော်၊တယောက် သော။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တံနာမ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တ အမည်ရှိသော။နေသာဒံ၊ မူဆိုးကို။ ပဠုမိဂသတာနိ၊ ငါးရုသော သားသမင်တို့ကို။ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ တေသံ၊ ထို သားတို့၏။မံသေန၊ အသားဖြင့်။ မဟာသကဋ္ဌံ ၊ လှည်းအများကို။ ပူရေတ္တာ၊ အပြည့်တင်၍။သကဋ္ဌဝုရေ၊ လှည်းဦး၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ထိုင်၍။ မံသံ၊အသားကို။ ဝိက္ကိဏတ္ထာယ၊ရောင်းခြင်းငှာ။နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသန္တံ၊ဝင်သည်ကို။ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ တသ္မိံ ၊ ထိုတောမူဆိုး၌။ ပဋိဗန္ဓစိတ္တာ၊ တပ်ငြိသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပရိစာရိကာယ၊ အလုပ်အကျွေး ကျွန်မ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ဒတ္တာ၊ပေး၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ဧတဿ၊ထိုတောသားမူဆိုး၏။ ဂမနကာလံ၊လာခဲ့သော အချိန်ကာလကို။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ ဟေ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ဤသို့ အသေအချာ သူများမသိရအောင် မှာ၍။ပေသေသိ၊ စေစား သတတ်။

သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုတောသားမူဆိုးအား။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ ဆောင်းပါးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မံသံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ ရောင်း၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ အသုကဋ္ဌါရေနနာမ၊ ဤမည်သော တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍။ဂမိဿာမိ၊ သွားလေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ တေန၊ထိုမူဆိုးသည်။ ကထိတကထံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။သုတ္တာ၊ ၍။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ တဿာ၊ ထိုသဒ္ဒေးသို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သေဋ္ဌိဓီတာ၊ သဒ္ဒေးသို့သည်။ အတ္ထနာ၊မိမိသည်။ ဂဟေတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ယူအပ် ဆင်ယင်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော။ ဝတ္ထာဘရဏဇာတရူပံ၊ အဝတ်တန်းဆာ ရွှေငွေကို။သံဝိဒဟိတ္တာ၊ စီရင်ခန့်ရမ်း၍။

ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ မလိုနင်တို့၊ ညစ်နွမ်းသော ထမီတံတောက်ကို။ နိုဝါသေတ္တာ၊ ဝတ်၍။ ကုဋေ၊ အိုးကို။အာဒါယ၊ ယူ၍။ဒါသီဟိ၊ကျွန်မတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊တက္ခ။ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့။ဂစ္ဆန္တိဝိယ၊သွားလေဟန်ကဲ့သို့။နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုတောသားမှဆိုး၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဩလောကေန္တီ၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေနှင့်၏။ သောပိ၊ထိုတောသားမှဆိုးသည်လည်း။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။သကဋ္ဌ၊ လှည်းကို။ ပါဇေန္တော၊ နှင်လျက်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သာ၊ထိုသဒ္ဒေးသို့သည်။ တဿ၊ထိုတောသားမှဆိုး၏။ ပစ္ဆတော၊နောက်မှ။ ပါယာသိ၊ သွား၏။ သော၊ ထိုမှဆိုးသည်။ တံ၊ ထိုသဒ္ဒေးသို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တုံ၊ သင်သည်။ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဓီတာ၊ သို့နည်း။ ဣတော၊ ဤပုစ္ဆာ၊ဤသို့မေး၏။ အဟုံ၊ ငါသည်။ တံ၊သင့်ကို။ အသုကဿနာမ၊ ဤမည်သောသူ၏။ ဓီတာတို့၊ သို့တည်းဟု။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ မံ၊ ငါ့သို့။ မာ အနုဗန္ဓီ၊ မလိုက်လာလင့်။ ဣတိအာဟ၊ဤသို့ဆို၏။တုံ၊သင်မှဆိုးသည်။မံ၊ငါ့ကို။ နပ ပဏ္ဏောသတိ၊မခေါ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တနော ဓမ္မတာယ၊ မိမိသဘောဖြင့်။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာအုံ့။ တုံ၊ သင်သည်။ တုဏ္ဍိဟုတ္တာ၊ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ အတ္တနော သကဋ္ဌံ၊ မောင်မင်းလှည်းကိုသာ။ပါဇေဟိ၊ နှင်လော့။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမှဆိုးသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ တံ၊ ထိုသဒ္ဒေးသို့ကို။ နိဝါရေတိယေဝ၊ မြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမှဆိုးကို။ သာ၊ထိုသဒ္ဒေးသို့သည်။ အာဟ၊ဆို၏။သာမိ၊အရှင်သား။သိရီနာမ၊ကြက်သရေမည်သည်ကို။အတ္တနော သန္တိကံ၊မိမိအထံသို့။အာဂစ္ဆန္တီ၊လာသည်ကို။ နိဝါရေတုံ၊မြစ်ခြင်းငှာ။နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမှဆိုးသည်။ တဿ၊ ထိုသဒ္ဒေးသို့၏။ နိသံသယေန၊ယုံမှားကင်းသဖြင့်။အာဂမနကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုသဒ္ဒေးသို့ကို။ သကဋ္ဌံ၊ လှည်းသို့။ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တဿာ၊ ထိုသဒ္ဒေးသို့၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ဣဒေဝ ဝိတောစ၊ထိုမှ ဤမှလည်း။ပရိယေသာပေတ္တာ၊ရှာစေ၍။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ရှိသော်။မတာ၊ သေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။မတကဘတ္တံ၊ သူသေထမင်းကို။ကရိ ံသု၊ ပေးလှူကုန်၏။သာပိ၊ ထိုသဒ္ဒေးသို့သည်လည်း။ တေန၊ ထိုမှဆိုးနှင့်။သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ခ။သံဝါသံ၊ ပေါင်း

ဖေ၁် ယဉ်ပါးခြင်းကို။ အနွာယ၊ စွဲ၍။ ပဋ္ဌိပါဋ္ဌိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သတ္တာပုဇ္ဇာ၊ သားခုနစ်ယောက်တို့ကို။ ဝိဇာယိတ္ဝာ၊ ဖွားမြင်၍။ တေ၊ ထို သားငယ်တို့သည်။ ဝယပ္ပတ္တေ၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဃရဗန္ဓနေန၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့်။ ပန်း၊ နှောင်ဖွဲ့၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပစ္စူသ-သမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တံ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တကို။ သပုတ္တံ၊ သားနှင့်တကွ။ သသုဏိသံ၊ ခွေးမနှင့်တကွ။ အတ္တာနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဉာဏစက္ခုလသာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဤတို၊ သို့။ ဥပမံ ဝေရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ ပန္နရသန္နံ ပိ၊ တကျိပ်ငါးယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သောတ ပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ပတ္တဝစီရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ လွယ်၍။ တဿ၊ ထိုမုဆိုး၏။ ပါသဌာနံ၊ ကျော့ကွင်းထောင်ရာ တောအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ ဗဟဝော၊ မိသော။ ကေမိဂေါပိ၊ တစီးသော သမင်သည်မျှလည်း။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုမုဆိုး၏။ ပါသမူလေ၊ ကျော့ကွင်းအနီး၌။ ပဒဝလဉ္ဇံ၊ ခြေတော်ရာ ရွှေစက်ကို။ ဒသ္သေတ္ဝာ၊ ချ၍။ ပုရတောရွှေမှ။ ကေသ ဂုမ္ဗသ၊ ချုံတခု၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တောပိ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ဓနုံ၊ လေးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါသဌာနံ၊ ကျော့ကွင်းထောင်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အာဒိတောဝ ပဋ္ဌာယ၊ အစမှစ၍။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်းတို့ကို။ သြလောကယမာနော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ ဗဟဝေ၊ မိသော။ ဧကံပိ မိဂံ၊ သမင်တခုကိုမျှလည်း။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်မူ၍။ သတ္ထုပဒဝလဉ္ဇံ၊ ဘုရားခြေတော်ရာ ရွှေစက်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမုဆိုး၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗဟုမိကေ၊ ထောင်သော သမင်တို့ကို။

မောစေနှောင်၊ လွှတ်၍။ ဝိစရတိ၊ သွားဟန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သော၊ ထိုမှဆိုးသည်။ သတ္ထုရိ၊ ဘုရားခ်ဉ်။ အာဃာတဋ္ဌာနေ့တွာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့၍။ ဂစ္ဆနှောင်၊ သွားလေသော်။ ဂုမ္ဗမူလေ၊ ချုံအနီးခ်ဉ်။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ ဣမိနာ၊ ဤရှင်ကြီးသည်။ မမ၊ ငါ၏။ မိဂါ၊ သမင်တို့ကို။ မောစိတာ၊ လွှတ်သည်။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။နံ၊ ထိုရဟန်းကြီးကို။မရိဿာမိ' သတ်အံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ဓနုံ'၊လေးကို။ အာကဗ္ဗိ၊ တင်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္မာသည်။ ဓနုံ၊ လေးကို။ အာကဗ္ဗိတုံ၊ တင်နိုင်စေခြင်းငှာ။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊လွှတ်ခြင်းငှာ။နာဒါသိ၊မပေး။သော၊ထိုမှဆိုးသည်။သရံ' မြားကို။ ဝိဿဇ္ဇေတုံပိ၊ လွှတ်ခြင်းငှာလည်း။ အသက္ကောနှောင်၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဖာသုကာဟိ၊ နံရိုးတို့သည်။ ဘိဇ္ဇနှောဝ၊ ကွဲအံ့ကျိုးအံ့သကဲ့သို့။ မုခတော၊ ပံကွင်းမှ။ခေဇ္ဇံ' တံတွေးသည်။ပဋ္ဌရနှောင်၊ တစိစိယိုထွက်လျက်။ကိလန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမှဆိုး၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ဧဟိ' အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။နောဝါတို့၏။ပိတာ၊ အဘသည်။ စိရာယတိ၊ ကြာမြင့်ခဲ့၏။ဧတံ' ဤသို့ ကြာမြင့်ခြင်းသည်။ကိံ' နုခေါ၊အကြောင်းဘယ်သို့ရှိသနည်း။ ဣဘိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ ပိတုသန္တိကံ၊ အဘအထံသို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာတရာ၊ အမိသည်။ ပေသိတာ၊ စေအပ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ဓနုနိ၊ လေးတို့ကို။အာဒါယ၊ တခုစီထမ်း၍။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ ပိတရံ' အဘကို။ တထာ၊ ထိုအမြှောက်ထွက်၍ မချိတရိသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဒ္ဒိတံ' ကိုးကွယ်ရာမရှိနေသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အယံ' ဤသူသည်။နောဝါတို့၏။ပိတု၊ အဘ၏။ပစ္စာမိတ္တော၊ ရန်သူသည်။ဘဝိဿတိ' ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိ' ဤသို့။သတ္တာပိနော၊ သားခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဓနုနိ' လေးတို့ကို။အာကဗ္ဗိတ္ဝာ၊တင်၍။ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရားသမ္မာ၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ယထာ၊အကြောင်အခြင်းဖြင့်။နေသံ'၊ထိုသားခုနစ်ယောက်တို့၏။ပိတာ၊ အဘ တောသား မှဆိုးသည်။ဌိတော၊ မတုန်မလှုပ်ပဲ နေရ၏။ တထေဝ၊ ထိုအဘအားတူ သာလျှင်။အဌံသု' နေရကုန်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။နေသံ' ထိုသားတို့၏။မာတာ၊ အမိသည်။ မေ ပုတ္တာ၊ ငါ့သားတို့သည်။စိရာယန္တိ၊ ကြာလှခဲ့ကုန်၏။ကိံ' နုခေါ၊ အဘယ်သို့ အကြောင်းရှိလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သတ္ထာဟိ သုဏိ

သာဟိ၊ ချွေးမခုနစ်ယောက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၏။ တေ၊ ထို လင်နှင့်တကွ သားခုနစ်ယောက်ဘို့သည်။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်။ ဌိတေ၊ ကိုးကွယ်ရာမရနေသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကဿနုခေါ၊ အဘယ်သူအား ရည်၍လျှင်။ ဣမေ၊ ဤသူဘို့သည်။ ဓနုနိ၊ လေးတို့ကို။ အာဂစ္ဆိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ဌိဿာ၊ နေကုန်သနည်း။ ဣဟိ၊ ဤသို့။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားဘဗျည့်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗာဟာ၊ လက်တို့ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ ခေါ်၍။ ဧဝ ပိဘရံ၊ ငါ့အဘကို။ မာနာသေထာတိ၊ မဖျက်ဆီးပါကုန်လင့်ဟု။ မဟာသဒ္ဒံ၊ သည်းစွာသော အသံကို။ အကာသိ၊ ၏။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တော၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တသည်။ တံ သဒ္ဒံ၊ ထိုသဘောသမီး၏ အသံကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏။ ဝတ၊ စပ်စပ်။ နုဘော၊ ပျက်ဘသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သေ-ဘော၊ ဤသို့သည်။ မေ၊ ငါ့ သသုရော ကိရ၊ ယောက်ခမဖြစ်သတတ်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်လေးသောအမှုသည်။ အဟော၊ အုံ့ဖွယ်ရှိလှ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ အဿ၊ ထိုမှဆိုး၏။ ပုဗ္ဗာပိ၊ သားတို့သည်လည်း။ သေ-ဘော၊ သည်။ နော၊ တို့၏။ အယျကာ ကိရ၊ အဘိုးဖြစ်သတတ်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်လေးသောအမှုသည်။ အဟော၊ အုံ့ဖွယ်ရှိ၏။ ဣတိ ဝိန္ဒိယိ သု၊ ဤသို့ ကြံကုန်၏။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တော၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တသည်။ အယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ သသုရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ ချစ်စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဿ၊ ထိုမှဆိုး၏။ ပုဗ္ဗာပိ၊ သားဘို့သည်လည်း။ နော၊ တို့၏။ အယျကာ၊ အဘိုး တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ ချစ်စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အဿ၊ ထိုအခါ၌။ နော သံ၊ ထိုသူတို့၏။ မာတာ၊ အမိဖြစ်သော။ သေဋ္ဌိဓီတာ၊ သဘောသမီးသည်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓနုနိ၊ လေးတို့ကို။ ဆဒ္ဒေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ မေ ၏။ ပိတရံ၊ အဘကို။ ခမာပေသ၊ ကန်တော့ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ ဓနုံ၊ လေးကို။ သြဘာရေတုံ၊ ချိန်ခိုင်စေခြင်းငှာ။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘဝန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့တောင်းပန်လျက်။ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် သော အရပ်၌။ နိသီဒိ သု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နော သံ၊ ထိုသူတို့အား။

သတ္တ၀ာ၊ ဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သော ဝတ္ထုးကေားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တော၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တသည်။ ပုတ္တေဟိစေ၀၊ သားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သုဏိသာဟိစ၊ ခွေးမတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိ ။ တက္ခ။ အတ္တာပဋ္ဌဒသမေ၊ မိမိလျှင် တဆယ့် ၇ ၊ားယောက်မြောက် ရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူ တို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ တည်၏။ သတ္ထု၀၊ ဘုရားသည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။

အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုဘုရားသဗ္ဗညုကို။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟံ၊အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိတ္ထ၊ ကြွဟော်မူကုန်တံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ခမ္ဘီသားအာနန္ဒာ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တယ၊ ကုက္ကုဋ္ဌတ္တမည်သော တောသားမူဆိုး၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့ကြွရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပါဏာတိပါတ ကမ္မယ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်း အမှုကို။ အကာရကော၊ မပြုတတ်သည်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ခမ္ဘီသားအာနန္ဒာ။ အာမ၊ ဩ၀ပြုအပ်သည်မှန်၏။ သော၊ထိုကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တသည်။ အတ္တာပဋ္ဌဒသမော၊ မိမိလျှင် တစ်ဆယ့် ၇ ၊ားယောက်မြောက်ရှိသည် ဖြစ်လျက်။အစလသဒ္ဓါယ၊ မတုန်လှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ တီသုရတနေသု၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၌၊ နိက္ကခေါ်ဟုတ္ဝာ၊ ယုံမှား မဲ့ဖြင်၍။ ပါဏာတိပါတကမ္မယ၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်းအမှုကို။ အာကာရကော၊ မပြုတတ်သည်။ ဧ၀ကော၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယ၊ ထိုမူဆိုးအား။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ အတ္ထိနု၊ ရှိ၏ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အာမ၊ ရှိသည်မှန်၏။ သာ၊ ထိုမယားသည်။ ကုသ၀ေဟော၊ မိဘအိမ်၌။ ကုမာရိကာဟုတ္ဝာ၊ သတ္တိသို့ ငယ်ဖြစ်လျက်၊သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဆိုကုန်၏။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တယ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တမူဆိုး၏။ ဘရိယာ၊ သည်။ ကုမာရိကကာ–

လေ၀ေ၊ သတ္ကိုသမ္မီးယမ် ဖြစ်စဉ် ကာလကပင်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ တဿ၊ ထိုမှဆိုး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ရောက်၍။ သတ္တာပုတ္တေ၊ သားခုနှစ်ယောက်တို့ကို။ လဘိကိုရ၊ ရသတဲ့။ သာ၊ ထိုသတ္ကိုသသမ္မီးသည်။ တ္တေကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ ဃာမိကေန၊ လင်သည်။ ဓနံ၊ လေးကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ သရော၊ မြားတို့ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ သတ္တိ ၊ လှံကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဇာလံ၊ ကွန်ကို။ အာဟရ၊ ယူခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုလတ်သော်၊ တာနိ၊ ထိုလေးမြား စသည်တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုမှဆိုးသည်။ တာယ၊ ထိုယောသည်။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်သော လှံ စသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ပါဏာတိပါတတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သောတာပန္နာပိ၊ သောတာပန်ဖြစ်လျက်လည်း။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို။ ကိံ နုခေါ ကရောန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့် ပြုလေတံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဒ၊ ဂန္ဓွာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်းကို။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သာပန၊ ထိုမိန်းမသည်ကား။ သာမိကဿ၊ လင်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ကရောတိ၊ လိုက်နာအံ့ ဟူ၍၊ တဿာ၊ ထိုလင်ကဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣဒံ၊ ဤလေးစသည်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ သေ၊ ဤလင်သည်။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို။ ကရောတူ၊ ပြုစေသတည်းဟူ၍။ တဿာ၊ ထိုမယား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ပါဏိတလသို့ ၊ လက်ဝါးပြင်၌။ ဌေ၊ အနာသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဂဏ္ဍန္တယ၊ ယူသော သူအား။ တံ ဝိသံ၊ ထိုအဆိပ်သည်။ အနုဒယ္ဟတိ၊ လောမှုခြင်းငှာ။ နု သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧ၀မေ၀၊ ဤအတူ။ အကသလ-စေတနာယ၊ အကုသိုလ် စေတနာ၏။ အဘာ၀ေန၊ မရှိသဖြင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကရောန္တယ၊ မပြုသော သူအား။ ဓနုအာဒီနိ၊ လေးစသည်တို့ကို။

နိဟရိတ္ဌာ၊ ထုတ်၍။ ဒဒတောပိ၊ ပေးသောသူအား၊လည်း။ ပါပံနာမ၊ မကောင်းမှုမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဝတ္ဌာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ အနုသန္ဓိ်ဃဋ္ဌေတ္ဌာ၊ အနုသန္ဓေစပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ။

၁၂၄။ ။ပါဏိမှိ၊ လက်ဝါးဌ၊ ဝဏော၊ အနာသည်။ ဧ နယ။အကယ်၍ မဖြစ်ဘြားအုံ့။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဟရေယျ၊ ဆောင်နိုင်ရာ၏။ အဋ္ဌဏံ၊ အမာမရှိသော လက်ကို။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ နဿ အန္တေတိ၊ မလိုက်နိုင်။ အကုသလစေတနာယ၊ အကုသိုလ်စေတနာ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အကုသဗ္ဗတော၊ မကောင်းမှုကို မပြုသော သူအား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နသာတ္ဌိ၊ နသ ဟူသည်ကား။ နဿ ဘာ၊ ဝေယျ၊ ဖြစ်ဘြားအုံ့။ ဟရေယျာတိ၊ ဟရေယျ ဟူသည်ကား။ ဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ၊ သက္ကုဏေယျ၊ တတ်နိုင်ရာ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ **နာဗ္ဘဏံ ဝိသမဇ္ဇတိ**တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။အဝဏ်၊ အနာမရှိသော။ ပါဏိံ၊ လက်သို့။ဝိသံ၊အဆိပ်သည်။ အန္တေတုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှာ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ဝေမေ၊ ဤအတူလျှင်။ ဓနုအာဒီနိ၊ လေး စသည်တို့ကို။ နိဟရိတ္ဌာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ ဒေန္တသ္ဿ ပါပံ၊ ပေးသောသူအား၊လည်း။ အကုသလစေတနာယ၊ အကုသိုလ်စေတနာ၏။အဘာဝေန၊မရှိသဖြင့်။ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကုဗ္ဗတော။မပြုသော သူအား။ ပါပံနာမ၊ မကောင်းမှုမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။အဝဏ်၊အနာမရှိသော။ ဂါဏိံ၊လက်ကို။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ နဿ အန္ဒုဂ္ဂတိဝိယ၊ အစဉ်မလိုက်သကဲ့သို့။ အယ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သို့၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နဿ အန္ဒုဂ္ဂတိ၊ အစဉ်မလိုက်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ။ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏ဣတိ၊ ဤသို့ဟောဏ်။

အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဟောကုန်၏။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္ထာ၊ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္ထ၏။ သပုတ္ထာ၊ သားနှင့်တကွ။ သသုဏိသ၊ ခြေးမနှင့်ကား သောဘာဝတ္ထိ ၄ဂ္ဂ၊

သောဘာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်။ ကောနုခေါ၊အဘယ်နည်း။ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ့်အကြောင်းကြောင့်။ နေသာဒကုလေ၊ မူဆိုးအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ရှာလေတံသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။အာဂန္တွာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘွယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္မာ၊ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အတီတေ၊လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ကဿပ ဒသဗလဿ၊ ကဿပ ဘုရား၏။ ဓာတုစေတိယံ၊ဓာတ်တော်စေတီကို။ သံဝိဒဟန္တာ၊စီရင်ပြုစုကုန်သည်ရှိသော်။ ဝေမာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဣမဿ စေတိယဿ၊ ဤစေတီအား။မတ္တိကာ၊ ပကတိ မြေသရွတ်သည်။ ဘဝိဿတိ ကိံ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ကိံ၊ အဘယ်သည်။ ဥဒကံ၊ သရွတ်ရေသည်။ ဘဝိဿတိ ကိံ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နှေသံ၊ထိုသူတို့အား။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ဟရိတာလ မနောသိလာ မတ္တိကာ၊ ဆေးဒါန်း မြင်းသီလာဖြင့် ပြီးသော မြေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ [illegible]လတ္တံ့။တိလ–တေလံ၊ နှမ်းဆီသည်။ ဥဒကံ၊ သရွတ်ရေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဟရိတာလ မနောသိလာ၊ ဆေးဒါန်း မြင်းသီလာတို့ကို။ကောဋ္ဌေတ္မာ၊ကြိတ်၍။ တိလတေလေန၊နှမ်းဆီဖြင့်။သံသန္ဒိ–တ္မာ၊ နယ်၍။ ဣဋ္ဌကာယ၊ အုတ်ဖြင့်။ ဃဋ္ဌေတ္မာ၊ စပ်၍။ သုဝဏ္ဏေန၊ ရွှေဖြင့်။ ခစိတ္မာ၊ စိ၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ စိနိံ သု၊ စီကုန်၏။ ဗဟိမုခေ ပန၊ အပ မျက်နှာ၀၌ကား။ ကေဋ္ဌန သုဝဏ္ဏဣဋ္ဌကာ၀၊ တခဲနက် ရွှေအုတ် တို့သည်သာ လျှင်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကာ၊ အုတ်တချပ် တချပ်သည်။သတသ–ဟဿဂ္ဃနိကာ၊ အဖိုးတသိန်းထိုက်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ယာ၀ ဓာတုနိဓာနာ၊ ဓာတ်တော် ဌာပနာသည် တိုင်အောင်။စေတိ–ယေ၊ စေတီသည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးလတ်သော်။ စိန္တယိ သု၊ ကြံကုန်၏။ ဓာတုနိ–ဓာနကံသေ၊ ဓာတ်တော် ဌာပနာရာ ပွဲသဘင်၌။ ဗဟုနာ ဓနေန၊ များစွာသော ဥစ္စာဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ကိံ၊ အဘယ်သူကို။ ဧဋ္ဌကံ၊ ခေါင်းအကြီးအကဲကို။ ကရောမနုခေါ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော ဂါမဝါသိကော၊ ရွာတခုခု၌နေသော့။သေဋ္ဌိ သဒ္ဒေးသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးသည်။ ဘရိယာမိ၊ဖြစ်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓာတုနိဓာနေ၊ ဓာတ်တော်ဌာပနာရာ၌။ ကေ ဟိရညဿ၊ကာဋ္ဌံ၊ ငွေတကူဌေကို။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်၏။ တံ၊ တိုင်ငွေတကူဌေကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ရဋ္ဌဝါ-သိနော၊ ပြည်သူပြည်သား‌တို့သည်။ အယံ၊ ဤသဒ္ဒေးသည်။ နဂရသေဋ္ဌိ၊မြို့နေ သဒ္ဒေးတည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ သံဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ဝေရှပေ စေတိယေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောစေတီ၌။ ဇေဋ္ဌကော ဘဝိတုံ၊ အကြီးဖြစ်ခြင်း ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဂါမဝါသိပန၊ ရွာဝယ် သဒ္ဒေးသည်ကား။ ကောဋ္ဌိဓနံ၊ တစ်ကူဌေသော ဥစ္စာကို။ ပက္ခိပိတ္မာ၊ ထည့်၍။ ဇေဋ္ဌကော ဘ-တောတိ၊ လူတကာ၏ အကြီးဖြစ်လေ၏ဟု။ ဥဗ္ဗာယိ ံသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။သော၊ ထိုမြို့နေသဒ္ဒေးသည်။ ဧတသ်၊ ထိုသူတို့၏။ ဂုဏ်၊ စကားကို။သုတ္မာ၊ကြား၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒွေ ကောဋ္ဌိယော၊ နှစ်ကူဌေသော၊ ဥစ္စာတို့ကို။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ ဇေဋ္ဌကော ဘဝိဿာမိ၊အကြီးဖြစ်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ ကောဋ္ဌိ-ယော၊ နှစ်ကူဌေတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ရာ၊ ရွာဝယ်သဒ္ဒေးသည်။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဇေဋ္ဌကော ဘဝိဿာမိ၊ အကြီးဖြစ်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိယော ကောဋ္ဌိယော၊ သုံးကူဌေသော ဥစ္စာတို့ကို။ အဒါသိ၊ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဓ္ဓေတ္မာ၊ ပွားစေ၍။ နဂရဝါသိ၊ မြို့သဒ္ဒေးသည်။ အဋ္ဌကောဋ္ဌि-ယော၊ ရှစ်ကူဌေတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဂါမဝါသိနော ပန၊ ရွာဝယ်သဒ္ဒေး အ‌ားကား။ ဂေဟော၊ အိမ်၌။ နပကောဋ္ဌိဓနမေဝ၊ ကိုးကူဌေသော ဥစ္စာသည် သ‌ာ‌လျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နဂရဝါသိနော၊ မြို့သဒ္ဒေးအား။ စတ္တာ‌ လီသကော-ဋ္ဌိဓနံ၊ကူဌေလေးဆယ်သော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂါမဝါသိ၊ ရွာ‌ဝယ်သဒ္ဒေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ နပကော ဋ္ဌိယော၊ ကိုးကူဌေသော ဥစ္စာတို့ကို။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအုံ့ဟူ၍။ သ‌ စေဝကွတိ၊ အကယ်၍ ဆိုချေသည်ဖြစ်အုံ့။ အထ၊ ထိုအ‌ခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ နိနေဘာ‌ဝေ၊ ဥစ္စာမရှိသော အဖြစ်သည်။ ပညာယိ‌သတိ၊ ထင်ရှား‌လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏ သော၊ ထိုရွ ယ်သဒ္ဒေးသည်။ ဧဝံ‌အာဟ၊ ဤသို့ဆို‌၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေ‌ဋ္ဌကံ ဓနံ၊ ဤမျှ‌လောက်သော ဥစ္စာကို။ ဒဿ‌ာ‌မိ၊ ပေ‌းအုံ့။ သ‌ပုတ္တ‌ဒါ‌ရော‌စ၊ သား‌ မယား‌နှင့် တကွ‌လည်း။ စေ‌တိ‌ယ‌ဿ‌ ၊ စေ‌တီ‌၏။ ဒါ‌သော‌ ကျွန်‌သည်။

ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တပုတ္တေစ၊ သား ခုနှစ်ယောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ သတ္တသုဏှိသာ ယောစ၊ ချေးမခုနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘရိယဉ္စ၊ မယားကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတ္မာ၊ ခေါ်၍။ အတ္တနာ သိဒ္ဓိ၊ မိမိ နှင့် တကွ။ စေတိယဿ၊ စေတီအား။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ ရဋ္ဌဝါသိ ဧနာ၊ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ နေနာမ၊ ဥစ္စာမည်သည်ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ အယံ ပန၊ ဤတောရွာသင်္ဘေး သည်ကား။ သပုတ္တဒါရောစ၊ သား မယားနှင့်တကွလည်း။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ အယမေव၊ ဤသူသည်လျှင်။ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီး သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုသင်္ဘေးကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောဌသပိ၊ တစ်ကျိပ် ခြောက်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ စေတိယဿ၊ စေတီ၏။ ဒါသာ၊ ကျွန်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရဋ္ဌဝါသိနော ပန၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်ကား။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဘူဇိဿေ၊ တော်လှန်သည်တို့ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဝေသန္တေပိ၊ ဤသို့ တော်လှန်သည်ရှိသော်လည်း။ စေတိယမေव၊ စေတီကိုလျှင်။ ပဋိဇဂ္ဂိတ္မာ၊ သုတ်သင်ပြုစု၍။ ယာဝတာ ယုတ်၊ အသက်အဘိုင်း။ ဌတ္မာ၊ နေ၍။ တတောစုတာ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသူတို့သည်။ ကေ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ တဆူသော ဘုရားအကြား ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝလောကေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည် ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတို့၏ ရှင်ဂေါဘမဘုရား ပဋိသန္ဓေယူပသော အခါ၌။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ တတောစဝိတ္မာ၊ ထိုနတ်ပြည်မှ စုတေ၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိနော၊ သင်္ဘေး၏။ ဓီတာ ဟုတ္မာ၊ သမီးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ သာ၊ ထိုသင်္ဘေးသမီးသည်။ ကုမာရိကာ စ ဟုတ္မာ၊ သတ္တိသမီး ဖြင့်၍လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အဒိဋ္ဌသစ္စဿနာမ၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး မရှိသောသူ၏။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဘာရိယာ၊ စန်လေး၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿာ၊ ထို သင်္ဘေးသမီး၏။ သာမိကော၊ ရှေးဘဝက လင်သည်။ သမ္ဘရိတ္ထေမဘဒ္ဒေ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်လတ်သော်။ ဧနေသာဒကုလေ၊ မှူဆိုးအမျိုး၌။

နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။တဿ၊ ထိုမှဆိုးကို။ သဟဒဿနေ နေ၀၊ မြင်သည်နှင့် တပြိုင်နက်လျှင်။ သေဋ္ဌိမိတရံ၊ သင်ခြေးသမီးကို။ ပုဗ္ဗသိနေဟော၊ ရှေးဘ၀ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းသည်။ အဇ္ဈောတ္ထရိ၊ လွှမ်းမိုးဖိစီး၏။ ။တေ၊ ဤစကားကို။ ပုဗ္ဗေ၀။ လ။ ကေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံပိ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဘ၀ဘ၌လျှင်။ သန္ဓိ၀ါသေန၊ အတူတကွ နေဖူးသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေနဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ခံ့ တယောက်အစီးအပွားကို တယောက်ဆောင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧ၀ံ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ တံ ပေမံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ဥဒ္ဒကေ၊ရေ၌။ဥပ္ပလံ၊ကြာသည်။ ဇာယတေ ဣ၀ ယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ တထာ၊ တူ။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။

သာ၊ ထိုသခြေးသမီးသည်။ပုဗ္ဗသိနေဟေနေ၀၊ ရှေးဘ၀ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ နေသာဒကုလံ၊ မှဆိုးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ အဃာ၊ ထိုသခြေးသမီး၏။ မဲ့တ္တာ ပန၊ သားတို့သည်ကား။ ဒေ၀လောကာစ၀ိတ္ဘာ၊ နတ်ပြည်မှ ကိုယ်စီ စုတေခဲ့၍။တဿာ ဧ၀၊ထိုသခြေးသမီး၏သာလျှင်။ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ ဝမ်းဘ၌။ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိံသု၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်၏။ အဃာ၊ ထိုသခြေးသမီး၏။ သုဏိသ ယောပိ၊ ခွေးမတို့သည်လည်း။ တတ္ထတတ္ထာ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ခဲ့၍။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တေသံ ယေ၀၊ ထိုသူတို့၏သာလျှင်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ ဧ၀ံ၊ဤသို့။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထိုဇာလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဧ၀ေ၀ံ၊ ကဿပဘုရားရှေ့တော်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတ္ဝာ၊ သုတ်သင်ပြုစု၍။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထို ကောင်းမှု၏။ အာနုဘာ၀ေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ သောတာ၀ဋ္ဋိ ဖလံ၊ သောတာ၀ဋ္ဋိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တနေသာဒ၀တ္ထု၊သည်။

ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါ၀ဝဂ္ဂ။ ၉-၀ကာ၀ကသုနခလုဒ္ဒကဝတ္ထု။

(ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တာတ္ထေ၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ကောကသုနခလုဒ္ဒကဝတ္ထေ၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ "ယော အပ္ပဒုဋ္ဌော" စသည်ကို မိန့်၏)။

ယော အပ္ပဒုဋ္ဌဿာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ- ဟူသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ကောကံ နာမ၊ ကောက အမည်ရှိသော။ သုနခလုဒ္ဒကံ၊ ခွေးမူဆိုးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယေ၊ နံနက်အခါ၌။ ခန္ဓံ၊ လေးကို။ အာဒါယ၊ထမ်း၍။သုနခပရိဝုတော၊ ခွေးအမျိုးခြံရံလျက်။ အရညံ၊ ဘောသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလတ်သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပိဏ္ဍယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်လာသော။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ကုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ အမျက်သွက်၍။ မေ၊ ငါသည်။ ကာလကဏ္ဏိ၊ သူယုတ်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ကိဉ္စိ၊တစုံတခုကို။ နလဘိဿာမိ၊မရပဲရှိလတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပက္ကမိ ကိရ၊ ဖဲသဖတ်။ ဆေးဆာပါ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ ကဘာဘတ္တာကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားပြီးလတ်သော်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ဣတရော ပိ၊ မူဆိုးသည်လည်း။ အရညံ၊ တောသို့။ ဝိ ရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ ကိဉ္စိ၊ ဟစုံတခုကို။ အလဘိတ္ဝာ၊ မရမူ၍။ ပစ္စာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ကာလကဏ္ဏိ၊ ဤသူယုတ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂတော၊ သွားပါသော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ နလဘိ၊ မရ။ ဣဒါနိ၊ ယခု။မေ၊ငါသည်။ပုနပိ၊ ဘဖန်လည်း။အာဘိမုခေ၊ ရှေးရှု။ဇာတော၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သုနခေဟိ၊ ခွေးတို့ဖြင့်။ ခါဒါပေဿာမိ၊ ကိုက်စေအံ့။ ဤတိသညံ၊ ဤသို့သော အမှုတ်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သုနခေ၊ ခွေးတို့ကို။ ဝိသဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ဧဝံ၊ ဤသို့။ စူးဠူးဟူ၍။မာ ကရိ၊ကိုက်ခြင်းကိုမပြုပါနှင့်။ဣတိ ယာစိ၊ဤသို့ ဆောင်းပန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ ငါသည်။တဝ သင်၏။ သမ္မုခီဘူတာ၊ မျက်မှောက်တွေ့ ခြင်းကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ နာသက္ခိ၊ မရအပ်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။သမ္မုခီဘာဝံ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့။အာဂတော၊ရောက်လာသည်။အသိ၊ ဖြစ်၏။တံ၊ ထိုသင့်ကို။ခါဒါပေဿာမိ၊ ကိုက်စေအံ့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သုနခေ၊ခွေးတို့ကို။ဥယျောဇေသိဝေ၊စူးစူးဆို၍တိုက်တွန်းသည်သာလျှင်တည်း။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဝေဂေန၊ လျှင်စွာ။ ဧကံ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်တခုသို့။ အဘိရှဟိတ္ဘာ၊ တက်၍။ ပုရိသပွမာဏော ဌာနေ၊ ယောကျ်းတသူ အတိုင်းအရှည် ရှိသော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်။ ရက္ခံ· သစ်ပင်ကို။ ပရိဝါရေသုံ၊ ခြံရံကုန်၏။ လုဒ္ဒကော၊ မူဆိုးသည်။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ အဘိရှဟိတ္တာ ပိ၊ တက်သော်လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ မောဂေ္ဂ၊ သေဘေးမှ လွတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ တိ၊ မရှိဟု။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သရတုဏ္ဍေန၊ မြားဦးဖြင့်။ ပါဒတလေ၊ ခြေဖဝါးအပြင်၌။ ဝိဇ္ဈိ၊ လိုး၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဧဝံ ဤသို့။ မာဂ္ဂရောဟိတိ၊ မပြုလင့်ဟူ၍။ တံ၊ ထိုမူဆိုးကို။ ယာဝ ယေဝ၊ ဘောင်းပန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတရော၊ မူဆိုးသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယာစနံ၊ ဘောင်းပန်ခြင်းကို။ အနာဒိယိတ္ဘာ၊ နှားမထောင်မူ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဇ္ဈိယေဝ၊ ထိုးသည်သာလျှင်တည်း။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကေသို့ ပါဒတလေ၊ တဘက်သောခြေဖဝါးအပြင်ကို။ ဝိဇ္ဈိယမာနေ၊ ထိုးသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုခြေတဖက်ကို။ ဥက္ခိပိတ္ဘာ၊ ကြွ၍။ ဒုတိယံ၊ ခြေဖဝါး တဖက်ကို။ သြလမ္ဗိတ္ဘာ၊ အောက်သို့ချ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုခြေကို။ ဝိဇ္ဈိယမာနေ၊ ထိုးပြန်သည် ရှိသော်။ တံပိ၊ ထိုခြေကိုလည်း။ ဥက္ခိပတိ၊ ကြွ၍ထား၏။

ဧဝံ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယာစနံ၊ ဘောင်းပန်ခြင်းကို။ သောစ၊ ထိုမူဆိုးသည်လည်း။ အနာဒိယိတ္ဘာ ဝ၊ မနာယူမူ၍သာလျှင်။ ဒွေ ပါဒတလာနိ၊ ခြေဖဝါးပြင် နှစ်ခုတို့ကိုလည်း။ ဝိဇ္ဈိ၊ ထိုး၏။ ထေရသ၊ မထေရ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ဥဏ္ဏာဟိ၊ မီးရှူးတို့ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ ဝိယ၊ ရဲရဲဦးသကဲ့သို့။ ဘုဇော သိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမဟထရ်သည်။ ဝေဒနာနုဝတ္တိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာသို့ အစဉ်လျှောက်သည်။ ဟုတ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ သတိံ၊ သတိကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတုံ၊ ရှေးရှု ထင်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မဘတ်နိုင်။ ပါရုတစိဝရံ၊ ရုံသောသင်္ကန်းသည်။ တဿ ဣဒ္ဓိ ပိ၊ ကျွတ်သည်ကိုလည်း။ နု သလ္လက္ခေသိ၊ မမှတ်နိုင်။ ပဘာမာနံ၊ ကျွတ်၍ ကျသော။ တံ စီဝရံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်၊ ဟောကံ၊ မူဆိုးကို။ သီသတော၊ ဦးခေါင်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပရိက္ခိပန္တမေဝ၊ ရစ်လျှက်သာလျှင်။ ပတိ၊ ကျ၏။ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပတိတတာတိ သညာယ၊ ကျလတ္တံ့ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ စီဝရန္တံ၊ သင်္ကန်းအတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဘာ၊ ဝင်၍။ အတ္တနော သေသမိကံ၊ မိမိသခင် မူဆိုးကို။ ဘုဇ္ဈိတ္ဘာ၊ စားလျက်။ ခါဒိတ္တာ၊ ခဲကုန်သည်ရှိသော်။

အင္ဒိမတ္ထာ၀ေသသံ၊ အရိုးမျှ အကြွင်းရှိသည်ကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်။ စီ၀ရန္တရေတာ၊ သင်္ကန်းအတွင်းမှ။ နိက္ခိမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နေသံ၊ ထိုခွေးတို့အား။ ကေ သုက္ခဒဏ္ဍကံ၊ သစ်ကိုင်းခြောက်တခုကို။ ဘဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ချိုး၍။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သုနခါ၊ ခွေးတို့သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အမေ့ဟိ၊ ငါတို့သည်။ သာမိကောဝ၊ သခင်ကိုသာလျှင်။ ခါဒိတောတို့၊ ကိုက်၍စားခဲ့ပြီဟု။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိ ံသု၊ ဝင်၍ပြေးလေကုန်၏။ ဃထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သံသယ အလို့လို့ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ မမ၊ ငါ၏။ စီ၀ရန္တရံ၊ သင်္ကန်းအတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သေ၊ ဤမူဆိုးသည်။ နဒ္ဒေ၊ သေကြေပျက်စီး၏။ မေ၊ ငါ၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ အာဃာတံ နုခေ၊ မပျက်မစီး အပြစ်ကင်းပါအုံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုက္ကုစ္စံ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်မှ။ သြတရိတ္ဝာ၊ ဆင်း၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အာဒိတောပဋ္ဌာယ၊ အစကစ၍။ သဗ္ဗပ၀တ္တိ ံ၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ မမ စီ၀ရံ၊ တပည့်တော် သင်္ကန်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သော ဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာသည်။ နဒ္ဒေ၊ သေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကိစ္စ၊ အသို့နည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သာမဏေ၊ သာ၀ကတော ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ၀စနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တ၀၊ သင်၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ အာရောဂ်၊ ကျိုးပျက်ခြင်း အပြစ်မရှိ။ တေ၊ သင်၏။ သာ၀ကတော ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်။ အ၀ဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော သူအား။ ပဒုဿိတ္ဝာ၊ ပြစ်မှား၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ကေ၀လဋ္ဌ၊ သက်သက်လည်း။ ဣဒါနေ၀၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ ပြစ်မှား၍ ပျက်စီးသည်မဟုတ်သေး။ အတိ တေပိ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌လည်း။ အ၀ဒုဋ္ဌောနံ၊ မပြစ်မှားအပ်သော သူတို့ကို။ ပဒုဿိတ္ဝာ၊ ပြစ်မှား၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တောယေ၀၊ ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း

ကို။ ဟုကာသောနေ့ကြာ၊ ထင်ရှားပြလိုရကား။ အတိတ်၊ အတိတ်ကို။ အာဟာရိ၊ ဆောင်အော်မူ၏။

အတိတေ၊လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကော ဝဇ္ဇော၊ဆေးသမား၊တယောက်သည်။ ဝေဒေဟမ္မတ္ထာယ၊ ဆေးကုခြင်းငှာ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဝိစရိတ္တာ၊ သွား၍။ ကိဉ္စိကမ္မံ၊ တစုံတခု ဆေးကုအပ်သော အမှုကို။ အလဘိတ္တာ၊ မရမူ၍။ ဆဋတစ္ဆတ္တော၊ မွတ်သိပ်ဆာလေးငတ်ခြင်း ရှိလျက်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ သမ္ဘဟုလေ ကုမာရကော၊ မျှားစွာသော သူငယ်တို့ကို။ ကီဠန္တေ၊ ကစားသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ဣမေ၊ ဤသူငယ်တို့ကို။ သပ္ပေန၊ မြွေဖြင့်။ ဒုံသာပေတ္တာ၊ ကိုက်စေ၍။ တံကိစ္ဆိတ္တာ၊ ဆေးကု၍။ အာဟာရံ၊ ထမင်းကို။ လဘိဿာမိတိ၊ ရလတ္တံ့ဟူ၍။ ကေသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ တခုသော သစ်ပင်ခြေင်းပေါက်၌။ သိသံ။ ဦးခေါင်းကို။ နိဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ နိပ္ပန္နံ၊ အိပ်သော။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ ဒဿေတ္တာ၊ မြင်၍။ အမ္ဘော ကုမာရကာ၊ အို လုလင်ငယ်တို့။ ဧသော၊ ဤငှက်သည်။ သာဋ္ဌိကပေါတကော၊ သာဋ္ဌိကာငယ်တည်း။ နံ၊ ထိုသာဋ္ဌိကာကို။ ဂဏှာထ၊ ဖမ်းကြကုန်လော့။ ဣတိ အားဟ ကိရ၊ ဤသို့ဆိုသတတ်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော်ကုမာရကော၊ သတ္တိသားငယ်တယောက်သည်။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ ဂီဝါယ၊ လည်၌။ ဒဠ္ဍံဂဟေတ္တာ၊မြဲစွာကိုင်၍။ တဿ၊ထိုသတ္တဝါ၏။ သပ္ပဘာဝံ၊ မြွေ၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ ဝိရဝန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဌိတသ္မာ၊ နေသော။ ဝေဒေဿ၊ ဆေးသမား၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်၌။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ ဝေဒေဿ၊ ဆေးသမား၏။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို။ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ဒဠ္ဍံ၊ မြဲစွာ။ ဒုံသိတ္တာ၊ ကိုက်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧသ၊ ဤသူသည်။ ကောကသုခန လုဒ္ဒကော၊ ကောကမည်သော ခွေးမူဆိုးသည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သောသူကို။ ပဒုဿိတ္တာ၊ ပြစ်မှား၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တောယေव၊ ရောက်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဣမံ အတီတံ၊ ဤ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတ္တာ၊

ဆောင်ရွက်ပြီးအနုသဒ္ဒိ ဃဋ္ဌေတ္ထောဟုအနုသေန္ဓစပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟော လိုရကား။ ဤမိ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၅။ ။ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဒ္ဓိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့သော။ ရဇော၊ မှုန်သည်။ တမေဝ၊ ထိုသူသို့သာလျှင်။ ပစ္စေတိ ဤဝ၊ တဖန်ပြန်၍ ကျသကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ ဤအတူလျှင်။ ယော၊အကြင် မလိမ္မာသောသူသည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ သုဒ္ဓဿ၊ အပြစ်မရှိ သပြင့် စင်ကြယ်သော၊ အနဂ်ဏဿ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကိလေသာ မရှိသော။ ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော။ နရဿ၊ သတ္တဝါအား။ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။ တမေဝဗာလံ၊ ထိုမလိမ္မာသောသူ သို့သာလျှင်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စေတိ၊ တဖန်ပြန်၍ကျ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿာတိ၊ ကား။ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသတ္တာနံဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ နရဿာတိ၊ ဟူသည်ကား၊ သတ္တဿ၊သတ္တဝါအား။ ဒုဿတီတိ၊ ဟူဆသည်ကား။ အပရဇ္ဈတိ၊ ပြစ်မှား၏။ သုဒ္ဓဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိရုပရုဝဲသော၊ အပြစ်မရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပေါသဿာတိ ဤမိပေါ်၊ ပေါသဿဟူသော ဤစကားသည်လည်း။ အပရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်။ သတ္တာဓိဝစနမေဝ၊ သတ္တဝါကိုဟောသော သဒ္ဒါသည်သာ လျှင်တည်း။ အနဂ်ဏဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိက္ကိလေသဿ၊ ကိလေသာမရှိ သော။ ပစ္စေတီတိ၊ ဟူသည်ကား၊ ပတိ ဧတိ၊ တဖန် ရောက်၏။

ပဒ္ဓိဝါတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကေနပုရိသေန၊ ယောကျ်ားတယောက် သည်။ ပဒ္ဓိဝါတေ၊ လေညာ၌။ ဌိတံ၊ နေသောသူကို။ ပဟရိတုကာမတာယ၊ ပစ်ခတ်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ သုခုမော ရဇော၊ သိမ်မွေ့သော မှုန်သည်။ တမေဝ ပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားသို့လျှင်။ ပစ္စေတိ၊ တဖန် ရောက်လာပြန်၏။ တသ္မေ၊ ထိုယောကျ်ား၏လျှင်။ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပတတိ-ယထာ၊ ကျသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား။ ပါကိပ္ပဟရာဒိနာ ဒဏ္ဍေန၊ လက်ဖြင့် သတ်ပုတ်ခြင်း အစရှိသောဒဏ်ဖြင့်။ ပဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။

တမေဝ ဗာလ၊ ထို မလိမ္မာသူသို့လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝမေမ္မ ဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်အားဖြစ်၌လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေ ဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း။ နိရယာဒီသုပိ၊ ငရဲ စသည်တို့၌လည်း။ ဝိပစ္စမာနံ၊ အကျိုးပေးသည် ရှိသော်။ တံ ဝါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်၊ ဝိပါကဒုက္ခဝေသေန၊ အကျိုးဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းအစွမ်းဖြင့်။ ပစ္စေတိ၊ ကျရောက်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိတ်သတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ မေဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊သော ။ ကောကသုနခလုဒ္ဒကာတ္တ၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

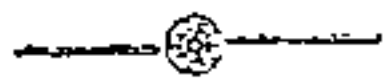

၉-ပါ၊ ၀ဝ၌။ ၁၀-မဏိကာရကုလူပကတိသဿ ဘိက္ခုဝတ္ထု၊။

ကောကသုနခမည်သော ခွေးမူဆိုးတို့၏ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ မဏိကာရကုလူပက တိသထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ ''ဂဗ္ဘမေဂေ'' စသည်ကို မိန့်အပ်၏)။

''ဂဗ္ဘမေကေ'' တိ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဂဗ္ဘမေကေ- စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ မဏိကာရကုလူပကံ၊ ရွှေထွင်းသမား၏ဆရာဖြစ်သော။ တိသတ္ထေရံ၊ တိသမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သော- လေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဂေဟေ မဏိကာရဿ၊ ရွှေထွင်းသမား တယောက်၏။ ကုလေ၊ အိမ်၌။ ဒ္ဝါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်။ ဘုဥ္ဇိတ္ဝါ၊ ဆွမ်းစားသတတ်။ တသ္မိံ ကုလေ၊ ထိုဘိမ်း၌။ ဇာယပုတ္တိကာ၊ လင်မယားတို့သည်။ မာတာပိတုဋ္ဌာနေ၊ မိဘအရာ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိံသု၊ လုပ်ကျွေးပြုစုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒါဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သော မဏိကာရော၊ ထိုရွှေထွင်းသမားသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပုရတော၊

ရှေမှ။ မံသံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ ဆိန္ဒန္တော၊ စင်းခုတ်လျက်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ကေမဏိရတနံ၊တခုခုသော ပတ္တမြားရတနာကို။ ဣမံ၊ဤပတ္တမြားရတနာကို။ ဩဝိတ္တာ၊ ပွတ်၍။ ဝိဇ္ဇိတ္တာ၊ ထွင်း၍။ ပဟိဏတူတိ၊ ပို့လာလေ့ဟု။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ မဏိကာရော၊ ရွဲထွင်းသမားသည်။သလောဟိ-
ဘတေနေ၀ ဟတ္ထေန၊ သွေးရှိသော လက်ဖြင့်လျှင်။ တံ၊ ထိုပတ္တမြားကို။ပဋ္ဌိဂ္ဂ-ဟေတ္ဝာ၊ ခံ၍။ ပေဠာယ၊ ပခြုပ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဟတ္ထေဝေ၀နတ္ထံ၊ လက်တို့ကို ဆေးခြင်းငှာ။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ပါ၀ိသိ၊ ၀င်၏။

တသ္မိံ ပန၊ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ ပေါ်သာ၀ဏိယကောဠသကုဏော၊ မွေးထား အပ်သော ကြိုးကြောင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုကြိုးကြောင့်သည်။ လောဟိတဂန္ဓေန၊ သွေးအနံ့ဖြင့်။ မံသသညာယ၊ သားတစ်အမှတ်ဖြင့်။ တံ မဏိ၊ ထိုပတ္တမြား ရတနာကို။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ပဿန္တသော၀၊ မြင်စဉ်လျှင်။ ဂိလိ၊ မျိုး၏။ မဏိကာရော၊ ရွဲထွင်းယောကျားသည်။အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဂဟိတောတိ၊ ယူသနည်းဟု။ ဘရိယာ၊ မယားကိုလည်းကောင်း။ ပုတ္တကေစ၊ သားယောကျ်ားတို့ကိုလည်းကောင်း။ပဋိပါဋိ-ယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ တေဟိ၊ ထို သား မယားတို့သည်။ နု ဂဏှာမာတိ၊ မယူရကုန်ယူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ဂဟိတော ဘ၀ိဿတိ၊ ယူသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဘရိယာယ သဒ္ဓိံ၊ မယားနှင့်တကွ။ မန္ဒော်သိ၊ တိုင်ပင်၏။

ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ဂဟိတော ဘ၀ိဿတိ၊ ယူသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်၏။ သာမိ၊ သခင်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ မာ အ၀စ၊ မဆိုလင့်။တ္ဝေကံ-ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ မယာ၊ ငါသည်။ ထေရဿ၊ မဒေထရ်အား။ ကိဉ္စိ၀ဇ္ဇံ၊ တစုံတခုသော အပြစ်ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်စဖူး။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ နဂဏှာတိ၊ မယူ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မဏိကာရော၊ ရွဲထွင်းသမား သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ တုမှေတိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဂဟိတံ၊ ယူသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ နဂဏှာမိ၊ ငါမယူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤအိမ်၌။ အညော၊ အရှင်ဘုရားမှ တပါးသော သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမှေဟိ ယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ ဂဟိ-တော ဘဝိဿတိ၊ ခိုးယူသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စွပ်စွဲ၍ တောင်း၏။ သော၊ ထိုရှဲထွင်းသမား သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုဆရာမထေရ်သည်။ အသမ္ပဇ္ဇိတ္တေ၊ ဝန်မခံ သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်၊ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရေန၊ မထေရ် သည်။ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို။ ဂဟိတော၊ ခိုးယူ၏။ ပိဋ္ဌေတွာ၊ နှိပ်စက် ရိုက်ပုတ် ၍။ နံ၊ ထိုဆရာရဟန်းကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်။ နော၊ ငါတို့ကို။ မာနုဿယိ၊ ဖမ်းဆီးပါလင့်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့ သည်။ ဒါသဗျ၊ ကျွန်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ် သေး၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝတ္တုံ၊ ပြစ်မှား ၍ ဆိုခြင်းငှါ။ နစဝရံ၊ မမြတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သော၊ ထိုရှဲထွင်း သမား သည်။ သဗ္ဗေ ဝ မယံ၊ အလုံးစုံသော ငါတို့သည် လျှင်။ ဒါသတ္တံ၊ ကျွန်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပဂစ္ဆန္တာ၊ ရောက်ကုန်သည် ရှိ၏။ ။ မဏိမူလံ၊ ပတ္တမြားအဖိုးသည်။ နအဗ္ဘဝေ၊ မဆိုက်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗ[illegible]ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဝေဒ္ဓ-တွာ၊ ရုစ်၍။ ဒဏ္ဍေန၊ လုံးကန်ဖြင့်။ ဃဋ္ဋေသိ၊ ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်၏။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သီသတောစ၊ ဦးခေါင်းမှလည်းကောင်း။ ကဏ္ဌနာသာဟိစ၊ နှာ-ရှက် နှာခေါင်းတို့မှလည်းကောင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ ပဗ္ဗရိ၊ ယိုစီး ၏။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နိက္ခမနာကာရပ္ပတ္တာနိ၊ ထွက်အံ့သော အခြင်း အရာသို့ ရောက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဝေဒနာကာရပ္ပတ္တော၊ ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာဖြင့် ပင်ပန်းသောအဖြစ်သို့ ရောက်လျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ၊ လဲ၏။ ကောဠော၊ ကြိုးကြာဌက်သည်။ လောဟိတဂန္ဓေန၊ သွေးအနံ့ဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ပိဝတိ၊ သောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကြိုးကြာ

ဌက်ကို။ မဏိကာရော၊ ရှဲထွင်းသမားသည်။ ထေရ၊ မထေရ်၌။ ဥပ္ပန္နကောခဝသေန၊ ဖြစ်သောအမျက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တုံ၊ နင် ဌက်မိုက် ကြိုးကြာသည်။ ကိုံကဲရာသို၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သောက်လာတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ ပဟာရိတ္ဝာ၊ ကန်ကြောက်၍။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သော၊ ထိုကြိုးကြာဌက်သည်။ ကေပ္ပဟာရေနေဝ၊ ကန်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်သာလျှင်။ မရိတ္ဝာ၊ မသေ၍။ ဥတ္တာနော၊ ပက်လက်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ထေရော၊ မသေရ်သည်။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ သီသဝေဌနံ၊ ဦးခေါင်းခွံ ရစ်ချည်ခံသောကြိုးကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မေ၊ ငါ့အား။ သိထိလံ ကတ္ဝာ၊ လျှာခြင်းကိုပြု၍။ ဣမံ ကဏ္ဌံ၊ ဤကြိုးကြာဌက်ကို။ ဩလောဓေဟိ၊ ကြည့်ဦးလော့။ မဒတ္ထာဝါ။ သေလသဒေလာ။ နောဝါ၊ မသေသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဆရာမဟုတ်ရာကို။ သော၊ ထိုရှဲထွင်းသမားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧသော-ဝိယ၊ ဤကြိုးကြာဌက်ကဲ့သို့။ တုံပိ၊ သင်သည်လည်း။ မရိဿသိ၊ မဒ္ဒုဘ်သေပျယတ္ကံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဒေါသ အစွမ်းပြောဆိုဖြင့်ဆို၏။

ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ ဣမိနာ၊ ဤကြိုးကြာဌက်သည်။ သောမဏိ၊ ထိုပဏ္ဍာမြားကို။ ဂိလိတောဝ၊ မျိုလေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ အယံ၊ ဤကြိုးကြာဌက်သည်။ သဝေ နံ မရိဿတိ၊ အားထယ်၍ မသေသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင်အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ မရဏ္ဌောပိ၊ သေသော်လည်း။ မဏိ ပဏ္ဍာမြားကို။ န အာစိက္ခိဿာမိ၊ မကြားတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထို ရှဲထွင်းသမားသည်။ ဇာယ၊ ထိုကြိုးကြာဌက်ယောင်၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ ဖာလေဘ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ မဏိ ၊ ပဏ္ဍာမြားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပဝေဓေန္တော၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်။ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်သန့်သောစိတ်ရှိလျက်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းခံ၌။ နိပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော့။ အဇာနန္တေန၊ မသိခြင်းကြောင့်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ တုယ္ဟံ၊ သင်အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝဋ္ဋဿ ဝ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏သာလျှင်။

ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ တေ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မေ၊ကျွန်ုပ်အား။သစေ ခမတ၊အကယ်၍ သည်းခံပါသည် ဖြစ်ပါကုန်အုံ့။ပကတိ နိယာမနေ၀၊ ပြကတော့ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်။ မေ၊ကျွန်ုပ်၏။ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသီဒိတ္တာ၊နေ၍။ ဘိက္ခေ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှာထ၊ ခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌။အဟံ၊ငါသည်။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ဂေဟာသု၊ အိမ်၏။အဇ္ဇေဟိ၊ အမိုး တွင်းသို့။ နပဝိသိဿामि၊ မ၀င်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ အန္တောဂေဟ ပ၀ေသနသော၀၊ အိမ်တွင်းသို့ ၀င်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ အယံ ဒေါသော၊ ဤအပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့သည်။ အာ၀ဟန္တေသု၊ တည်တံ့စွာ ကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်နိုင် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတောဝ၊ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဘိက္ခေ၊ ဆွမ်းကို။ဂဏှာမိ၊ ယူအုံ့။ ဣတိ၀တ္တာ၊ဤသို့ မိန့်၍။ဓုတင်ံ၊ဓူတင်ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

မုနိနော၊ ရဟန်း၏။ ဘတ္တေ၊ဆွမ်းကို။ ကုလေ ကုလေ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း။ ပစ္စတိ၊ ချက်၏။ ထောတံ ထောကံ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်ကို။ ပိဏ္ဍိကာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရိဿာမိ၊ ငါသွားအုံ့။ မမံ၊ ငါ၏။ ဧဿ၊ မြင်းခေါင်း အားလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဣဒဏ္ဍ ပန၊ ဤစကားကိုလျှင်။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ထေ၊ရာ၊ မထေရ်သည်။ တေနေ၀ ဗျာဓိနာ၊ထိုအနာဖြင့်။နစိရသော၀၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ကောဋ္ဌော၊ကြိုးကြာဌက်သည်။ မဏိ ကာရ ဿ၊ ရွှဲထွင်းသမား ၏။ ဘရိယာယ၊ မယား၏။ ကုစ္ဆိသ္မိံ ၀မ်း၌။ ပဋိသန္ဓिं ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ မဏိကာရော၊ ပုတ်သမားသည်။ ကာလံ ကတ္တာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ နိရယေ၊ ၎ရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။ မဏိကာရဿ၊ ပုတ်သမား၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ မုဒုစိတ္တတာယ၊ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကာလံ ကတ္တာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဒေ၀လောကေ၊နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဧတသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အဘိ သမ္ပရာယံ၊ တမလွန်ဘ၀သို့လားခြင်းကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဂဇ္ဇေ၊ လူ၏ဝမ်း၌။ နိမ္မတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါ၊ပကာ-ရိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိမ္မတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတကလ္လာဏာ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သော။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိမ္မတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်ကား။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ သဒ္ဒေတ္ဝာ၊ အနုသန္ဓေစပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တာ၊ တရားဟောလိုသော ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၆။ ။ဧကော၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဂဗ္ဘံ၊ လူ၏ဝမ်း၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါ၊ပကမ္မိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုကုန်သော။ ဧကော၊ အချို့သော သူတို့သည်။ နိရယံ၊ ငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတိနော၊ ကောင်းသောဂတိရှိကုန်သော သူတို့သည်။သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။အနာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ဂဗ္ဘံဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ မနုဿ-ဂဗ္ဘောဝ၊ လူ၏ဝမ်းတိုက်ကိုသာ့လျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေव၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဣတိပရိသမာပနံ၊ ကိုးခုမြောက်သော ပါ၊ပဝဂ်၌ ဆယ်ကြိမ်မြောက် ရှိသော မဏိကာရကုလူပကတိသုတ်ထေရ် ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌမ္ပိ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒသမံ၊ သော။ မဏိကာရကုလူပကတိသုတ္တရဝတ္ထု၊သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉–ဟါဝဂ္ဂ။ ၁၁–တယောဇနဝဏ္ဏ။

(ရှဲထွင်းသမားဆရာ၏ ဝတ္ထုဖြင့် ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီးမှ တယောဇနဝတ္ထုဖြင့် ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ **နာ အန္တ-လိက္ခေ** စသည်ကို မိန့်၏)။

"**နာ အန္တလိက္ခေ**" တိ ဣမိ ဓမ္မဒေသနံ လိက္ခေ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဌာန်။ ဝိဟရန္တော၊ နေလတ်သော်။ တယော ဇနေ၊ သုံးယောက်သော သူတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော်တော်မူ၏။ သတ္ထာရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဌာန်။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ သမ္မဟုလာ-ဘိက္ခူ၊ မျှားစ်ာသော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုဒဿနတ္ထာယ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်ကုန်သော်။ ကေ ဂါမံ၊ ရွာတခုကို။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိံ သုကိရ၊ ဝင်ကုန်သတတ်။ ဂါမဝါသိနော၊ ရွာနေသူတို့သည်။ ဇေသ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာသနသာလာယ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်ဌာန်။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဖွယ်ကို။ ဒတ္တွာ၊ လှူစေ၍။ ပိဏ္ဍပါတဝေလံ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါကို။ အာဂ-မယမာနာ၊ ငံ့လျက်။ မမ်ိ၊ တရားကို။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်လျက်။ နိသိဒိံ သု၊ နေကုန်၏။

ဤ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ပစိတ္တွာ၊ ချက်၍။ သူပဗျဉ္ဇနံ၊ အမဲဟင်းလျှာကို။ ဓူပယမာနာယ၊ ပူအောင် လှုံ့သော။ ကေသာဂ္ဂတ္ထိယာ၊ မိန်းမတယောက်၏။ ဘာဇနတော၊ အိုးမှ။ အဂ္ဂိဇာလာ၊ မီးလျှံသည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တွာ၊ တက်၍။ ဆဒနံ၊ အမိုးကို။ ဂဏှိ၊ လောင်၏။ ကကော၊ ထိုအရပ်မှ။ ကေ တိဏကရဏ္ဍံ၊ တခုသော မြက်ဆုပ် မြက်စည်းသည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တွာ၊ ထ၍။ ဇလမာနံ၊ တောက်ပြီသည်ရှိသော်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပက္ခန္ဒိ၊ ပျံသွားဏ်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဧကော ကာကော၊ ကျီးတခုသည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တော၊ ပျံသွားသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုမီးလျှံ၌။ ဂိစံ၊ လည်ကို။ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်စေ၍။ တိဏာလိ၊ မြက်နွယ်သည်။ ဝေဌိတော၊ ရစ်လျက်။ စျာယိတ္တွာ၊ လောင်၍။ ဂါမ မဇ္ဈေ ရွာလယ်၌။ ပတိ၊

ကျွန်။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ မြင်၍။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ အဟောဘာရိယံ၊ ဩဿာ ဝန်လေးလှ၏။ အာပုသောဝါ ရှင်တို့။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ ကာကေန၊ ကျီးသည်။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ ဣမဿ၊ ဤကျီး၏။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို၊ အညတြ၊ ထား၍။ ကော၊ အဘယ်သူ သည်။ ဇာနိဿတိ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အဿ၊ ထိုကျီး၏။ ကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကို။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်၏။

သတ္ထုဒဿနတ္ထာယ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နာဝံ၊ လှေကို။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ ကူးသွားကုန်သော။အပရေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ နာဝါ၊လှေသည်။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ နိစ္စလာ၊ မတုန်မလှုပ်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဇတ္ထေ၊ ဤလူ အပေါင်းတို့တွင်။ ကာလကဏ္ဏိယာ၊ လူယုတ်မာသည်။ ဘ၀ိတဗ္ဗန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟု။သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ဝိစာရေသုံ၊ စီရင်ကုန်၏။ နာ၀ိကဿစ၊ လှေသူကြီး၏လည်း။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ပဌမ၀ယေ၊ ပထမအရွယ်၌။ ဌိတာ၊ တည်လျက်။ ဒဿနီယာ၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိကုန်၏။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ဖွယ်ရှိ၏။ တဿာ၊ ထို လှေသူကြီးကတော်အား။ သလာကာ၊ စာရေးတံသည်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သလာကံ၊ စာရေးတံကို။ ပုနဝိစာရေထ၊ တဖန်စီရင်ပြန်ကုန်လော့။ ဣတိ ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ယာ၀တတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ ဝိစာရေသုံ၊ စာရေးတံကို ကောက်ကုန်၏။ တိက္ခတ္တုံပိ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်လည်း။ တဿာ ဧ၀၊ ထိုမိန်းမ အားသာလျှင်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သာမိ၊ အရှင်လှေသူကြီး။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ဣတို့၊ ဤသို့။ နာ၀ိကဿ၊ လှေသူကြီး၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဩလောကေသုံ၊ ကြည့် ကုန်၏။ နာ၀ိကော၊ လှေသူကြီးသည်။ ဧကိဿာ၊ ဤမိန်းမ တယောက်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးကို လိုသဖြင့်၊ မဟာဇနံ၊ လူအများကို။ နာသေတုံ၊ သေ ကြေ ပျက်စီးခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ နံ၊ ထို မိန်းမယုတ်ကို။ ခိပထ၊ ပစ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲ၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ခိပိယမာနာ၊ ပစ်ကုန်

သည်ရှိသော်။ မရဏာဘယတဏ္ဍိတာ၊ သေဘေးဖြင့် ကြောက်သောကြောင့်။ စိရဓံ၊ သည်းစွာသော ဝိုမြည်တမ်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုဝိုသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ နာဝိကော၊ လှေသူကြီးသည်။ ဣမိဿာ၊ ဤမိန်းမ၏။ အာဘာရဏေဟိ၊ ဆင်ယင်သော တန်းဆာတို့သည်။ နဒ္ဒေဟိ၊ ပျက်စီးခြင်းတို့ဖြင့်။ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။

သဗ္ဗာဘာရဏာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာတို့ကို။ သြမုစ္စိတ္ဝာ၊ ချတ်၍။ ကော်-ပိလောတိတံ၊ ထမိန်မ်းတထည်ကို။ နိဝသေတ္ဝာ၊ ဝတ်စေ၍။ နံ၊ ထိုမိန်းမယုတ်ကို။ ဆဒ္ဒေထ၊ စွန့်ပစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤမိန်းမကို။ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေအပြင်၌။ ပဋ္ဌဝမာနံ၊ ပေါ်သည်ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ နဿာမိ၊ ဝေတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နပဿာမိ၊ မမြင်ရအံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်။ ဧကံ ဝါလုကကုဋ္ဌံ၊ သဲဖြင့်ပြီးသော အိုးတလုံးကို။ ဂီဝါယ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ လည်၌ ချည်ဆဲလျက်။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ခိပထ၊ ပစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟေ၊ ထိုလူတို့သည်။ တထာ၊ ထိုလှေသူကြီးဆိုတိုင်း။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။

တံပိ၊ ထိုမိန်းမယုတ်ကိုလည်း။ ပတိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ ချရာအရပ်၌သာလျှင်။ မစ္ဆ ကစ္ဆပါ၊ ငါး လိပ်တို့သည်။ ဝိလုမ္ပိံသု၊ လုယက်ဖျက်ဆီး၍ စားကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ အညော၊ ဘုရားမှ တပါးသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဧတိဿာ ဣတ္ထိယာ။ ဤမိန်းမ၏။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ဇာနိဿတိ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆိတဋ္ဌာနံ၊ လိုရာလိုရာ အရပ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ နာဝါတော၊ လှေမှ။ သြရယ၊ ဆင်း၍။ ပဏ္ဏမိံသု၊ ဖဲသွားကုန်၏။

အပရေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္ထာဘိက္ခု၊ ခုနစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရ ဒဿနာယ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ဧကံ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတခုသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ဧကသ္မိံ စ လေဏေ၊

တခုသော လိုဏ်ဥမင်ဌာလည်း။ သတ္တမဥာ၊ ညောင်စောင်း ခုနှစ်ခုတို့သည်။ ဟောန္တို၊ ရှိသည် ဖြင်ကုန်၏။ တဒေဝ၊ ထိုအရပ်ကိုလျှင်။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ တတ္ထ၊ ထိုလိုဏ်ဌာ။ နိပန္နာနံ၊ အိပ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ရတ္တိ-ဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ ကုဋ္ဌာဂါရမတ္ထေ၊ စုလစ်မှန်းချန် ကျောင်းအိမ်အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်။ ပဝဋ္ဋမာနော၊ လိမ့်လျက်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ လေဏဒ္ဒါရံ၊ လိုဏ်တံခါးကို။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ နေဝ ဣသိ-ကာဘိက္ခူ၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ လေဏံ၊ ဤ-လိုဏ်ကို။ အာဂန္တ္ဝါ ဘိက္ခူနံ၊ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့အား။ ပါပယိမှာ၊ ဖောက်စေကုန်၏။

အယဉ္စ မဟာပါသာဏော၊ ဤကျောက်ဖျာကြီးသည်လည်း။ လေဏဒ္ဒါရံ၊ လိုဏ်တံခါးကို။ ပိဒဟန္တော၊ ပိတ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ နံ၊ ထိုကျောက်ဖျာကို။ အဝနေသောမ၊ ပယ်ကုန် ရှားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဆတ္တဟိ ဂါမေဟိ၊ ခုနစ်ရွာတို့မှ။ မနုဿာ၊ လူတို့ကို။ သန္ဓိပါ-ဏေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဝါယမန္တာပိ လုံ့လ ပြုကုန်သော်လည်း။ ဌာနာ-စာလေတုံ၊ အရာမှ ရွှေ့ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ အန္တောပဝိဋ္ဌာ၊ လိုဏ်တွင်းသို့ ဝင်ကုန်သော။ ဘိက္ခူပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဝါယမိံသု-ယေဝ၊ လုံ့လပြု၍ တွန်းကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့လုံ့ လ ပြုကုန်သော်လည်း။ သတ္ထာဟုံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ပါသာဏံ၊ ကျောက်ဖျာ-ကို၊ စာလေတုံ၊ ရွှေ့စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

အာဂန္တုကာ၊ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ဆာတဗ္ဗတ္တာ၊ မွတ်သိတ်ခြင်းကြောင့်။ ဟောဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းကို။ အနုဘဝိ သု၊ ခံစားရကုန်၏။ သတ္ထာမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်။ သယမေव ပဝဋ္ဋိတ္ဝာ၊ အလိုလိုလိမ့်၍။ အပဂတော၊ ဖဲခြင်းသို့ရောက်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ လိုဏ်မှ ထွက်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဣမံ ပါပံ၊ ဤမကောင်းမှုကို။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ စာနိယဓမ္ဓံ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုစ္ဆိသောမ၊ မေးကြကုန်အံ့။ ဣတိ ဝိမုဏ်-တ္ဝာ။ ဤသို့ကြံ၍။ ပတ္တမိံ သု၊ ဖဲသွားကုန်၏။

တေ၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပုရိမေဟိ၊ ရှေသွားနှင့်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं ၊ တက္ခ။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သမာဂန္တွာ၊ အညီ အညွတ် ပေါင်းမိသဖြင့် သွားရ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကတောဝ၊ တကွနက်လျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ ကတပဋိသန္ထာရာ၊ ပြုအပ်သော မေးမြန်းခြင်းဖြင့် စေ့ရပ်ဟော်မူသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနာ၊ မိမိတို့သည်။ ဒိဋ္ဌာ-နုဘူတာနိ ကာရဏာနိ၊ မြင်ခဲ့ဖူးသော အကြောင်းတို့ကို။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ် အတိုင်း။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဋိပါဋိယာ၊ လျှောက်သည်အစဉ်အတိုင်း။ ဧဝं ဗျာကာသိ၊ ဤသို့ ကြားတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သောဏော၊ ထိုကျိုးသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မမေव၊ ပြုအပ်သော ကံ၏ အကျိုးကိုသာလျှင်။ အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ အတီတကာလေ၊ လွန်လေပြီး သော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယं၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဧကော ကဿကော၊ လယ် ထွန် ယောကျ်ားသည်။ အတ္တနော ဂေါဏံ၊ မိမိနွားကို။ ဒမေန္တော၊ ဆုံးမသည် ရှိသော်။ ဒမေတုံ၊ အလွယ်တကူ ဆုံးမခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဟိ၊ ထို စကား သင့်စွ။ အသာ၊ ထိုလယ်ထွန်သူ၏။ သော ဂေါဏော၊ ထိုနွားသည်။ ဆောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္တွာ၊ ရုံးသွား၍။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ ပေါဏေတ္တာ၊ ပုတ်ခတ် ရိုက်နှက်၍။ ဥဋ္ဌာပိတေပိ၊ ထစေ သော်လည်း။ ဆောကံ၊ အတန်ငယ် အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သား၍။ ပုန၊ တဖန်။ တတော၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်၏။ သော၊ ထိုလယ်ထွန်သမားသည်။ ဝါယမိတ္တာ၊ လုံ့လပြု၍။ တံ၊ ထိုနွားကို။ ဒမေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကော်ခဲ့ဘဘိဘူတော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြင့်၍။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဣဟေव ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နိပဇ္ဇိဿတိ၊ ဝပ်၍။ တစေ၊ နင်နေရ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပလာ၊ လပိဏ္ဍံ ဝိယ၊ ကောက်ရိုးစုကို ကဲ့သို့။ ကဏ္ဌေ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ပြုလျက်။ ပလာလေန၊ ကောက်ရိုးဖြင့်။ တဿ၊ ထိုနွား၏။ ဂီဝံ၊ လည်ကို။ ပလိဝေဌေတ္တာ၊ ရစ်ပတ်၍။ အဂ္ဂိं ၊ မီးကို။ အဒါသိ၊ တိုက်ရှို့၏။ ဂေါဏော၊

နွားသည်။ တတ္ထေဝစျာယိဘုရား၊ ထိုလည်ပင်းခွံ မီးလောင်၍လျှင်။ မတော၊ သေ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟဒါ၊ ထိုအခါခွံ။တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်။ ဟံ ပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို။ကဘံ၊ ပြုခဲ့ဖူး၏။ သော၊ ထိုကျီးသည်။ ဟာသ၊ ထိုအကဲသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစိတ္တာ၊ ကျက်ပြီး၍။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ကာကယောနိယံ၊ ကျီးအမျိုးခွံ။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ အာကာသေ စျာယိတ္ဘာဝ၊ ကောင်းကင်ခွံ ပျံသွားမှ မီးလောင်၍လျှင်။ မတော၊ သေဖူးသည်သာလျှင် ဟည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

ဘိ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာပိ ဣတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်လည်း။အတ္တနာ၊မိမိသည်။ ကာကကမ္မမေव၊ ပြုအပ်သော ကံ၏ အကျိုးကိုသာလျှင်။ အနုဘာသိ၊ ခံစားရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါခွံ။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ခွံ။ ကေသ ဂဟပတိကဿ၊ သူကြွယ်တဦး၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဥဒကဟာရဏကောဠနပစနာဒီနိ၊ ရေခပ်ခြင်း မောင်းထောင်းခြင်း, ထမင်းချက်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စဘို့ကို။ သဟ ဇတ္ထုနာ၊မိမိလက်ဖြင့်သာလျှင်။အကာသိ၊ပြုရ၏။ ဟဿ၊ထိုမိန်း၏။ ဧဝံ ကာ သုနခါ၊ ခွေးတခကောင်သည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်ခွံ။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အမှုခပ်သိမ်းတို့ကို။ကုရုမာနာ၊ ပြုသော။ တံ၊ထိုမိန်းမကို။ သြလော-ကေဒန္တာဝ၊ ကြည့်လျက်လျှင်။ နိသီဒိ၊နေ၏။ခေတ္တေ၊ လယ်ခွံ။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဟရန္တိယာ၊ ဆောင်လာတ်သော်လည်းကောင်း။ ဒါရုပဏ္ဏာ ဒီနံဝါ၊ ထင်း, ဟင်းရွက် စသည်ဘို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂစ္ဆန္တိယာ၊ သွားသည်ရှိသော်လည်းကောင်း။တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်။သန္ဓိ ယော၊ တကွသာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ ခြင်ခွံ။ ဒဟရမနုဿာ၊ လူငယ်တို့သည်။ အဇ္ဇေ၊အချင်းတို့။ သုနခ လုဒ္ဒကာ၊ ခွေးမှဆိုးမသည်။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်လာပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယံ၊ ငါ့ကို သည်။ မံသေန၊ အမဲဖြင့်။ ဘုဥ္ဇိဿာမ၊ စားရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုသူကြွယ်မသည်။

တောသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏။ ကထာယ၊ ပြက်ရယ်မှုဆိုခြင်းကြောင့်။ မံကု ဟုတ္ဌာ၊ မျက်နှာမလှဖြစ်၍။ သုနခံ၊ ခွေးကို။ လေဠုဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ အုတ်ခဲ,လှံတံ စသည်တို့ဖြင့်။ ပဟာရိတ္ဌာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ပလာပေသိ၊ ထွက်ပြေးစေ၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ နိဝတ္တိတ္ဌာ၊ ပြန်လှည့်၍။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ အသာ၊ ထိုမိန်းမအား။ တတိယေအတ္တဘာဝေ၊ သုံးခုမြောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဘတ္တာ၊ ဆည်းကပ်အပ်သော လင်သည်။ အဟောသိ ကိုရ၊ ဖြစ်ဖူးသတတ်။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နာ သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဟိသစ္ဆံ၊ မှန်၏။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ဇာယာ ဝါ၊ မယားသည်လည်းကောင်း။ ပတိ ဝါ၊ လင်သည်လည်းကောင်း။ အဘူတပုဗ္ဗနာမ၊ မဖြစ်ဖူးသောသူ မည်သည်။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိ၏ရှင့်။ ပနတထာမိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ဇာတိဒုရေ၊ မနီးမဝေးဖြင်သော့။ အတ္ထဘာဝေ၊ အတ္ထဘောဒ်လည်းကောင်း။ ဥာတကေသု၊ ဆွေမျိုး ပေါက်ဖော်ဒ်လည်းကောင်း။ အဓိမတ္တော၊ လွန်စွာဖြစ်သော။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော သုနခေါ၊ ထိုခွေးသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဝိဇဟိတုံ၊ မေတ္တာပျက်လျက် စွန့်ပစ်၍ သွားခြင်းငှာ၊ နာ သက္ကောတိ၊မတက်နိုင်။

သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တဿ၊ ထိုခွေအား။ ကုဋ္ဌိတ္ဌာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ခဲတွေ့၊ လယ်ထွန်ရာ၌။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဟရမာနာ၊ ဆောင်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ရတ္တိ၊ ကြိုးကို။ ဥစ္ဆင်္ဂေ၊ ထမီအထက်ဆင့်ကြောင့်။ ဌပေတ္ဌာ၊ ချပ်ခဲ့၍။ အဂမာသိ၊ လာ၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ တာယောသဒ္ဒိ၊ ထိုမိန်းမနှင့်သာလျှင်။ ဂတောဝ၊လိုက်လာ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဒတ္ဌာ၊ ပေး၍။ တုစ္ဆကုဋ္ဌိ၊ အချည်းအနှီးသော အိုးကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဂေဟံ ဥဒကဋ္ဌာနံ၊ တခုသော ရေရှိရာအရပ်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ကုဋ္ဌိ၊ အိုးကို။ ဝါလုကာယ၊ သဲဖြင့်။ ပူရေတ္ဌာ၊ ပြည့်စေ၍။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဩလောကေတ္ဌာ၊ ကြည့်၍။ ဌိတဿ၊ အမြီးတလစ်လစ် ခစားမ်ိ နေလေသော။ သုနဿ၊ ခွေးအား။ သဒ္ဒံ၊ကလုကလုဟူသော အသံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ စိရသံဝတ၊ ကြာမြင့်စွာ တွေ့မြင်ရခြင်းရှိ၏။

မေ၊ ငါ့အား။ အစ္ကို၊ ယခေါ်။ မခုရုကထာ၊ သာယာစွာ ခေါ်သံကို။ လဒ္ဓါတိ၊ ရပေၜ၏ဟူ၍။ နဂုံ့ဌံ၊ အမြီးကို။ စာလေန္ဓော၊ လှုပ်လျက်။ တံ၊ ထိုမိန်းမသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တံ၊ ထိုခွေးကို။ ဂိဝါယ၊ လည်ဌ။ ဒဠ္ဍံ ဂဟေတ္ဝာ၊ မြဲစွာကိုင်ဆွဲ၍။ ကောဃရဇ္ဇုကောဋ္ဌိယာ၊ တခုသော ကြိုးစွန်းဖြင့်၊ ကုဋ္ဌံ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ အိုးကို မြဲမြံစွာချည်၍။ ကေ ရဇ္ဇုကောဋ္ဌိ၊ တခုသော ကြိုးစွန်းကို၊ သုနခဿ၊ ခွေး၏။ ဂိဝါယ၊ လည်ဌ။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ကုဋ္ဌံ၊ အိုးကို။ ဥဒကာဘိမုခံ၊ ရေနက်ရာသို့ ရှေးရှု။ ပဝတ္တေသိ၊ လိမ့်စေ၏။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ ကုဋ္ဌံ၊ အိုးသို့။ အနုဗန္ဓန္တော၊ အစဉ်လိုက်လျက်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပတိတ္ဝာ၊ ကျ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရေ၌လျင်။ ကာလမကာသိ၊သေလေ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုခွေးကို သတ်သော အကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ဝရဲ၌။ ပစိတ္ဝာ၊ ခံရပြီး၍။ ဝိပ 'ကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းဖြင့်။ အတ္တ-ဘာဝသတေ၊ တရာသော ကိုယ်အဖြစ်၌။ ဝါလုကာယ၊ သဲဖြင့်ပြည့်သော။ ကုဋ္ဌံ၊ အိုးကို။ ဂိဝါယ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ လည်ဌဆွဲ၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချ၍။ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အတ္တနာပိ၊ မိမိတို့သည် လည်း။ ကတကမ္မမေव၊ ပြုအပ်သော ကံ၏အကျိုးကိုသာလျှင်။ အနုဘူတံ၊ ခံစားရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အတီတသ္မိံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိဝါသိနော၊ ဗာရာဏသီပြည်လျှင် နေရာရှိကုန်သော။ သတ္ထဝေါ-ပါ-လဒါယကာ၊ နွားကျောင်းသား ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ကေသို့ အဠဝိပဒေ-သေ၊ တခုသော ကောအုပ်အရပ်၌။ သတ္ထာယဝါရေန၊ ခုနစ်ရက်စီ အလှည့် အလှည့်ဖြင့်။ ဂါဝိယော၊ နွားတို့ကို။ ဝိစရန္တာ၊ ကျောင်းကုန်ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သည်။ ဂါဝိယော၊ နွားတို့ကို။ ဝိစာရေတ္ဝာ၊ ကျောင်းပြီး၍။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လိုက်ခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ ကေ မဟာဂဝါ၊ ဖွတ်ကြီးတကောင်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အနုဗန္ဓိံသု၊ လိုက်ကုန်၏။ ဂဝါဓာ၊ ဖွတ်ကြီးသည်။ ပလာယိတ္ဝာ၊ ပြေး၍။ ကေ ဝမ္မိကံ၊ တောင်ပို့တခုသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။

တဿ ဝမ္မိကဿ ပန၊ ထိုတောင်ပို့၏ကား။ သတ္တဆိဒ္ဒါနိ၊ အပေါက်ခုနစ်ခု တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ မယံ၊

ငါတို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုနေ့။ ဂဟေတုံ၊ ဖွတ်ကို အရဖမ်းခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမ၊ မိုးချုပ်၍ မတတ်နိုင်ပြီ။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဂဏ္ဍိဿာမ၊ ဖမ်းကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ကေကေဝ၊ တယောက်တယောက်သော သူငယ်သည်။ ကေကံ သာခဘင်္ဂံ၊ သစ်ခက်ချိုး တဆုပ်တဆုပ်စီကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္တပိ ဧနာ၊ ခုနစ်ယောက်သော နွားကျောင်းသားတို့ သည်လည်း။ သတ္တဆိဒ္ဒါနိ၊ တောင်ပို့ ခုနစ်ပေါက်တို့ကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ဆို့ပိတ်၍။ ပက္ကာမိ သု၊ ဗဲသွားကုန်၏။

တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ ပုန ဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ တံ ဂေါမံ၊ ထိုဖွတ်ကို။ အမနသိကတွာ၊ မအောက်မေ့မိပဲ။ အညသ္မိံ ပဒေသေ၊ တနေ့သော အရပ်၌။ ဂါဝိယော၊ နွားတို့ကို။ စာရေတွာ၊ ကျောင်း၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဂါဝိယော၊ နွားတို့ကို။ အာဒါယ၊စားကျက်မှလိုက်ခဲ့၍။ အာဂစ္ဆိတ္တာ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ တံဝမ္မိကံ၊ ထိုတောင်ပို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတိံ ပဋိလဘိတ္တာ၊ သတိရ၍။ တယာ ဂေါဓာ၊ ထိုဖွတ် ကြို၏။ ဗဟတ္တိ၊ ဖြင့်ခြင်းသည်။ ကာနုဒေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ဤသို့။ အတ္ထနာ အတ္ထနာပိ၊ မိမိ မိမိတို့သည်လည်း။ ပိဒဟိတာနိ၊ ပိတ်အုပ်ကုန်သော။ ဆိဒ္ဒါနိ၊ အပေါက်တို့ကို။ ဝိဝရိံ သု၊ ဖွင့်လှစ်ကုန်၏။ ဂေါဓာ၊ ဖွတ်သည်။ သဇီဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌။ နိရာလယော ဟုတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ အဠ္ဌိမ္မောဝ ဇသေသာ၊ အရိုးအရေမျှသာကြွင်းလျက်။ ပဝေဓမာနာ၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုဖွတ်ပိန်ကြီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အနုကမ္ပံ ကတ္တာ၊ သနားခြင်းကိုပြု၍။ နံ၊ ထိုဖွတ်ပိန်ကို။ မာ မာရေထ၊မသတ်ပါကုန်လင့်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဆိန္နဘတ္တာ၊ အစားစားရခြင်းမှ ပြတ်သည်။ ဇာတာတိ၊ ပြစ်ခဲ့၏ဟု။ တယာ၊ ထိုဖွတ်ပိန်ကြီး၏။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးကို။ ပရိမဇ္ဇိတွာ၊ ဘုံးသပ်၍။ သုခေန၊ အသက်ချမ်းသာစွာ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေတော့။ ဣတိ ဤသို့ဆို၍။ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ လွှတ်လိုက်ကုန်၏။။

တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသား ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ဂေါဓာယ၊ ဖွတ်၏။ အမာရိတတ္တာ၊ မသေခြင်းကြောင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ နပစ္စံ သု၊ မခံရကုန်။ တေ ပန သတ္တဇနာ၊ ထို နွားကျောင်းလူငယ် ခုနစ်

ယောက်တို့သည်။ ဧကတော ဟုတ္တာ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်၍။ စုဒ္ဓသသု အတ္တ ဘာ၀ေသု၊ တင်ဆယ့်လေးဘ၀တို့၌။ သတ္ထ သတ္တဒီ၀သာနိ၊ ခုနစ်ရက် ခုနစ်ရက် တို့ပတ်လုံး။ ဆိန္နဘတ္တာ၊ ထမင်း မစားရကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ သတ္ထဟိ– ဂေါ၀ါလကေဟိ၊ နွားကျောင်းသား ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုဖွတ်ကို မထွက်နိုင်အောင်ပိတ်ခြင်း အကုသိုလ်ကံကို။ ကတံ၊ ပြုဖူးပြီ။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ကြီးသည်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာကို။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

💬 အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပါ၀ကမ္မံ ကတ္တာ၊ မကောင်းမှုကံကိုပြု၍။ အ၃ကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတိတသာပိ၊ ပျံသောသူအား လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့။ ပက္ခန္ဒသာပိ၊ ပြေးဝင်သောသူအား လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတန္တရံ၊ တောင်ကြားသို့။ ပ၀ိဋ္ဌသာပိ၊ ၎င်းအောင်းသော သူအားလည်းကောင်း။ မောက္ခော၊ မကောင်းကျိုးမှ လွတ်ခြင်းသည်။ ကိं ပန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ကြီး။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေ၀မေ၀၊ ဤသင်တို့ လျှောက်သည့် အတိုင်းလျှင်။ အာကာသသာဒီသုပိ၊ ကောင်းကင် စသည်တို့ တွင်လည်း။ ဧက ပဒေသောပိ၊ တခုသောအရပ်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ပါ၀ကမ္မတော၊ မကောင်းမှုကံမှ။ နမုစ္စေယ္ယ၊ မလွတ်လေရာ။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိं ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ အနုသန္ဓေစပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသော ဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၂၇။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပါ၀ကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကံမှ။ နမုစ္စေယ္ယ၊ မလွတ်ရာ။ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌။ ပါ၀ကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကံမှ။ နမုစ္စေယ္ယ၊ မလွတ်ရာ။ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏။ ဝ၀ရံ၊ အကြားသို့။ ပ၀ိဋ္ဌဿ၊ ၎င်းလည်း။ ပါ၀ကမ္မာ၊ မကောင်းမှု အကျိုးမှ။ နမုစ္စေယ္ယ၊ မလွတ်ရာ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ပါ၀ကမ္မာ

မကောင်းမှုကံ အကျိုးမှ။ မုစ္ဆေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ သောဇဂတိပွဒေသော၊ ထိုမကောင်းမှုမှ လွတ်ရာသော မြေအရပ်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤမည်သောအကြောင်းဖြင့်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပါပကမ္မတော၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးမှ။ မုစ္စိဿာမိ၊ လွတ်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ အန္တလိက္ခေ ဝါ၊ကောင်းကင်၌ မူလည်း။ နိသိဒေယျ၊ နေလေငြားအံ့။ စတုရာသီတိ ယောဇနသဟဿေ ဂမ္ဘီရေ၊ ယူဇနာ ၅၀ိ်ခန်းလေးတောင် နက်သော။ မဟာသမုဒ္ဒံ ဝါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ မူလည်း။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်လေငြားအံ့။ ပဗ္ဗ တန္ဓရေ ဝါ၊ တောင်ကြားဝှေ့ မူလည်း။ နိသိဒေယျ၊ နေလေငြားအံ့။ ပါပကမ္မတော၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးမှ။ နေဝမုစ္စေယျ၊ မလွတ်လေရာ။ ပုရတ္ထိမာဒီသု၊ အရှေ့မျက်နှာ အစရှိကုန်သော။ ဇဂတိပွဒေသေသု ပထဝီ ဘာဂေသု၊ မြေအဖို့တို့၌။ ဝါ ဣဒ္ဓဂမတ္တောပိ၊ သုံးမြီးဖျားမျှလည်းဖြစ်သော။ သေ ဩကာသော၊ ထိုမကောင်းမှု အကျိုးမှ လွတ်ရာအရပ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ပါပကမ္မတော၊ မကောင်းမှုကံ အကျိုးမှ။ မုစ္စတိ၊ လွတ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကုဏေယျ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ဘတ္ထမဟာဇနသာပိ၊ ရောက်လာသော လူအပေါင်းအားလည်း။ ဝါသတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ မမ္မဒေသနာ၊ 'တရားဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဟောဒယမံ၊ သော။ တယောဇနဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ပါဝိပဝဂ္ဂ။ ၁၂—သုပ္ပဗုဒ္ဓသက္ခိပဏ္ဍိတ။

(တယောဇနဝတ္ထုဒ္ဒ၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သုပ္ပဗုဒ္ဓဝတ္ထုဒ္ဒ၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ၊ **"နာ အန္တလိက္ခေ"** စသည်ကို မိန့်၏)။

နာ အန္တလိက္ခေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နာ အန္တလိက္ခေ- စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသည်။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ဟော်ရှိသော။ သက္ကံ၊ ဦးရိုးတော် သာကီဝင်မင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ အယံ၊ ဤငါ့တူ ဂေါတမသည်။ မမ ဓီတရံ၊ ငါ့သမီးကို။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊စွန့်၍။ နိက္ခမန္တော်တိ စ၊ တောထွက်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မမ ပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ ပဗ္ဗာဇေတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ တဿ၊ ထို ငါ့သား၏။ဝေရိဌာနေ၊ ရန်သူအရာ၌။ ဌိတော စ၊ တည်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒ္ဝိဟိ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းနှစ်ပါးတို့ဖြင့်။ သတ္ထာရိ၊ ဘုရား၌။ အာဃာတံ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တဿ၊ ထိုဘုရားသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအား။ နိမန္တနဌာနံ၊ ဆွမ်းဖိတ်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားစေခြင်းငှာ။ နာ ဒဿာမိတိ၊ မပေးအံ့ဟူ၍။ ဂမနမဂ္ဂံ၊ သွားရာလမ်းခရီးကို။ ပိဒဟိတ္ဝာ၊ ပိတ်၍။ အန္တရဝီထိယံ၊ ခရီးမ၌။သုရုံပိဝန္တော၊ သေသောက်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓအား။ သတ္ထာရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခု သံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာ ခြံရံလျက်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်ရှိသော်။ သတ္ထာ အာဂတောတိ၊ ဘုရားကြွလာပြီ ဟူ၍။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပုရေဘာ၊ ရှေမှ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားချေကုန်။ တဿ၊ ထိုဂေါတမအား။ ဝဒေထ၊ ဆိုချေကုန်။ အယံ၊ ဤဂေါတမသည်။ မယာ၊ ငါ့ထက်။ နာ မဟာလ္လကတရော၊ ကြီးသည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဂေါတမအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။နဒဿာမိ၊ သွားခွင့်မပေးအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုသော်လည်း။တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ မာတုလသန္ဓိကာ၊ ဦးရိုး

အထံမှ။ မဂ္ဂံအလဘိတ္တာ၊ ခရီးကိုမရ၍။တဖော၊ ထိုအရပ်မှ။နိဝတ္တိ၊ပြန်တော်မူခဲ့၏။ သောပိ စ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်လည်း။ ဧကံ စရပုရိသံ၊ သူလျှို ယောကျ်ားတယောက်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။တဿ၊ထိုဂေါတမ၏။ ကထံ သုတ္တာ၊ စကားကို နှားထောင်ခဲ့၍။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဣတိ ဤသို့ စေလွှတ်၏။

သတ္ထာပိ၊ဘုရားသည်လည်း။နိဝတ္ထေန္တော၊ ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်။သိတံကတ္တာ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကြောင့်။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သိတဿ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတုကမ္မဿ၊ ထင်စွာပြုခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းကား။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်။ ဘဂဝါ၊ဘုရားသည်။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓဲကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားအား။ မဂ္ဂံ၊ ကြွရာလမ်းခရီးကို။ အဒေန္တေန၊ မပေးမူ၍။ တေန၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ဝန်လေးသော အမှုကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်အောက်၌။ သောပါဏမူလေ၊ စောင်းတန်းခြေရင်း၌။ ပထဝိံ ပဝိသိဿတိ၊ မြေမျိုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်ပြီ။ စရပုရိသော၊ သူလျှို ယောကျ်ားသည်။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သုပ္ပဗုဒ္ဓဿ သန္တိကံ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအထံသို့။ ဂန္ဒွာ၊ ရောက်၍။ မမ ဘာဂိ-နေယျေန၊ ငါ့တူ ဂေါတမသည်။ ကိံ ဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊မေးလတ်သော်။ ယထာ သုတံ၊ ကြားခဲ့တိုင်းသော စကားကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ တဿ၊ ထိုတမန်၏။ ဝစနံ သုတ္တာ၊ လျှောက်ချက် စကားကို ကြား၍။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မမဘာဂိနေယျဿ၊ ငါ့တူ ဂေါတမ၏။ ကထာယ၊ ဆိုသောစကား၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ "ချွတ်ယွင်းခြင်းသည် လည်းဟု"။ နု အတ္ထိ၊ ရှိ။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ အယံ၊ ဤစကားကို။ သော၊ ထို ဂေါတမသည်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တထေဝ၊ ထို ဆိုတိုင်း

လျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေကာမူ။ စေ့သန္ဓေပါ၊ ဤသို့ပင် ဖြစ်ပြားသော်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုတူ ဂေါတမကို။ မုသာဝါဒေန၊ မုသာဝါဒဖြင့်။ နိဂ္ဂဏှိသောမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ သော၊ ထို ဂေါတမသည်။ သဘ္ဘာမေ ဒိဝေ၊ ဌ။ မံ၊ ကို။ ပထဝိ ပဝိသိသ္သတိ၊ မြေမျိုလတ္တံ့ဟု။ အနိယ-မေန၊ အမှတ်မရှိသော အရုပ်ဖြင့်။ အဝတ္ဝာ၊ မဆိုမူ၍။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၀၊ ပြာသာဒ်အောက်ဌ။ သောပါဏ ပါဒမူလေ၊ စောင်းတန်းခြေရင်း၌။ ပထဝိ ပဝိသိသ္သတိ၊ မြေမျိုလိမ့်မည်ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဒါနိ၊ ဌ။ သောအဟံ! သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ နဂမိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အဝ၊ ဌ။ နံ၊ ထိုဂေါတမကို။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုစောင်းတန်းခြေရင်း၌။ ပထဝိ၊ မြေသို့။ အပဝိသိတ္ဝာ၊ မမျိုသည်ရှိသော်။ မုသာဝါဒေန၊ မုသာဝါဒဖြင့်။ နိဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဘောဂဇာတံ၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အဆောက်အဦကို။ သတ္ထာဘူမိက-ပါသာဒဿ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်သို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ သောပါဏံ၊ စောင်းတန်း လှေကားကို။ ဟရာပေတ္ဝာ၊ ယူတ်စေ၍။ ''ဖျက်စေ၍''။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟာပေတ္ဝာ၊ ပိတ်စေ၍။ ကေဝလသ္မိံ ဒ္ဝါရေ၊ တံခါးတခုဟာ ခဏ်း။ ဒ္ဝေဒ္ဝေမလ္လေ၊ နှစ်ယောက်နှင့်ယောက်သော လက်ပမ်းသည် ယောကျ်ားကောင်းတို့ကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ သြရောဟိတုကာမော၊ ဆင်းလိုသက်လိုသည်။ သမေ ဟောမိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ပြားအံ့။ မံ၊ ကို။ နိဝါရေယျာထ၊ တားမြစ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာဇမ ပါသာဒတလေ၊ ခုနစ်ဆင့်မြောက်သော ပြာသာဒ်အပြင်ဌ။ သိရိဂဗ္ဘေ၊ ကြက်သရေရှိသောတိုက်ဌ။ နိသိဒိ၊ နေ၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်သည်။ တံပ၀တ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုပ္ပဗုဒ္ဓေ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ ကေ၀လံ၊ စင်စစ်။ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်ဌ နေသည်ကား။ နှ၊ မဟုတ်သေး။ စ၊ ဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ပျံ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဌ။ နိသိဒတု၊ နေသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ နာ၀ါယ၊ လျှောဖြင့်။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုद्दရာသို့။ ပက္ခန္ဒတု၊

ကူးပြေးသည်မှုလည်းဖြစ်စေ။ ပဗ္ဗတန္တရံ၊ တောင်ကြားဥမင်သို့။ ပဝိသတု၊ ဖြစ်စေ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ ကထာယ၊ စကား၏။ ဒ္ဝိဓာဘာဝေ ၊ နာမ၊ နှစ်ခွဖြစ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တဥ္စာနေယေ ၊ ဆိုရာအရပ်၌သာ လျှင်။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ ပထဝိ ပဝိသိဿတိ၊ မြေမျိုလတ္တံ့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ အနုသန္ဓိ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒေသေန္တောဟောလိသော ဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ၏။

၁၂၇။ ။အန္တလိက္ခေ၊ ၌။ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌။ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ၊ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏။ ဝိဝရံ၊ အကြားသို့။ ပဝိသေ၊ ဝင်လေ၍။ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သောသူကို။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ နပ္ပသဟေယ္ယ၊ မညှင်းဆဲ မနှိပ်စက်နိုင်ရာ။ သောဇဂ-တိပ္ပဒေ ၊ သာ၊ ထိုမညှင်းဆဲ မနှိပ်စက်ရာသော တစုံတခုသော အရပ်မည်သည်။ နမ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောစ၏။

ရှေ့ တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ ယတ္ထ ဌိတံ နပ္ပသဟေယ္ယ မစ္စု၊ တိ၊ မစ္စုဟူသည် ဘား။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သောသူကို။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ နပ္ပသဟေယ္ယ နအဘိဘဝေယ္ယ၊ မနှိပ်စက် မညှင်းဆဲနိုင်ရာ။ ကေသဂ္ဂ-မတ္တောပိ၊ တဆံချည်ပျလည်း။ ပထဝိပ္ပဒေသော၊ မြေအရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ပုရိမ သဒိသမေव ၊ ရှေးဂါထာ ဖွင့်ပြီး သည်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကဲ့ဂါထာအနက်ဘည်း၊ ဒေသနာ-ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာ-ပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။

သတ္တာမေဒိဝေ ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ဘိက္ခာ-စာရမဂ္ဂဿ၊ ဆွမ်းခံကြွရာ လမ်းခရီးကို။ နိရုဒ္ဓဝေလာယ ၊ ပိတ်ဆို့ဆီးတားသော အခါ၌။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ ၊ ပြာသာဒ်အောက်၌။ သုပ္ပဗုဒ္ဓဿ ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ၏။ မဂ်လဿော ၊ မဂ်လာစီးတော်မြင်းသည်။ ဥဒ္ဒါမောဟုတ္ဝာ ၊ အဖွဲ့ခြောင်းသည်ဖြစ်၍။ "ကိုးခြောင်းသည်ဖြစ်ရှိလည်းဟု"။ တံတံဘိတ္တိံ ၊ ထိုထိုနံရံကို။ ပဟာရိ ၊ ကန်ကြောက်၏။ သော ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓသည်။ ဥပရိ နိသိန္နော ဝ ၊ အထက်

ပြာသာဒ်၌ နေလျက်လျှင်။ဂဒြဘသခ္ခံ၊မြဲမျိုးမှဖြစ်သော မင်းလာမြင်း ဟိသံကို။ သုတ္တာ၊ ၍၊ တော်၊ ဤအသံသည်။ကိုဏ် ၊ အဘယ်နည်း။ ဤတို ပုစ္ဆာ၊ဤသို့မေး၏။ မင်းလသော၊ မင်းလာမြင်းတော်သည်။ ဥဒ္ဒါမော၊ အဖွဲ့ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပနသော၊ ထိုမြင်းသည်။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်မှသာလျှင်။ နိသိဒတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုမြင်းကို။ သော၊ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ သည်။ ဂဝိတုကာမော ဟုတ္တာ၊ ဖမ်းလိုသည် ဖြစ်၍။ နိသိန္နဋ္ဌာနာ၊ နေရာအ ရပ်မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒ္ဒါရာဘိမုခေါ၊ တံခါးသို့ရှေးရှုလာသည်၊ အဟောသိ၊ ၏။ ဒ္ဒါရာနိ၊ တံခါးတို့သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဝိဝဋာနိ၊ ပွင့်ကုန်၏။ သောပါကာ၊ စောင်းတန်း လှေကားသည်။ သကဋ္ဌာနေ ယေဝ၊ မိမိတည်မြဲတိုင်း အရပ်၌သာလျှင်။ ဌိတာ၊ တည်၏။ ဒ္ဒါရေ၊ ၌။ ဌိတာ၊ နေကုန်သော။ မလ္လာ၊ လက်ပမ်းသည် ယောကျ်ားကောင်းတို့သည်။ တံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓကို။ ဂိဝါယ၊ လည်၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဟေဋ္ဌာဘိမုခံ၊ ပြာသာဒ်အောက်သို့။ ခိပိံသု၊ ပစ်ကုန်၏။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်း ဖြင့်။ သဗ္ဗာသုတလေသုပိ၊ ပြာသာဒ်ခုနစ်ဆင့် အပြင်တို့၌လည်း။ ဒ္ဒါရာနိ၊ တို့သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဝိဝဋာနိ၊ ပွင့်ကုန်၏။ သောပါကာနိ၊ စောင်းတန်းလှေကားတို့သည်။ ယထာဌာနေ၊ တည်မြဲတိုင်းသောအရပ်၌။ ဌိတာနိ၊ ကုန်၏။ ကတ္ထတတ္ထ၊ တိုထိုအရပ်၌။ မလ္လာ၊ ယောကျ်ားကောင်း လက်ပမ်းသည် လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓကို။ ဂိဝါယ မေဝ၊ ဂည်၌သာ လျှင်၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲ၍။ ဟေဋ္ဌာဘိမုခံ၊ ပြာသာဒ်အောက်သို့ရှေးရှု။ ခိပိံသု၊ ပစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓကို။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ အောက်ပြာသာဒ်၌။ သောပါကမူလေ၊ စောင်းတန်းခြေရင်းသို့။ သမ္ပတ္တမေဝ။ ရောက်သောအခါ၌ သာလျှင်။ မဟာပဌဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဝိဝရမာနာ၊ ဟင်းလင်းပွင့်၍။ ဘိဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ကွဲ၍။ ဃမ္မဋ္ဌိဿ၊ ခံလင့်၏။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ သည်၊ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အဝီစိမှိ၊ အဝီစိ၌။ နိမုတ္တို၊ ဖြစ်၏။

ဒ္ဒါဒသမံ၊ ဂဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော။ သုပ္ပဗုဒ္ဓသက္ကဝတ္ထု၊သည်။

ဤတို သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ပါပဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

နဝမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၁-ဆမ္ဘဒ္ဓိယဘိက္ခု။ ဝတ္ထု။

(တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ် ပိုင်းခြားအပ်သော ကိုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပါဠိဝဂ်၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်ပိုင်းခြားအပ်သော ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဒဏ္ဍ ဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် **သဗ္ဗေ တသန္တိ** ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"သဗ္ဗေ တသန္တိ"တိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ သဗ္ဗေ တသန္တိ- စသော ဤတရား ဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ မူလျက်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဆမ္ဘဒ္ဓိယောဘိက္ခု၊ ဆမ္ဘဒ္ဓိ ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထို စကား သင့်စ့။ ကေသို သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သတ္တရသဝဂ္ဂိယေဟိ၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ သေနာသနေ၊ ကျောင်းကို။ ပဋ္ဌဇဂ္ဂိတေ၊ သုတ်သင် ပြုပြင်သည်ရှိသော်။ ဆမ္ဘဒ္ဓိယာဘိက္ခု၊ ဆမ္ဘဒ္ဓိရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မဟာလွကတရာ၊ အထူးအားဖြင့် ကြီးကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဧတံ၊ ဤ ကျောင်းသည်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုရ။ တေဟိ၊ ကိုသတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နဒ္ဒသ္သာမ၊ မမြင်းကုန်အံ့။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဋ္ဌဇဂ္ဂိတန္တိ၊ သုတ်သင် ပြုပြင်ကုန်၏ ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခု၊ ဆမ္ဘဒ္ဓိရဟန်းတို့သည်။ ပဟာရိ သု၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။

သတ္တရသဝဂ္ဂိယာ၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ မရုဏဘူယတဇ္ဇိတာ၊ သေ ဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်ကုန်သောကြောင့်။ မဟာဝိရဝံ၊ သည်းစွာသော ငိုမြည် တမ်းခြင်းကို။ ဝိရဝိ သု၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ သဒ္ဒံ၊ အတံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဣဒံ၊ ဤငိုသံ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်နည်း။

ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣဒံနာမာတိ၊ ဤသတ္တရသ ဝဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ငိုသံတည်းဟု။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊

ရဟန်းတို့။ ဣတောဝါ ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဘိက္ခုနာ ဒုဿီ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ ဝေ၊ သို့။ နကတ္တမ္ပိ၊ မပြုအပ်။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍။ ပဟာရဒါန သိက္ခာပဒံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေတွာ၊ ပညတ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။ တသန္တိယာ၊ လန့်ကုန်သကဲ့သို့။ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ။ ဘာယန္တိ ယထာ၊ ကြောက်ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ အညေပိ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ မစ္စုနော၊သေခြင်းမှ။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥ ဘတ္တာ၊သိ၍။ပရေ၊ တယောက်သော သူကို။ နပဟရိတမ္ပေါ၊ မပုတ်ခတ်အပ်။ နဃာတေတမ္ပေါ၊ မသတ်မည့်ဦးဆဲ အပ်။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ဆို၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၂၉။ ။သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ။ ဘာယန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပမံကတ္တာ၊ ဥပမာပြု၍။ နဟနေယျ၊ မည့်ဦးဆဲရာ။ နဃာတယေ၊ မသတ်ပုတ်ရာ။ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ **သဗ္ဗေ တသန္တိ**တိ၊သဗ္ဗေ တသန္တိဟူသည်ကား။သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဒဏ္ဍေ၊ ဒဏ်သည်။ ပတန္တေ၊ ကျသည်ရှိသော်။ တသေ ဒဏ္ဍဿ၊ ထိုဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ မစ္စုနောတိ၊ မစ္စုနောဟူသည်ကား။ မရဏာပိ၊ သေခြင်းမှလည်း။ ဘာယန္တိ ယေဝ၊ ကြောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမိဿာယစ ဒေသနာယ၊ ဤဒေသနာ၏လည်း။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါသည်။နိရဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ။ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား။ သာဝသေသော၊ အကြွင်းရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ရညာ၊ မင်းသည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော် သူတို့သည်။ သန္ဓိပတန္တာ၊ စည်းဝေးကုန်လော့။

ဂန္ဓကော်မြှိုင်စာပေ-၁၁- ဒုတိယအကြိမ်

ဣတိ၊ဤသို့။ ဘေရိယာ၊ စည်ကို။ စရာပိုတာယ၊လည်စေအပ်သည်ရှိသော်။ ရာဇမဟာမတ္တော၊ မင်း၏အမတ်တို့ကို။ ထပေတ္တာ၊ ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းသော သူတို့သည်။ သန္ဓိပဟန္တိယထာ၊ စည်းဝေးကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ သပ္ပေတာသန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ ဟတ္ထာ ဇာနေယ္ယာ၊ ဆင်အာဇာနည်လည်းကောင်း။ အဿာ ဇာနေယ္ယာ၊ မြင်းအာဇာနည်လည်းကောင်း။ ဥသဘာဇာနေယ္ယာ၊ နွားလားဥသဘအာဇာနည်လည်းကောင်း။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးဦးသော သတ္တဝါတို့ကို။ ထပေတ္တာ၊ ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒီတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ဣမေသု၊ ဤလေးဦးသော သတ္တဝါတို့တွင်။ ခီဏာ သဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌတာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အမရဏသတ္တံ၊ မသေအံ့သော သတ္တဝါကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်။ နဘာယတိ၊မကြောက်။ ဣတရေ၊ ရဟန္တာမှ တပါးကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးသော သတ္တဝါတို့သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌ၏။ ဗလဝတ္တာ၊ အားကြီးသောကြောင့်။ အတ္တနော ပဋိပက္ခဘူတံ၊ မိမိဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သော ကြောင့်။ နဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤကား အကြွင်းရှိသော အနက်တည်း။ နဟနေယျ နဃာတယေတိ နဟနေယျ နဃာတယေ ဟူသည်ကား။ အညေပိ သတ္တာ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ အဟံ အတ္တနာ ယထာ၊ မိမိကိုယ်သည် သူဇပါး သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ ကြောက်ဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ ကြောက်လိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့၍။ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ နေဝ ပဟရေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ နပဟာ ရာပေယျ၊ မသတ်ပုတ်စေရာ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခု||ဝတ္ထု||၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀–ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၂–ဆမ္ဘဂ္ဂိယဘိက္ခု။

(ဆမ္ဘဂ္ဂိ ရဟန်းတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဆမ္ဘဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "**သဗ္ဗေ တသန္တိ**တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

သဗ္ဗေ တသန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဗ္ဗေ တသန္တိ– စသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်းကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဆမ္ဘဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ၊ ဆမ္ဘဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ်။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ တေနေဝ ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်လျှင်။ ပုရိမသိက္ခာပဒေ၊ ရှေးဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်၌။ သတ္တရသဝဂ္ဂိယေ၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။ ပဟာရိံ သု၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ တေနေဝ ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုသတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းတို့အား။ တလသတ္တိကံ၊ လက်ဝါးပြက်ကို။ ဥဂ္ဂရိံ သု၊ မိုးကုန်၏။ ဣဒါပိ၊ ဤအရာ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းတို့၏။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ ဣဒံ၊ဤအသံသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အသံနည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣဒံ နာမာတိ၊ ဤမည်သော အသံတည်းဟု။ အာရောစိတ၊ ကြားလျှောက်သည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒေါ၊ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နကတ္ထမ္ဘံ၊ မပြုအပ်။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ကဒ္ဒုတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တလသတ္ထိက သိက္ခာပဒံ၊ လက်ဝါးပြက်မိုးခြင်းကြောင့် သင့်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ပညတ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ အဟံ၊သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ မှ။ တသန္တိယထာ၊ လန့်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအကူလျှင်။ အညေပိ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍဿ၊ဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ မယှံ၊၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပိယန္တိယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။

နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပိယန္တိဉ္စ တွေ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏ဟု သိ၍။ ပရော၊ သူတပါးကို။ နပဟရိတမ္ဘော၊ မပုတ်ခတ်အပ်။ နဃာတေတမ္ဘော၊ မညှဉ်းဆဲအပ်။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘုဝ။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ သမ္ဘေသံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည်။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုး၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပမံ ကတ္တွာ၊ ဥပမာပြု၍။ နဟနေယျ၊ မပုတ်ခတ်ရာ။ နဃာတယေ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ ဣတိ၊ သို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဝတ္ထု တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ သမ္ဘေသံ ဇီဝိတံ ပိယန္တိ၊ ယူသည်ကား။ ခီဏာသဝေ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ ထပေတ္တာ၊ ထား၍၊ သေသတ္တာနံ၊ ကြွင်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်ကုန်၏။ မဓုရံ၊ သာယာကုန်၏။ ခီဏာသဝေ ပန၊ ရဟန္တာသည်ကား။ ဇီဝိဇဝေ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ မရဏေ ဝေ၊ သေခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဥပက္ခေကောဝ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပုရိမ သဒိသမေव၊ ရှေးဘုရားဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝတ္ထုနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့ကို။ ပါပုဏိံသု၊ ကုန်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဘိက္ခူ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀—ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၃—သမ္မဟုလကုမာရကဝတ္ထု။

(ဒုတိယ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ယခုအခါ၌ များစွာကုန်သော သတ္တိသားတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထရာသည် "သုခကာမာနံ" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

သုခကာမာနိ ဘူတာနိ တို့ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုခကာမာနိ ဘူတာနိဟု သောဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သမ္မဟုလေ ကုမာရကေ၊ မျှားစွာကုန်သော သတ္တိသားတို့ကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တပါးသောနေ့၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ ခရီးအကြား၌။ သမ္မဟုလေ ကုမာရေ၊ မျှားစွာ ကုန်သော သတ္တိသားတို့သည်။ ဧကံ၊တခုသော၊ ဃရသပ္ပဏာဘိကံ၊ ထန်းခေါင်းမြွေ အမျိုးဖြစ်သော။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ဒဏ္ဍကေန၊ လှံကန်ဖြင့်။ ပဟရန္တေ၊ ပုတ်ခတ်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကုမာရကာ၊ သတ္တိသားတို့။ ကိံ ကရောထ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟိံ၊ မြွေကို၊ ဒဏ္ဍကေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဟရာမ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ကိံ ကာရဏာတိ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ မေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥံသနဘယေန၊ ကိုက်အံ့သည်မှ ကြောက်သော်ကြောင့်။ ပဟရာမ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တုဏှီ၊ သင်တို့သည်။ အဟေနော သုခံ၊ မိမိချမ်းသာကို ကရိယာမိတိ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဣမံ၊ဤမြွေကို။ ပဟရန္တော၊ ပုတ်ခတ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗတ္တဒုဗ္ဘေန၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌။ သုခလာဘိနော၊ ချမ်းသာခြင်းကို ရကုန်သည်။ နု ဘဝိဿထ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အတ္တနော သုခံ၊ မိမိချမ်းသာကို။ ပတ္ထေန္တေန၊ တောင့်တသဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ပဟရိတုံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ။ နု ဝဋ္ဋာတိ၊ မသင့်။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဝတ္မာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္မာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာဘို့ကို။ အဘာသိ။ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃၁။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခကာမာနိ၊ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တနော သုခံ၊ ကို။ သောဒနာ၊ရှာမှီးသော။ ယော ပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ဝိဟိံ သတိ၊သူတပါး

ကိုညှဉ်းဆဲ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ နိ လဘတေ၊ မရ။

၁၃၂။ ဒါရကာ၊ တို့။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခကမာနိ၊ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တနော သုခံ၊ကို။ သောနော၊ သော။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ နိ ဝိဟိ ံသတိ၊ သူတပါးကို မညှဉ်းဆဲ။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ လဘးတ၊ ရရှု၏။ ဣဂ္ဂိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘဏ္ဍ တာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ ယောဒဏ္ဍေနာဘိ၊ ယောဒဏ္ဍေန ဟူသည်ကား။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒဏ္ဍေန ဝါ၊ လှံ ံကန်ဖြင့် ဖြင့်လည်းကောင်း။ လေဋ္ဌုအာဒီဟိ ဝါ၊ ကျောက်ခဲ အုန်ခဲစသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဟေဌေတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ ပေစ္စသော နုလဘးတ သုခန္တိ၊ သုခံ ဟူသည်ကား။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရလောကေ၊ တမလွန်လောကဘ၌။ မနုဿသုခံ ဝါ၊လူချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗသုခံ ဝါ၊ နတ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ပရမတ္ထဘူတံ၊ ပရမတ္ထဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနသုခံ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ နုလဘတိ၊ မရ။ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌။ ပေစ္စ သော လဘ္ဘတေတိ၊ လဘတေ ဟူသည်ကား။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရလောကေ၊တမလွန်လောက၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ တိဝိဓံပိ သုခံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ချမ်းသာကိုလည်း။ လဘတိ ရ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဋ္ဌသတာပိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော။ တေ ကုမာရကာ၊ ထိုသတ္တိသား တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောကာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ ံသု၊ တည်ကုန်၏။

ဘတိယံ၊ သော။ သမ္ပဟုလကုမာရကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၄-ကောဏ္ဍဝေနတ္ထေရဝတ္ထု။

(ငါးရာကုန်သော သတ္တိသားတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဆုံရာ ဆိုကြောင်းဖြစ်သော နှစ်ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော နှစ်ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသာ ဆရာသည် "မာဝေါစ ဖရုသံ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

မာဝေါစ ဖရုသံ ကိဉ္စိ တံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မာဝေါစ ဖရုသံ ကိဉ္စိ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ကောဏ္ဍဝေနတ္ထေရံ၊ ကောဏ္ဍဝေနအမည်ရှိသော မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။ ကိရ၊ ကြားဖူးသည်ကား။ တသ္မာ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကေ ဣတ္ထိရူပေ၊ တယောက်သော မိန်းမအရုပ်သည်။ ထေရေန၊ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိစရတိ၊ သွားလေ၏။ တံ၊ ထိုမိန်းမအရုပ်ကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နပသ္သတိ၊ မမြင်။ မဟာဇနော ပန၊ လူများ အပေါင်းသည်ကား။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အသ္သ၊ ထိုမထေရ်အား။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရန္တောပိ၊ သွားသည်ရှိသော်လည်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ကေ ဘိက္ခုံ၊ တဇွန်းတယောက်မမျှသော ဆွမ်းကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤဆွမ်းသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်လေ့။ အဟံ ပန၊ ဤဆွမ်းသည်ကား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သဟာယိကာယ၊ အဆွေခင်ပွန်းမအကျိုးငှာ။ ဟောတု၊ ဖြစ်လေ့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒဒန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏။

တသ္မာ၊ထိုရဟန်း၏။ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ရှေး မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖေးငြားအံ့။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ဒ္ဝေသဟာယကာ ဘိက္ခူ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည်။ ကေမာတုကုစ္ဆိတော၊ တမိဝမ်းတိုက်မှ။ နိက္ခန္တ-သဒ်သာ၊ ဖွားမြင်သောသူနှင့် တူကုန်၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သမဂ္ဂါ၊ အငြိုအညွတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညေသု၊ ကဿပ ဘုရားရှင်မှ တပါး

ကုန်သော။ ဒီဃာယုက ဗုဒ္ဓကာလေသု ၈၊ သက်တော်ရှည်သော ဘုရားလက်ထက်တော်၌လည်း။ အနုသံဝစ္ဆရံ ၀၊ နှစ်တိုင်း နှစ်တိုင်း လည်းကောင်း။ အနုဃမာသံ ၀၊ ခြောက်လ တိုင်တိုင် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥပေါသတတ္ထာယ၊ ဥပုသ်ပြုခြင်း အကျိုးငှာ။ သန္နိပသန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေပိ၊ ထိုနှစ်ဦးသော မထေရ်တို့သည်လည်း။ ဥပေါသထဂ္ဂံ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့။ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟူ၍။ သေနဒ္ဒါနာ၊ နေရာကျောင်းမှ။ နိက္ခမိ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးသောရဟန်းတို့ကို။ တာ၀တိံ သဘာ၀နေ၊ တာ၀တိံသာနတ်ပြည်၌။ ကောနိဗ္ဗတ္တဒေ၀တာ၊ ဖြစ်သော နတ်သားတယောက်သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ အတိ၀ိယ၊ အလွန်လျင်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ဤရဟန်းတို့ကို။ ဘိန္ဒိတုံ၊ကွဲပြားစေခြင်းငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်နိုင်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗာလဘာဝယ၊ မိုက်သည်၏ အဖြင်ကြောင့်။ စိန္တိတသမနန္တရမေ၀၊ ကြံပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကေနေ၊တယောက်သော ရဟန်းသည်။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ အာဂမေဟိ၊ ငံ့ဦးလော့။ သရီရကိစ္စေန၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်း ကိစ္စဖြင့်။ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာ-ဒေ၀တာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဧကံ မနုဿိတ္ထိရူပံ၊ တယောက်သော လူမိန်းမ အသွင်ကို။ မာပေတ္ဝာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ။ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဂစ္ဆန္တရံ၊ချုံတခု၏ အတွင်းသို့။ ပ၀ိသိတ္ဝာ၊ ဝင်ပြီး၍။ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်လာသော ကာလ၌။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ကေသကလာပံ၊ ဆံစုကို။ ဧကေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ နိ၀ါသနံ၊ ထမီကို။ သဏ္ဌာပယမာနာ၊ ပြုပြင်ဟန်ဆင်လျက်။ တဿ၊ ထိုကိုယ်လက် သုတ်သင်သော ရဟန်း၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်က နောက်က။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သော၊ ထိုကိုယ်လက် သုတ်သင်သောရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမရုပ်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ တမာဂမယမာနော ပန၊ ထို ငံ့လင့်၍နေသော။ ပုရတော၊ ရှေးမှ။ ဌိတဘိက္ခု၊ ကသည်သောရဟန်းသည်။ နိ၀တ္တိတ္ဝာ၊ လည်၍။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်ဆဲရှိသော်။ တံ၊ ထိုမိန်းမရုပ်ကို။ တထာဂတ္ဝာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာပြု၍။ နိက္ခမန္တံ၊

ထွက်သည်ကို။ ပဃိ၊ မြင်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တေန၊ ထိုင့်နှင့်သော ရဟန်းသည်။ ဒိဋ္ဌဘာဝံ၊ မြင်သောအဖြစ်ကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။

ဣတရော၊ ငံ့နှင့်သော ရဟန်းသည်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထို ကိုယ်လက်သုတ်သင်သော ရဟန်းကို။ အတ္တနော သန္ဓိကံ၊ မိမိအထံသို့။ အာဂတကာလေ၊ ရောက်လာသောအခါ၌။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ သင်၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဧဝ ရူပံ၊ ဤသို့ သီလပျက်ခြင်းသဘောသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝေါစ၊ဆို၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ပယာ၊ ငါသည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ နိက္ခမမာနာ၊ ထွက်၍လိုက်လာသော။ ကရဏ္ဍ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမပျိုသည်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။ ကရောန္တီ၊ ပြုသည်ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၏။ တံ၊ သင်သည်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဧဝ ရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဣတိ၊ ဤသို့။ကိံ ဝဒေသိ အဘယ်ကြောင့်ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အသနိယာ၊ မိုးကြိုးသည်။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်၌။ အဝတ္ထရော ဝိယ၊ ကျလတ္တံသို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာနာသေဟိ၊ မဖျက်ဆီးလင့်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဧဝ ရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော မာတုဂါမနှင့် ယဉ်ပါးခြင်းသလောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ဆိုလတ်သော်၊ ဣတရော၊ ငံ့နှင့်သော ရဟန်းသည်။ ပယာ၊ သည်။ သာမံ၊ကိုယ်တိုင်။အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ကိံ၊ အဘယ်သို့။ တဝ၊အား။သဒ္ဒဟိဿာမိ၊ ယုံကြည်ရအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဒဏ္ဍကောဝ်ဋ္ဌိယံ၊ တောင်ဝှေးစွန်း၌။ ဘိဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။ ဥပေါသ ထရွေပိ၊ ဥပုသ်အိမ်၌လည်း။ အဟံ၊ငါသည်။ ဣမိနာ၊ဤရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ နုကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဣတရော၊ အစွပ်စွဲခံရသော ရဟန်းသည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရင်ဘုရားတို့။ မယှံ၊ ငါ၏။ သီလေ၊ သီလ၌။ အနုမတ္တာမိ၊ အနုမြူမျှလည်း။ ကာဠိ၊ မည်းနက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။မယာ၊ငါ၏ဘက်။ သာမံ၊ကိုယ်တိုင်မြင်၏ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်၏။

ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ တံ၊ ထိုင့်နှင့်သော ရဟန်းကို။ တေန၊ ထို ကိုယ်လက်ဆုတ်သင်သောရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ။ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အနိစ္ဆန္တံ၊ အလိုမရှိသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ ဘာရိယန္တိ၊ ဝန်လေးဖွယ်ဟူ။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယျသ၊ အရှင်အား။ သီလဘေဒေါ၊ သီလပျက်စီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယာ ပန၊ ကျွန်ုပ် သည်ကား။ ဝိမံ သနဝသေန၊ စူးစမ်းလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝတ်၊ ဤအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ။ ဥပေါသတံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သော၊ ထိုင့်နှင့်သော ရဟန်းသည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ တဿ၊ ထိုနတ်၏။ ကထေန္တိယာ၊ ဆိုရာ၌။ သဒ္ဒဟိတ္ဝာ၊ ယုံကြည်၍။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပန၊ ထိုသို့ပြုသော်လည်း။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေးကကဲ့သို့။ မုဒုစိတ္တော၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံသည်။ တွေကံ၊ ဤမျှလျှင်တည်း။ အာယုဟပရိယောသာနေ ပန၊ အသက်အဆုံးတိုင်အောင်ပင်လျှင်။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ယထာသုခေန၊ အလိုအတိုင်းချမ်းသာစွာ။ နိဗ္ဗတ္တိं သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ အဝိစိမှိ၊ အဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝေါ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တခုသောအကြားကာလပတ်လုံး။ တတ္ထ၊ ထို အဝီစိ၌။ ပစိတ္ဝာ၊ ကျက်ပြီး၍။ ဤမသို့ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမဘုရားဖြစ်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝုဒ္ဓိं၊ ကြီးပွားသည်ကို။ အနုဘဝယ၊ စံ၍။ သာသနေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဤတ္ထိ ရှုပ်၊ မိန်းမ၏ အရုပ်သည်။ တဿ၊ ထို၊ အတူလျှင်။ ပညာယိ၊ ထင်၏။ ဘေနော၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ကော်ဏ္ဍဓာနတ္ထေရောတိနာမံ၊ ကောဏ္ဍဓာန မထေရ် ဟူသော အမည်ကို။ ကရိं သု၊ မှည့်ကုန်၏။

တံ၊ ထိုကောဏ္ဍဓာန ရဟန်းကို။ တတ္ထ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဝိစရန္တံ၊ သွားသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ အနာ

ထပိဏ်သင်္ဘေးကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ရှင်သင်္ဘေးကြီး။ ဣမံ ဒုဿီလံ၊ ဤသီလမရှိသော ရဟန်းကို။ ဝေ၊ သင်၏။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နီဟရ၊ နှင်ထုတ်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ဣမံ၊ ဤသီလမရှိသောရဟန်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သေသဘိက္ခူနံ ကြင်းသော ရဟန်းတို့အား။ အယသာ၊ အကျော်အစောမဲ့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စ့ာဘုရားသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ နတ္ထိကိ ပန၊ မရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ သတ္ထာ ဝ၊ မြတ်စ့ာဘုရားသည်သာလျှင်။ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝိသာခါယပိ၊ ဝိသာခါအားလည်း။ ကထေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုဝိသာခါသည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တဏေ ဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ ပဋိဝစနံ အဒါသိ၊ စကားတုံ့ပေး၏။ ဘိက္ခူပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဟေဟိ၊ ထိုအနာထပိဏ်, ဝိသာခါတို့သည်။ အသမ္ဘိန္ဓိ–တ ဝစနာ၊ ဝန်မခံအပ်သော စကားရှိသောကြောင့်။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကောလ္လဓာနတ္ထေရော၊ ကောလ္လဓာန အမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ ကေ ဣတ္ထိ ပိန်းမတယောက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိစရန္တော၊ သွားလာလျက်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏။ အယသံ၊ အကျော်အစောမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ တုမှာကံ ဝိဇိတာ၊ သင်၏နိုင်ငံမှ။ နီဟရထ၊ နှင်ထုတ်ကုန်လော့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တကရသ္မိံ သေနာသနေ၊ အဘယ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ အသုကသ္မိံ နာမ၊ ဤမည်သောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်။ အဟံ၊ တကာတော်သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ဖမ်းပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၏။ တံ သေနာသနံ၊ ထိုကျောင်းကို။ ပုရိသေဟိ၊ ယောကျ်ားတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပါပေတ္တွာ၊ ခြံရံစေ၍။ ထေရဿ၊မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနာဘိမုခေါ၊ နေရာအရပ်သို့ ရှေးရှု။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ မဟာသဒ္ဒံ၊ လူအများကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပမုခေ၊ ကျောင်းဦး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နံပါး၌။ ဋ္ဌိတံ၊ တည်နေသော။ တံ ဣတ္ထိရူပကံ၊ ထိုမိန်းမ၏ အရုပ်ကို။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နဝန္ဒိ၊ ရှိမခိုး။ တံပိဣတ္ထိံ၊ ထိုမိန်းမကိုလည်း။ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်။ သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ ဒ္ဒါရန္တရေပိ၊ တံခါး အနီးအပါး၌လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာမဉ္စေပိ၊ ညောင်းစောင်း အောက်၌လည်းကောင်း။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အာဒိဿဝ၊ မမြင်၍သာလျှင်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ကေ ဣတ္ထိံ၊မိန်းမတယောက်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ နပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ ပန၊ ငါသည်ကား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နံပါးတဖက်၌။ ဋ္ဌိတာ၊ တည်၍နေသော မိန်းမကို။ ဒိဋ္ဌာတိ၊ မြင်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ နပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ တေ၊ဤမိန်းမသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့ဖြစ်သနည်းဟု။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်မှလျှင်။ နိက္ခမထ၊ ထွက်ခဲ့လော့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပမုခေ၊ ကျောင်းဦး၌။ ဋ္ဌိတော။ ရပ်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နံပါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ တံ၊

ထိုမိန်းမကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပုန၊ တဖန်၊ ဥပရိတလံ၊ အထက်ပြင်သို့။ အာဘိရူဟိ၊ တက်၏။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသောအဖြစ်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ သမ္ဘဋ္ဌာနေသု၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ သြလောကေန္တော ပိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်လည်း။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာ ဣတ္ထီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ သို့၊ ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ နပဿာမိ၊ ငါမမြင်။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ကထေထ၊ အသို့ဆိုသနည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပိဋ္ဌိပယော၊ နံပါးဌ်။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မဟာဇနော ပိ၊ လူများအပေါင်း သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ ဣတ္ထီ၊ မိန်းမသည်။ ဝိစရတီတိ၊ လိုက်၏ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ပဋ္ဌိရူပကေန၊ အတုပြု၍လိုက်သော မိန်းမသည်။ ဘဂိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥဒ္ဓဟထ၊ ထလော့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သြဘာရိတ္ထာ၊ ဆင်း၍။ ပမုခေ၊ အဦး၌။ ဌိတော၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပိဋ္ဌိပယော၊ နံဘေးပါး၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဥပရိတလံ၊ အထက်အပြင်သို့။ အာဘိရူဟိ၊ တက်၏။ ပုန၊ တဖန်။ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်။ သော၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ ဘေန၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နပဿာမိ၊ ငါမမြင်။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ဤမိန်းမသည်။ ပဋ္ဌိရူပတမေဝ၊ အတုသာလျှင်တည်း။ ဣတိ နိဋ္ဌကဘ္ဝာ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြု၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သံကိလေသေ၊ သာသနာတော်၏ညစ်နွမ်းခြင်းကို ပြုတတ်သော မာတုဂါမသည်။ တုမှာကံ၊

အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပိဋ္ဌိတော၊နောက်မှ။ ဝိစရန္တေ၊ လိုက်သည်ရှိသော်။ အညော၊ တကာတော်မှဘပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ပြည်သူ ပြည်သား သည်။တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဘိက္ခုံ၊ ဆွမ်းကို။ နဒဿတိ၊မလှူလတ္တံ့။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ ပဝိသထ၊ ဝင်တော်မူ ၎လော့။ အဟဒေဝ၊ တကာတော်သည်သာလျှင်။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်း ၎လေးပါးတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိမန္တေတ္စာ၊ ဘိတ်၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ့၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပါပရဥော၊ ယုတ်မာ သောမင်း၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဧတံ၊ ဤကောဏ္ဍဓာနရဟန်းကို။ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းမှ။ နီဟရ၊ နှင်ထုတ်လော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုပါသည်ရှိသော်။ အာဂန္တွာ၊ လာလတ်၍။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ နိမန္တေတ္စာ၊ ၍။ ဂတောဘိ၊ သွားဟူ၍။ ဥဋ္ဌေ ယိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ တံပိ ထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကိုလည်း။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အမ္ဘော ဒုဿီလ၊ အိုသီလမရှိသောရဟန်း။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ ၌လည်း။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ကောဏ္ဍော၊ ကောဏ္ဍသည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏန္တာ၊ မတတ်နိုင်ခဲသော။ သောပိ၊ ထိုကောဏ္ဍဓာနမထေရ်သည်လည်း။ တုမှေ၊ အရှင် ဘုရားတို့သည်။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိကုန်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကောဏ္ဍာ။ ကောဏ္ဍမည်ကုန်၏။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ ဂဟေတ္စာ၊ ခေါ်၍။ ဝိစရထ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြန်၍ဆို၏။ တေ၊ ထိုအဆိုခံရသော ရဟန်းတို့သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရော၊ ကောဏ္ဍဓာနမထေရ်သည်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝုတ္တော၊ မိန်းမနောက်လိုက်သော ရဟန်းဟုဆိုပါသည်ရှိသော်။ အမှေ၊အကျွန်ုပ်တို့ကို။ဒုဿီလတိ အာဒီနိ၊ ဒုဿီလ အစရှိသည်တို့ကို။ဝတ္တာ၊ဆို၍။ အဂ္ဂေါသိ၊ ဆဲရေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုကောဏ္ဍဓာနကို။ ပက္ကောသာပေတ္စာ၊

ခေါ်စေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ဝေ၊ ဝဒေသိ၊ ဤသို့ရေရွတ်ဆဲရေး၏ ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှားတော် လျှောက်သော်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆဲရေးသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ မယာ၊ တပည့်တော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထိတကာရဏာ၊ စကားပြောဟောသော အကြောင်းကြောင့် ဆဲရေးမိပေ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဣမိနာ၊ ဤကောဏ္ဍနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ ကထေထ၊ ပြောဆိုကြကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတေ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမယာ၊ ဤ ကောဏ္ဍ၏။ ပစ္ဆေတာ၊ နောက်က။ ဣတ္ထိံ ဝိစရန္တံ၊ မိန်းမလိုက်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ ကထေထ၊ ဆိုပေကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ နှားတော် လျှောက်ရာ၌။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဣတ္ထိံ ဝိစရန္တိံ၊ မိန်းမနောက်ကလိုက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ ဝဒန္တိကိရ၊ ဆိုကုန်သတဲ့။ တုံ၊ သင်သည်။ အဒိသ္မာဝ၊ သူတို့မြင်သကဲ့သို့ မမြင်ပဲလျှင်။ ဣမေ ဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ ကထေသိ၊ ဆဲဆိုဘိသနည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ တဝေဝ၊ သင်၏ သာလျှင်။ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ယုတ်မာစွာ သောအယူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ဇာယတိနု၊ ဖြစ်၏မ ဟုတ်လော။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကို။ ဂဏှာသိ၊ ယူဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့ အား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုကောဏ္ဍ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမ ကောင်းမှုကံကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခု၊ ကောဏ္ဍရဟန်း။ ဣဒံ ပါပကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုကံကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ တုံ၊ သင်သည်။ ဣမံ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဤမာတုဂါမ နောက်က လိုက်သောအားဖြင့် ဖောက်ပြန်သော

အခြင်းအရာကို။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ သင်အား။ ပုန၊ တဖန်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပါပိကံ ဒိဋ္ဌိ၊ ယုတ်မာစွာ သော အယူကို။ ဂဟဏတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ နု ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဘိက္ခူ၊ ဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ မာ ကထေဟိ၊ မဆိုလင့်။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ အနားရေး၌၊ ဆိန္နကံသထာလသဒိသော၊ ပြတ်သော ကြေးခွက်နှင့် တူစွာ၊ နိသဒ္ဒေ၊ အသံမရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ဧဝံ ကရောန္တော၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗာနပတ္တောနာမ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်း မည်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလျက်။ တံ၊ ထိုကောဏ္ဍရဟန်းကို။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃၃။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ တယောက်ယောသူကို။ ဖရုသံ၊ ကြမ်း ကြုတ်သော စကားကို။ မာ အဝေါစ၊ မဆိုလင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဋိဝဒေယျုံ၊ ဆိုတုံ့ ဆိုကုန်ရာ၏။ သာရမ္ဘကထာ၊ ချုတ်ချယ်၍ ဆိုသော စကားသည်။ ဒုက္ခာဟိ ဒုက္ခာဝေ၊ ဆင်းရဲ သလျင်ကတည်း။ ပဋိဒဏ္ဍာ၊အတုံ့ ဒဏ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဖုသေယျုံ၊ တွေ့ကုန်ရာ၏။

၁၃၄။ ဥပဟတော၊ အနားရေး၌ ပြတ်သော။ ကံသောယထာ၊ ကြေး ခွက်ကဲ့သို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သစေ နေရေသိ၊ အကယ်၍ မတုန်မလှုပ် ပြုခြင်းငှာ တတ်နိုင်သည် ဖြစ်အံ့။ သေ၊ ဤသို့တတ်နိုင်သော သူသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သာရမ္ဘော၊ ချုတ်ချယ် ခြင်းသည်။ တေ၊ သင်အား။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ မိန့် တော်မူ၏။

တတ္ထ တာသု ဂါထာသု၊ တို့တွင်။ ကိဉ္စိတိ၊ ကိဉ္စိ ဟူသည်ကား။ ကိဉ္စိ ဧကံ ပုဂ္ဂလံပိ၊ အမှတ်မဲ့ တယောက်ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ မာ အဝေါစ၊ မဆိုလင့်။ **ဝုတ္တာတိ**၊ ဝုတ္တာ ဟူသည်ကား။ တယာ၊ သင်သည်။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့ကို။ ဒုဿီလာ တိ၊ သီလမရှိဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သော သူတို့သည်။ တံပိ၊ သင့်ကိုလည်း။ တထေဝ၊ သင်ဆိုတိုင်းသားလျှင်။ ပဋိဝဒေယျုံ၊ ဆိုတုံ့ ဆိုကုန်ရာ၏။

သာရမ္ဘ ကထာတို့၊ **သာရမ္ဘ ကထာ** ဟူသည်ကား။ သော ကာရဏတ္တရာ ယုဂဂ္ဂါဟ ကထာနည်းမ၊ ဤ အလွန်အကြူး ချုတ်ချယ်ခြင်းကိုမူ၍ အင်တူပြု၍ ဆိုသော စကားမည်သည်။ ဒုက္ခဲ့၊ ဆင်းရဲ၏။ **ပဋိဒဏ္ဍာတိ**၊ ဒဏ္ဍာ ဟူသည်ကား။ ကာယဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ ကာယဒဏ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပရံ၊ သူတ ထူးကို။ ပဟာရန္တိ၊ ပုတ်ခတ်သောသူအား။ တာဒိသဲ့၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန် သော။ ပဋိဒဏ္ဍာစ၊ သူတပါးကဲ ပြုအပ်သော ဒဏ်တို့သည်လည်း။ တဝ၊ သင်၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်၌။ ပတေယျုံ၊ ကျကုန်ရာ၏။ **သစေနေရေသိတိ**၊ သစေနေရေသိ ဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိစ္စလံ၊ မတုန်မလှုပ်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သစေ သက္ခိဿသိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အုံ။

ကံသော ဥပဟတောယထာတိ၊ ယထာဟူသည်ကား။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ အနားရေးဌ။ ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ပြတ်၍။ တလမတ္တံ၊ အပြင်မျှကို။ ဟတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ထပိတကံသထာလံဝိယ၊ ထားအပ်သော ကြေးခွက်ကဲ့သို့။ ဟိ၊ထိုကာလ ဝ ဝ။ ဟတ္ထပါဒေဟိ ဝါ၊ လက်ခြေတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍေကနဝါ၊ လုံတန် ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဟာရန္တံပိ၊ ပုတ်ခတ်သော်လည်း။ တာသံ၊ ထိုကြေးခွက် တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ကြမ်းကြုတ်သော အသံကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ **သေပဏ္ဍော သိတိ**၊ သိဟူသည်ကား။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ် ခြင်းငှာ။ သစေသက္ခိဿတိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အုံ။ ဣဒံပဒံ၊ဤသို့ သဘောရှိသော အကျင့်ကို။ ပူရယမာနော၊ ဖြည့်လျက်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ ၌။ အပ္ပတ္ထောပိ၊ မရောက်သော်လည်း။ သော၊ ဤသူသည်။ နိဗ္ဗာနပတ္ထော-နာမ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည် မည်၏။ သာရမ္ဘော တေ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ နဝိဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ သန္တေစဂန၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်ကား။ တုံ၊ သင်ကား။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိကုန်။ ဣတိ ဧဝမာဒိကော၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဥတ္တရကရဏဝါစာ-လက္ခဏော၊ အလွန်အကြူး ပြုသောအားဖြင့် ရှမ်းကားခြင်း ဆိုသော လက္ခဏာ ရှိသော။ သာရမ္ဘောပိ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်း သည်လည်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ နဘဝိဿတိ ဧယံ၊ မဖြစ်လတ္တံ့ သည်သာလျှင်ကည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤ ကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာဖားဆုံးဌ်။ ဗဟူ၊ မျှားစ္ဆာကုန်သောလူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရောပိ၊ ကောဏ္ဍဓာန မထေရ်သည်လည်း။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စ္စာဘုရားသည်။ ဒိန္နေ၊ ပေးတော်မူအပ်သော။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ ဌ်။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ နစိရဿေဝ၊ ရဟန္တာဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီလျင်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဌ်။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ခုန်ပျံ၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သလာတံ၊ စာရေးတံဆွမ်းကို။ ဂဏှိ၊ ခံယူ၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ကောဏ္ဍဓာနတ္ထေရဝတ္ထု သည်။
ဂ္ဂတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ဒ္ဝေ ဥပ္ပ။ ၅-ဝိသာခါဒိနံ ဥပါသိကာနံ ဥပေါသထကမ္မဝတ္ထု။

(ကောဏ္ဍဓာနမထေရ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာဆိုကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဝိသာခါ၏ ပုစ္ဆိတဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြင်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာတို့ ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် **ယထာ ဒ္ဝေ ဥ** တိ အစရှိသောပါဋ်ကို မိန့်သတည်း)။

ယထာ ဒ္ဝေ ဥတ် ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာဒ္ဝေ ဥ– စသော ဤတရား ဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စ္စာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းဌ်။ ဝိဟာရဏ္ဍေ၊ နေတော်မူလျက်။ ဝိသာခါဒိနံ ဥပါသိကာနံ၊ ဝိသာခါ အစရှိကုန်သော ဒါယိကာမတို့၏ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးသော အမှုကို။ **အာ**ရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ **သာ**ဝတ္ထိပြည်ဌ်။ **ကော**သိံ မဟာ ဥပေါသထ ဒိဝံသေ၊ တခုသော မြတ်သောဥပုသ်နေ့ဌ်။ ဗဟုသတ-မတ္တာ ဂ္ဂတ္ထိယော၊ ငါးရာဝတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောမိန်းမတို့သည်။ ဥပေါသထိ-**ကာ** ဟုတ္ဝာ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ **အာ**ဂမိံ သုကိရ၊ သွားကုန်သတတ်။ တာသု၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့တွင်။ **ဝိ**သာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဟေလ္လကိတ္ထိယော၊ မိန်းမကြီးတို့သို့။ ဥပသက်ာမိတ္ဝာ၊

ကဲပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးဏေ။ အမ္မာ၊ အမိတို့။ ကိုမတ္တံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ ဥပေါသထိကာ ဇာတာ၊ ဥပုသ်သုံးသော သဘောရှိကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးဏေ။ တာတိ၊ ထိုမိန်းမကြီး တို့သည်။ ဒိုဗ္ဗသမ္ဗတ္တိ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ ပတ္ထေတွာ၊ တောင်းတ၍။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော် မဏ္ဍမိတ္ထိယော၊ အလတ်သော မိန်းမတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးဏေ။ တာဟိ၊ ထိုအလတ်သော .မိန်းမတို့သည်။ သပတ္တိဝါသာမုစ္စနတ္ထာယ၊ ရန်သူဖြစ်သော လင်နှင့် အကူတကွ နေခြင်းမှ လွတ်ခြင်းငှာ။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန်းမလတ်တို့၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဟရဏာဏိတ္ထိယော၊ နုပျိုသောမိန်းမတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးဏေ။ တာဟိ၊ ထိုနုပျိုသော မိန်းမတို့သည်။ ပဌမဝယေ၊ ရှေးဦးစွာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရာ၌။ ပုတ္တပတ္ထိလာဘတ္ထာယ၊ သားယောကျ်ားကို ရခြင်းငှာ။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့နုပျိုသော မိန်းမငယ်တို့က၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ကုမာရိကာရော၊ ယောကျ်ားတပါး မသွားလာဘူးသော သတို့သမီးငယ်တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးဏေ။ တာ.ဟိ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်တို့သည်။ ဘရဏဘာဝေယေ၊ ယယ်ရှယ်စင်ကပင်လျှင်။ ပတိကုလံ ဂမနတ္ထာယ၊ လင်၏အိမ်သို့ လိုက်သွားရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ သတို့သမီးငယ်တို့က ဆိုသည်ရှိသော်။ တာသံ၊ ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့၏။ တံသဗ္ဗံပိ ကထံ၊ ထို အလုံးစုံသော စကားကိုလည်း။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တာ၊ ထိုငါးရာသော မိန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ ထိုမိန်းမတို့ ပြောစဉ်အတိုင်း။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒေဝီကာမ။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ ဇာတိ-အာဒယောနာမ၊ ဇာတိ အစရှိသည်တို့မည်သည်ကား။ ဒဏ္ဍဟတ္ထဂေါပါလက-သဒိသော၊ တုတ်လက်စွဲသော နွားကျောင်းသားနှင့်တူ၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်။ ဗျာဓိနော၊ အနာနှိပ်စက်ခြင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဗျာဓိ၊ အနာနှိပ်စက်ခြင်းသည်။ မရဏဿ၊ သေခြင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေတွာ၊ စေ၍။

ကုဓာရိယာ၊ ဓားမဖြင့်။ ဆိန္နန္တာဝိယ၊ ဖြတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဆိန္နန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ စေသန္ဓေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျက်မူလည်း။ ဝိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြင်သော နိုဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထေန္တောနာမ၊ တောင့်တသောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝဋ္ဋမေဝ၊ သံသာရာဝဋ်ကိုသာလျှင်။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဣတိ-ဝတ္ဌာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၃၅။ ။ဝိသာခေ၊ ခါ။ ဂေါပါလော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ "လုံကန်ဖြင့်လည်းဟူ"။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာသို့။ ပါဇေတိ ယထာ၊ နှင်ထုတ်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ဇရာစ၊ အိုခြင်းသည်ယည်းကောင်း။ မစ္စုစ၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယုံ၊ အသက်ကို။ ပါဇေန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကတ္ထ တိသံဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ပါဇေတိ တိ**၊ ပါဇေတိဟူသည်ကား။ ဆဏော၊ လိမ္ပသော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ကေဒါရန္တရံ၊ လယ်ကန်သင်းကြားသို့။ ပဝိသန္တိယော၊ ဝင်ကုန်သော။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ နိဝါရေတ္ဝာ၊ မြစ်၍။ ဟေနေဝ၊ ထိုတုတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပေါထေန္တော၊ မောင်းနှင်လျက်။ သုလဘတိဏောဒကံ၊ ရှုလွယ်သော ပြက်-ရေရှိသော။ ဂေါစရံ၊ စားကျက်သို့။ နေတိ၊ ဆောင်၏။ ပါဇေတိ၊ နှင်၏။ အာယုံပါဇေန္တိ ဟူသည်ကား။ ဧဝိတ်ဒြိုယံ၊ ဧဝိတိဒြေကို။ ဆိန္နန္တိ၊ ဖြတ်တတ်ကုန်၏။ ခေပေန္တိ၊ ကုန်စေကုန်၏။ ဂေါပါလကောဝိယ၊ နွားကျောင်းသား နှင့် တူသော။ ဇရာစ၊ အိုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မစ္စုစ၊ သေခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဂေါဏောဝိယ၊ နွားနှင့်တူသော။ ဧဝိတိဒြိုယံ၊ ဧဝိတိဒြေကို။ ဂေါစရဘူမိဝိယ၊ နွား၏ ကျက်စားရာ မြေနှင့်တူသော။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ ဘာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဧဝိတိဒြိုယံ၊ ဧဝိတိဒြေကို။ ဇရာယ၊ ဇရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဇရာစ၊ ဇရာသည်လည်း။ ဗျာဓိနော၊ ဗျာဓိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဗျာဓိ၊ ဗျာဓိသည် ။

မရဏာဿ၊ သေမင်းဏ်။ ဆန္ဒိကံ၊ အထံသို့။ တမော မရဏံ၊ ထိုမရဏကိုလျှင်။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ဏ်။ ကိမိ၀ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ကုဓာရိယာ၊ ဝေးမဖြင့်။ ဆေဒံ၀ိသ၊ ဖြတ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊သွားဏ်။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဘော်ဘော်၊ ဤဂါထာ၌။ သြပမ္မပဋိပါဒနံ၊ ဥပမာ ဥပမေးယျ၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်ဏ်။ ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော် သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်ဏ်။

ပဠမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဝိသာခါ၊ဒီနံ ဥပါသိကာနံ ဥပေါသထကဲ့မ ၀ဏ္ဏု၊ ဝိသာခါ အစရှိကုန်သော ဒါယိကာမတို့ဏ် ဥပုသ်သုံးသော၀ဏ္ဏသည်။ ဣတိသဒ္ဒေါ၊ ဤတို့ပြီး။

၁၀-ဒဏ္ဍ၀ဂ္ဂ။ ၆-အဇာရပေတ၀တ္ထု။

(ဝိသာခါ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်းဖြင့်သော ဂါထာ ဏ် အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အဇာရပေတ၀တ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော "အထပါပါနိ ကမ္မာနိ" အစရှိသော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်။ **အ ထ ပ ါ ပ ါ နိ ကမ္မာနိ** ကမ္မာနိ" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

(၁) **အ ထ ပ ါ ပ ါ နိ ကမ္မာနိ** တိ ဤမံ၁မမ္မ၁ဒသနံ၊ အထပါပါနိ ကမ္မာနိ စသော ဤ ၀မ္မ၁ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသကျက်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဇာရပေတံ၊ စပါးကြီး ပြိုတ္တောကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအုံ့။ ကေသို့ သမယေ၊တပါးသောအခါ၌။ မောဂ္ဂလာ နတ္ထေ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ လက္ခ-ဏဒဿ၀ေ၊ လက္ခဏာမထေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်ဘောင်မှ။ သြတရန္တော၊ ဆင်းသည်ရှိသော်။ ဒ်ိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသော ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဏ်ဖြင့်။ ပဠ၀ိသတိယော ဇနိကံ၊ နှင်ဆယ့်ငါး

ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဇဂရဒေပတံနှာမ၊ စပါးကြီး ပြိတ္တာ မည်သည်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏။ တယာ၊ ထိုစပါးကြီးပြိတ္တာ၏။ သီသတော၊ ဦးခေါင်းမှ။ အဂ္ဂိဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထ၍။ ပရိယန္တံ၊ အမြီးဖျားသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပရိယန္တတော၊ အမြီးဖျားမှ။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထ၍။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဥဘတော၊ ဦးခေါင်း အမြီးနှစ်ပါးမှ။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထ၍။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဩတရန္တိ၊ စုဝေးကုန်၏။

ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုစပါးကြီးပြိတ္တာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ပြင်၍။ သိတံ ပါတ္တာကာသိ၊ ပြုံးခြင်းကိုပြု၏။ လဂ္ဂဏတ္ထေရေန၊ လက္ခဏ ပေထရ်သည်။ လိတကာရဏံ၊ ပြုံးတော်မူသော အဝကြောင်းကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်။ အာဝုဿော ဂါ၊ ရှင်လက္ခဏ။ ဟေမသ ပဘဿ၊ ဤပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဖြေခြင်းသည်။ အ.ကာလေ၊ အခါမဟုတ်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မံ၊ ဂါ၊ ကို။ ပုစ္ဆယျာသိ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂတကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ လက္ခဏဇ္ဈာနေန၊ လက္ခဏမထေရ်သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဂါ၊ ရှင် လက္ခဏ။ အဟံ၊ ဂါသည်။ တတြ၊ ထိုဂိဇ္ဈကူဋ်ဇေတဝန်၌။ ဧကံ၊ တခုသော။ ပေတံ၊ စပါးကြီး ပြိတ္တာကို။ အဒသံ၊ မြင်၏။ တယာ၊ ထိုစပါးကြီးပြိတ္တာ၏။ ဝေဏ္ဏဝေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (အတ္ထိ-ကား ကြိယာအလို့ငှာသာ ထည့်သည်)။ အဟံ၊ ဂါသည်။ တံ၊ ထို စပါးကြီးပြိတ္တာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဝဘ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ဂါ၊ အာ၊ ။ ဝေဏ္ဏေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို။ နု စ ဒိဋ္ဌ-ပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဖူး။ ဣတိ၊ သို့။ သိတံ ပါတ္တာကာသိ၊ ပြုံးခြင်းကို ထင်စွာပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မေ၊ ဂါ၏။ သာဝကာ၊ သာဝကတို့သည်။ စက္ခုဘူတာ၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်ကုန်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ဝတ၊ နေကုန်ကုဿကား။ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဝရန္တော၊ ဆိုဟော်မူလျက်၊ ထေရသ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏။ ကထံ၊ စကား

ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတ္မာ၊ တည်စေ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာပိ၊ ငါဘုရား သည်လည်း။ သောပေတော၊ ဤစပါးကြီးပြိတ္တာကို။ ဗောဓိမဏ္ဍေယေဝ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ခ်ိုသာလျှင်။ ဒ်ဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ စ ပန၊ ဤသို့မြင်သော် လည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နသဒ္ဒဟေ– ယျုံ၊ မယုံကြည်ကုန်ရာ။ တေသံ၊ ထိုမယုံကြည်ကုန်သော သူတို့အား။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှာ၊ အသား ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နကထေသိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မောဂ္ဂလာနံ၊ မောဂ္ဂလာန် ကို။ သက္ခိ လတိတ္မာ၊ သက်သေရ၍။ ကထေမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုတ်။

ဘိက္ခု၊ ဟေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထို စပါးကြီးပြိတ္တာ၏၊ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးက ပြုအပ်သော။ မကောင်းမှုကံကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော ဘုရားသခင်သည်။ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ကဿပ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက် ထက်တော်၌။ သုမင်္ဂလသေဋ္ဌိနာမ၊ သုမင်္ဂလ အမည်ရှိသော သင်္ဘောသည်။ သုဒ္ဓဝဏ္ဏိကာဟိ၊ ရွှေအုင်ပွတ်ဖြင့်။ ဘူမိ၊ မြေကို။ သန္ထရိတ္မာ၊ ခင်း၍။ ဝိသတိ ဥသဘဒ္ဒါနေ၊ ဥသဘနှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၌။ တတ္ထကေနေဝ– ဓနေန၊ ထိုဥသဘနှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်နှင့်လျော်စေသောဥစ္စာဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရေတ္မာ၊ ပြုစေ၍။ တာဝတတ္ထကေနေဝ၊ ထိုဥသဘနှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်နှင့်လျော်သော ဥစ္စာဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာရမဟံ၊ ကျောင်း ပူဇော်ခြင်းကို။ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုသုမင်္ဂလသင်္ဘောသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သတ္ထု၊ ကဿပမြတ်စွာ ဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ နဂရဒ္ဒါ၊ ရေ၊ မြို့တံခါး၌။ ဧကိဿာ သာလာယ၊ တခုသောစရပ်၌။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်း သော ပုဆိုးကို။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုပိတ္မာ၊ ရုံ၍။ ကလလမက္ခိ– တေဟိ၊ ညွန်အလိမ်း အလိမ်း ကပ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ နိပ္ပန္နံ၊ အိပ်သော။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသူကား။ ကလလမက္ခိတပါဒေါ၊ ညွန်အလိမ်းလိမ်းကပ်သော ခြေရှိ၏။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ ဝိစရိတ္မာ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၍။ နိန္နပ္ပမနုသော၊ အိပ်သောသူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုတ်။

စောရော၊ ခိုးသူသည်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။သေဋ္ဌိ၊သခွေးကို။ ဒိသ္ဝာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ ဟောတု၊ ထိုသို့ဆိုသည်မှုလည်းဖြစ်စေ။ တေ၊ သင်အား၊ ကတ္ထမ္ပေ၊ ပြုဖွယ်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဃာတံ၊ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ဖွဲ့၍။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်။ ခေတ္တံ၊လယ်ကို။ စျာပေသိ၊ မီးတိုက်၏။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်။ ဝဇေ၊ ခြံ၌။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဆိန္နိ၊ ဖြတ်၏။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ စျာပေသိ၊ မီးတိုက်၏။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ တတ္ထေကေနဝပိ၊ ဤမျှဖြင့်လည်း။ ကောပံ၊ အမျက်ကို။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုသခွေး၏။ စူဠ||ပဒ္ဓာကေန၊ အလုပ်အကျွေးယေန္ဒင့်။ သဗ္ဗံ၊ တက္ခ။ မိတ္တာသန္ဓဝံ ကတ္ဝာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့သည်ကိုပြု၍။ တေ၊သင်၏။ သေဋ္ဌနော၊ သခွေးသည်။ ကိံ ပိယံ၊ အဘယ်ကို ချစ်မြတ်နိုးသနည်း။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော အလုပ်အကျွေးယေသည်။ ။(ပဋိပုစ္ဆိတ္ဝာ–လည်း အချို့ပါ၏။ "မေးသောကြောင့်"ဟု ဟိတ်အနက် ပေးလော။ ။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ၊ အညံ၊ တပါးကို။ တဿ၊ ထိုသခွေး၏။ ပိယတရံ၊ လွန်စွာချစ်မြတ်နိုး ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုဆိုသော စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားသောကြောင့်။ ဟောတု၊ ထိုသို့ချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်စေ။ ဂန္ဓကုဋိ ံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို။ စျာပေတ္ဝာ၊ မီးတိုက်၍၊ ကောပံ၊ အမျက်ကို။ နိဗ္ဗာပေဿာမိတိ၊ ငြိမ်းစေအံ့ဟူ၍။ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ပါနီယ ပရိဘောဇနီယ ဃဋ္ဌေ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေအိုးတို့ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို။ အဂ္ဂိ ံ အဒါသိ၊ မီးတိုက်၏။

သေဋ္ဌိ ံ၊ သခွေးသည်။ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိသည်။ စျာယတိကိရ၊မီးလောင်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္ဝာ၊ ကြားလေသောကြောင့်။ အာဂစ္ဆန္တော။ လာသည်ရှိသော်။ စျာမကာလေ၊ မီးလောင်သော အခါ၌။ အာဂန္တွာ၊ လာလတ်၍။ ဂန္ဓကုဋိ ံ စျာမံ၊ဂန္ဓကုဋိ၌ မီးလောင်သည်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လသော်။ ဝါလဂ္ဂမတ္တံပိ၊ သားမြီးဖျားမျှလည်း။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ ဝါမဟတ္ထံ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးကို။ သမိဋ္ဌတ္ဝာ၊ ခွေ၍၊ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက္ခါလက်ဖြင့်။ မဟာအပ္ပေါ ဝေါ ထနံ၊ သည်းစွာ

သော လက်ပမ်းပေါက် ခတ်ခြင်းကို။ အပ္ပေါထေသိ၊ လက်ပမ်းပေါက်ခတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဒ္ဒေးကို။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော သူတို့သည်။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ သာမိ၊ အရှင်သဒ္ဒေး။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်။ ဧတ္တကံ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္မာ၊ စွန့်၍။ ကတာယ၊ ပြုအပ်သော။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိယာ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ စိုဝမကာလေ၊ မီးလောင် သောအခါ၌။ အပ္ပေါထေသိ၊ လက်ပမ်းပေါင်းခတ် သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ ံသု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုသဒ္ဒေးသည်။အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ အမောင်တို့။ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကမ္မံကတ္မာ၊ ကောင်းမှုကို ပြု၍။ အဂ္ဂိအာဒီဟိ၊ မီးအစရှိသည်တို့နှင့်။ အသာဓာရဏေ၊ မဆက်ဆံသော ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ နိဓယိတုံနိဓဟနံ၊ သိုမှီးခြင်းကို၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက် သောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္မာ၊ စွန့်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ ံ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ လဘိဿာမိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌမာနသော။ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အပ္ပေါထေသိ ံ၊ လက်ပမ်း ပေါက်ခတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသဒ္ဒေးသည်။ ပုန၊ တဖန်။ တတ္တကံ ဓနံ၊ ထိုမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္မာ၊ စွန့်၍။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ ံ၊ဂန္ဓကုဋ္ဌိကို။ ကာရေတ္မာ၊ ပြုစေ၍။ ဝိသတိ သဟဿာ ဘိက္ခုပရိဝါရသ၊ နှစ်သောင်း အတိုင်းအရည်ရှိသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။

တံ၊ ထိုသဒ္ဒေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤသဒ္ဒေးကို။ အမာရေတ္မာ၊ မသတ်မူ၍။ မကုံ၊ မျက်နှာမသာခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ ဟောတု၊ ထိုသို့မတတ်နိုင်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ နံ၊ ထိုသဒ္ဒေးကို။ မာရေဿာမိ၊ သတ်အံ့။ ဣတိမနသိကတ္မာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ နိဝါသဋ္ဌာနေ၊ စဉ်ရုံသော ပုဆိုးအကြားဌ၌။ ဆုရိကံ၊ သန်လျက်ငယ်ကို။ ဗန္ဓိတ္မာ၊ ဖွဲ့၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝိစရန္တောပိ၊ သွားလာ သော်လည်း။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နလဘိ၊ မရ။ မဟာသေဋ္ဌိပိ၊ သာဝေး ကြီးသည်လည်း။ သတ္တာဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရား

အမှုးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃာ၏ ရဟန်းသင်္ဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကေနပုရိသေန၊ ယောကျ်ားတယောက်သည်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ဗျာပိတံ၊ မီးတိုက်အပ်ပြီ။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဝေဒေ၊ ခြံ၌။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်ပြီ။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ မမ၊ ငါ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ဗျာပိတံ၊ မီးတိုက်အပ်ပြီ။ လုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂန္ဓကုဋိံ ပိ၊ ဂန္ဓကုဋိကိုလည်း။ ဟေနေဝ၊ ထိုသူပင်လျှင်။ ဗျာပိတာ၊ မီးတိုက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ လှသ္မိံ ဒါနေ၊ ဤအလှူ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပတ္တိံ၊ အလှုအဖို့ကို။ တဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ လှတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ ဝတ၊ စင်စင်။ မေမယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အပရာဓကာရကော၊ အပြစ်ကို ပြုတတ်သော။ မယိ၊ ငါ၌။ လှမယာ၊ ဤသင်္ဘောအား။ ကောပမတ္တံပိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမျှသည်လည်း။ နတ္ထိမရှိ။ လှမသ္မိံ ပိဒါနေ၊ ဤအလှူ၌လည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မယှမေဝ၊ လျှင်။ ပတ္တိံ၊ အလှုအဖို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အဟံ၊ သည်။ လှမသ္မိံ၊ ဤသို့သော သူကို။ ဒုဗ္ဘာမိ၊ ပြစ်မှား၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ အခမာပေန္တသ၊ မကန်တော့သော။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဝဒဏ္ဍာပိ၊ နတ်မင်းဒဏ်သည်လည်း။ မေ-မတ္ထကေ၊ ငါ့ထိပ်ထက်၌။ ပတေယျ၊ ကျရာ၏။ လှတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သေဋ္ဌိသ္ဓု၊ သင်္ဘော၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပ္ပဋိတ္ဝာ၊ ဝပ်၍။ သာမိ၊ သင်္ဘော။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ လှတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ လှဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ လှတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ ငါ့ရှင်သင်္ဘော။ ဝေံ၊ ဤသို့။ တ္တေကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ လှတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ သေ၌၊ သင်္ဘောသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ တယာ၊ သင်သည်။ တွေ့ကံ၊ ကျိမျှလောက်သော။ ကုဒ္ဓိဒဠ္ဠ၊ ကျိမည်ကျိမည် သောအမှုကိုလည်း။ ကတံ၊ ပြုသလော။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေးသောကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ အာမ ကတံ၊ ပြောပြမိ၏။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တုံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ နဒီဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဖူး။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဂုဏ္ဍိတ္ဝာ၊အမှုက်ထွက် ၍။ ဧဝံ ကျိသို့။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သင်္ဘော။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခန္တေန၊ ထွက်သော။ တေန၊ သင်သည်။ ဝုတ္ထဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။ သာရေတ္ဝာ၊ အောက် မေ့စေ၍။ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကျိသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောပေါ၊ အမှုက်သည်။ ဥပ္ပါဒိတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော်၊ သင်္ဘောသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။ (''ဝုတ္တဘာဝံ'' ရှိမူ ''ဆိုအပ်သော အဖြစ်ကို'' ဟုပေးလေ)။ ☰ သာရေတ္ဝာ၊ အောက်မေ့၍။ တာတ၊ ငါ့သား။ မယာ၊ ငါသည်။ အာမဝုတ္တံ၊ ပြောဆို၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံလော့။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ စောရံ၊ခိုးသူကို။ ခမာပေတ္ဝာ၊ သည်းခံစေ၍။ တာတ၊ ငါ့သား။ ဥဒ္ဒေဟိ၊ ထလော့၊ တေ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ တာတ၊ အမောင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေတော့။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။ သာမိ၊ အရှင်သင်္ဘော။ မေ၊ ငါ့အား။ သစေ ခမသိ၊အကယ်၍သည်းခံသည် ဖြစ်အုံ။ သပုတ္တဒါရံ၊သား မယားနှင့်တကွ။ မံ၊ ငါ့ကို။ဂေဟေ၊ရှင်သင်္ဘောအိမ်၌။ ဒါသံ၊ကျွန်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုပါလော့။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ၊ သင့်ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ တွေ့ကေ၊ ကျိမျှလောက်သော စကားကို။ ကထိတေ၊ ဆိုဟည်ရှိသော်။ ဝေရုပံ၊ ကျိသို့ သဘောရှိသော။ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝသန္တေန ပန၊ နေသဖြင့်ကား။ သဒ္ဓိံ ၊ ကွ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ ကဿတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ တတ်ကောင်း။ကယာ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ သင်အား။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ တာတ၊ အမောင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

စောရော၊ခိုးသူသည်။ တံ ကမ္မံ၊ထိုအမှုကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍ ။အာယုပရိယောယာ နေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ အဝိဝိမ္မ၊ အဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ တတ္ထ၊ ထိုအဝီစိငရဲ၌။ ပစိတ္တာ၊ ကျက်၍။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အဝီစိ၌ ခံပြီးသည်မှကြွင်းသောအကျိုးဖြင့်။ ဣဒါနိ၊ယခု အခါ၌။ ဂိဏ္ဍကူဋ္ဌေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဏ္ဍကူဋ်ခေါ်တောင်၌။ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုစပါးကြီးပြိုကွာ၏။ ပဋ္ဌကမ္မံ၊ ရှေးပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။ ကထေတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗာလာနာမ၊ သူမိုက်တို့မည် သည်ကား။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ ကရောန္တော။ ပြုသည်ရှိသော်။ နဗုဇ္ဈန္တိ၊ မသိကုန်။ ပစ္ဆာ ပန၊ နောက်မှကား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မေဟိ၊ ပြုအပ်သော်ကံ ကံတို့သည်။ ဥယ္ယန္တော၊ လောင်သည် ရှိသော်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါဝဂ္ဂိသဒ္ဒိသာ၊ တောမီးနှင့် အတူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃၆။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ။(အာလုပ်ထည့်သည်)။ ။ဗာလော၊ မလိမ္မာသော သူသည်။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်ကံ တို့ကို။ အ၀ထ ကရံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အုံ့။ နဗုဇ္ဈတိ၊ အကျိုးကိုမသိ။ ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ သေဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂိဒဓ္ဓော၊ ကမ္ဘာပျက် မီးလောင် သကဲ့သို့။ နိရယေ၊ ရဲ၌။ (နိရယေ-ကား အာဓာရထည့်သည်)။ ။တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ အ၀ ပါပါနိတို့၊ အ၀ ပါပါနိ ဟူသည်ကား။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသော သူသည်။ ကောဓ၀သေန၊ အမျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်ကံတို့ကို။ ကေ၀လံ၊ သက်သက်။ ကရောတိ၊ ပြုဆဲကို။ နဗုဇ္ဈတိ၊ မသိသည်ကား။ နဲ၊ မဟုတ်သေး။ ကရောန္တောပိပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ နဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။

အတ္တေ၊ အနုက်ာတည်း။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရောန္တော စ၊ ပြုပြီးသော်လည်း။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုမိ၏ဟူ၍။ အဗုဒ္ဓနကောနာမ၊ မသိသော သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမသ္မာ ကမ္မသ္မာ၊ ဤအကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဧဝရူပေါ နာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဘာနနတာယ၊ မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နဗုဒ္ဓတိတိ၊ နဗုဒ္ဓတိဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေဟိတိ၊ သေဟိ ဟူသည်ကား။ သော ဒုမ္မေဓော နိပ္ပညော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တာနကေဟိ၊ ဥစ္ဆာဖြစ်ကုန်သော။ တေဟိ ကမ္မေဟိ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံတို့ ဖြင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အဂ္ဂိဒဎ္ဍောဝ၊ ကမ္ဘာပျက် မီးလောင် သကဲ့သို့။ တပ္ပတိ၊ ကျက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနုက် တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အဇဂရပေတဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တော၊ ပြီး၏။

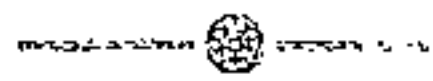

၁၀-ဒဏ္ဍာဝဂ္ဂ။ ၇-မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရဝတ္ထု။

(စပါးကြီးပြီတော်၏ ဝတ္ထု၌ ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်မသာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ဘုရား၌ ဟောရာဟောကြောင်း ဖြစ်သော "ယောဒဏ္ဍေန" အစရှိသော သုံးဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသဆရာသည် "ယောဒဏ္ဍေန" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ယောဒဏ္ဍေန တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယောဒဏ္ဍေန - စသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠု ဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော

တော်မူ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ ကေသို့ သမယော၊ တပါးသောအခါ၌။ တိုတ္ထိ ယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သန္ဓိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ စိန္တေသုံ၊ ကြုံကြကုန် ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တမဏသ ဂေါတမဿ၊ရဟန်းဂေါတမအား။လာဘသက္ကာရော၊လာဘ်ပူဇော် သက္ကာသည်။ မဟာဟုတ္တာ၊ မျှားသည်ဖြစ်၍။ နိမ္မတ္တော၊ ဖြစ်သည်ကို။ဇာနာ ထ၊ သိကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နု ဇာနာမ၊ မသိကုန်။ တုမ္မေပန၊ သင်တို့သည်ကား။ ဇာနာထ၊ သိပါကုန်၏ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာမ ဇာနာမ၊ ဩဝ်သိပါကုန်၏။ ကေ မဟာမောဂ္ဂလာနံနာမ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မည်သော မထေရ်တပါးသို့။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပဿန္နာ၊ ဖြင်း၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ သော၊ ထို မောဂ္ဂ လာန်သည်။ ဒေဝေ၊လောကံ၊ နဖ်ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဒေဝတ္ဘာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။အာ ဂန္တွာ၊ လာ၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။

ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော ကုသိုလ်ကံကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ သမ္ပတ္တိ ံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဘန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ နိမ္မတ္တာနံပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော သူတို့အား၎င်း။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ အာဂန္တွာ၊လာ ၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည် သော အကုသိုလ်ကံကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ပြောဟော၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တဿ၊ ထို ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မဟန္တံ၊ မျှားစ္ဌာကုန်သော။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရကို။ အတိဟရန္တိ၊ ရှေး၍ ဆောင်ကုန်၏။ တံ၊ထိုမောဂ္ဂလာန်ကို။မာ ရေတုံ၊ သတ်အုံ့သောငှာ။ သစေ သက္ခိဿာမ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်ကုန်အုံ့။ သော လာဘသက္ကာရော၊ ထိုလာဘ်သက္ကာယသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ နိမ္မတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကြုံကြကုန်၏။

တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ သော ဥပါယော၊ ဤ အကြောင်းသည်။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်။ ကေ-

စ္ဆန္နာ၊ တူသောဆန္ဒ ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတခုခု ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တံ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်ကို။ မာရုပေဿာမ၊ သတ်စေကုန် အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန် သောသူတို့ကို။ သမာဒ ပေတ္တာ ပန်၊တောင်း၍ကား။ သဟာယံ၊ အသပြာတ ထောင်ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ပုရိသာဃာတ ကမ္မံ၊ ယောကျ်ားကိုသတ်သော အမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ စရန္တေ၊ လှည့်လည် သွားလာကုန်သော၊ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ မဟာမောဂ္ဂလာန ထေရောနာမ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ကာလသိလာယံ၊ ကျောက်ညိုဖြင့် ပြီး သောလိုဏ်၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်ညိုဖြင့်ပြီးသောလိုဏ် သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ မာရေထ၊ သတ်ပုတ်ကုန် လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့အား။ ကဟာပဏေ၊အသပြာ တို့ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဓနလောဘေန၊ ဥစ္စာ၌ တပ်မက်မောသဖြင့်။ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ ထေရံ၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ် ကို။ မာရေယာမ၊ သတ်ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တယော၊ ထိုမောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ပရိဝါရေသုံ၊ ခြံရံ ကုန်၏။ ထေရော၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ တေဟိ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ပရိက္ခတ္တာဘာဝံ၊ခြံရံသောအဖြစ်ကို။ ဉ တ္တာ၊ သိ၍။ ကုဋ္ဌိကဆိဒ္ဒေန၊ သံကောက် ပေါက်ဖြင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပက္ကမိ၊ ဖဲလေ၏။ တေ စောရာ၊ထိုခိုးသူ တို့သည်။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပရိက္ခိ ံသု၊ ခြံရံကုန်၏။ ထေရော၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဉ တ္တာ၊ သိ၍။ ကဏ္ဏိကမဏ္ဍလံ၊အချက် ဝန်းကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖောက်၍။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ပက္ခန္ဒိ၊ပျံထွက် ၏။ ဝေဟာ၊ ဤသို့၊ ဘော၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ပထမ မာသေပိ၊ ရှေးဦးစွာသော ကာလ၌ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမ မာသေပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော ကာလ၌ လည်း ကောင်း။ ထေရိရံ၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းယူအုံ့သောငှာ။ နာသက္ခိ ံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။

ပစ္ဆိမ မာသေ ပန၊ အဆုံးဖြစ်သော လသည်ကား။ သမ္ဘတ္တေ၊ ရောက်လတ် သော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မဿ၊ပြုအပ်

သော မကောင်းမှုကံ၏။ အာကစ္ခိတာဘာဝံ၊ ဆွဲငင်သော အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ နအာပဂစ္ဆိ၊ မဖဲသွား။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ထေရံ၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ တဏ္ဍုလ ကဏမတ္ထာနိဝိယ၊ ဆန်ကဲ့ ဆန်ညှာတို့ကဲ့သို့။ အဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ကရောန္တာ၊ပြုကုန်လျက်။ဘိန္ဒိ သု၊ ချိုးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။မတော-တိ အညာယ၊ သေပြီဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ ကေသေ ဂုမ္ဗပိဋ္ဌေ၊တခုသောချုံ ထက်၌။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဖဲလေကုန်၏။ ထေရော၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိတွာဝ၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ဈာနဝေဒနေန၊ ဈာန်၏ရစ်ပတ် ခြင်းဖြင့်။ ဝေဒေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ထိရံ၊ မြဲမြံစွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အာကာ သေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားလေ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿသိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿသိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာလသိ လာပဒေသံ၊ ကျောက်ညိုဖြင့် ပြီးသော လိုဏ်ရှိရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပရိ နိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုဟ ပြီးကား။ မယှံ၊ငါ့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေတွာ၊ ဟော၍။ ယာဟိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့ သ ဘောရှိသော။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကဿ၊ တပည့်ကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

သော၊ ထို မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူတိုင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတ္မာ၊ ပျံတက်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗာနဒိ၀သေ ဂိယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသောနေ့၌ကဲ့သို့။ သော၊ ထိုမောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ နာနပ္ပကာရာ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ ဣဒ္ဓိယော၊ တန်ခိုးတို့ကို။ ကတ္မာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေတ္မာ၊ ဟော၍။ သတ္တာရံ၊ မြတ်

(၅) စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ကာလသိလာယအဋ္ဌိ၀ိ၊ ကျောက်ညိုဖြင့်ပြီး သော လိုဏ်ရှိသော တောအုပ်သို့။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ ပရိနိ၀ုယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ မာရေသုံ ကိရ၊ သတ်ကုန်သဟတ်။ ဣတိအယံပိ ကထာ၊ ဤစကားသည်လည်း။ သကလဇမ္ဗုဒီပံ၊အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း အပြင်သို့။ ပတ္ထရိ၊ ပြန့်၏။ ရုဇာ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပရိယေသနတ္ထာယ၊ ရှာဖွေသော်ငှာ။ စရပုရိသေ၊ သူလျှို့အရာ၌ လိမ္မာကုန်သော ယောကျ်ားတို့ကို။ ပယောဇေသိ၊ လွှတ်၏။ တေသုပိ စောရေသု၊ ထို သူခိုးတို့သည်လည်း။ သုရာ ပါနေ၊ သေတင်းကုတ်၌။ သုရံ၊ သေကို။ ပိ၀ိတ္မာ၊ သောက်ကုန်သည်ရှိ သော်။ ဧကော၊ တယောက်သော ခိုးသူသည်။ ဧကဿ၊ တယောက်သော ခိုးသူ၏။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ပဟရိတ္မာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ပါ၊ တော်သိ၊ လည်း ဧ၏။ သော၊ ထိုပုတ်ခတ်အပ်သော ယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထို ပုတ်ခတ် တတ်သော ယောကျ်ားကို။ သန္ဓေဇ္ဈိတ္မာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ အမ္ဘောဒုဗ္ဗိဇ္ဈိနီက၊ အို သူယုတ်မာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းကို ပုတ်ခတ်၍။ ပါ၊ တော်သိ၊ လည်းစေတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟရေ ဒုဗ္ဗစောရ၊ ဟယ်ခိုးသူယုတ်။ ဟယာ၊ သင်သည်။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဟရေ၊ ကိုယ်ပန်း၊ ပုတ်ခတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဟရေ၊ ဘာ၀ံ၊ ပုတ်ခတ်သော အဖြစ်ကို။ တွံ၊ သင်သည်။ နဇာနာ-သိ ကိုယ်ပန်း၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဟရေ၊ ပုတ်ခတ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ပဟရေ၊ ပုတ်ခတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ နေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ ဣတိတိ ဧတံ ၀စနံ၊ ဤစကားကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ ဧတေ စရပုရိသာ၊ ထို သူလျှို့အရာ၌ လိမ္မာ

ကုန်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ စောရေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ဖမ်း၍။ ရညော၊ အဇာတသတ်မင်းအား။အာ-ရောစေသုံ၊ ကြားကုန်ရာ၏။

ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းကြီးသည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပဏ္ဍော-သာပေတ္မာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ထေရော၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ မာရိတောဿ၊ သတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ဟုတ် သတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊အ-ဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့ကို။ဥယျော-ဇိတာ၊ တိုက်တွန်းကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နဂ္ဂသမဏ ကေဟိ၊ အဝတ် မဝတ်ကုန်သော ရဟန်းယောင်တို့သည်။ ဥယျောဇိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ အဇာတသတ် မင်းသည်။ ပဋ္ဌသတေ၊ ငါးရာ အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်သော။ နဂ္ဂ သမဏကေ၊ အဝတ် မဝတ် ကုန်သော ရဟန်းယောင် တို့ကို။ ဂဟိတာပေတ္မာ၊ ဖမ်းစေ၍။ ပဋ္ဌသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ရာဇဂဏ်ကေ၊ မင်းယင်ပြင်ဦး။ နာတ်ပမာနေသု၊ ခြက်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အာဝါဋေသု၊တွင်း တို့ဦး။ နိခဏာပေတ္မာ၊ မြှုပ်စေ၍။ ပလာလေဟိ၊ ကောက်ရိုးတို့ဖြင့်။ ပဋိ-စ္ဆာဒါပေတ္မာ၊ ဖုံးလွှမ်းစေ၍။ အဂ္ဂိ ဒါပေသိ၊ မီးတိုက်စေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းယောင် ခိုးသူတို့၏။ စျာမတာဝံ၊ မီး လောင်သောအဖြစ်ကို။ ဥ တ္မာ၊ သိ၍။ အယနုဂ်လေဟိ၊ သံထွန်သွားတပ်ကုန်သော သံထွန်တုံးတို့ဖြင့်။ ကသာပေတ္မာ၊ ထွန်စေ၍။ သမ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းယောင် ခိုးသူတို့ကို။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာဝံ၊ တရားသဘာဝ၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ မဟာ မေဂ္ဂလာနုတ္ထေရော၊ မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနုနုရူပမေဝ၊ မလျောက်ပတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။မရဏံ၊သေခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ရောက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္ဒာ၊ လာတော်မူလတ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲခဏ၌။ ကဲယကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားကြောင့်။ သိန္ဒီသိန္ဒံ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန္ု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယနာ့ဝမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်ပေသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မဟာမောဂ္ဂလာနေန၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ မရဏံ၊ သို့။ ပတ္ထံ၊ သည်။ ဣမမ်ဃဝ အတ္ထဘာဝယ၊ ဤအတ္ထဘောအားသာ လျှင်။ အနုနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ပန၊ မလျောက်ပတ်သည်မှတပါး၊ လျောက်ပတ်သည်ကို ဆိုအံ့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ဘေန၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်သည်။ ကတာယ ကမ္မယ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံအား။ အနုရူပမေဝ၊ လျော်စွာသာလျှင် ဖြစ်သော။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္ထံ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်ဟော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးဘ၌ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိတ္ထာရေတ္ဝာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိဝါသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေသော။ ကောဝ ကုလပုတ္တော၊ တယောက်သော ကုလပုတ္တသည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ကောဋ္ဌနပစနာဒီနိ၊ မောင်းကောင်းခြင်း, ထမင်းချက်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိ ကိရ၊ လုပ်ကျွေးသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ မာတာပိတရောပိ၊ အမိ အဖတို့သည်လည်း။ နံ၊ ထို ကုလပုတ္တကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ တ္ဝံ၊ သင်သည်။ ကေကော်ဝ၊ တယောက်တည်း သာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း။ အရညေ၊ တောင်းလည်းကောင်း။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကိလေသိ၊ ပင်ပန်း၏။ တေ၊ သင်အား။ ကေ ကုမာရိကံ၊ တယောက်သော သတ္တိသမီးကို။ အာနေဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ အမ္မတာတ၊ အိုမိခင် ဖခင်တို့။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဝေရှုပေန၊ ဤသို့သော အိမ်ရာထောင်ခြင်း သဘောဖြင့်။ နု အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဒေဟံ၊ ငါသည်။

ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဇီဝထ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ တာဝ၊ထိုမျှလောက်။ဝေ၊သင်တို့အား။ သဟတ္ထာ၊မိမိလက်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တေန၊ ထို ကုလပုတ္တသည်။ ပဋ္ဌိကို့တွာ၊ ပယ်သောကြောင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ တံ၊ တို့ ကုလပုတ္တကို့။ ယာစိတ္မာ၊ တောင်းပန်၍။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးကို့။ အာနယိ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုခြေးမဖြစ်သော သတို့သမီးသည်။ ကတိပါဟာမေဝ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်သာလျှင်။ တေ၊ ထိုမိဘဖြစ်သော ယောကျ်ားမတို့ကို့။ ဥပဋ္ဌာပေတ္မာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ တေသံ၊ ဝို့ ယောကျ်ားမတို့အား။ ဒဿနံပိ၊ မြင်ခြင်းကိုလည်း။ အနိစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိမူ၍။ ဘဝ၊ သင်၏ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဘတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နှ သက္ကာ၊ မတာ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥစ္ဈာယိတ္မာ၊ ငြူစူ စောင်းမြောင်း၍။ တသ္မိံ၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂဏံ၊စကားကို့။ အဂဏ္ဍန္တွာ၊ မယူသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ဗဟိဂတကာလေ၊ အပသို့သွားသောကာလ၌။ မဂစိဝါ ကခဏ္ဍာနိ၊ သင်ပန်းလျှော်ပိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ယာဂုဖေဏ္ဍု၊ ယာဂုမြှုပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ်၌။ အာကိရိတ္မာ၊ကြဲ၍။ တေန၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ အာဂန္ဒွာ၊ လဲလတ်၍။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံ ၊အာဘယ်သူ၏အမှုနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧတံ၊ ထိုအမှုသည်။ ဣမေသံ အန္ဓမဟ၊ လူကန်းအိုကြီးတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧဟိ၊ ကို့။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသည်ကို့။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ဧတေဟိ၊ ဤလူကန်းအိုတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊တက္ခ။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသောအရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတာ်နိုင်။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ တာယ၊ ထိုမယားသည်။ နံ၊ ထိုကုလပုတ္တကို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကထယမာနာယ၊ ဆိုသဖြင့်။ ဝေရ္ဓပေါ်ပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပုရိတ ပါရေမ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသောပါရမီရှိသော။ သတ္ထော၊ ကုလပုတ္တသည်။ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဖတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ တက္ခ။ မိတ္တာဘာဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်သည်။ ဘိဇ္ဈ၊ ပျက်၏။

သော၊ ထိုကဲ့သပုတ္တာသည်။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူသည်းဖြစ်စေ။ နေသံ၊ ထိုအမိ အဖဘို့၏။ ကတ္တမ္ပေ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊သိရလတ္တံ့။ ဤဘိ၊ဤသို့။ ဧတေ၊ ထိုအမိအဖဘို့ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ထမင်းကျေးဇူး၍။ အမ္မတာတ၊ အို့မိခင် ဖခင်တို့။ အသုကဒ္ဒာနေနာမ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဥဘတံ၊ အဆွေအမျိုးသည်။ အာဝမနုံ၊လာခြင်းကို။ ပစ္စသီသံ၊ တောင့်တ၏။ ဤဘိ၊ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ဆိုမူ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဧတေ၊ ထိုအမိဖဘဘို့ကို။ ယာနကေ၊ ယာဉ်၌။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊သွားသည်ရှိသော်။ အဌဝိမဇ္ဈေ၊တောအုပ်အလယ်သို့။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောကာလ၌။ တာတ၊ ဖခင်။ ရသ္မိယော၊ ကြိုးတို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ကိုင်ကုန်လော။ ဂါဝေါ၊နွားတို့သည်။ ပတောဒသညာယ၊နှင်တံ၏ အမှတ်ဖြင့်။ ဂမိဿန္တိ၊သွားကုန်လတ္တံ့။ ဤမသို့ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ အဟံ:ဝါသည်။ သြတရုမိ၊ဆင်းအံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ဆိုမူ။ ပိတု၊ အဖ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ရသ္မိယော၊ ကြိုးတို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေးမူ။ သြတရိဘ္ဘာ၊ ဆင်းမူ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ဖေါက်ပြန်စေ၍။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ ဥဋ္ဌိတသဒ္ဒံ၊ ထသောအသံကို။ အကာသိ၊ပြု၏။

မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဥဋ္ဌိတာတိသညာယ၊ထပြီဟုသော အမှတ်ဖြင့်။ တာဘာ၊ ချင်သား။ ဓယံ:ဝါတို့သည်။မဟာလ္လကာ၊အို့မင်းပြီ။တုံ့၊သင်သည်။အတ္တာနမေဝ၊ ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ရက္ခာဟိ၊စောင့်ပါလော့။ ဤတိ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တာသည်။ မာတာပိဘရော၊ အမိအဘတို့သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိရဝန္တေပိ၊ မြည်တမ်းကုန်သော်လည်း။ စေရသဒ္ဒံ၊ ခိုးသူ အသံကို။ ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ ကောဋ္ဌတ္ဝာ၊ ထောင်းခတ်၍။ မာရေတ္ဝာ၊ သတ်၍။ အဌဝိယံ၊ တောအုပ်၌။ ခိပိတ္ဝာ၊ပစ်ခဲ့၍။ပစ္စာဂမိ၊ပြန်ခဲ့၏။ သဗ္ဗာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ဤဒံ ပဋ္ဌကမ္မံ၊ ဤရှေးဦးပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟော်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဇေ္ဇာဘံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုသောကြောင့်။ အနေကဝဿသတသဟဿာနိ၊

မျှားစွာကုန်သော နှစ်အသိန်းတို့ပတ်လုံး။ နိုရယေးငရဲ၌။ ပစိတ္တာ၊ကျက်ပြီး၍။ ဝိပါကာဝဝသေသေနှ၊ ငရဲ၌ ခံပြီးသည်မှ တပါးသော အကျိုးကြောင်းဖြင့်။ အတ္တဘာဝဝသတေး အရာသောကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဇဝ မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ကောင်ရွှေတွာ၊ ထောင်းခတ်၍။ သံစုတ္ထိတော၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ကြေလျက်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ရောက်ပြီ။ ဝေါ၊ဤသို့။ မောဂ္ဂလာနေန၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ကမ္မဝုဋ္ဌပမေဝ၊ကံအားလျော်စွာသာလျှင်ဖြစ်သော။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။

ပဋ္ဌဟိ စောရသတေဟိ၊ ငါးရာသော ခိုးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋ္ဌတိတ္ထိယသတာနိ၊ ငါးရာသော တိတ္ထိတို့သည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌေ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ မမပုတ္တေ၊ ငါ၏သား:တော်ဖြစ်သော မောဂ္ဂလာန်၌။ ပဒုဿိတွာ၊ ပြစ်မှား၍။ အနုရူပမေဝ၊ လျော်စွာသာလျှင်။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ လဘိံသု၊ ရကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော သူအား။ ပဒုဿန္တော၊ ပြစ်မှားသည်ရှိသော်။ ဒသဟိကာရဏေဟိ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမရှိသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိယေဝ၊ ရောက်သည်လျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တွာ၊မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောကြော်မူ၏။

၁၃၇။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမဲ့သော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အဒဏ္ဍေသု၊ ကာယဒဏ် အစရှိသည်မှ ကင်းကုန်သော။ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု၊ မပြစ်မှားအပ်ကုန်သော သူတို့၌။ ဒဏ္ဍေန၊ ကာယဒဏ် အစရှိသဖြင့်။ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒသန္နံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဒုက္ခ၏အကြောင်းတို့တွင်။ အညတရံဌာနံ၊ တပါးပါးသော အကြောင်းသို့။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာလျှင်။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၁၃၈။ ။ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော။ ဝေဒနံ၊ခေါင်းခဲနှာ အစရှိသည်သို့လည်းခံကောင်း။ ဇနိံ၊ ဥစ္စာဆုတ်ယုတ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ သရီရသ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒနဉ္စ၊ လက်ပျက်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဂရုကံ ဝါပိ၊ လေးစွာ

လည်းဖြင့်သော။အာဗာဓံ၊မျက်စိပျက်ခြင်း နှုနာအစရှိသည်သို့လည်းကောင်း။ စိတ္တက္ခေပဉ္စ၊ ရူးခြင်းသို့လည်း၊ကောင်း။ ပါပုဏော၊ ရောက်ရာ၏။

(၁)။ ၁၃၉။ ။ရာဇတောဝ၊ မင်းမှလျှင်။ ဥပသဂ္ဂံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း အထူးမှ နုတ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဒါရေဏ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော။ အဗ္ဘက္ခာနဉ္စ၊ စွပ်စွဲခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဉာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏။ ပရိက္ခယဉ္စ၊ ကုန်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ဘောဂါနံ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၏။ပဘင်္ဂုနဉ္စ၊ မိုးရွှောခြင်း,မီးသွေးဖြင့်ခြင်း, ပါစေဖြစ်ခြင်း, အိုးခြမ်းကွဲဖြစ်ခြင်း, ခြေလက်ချည့်နဲ့ခြင်း စသော ပျက်စီးခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပါပုဏော၊ ရောက်ရာ၏။

၁၄၀။ ။အထ၊ ထိုမှတပါး။ အသ၊ ထိုသူ၏။ အဂါရာနိ၊ အိမ်တို့ကို။ အဂ္ဂိ၊ မိုးကြိုးလောင်မီးသည်။ ဍဟတိ၊ လောင်၏။ ပါဝကော၊ ပကတိမီးသည်။ ဍဟတိ၊ လောင်၏။ ကာယဿဘေဒါ၊ ကိုယ်ခန္ဓာပျက်သည်မှ နောက်၌။ နိရယံ၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ရောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ရောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အဒဏ္ဍေသုတိ၊ အဒဏ္ဍေသုဟူသည်ကား။ ကာယဒဏ္ဍာဒိရဟိတေသု၊ ကာယဒဏ် အစရှိသည်တို့မှ ကင်းကုန်သော။ ခိဏာသဝေသု၊ ရဟန္တာတို့၌။ အပ္ပဒုဋ္ဌေသုတိ၊ ဌေသုဟူသည်ကား။ ပရေသုဝါ၊ တပါးသောသူတို့၌လည်းကောင်း။အတ္တနိဝါ၊မိမိ၌လည်းကောင်း။ နိရုပရုမေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော သူတို့၌။ အညဟရံဌာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသသုဒုက္ခကာရဏေသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဒုက္ခ၏ အကြောင်း တို့တွင်။ အညတရံကာရဏံ၊ တပါးပါးသော အကြောင်းသို့။ ဝေဒနန္တိ၊ ဝေဒနံဟူသည်ကား။ သီသရောဂါဒိဘေဒံ၊ ခေါင်းခဲနာ အစရှိသည် အပြားရှိသော။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဇာနိန္တိ၊ ဇာနိ ဟူသည်ကား။ ကိစ္ဆာဓိဂတာသု၊ ငြိုငြင်သဖြင့် ရအပ်သော။ခဏသု၊ဥစ္စာ၏။ဇာနိ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့။ ဘေဒနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထပ္ပဒေ္ဓဒါဒိကံ၊ လက်ပြတ်ခြင်း အစရှိသော။ သရီရဘေဒနံ၊ ကိုယ်၏ပျက်ခြင်းသို့။ ဂရုကန္တိ၊ ဂရုကံ ဟူသည်ကား။ ပဂ္ဂဟတကေစဂ္ဂုက ပိဋ္ဌသပ္ပိ ကုဏိဘာဝ ကုဋ္ဌရောဂါဒိဘေဒံ၊ ခြေဆွံ့ခြင်း, မျက်စိတဖက်ပျက်ခြင်း, ခါးကုန်းခြင်း, ကောက်ကွေးခြင်း, နှုနာစွဲခြင်း အပြားရှိ

သော။ဂရုကံ၊လေးစားသော၊အာဗာဓံဝါ၊အနာသို့လည်းကောင်း။ စိတ္တကြွေပန္ဆိ၊ စိတ္တကြွေပံ ဟူသည်ကား။ ဥမ္မာဒံ၊ ရှုးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဥပသပ္ပန္တိ ဟူသည်ကား။ ယသဝိလောပံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ချို့တဲ့ခြင်းသို့။ သေနာပတိဌာနာဒိ အစ္ဆိန္နနာဒီကံ၊ သေနာပတိအရာ အစရှိသည်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်း အစရှိသော။ ရာဇတော၊ မင်းမှ။ ဥပသဂ္ဂံဝါ၊ ဆိုးရှုံးခြင်းသို့လည်းကောင်း။ အဗ္ဘက္ခာနန္တိ ဟူသည်ကား။ အဒိဋ္ဌအသုတ အစိန္တိတပုဗ္ဗံ၊ မမြင်ဘူး မကြားဖူးသော။ ဣဒံ သန္ဓိစ္ဆေဒါဒိကမ္မံဝါ၊ ဤခြံစပ်ဖောက်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ရာဇပရာဓကမ္မံဝါ၊ မင်းအား ပြစ်မှားခြင်း အမှုကိုလည်းကောင်း။ တယာ၊ သည်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ဣဘိ ဧဝရှပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်း၊ကြုတ်စွာသော။ အဗ္ဘက္ခာနံ ဝါ၊ စွပ်စွဲခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပရိက္ခယဥ္စ ဥဘတိနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဝယယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထာနံ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ဥဘတိနံ၊ အဆွေးအမျိုးတို့၏။ ပရိက္ခယံ ဝါ၊ ကုန်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပဘဂ္ဂံ နန္တိ၊ ဟုသည်ကား။ ပဘဂ္ဂံ ဘာဝံ ပူတိကာဝံ၊ ပုတ်သောအဖြစ်သို့။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ။အာယ၊ထိုသူ၏။ဂေဟာ၊အိမ်၌။ ယံ ဣဒံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ။(အတ္ထိ ကား ကြိယာအလိုငှာထည့်သည်)။

တံ၊ ထိုစပါးသည်။ ပူတိဘာဝံ၊ပုတ်သောအဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်။ အဂ်ါရဘာဝံ၊ မီးသွေးအဖြစ်သို့။ မုတ္တာ၊ပုလဲသည်။ ကပ္ပါ-သဋ္ဌိဘာဝံ၊ ဂါစေ့အဖြစ်သို့။ကဟာပဏံ၊အသပြာသည်။ကပါလခဏ္ဍာဒိဘာဝံ၊ အိုးကင်းကဲ့ အစရှိသောအဖြစ်သို့။ ဒ္ဒိပဒစတုပ္ပဒါနံ၊ အခြေခွန်ချောင်း, အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ကာဏကုဏ္ဍာဒိဘာဝံ၊ ကန်းခြင်း, ကုန်းခြင်း အစရှိသော အဖြစ်သို့။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်ကား။ အဂ္ဂိဌယ္ယတိတိ၊ အဂ္ဂိဌယ္ယတိ ဟူသည်ကား။ ဧကသံဝစ္ဆရေ၊ တနှစ်၌။ ဒ္ဒိတိဂုဏတ္တာ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ ဌယ္ယတိ၊လောင်၏။ အညသ္မိံ ဌာဟကေ၊ တပါး၊သော လောင်တတ်သောမီးသည်။ အဝိဇ္ဇာမာနေပိ၊ မရှိသော်လည်း။ အသနိ-သဒ္ဒံဝါ၊ မိုးကြိုးလောင်မီးသည်လည်း။ ပတိတ္တာ၊ ကျ၍။ ဌယ္ယတိ၊ လောင်၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏သာလျှင်။ဓမ္မတာယ၊ သဘောဘာဝေါ ဖြင့်။ဥဋ္ဌိတော၊ထလျက်။ ပါ၊ဝကောဝ၊ ပကတိသော မီးသည်မူလည်း။ ဌယ္ယတိယေव၊ လောင်သလျှင်

ကတည်း။ နိရယန္တိ' ဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဣမေသံ ဒသန္နံဌာနာနံ၊ ဤဆယ်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသို့။ ပတ္တာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ သမ္ဘရာယော၊ တမလွန်ဘ၀၌။ ပတ္ထေ၊ ရောက်အပ်သော မကောင်းကျိုးကို။ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ နိရယံသောပဗ္ဗတိတိ ဣဒံ၀စနံ၊ နိရယံသောပဗ္ဗတိ ဟူသော ဤစကားကို။ ဘဂ၀ါတာ၊ဘုရားရှင်သည်။ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ'သု၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ မောဂ္ဂလာနတ္ထေရ၀တ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

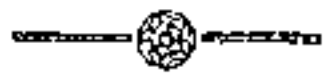

၁၀–ဒဏ္ဍာဝဂ္ဂ။ ၈–ဗဟုဘဏ္ဍိက ဘိက္ခုဝတ္ထု။

(ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာ ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်း၏ ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဟောကြောင်းဖြစ်သော "နနဂ္ဂစရိယာ" အစရှိသော ဂါထာ ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "နနဂ္ဂ စရိယာတိ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

နနဂ္ဂစရိယာ တိ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နနဂ္ဂစရိယာ–စသော ဤဓမ္မဒေ သနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နာကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်မူလျက်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကံ၊ များသောပရိက္ခရာ ဘဏ္ဍာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကဒေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၀တ္ထိ၀ါသီ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌နေသော။ ဧကော ကုဋုမ्बိ-ကော၊ တယောက်သော သဒ္ဓေးသည်။ ဘရိယာယ၊ မယားမှ။ ကာလကတ-ဘာယ၊ သေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုသတတ်။ သော၊ ထိုသဒ္ဓေးသည်။ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်းပြုသည် ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိ၀ေဏဒ္ဓ၊ ပရိ၀ုဏ်ကို လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိသာလဒ္ဓ၊ မီးတင်းကုတ်ကိုလည်း

ကောင်း။ ဘဏ္ဍာဂဗ္ဘဉ္ဇ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို လည်းကောင်း။ ကရေတ္မာ၊ ပြုစေ၍။ သမ္ပံပိ၊ အလုံးစုံလည်ဖြစ်သော။ ဘဏ္ဍာဂဗ္ဘ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို။ တေလသပ္ပိအာဒိဟိ၊ ဆီ ထောပတ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြု၏။ ပဗ္ဗဇိတ္မာစ ပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒါသေ၊ ကျွန်တို့ကို။ ပကြောသာပေတ္မာ၊ ခေါ်စေ၍။ ယထာရုစိကံ၊ အလိုအတိုင်း။ အာဟာရံ၊ ဘောဇဉ်ခဲဘွယ်ကို။ ပစာပေတ္မာ၊ ချက်စေ၍။ ဘုဉ္ဇတိ၊ဘုဉ်းပေး၏။ ဗဟု ဘဏ္ဍောစ၊ မျိုးသော ဘဏ္ဍာဝ်သည် လည်းကောင်း။ ဗဟု ပရိက္ခာရောစ၊ မျိုးသော ပရိက္ခရာသည် လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ရတ္တိ ညဉ့်၌။ အညံ၊ တပါးသော။ နိဝါသနပါရုပနံ၊ ဝတ်ရုံသော သင်္ကန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ အညံ၊ တပါးသော။ နိဝါသန ပါရုပနံ၊ ဝတ်ရုံသော သင်္ကန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းစွန်း၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ။ (အဋ္ဌကထာ၌ ဒိဝါအညံ ဝိဟာရပစ္စန္တေဝသတိ ဟု ပါဠိ၌ရှိ၏။ "ဒိဝါအညံ" ပါသင့်မည်မထင်၊ သို့ဖြစ်၏ အနက်မပေးသည်)။

တဿ၊ ထို ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်း၏။ ကေဒ္ဒိဝသံ၊ တနေ့သည်။ စီဝရပစ္စတ္ထ-ရဏာနိ၊ သင်္ဃန်း အိပ်ရာခင်းတို့ကို။ သုက္ခာပေန္တဿ၊ နေပူလှန်းစဉ်။သေနာ-သနစာ့ရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီကို။ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ လှည့်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဿိတ္မာ၊ မြင်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမာနိ၊ ဤသင်္ဃန်း အိပ်ရာခင်းတို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။စီဝရပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ သင်္ဃန်း အိပ်ရာခင်း တို့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဧယံ၊ ငါ၏။ စီဝရပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ သင်္ဃန်း အိပ်ရာခင်းတို့တည်း။ ။(ဤနှစ်ပုဒ်ကား နောက်မှ လိုက်သည်)။ ။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိစီဝရာနိ၊ သင်္ဃန်း သုံးထည်တို့ကို။ အနုဇာနာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်၏။ တဿ၊သင်သည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆဿ၊ အလိုနည်းသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္မာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗဟုပရိက္ခာရော၊ မျိုးစုံသော ပရိက္ခရာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထို ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်းကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။

နေတ့ဲ့ဘ၊ ဆောင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံဘိက္ခု။ ဤ ရဟန်းသည်။ အတိဗဟုဘဏ္ဍောဝ၊ အလွန်များသော ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ သစ္စံ-ကိရ၊ ပရိက္ခရာ ဘဏ္ဍာများ၏ ဟူသည်မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ များသည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ နှားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကသ္မာပန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုံ၊ သင့်ကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလိုနည်းစေခြင်းငှာ။ ဧမ္မော၊ တရားကို။ ဒေသိတော ပန၊ ဟောအပ်၏ မဟုတ်လော။ ဧवံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူလျက်။ ဗဟုဘဏ္ဍောဝ၊ များသော ဘဏ္ဍာရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။(အဝေါစ ကားဝ ကြိယာအလိုဋ္ဌာ ထည့်သည်)။ ။ သော၊ ထိုဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်းသည်။ တာဝတ္တကေနေဝ၊ ထိုသို့ဆိုကာမျှဖြင့် သာလျှင်။ တနည်းကား။ ထိုခဏခဏ္ဍသာလျှင်။ ကုပိတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား အမျက်ထွက်၍။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမိနာ နိဟာရေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင်။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါရုပန်၊ ဝတ်ရုံသော သင်္ဃာန်းကို။ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ စွန့်၍။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ ကေစိဝရော၊ တထည်တည်းသော သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဌာသိ၊ တည်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဥပတ္ထမ္ဘယမာနော၊ ထောက်ပံ့တော်မူလျက်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက် အကြောက်သို့။ ဂဝေသကော-နဋ္ဌ၊ ရှာဖူး၏ မဟုတ်လော။ ဥဒကရက္ခသ ကာလေပိ၊ ရေစောင့်ဘီလူးဖြင်သော ကာလတ္ထ၌လည်း။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ ဂဝေသမာနော၊ ရှာလျက်။ ဒ္ဝါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟာသိ၊ နေဖူး၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂရုကေ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍ ကျင့်အပ်သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရား သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး၏ အလယ်၌။ ပါရုပန်၊ဝတ်ရုံသော သင်္ဃာန်းကို။ ဆဋ္ဌေတ္တာ၊ စွန့်၍။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက် အကြောက်ကို။

ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထို ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တံ စီဝရံ၊ ထိုသင်္ဃာန်းကို။ ပါ-ရုပိတ္တာ၊ ရုံ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တဿအတ္ထသာပိ၊ ထို ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်း၏ အကြောင်းကို။ အာဝိဘာဝ-နတ္ထံ၊ ထင်စွာ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယာစိ သု။ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းကြီး၏။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဘုရားကြီး၏။ ကုစ္ဆိသ္မိं၊ ဝမ်း၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပဋိသန္ဓိं၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိကိရ၊ ယူသတတ်။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ နာမဂဟဏ ဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သော နေ့၌။ မဟိ သကုမာရောတိ နာမံ၊ မဟိ သ မင်းသားဟူသော အမည်ကို။ ကရိ သု၊ မှည့်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုမဟိ သ မင်းသား၏။ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီငယ်သည်။ စန္ဒကုမာရောတိ နာမံ၊ စန္ဒမင်းသား ဟူသောအမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ မာတရိ၊ အမိသည်။ ကာလကတာ ဃ၊ သေသည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အညံ၊ တပါးသောမင်းသို့ကို။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မိဘုရားကြီး အရာ၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သာပိ၊ ထိုမိဘုရာသည်လည်း။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ အဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ သူရိယကုမာရောတိ နာမံ၊ သူရိယ မင်းသားဟူသော အမည်ကို။ ကရိ သု၊ မှည့်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ တနည်းကား၊ တံ၊ ထိုသားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုတ္တဿအာဝ၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍။ တေ၊ ရှင်မိဘုရားအား။ ဝရံ၊ ကို။ ဒမ္မိ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာပိ ခေါ ဒေဝီ၊ ထိုမိဘုရားကြီးသည်လည်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဣစ္ဆိတကာလေ၊ အလိုရှိသော

ကာလ၌။ ဂဏ္ဍိယာမိ၊ ယူအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဲတ္ဝာ၊ ဆိုရ၍၊ ပုတ္တာယ၊ သားဧ၏၊ ဝယပ္ပတ္ထကာလေ၊ အရှယ်ရောက်သော ကာလ၌။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ ဝါ၏။ "ဝါ့အား"။ ပုတ္တာယ၊ သားဧ၏။ "သားကို"။ ဇာတကဲ့သဲ့လေ၊ ဖွားသောကာလ၌။ ဝဏ္ဏော၊ ဆုကို။ ဒိန္နော၊ ပေး၏။ ဣဒါနိ၊ ၌၊ မေ ပုတ္တယဲ၊ ဝါ့သားအား။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ တောင်း၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မမ၊ ဝါ၏။ ဒ္ဝေပုတ္တာ၊ သားနှစ်ယောက်ဘို့သည်။ အဂ္ဂိ ခန္ဓာဝိယ၊မီးပုံကြီးကဲ့သို့။ ဇလန္တာ၊ တောပက်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန် ၏။တယ၊ ထိုသူရိယမင်းသားအား။ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတာဘ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဒ္ဒိကိ္ခပိတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန် တလဲလဲ။ယာစမာနမေဝ၊ တောင်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုမိဘုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤမိဘုရားသည်။ မေ၊ ဝါ၏။ ပုတ္ထာနံ၊ သားတို့အား။ အနုတ္ထမ္ပိ၊ အကျိုးမရှိခြင်းကိုလည်း။ ကာရေယ္ယ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တေ၊ သားတော်တို့ကို။ ပဇဋ္ဌာသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ မိန့်၏။ တာတ၊ ချစ်သားတို့။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သူရိယကုမာရသ၊ သူရိယမင်းသား၏။ ဇာတ ကာလေ၊ ဖွားသော ကာလ၌။ ဝဏ်၊ ဆုကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ဣဒါနိ၊ ယခုအ ခါ၌။အသ၊ ထိုသူရိယမင်းသား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ယာစဘိ၊ တောင်း၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တသ၊ ထိုသူရိယ မင်းသားအား။ မာတာ၊ အမိသည်။ တုမှာကံ၊ တို့အာ။ အနုတ္ထမ္ပိ၊ အကျိုးမရှိခြင်းကိုလည်း။ ကဲရေယ္ယ၊ ပြုရာ၏။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ တုဒမ္ပ၊ သင်တို့သည်၊ အရညေ၊ တော၌။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ မမစ္စယေန၊ ဝါလွန်သဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဂဏှာထ၊ ယူရင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ပိတရံ၊ အဘကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပါသာဒါ၊ ပြေးသာဒ်မှ။ သြတရန္တော၊ ဆင်းသည်ရှိသော်။ ရာဇဂဟေ၊ မင်းယင်ပြင်၌။ ကီဠမာနော၊ ကစားလျက်။ သူရိယကုမာရော၊ သူရိယမင်းသား သည်။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍၊တေဟိ၊ ထိုနောင်တော်တို့နှင့်။ သဒ္ဒိ ယေဝ၊ ဝေါဟာရသာလျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။တေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သောကာလ၌။

ဗောဓိသတ္တော့၊ ဘုရားလောင်းသည်။မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ သြဂ္ဂမ္မ၊ ဖဲ၍။အညတရသို့ ရုက္ခမူလေ၊အမှတ်မရှိသော သစ်ပင်ရင်းဌ်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သူရိယကုမာရံ၊ သူရိယမင်းသားကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။ တာတ၊ ငါ့ညီ။ တေသရုံ၊ ဤအိုင်သို့ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နှတ္ဝာစ၊ ရေချိုး၍လည်းကောင်း။ ပိဝိတ္ဝာစ၊ သောက်၍ လည်းကောင်း။ အမှာကံ့ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ပဒုမိနုပဏ္ဏေဟိ၊ ပဒုမ္မာကြာဖက် တို့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။

သော ပန သရော၊ ထိုအိုင်ကို။ ဝေဿဝဏ္ဏ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ သန္ဓိကာ၊ အထံမှ။ ဧကေန ဒကရက္ခသေန၊ ရေစောင့်ဘီလူး တယောက်သည်။ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဿဝဏောစ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဘီလူးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝခမ္ဘံ၊ ဒေဝခမ္ဘကို။ ဇာနနကေယေဝ၊ သိကုန်သော သူတို့ကိုသာလျှင်။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ အညေ၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်။ ဣမံ သရံ၊ ဤအိုင်သို့။ သြတရန္တိ၊ ဆင်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ လဘသိ၊ ရစေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သော၊ ထိုဘီလူးသည်။ ကံသရုံ၊ ထိုအိုင်သို့။ သြတိဏ္ဏောဘိဏ္ဏော၊ ဆင်းကုန် ဆင်းကုန်သော သူတို့ကို။ ဒေဝခမ္ဘေ၊ ဒေဝခမ္ဘတရားတို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ အာဇာနန္တေ၊ မသိကုန်သော သူတို့ကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ သူရိယကုမာရောပိ၊ သူရိယမင်းသားသည်လည်း။ တံသရုံ၊ ထိုအိုင်ကို။ အဝိမံသေတ္ဝာဝ၊မစူးမစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍သာလျှင်။ သြတရိ၊ဆင်း၏။ တေနေဝ၊ ထိုဘီလူးသည်လျှင်။ ဒေဝခမ္ဘေ၊ ဒေဝခမ္ဘတရားတို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သင်သိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော သူရိယမင်းသား သည်။ ဒေဝခမ္ဘေ ဇာနာမ၊ ဒေဝခမ္ဘတရားမည်သည်ကား။ စန္ဒိမသူရိယာ၊ လ နေ တို့တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူရိယမင်းသားကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဒေဝခမ္ဘေ၊ ဒေဝခမ္ဘတရားတို့ကို။ နု ဇာနာသိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့။ ပဝေ-သေတ္ဝာ၊ သွင်း၍။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဘဝနေ၊ နေရာဗိမာန်၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ တံ၊ထိုသူရိယမင်းသား

ကို။ စိရာယန္တံ၊ ကြာမြင့်သည်ကို။ ဒီသ္ဌာ၊ ၍။ စန္ဒကုမာရံ၊ စန္ဒမင်းသားကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ သောပိ၊ ထိုစန္ဒမင်းသားကိုလည်း။ တေန၊ ထိုဘီလူးသည်။ ဒေဝမ္မေ၊ ဒေဝမမ္မတရုးတို့ကို။ ဇာနာသိ၊သိ၏လော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော စန္ဒမင်းသားသည်။ ဒေဝမ္မောနာမ၊ ဒေဝမ္မတရုးမည်သည်ကား။ စတသော်ဒီသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒကရက္ခသော၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ တံပိ၊ ထိုစန္ဒမင်းသားကိုလည်း။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပဝေသေတ္တာ၊သွင်း၍။ တဏ္ဍေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ထပေသိ၊ ထား၏။

ဗောဓိသတ္တောပိ၊ဘုရားလောင်းသည်လည်း။တသ္မိံ၊ ထိုစန္ဒမင်းသားသည်။ စိရာယန္တေ၊ ကြာမြင့်သည်ရှိသော်။ အန္ဓရာယေန၊ အန္ဓရာယ်သည်။ ဘုဝိကမ္ပံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဃယံ၊ကိုယ်တိုင်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ဒ္ဒိန္ဒံပိ၊ နှစ်ယောက်သော ညီတို့၏လည်း။ သြတရဏပဒံ၊ ရေသို့ဆင်းသော ခြေရာကို။ ဒီသ္ဌာယေ၀၊ မြင်၍လျှင်။ အယံသရော၊ ဤအိုင်ကို။ ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတော၊ ဘီလူးသည် သိမ်းဆည်းအပ်၏။ ဣတိ၊သို့။ ဥ တ္တာ၊သိ၍။ ခဂ္ဂံ၊သန်လျက်ကို။သန္ဓာဟိတ္တာ၊ နုတ်၍။ အဒ္ဒါသိ၊ရပ်၏။ ရက္ခသော၊ဘီလူးသည်။ တံ၊ ထိုမဟာ သမင်းသားကို။ အနောတရန္တံ၊ ရေသို့မဆင်းသည်ကို။ဒီသ္ဌာ၊မြင်၍။ ဝနကမ္မိက ပုရိသ၀ေသေန၊ တောသွားယောကျ်ားအသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တ္ဝာ၊၍။ အာဟ၊ဆို၏။ သောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား။ တွံ၊ သင်သည်။ မဂ္ဂကိလန္တော၊ ခရီးပင်ပန်းလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ဣမံသရံ၊ဤအိုင်သို့။ သြတရိတ္တာ၊ဆင်း၍။နှတ္တာ စ၊ရေချိုး၍ လည်းကောင်း။ ပိ၀ိတ္တာစ၊ ရေသောက်၍လည်းကောင်း။ ဘိသမ္ဘလံ၊ ကြာစွယ် ကြာရင်းကို။ ခါဒိတ္တာ၊ စား၍။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပိလန္ဓိတ္တာ၊ ပန်ဆင်၍။ နဂစ္ဆသိ၊ မသွားသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တံ၊ထိုတောသွားယောကျ်ားကို။ဒီသ္ဌာ၊မြင်ကတည်းကလျှင်။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ယက္ခော၊ ဘီလူးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘာတရာ၊ ညီတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ဖမ်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ မယာ၊ ငါသည်။ အာမ ဂဟိတာ၊ ဟြောင် ဖမ်းမိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဂဟိတာ၊ ဖမ်းသနည်း။ ။(ဂဟိတာ ကား နောက်မှလိုက်သည်)။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ သရံ၊ ဤအိုင်သို့။ ဩတိဏ္ဏောတိဏ္ဏေ၊ ဆင်းကုန် ဆင်းကုန်သော သူတို့ကို။ လဘာမိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ သဗ္ဗေဝ၊အလုံးစုံသော သူတို့ကိုပင်လျှင်။ လဘသိ၊ မိ ပန်၊ သင်ရသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ကို။ ဇာနနကေ၊ သိကုန်သော သူတို့ကို။ ထပေတ္ဝာ၊ထား၍။ အဝသေသေ၊ ကြင်းကုန်သော သူတို့ကို။ လဘာမိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်အား။ ဒေဝဓမ္မေဟိ၊ ဒေဝဓမ္မတရားတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ အတ္ထိ ပန်၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာမ အတ္ထော၊ သြော် အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကထေသာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ကထေဟိ၊ ဟောပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိလိဋ္ဌေန ဂတ္တေန၊ ညစ်နွမ်းသောကိုယ်ဖြင့်။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ နှာဇပတ္ဝာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ပါနီယံ၊ ဇရကို။ ပါယေတ္ဝာ၊ သောက်စေ၍။ အလင်္ကာရေတ္ဝာ၊ တန်းဆာဆင်စေ၍။ အလင်္ကာတမဏ္ဍပေ မဇ္ဈေ၊ တန်းဆာဆင်သော မဏ္ဍပ်အလယ်၌။ ပလ္လင်္ကံ၊ ပလ္လင်သို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊တင်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိသိဒိ၊နေ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုဘီလူးကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ။သုဏာဟိ၊ နာလော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘော ယက္ခ၊ အိုဘီလူး။ ။(ဘောယက္ခ-ကား အာလုပ်ထည့်သည်) ။ သဒ္ဓန္တာ၊မကောင်းမှုကိုငြိမ်းစေထသော။ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ၊အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံကုန်ထသော။ သက္ကစ္စမမ္မသမာဟိတာ၊ ဖြူစင်သောသဘော ရှိကုန်ထသော။ "ဖြူစင်သော သဘောကို ဆောက်တည် ကုန်ထသော လည်းဟူ"။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ လောကေ၊ လူသုံးပါး၌။ ဒေဝဓမ္မောတိ၊ ဒေဝဓမ္မ ဟူ၍။ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဟောခြင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုစွာ၊ အာဟ၊

ဆိုး၏။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ ပသန္နော၊ကြည်ညိုး
၏။ ဧကံ ဘာတရံ၊ ညီတယောက်ကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ ကတရံ၊ အဘယ်ညီကို။
အာနေမိ၊ ဆောင်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီငယ်ဖြစ်
သော သူရိယမင်းသားကို။ အာနေဟိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ တုံ၊ သင်သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
ဒေဝမ္မေ၊ ဒေဝမ္မတရားတို့ကို။ ဇာနာသိယေဝ၊ သိသလျှင်ကတည်း။ ပန
တထာပိ၊ ထိုသို့သိသော်လည်း၊ တုံ၊ သင်သည်။ တေသု၊ ထိုဒေဝမ္မဟို့၌။
နဝတ္တိဿတိ၊ မကျင့်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကာရဏာ၊
အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။
(ဝုတ္တေကားထည့်သည်)။ ။ဧဋ္ဌံ၊ အမိဝမ်းပေါက်ဖြစ်သော ညီအကြီးကို။
ထပေတွာ၊ ထား၍။ ကနိဋ္ဌံ၊ ညီငယ်ဖြစ်သော သူရိယမင်းသားကို၊ အာဟရာ-
ပေန္တော၊ ဆောင်စေသော သင်သည်။ဧဋ္ဌောပစာယိကမ္မံ၊ အကြီးဦးပြုအပ်သော
အမှုကို၊ နကရောသိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ယာဘု၊ ဘီလူး။
အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေဝမ္မေ၊ ဒေဝမ္မတရားတို့ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ကေသုစ၊
ထိုဒေဝမ္မတရားတို့၌လည်း။ ဝတ္တာမိ၊ ကျင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေ၊ထိုသူရိယမင်းသားကို။ နိဿာယ
မ္ပိ၍။ ဣမံ အရညံ၊ ဤတောသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။
တေဿ၊ ထိုသူရိယမင်းသား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။
ပိတရံ၊အဖ ခမည်းတော်ကို။ တေဿ၊ထိုသူရိယမင်းသား၏။မာတာ၊ အမိသည်။
ရဋ္ဌံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပိတာ၊ အဖ
သည်။ တံ ဝရံ၊ ထိုဆုကို။ အဒတ္တာ၊ မပေးမူ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
အနုရက္ခဏတ္ထာယ၊အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။အရညေ ဝါသံ၊ကောင်းနေခြင်း
ကို။အနုဇာနိ၊ခွင့်ပြု၏။သောကုမာရော၊ထိုသူရိယမင်းသားသည်။ အနိဝတ္တတ္တာ၊
မပြန်မူ၍။ အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတော၊ လာ၏။ တံ၊
ထိုသူရိယ မင်းသားကို။ အရညေ၊ တောင်း။ ဧကောယက္ခော၊ ဘီလူးတယောက်
သည်။ ခါဒိ၊ စားပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ ဧကာစိ၊
တစုံတခုယာက်သူသည်။ နသဒ္ဒဟိဿတိ၊ မယုံကြည်လတ္တံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
အဟံ၊ငါသည်။ ဂရုဟဘယတိတော၊ ကဲ့ရဲ့သောဘေးမှ ကြောက်သောကြောင့်။

တမေတ၊ ထိုသူရိယမင်းသားကိုသာလျှင်။ အာဟာရာပေမိ၊ ဆောင်စေ၏။ ဤတို၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ဘုရားလောင်း အား။ ပသိဒ္ဓိတ္ဝာ၊ ကြည်ညိုမြဲ။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။တ္ဝမော၊ သင်သည်သာလျှင်။ဒေဝဓမ္မေ၊ ဒေဝဓမ္မတို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ဒေဝဓမ္မေသုစ၊ ဒေဝဓမ္မတို့၌လည်း။ ဝတ္တာတိ၊ ကျင့်၏။ ("ဒေဝဓမ္မေသု ဝတ္တတိ" ပုဒ်ကား အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ မပါ။ သင့်အုံထင်၍ ထည့်လိုက်သည်။ အချို့အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ ပါဟန် ထင်သည်။ နိဿယများမှာ ပါသည်)။ ။ဤတို၊ ဤသို့။ ဒွေ ဘာတာ-ရော၊ ညီနှစ်ယောက်တို့ကို။ အာနေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ အာဒါသိ၊ ပေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘီလူးကို။ ဗောဓိသတ္တောဘုရားလောင်းသည်။ ယက္ခဘာဝေ၊ ဘီလူးအဖြစ်၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဆို၍။ပဠဿု သိလေသု၊ ငါးပါးသောသီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ သော၊ ထို မဟိံသမင်းသားသည်။ တေန၊ ထိုဘီလူးသည်။ သံဝိဟိတရက္ခော၊ စိရင်အပ် သောစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ အရညေ၊ တောင်၌။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ပိတရံ၊အဘသည်။ ကာလကတ်မတေ၊ နတ်ရွာလားသည်ရှိသော်။ ယက္ခံ၊ဘီလူးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ စန္ဒကုမာရဿ၊ စန္ဒမင်းသားအား။ ဥပရဇ္ဇံ၊ အိမ်ရှေမင်းအဖြစ်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သူရိယာကုမာရဿ၊ သူရိယမင်းသားအား။ သေနာပတိဋ္ဌာနံ၊ စစ်သူကြီး အရာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ယတ္ထဿ ဘီလူးအား။ရမဏီယော ဌာနေ၊ မြေ့လျော်ရာအရပ်၌။ အာယတနံ၊ နေရာပြာသာဒ်တန်ဆောင်းကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ သော၊ ထိုဘီလူးသည်။ လာဘဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ လာဘ်သပ္ပာယာ ပြန့် ကြဲသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဤမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကို။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို။ သမောဓာနေ သိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရက္ခသော၊ ရက္ခသ်သည်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခု၊ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာများသောရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သူရိယကုမာရော၊ သူရိယ မင်းသားသည်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စန္ဒကုမာရော၊ စန္ဒမင်းသားသည်။ သာရိပုတ္တော၊

သာရိပုတ္တရာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟိံ သ ကုမာရောပန၊ မဟိံ သ မင်းသားသည်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသာလျှင်တည်း။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ကထေတ္မာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ဒေဝဓမ္မေ၊ဒေဝဓမ္မတို့ကို။ဂဝေသမာနော၊ရှာလျက်။ဟိရောတ္တပ္ပ-သမ္ပန္နော၊ အရှက် အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံစွာ။ ဝိစရိတ္မာ၊ သွားလာ၍။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌။ဣမိနာနိဟာ-ရေန၊ဤသင်္ဘန်းတစ်ထည်ကို ဆောင်သောနည်းဖြင့်။ တ္မာ၊ တည်၍။မမ ၊ငါ ဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းယောင်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။သာဌက ပဋိဂ္ဂေါ၊ဒိမတ္တေန၊သင်္ဘန်းကိုပယ်ခြင်းအ စရှိသည်မျှဖြင့်။ သမဏောနာမ၊ရဟန်းမည်သည်။နဟောတိ၊မဖြစ်သေး။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္မာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတ္မာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော် မူလိုသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၁။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဝိတိဏ္ဏကခ်ံ၊ မကူးမြောက်သော ယုံမှားခြင်း ရှိသော။ မစ္စံ၊ သတ္တဝါကို။ နဂ္ဂစရိယာ၊ အဝတ်မစည်း အချည်းနှီးသော အကျင့်တို့သည်။နဟ ယောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ ဇဋာ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော အကျင့်တို့သည်။နဟ သောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ ပင်္ကာ၊ ညွန်အလိမ်းလိမ်း ကပ် သော အကျင့်တို့သည်။ နဟ သောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ အနာသကာ၊ အစာကို မစားသော အကျင့်တို့သည်။ နဟ သောဓေန္တိ၊ မဖြူစင်စေကုန်။ တဏ္ဍိလသာယိကာဝါ၊ မြေဦးအိပ်သော အကျင့်တို့သည်။ နဟ သောဓေန္တိ၊ မဖြူ စင်စေကုန်။ ရဇောဇလ္လ၊ မြူအလိမ်းလိမ်း ကပ်စေ၍။ ဥက္ကုဋိကပ္ပဓာနံ၊ဆောင့် ကြောင့်ထိုင်၍ အားထုတ် အပ်သော အကျင့်သည်။ နဟ သောဓေန္တိ၊ မဖြူစင် စေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ တတ္ထိ ဂါထာယံ၊ ထိုဂါထာ၌။ **နာနာသကာ** တိပဒဿ၊ နာ-နာသကာ ဟုသော ပုဒ်၏။ နဟ အနာသကာတိ ပဒစ္ဆေဒေ၊ နဟ အနာသကာ ဟူသောပုဒ် ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဘတ္တပဋိက္ခေပ၊ ထမင်း

ကို ပယ်ခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တဏ္ဍိလသာယိသာ့တို၊ တဏ္ဍိလသာယိကာ ဟူသည်ကား။ ဘူမိသယနံ သယိ-ကာဝါ၊ မြေ၌အိပ်၍ ကျင့်ခြင်းတည်း။ ရဇောဇလ္လန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ကဒ္ဒမ-လေပန ကောရေန၊ ညွန်အလိမ်းလိမ်းကပ်သောအခြင်းအရာရှိသော။သရီရေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သန္ဓိဟိတရဇော၊ စုဝေးရာမြူရှိသော အကျင့်တည်း။ ဥက္ကုဋိကပ္ပ-ဓာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥက္ကုဋိကဘာဝေန၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သော အဖြစ်ဖြင့်။ အာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ အားထုတ် အပ်သော လုံ့လရှိသော သူတည်း။ ဣဒံ-အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒုတ္ခံ ဝုဏ္ဏာ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ၊ ယောမစ္စော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ လောကနိဿရဏ သင်္ခါတံ၊ လောကမှ ထွက်မြောက်ရာဟု ဆိုအပ်သော။ သုဒ္ဓိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏိဿာမိ၊ ရောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေသု နဂ္ဂစရိယာဒီသု၊ ဤ အဇေတ် မဝတ်ဘဲ ကျင့်ခြင်းအစရှိ သည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တေယျ၊ ကျင့်ကြံအံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။မိစ္ဆာ-ဒဿနဋ္ဌေ၀၊ မိစ္ဆာ အမြင် သည်သာလျှင်။ ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ကိလ-မထသမ၊ ပင်ပန်းခြင်း ၏လည်း။ ဘာဂီ၊ အရှိဖို့သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဘောနိ၊ ထိုအဝတ်မဝတ်ဘဲ ကျင့်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ သုသမာဒိန္နာနိပိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ အဌဝတ္ထုကဝယ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော။ ကခ်ါယ၊ ယုံမှားခြင်း၏။ အဝိတိဏ္ဏာဘာဝေန၊ မကူးမြောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဝိတိဏ္ဏ-ကခ်ံ၊ မကူးမြောက်သော ယုံမှားခြင်း ရှိသော။ မစ္ဆံ၊ သတ္တဝါကို။ နသော-ဓေန္တိ၊ မဖြုတ်စင်စေကုန်။ ဒေ့သနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊မျှားစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဋ္ဌမ်ေသာ။ ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀–ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၉–သန္တိမဟာမတ္တဝတ္ထု။

(ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သန္တိအမတ်၏ဝတ္ထုဌာ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "**အလက်ဇော စေတိ**" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"အလက်ဇောစေ"တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အလက်ဇောစေ – ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သန္တိ မဟာမတ္တံ၊ သန္တိအမတ်ကြီးကို။ အရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ သော၊ သိုအမတ်ကြီးသည်။ ကေသို့ ကာလေ၊ တခုသောကာလ၌။ ရညော ပသေနဒိကောသလဿ၊ ပသေနဒိကောသလ မင်းကြီး၏။ ကုပိတံ၊ သောင်းကျန်းပုန်ကန်သဖြင့် မာန်မူကြွသော။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို။ ဥပသမိတ္တာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ အာဂဆော၊ လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသာ၊ ထိုအမတ်ကြီး အား။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ဘာဒိဝသာနိ၊ ခုနှစ်ရက်တို့တတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ပေး၍။ နစ္ဘဂ်ိတကုသလံ၊ ကခြင်းသီချင်းခ၌ လိမ္မာသော။ ကေ ဣတ္ထိ ၊ မိန်းမတယောက်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ သတ္ဘာဒိဝသာနိ၊ ခုနှစ်ရက်ဘို့ပတ်လုံး။ သုရာမဒ-မတ္တော၊ သေယစ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ သဗ္ဗလက်ာရ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံသောဟန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ဟတ္ထိခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ တည်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နှာနတိတ္ထံ၊ ရေချိုးဆိပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်သော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒ္ဒါ ရန္ဒရေ၊ တံခါးအကြား၌။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဟတ္ထိခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်းထက်မှ။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ စာလေတ္ဝာ၊ လှုပ်၍။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သိတပါတုကရဏော၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကိုပြုရာ

ဥ်။ ဟေတု၊ အကြောင်းကား။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗော၊ မိုးအပ်သည် ရှိသော်။ သိတကာရဏံ၊ ပြုံးတော်မူသောအကြောင်းကို။ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သန္တိမဟာမတ္တံ၊သန္တိအမတ်ကြီးကို။ ပဿ၊ မြင်၏လော။ အဇ္ဇေ၀၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ သဗ္ဗာဘရဏပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်လျက်။ မမ၊ ငါ၏ဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္တွာ၊ လာလတ်၍။ စတုပ္ပဒိကဂါထ ၀ဏ္ဏေ၀သာနေ၊ လေးပုဒ်ရှိသောဂါထာ၏ အဆုံးဥ်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ သတ္ထာတာ၀လမတ္ထေ၊ ထန်းခုနစ်ဆင့် ပမာဏရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဥ်။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေ၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တိယာ၊ စကားဆိုသော။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ၀စနံ၊ စကားတော်ကို။ အဿောသိ၊ကြား၏။ တတ္တ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်။ "မှားသောအမြင်ရှိသော သူတို့သည်လည်းဟူ"။စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ သဓမ္ဓာ ဂေါ်တမသာ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ကိရိယံ၊ အမူအရာကို။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ။ (တုမ္မေ-ကား ကတ္တားထည့်သည်)။ ။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ မုခမတ္တမေ၀၊ အမြွက်မျှဖြင့်သာလျှင်။ ဘာသတိ၊ဆို၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သေ၊ ဤသန္တိတို့ အမတ်သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ သုရာမဒမတ္ထော၊ သေယစ်လျက်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အလက်တောဝ၊ တန်းဆာဆင်လျက်သာလျှင်။ ဘဿ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊အထံ၌။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ ကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည်တဲ့။ အဇ္ဇေ၀၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ မုသာ၀ါဒေန၊မုသာ၀ါဒဖြင့်။ နိဂ္ဂဏှိဿာမ၊ နှိပ်ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ သမ္မာ အယူရှိကုန်သော သူတို့သည်။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ မဟာနုဘာ၀ဝေါ၊ မြတ်သော အာနုဘော်သည်။ ဩဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ ဗုဒ္ဓါလိဒ္ဓဥ္စေ၀၊မြတ်စွာဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သန္တိ မဟာမတ္တလိဒ္ဓဥ္စ၊ သန္တိအမတ်ကြီး၏တင့်တယ်

ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒဠ္ဌံ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှာ။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။ သန္တတိ မဟာမတ္တောပိ၊ သန္တတိအာမတ်ကြီး သည်လည်း။ နှာနတ်တွေ့၊ ရေချိုးဆိပ်၌။ ဒိဝသဘာဂံ၊ နေ့အာဖိုပတ်လုံး။ ဥဒကကီဠံ၊ ရေကစားခြင်းကို။ ကီဠိတ္မာ၊ ဂ:စား၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အာပါနဘူမိယံ၊ သေသောက်ရာမြေ၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သာပိ ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ ရဂ်မဏ္ဍ၊ သဘင်အလယ်သို့။ ဩတရိတ္မာ၊ သက်၍။ နစ္စဂီတံ၊ ကခြင်း သီခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြအံ့သောငှာ။ အာဝုဘိ၊ အားထုတ်၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ သရီရလီဠာယ ဒဿနတ္ထံ၊ ကိုယ်၏ဟင့်တယ်ခြင်းကို ပြအံ့သောငှာ။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ အပ္ပါဟာရဘာယ၊ နည်းလေ အစာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ နစ္စဂီတံ၊ ကခြင်း သီခြင်းကို။ ဒဿယမာနာယ၊ ပြသည်ရှိသော်။ အန္တောကုစ္ဆိယံ၊ ငမ်းတွင်း၌။ သတ္ထဂ ဝါတာ၊ ဓားငယ်နှင့်တူသော လေဘို့သည်။ သမုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးခွံ်သားကို။ ကန္တိတ္မာ၊ ခွဲ၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သာ၊ ထိုကချေသည်သည်။ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ မုခေနစေဝ၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အက္ခိဟိစ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဝရေဟိ၊ ဖွင့်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ကာလ-မကာသိ၊ သေခဲ့၏။ သန္တတိ မဟာမတ္တော၊ သန္ထတိ အမတ်ကြီးသည်။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဥပဓာရေထ၊ စုံစမ်းကုန်လော့။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ သာမိ၊ အရှင်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်လေပြီ။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တမတ္တေယေဝ၊ ဆိုကာမျှ၌သာလျှင်။ ဗလဝဒုက္ခေန၊ ကြီးစွာသောစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိ-ဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အယ၊ ထိုအမတ်ကြီးအား။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပိတသုရာ သောက်သော သေအရက်တို့သည်။ တတ္ထကပါလေ၊ အိုးကင်းပူ၌။ ဥဒကပိန္ဒုဝိယ၊ ကျသော ရေပေါက်ကဲ့သို့။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ အာဂမာသိ၊ ရောက်၏။

ဩ၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမံ သောကံ၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်းကို။ တထာ ဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ထား၍။ အညော၊ တပါးသောသူတို့သည်။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ နိ သက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗလကာယ ပရိဝုတော၊ ဗိုလ်ပါ အဖေါ်ခြံရံလျက်။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။

သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝေရှပေါ၊ ဤသို့ သဟော ရှိသော။ သောကော၊ စိုးရိမ် ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တုဋေမ့၊ အရှင် ဘုရားကို့သည်။ နိဗ္ဗာ-ပေတုံ၊ ငြိမ်းစေ ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿထ၊ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်လော့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမတ်ကြီးကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ သမတ္ထသော၊ စွမ်းနိုင်သော ဝါ၏ သာလျှင်။ သန္ဓိကံ၊အ ထံသို့။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ ဣမိဿ ဣတ္ထိယာ၊ ဤမိန်းမ၏။ ဣမိနာ ဝ အာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်း

(၅) အရာဖြင့်လျှင်။ မတကာလေ၊ သေသောကာလ၌။ ရောဒန္တသ္မိ၊ ငိုသော။ တဝ၊ သင်၏။ ပဋ္ဌရိတအဿု၊ နှီ၊ ယိုစီးသော မျက်ရည်တို့သည်။ စတုန္နံ မဟာသမုဒ္ဒါနံ၊ လေးစင်းကုန်သော မဟာသမုဒ္ဒရာတို့၏။ ဥဒကတော၊ ရေထက်။ အတိရေ-က ဘရုနိ၊ အလွန်မျှားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ-ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော အမစ္စ၊ အိုအမတ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ယံ ကိဉ္စိ နံ၊ အကြင်ကိ-လေသာ တည်းဟူသော စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။ (အတ္ထိ ကား ကြိယာအလို့ငှာ ထည့်သည်။)။ ။တံ ကိဉ္စိ နံ၊ ထိုကိလေသာ-တည်းဟူသော စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းကို။ ဝိသောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့။ ဟေ၊ သင်အား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ကိဉ္စိ နံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းကို။ မာ အဟု၊ မဖြစ်စေလင့်။ မဧ၊ အလယ်ဖြစ်သော ပစ္ဆိပ္ပုန်ကာလ၌။ စေ နော ဂဟိဿတိ၊ အကယ်၍ ကိလေသာ တည်းဟူသော စိုးရိမ် ကြောင့်ကြခြင်းကို မစွဲလမ်းသည်ဖြစ်အုံ့။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ စရိဿသိ၊ သွားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံးဌာ။ သန္တိ မဟာမတ္တော၊ သန္တိ အမတ်ကြီးသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို။ "အသက် အပိုင်း အခြားကိုလည်းဟူ"။ သြဝေလောဂေဟေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တသ၊ ထိုအာယုသင်္ခါရကို ပြုတတ်သောကံ၏။ အပ္ပဝတ္ထနဘာဝံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို။ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တေန၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောကံကို။ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူလျက်လည်း။ မုသာဝါဒေန၊ မုသာဝါဒဖြင့်။ နိဂ္ဂဏှနတ္ထံ၊ နှိပ်စက်အံ့သောငှာ။ သန္ဓိပတ္တိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ မိစ္ဆာ-ဒိဋ္ဌိကာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နဿ လဘိသန္တိ၊ မရကုန်လတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓလီဠာ-ဥဒေ၊ ဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ သန္တိ-မဟာမတ္တလီဠာ-ဥဒေ၊ သန္တိ အမတ်ကြီး၏ တင့်တယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္ဓိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ဣမိနာ၊ ဤအမတ်ကြီးသည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကံကို။ ဝုတ္တော၊ ကြားနာရ၍။ ပုညေသု၊ ကောင်းမှုတို့၌။ အာဒရံ၊ ရှိသေစွာ။ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ မှတ်တော်မူ၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကံကို။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ကထေဟိ၊ ဟောလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တော စ၊ ဟောသော်လည်း။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ အာကာသတ္ဝာ၊ မဟောမူ၍။ သတ္တတာလမတ္တေ၊ ထန်းခုနစ်ဆင့် ပမာဏရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ကထေဟိ၊ ဟောလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧက တာလမဗ္ဘန္တရေ၊ ထန်းတဆင့် ပမာဏရှိသော အရပ်သို့။ ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်၍။ သြရောဟိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ပုန၊ တဖန်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တော၊ တက်သည်ရှိသော်။ ပဋ္ဌိပါဋိဃာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သက္ကတာလပွမာဏော၊ ထန်းခုန်စ်ဆင့် ပမာဏရှိသော။ အာကာ-သေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ပယ်ဖြင့်။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးက ပြုအပ်သော ကံကို။ သုဏာထ၊ နာတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ဧကနဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ ဝိပဿီသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗန္ဓုမတီနာမ နာဂရေ။ ဗန္ဓုမတီ အမည်ရှိသောပြည်၌။ ဧကသ္မိံ ကုလေ၊ တခုသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပရေသံ၊ တပါးသော သူတို့အား။ ဆေဒံ ဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပီဠံ ဝါ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အကရဏကမ္မံ။ မပြုအပ်သောကံသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့ရှိသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်။ ဓမ္မဃောသကကမ္မံ၊ တရားနာစိမ့်သောဌာနကြီးကြော်သော ကုသိုလ်တံကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို။ သမာဒပေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေ၍။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောမိ ပြု၏။ ဥပေါသထဒိဝသေသု၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ သမာဒိယထ၊ ဆောက်တည်ကုန်လော့။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဗုဒ္ဓရတနာဒီဟိ၊ ဘုရားရတနာ အစရှိသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိသံ၊ တူသော။ အညံ နာမ၊ တပါးသော ရတနာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့အား။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဋ္ဌေဟသေန္တော၊ ကြွေးကြော်လျက်။ စရာမိ၊ သွား၏။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ ဗုဒ္ဓပိတာ၊ ဘုရားခမည်းတော် ဖြစ်သော။ ဗန္ဓုမတိ မဟာရာဇ၊ ဗန္ဓုမတိမင်းကြီးသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပက္ကောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ အဖမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဧဝံ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တိဏ္ဏံ ရတနာနံ၊ သုံးပါးကုန်သောရတနာတို့၏။ ဂုဏံ၊

ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပဟာသေတ္တာ၊ ပြု၍။ မဟာဇနံ၊ လူများကို။ ပုညကမ္မေသု၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့၌။ သမာဒပေန္တော၊ ဆောက်တည်စေလျက်။ ဝိစရာမိ၊ သွားမ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ယာဉ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ ဝိစရသိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိစရိတုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နအရဟသိ၊ မထိုက်။ ဣဒံ ပုပ္ဖဒါမံ၊ ဤပန်းတံပွန်းကို။ ပိလန္ဓိတ္တာ၊ ပန်ဆင်၍။ အာသပိဋ္ဌေ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းဦး။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဝိစရ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ ငါ့အား။ မုတ္တာဒါမသဒိသံ၊ ပုလဲပန်းကုံးနှင့်တူသော။ ပုပ္ဖဒါမံ၊ ပန်းကုံးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော။ ဇသံ၊ မြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ရညာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဒိန္နာပရိဟာရေန၊ ပေးအပ်သော အဆောင်အရှက်ဖြင့်။ သဏေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဥဇ္ဇေါသေ ဟတ္တာ၊ ကြွေးကြော်၍။ ဝိစရန္တံ၊ သွားသည်ကို။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဟာတ၊ အမောင်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ တဒေ၀၊ ထိုမြင်းကို စီး၍သာလျှင်။ ဝိစရသိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ အမောင်။ အယောပိ၊ မြင်းသည်လည်း။ ဘော၊ သင်အား။ နာနုစ္ဆဝိကော၊ မလျှောက်ပတ်သေး။ ဣဒါနိ၊ ဤရထားဌ၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ နေ၍။ ဝိစရ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုသိန္ဓ၀ယုတ္တရထံ၊ သိန္ဓော၊ မြင်းမလေးစီးကသော ရထားကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တတိယ၀ါရံပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ အမောင်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ တဒေ၀၊ ထိုရထားကို စီး၍သာလျှင်။ ဝိစရသိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ အမောင်။ ရထောပိ၊ ရထား

သည်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ နာနုစ္ဆဝိကော၊ မလျောက်ပတ်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယုံ၊ ငါ့အား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘောဂဋ္ဌ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ကိုလည်းကောင်း။ မဟာပယောဓနဋ္ဌ၊ မြတ်သော တန်းဆာကိုလည်းကောင်း။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ကေဋ္ဌ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တစီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သ္ဝာဟံ-သေ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ သဗ္ဗာဘရဏပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာ ဆင်လျက်။ ဟတ္ထိခန္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ အသိတိ-ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဓမ္မဃောသကကမ္မံ၊ တရားနှင့် လျော်သောကြွေးကြော် သောအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿမေ၊ ထိုငါ၏။ ဘောကဲ့ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ။ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူး အနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ လွင့်၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညိုအနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ လွင့်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည် ကား။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ သော။ ကမ္မံတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးဘဝပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောမြဲ။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်သာလျှင်။ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇော ကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော စျာန်ကိုလည်း။ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝင်စား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ထ၍။ မံသဝလာဟိတံ၊ အသားအသွေးကို။ စျာပေသိ၊ လောင်၏။ သုဝဏ္ဏပုပ္ဖါနိဝိယ၊ ရွှေပန်းကဲ့သို့သော။ ဓာတုယော၊ တို့သည်။ အဝသေသိံသု၊ ကြွင်းကုန်၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သုဒ္ဓဝတ္ထုံ၊ စင်ကြယ်သော ပုဆိုးကို။ ပဿာရေသိ၊ ဖြန့်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုပုဆိုး၌။ ပတ္တံ သု၊ ကျကုန်၏။ တာ၊ ထိုဓာတ်တော်တို့ကို။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ မဟာ ဇနော၊ လူများသည်။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုညဘာဂီ၊ ကောင်းမှုအဖို့ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးမ လေးဆုံ၌။ ထူပံ၊ စေတီကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရား သဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ အရှင်တို့။ သန္တတိမဟာမတ္တော၊ သန္တတိအမတ်သည်။ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာ ပြီးဆုံး၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ အလက်တာ-ပဋိ-

ယတ္တောယေဝ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ပရိနိပ္ပုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ထိုသန္တတိအမတ်ကြီးကို။ သမဏောတိပိ၊ ရဟန်းဟူ၍လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်မည်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ ဗြာဟ္မဏောတိပိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူလည်း။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်မည်လော။ ဣတိ၊ဤသို့။သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ဖြစ်စေကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္ဒွာ၊ လာဘော်မူလတ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သောစကားကြောင့်။ သန္ဓိသိန္ဒ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေးတော်မူသော ကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နှားတော် ဗလျာက်ပေသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ သမဏောတိပိ၊ သမဏ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဗြာဟ္မဏောတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ သင့်သလျှင်ကတည်း။ (“ဗြာဟ္မဏောတိ” ဟူသောပါဠိကား အဋ္ဌကထာ၌ မပါ။ ပါသင့်မည်ထင်ရှု့ထည့်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။ ကျေဟန်ထင်သည်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဘာ၊ မိန့်ဘော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤဟရားကို။ ဒေသေန္တာ၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆိုတော်။

၁၄၂။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝ၊ ၏။ အလက်တောပိ၊ တန်းဆာဆင်သော်လည်း။ သန္တော၊ ရာဂ အစရှိသဖြင့် ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဒန္တော၊ ဣန္ဒြေကို မဆုံးမသည်ဖြစ်၍။ နိယတော၊ ဝေးပါးသော မဂ်၌ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဇ္ဇသု ဟူယသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ၌။ ဒဏ္ဍံ၊ကာယဒဏ် အစရှိသည်ကို။ နိဓာယ၊ ချ၍။ သမံ၊ ညီညွတ်သောအကျင့်ကို။ စရေယျ၊ ကျင့်အံ့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍လည်းကောင်း။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတ္တေဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထတိသုံ ဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အလက်တောတိ**၊ အလက်တော ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထာဘရဏောဟိ၊ အဝတ် တန်းဆာတို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတော၊

တန်းဆာဆင်လျက်။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏ - အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဝတ္ထာလက်ာရာ ဒီဟိ၊ အဝတ်တန် ဆာ စသည်တို့ဖြင့်။ အလက်ာတောစေပါ၊ တန်းဆာဆင်သည် လည်း ဖြစ်သော။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ ကာယဒဏ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ။ စရေယျ၊ ရာ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရာဂါဒိဝုပသမေန၊ ရာဂ အစရှိသည်တို့မှ ငြိမ်းသဖြင့်။ **သန္တော**၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဣန္ဒြိယဒမနေန၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမသဖြင့်။ **ဒန္တော**၊ ယဉ်ကျေးသည်။ စတုမဂ္ဂနိယမေန၊ လေးပါးခသာမက်၏မြဲခြင်းဖြင့်။ နိယတော၊ ☰ မြဲသည်။ သေဋ္ဌစရိယာယ၊ ဖြင့်။ ဗြဟ္မစာရီ၊ ဖြစ်၍။ ကာယဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ ကာယဒဏ္ဍ အစရှိသည်တို့ကို။ သြဓေရောပိတ တာယ၊ ချသဖြင့်။ **သဗ္ဗေသု-ဘူတေသု**၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ ဒဏ္ဍံ၊ ကာယဒဏ်ကို။ **နိဓာယ**၊ ချ၍။ ဝေရမေ၊ ဣတိ သို့သောဘေးရှိသော။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗာဟိ၊ တပါပတ္တာ၊ အပပြုအပ်သော မကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ **ဗြာဟ္မ-ဏောတိပိ**၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍လည်း။ ဝတ္တေ၊ ဆိုအပ်၏။ သမိတပါပတ္တာ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ **သမဏောတိပိ**၊ သမဏဟူ၍လည်း။ ဝတ္တေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိန္နကိလေသတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ **ဘိက္ခူတိပိ**၊ ရဟန်းဟူ၍လည်း။ ဝတ္တေ၊ ဆိုအပ်သလျင်ကဟည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ စသောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

နဝမံ၊ သော။ သန္ဓတိမဟာမတ္တဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀–ဒဏ္ဍာဝဂ္ဂ။ ၁၀-ပိလောတိကတိသဏ္ဌေရဝတ္ထု။

(သန္တိအမတ်၏ အတ္တုပ္ပတ္တိ၌ ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြင့်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ပိလောတိက မထေရ်ဝတ္ထု၌ဟောရာ ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဟိရိနိသေဓောတိ" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဟိရိနိသေဓော တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟိရိနိသေဓော–ဟူသော ဤဓမ္မဒေ သနာတော်ကို။ ဃတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပိလောတိကဘိက္ခုံ၊ ပိလောတိက မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဦး အုံ့။ ကေသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသော အခါ၌။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒမထေရ် သည်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ပိလောတိကခဏ္ဍနိဝတ္ထုံ၊ ပုဆိုးနွမ်းတပိုင်းကိုပတ် လျက်။ ကပါလံ၊ အိုးကင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ "ကိုင်၍လည်းဟူ"။ ဘိက္ခာစရန္တံ၊ ထမင်းအလှူခံသွားသော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိစရိတ္မာ၊ သွား၍၊ တေ၊ သင်၏။ ဧဝံဝိတတော၊ အသက်မွေးသော တက်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နဥတ္တရိတရော၊ ကိ၊ အထူးအဖြင့် မမြတ်သ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဗ္ဗာဇေသေတိ၊ ရဟန်းပြုပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊လျှောက်သည်ရှိသော်။အဟံ၊ ငါသည်။ပဗ္ဗာဇေသေမိ၊ရဟန်းပြုအုံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။တံ၊ဆိုသူငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တွာ၊ သွားလေ၍။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ နှာပေတ္မာ၊ရေချိုးစေ၍။ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတ္မာ၊ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဋ္ဌပနနိဝတ္ထပိလောတိကခဏ္ဍံ၊ ထိုပုဆိုးနွမ်း တပိုင်း ကို။ ပသာရေတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိ၊သော်။ ပရိသာဝ– နကရမတ္တမ္ပိ၊ ရေစစ်ကျက်စရာကိုပြုလောက်ရုံမျှကိုလည်း။ ဃဋ္ဋပဏ်ယူလောက် သော။ ကိဉ္စိပဒေသံ၊ တစုံတခုသောအရပ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်၍။ ကပါလေန၊ အိုးကင်းကဲ့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကိဿာရကွ်ဿာခါယ၊ တခုသော သစ်ခက်၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သော၊ ထိုပိ၊လောတိကမထေရ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတ္မာ၊ ရဟန်း

ပြုပြီး၍။ လခ္ဓုပသမ္ပဒေါ်ရအပ်သောပဋ္ဌင်းအဖြစ်သို့ရောက်လတ်သော်။ ဗုဒ္ဓါနုံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပန္နလ-ဘသက္ကာရံ၊ ပြန့်ပြောသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ ပရိဘုဥ္ဇမာနော။ ဘုဉ်းပေးလျက်။ မဟာဇ္ဈာနံ၊ အဘိုးမျှားစွာ ထိုက်ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ သင်္ဃန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ. ဝတ်၍။ ဝိစရန္တော့။ သွားလျက်။ ထူလသရီရော၊ ဆူဖြိုးသောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍။ ''လူထွက်ချင်၍လည်း''။ မေ၊ ဘုိအား။ ဇနသာ၊ လူမျှားအပေါင်းသည်။ သဒ္ဓါဒေယ္ယံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ လူအပ်သော သင်္ဃန်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဝိစရန္တေန၊ သွားလာသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပိလောတိတမေဝ၊ ပုဆိုးနွမ်းကိုသာလျှင်။ နိဝါသိဿာမိ၊ ဝတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပိလောတိကံ၊ ပုဆိုးနွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဟိရိက နိလဇ္ဇံ၊ အရှက်မရှိသော။ ဧဝရူပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထာနံ၊ အဝတ်တို့၏။ အစ္ဆာဒနဋ္ဌာနံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းအရာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဣမံ ပိလောတိကခဏ္ဍံ၊ ဤပုဆိုးနွမ်းတပိုင်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ကပါလဟတ္ထော၊ အိုးကင်းကွဲလက်စဲ့လျက်။ ဘိက္ခာယ၊ ထမင်းအလိုငှာ။ စရိတုံ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆသိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံအာရမ္မဏံကတွာ၊ ထိုပုဆိုးကိုအာရုံပြု၍။ အတ္ထနာဝ၊ မိမိသည်လျှင်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိ.ကိုယ်ကို။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ ဩဝဒန္တသော၊ ဆုံးမစဉ်လျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သန္ဓိသိဒတိ၊ နစ်၏။ သော၊ ထိုပိလောတိက မထေရ်သည်။ တံ ပိလောတိကံ၊ ထိုပုဆိုးနွမ်းကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌာသာလျှင်။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိုမှီး၍။ နိဝတ္ထိတ္တာ၊ နစ်ခဲ့၍။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ သော၊ ထိုပိလောတိကမထေရ်သည်။ ကဲတိ,ပါ-ဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်၍။ ''လူထွက်ချင်၍လည်းဟူ''။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာ လျှင်။ ဝုတ္တသာ လျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုရ၍။ နိဝတ္ထိ၊ နစ်ခဲ့၏။ ''ပြန်ခဲ့၏လည်းဟူ''။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ နိ-ဝတ္ထိ၊ နစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုပိလောတိကမထေရ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပရာပရံ၊ လှူးလာလှူးလာ ထိုမှဤမှလည်း။ ဝိစရန္တံ၊ သွားလာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ဘုရင်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးကုန်

၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အာစရိယသ၊ဆရာ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုလျှင်။ 'ဟောနေဝ နိဟာရေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပိလောတိကာဝဏ္ဏမေဝ၊ ပုဆိုးအနွမ်းမှာပိုင်း ကို သာလျှင်။ အာရမ္မဏံ ကိုတွာ၊ အာရုံပြု၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိသေဒေတွာ၊ မြစ်၍။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့် သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုတ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ အာစရိယသ၊ ဆရာ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ နဂစ္ဆသိ၊ မသွားသနည်း။ အယံ၊ ဤ ခရီးသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဝိစရဏဝဏ္ဏော နနု၊ သွားရာခရီး မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အာစရိယေန၊ ဆရာနှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ သံသဏ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဂတော၊ သွားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌မူကား။ မေ၊ ငါ၏။ သံသဏ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းကို။ ဆိန္နော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ပြီ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အယ၊ ထိုဆရာ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ နဂစ္ဆာမိ၊ မသွား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပိလောတိကတ္ထေရော၊ ပိလောတိက မထေရ်သည်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော အမှုတည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုရဟန်းတို့ဆိုသောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ သြော် ဟုတ်၏။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ သံသဏ္ဌော ရောနှော ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာစရိယသ၊ ဆရာ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂတော၊သွား၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခု၌မူကား။ အယ၊ ထိုငါ့သားအား။ သံသဏ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းကို။ ဆိန္နော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ပြီ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိသေဒေ-တွာ၊ မြစ်၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အာဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကသာ၊ ကြိမ်လုံးကြောင့်။ ဘေဒြော၊ ကောင်းသော။ အယော ဣဝ၊ မြင်းကဲ့သို့။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို။ အပ္ပဗောဓေတိ၊ ပယ်၍နှိုးတတ်။ ဟိရိနိသေဓော၊ ဟိရိဖြင့် အကုသလဝိတက်ကို မြစ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ လောကသ္မိံ၊ လောကဌ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

၁၄၄။ ဘေဒြော၊ ကောင်းသော။ အယော၊ မြင်းသည်။ ကသာ၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်။ နိဝိဋ္ဌောယထာ၊ ခတ်မိသကဲ့သို့။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ သံဝေဂိနော၊ ထိပ်လန့်ခြင်း သံဝေဂရှိကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ သဒ္ဓါယစ၊ လောကီလောကုတ္တရာ သဒ္ဓါခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ သီလေနစ၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလနှင့် လည်းကောင်း။ ဝိရိယေန စ၊ ဝီရိယနှင့်လည်းကောင်း။ သမာဓိနာစ၊ သမာဓိနှင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယေန စ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို သိခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ပညာနှင့် လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဇ္ဇာစရဏာ၊ ပြည့်စုံသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တစ်ဆယ့် ငါးပါး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတိဿတာ၊ ဝင်သောသတိ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို။ ဇဟိဿထ၊ စွန့်ကုန်လတ္တံ့။ ။ (“ပဟိဿထ”) ဟူ၍လည်း ပါဠိအချို့ရှိ၏။ “ပယ်ရလတ္တံ့”ဟု ပေးလေ။ ဣတိ-ကား၊ ပရိသမာပနတည်း။)။ ။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အန္ဓော၊ အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ အကုသလဝိတက္ကံ၊ အကုသိုလ်ဝိတက်ကို။ ဟိရိယာ၊ ဟိရိဖြင့်။ နိသေ-ဓေတိ၊ မြစ်သည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟိရိနိသေဓော၊ ဟိရိနိသေဓမည်၏။ ကောစိလောကသ္မိန္တိ၊ ကောစိလောကသ္မိံ ဟူသည်ကား။ ဝေရ-ပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံ တယောက်သော သူသည်လျှင်။ လောကသ္မိံ၊ ဌ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယောနိဒ္ဒန္တိ၊ ယောနိဒ္ဒံ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့ မလျော့။ သမက ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။

နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ အပဟာရန္တော၊ ပယ်လျက်။ ဗုဇ္ဈတိ၊ နိုးမ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပဟောဧေ့တိ၊ အပ္ပဟောဧေတိမည္တ်။ ကသာမိ ဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဒ္ဒြော၊ ကောင်းသော။ အသော၊ မြင်းသည်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ပတ-မာနံ၊ ကျလတ္တံ့သော။ ကသံ၊ ကြိမ်လုံးကို။ အပဟရတိ၊ ပယ်မ်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှာ။ နဒေတိယထာ၊ မပေးသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ အပ္ပဟောဧေတိ၊ ပယ်သောအားဖြင့် နိုးမ်။ သော၊ ထိုသူကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲမ်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယ ဂါထာ၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သခ်ေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘဒ္ဒြော၊ ကောင်းသော့။ အသော၊ မြင်းသည်။ ပဓာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍။ ကသာယ၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်။ နိဝိဋ္ဌော၊ ခတ်မိအံ့။ အဟံပိ နာမ၊ ငါ့ကိုစဉ် လျက်လည်း။ ကသာယ၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်။ ပဟာရော်တိ၊ ခတ်ဏ်ဟူ၍။ အပရ-ဘာဂေ၊ နောက်အဖို၌။ အာတပ်၊ လုံ့လကို။ ကရောဝိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ တုမ္ဟေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ သံဝေဂိနော၊ ထိပ်လန့်ခြင်း သံဝေဂ ရှိကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ဘူတာ၊ ဖြစ်ကုန်မူကား။ လောကိယ လောကုတ္တရာယ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဟု ဆိုအပ်သော။ ဒုဝိဓာယ နှစ်ပါး အပြား ရှိသော။ သဒ္ဓါယ စ၊ သဒ္ဓါခြင်းနှင့် လည်းကောင်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေနစ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလနှင့်လည်းကောင်း။ ကာယိက စေ-တသိက ဝီရိယေနစ၊ ကာယိက စေသိက် ဟူသော လုံ့လနှင့်လည်းကောင်း။ အဒ္ဌသမာပတ္တိသမာဓိနာ စ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော သမာဓိနှင့် လည်းကောင်း။ ကာရဏာ ကာရဏံ ဇာနနလက္ခဏေန၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယေန စ၊ တရားကို ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ပညာနှင့်လည်းကောင်း။ ဣမနွဲ့ဂဝတာ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တိဿန္နံ ဝိဇ္ဇာနံ ဝါ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌန္နံ ဝိဇ္ဇာနံ ဝါ၊ ရှစ်ပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ပဋိဘဏသန္နံ စရဏာနံ ဝါ၊ တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော စရဏတို့နှင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်း

ကြောင့်။ သမ္ပန္နံ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏာ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌိတ-သတိတာယ၊ ထင်သော သတိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပတိဿတာ၊ ထင်သော သတိရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဣဒံ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ ဤဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းကို။ ပဇဟိဿထ၊ စွန့်ကုန်လော့။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊သော့တာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒသမံ၊ သော၊ ပိလောတိကတိဿတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

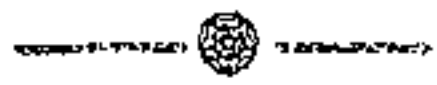

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ၁၁-သုခသာမဏေရဝတ္ထု။

(ပိလောတိကမထေရ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ သုခသာမဏေ၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဣဒဏ္ဍိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဣဒဏ္ဍိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဣဒဏ္ဍိ စသော ဤတရားဒေသနာကို။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သုခ သာမဏေရံ၊ သုခ သာမဏေကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ခွဲခြားအံ့။ အတီတသ္မိံ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိသေဋ္ဌနော၊ ဗာရာဏသီ သင်္ဘော်၏။ ဂန္ဓကုမာရောနာမ-ပုတ္တော၊ ဂန္ဓ အမည်ရှိသော သတို့သားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီ မင်းကြီးသည်။ တဿ၊ ထိုဂန္ဓသတို့သား၏။ ပိတရိ၊ အဖသည်။ ကာလကတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ တံ၊ထိုဂန္ဓသတို့သားကို။ ပဏ္ဍိတသာဝေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။မဟာဇနေန သက္ကာရေန၊ များစွာသော ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။တဿ ဆာဒေ၊ ထိုဂန္ဓသတို့သားအား သာလျင်။ သေဋ္ဌဌာနံ၊သင်္ဘော်အရာကို။ အဒါသိ၊ပေး၏။

သော၊ ထိုသတ္တိသားသည်။ တတော့ပဌာယ၊ ထိုပေးသည်မှစ၍။ ဂန္ဓဒသဋ္ဌာဘိ၊ ဂန္ဓသင္ဘေးဟူ၍။ ပညာယတ္တိ၊ ထင်ရှား၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုဂန္ဓသင္ဘေး၏။ ဘဏ္ဍဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးသည်။ ဓနဂုတ္တဒ္ဒါရံ၊ ဥစ္စာထားရာ တိုက်တံခါးကို။ ဝိစရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ သာမိ၊ အရှင်သင္ဘေး။ တေ၊ သင်၏။ ဣမေကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်။ ပိတုခနုံ၊ အဖဥစ္စာတည်း။ ဣမေကံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာသည်။ ပိတာ-မဟာခနုဏ္ဏံ၊ အဖိုး၏ ဥစ္စာတည်းဟု။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ဒဿယိ၊ ပြ၏။ သော၊ ထိုဂန္ဓသင္ဘေးသည်။ ဓနရာသိ ံ၊ ဥစ္စာဧကို။ သြလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုမိဖ ဖိုးဖေးတို့သည်။ ဣမံဓနံ၊ ဤဥစ္စာကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ကိ ံ ပန နဂမိ ံ သု၊ အဘယ်ကြောင့် မသွားကုန်သနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သင္ဘေး။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ဂတာနာမ၊ သွားသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတကုသလာ ကုသလမေဝ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်တံ အကုသိုလ်တံကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါသည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုဂန္ဓသင္ဘေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တေ၊ထိုမိဖတို့သည်။ ဗာလ တာယ၊ သံသရာအကျိုးဌ မလိမ္မာသည် အဖြစ်ကြောင့်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌ ပေတ္ဝာ၊ စုရုံး၍။ပဟာသ၊စွန့်၍။ ဂတာ၊သွားကုန်၏။ အဟံပန၊ဝ ဣသည်ကား။ တေံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တောပန၊ ကြံပြီး၍ကား။ ဒါနံဝါ၊ အလှူကိုမူလည်း။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ ပူဇံဝါ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အစိန္တေတ္ဝာ၊ မကြံမူ၍။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ စား၍။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ ဟူ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုဂန္ဓသင္ဘေးသည်။ သတသဟဿံ၊ တသိန်း သော ဥစ္စာကို။ ဝိဿေဇေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဖလိကမယံ၊ ဖလ်ဖြင့်ပြီးသော။ နှာနု-ကောဋ္ဌကံ၊ ရေချိုးအုံကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဖလိက မယဓမ၊ ဖလ်ဖြင့်ပြီးသည်လျှင်ဖြစ်သော။ နှာနဖလကံ၊ ရေချိုးပျဉ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတသဟဿံ၊ တစ်သိန်း သော ဥစ္စာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ နိသီဒနပလ္လင်ံ၊ နေရာပလ္လင်ကို။ ကာရေသိ၊

ပြုစေ၏။ သတသဟဿံ၊တစ်သိန်းသောဥစ္စာကို။ဒတ္တာ၊ပေး၍။ဘောဇနပါတိံ၊ စားတော်ခွက်ကို။ကာရေသိ၊ပြုစေ၏။ သတသဟဿမေဝ၊ တစ်သိန်းသောဥစ္စာ ကိုသာလျှင်။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဘောဇနဋ္ဌာနေ၊ စားတော်ခေါ်ရာ၌။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတသဟဿံ၊ တစ်သိန်းသော ဥစ္စာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဘောဇနပါတိယာ၊ စားတော်ခွက်၌။ အာသိတ္ထကူပဓာနံ၊ တင်စရာဖြစ်သော စားပွဲခုံကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတသဟဿေနေဝ၊ တစ်သိန်းသော ဥစ္စာဖြင့်သာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သိဟာသနံ၊ခြင်္သေ့ခံသော လေသာပြူတင်းကို။ သဏ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပါတရာ-သတ္ထာယ၊ နံနက်စာအကျိုးငှာ။ သဟာသံ၊ တစ်ထောင်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာယမာသတ္ထာယပိ၊ ညဉ့်စာအကျိုးငှာလည်း။ သဟာသမေဝ၊ တစ်ထောင်ကို သာလျှင်။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

ပုဏ္ဏမဒိဝသေပန၊ လပြည့်နေ့၌ကား။ ဘောဇနတ္ထာယ၊ စားတော် အကျိုး ငှာ။ သတသဟဿံ၊တသိန်းကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ တံ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်း ကို။ ဘုဥ္ဇန ဒိဝသေ၊ စားသော နေ့၌။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ အလင်္ကရိတ္ဝာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ ဘေရိံ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊ လည်စေ၏။ ဂန္ဓသောဘိဿ၊ ဂန္ဓသင်္ဘော၏။ ဘတ္တံ၊ စား တော်ထမင်းကို။ ဘုဥ္ဇနာကာရံ၊ စားသော အခြင်း အရာကို။ သြလောကေတ္ဝ-တိ၊ ကြည့်တော့ဟူ၍။ စရာပေသိကိရ၊ လည်စေသတတ်။ မဟာဇနော၊ လူ များအပေါင်းသည်။ မဟ္ဓာတိ မဟ္ဓေ၊ ညောင်စောင်း အဆင့်ဆင့်တို့ကို။ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ သန္ဓိပတိ၊ စည်းဝေး၏။ သောပိ၊ ထို ဂန္ဓသင်္ဘော သည်လည်း။ သတသ-ဟဿဂ္ဃနကေ၊ အဖိုး တစ်သိန်းထိုက်သော။ နာနကောဋ္ဌကေ၊ ရေချိုးအုံ၌။ သတသဟဿဂ္ဃနကေ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော။ဖလကေ၊ပျဉ်၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သောဌသဟိဂန္ဓောဒကဿ ဌေဟိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်လုံး ကုန်သော နံ့သာ ရေအိုးတို့ဖြင့်။ နှတ္ဝာ၊ ရေချိုး၍။ တံပိ သီဟပဇ္ဇရံ၊ ထို ခြင်္သေ့ခံသော လေသာ နန်းပြူတင်းကိုလည်း။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ တသ္မိံ ပလ္လင်္ကေ၊ ထိုပလ္လင်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ **အထ၊** ထိုအခါ၌။ **အဿ၊** ထိုဂန္ဓသင်္ဘော၏။ **တသ္မိံ** အာသိတ္ထကူပဓာ **နေ၊ ထိုစားပွဲခုံ၌။** တံပါတိံ၊ ထိုစားတော်ခွက်ကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ **သတသဟဿဂ္ဃနိကံ**၊တစ်သိန်းအဖိုးထိုက်သော။ ဘောဇနံ၊စားကော်ထမင်းကို။

ဝမ္ပေသုံ၊ ခ္ဝေးကုန်၏။ သော၊ ထိုဂန္ဓသဒ္ဒေးသည်။ နာဠ္ဒကပရိဝုတောဟုခေါ်သည် အပေါင်းခြံရံလျက်။ ဝေရူပါသမ္ပတ္တိယာ၊ ဤသို့သောရှိသော ပြည့်စုံခြင်း ဖြင့်။ တံ၊ ဘောဇနံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဘုဥ္ဇတိ၊ စား၏။ အပရေန သမယေန၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ ဧကောဂါမိက မနုဿော၊ တောရွာသား တစ်ယောက် သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဗ္ဗယာဟရဏတ္ထံ၊ ရိက္ခာအကျိုးငှာ။ ဒါရုအာဒီနိ၊ ထင်းစသည်တို့ကို။ ယာနကေ၊ လှည်း၌။ ပက္ခိပိတ္မာ၊ တင်၍။ နဂရံ၊မြို့သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ရောက်ပြီး၍။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဝါသံ၊ တည်းခိုနေထိုင်ခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တဒါပိ၊ ထို အခါ၌ကား။ ပုဏ္ဏမဒ္ဒိဝသော၊ လပြည့်နေ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဂန္ဓသေဋ္ဌိနော၊ ဂန္ဓသဒ္ဒေး၏။ ဘုဥ္ဇနလိဋ္ဌံ၊ စားရာ၌ တင့်တယ်စမွယ်ခြင်းကို။ ဩလောကေတ္မာတိ၊ ကြည့်လော့ ဟူ၍။ နဂရေ၊ ပြည်၌။ ဘေရိံ စရာပေသုံ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို တောရွာသားကို။ သော သဟာယကော၊ ထိုမြို့နေ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်သည်။ ဂန္ဓသေဋ္ဌိနော၊ ၏။ ဘုဥ္ဇနလိဋ္ဌံ၊ စားခြင်း၌ တင့်တယ်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မြင်ဘူး၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။သမ္မ၊ အချင်း။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မမြင်စဖူး။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆို တပြီးကား။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ အယံ၊ ဤသဒ္ဒေး သည်။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဘေရိံ စရာပေတိ၊ စည်လည်စေ၏။ မဟာသမ္ဘတ္တိံ၊ကြီး စွာသော ပြည့်စုံခြင်းကို။ ပဿာမ၊ ရှုကြည့်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့၊ နဂရဝါသီ၊ မြို့နေ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဇနပဒဝါသိံ၊ ဇနပုဒ် တောရွာသား အဆွေခင် ပွန်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ခေါ်၍။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ မဟာဇနောပိ၊ လူများ သည်လည်း။ မဠာတိမဠေ၊ ညောင်စောင်း အဆင့်ဆင့် တို့သို့။ အဘိရုဟိတ္မာ၊ တက်၍။ ပဿတို့၊ ကြည့်၏။ ဂါမဝါသီ၊ တောရွာသားသည်။ ဘတ္တဂန္ဓံ၊ ထ မင်းနံ့ကို။ ဃာယိတ္မာဝ၊ နမ်း၍လျှင်။ နဂရဝါသီ၊ မြို့နေ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဘောယပါတိယာ၊ ထိုထမင်းခွက်၌။ဘတ္တပိဏ္ဍေ၊ ထမင်းတို့ကို။ ပိပါသာ၊ မွတ်သိပ်ခြင်း အာသာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ- အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ တေ၊ ထိုထမင်းကို။ မာပတ္ထယိ၊ မတောင်း တလင့်။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ နဿာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို ၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ နဇီဝိဿာမိ၊ အသက်မ

ရှည်အုံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ သော၊ ထိုမြို့နေ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ကံ၊ ထိုတောရှာသား အဆွေခင်ပွန်းကို။ ပဋ္ဌိဗာဟိတုံ၊တားမြစ်ခြင်းငှာ။အသက္ကော-ဣတိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိသ ပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်းဌ။ ဌတွာ၊၍။ သာမိ၊ အရှင်။ တေ၊ အရှင်အား။ ပဏာမာမိ၊ ဦးညွှတ်ပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တံကွတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ မဟာသတ္တံ၊ သည်းစွာသောအသံကို။ နိစ္ဆာရေတွာ၊ မြွက်၍။ သော၊ ဤသူကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သာမိ၊ အရှင်သခြေး။ အဟံ၊ ဝါပါတည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသည်းစွာသော အသံကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်ဟစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကော၊ တစ်ယောက်သော။ အယံ ဂါမ-ဝါသီ၊ ဤတောရှာသားသည်။ တုမှာကံ၊ ရှင်သခြေးတို့၏။ ပါတိယံ၊ ခွက်၌။ ဘုတ္တာပိဏ္ဍေ၊ ထမင်းတို့ကို။ ပိပါသံ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧကံ ဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ တခုသော ထမင်းဆုပ်ကို။ ဒါပေထ။ ကယ်မ သနားတော်မူပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ လဒ္ဓုံ၊ ငှာ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ရှင်သခြေး ဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္မ၊ အချင်းတောရှာသား။ တေ၊ သင်သည်။ သုတံ်ကိ၊ သခြေးဆိုသော စကားကို ကြား၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေမယာ၊ ဝါသည်။ သုတံ၊ ကြားရပေပြီ။ အပိစ၊ ထိုသို့ကြားရသော်လည်း။ လဗ္ဘန္တော၊ ရမှသာလျှင်။ ဇီဝိဿာမိ၊ အသက်ရှင်အုံ့။ အလဗ္ဘန္တဿ၊ မရသော။ မေ၊ ဝါ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။

သော၊ ထိုမြို့သားသည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဝိရဝိ၊ မြည်တမ်း၏။ သာမိ၊ အရှင်သခြေး။ အယံ၊ ဤတောရှာသားသည်။ အလဗ္ဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ မရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုတောရှာသားအား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ အမ္ဘော၊အို-အချင်း။ ဘတ္တပိဏ္ဍောနာမ၊ ထမင်းဆုပ်မည်သည်ကား။ သတံပိ၊ တရာသည်လည်း။ အဋ္ဌတီ၊ ထိုက်၏။ သတဒ္ဒယမ္ပိ၊ နှစ်ရာသည်လည်း။ အဋ္ဌတီ၊ ထိုက်၏။ ယောယော၊ အကြင်ကြင်သူသည်။ ယာစတိ၊ တောင်း၏။ တဿတဿ၊ ထိုထိုတောင်းသော သူအား။ ဒဒမာနော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ဝါသည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ ဘုဇ္ဇိဿာမိ၊ စားရအုံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။

သာမီ၊ အရှင်သခွေး။ အယံ၊ ဤတောရွာသားသည်။ အလဗ္ဘန္တော၊ မရချေသည်ရှိသော်။ မရိယတိ၊ သေလတ္တံ့။ အယ၊ ထိုတောရွာသား၏။ ဇီဝိတံဒေထ၊ အသက်ကို ချမ်းသာပေး တော်မူပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မုဓာ၊ လက်အချည်းနှီး။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အလဗ္ဘန္တော၊ မရသောထိုသူအား။ ယဒိပန နဇီဝိယတိ၊ အကယ်၍ အသက်မရှည်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အသက်မရှည်နိုင်သည်ရှိသော်။ တိဏိသံ-ဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့တိုင်တိုင်။ မမဂေဟေ၊ ငါ့ရှင်သခွေးအိမ်၌။ ဘတိံ ကရောတု၊ အခစားလုပ်စေလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ငါ့ကျွန်ခံသည်ရှိသော်။ အယ၊ ထိုတောရွာသား အား။ သတ္တပါတိံ၊ စားတော်ခွက်ကို။ ဒါပေယျာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဂါမဝါသီ၊ တောရွာသားသည်။ တံ၊ ထို သခွေးဆိုသော စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ သမ္မ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ဧဝံ ဟောတု၊ ဤသို့ သုံးနှစ်ပတ်လုံးကျွန်ခံရသည်ပင်ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော စကားကို။ သဟာယကံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဘတ္တပါတိအတ္ထာယ၊ ထမင်းခွက်အကျိုးငှာ။ တိဏိ-သံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘတိံ ကရိယာမိတိ၊ အခစားအမှုလုပ်အံ့ဟု၍။ သေဋ္ဌိဿ၊ သခွေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုတောရွာသားသည်။ ဘတိံ ကရောန္တော၊ အခစားလုပ်သည်ရှိသော်။ သပ္ပကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဂေဟာ၊ အိမ်၌လည်းကောင်း။ အရညေ ဝါ၊ တော၌လည်းကောင်း။ ဒိဝါ ဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း။ ရတ္တိံ ဝါ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ သပ္ပဘာနိကတ္တပ္ပကမ္မာနိ၊ အလုံးစုံးပြုအပ်သော အမှုတို့ကို။ ကတ ဘာနေ ဝ၊ ရိုသေစွာ ပြုခြင်းတို့သည်သာ လျှင်။ ပညာယိ သု၊ ထင်ကဲ့နှ၏။ သတ္တဘတိကောတ္တိ၊ ဘတ္တဘတိကဟူ၍ လည်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သောအမည်သည်။ သကလနဂရေပိ၊ ပြည်အလုံးဌ၌ လည်း။ ပညာယိ၊ ထင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုဘတ္တဘက၏။ ဒိဝသေ၊ နေ့သည်။ ပရိပုဏ္ဏေ၊ ပြည့်သည်ရှိသော်။ ဘတ္တဝေယျာဝဋ္ဌိကော၊ စားတော်ကဲသည်။ သာမိ၊ အရှင်သခွေး။ ဘတ္တဘတိကယ၊ ဘတ္တဘတိုက၏။ ဒိဝသော၊ နေ့သည်၊ ပုဏ္ဏော၊ ပြည့်ပြီ။ တေန၊ ထိုဘတ္တဘတိကသည်။ ဒုက္ခေါ၊ ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုပေ၏။ တိဏိ သံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ သတိ-

ကရောန္တေန၊ အခစား ပြုသဖြင့်။ ကေံပိကမ်ဟံ၊ တခုသောအမှုကိုမျှ။ နု ကော-ပိတပုဗ္ဗံ၊ ပျက်ဖူးသော မည်သည်မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၊ ထိုစားတော်ကဲအား။ သေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဒေးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာယံ ပါတရာသတ္ထာယ၊ ညဉ့်နံနက်စာအကျိုးငှာ။ ဒ္ဝေသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်တို့လည်းကောင်း။ ဟသ၊ ထို ဘုတ္တဘတ်ကမ်း။ ပါတရာသတ္ထာယ၊ နံနက်စာအကျိုးငှာ၊ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီဏိ သဟဿာနိ၊ သုံးထောင်တို့ကို။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယှံ၊ ငါ၏။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ပရိဟာရံ၊ အဆောင်အရွက်ကို။ တသ္မေ၊ ထိုဘုတ္တဘတ်ကအားသာလျှင်။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္တွာ ဧ ပန၊ ဤသို့ ဆိုပြီး၍ကား။ ကေ စိ ဧန္ဓာမဏိ ဧ နာမ၊ တယောက်သော စိန္ဓာမဏိမည်သော။ ပိယဘာရိယံ၊ ချစ်လှစ္ဆာသော မယားကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အဝ သသံ ဇနံပိ၊ ကြင်းသော လူအပေါင်းသည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တမေဝ၊ ထိုဘုတ္တဘတ်ကကိုသာလျှင်။ ပရိဝါရေထ၊ ခြံရံကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သဗ္ဗသမ္ဗတ္တိ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ သော၊ ထို စားကော်ကဲသည်။ သေဋ္ဌိနော၊ သဒ္ဒေး၏။ နှာဝနှာဒကေန၊ ချိုးရေဖြင့်၊ တသော၊ ထို သဒ္ဒေး၏သာလျှင်။ ကောဋ္ဌကေ၊ ရေချိုးအိမ်၌။ တသ္မိံ ဖ ကေ၊ ထိုပျဉ်၌။ နိသိန္နော၊ နေစေလျက်။ နှတ္တွာ၊ ရေချို ၍။ တသော၊ ထိုသဒ္ဒေး၏သားလျှင်။ နိဝါသနသာဋကေ၊ ဝတ်သောပုဆိုးတို့ကို။ နိဝါသေတ္တွာ၊ ဝတ်စေ၍။ တသော၊ ထို သဒ္ဒေး၏ သာလျှင်။ ပလ္လင်္ကေ၊ ပလ္လင်၌။ နိသီဒိ၊ နေစေ၏။ သေဋ္ဌိပိ၊ သဒ္ဒေးသည်လည်း။ နဂရေ၊ မြို့၌။ ဘေရိံ စရာပေသိ၊ စည်လည်းစေ၏။ ဘတ္တဘတိကော၊ ဘတ္တဘတိကသည်။ ဂန္ဓသေဋ္ဌိဿ၊ ဂန္ဓသဒ္ဒေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ တီဏိ သံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ဘတိံ၊ အခကို။ ဂဟေတွာ၊ ပြု၍။ ဘတ္တပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုဘတ္တဘတ်ကမ်း၏။ ဘုဉ္ဇနသာမဿ ဘုဉ္ဇနသာမတ်ကို၊ စားခြင်း၌ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သြလောကေန္တ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘေရိံ စရာစေသိ၊ စည်လည်းစေ၏။

မဟာဇနော၊ လူများသည်။ မဠ္ဟာတိ မဠ္ဟ၊ ညောင်စောင်းအဆင့်ဆင့်တို့သို့။ အဘိရုဟိတ္တွာ၊ တက်၍။ ပဿတိ၊ ကြည့်၏။ သြလောကိတော၊ လောကိတဋ္ဌာနံ၊

ကြည့်ရာ ကြည့်ရာ အရပ်သည်။ ကမ္မမာနာကာရပ္ပတ္တိ၊ တုန်လှုပ်သော အခြင်း အရာသို့ ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နာဠာဂိရိ၊ ကခေါ်သည်တို့သည်။ ပရိဝါဒရကွာ၊ ခြံရံ၍။ အဠံသု၊ တည်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုဘဂဝါတိုင်း၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဘတ္တပါတိ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဝဟေတွာ၊ ခူး၍။ ထပယိံသု၊ ထားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ဘဂဝါတိုင်း၏။ ဟတ္ထဓောဝနဿ ဝေလာယ၊ လက်ဆေးသောအခါ၌။ ဂန္ဓမာဒနေ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌။ ဧကော ပစ္စေကပုဗ္ဗေ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတာဆူသည်။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက် သော နေ့၌။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကတ္ထနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဘိက္ခာစရဏတ္ထာယ၊ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထဘတိကံ၊ ဘတ္တဘတိကကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ တေ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤဘတ္တဘတိကသည်။ တိဏိသံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘတိံ ကတ္တာ၊ အခပေး၍။ ဘတ္တပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဧတဿ၊ ထိုဘတ္တဘတိက အား။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ ဘရားသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိသလော။ နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထိတိ စ၊ ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ ဉတ္တာ၊သိ၍။ သဒ္ဓါပိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိဒသာ်လည်း။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ သင်ဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ မေ၊ ငါ့အား။ သင်ဟံ၊ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိ နုခေါ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေသိ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုချီးမြှောက်ခြင်းကို။ သက္ခိဿတိစေဝ၊ တတ်လည်းတတ်နိုင်လတ္တံ့။ မမ ပန၊ ငါ့အား၊ကား။ သင်ဟကာရဏံ၊ထောက်ပံ့ ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာသမ္ဘတ္တိံ၊ မျှားစွာသော

(၅) စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဘိဿတိ စ၊ ရလည်းရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ စိတ္တံ၊ သင်္ဂီနှင်းကို။ ပါရေပိတွာ၊ ရုံ၍။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ ပရိသန္တရေန၊ ပရိသတ် အကြားဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊လာ၍။ အဿ၊ထိုဘတ္တဘတိကဏ်။ ပုရတော၊ရှေ့မှ။

ဌိတမေဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒုဿေသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုဘတ္တာဘတိကသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်ပစ္စေ့ကဗုဒ္ဓကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ အဒိန္နဘာဝေန၊ မလှူဖူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကေသာဘတ္တပါတိယာ၊ တခုသော ထမင်းခွက်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ တီနိသံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပရ ဂေဟေ၊သူတပါး အိမ်၌။ ဘတိံ အကာသိ၊ အခစားမနခြင်းကို ပြုရ၏။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါသည်။ ဣဒံ ဘတ္တံ၊ ဤထမင်းသည်။ ကေရတ္တိဒီဝံ၊ တညဉ့် တနေ့မျှ။ ရဂေ္ဂယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။ အယျသ၊အရှင်အား။ သစေ ပန ဒဿာမိ၊အကယ်၍ လှူအုံ့။ မ၊ ငါ့ကို။ အနေကာနိ၊ မျိုးစုံကုန်သော။ ကပ္ပကောဋိသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာအထောင်တို့ပတ်လုံး။ ရက္ခိဿတိ၊ စောင့်လတ္တံ့။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အယျသော၊ အရှင်ဖောသောသာလျှင်။ နံ၊ ထို ထမင်းခွက်ကို။ ဒဿာမိ၊ လှူအုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

သော၊ ထို ဘတ္တာဘတိကသည်။ တီဏိ သံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ဘတိံ ကတ္မာ၊ အခစားပြု၍။ လဒ္ဓဘတ္တပါတိတော၊ ရသော ထမင်းခွက်မှ။ ကေ ပိဏ္ဍံပိ၊ တဆုပ်သော ထမင်းကိုမျှလည်း။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အတပေတ္မာ၊ မယည့်မူ၍။ ဟတ္ထေ၊ စားလိုသော တပ်ခြင်းကို။ ဂိနောဒေတ္မာ၊ ဖျောက်၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ ချီ၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊အရှင်ပစ္စေ့ကဗုဒ္ဓ၏။ သန္တိကံ၊အထံသို့။ ဂန္တ္မာ၊သွား၍။ ပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ အညသ၊ ဝေပါးသောသူ၏။ ဟတ္ထေ၊လက်၌။ ဒတ္မာ၊ပေး၍။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ ဂဏှိတ္မာ၊ တောင်းယူ၍။ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ဂဟေတ္မာ၊ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊လက်ျာလက်ဖြင့်။ တသ္မာ၊ ထိုရှင်ပစ္စေ့ကဗုဒ္ဓါ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ဂဟေတ္မာ၊ကိုင်၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အာကိရိ၊ လောင်း၏။ ပစ္စေ့ကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေ့ကဗုဒ္ဓါသည်။ ဘတ္တသ္မိံ ဥပစုသေသကာလေ၊ ဆွမ်း၏ ထက်ဂက်ကြွင်းသောကာလ၌။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ အထ၊ ထိုဘခါ၌။ နံ၊ ထိုပစ္စေ့ကဗုဒ္ဓါကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ ဘရှင်ဘုရား။ ကောဝပတိဝိသော၊ တခုသောအဖို့ကိုလျှင်။ ဒိဓ၊ နှစ်ဖို့နှစ်ဖြာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နု သက္ကာ၊ တာဘာကောင်း၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ ဣဓ လောကေ၊

ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ မာ သင်္ကာထ၊ မသင်္ကြိယ်ပါလင့်။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သင်ဘမေဝ၊ သင်ကြိုဟ်ခြင်းကိုသ၀ာလျှင်။ ကရောထ၊ ပြုကြောင်မှုပါကုန်လော့။ အ၀ေသေသံ၊ အကြွင်းကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ နိ၀ရသောသမေ၀၊ အကြွင်းမဲ့သ၀ာလျှင်။ ဒဿာမိ၊လူအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆိုတော်။ "လျှောက်၏လည်းဟု"။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ အတ္ထနော၊ မိမိတို့။ ထောကံပိ၊ အနည်းငယ်ကိုလည်း။ အနု၀သေယတ္တာ၊ အကြွင်းမထားမူ၍။ နိ၀ရ၀သေသ-ဒါနံ၊ အကြွင်းမရှိ လှူအပ်သော။ ဒိန္နံနာမ၊ အလှူမည်သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုထိုဘတ္တာဘတိကသည်။တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော ဆွမ်းကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ ပုန၊ တဖန်၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကံဘတ္တပါတိံ၊ တစ်ခုသော ထမင်းခွက်ကို။နိဿာယ၊ ၍။တိဏိ သံ၀စ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပရဂေဟေ၊ တပါးသောသူ၏ အိမ်၌။ ဘတိံ ကရောန္တေန၊ အခယူသဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဘူတံ၊ ခံရလေပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာရာ ဘ၀၌။ သုခမေ၀၊ ချမ်းသာခြင်းသည်သာလျှင်။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မ-ဃေ၀၊ မြင်အပ်သောဘရား ၏သာလျှင်။ ဘာဝိ၊ အတ္တိရှိသည်။ အယံ၊ ဖြစ်ရလိုမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ နံ၊ထို ဘဏ္ဍာဘတိကကို။ ပစ္ခေက-ဗုဒ္ဓါ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဧ၀ံ ဟောတု၊ ဤသို့ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်စုံ၀ေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ သင်ဘတ္တာဘတိကအား။ သဗ္ဗကာမဒဒမာနော၊ အလုံးစုံသောအလိုကို ပေးတတ်သော။ စိန္တာမဏိ၀ိယ၊ စိန္တာမဏိ ပတ္တမြားကျောက်ကဲ့သို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ပုဏ္ဏစန္ဒော၀ိယ၊ တစ်ဆယ့်၄ါးရက် တိထီစက်၌မပျက်တောက်ထွန်း လပြည့်၀န်းကဲ့သို့။ သက်ပ္ပါ၊ အကြံတို့သည်။ ပူရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလို၍။ တုယှံ၊ သင်အား။ ဣစ္ဆိတံ၊ လိုအပ်သော။ ပတ္ထိတံ၊ တောင်းတ အပ်သောဆုသည်။ ခိပ္ပမေ၀၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ စန္ဒော ပန္နရသောယထာ၊ တစ်ဆယ့်၄ါးရက် တိထီစက်၌ မပျက်တောက်ထွန်း လပြည့်၀န်းကဲ့သို့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ

ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ အကြံတို့သည်။ ပူရေန္တ၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။ တုယှံ၊ သင်အား။ ဣစ္ဆိတံ၊ လိုအပ်သော။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်သော ဆု သည်။ ခိပ္ပမေव၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံပေသတည်း။ မဏိဇောတိရသောယဏာ၊ ခပ်သိမ်းသော အလိုကို ပြီးစေ နိုင်သော မဏိ ဇောတိရသ အမည်ရှိသော ကျောက်ကဲ့သို့။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ယက်ပွါ၊ အကြံတို့သည်။ ပူရေန္တ၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။

ဣဟ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အယံဇေနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ယာဝဝဏ္ဏမဟာဒနပဗ္ဗတဂမနာ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်လျက်လျှင်။ တိဋ္ဌတူတိ၊ တည်စေသတည်းဟု။ ဟာမိဋ္ဌာယ၊ အခိုင်ဌာန်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဗဟုဇနောပိ၊ လူများအပေါင်း သည်လည်း။ နံ၊ ထို ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ပဿန္တော၊ ဖူးမြင်လျက်လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သော၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တတ္တ၊ ထိုဂန္ဓမာနုတောင်သို့၊ ဂန္တ္ဝာ၊ သွားမူ၍။ တံပိ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပဋ္ဌသတာနံ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှံ၊ ငါးရာ ကုန်သော ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ ဝိဘဇိတ္ဝာ၊ ဝေဖန်၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဟောနကံ၊ ပယောက်ရုံမျှသော ဆွမ်းကို။ ဂဏှိ သု၊ ယူကုန်၏။ အပ္ပေါ ပိ ဣဒ္ဓိပါ ဟောတိ၊ အနည်း ငယ်သော ဆွမ်းသည်။ ကထံ၊ အဘယ်လျှင်။ ပဟဟာတိ၊ လောက်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နစိန္တေတဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ စတ္တာရိအစိန္တေယျာနိ၊ လေးပါးသော မကြံအပ်သည်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။ ဘတ္တြ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ မစ္ဆေကဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဘို့၏ အရာဟုတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဟာဝနောပန၊ လူအပေါင်းသည်ကား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့အား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဝိဘဇိတ္ဝာ၊ ဝေဖန်၍၊ ဒိယျမာနံ၊ လှူသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သာမုကာရသပ်သာနှိ၊ ကောင်းကြီးတထောင်တို့ကို။ ပဝဒတ္တာသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အသနိပါတနသဒ္ဒေါ ဝိယ၊ မိုးကြိုးစုဝေး၍ ကျသော အသံကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကောင်းချီပေးသော အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဂန္ဓသေဋ္ဌိ၊ ဂန္ဓသရှေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဘတ္တဘတိကော၊

ဘုတ္တဘုတိကောသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နသမ္ပတ္တိ၊ ပေးသောစည်းစိမ်ကို။ ဗာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဝေန၊ ထိုကြောင့်။ အယံ မဟာဇနော၊ ဤ လူများအပေါင်းသည်။ ပရိယာသံ၊ ပြကိရယ်မှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ သန္ဓိပတိဝေါ၊ စည်းဝေးလျက်။ နုဗတိမညေ၊ ဆိုယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထို ဂန္ဓသဒ္ဒေးသည်။ ပဝတ္တိဝေန နဂ္ဂံ၊ ဖေကြောင်းကိုသိခြင်းငှာ။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပေဒသတိ၊ စေ၏။ ဝေ၊ တိုလှုပ်ခို့သည်။ အာဝဇ္ဇော၊ လာ၍၊ သာမိ၊ အရှင်။ သမ္ပတ္တိဟရဏကာနုဘာဝ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုဆောင်သော သူတို့မည်သည်ကား။ ဝေရူပါ ဝေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဣသဒ္ဒေးသည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၀၊ ကြားပြီးသာလျှင်။ ပဠဝဏ္ဏာယ၊ ငါးပါးသော အကြောင်းရှိသော။ ပီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရော၊ နှံ့သောကိုယ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ ဝေန၊ ထို ဘတ္တဘတိကသည်။ ဒုက္ခရုံ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုပေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇွောကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှာ။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ကိဉ္စိ တစုံတယောက်သော သူကို။ "တစုံတခုသော ပစ္စည်းကိုလည်းဟု"။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ တံ၊ ထိုဘတ္တဘတိကကို။ ပက္ကော-သေ၊ ပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဣဒံ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသောအမှုကို။ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟူ၍။ ကိရ၊ ငါကြားရသည့်အတိုင်း။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်၊ သာမိ၊ အရှင်။ အာမ၊ ဟုတ်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဘဟယာ၊ တစ်ယောင်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝဝ၊ သင်၏။ ဒါနေ၊ အလှူ၌။ မယုံပိ၊ ငါ့အားလည်း။ ပတ္တိ၊ အဖို့ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဒေသ၊ ထိုဘတ္တဘတိကသည်။ တထာ၊ ထိုသဒ္ဒေးဆိုဟိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဒေသဒ္ဓိပိ၊ သဒ္ဒေးသည်လည်း။ အဃ၊ ထို ဘတ္တဘတိကအား။ သပ္ပ၊ ဇလုံးစုံသော၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သန္ဓကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝဇ္ဇေ၊ အလယ်၌။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သမ္ပဒါနာမ၊ ပြည့်စုံခြင်း မည်သည်ကား။ စတသော၊

လေးပါး တို့ကည်း။ ဝတ္ထုသမ္ပဒါ၊ ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ပစ္စယ-သမ္ပဒါ၊ ပစ္စည်း၏ ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ စေတနာသမ္ပဒါ၊ စေတနာ၏ ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ဂုဏာတိရေကသမ္ပဒါ၊ ဂုဏ်၏အလွန်အားဖြင့်ပြည့် စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတသော၊ လေးပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထို လေးပါးတို့တွင်။ နိရောဓ သမာပတ္တိတော၊ နိရောဓ်သမာပတ်မှ။ စုဒ္ဓိတော၊ ထဆဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဒက္ခိဏေယျော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟာ-ဝါ၊ ရဟန္တာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အနာဂါမိဝါ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝတ္ထုသမ္ပဒါနာမ၊ ဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းမည် ၏။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့၏။ ဓမ္မေနသမေန၊ တရားနှင့်ညီသဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ် ခြင်းသည်။ ပစ္စယသမ္ပဒါနာမ၊ ပစ္စည်း၏ပြည့်စုံခြားမည်၏။ ဒါနတော၊ လှူ သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော စေတနာလည်ကောင်း။ ဒါနကာလေ၊ လှူဆဲ ဘဝါ၌ဖြစ်သော စေတနာ လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာဘာဂေ၊ လှူပြီးသည်မှနောက် အဖို့၌ဖြစ်သော စေတနာ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီသု ကာလေသု၊ သုံးပါးသော ကာလတို့၌။ စေတနာယ၊ စေတနာ၏။ သောမနဿသဟဂတ ဉာဏသမ္ပယုတ္တဘာဝေါ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သောအဖြစ်သည်။ စေတနာသမ္ပဒါနာမ၊ စေတနာ၏ ပြည့်စုံခြင်း မည်၏။ ဒက္ခိဏေယျသ၊အလှူ ခံပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ စုဒ္ဓိတဘာဝေါ၊ ထသောအဖြစ် သည်။ ဂုဏတိရေကသမ္ပဒါနာမ၊ ဂုဏ်၏ လွန်သောအားဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတသော၊ လေးပါးတို့တည်း။ ဣမဿ၊ ဤဘတ္တာတို့က အားလည်း။ ॥(နိဗ္ဗန္ဓာမှာစပ်)॥ ॥ခီဏာသဝေါ၊ အာသဝေါတရား ကုန် ပြီးသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဒက္ခိဏေယ္ယော၊ မြတ် သောအလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းသည်။ ဘတ်ကတ္တာ၊အခစား ပြု၍။ လဒ္ဓပစ္စယာဘာဝေန၊ ရအပ်သော ပစ္စည်းအဖြစ်ဖြင့်။ ဓမ္မတော၊ သ ဘာဝအားဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ တီသုကာလေ-သု၊ သုံးပါးကုန်သော ကာလတို့၌။ ပရိသုဒ္ဓါစေတနာယ၊ စင်ကြယ်သော စေတနာနှင့်။ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတမတ္တော၊ ထကာမျှဖြင့်၍။ ဂုဏာဝကိရေ-ကော၊ ဂုဏ်ဖြင့်လွန်ကဲ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စတသောပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်

လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်။ နိပ္ဖန္နာ၊ ပြီးကုန်၏။ တောသံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ပြည့်စုံခြင်းတို့၏။ အာနုဘာ ဝေနု၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေဝမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ မဟာ-သမ္ပတ္တိ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုဘတ္တာဘတ္တိကသည်။ သေဋ္ဌနော၊ သင်ခြေး၏။ သန္ဓိဟာ၊ အထံမှ။ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်ဖြစ်သော ကာလ၌လည်း။ ဧာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ ဣမိနာ၊ ဤ ဘတ္တာဘတိကသည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဣ-ထိ ဘတ္တာဘတိကကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ သဟာယံ၊ တစ်ထောင်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ပတ္တိံ၊ အလှူအဖို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဘုဉ္ဇမာ-နသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဧတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သေဋ္ဌဝါနံ၊ သင်ခြေးအရှေ့ကို။ ဥပဂန္တ္ဝါ၊ ပေး၏။ တဿ၊ ထိုဘတ္တာဘတိကအား။ ဘတ္တာဘတိကသေဋ္ဌိတိနာမ်၊ ဘဏ္ဍာ-တိက သင်ခြေးဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ တို့ ဘဏ္ဍာ-ဘတိကသင်ခြေးသည်။ ဂန္ဓသေဋ္ဌိနာ၊ ဂန္ဓသင်ခြေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဟာ-ယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကေတောဝ၊ ကကုနက်သာ-လျှင်။ ခါဒဏ္ဍော၊ စားလျက်။ ပိဝဏ္ဍော၊ သောက်လျက်။ ယာဝဟာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ဘတော၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိပ္ဖတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကေ-ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တခုသော အကြား ကာလပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗ သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏ စည်းစိမ် ချမ်းသာကို။ အနုဘဝိတ္ဝာ၊ အစဉ် ခံစားလျက်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤအရှင်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်လင်းထွန်းပတော်-မူသော ကာလ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သာရိပုတ္တတ္ထေရသာ၊ သာရိ-ပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဥပဋ္ဌာကကုလေ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော အမျိုး၌။ ပဋိ-သန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသင်ခြေးသား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ လဒ္ဓ-ဂဗ္ဘ ပရိဟာရာ၊ ရအပ်သော ကိုယ်ဝန်အစောင့်အရှောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာဘိပါ-ဟစ္စ.ယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဠုဟိတိကဗ္ဗသေ.တဟိ၊

ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ။ သာရိပုတ္တာတ္ထေရသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တာရာအား။ သတရသဘောဇနံ၊ အရာသော အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်ကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ ကာသာယဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်။ သုဝဏ္ဏသရကံ၊ ရွှေခွက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာသနပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန်း၌။ နိသိန္နာ၊ နေလျက်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌာဝသေသကံ၊ စားကြွင်းကို။ ပရိဘုဥ္ဇယုံ၊ စားရမူကား။ အဟောဝတ၊ ချေဘ ကောင်းလေစ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေါဟဠိနီ၊ ချင်ခြင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ တထေဝ၊ ထို ဖြစ်သည်အတိုင်းလျှင်။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒေါဟဠံ၊ ချင်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌိဝိနောဒေသိ၊ ဖျောက်စေ၏။

သာ၊ ထိုအမိသည်။ သေသမင်္ဂလေသုပိ၊ ကြွင်းသော မင်္ဂလာတို့၌လည်း။ တထာရူပမေဝ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိတ္တာ၊ ဖွားမြင်။ နာမဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သောနေ့၌။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အသု၊ ထိုသတို့သား၏။ နာမံ၊ အမည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဂဟဏတော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေယူသော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ ဒုက္ခံ နာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းမည်သည်။ နဘူတပုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စဖူး။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အသု၊ ထိုသတို့သားအား။ သုခ ကုမာရောတိ နာမံ၊ သုခကုမာရ ဟူသော အမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အသု၊ ထိုသတို့သားအား။ တဒေဝ နာမံ၊ ထိုသုခကုမာရ ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတ္တာ၊ မှည့်၍။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အသု၊ ထိုသတို့သား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ အဏ္ဏာသယံ၊ အလိုကို။ အဟံ၊ သည်။ နဘိဇာနာမိ၊ မဖျက်အံ့။ ဣတိ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ ကဏ္ဏဝိဒ္ဓနေ မင်္ဂလာ ဒိသုပိ၊ နားထွင်းမင်္ဂလာ စသည်တို့၌လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ဒါနံ၊

အလ္လကို။ အဒါသိ၊ပေး၏။ ကုမာရောပိ၊ သတ္တိသားသည်လည်း။ သတ္တ ဝဿိက ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်မြောက်သော ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ အမ္မ၊ အမိ။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆामိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

သာ၊ ထိုအမိသည်။ တာတ၊ချစ်သား။ သာဓု၊ကောင်း၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ အစ္ဆာသယံ၊ အလိုကို။ နုဘိန္ဒိဿामိ၊ မဖျက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိမန္တေတ္ဝာ၊ ဖိတ်၍။ ဘောဇေတ္ဝာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ၊ ဤသားကို။ သာယ-နှသမယေ၊ညချမ်းသောအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ အာနေဿामိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဉယျောဇေတ္ဝာ၊ လွှတ်လိုက်ပြီး၍။ ဉာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့ဖြင့်။ သန္ဓိပါတေတ္ဝာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ အား။ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်သော ကာလ၌။ ကတ္တဗ္ဗံ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ကရိဿामိ၊ပြုအံ့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အလင်္ကရိတ္ဝာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ ဟတ္ထေန၊ ကြီးစွာသော။ သိရိသောဘဂ္ဂေန၊ အသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တမထေရ်အား။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်း၏။

ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ တံ၊ထိုသတ္တိသားကို။ တာတ၊ ချစ်သား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ ဒုက္ကရာ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ အဘိရမိတုံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ကရိဿာမိ၊ လိုက်နာပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စုတ္ဝေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတ္ဝာ၊ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ရှင်ပြု၏။ မာတာ ပိတရောပိ၊ အမိအဖတို့သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသတ္တိသား၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်အဖြစ်၌။ သက္ကာရံ ကဲရောဇွေ့ဘ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဇေ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းတွင်းဝ်ဝ်သာလျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပုဒ္ဓိပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ သတ

ရသ ဘောဇနံ၊ အရာသော အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်ကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂမုံ သု၊ သွားကုန်၏။ အဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ကတ္တုမဿ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ ဟတ္ထာ၊ ပြု၍။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ဃန်းကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြား၌။ မာတုံ ကာဒီနိ၊ ရေမြောင်း စသည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဟတ္ထိတ သာမဏေရော ဝိယ၊ ပဏ္ဍိတ သာမဏေကဲ့သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ တယာ၊ ထိုသုခသာမဏေ အား။ တထေဝ၊ ထိုပဏ္ဍိတသာမဏေအတူလျှင်။ ပျာကာသိ၊ ၏။ သာမဏေ ရော၊ သာမဏေသည်။ တာနိ ကရဏာနိ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တုဏှီ ဘူတော၊ တိတ်ဆိတ်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ဃန်းကို။ သစေ ဂဏှေယျာထ၊ အကယ်၍ ယူပါသည်ဖြစ်အုံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိဝတ္တေယျံ၊ ပြန်ပါအုံ့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ထေရေန၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ တယာ၊ ထိုသုခ သာမဏေ၏။ အတ္ထာသယံ၊ အလိုကို။ အဘိဇ္ဈိတ္ဝာ၊ မဖျက်မူ၏။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ မမ၊ ဝါ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ဃန်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တစီဝ-ရေ၊ သပိတ် သင်္ဃန်းကို။ ဂဟိတေ၊ ယူသည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ အရှင် သာရိ ပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တိယမာနော၊ ပြန်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာ-ဟာရမာနော၊ ဆောင်ခဲ့ သည်ရှိသော်။ သတ ရသ ဘောဇနံ၊ အရာသော အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်ကို။ အာဟရေယျ၊ ဆောင်တော်မူခဲ့ပါ လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကုတော၊ အဘယ် အရပ်မှ။ တံ၊ ထိုသတ ရသနှင့် ပြည့်စုံအော ဘောဇဉ်ကို။ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆိုလတ်သော်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော် ၏။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ အ လဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အ

ရှင်ဘုရား။ မမ ပုညေန၊ အကျွန်ပ်၏ ကောင်းမှုဖြင့်။ လတိသေလ၊ ရတုန့် လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုသာမဏေအား။ ထေရော၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ကုဋ္ဌိကံ၊ သံကောက်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သောပိ၊ ထိုသာမဏေသည်လည်း။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဂဗ္ဘံ၊ တိုက်ကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ ပဝိသိတ္ဝာ ၍။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝဿ၊ ပိတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဥဒကံ၊ ဥဒက်သို့။ သြကာရေတ္ဝာ၊ ချ၍။ နိသိဒိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဂုဏ တေဇေန၊ ကျေးဇူးအာနုဘော်ကြောင့်။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနံ၊ ပဏ္ဍု-ကွမ္ဗလာ ကျောက်နေရာသည်။ ဥဏ္ဏာကာရံ၊ ပြည့်တင်း ခက်မာ ပူဆာသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တေ၊ ကာရဏာ၊ ဤ အကြောင်းကား။ ကိံ နုခေါ၊ အာဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလော-ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သုခ သာမဏေရော၊ သုခ သာဒဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ဃန်းကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရား ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုဘိဟူ၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ စတ္တာရော မဟာရာဇေ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက် တို့ကို။ ပက္ကောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဟာတာ၊ အချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားချေကုန်လော့။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း၏။ ဥပဝနေ၊ အနီးဖြစ်သောတော ၌။ ဒုသဒ္ဒေ၊ မကောင်းသော အသံ ရှိကုန်သော။ သကုဏေ၊ ငှက်တို့ကို။ ပလာပေထ၊ ပြေးဟောကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက် ၏။

ဒေ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက် တို့သည်။ တထာ၊ ထိုသိကြားဆို တိုင်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အ ရှောက်ကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကုန်၏။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ လ ’ နေတို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိမာနာနိ၊ ဗိမာန်တို့ကို။ ဂဏှိံသု၊ ကိုင်၍။ တိဋ္ဌေ၊ တည်စေ

ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ တေပိ၊ ထိုလနတ်သား နေနတ်သား တို့သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုသိကြားဆိုတိုင်း။ ကရိ'သု၊ ပြုကုန်၏။ သယံပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ အာဝိဗ္ဘူနဗ္ဘာနေ၊ တံခါးကို ဝင်ရာအရပ်၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ဝိဟာရော၊ သည်။ သန္ဓိသိန္ဓော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နိရဝေါ၊ အသံမရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဧကဂ္ဂေနစိတ္တေန၊ တည့်ကြည်သော စိတ်ဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွားစေ၍။ တီနိ ဖလာနိ၊ သုံးပါးကုန်သောဖိုလ် တို့သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေ သည်။ သတ ရသ ဘောဇနံ၊ အရာသော အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ် ကို။ အာဟရေယျ၊ ဆောင်တော်မူခဲ့ပါလော့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလိုက်၏။ ကဿနုခေါ၊ အဘယ်သူ၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိ သော်။ အဗ္ဘာသယသမ္ပန္နံ၊ တောင့်တသော အလိုနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကေဏ-ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ တယောက်သောအလုပ်အကျွေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့ ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဣဓ၊ ဤအိမ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တေဟိ၊ လာခြင်းတို့ကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေဟိ၊ ထိုတကာတို့သည်။ တဋ္ဌမာနသေဟိ၊ နှစ်သက်သော စိတ်တို့ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ နိသီဒါပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဘွယ်ကို။ ဒတ္မာ၊ လှူ၍။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ယာဂုဘတ္တကာလံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသော ကာလတိုင် အောင်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား။ သာ ရတ္တိယဓမ္မကထံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်ဓမ္ဓ အပ်သော တရားစကားကို။ ကထေတ္မာ၊ ဟော၍။ ကာလံ၊ ကာလကို။ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ မှတ်၍။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ သတရသဘောဇနံ၊ အရာသောအရသာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘောဇဉ်ကို။ ဒတ္မာ၊ လှူ၍။ တံ၊ ထိုဆွမ်း ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တ္မာ ကာမံ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ ထေရံ၊

အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ ဒီသွာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘုဥ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါလော့။ အပရိပ်ပါ၊ တပါးကိုလည်း။ ဒဿာမ၊ လှူပါကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ပုန၊ တဖန်၊ ပတ္တပူရံ၊ သပိတ်ပြည့်အောင်။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ထေရော၊ မဇ္ဈိမ ထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာမဏေရော၊ သာမဏေ
ရ သည်။ ဆာတောတို့၊ မွတ်သိပ်ခဲ့ပြီဟူ၍။ တုရိတ တုရိတော၊ အဆောတလျင်လျင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပါယာသိ၊ သွား၏။

တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါတေဿ၊ စောစောကလျင်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိယံ၊ ဂန္ဓကုဋ်ဌိတိုက်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်လျင်။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သုခသာမဏေရော၊ သုခသာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ဃာန်းကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးပြီး၍။ သမဏမဟံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအုံ့ဟူ၍။ နိဝတ္ထော၊ ပြန်ခဲ့၏။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ကိစ္စံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိစ္စသည်။ နိပ္ဖန္နံ နုခေါ၊ ပြီးအုံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တိဏ္ဍံယေဝမဂ္ဂဖလာနံ၊ သုံးပါးသော မဂ်ဖိုလ်တို့သို့လျင်။ ပတ္တဘာဝံ၊ ရောက်သော အဖြစ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လည်း၊ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ အယံ၊ ဤသာမဏေသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ ံ တုံ၊ ရောက်အုံ့သောငှာ။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ သာရိပုတ္တောပန၊ သာရိပုတ္တရာသည်ကား။ မေ၊ ၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဆာတောတိ၊မွတ်သိပ်ခဲ့ပြီဟူ၍။ ဝေဂေန၊လျင်စွာ။ ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို၊အာဒါယ၊ ယူ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ခဲ့၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤသာမဏေသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပတ္တော၊ မရောက်မီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သစေ အာဟရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဆောင်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဣမဿ၊ ဤသာမဏေ၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကေ၊ မုခ်ဦး၌။ ဘာရကံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဌတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကေ၊ မုခ်ဦး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဘာရကံ၊

အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍီ၊ ယူ၏။ ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို။ အာဟာရိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တ-နယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ စတ္တာရောပဠုံ၊ ပြဿနာလေးပါးတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပဠုာဝိဿဇ္ဇနာဝသာနေ၊ အမေးအဖြေအဆုံး၌။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ အာမန္တေတ္မာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ တေ၊ သင်၏။ သာမဏေရသာ၊ သာမဏေအား။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ အာကောဋေသိ၊ ခေါက်၏။ သာမဏေ ရောပိ၊ သာမဏေသည်လည်း။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အား။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိဝုဒေတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဘတ္တေန ဆွမ်းဖြင့်။ အနုတ္ထိကဘာဝံ၊ အလိုမရှိသော အဖြစ်ကို။ ဉတ္မာ၊သိ၍။ သတ္ထဝဿိက ကုမာရော၊ ခုနှစ်အရွယ်ရှိသော သတ္တိသားသည်။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ နိဗ္ဗာနဒ္ဒါနံ၊ ငြိမ်းရာအရပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်လျက်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဓောပိ၊ ဆေး၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ လွှတ်ကုန်၏။ စန္ဒိမသူရိယာပိ၊ လ,နတ်သား၊ နေ,နတ်သား၊တို့သည်လည်း။ ဝိမာနာနိ၊ ဗိမာန်တို့ကို။ မုဉ္စိံသု၊ လွှတ်ကုန်၏။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ အာဝိဇ္ဇနဒ္ဒါနေ၊ တံခါးကို ဝင်ရာ၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ သူရိယော၊ နေသည်။ နဘမဇ္ဈံ၊ ကောင်းကင်လယ်သို့။ အတိက္ကန္တောယေဝ၊ လွန်ကာမျှသည်သာလျှင်။ ပညာယိ၊ လင်း၏။

ဘိက္ခု၂နှံ၊ တို့အား။ သာယနှော၊ ညအခါသည်။ ပညာယဟိ၊ ထင်၏။ သာမဏေရေနစ၊ သာမဏေသည်လည်း။ ဣဒါနေ၀၊ ယခုပင်လျှင်။ တဏ္ဍ-ကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ ကိံ နုခေါ၊ ဟသ္သိနည်း။ အင်္ဂ၊ ယနေ့။ ပုဗ္ဗနှော၊ နံနက်အခါသည်။ ဗလ၀၊ အားကြီးစွာ။ ဇာတေ၊ ဖြစ်သလော။ သာယနှော၊ ညအခါသည်။ မနှော၊ နည်းသလော။ ဣဒါ၊ သို့၀ဒ္ဒိ ံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ အာဂန္ဒွာ၊ လာကော်မူလတ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခု ၎ါလာတော်မူသဲ့ဖြစ်လော အခါ၌။ ကာယ ကထာ၃ယ၊ အဘာယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနုံ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းတည်းဟု။ ၀ုတ္တေ၊ နှားတော် လျှောက်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အင်္ဂ၊ ယနေ့။ ပုဗ္ဗနှော၊ နံနက်အခါသည်။ ဗလ၀၊ အားကြီးစွာ။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သာယနှော၊ ညအခါသည်။ မနှော၊ နည်း၏။ သာမဏေရေနစ၊ သာမဏေသည်လည်း။ ဣဒါနေ၀၊ ယခုပင်လျှင်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ အထစ ပန၊ ထိုအခါ၌ပင်လျှင်။ သူရိယော၊ နေသည်။ မဇ္ဈာ-တိက္ကန္တော်ယေ၀၊ မွန်းတည့် သည်ကို လွန်ခြင်း သည်လျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

ဣတိ ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့ နှားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုညဝန္တောနုံ၊ ဘုန်းရှိကုန်သော သူတို့၏။ သမဏမမ္ပိ၊ ရဟန်းဂဏားကို။ ကရဏကာလေ၊ ပြုသောကာလ၌။ ဧ၀မေ၀ံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဤသို့ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ အင်္ဂ၊ ယနေ့။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီး လေးယောက် တို့သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍုံ သု၊ ယူကုန်၏။ စန္ဒိမ သူရိယာ၊ လ ’ နေ တို့သည်။ ဝိမာ-နာနိ၊ ဗိမာန်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အာ၀ိဠနကေ၊ တံခါးကိုင်ရှာ၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ၏။ အင်္ဂ၊ ယနေ့။ သုခသာမဏေရော၊ သုခသာမဏော သည်။ မာတိကာယ၊ ရေမြောင်း၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဟရန္တော၊ ဆောင်ကုန်သော သူတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥသုံ၊ မြားကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ၊

ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သော၊ ဥသုကာရေ၊ မြားသမားတို့ကို လည်းကောင်း။ စက္ကာဒိနိ၊ လှည်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သော။ တစ္ဆကေ၊ တစည်းသမား တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒမေတ္မာ၊ ဆုံးမ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္မာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၅။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ နေတ္တိကာ၊ ရေကိုဆောင်ကုန်သော လယ်လုပ် သမားတို့သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊ မြားသမားတို့သည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ ဒမယန္တိ၊ ဖြောင့်ကုန်၏။ တစ္ဆကာ၊ တစည်းသမား တို့သည်။ ဒါရုံ၊ သစ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ရှေကုန်၏။ သုဗ္ဗတာ၊ ကောင်းသော အကျင့် ရှိကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထ တိသော ဂါထာယော၊ ထိုဂါထာ၌။ သုဗ္ဗတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဝတာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော သူတို့သည်။ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ သြဝဒိတဗ္ဗာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ အနုသာသိတဗ္ဗာ၊ ကမြစ်အပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်ပေတည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းမျိုသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ-ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဧကာဒသမံ၊ သော။ သုခသာမဏေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဒဏ္ဍဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

သမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၁-ဝိသာခါယ သဟာရိကာ ဝတ္ထု။

(ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းပြစ်သော တစ်ဆယ့်တခုသော ဝတ္ထုကို ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဒဏ္ဍာဝဂ်၌ ဟောရာပြစ်သော ဂါထာ၏။ အဏ္ဍဝဏ္ဏ နာဂကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ တဆယ့်တခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းပြစ်ကား ကိုး ဝတ္ထုတို့၏ အစုဖြစ်သော ဇရာဝဂ်၌ဟောရာဖြင့်ဝ ဗာဂါ၏ဘုန်းတော်ရှိနှင့် ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ကိုံ နုဟာဝ" စသော ကိုပါ၌ကို မိန့်သတည်း)။

"ကိုံ နု-ဟာဝသော ကိမာနန္ဒာ" ဤမျှ ဝမ္ပေဒေသရှိ၊ ကိုံ နုတာ သော ကိမာနန္ဒာ စသော ဤတရားဒေသနာ ခေါ်ကို။ သင်္ဂြာ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ ဘုရား သည်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ ဣတိ၊ နေထိုင်ပြီး၏။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ သဟာယိကာ ဟောဘော်ဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော မိန်းမ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိပေါ်၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပဋ္ဌသတာ ကုလပုတ္တာ၊ ငါးရာကုန်သော အားကျိုးသားဟူသည်။ ဝေါ၊ ဤသို့ ဝိသာခါအား ဆောက်နှင်းသည်ရှိသော်။ ဤမျှ၊ ဤမိန်းပတ်သည်ကို။ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနီယော၊ မမေ့မမလျော့သော ဒုနခြင်းရှိကုန်သည်။ ဘပါ ပန္ဓပေါ၊ ဖြစ်လိမ့်သတတ်။ ဤတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းရ၏။ အတ္ထနော အတ္ထနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့ကို။ ဝိသာခံ ဥပါသိကံ၊ ဝိသာခါ အမည်ရှိသော ဒါယိကာမကြီးကို။ သမ္ပဒိစ္ဆာဒပသုံ၊ ဆောက်နှင်းကုန်၏။ တာ၊ ထိုငါးရာ သော မိန်းမတို့သည်။ ဥယျာနံ ဝါ၊ ဥယျာဉ်သို့လည်းကောင်း။ ဝိဟာရံ ဝါ၊ ကျောင်းသို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိယော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ယာယ၊ ထိုဝိသာခါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ တာ၊ ထို ငါးရာသော မိန်းမတို့သည်။ ကေသို့ ကာလေ၊ကပါးသောအခါ၌။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်လုံး၊ သုရာဆဏော၊ သေသောက်ပွဲ ဟုတ်သည်။ ဟဝိသာတိ ပေါ်၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သတည်းဟု။ ဆဏော၊ သေသောက်သတင်းကို။ ဘံဘိဇ္ဇ၊ ခြောက်ခြား ကုန်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော ဘာဝိကာနံ၊ မိမိလင်တို့ဖခင်။ သုရံ၊ သေကို။ ပဋိယာဒေသုံ၊ စီရင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုယောကျ်ားတို့သည်။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနှစ်ရက် ပတ်လုံး။ သုရာဆဏံ၊ သေသောက်ကို။ ကိဉ္စိတ္တာ၊ ကစားရ၍။ အဇ္ဇမမ ဒိဝသော၊

ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ကမ္မန္တာ၊ အမှုလုပ်ရာအရပ်သို့။ ဘရိယာယ၊မယားတို့နှင့်တကွ။ နိကွန္တာ၊ ထွက်ကုန်လျက်။ အာဂမိံသု၊ ပြန်လာကုန်၏။ တာ-ဂ္ဂတ္ထိယောပိ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း။ မယံ၊ငါ့တို့သည်။သာမိကာနံ၊လင်တို့၏။ သံမုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သုရံ၊သေကို။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှာ။ နလဘိမှာ၊ မရကုန်။ အဓသေသာသုရာစ၊ ကြွင်းသော သေတို့သည်လည်း။အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။ ဂ္ဂဒံ၊ ဤသေကို။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တေ၊ ထိုလင်တို့သည်။နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပိဝိသာမ၊ သောက်ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ အယ္ယ၊အရှင်မ ဝိသာခါ။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ အမှာ၊အမိတို့။ သဝံမုခ၊ကောင်း၏။တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဂတ္တေ့ဗဟုကိစ္စာနိ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စတို့ကို။ ဂတ္ဝာ၊ ပြု၍။ နိကွမထာတိ၊ ထွက်ကုန်လေ့ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာယ၊ ထို ဝိသာခါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ ပဒ္ဒိစ္ဆန္နာဂါရေန၊ဖုံးလွှမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ သုရံ၊ သေကို။ နိဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်ကုန်၍။ မတ္တာ၊ မူးယစ်ကုန်လျက်။ ဝိစရိံသု၊ သွားကုန်၏။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ ဣမာဟိ၊ ဤမိန်းမတို့သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သောအမှုကို။ ကတံ၊ပြုအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌။သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။သာဝိကာ၊ တပည့်မဖြစ်သော ဝိသာခါသည်။ သုရံ၊ သေကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊သွားကုန်၏ဟူ၍။တိတ္ထိယာပိ၊ တိတ္ထိတို့သည်လည်း။ ဂရဟိသန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ဤသို့ကြံ၍။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ အာဟ၊ ၏။ အမှာ၊ရှင်မတို့။ ဝေါ၊ အရှင်မတို့သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုတိ၏။ မုမပိ၊ငါ၏လည်း။ အယသော၊ အကျော်အစောမဲ့ကို။ ဥပ္ပာဒိတော၊ဖြစ်စေအပ်၏။ သာမိကာပိ၊ လင်တို့သည်လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ ကုဇ္ဈိသန္တိ၊ အမျက်ထွက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌။ ကိံ ကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ပြုရကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အယ္ယ၊ အရှင်မ။ ဂိလာနာလယံ၊ နာကျန်ကို။ "မကျန်းမာယောင်ကိုလည်းဟု"။ ဒဿယိဿာမ၊ ပြကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ သကေနုကမ္မေန၊ မိမိအမှုဖြင့်။ ပညာယိဿထ၊ ထင်ကုန်

လတ္တံ့။ ဣတိ ဤသို့ဆိုဏ်။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ရေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ်။ ဂိလာနာလယံ၊ နာကျန်ကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ သာမိကာ၊ လင်တို့သည်။ ဣတ္ထန္နာမာစ၊ ဤမည်သော မိန်းမတို့သည်လည်း။ ကဟန္တိ၊ အဘယ်မှာနေကုန်သနည်းဟု။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဂိလာနာတိ၊ နာကုန်၏ ဟူသော စကားကို။ သုတ္မာ၊ ကြားရ်။ အဒ္ဓါ၊ မချေတ်။ တောဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ အဝေ ဃသာ၊ ကြင်းကုန်သော။ သုရာ၊ သေတို့ကို။ ပိတာ၊ သောက်ကုန်သည်။ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ ဤသို့မှတ်ရ်။ တာ၊ ထိုမိန်းမ တို့ကို။ ပေါ်ထေတ္မာ၊ ထောင်းခတ်ရ်။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါ်ပေသုံ၊ ရောက်စေကုန်၏။ တာ၊ထိုမိန်းမတို့သည်။ အပရသ္မိံ ပိ၊ တပါး လည်းဖြစ်သော။ ဆဏာဝါရေ၊ သေသောက်သဘင်ပွဲ ကြိမ်ပြန်သည်ရှိသော်။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ သုရံ၊ သေကို။ ပိဝိတုကာမာ၊ သောက်လိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ကပ်ရ်။ အယျေ၊အရှင်မ ဝိသာခါ။ နော၊ ငါတို့ကို။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော့။ ဣတိ ဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ရှေးဘ၌လည်း။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အယသော၊ အကျော်အစောမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒိတော၊ဖြစ်စေအပ်၏။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု နေဿာမိ ဟိ၊ မဆောင်အံ့ဟူ၍။ တာယ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေါ၊ဤသို့။ နု ကဲရိယာမာတိ၊ မပြုပါအံ့ဟု။ သမသာ-သေတ္မာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ တံ၊ ထိုဝိသာခါသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်ရ်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အယျေ၊အရှင်မ ဝိသာခါ။ ဗုဒ္ဓပူဇံ၊ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းကို။ ကာတုကာမမှာ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နော၊ ငါတို့ကို။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အမှာ၊ အို အမိတို့။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော့။ ပရိဝစ္ဆကရောထ၊ သွားအံ့သော အစီအရင်ကို ပြုကုန်လော့။ ဣတိ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ စကော်ဌကေဟိ၊ ပန်းပုံစတောင်းတို့ဖြင့်။ ဂန္ဓမာလာဒီနိ၊နံ့သာ ပန်း စသည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတ္မာ၊ ယူစေ၍။ သုရာပုဏ္ဏေ၊ သေဖြင့် ဖြည့်ကုန်သော။ မဏ္ဍိဝါရကေ၊ သေဗူး ပုလင်း

တို့ကို။ "လက်ဆုပ်အိုးတို့ကို"။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ သြသမ္ဘေတွာ၊ ဆဲ၍။ မဟာပဒ္ဒေ၊ အပေါ် ရုံပုဆိုးကြီးတို့ကို။ပါရုပေတွာ၊ ရုံ၍။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ တာယ၊ ထိုဝိသာခါနှင့်။ သဒ္ဒီ၊ တက္ခ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသမာနာယ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက် ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ မုဋ္ဌဝါရကေဟေဝ၊ သေဗူး ပုလင်းတို့ ဖြင့်သာလျှင်။ သုရံ၊ သေကို။ပိဝိတွာ၊သောက်၍။ ဝါရကေ၊ သေပုလင်းတို့ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ နိသိဒိံ သု၊ နေကုန်၏။

ဝိသာခါ၊ဝိသာခါသည်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ဣမာသံ၊ဤမိန်းမတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တာပိ၊ထိုမိန် မတို့သည်လည်း။ မဒဝေဝေန၊ သေအရက်ဟုန်ဖြင့်။ ကမ္မမာနုသရီရာ၊ တုန်လှုပ်သောကိုယ်ရှိကုန်လျက်။နစ္စာမ၊ ကကုန်အံ့။ဂါယာမ၊ သီကုန်အံ့။ ဣတိ စိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အထ၊ လုံအခါ၌။ မာရကာယိကာ၊ မာရ်၏အပင်းအသင်းဖြစ်သော။ကော ဒေဝဟာ၊ နတ်တယောက်သည်။ ဣမာသံ၊ ဤမိန်းမတို့၏။ သရီရေသု၊ ကိုယ်တို့၌။ အဓိ မုစ္ဆိတွာ၊ ပူးဝင်၍။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ပုရတော၊ရှေ့မှ။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖေါက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို။ ဒဿယိဿာမိ၊ ပြအံ့။ ဣတိ စိတ္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ သရီရေသု၊ ကိုယ်တို့၌။ အဓိမုစ္စိ၊ ပူးဝင်၏။ တာသု၊ တို့တွင်။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရတော၊ရှေ့မှ။ ပါဏိံ ပဟာရိတွာ၊ လက်ခုပ်တီး၍။ ဟသိံ သု၊ ရယ်ရှင်ကုန်၏။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။နစ္စိတုံ၊ ကခြင်းငှာ။ အာရဘိံ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤ အမှုသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဉတ္တာ၊သိ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မာရကာယိကာနံ၊ မာရ်၏အပင်းအသင်း နတ်တို့အား။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတုံ၊ ရစေခြင်းငှာ။ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧကေကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ပါရမိ ယော၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေန္တေန၊ ဖြည့်သဖြင့်။ မာရကာယိကာနံ၊ မာရ်၏

အပင်းအသင်းဖြစ်သော နတ်တို့အား။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘတ္ထာယ၊ ရစေခြင်းငှာ။ နှ ပူရိတာ၊ မဖြည့်အပ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာ၊ ထို မိန်းမတို့ကို။ သုံဝေဇေတုံ၊ ထိတ်လန့်စေခြင်းငှာ။. ဟေဋ္ဌာဘာမုကလောမတော၊ အောက်ဖြစ်သော မျက်မှောင်အမွေးတော်မှ။ ရသ္မိယော၊ ညီသောရောင်ခြည် တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ တာဝ ဒေဝ၊ ထို ခဏ၌လျှင်။ အန္ဓကာရတိမိရာ၊ အလွန်မှိုက်လှစွာသော မှောင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဘီတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တေန၊ ထိုအမှိုက်ဟူသော မှောင်ဖြင့်။ မရဏဘယဇ္ဇိတာ၊ သေရအံ့သော ဘေးဖြင့် ခြိမ်းသောကြောင့်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်းဌ။ သုရာ၊ သေတို့သည်။ ဇီရိ၊ကျေ၏။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။နိသိန္နပလ္လင်ကော်၊ နေတော်မူရာ ပလ္လင်မှ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။ သိနေရုမုဒ္ဓနိ၊ မြင်းမိုရ် တောင်ထိပ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ဥဏ္ဏလောမတော၊ ဥဏ္ဏလုံ မွေ့ရှင်တော်မှ။ ရသ္မိ ံ၊ ဖြူသော ရောင်ခြည်တော်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ တံ ခဏေ ယေဝ၊ ထိုလွှတ်တော်မူသောခဏ၌သာလျှင်။ စန္ဒသဟဿုဂ္ဂမနံဝိယ၊တစ်ထောင် သော လတို့သည် ထွက်၍ ထွန်းလင်းဘိသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ တာဏ္ဍတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့သည်။ မမ သန္တကံ၊ ငါ့ဘုရားအတံသို့။ အာဂစ္ဆမာနာဟိ၊ လာကုန်လျက်။ ပမတ္တာဟိ၊ မေ့လျော့ခြင်းတို့ဖြင့်။ အာဂန္တုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့၏။ ပမာဒေနေဝ၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။မာရကာယိကာ၊ မာရ်၏အပင်းအသင်းဖြစ်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့ သည်။ ဟသာဒီနိ၊ ရယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ အကရုဏာဒ္ဌာနေ၊ ပြုရာမဟုတ်သော အရပ်၌။ ဟသာဒီနိ၊ ရယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်ကိုသည်။ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ အဂ္ဂိနံ၊ မီးတို့ကို။ နိဗ္ဗာပနတ္ထာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၆။ ဥပါသိကာယော၊ တို့။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဇ္ဇလိတော၊ ရှုဂ အစရှိသော တဆယ့်တပါးသော မီးတို့ဖြင့် တောက်လောင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ ကိ ံ နု ဟာသော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ရယ်ရွှင်ရအံ့နည်း။ အာနန္ဒော၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိ ံ နု၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ရအံ့နည်း။ အန္ဓကာရေန၊ အင်ဇွာတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ဖြင့်။ ဩနဒ္ဓါ၊ မြေးရှက်အပ်သော သင်တို့သည်။ ပဒီပံ၊ ပညာဟူသော ဆီမီးအလင်းကို။ ကိ ံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဂဝေသထ၊ မရှာကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ယိုဂါထာ၌။ အာနန္ဒောကိ၊ အာနန္ဒာယူသည်ကား။ တုဋ္ဌိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကည်း။ ဣဒံအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒုတ္ထံဒုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ လောက သန္ဓိဝါသေ၊ ဤလူအပေါင်း၌။ ရာဂါဒီဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ ဧကာဒသဟိ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။ အဂ္ဂိဟိ၊ မီးတို့ဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဇ္ဇလိတော၊ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဟာသောဝါ၊ ရယ်ရွှင်မြင်းသည်လည်းကောင်း။ တုဋ္ဌိဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ သော၊ ဤရယ်ရွှင်ခြင်းကို။ အကတ္တမ္ဘ-ရှပေါ ယေဝနု၊ မပြုအပ်သောသဘောရှိသည်သာလျှင် မဟုတ်တုံလော။ ဟိ၊ ကုံ့ကားသင့်စ။ အဒ္ဒဝတ္ထုကေန၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော။ ဘဝိတ္ဌန္ဓကာရေန၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အမိုက်တိုက်ဖြင့်။ ဩနဒ္ဓါ၊ မြေးရှက်သည် ရှိသော်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ တယော၊ အန္ဓကာ၊ ရဃာ၊ ထိုအမိုက်တိုက်ကိုသာ လျှင်။ ဝိဓမနတ္ထာယ၊ ဖျောက်လွှင့်ခြင်းငှာ။ ကိ ံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဥဏာဒီပံ၊ ပညာကည်းသူ၏သော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ နဂဝေသထ၊မရှာကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ။ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဠသတာ ဣတ္ထိယော၊ ငါးရာသော မိန်းမတို့သည်။ သောတာ ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ ံ သု၊ တည်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ အစလသဒ္ဓါယ၊ မတုန်လှုပ်သော သဒ္ဓါခြင်းဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ သိနေရုမတ္ထကာ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှ။ ဩတရိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားနေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ

သည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၏ သော သုရာနာမ၊ ဤသေ
မည်သည်ကား။ ပါပိကာ၊ ယုတ်မာစွာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧဝရူပါနာမ၊
ဤသို့ သဘောရှိသည် မည်ကုန်သော။ ဣမာ ဣတ္ထိယော၊ ဤမိန်းမတို့သည်။
ကုမ္မာဒိသဿပုဒ္ဓဿ၊အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ သဘောရှိသော ဘုရားရှင်၏။ ပုရတော၊
ရှေ့မှ။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဣရိယာပထမတ္တံပိ၊ ဣရိယာပုထိမျှကိုလည်း။
သဏ္ဌာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တိယော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိ
သော်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပါဏိံ ပဟာရိတ္ဝာ၊ လက်ခုပ်တီး၍။ ဟသနဂီဘနစ္စာဒီနိ၊
ရယ်ရှင်ခြင်း သီချင်း ကခြင်းစသည်တို့ကို။ အာရဘိ သု၊ ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ အာမ၊
ချော်ပ ယုတ်မာသည် မှန်၏။ သော သုရာနာမ၊ ဤသုရာမည်သည်ကား။
ပါပိကာ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ တေ၊ ထိုသုရာကို။ နိဿာယ၊
မှီ၍။ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အနုယုဇ္ဇ-
သန်း၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်
တော်မူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောပန၊ ဤသေတို့သည်ကား။ ကဒါ၊
အဘယ်ကာလ၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိစုတ္တော၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။
တဿ၊ ထိုဝိသာခါအား။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ သေဖြစ်ခြင်းကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်
အားဖြင့်။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ အတီတံ၊လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။
အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ကုမ္ဘဇာတကံ၊ ကုမ္ဘဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဝိသာခါယသဟာယိကာ၊ ဝတ္ထု သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ရာဇဝဂ္ဂ။ ၂-သီရိမာဝတ္ထု။

(ဝိသာခါ၏ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော ငါးရာကုန်သောမိန်းမ
တို့၏ အတ္တုပ္ပတ္တိတို့၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ယခု
အခါ သီရိမာဝတ္ထု၌ဟောရာဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်
ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "ပဿစိတ္တကတံ" စသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း)။

"ပဿ စိတ္တကတ" ဣတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပဿစိတ္တကတံ–စသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သိရိမံ၊ သိရိမာကို။ အာရဗ္ဘ၊ **အ**ကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ **ဟော**တော်မူ၏။

ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အတိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှသော။ သာဂဏိကာ၊ ထိုပြည်တွင်အဆာမသည်။ ကေသဿ ပန၊ အခါ တပါး၌ကား။ အန္တောဝေသေ၊ ဝါတွင်း၌။ သုမန သေဋ္ဌိ ပုတ္တသ၊ သုမန သင်္ဘေးသား၏။ ဘရိယာယ၊ မယားဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏက သေဋ္ဌိဿ၊ ပုဏ္ဏက သင်္ဘေး၏။ ဓီတာယ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဥတ္တရာနာမာယ ဥပါသိကာယ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမကို။ အဟရိတ္ဝါ၊ ပြစ်မှား၍။ တံ၊ ထို ဥတ္တရာ ဒါယိကာမကို။ ပဿာဒေတု ကာမော၊ ကြည်ညို စေလိုသည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထို ဥတ္တရာအမည်ရှိသော ဒါယိကာမ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စရှိသော။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ခမာပေတွာ၊ ကန်တော့စေ၍။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဒသဗလဿ၊ ဘုရားတော်ဆယ်ပါး တည်းဟူသော အား ကိုယ်တော်၏ ဆယ်ပါးသော အားနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနာကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။

အ ကောခေန၊ အမျက်မထွက် သဖြင့်။ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်သောသူကို။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာမုံ၊ မကောင်း သောသူကို။ သာဓုနာ၊ ကောင်းသော သဘောဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယံ၊ ဝန်တိုသောသူကို။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ မမှန် ပြောသောသူကို။ သစ္စေန၊ မှန်သောစကားဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလံ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိကိရ၊ ရောက်သတတ်။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ သီရိမာ ပြည့်တန်းဆာမ ဝတ္ထု၌။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရ ကထာပန၊ ကိုကား။ ကောဓဝဂ္ဂေ၊ ကောဓဝဂ်၌။ အနုမောဒနာ ဂါထာ ဝဏ္ဏနာယမေव၊ အနုမောဒနာ ဂါထာ၏ အဖွင့်၌သာလျှင်။

အာဝီ၊ ထင်စ္စာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီး၍ကား။ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတ္တာ၊ ဖိတ်၍။ ပုန ဒိဝသေ၊ တဖန် မိုဃ်းသောက်သော နေ့၌။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ အဌကဘတ္တံ၊ အဌကဘတ်ကို။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ အာဒိတောဝ၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ အဌ ဘိက္ခူ၊ ရှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧဟိ၊ အိမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သပ္ပိံ၊ ထောပတ်ကို။ ဂဏှထ၊ ခံယူကုန်လော့။ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို။ ဂဏှထ၊ ခံယူကုန်လော့။ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဧကေနပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်လည်း။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော ဆွမ်းသည်။ တိဏ္ဏံပိ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ စတုန္နံပိ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ သောဌသ ကဟာပဏ ပရိဗ္ဗယေန၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်သပြာဟူသော မျိုးရိက္ခာဖြင့်။ ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်းကို။ ဒီယျတိ၊ လှူအပ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဧကော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ တဿ၊ ထိုသိရိမာ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဌကဘတ္တံ၊ အဌကဘတ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ တိယောဇနမတ္တဂေ၊ သုံးယူဇနာထက်၌ ကေဝိဟာရံ၊ တဆုံသော ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဣသယော၊ ဤအခါ၌။ ထေရုပဋ္ဌာနေ၊ မထေရ်ကြီးအား ခစားရာအရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ နေဝါသိကာ၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်။ ယ္ဟိ ဣ သု၊ မေးကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်မှ။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှတော၊ ယူ၍။ အာဂတောဝ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ သိရိမာယ၊ သိရိမာ၏။ အဌက ဘတ္တံ၊ အဌကဘတ်ကို။ မေ မယာ၊ သည်။ ဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်ရပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ မနာပံ၊ နှစ်လိုဖွယ်သောဆွမ်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒေတိ၊ လှူ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တဿ၊

ထိုသီရိမာ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဝဏ္ဏေတုံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ နု သက္ကာ၊မတတ်နိုင်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ကေန၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော ဆွမ်းကို။ တိဏ္ဏံပိ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ စတုန္နံပိ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ ပဟောတိ၊လောက်၏။ ဒေယျဓမ္မတောပိ၊ လှူဖွယ် ဝတ္ထုတက်လည်း။ တဿာ ပန၊ ထိုသီရိမာကို။ ဒဿနမေव၊ မြင်ရခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်ကဲ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ သာဂ္ဂတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဝေရူပါစ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဝေရူပါစ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တဿာ၊ ထိုသီရိမာ၏။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဝဏ္ဏေ-သိ၊ ချီးမွမ်း၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတယောက်သည်။ တဿာ၊ ထိုသီရိမာ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အဒဿနေ နေဝ၊ မမြင်ဘူးဖဲလျှင်။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုသီရိမာကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော ဝသိဋ္ဌံ၊ မိမိ၏ စိတ်အရေအတွက်ကို။ ကထေတ္တာ၊ ဆို၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဌိတိကံ၊ ထေရ်ဧဋ္ဌကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ တသ္မိံ ဂေဟေ၊ ထိုသီရိမာအိမ်၌။ တုံ၊ သင်သည်။ သံဃတ္ထေရော ဟုတ္တာ၊ သင်္ဃာ့ထေရ် ဖြစ်၍။ အဌကဘတ္တံ၊ အဌကဘတ်ကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသည်ရှိသော်။ ပါ၊တောဝ၊ စောစောကလျှင်။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဋ္ဌတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ သလာကဋ္ဌံ၊ စာရေးတံ တင်းကုပ်သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ သံဃတ္ထေရော ဟုတ္တာ၊ သံဃာ့ထေရ်ဖြစ်၍။ တဿာ၊ ထိုသီရိမာ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဌကဘတ္တံ၊ အဌကဘတ် စာဇရေးတံကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ယော ပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့၌။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂတဝေလာယ မေဝ၊ သွားသောအခါ၌သာ

လျှင်။ အဿာ၊ထိုသိရိမာ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ရောဂေါစ၊အနာသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့ကို။ သြမုဋ္ဌိဘာ၊ ချုတ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသိရိမာ၏။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့သည်။ အဌကဘတ္တံ၊ အဌကဘတ် စာရေးကံကို။ လဘိတ္မာ၊ ၍။ အာဂတော၊ လာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သာ၊ ထိုသိရိမာသည်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ နိသီဒါပေတုံ၀ါ၊ နေစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပရိဝီသိ-တုံ၀ါ၊ လုပ်ကျွေး ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ အသက္ကောန္တီ၊ မဘတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒါသိဒယာ၊ ကျွန်မတို့ကို။ အာဏာဒေသိ၊ စေ၏။ အမ္မာ၊ အမိတို့။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ အယ္ယ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ နိသီဒါပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပါယေတ္မာ၊ သောက်စေ၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ဒတ္မာ၊ လှူ၍။ ဘတ္တဝေလာယ၊ ဆွမ်းစားချိန်အခါ၌။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဒေထ၊ လှူကုန်လော့။ ဣတိ အာဏာပေသိ၊ ဣတိသို့စေ၏။ တာ၊ ထိုကျွန်မတို့သည်။ အယ္ယ၊ ရှင်မ။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဝေသေတ္မာ၊ သွင်း၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပါယေတ္မာ၊ သောက်စေ၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ဒတ္မာ၊ လှူ၍။ ဘတ္တဝေလာယ၊ ဆွမ်းစားချိန်အခါ၌။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေ၍။ တဿာ၊ ထိုရှင်မအား။ အာရောစယိ ်သု၊ ကြားကုန်၏။ သာ၊ ထိုသိရိမာသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ချီ၍။ နေထ၊ ဆောင်ပါကုန်လော့။ အယ္ယ၊ အရှင်ကောင်းတို့ကို။ ဝန္ဒိဿာမိ၊ ရှိခိုးပါအုံ့။ ဣတိ ဝတ္မာ၊ ဣတိသို့ဆို၍။ တာဟိ၊ ထိုကျွန်မတို့သည်။ ပရိဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ချီ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နီတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝေဒမာနေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသဘောရှိသော။ သရီရေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။ သော ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထိုသိရိမာကို။ ဩလောကေတ္မာ၊ ကြည့်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဂိလာနာယ၊ နာလျက်လည်း။ ဧတိဿာ၊ ဤမိန်းမ၏။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံ ရူပ သောဘာ၊ ဤအဆင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်လျှင်။ တာဝ၊ ဆိုဘွယ်မရှိ၏ ရှင့်။ အရောဂ-

ကာလေပန္၊ အနာမရှိသော ကာလဋ္ဌကား။ သဗ္ဗာ ဘရဏ ပဋိမဏ္ဍိတာယ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့် တန်းဆာဆင်ခြင်းရှိသော။ ဣမိဿာ၊ ဤသီရိမာ၏။ ဤဒီသီ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရူပ သမ္ပတ္တိ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်မှာ ဆိုရာရှိအံ့နည်း။ ဣဘို စိန္ဓေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယိ၊ ထိုရဟန်း၏။ အနေကာသဿကောဋိသဟဿိစိတော၊ များစွာသော နှစ်အကုဋေပတ်လုံး ကောင်းစွာ စုဝေး၍တည်သော။ ကိလေ-သော၊ ကိလေသာသည်။ သမုဒါစရိ၊ ပြင်းစွာဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အ ညာဏိဟုတ္ဝာ၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ''မိန်းမောသည် ဖြစ်၍လည်းဟူ''။ ဘဘ္ဂံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘုဥ္ဇတိ၊ စားခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍။ ဟေမန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ စီဝရကဏ္ဍံ၊ သင်္ဃန်းစွန်းကို။ ပတ္ထ-ရိတ္ဝာ၊ ဖြန့်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဟေဝ သဟာယကော ဘိက္ခု၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်း[illegible]သည်။ ယာဝစ္ဆောပိ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ ဘောဇေတုံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဆိန္နဘဒ္ဒတ္တာ၊ ပြတ်သော ဆွမ်း ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့ဌာသာလျှင်။ သာယန သမယေ၊ ညအခါ၌။ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သာသနံ၊ သတင်း စကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝကမ်း။ ကနိဋ္ဌဘာဂိနိ၊ နှစ်မယ်ဖြင်သော။ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတိ ပေသေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာဝ၊ ကြားရ၍လျှင်။ ရညော၊ မင်းအား။ သာသနံ၊ သတင်း စကားကို။ ဝဟိတိ၊ စေ၏။ သိရိမာယ၊ သိရိမာအား။ စတုဝီသတိ ဝိဟာရ-ကိစ္စံ၊ သင်္ဃိုဟ်ခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာမကသုသာနေ၊ သုသာန်တစ်ဖြင်၌။ တံ၊ ထိုသီရိ မာကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ကာကာ၊ ကျီးတို့သည်။ နခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇာပေတ္ဝာ၊ အိပ်စေ၍။ ရက္ခာပေထ၊

စောင့်စေကုန်လေ့။ ဣတိပဟိတိ၊ ဤသို့စေ၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တထာ၊ ထို ဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပဋ္ဌိပါဋိယာ၊ အစဉ် အတိုင်း။ တယောဒီဝသာ၊ သုံးရက်တို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန် သည်ရှိ သော်။ စတုတ္ထေ ဒိဝသေ၊ လေးရက် မြောက်သောနေ့၌။ သရိရံ၊ကိုယ်သည်။ ဥဒ္ဓုမာယိ၊ ဖူးဖူးရောင်၏။ နဝဟိ ဝဏ္ဏမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသော အမှာဝတ်တို့မှ။ ပဋ္ဌဝါ၊ ပိုးလောက်တို့သည်။ ပဋ္ဌရိ သု၊ ယိုစီးကုန်၏။ သကလသရီရံ၊ကိုယ် အလုံးသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်၏။ သာလိဘတ္တစာဋိဝိယ၊ သလေးထမင်း ချက် သော အိုးစရည်းကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ နဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂေဟရက္ခကေ၊အိမ်စောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒါရကေ၊ တို့ကို။ ထပေတ္မာ၊ ထား၍။ သိရိမာယ၊ သိရိမာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ခြင်း ငှာ။ အနာဂစ္ဆန္တာနံ၊ မလာကုန်သော သူတို့အား။ အဋ္ဌ ကဟာပဏော၊ ရွှစ် သပြာသည်။ ဒဏ္ဍော၊ မင်းဒဏ်သင့်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဘေရိံ စရာပေသိ၊ စည်လည်စေ၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့လည်း။ ပေသေသိ၊စေ၏။ ဗုဒ္ဓပမုခေ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု-သံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ သိရိမာ၃ယ၊ သိရိမာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ရှုခြင်း ငှာ။ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာစေလေ့။ ဣတိပေသေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားစေ၏။ သိရိမာယ၊ သိရိမာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှာ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိအာဟရောစေသိ၊ ဤသို့ကြားစေ၏။ သောပိဒဟရဘိက္ခု၊ ထိုပဉ္စင်းယော်သည် လည်း။ စတ္တာရောဒိဝသေ၊ လေးရက်တို့ပတ်လုံး။ ဣဿိ၊ တစုံတယောက် ရှိသော်သူ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အဂဏှောတ္မာ၊ မနာယူမူ၍။ ဆိန္နဘတ္တောဝ၊ ဆွမ်းမုစားပဲလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ ပတ္တော၊ သပိတ်၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ ပူတိကံ၊ ပုပ်ဆိုးခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ပတ္တော၊ သပိတ်၌။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ဥဒ္ဒဟိ၊ တက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းသို့။ သောသ-ဟာယကောဘိက္ခု၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းရဟန်းသည်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ အာဝုသော၊ ဂါရှင်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိရိမာယ၊ သိရိမာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဆာတဗ္ဗတ္တောပိ၊

မှတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်း ရှိသော်လည်း။ သီရိမာတိ၊ သီရိမာဟူ၍။ ဝုတ္တပဒေ-သေယော၀၊ ဆိုကာမျှ၌သာလျှင်။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထ၍။ ကိं၊ အဘယ်ကို။ ဘဏ္ဍသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ သီရိမံ၊ သီရိမာကို။ ဒဠ္ဌုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ကြ၏။ တုံပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဂမိဿသိ၊ လိုက်အုံ့လော။ ဣတိ စုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာဂမိဿာမိ၊ ပြောလိုက်ပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ထ၀ိကာယ၊ အိတ်၌။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ သွတ်၍။ ဘိက္ခုသံ၀ေနေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ အဂမာသိ၊ လိုက်လာ၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခုသံ၀ပရိ၀ုတော၊ ရဟန်းသံ၀ါခြံရံလျက်။ ဧကပသေ၊ နံပါးတဘက်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဘိက္ခုသံ၀ေါ၀ပိ၊ ရဟန်းသံ၀ါသည် လည်းကောင်း။ ရာဇပရိသာပိ၊ မင်းပရိတ်သတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥ၀ါသကပရိသာပိ၊ ဒါယကာပရိသတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧကေကပသေနေ၊ပါးတဘက်တဘက်၌။အဋ္ဌံသု၊ရပ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သော၊ ဤသူကား။ ကာ၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧ၀ကာယ၊ ဧ၀ကဿ။ ဘ၀ိနီ၊ နှစ်မဖြင့်သော။ သီရိမာနာမ၊ သီရိမာအမည်ရှိသောသူတည်း။ ဣတိ၊ လျှောက်၍။ သော၊ ဤသူကား။ သီရိမာ၊ သီရိမာလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြော်သီရိမာမှန်ပါ၏။ ဣတိအ၀ေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ နဂရေ၊ ဖြည်၌။ ဘေရိं စရာပေဟိ၊ စည်လည်စေလော့။ သဟသာ၊ တဏှောင်သောဥစ္စာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သီရိမံ၊ သီရိမာကို။ ဂဏှန္တု၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ စည်လည်စေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဧကောပိ၊ တယောက်မျှလည်း။ ဟန္တ္ဝါ၊ ၀ါယူအုံ့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဟာနေ့ တို ၀ါ၊ ၀ါ့အားဖြစ်စေကုန်လော့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ၀ဒန္တော၊ ဆိုသောသူမည်သည်။ နအဟောသိ၊ မရှိ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နဂဏှန္တိ၊ ယူသူသည် မရှိပါကုန်။ ဣတိအာရောစေသိ၊ ဤသို့ကြား၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။

အဂ္ဂံ၊ အဘိုးကို။ သြသာရေဟိ၊ ငါးရာလျှော့တိလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပဠသတာနိ၊ ငါးရာတို့ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဂဏ္ဍန္တု၊ တီ၊ ယူကုန်လော့ဟု။ ဘောရိ စရာပေတ္တာ၊ စည်လည်စေ၍။ ဂဏ္ဍနကံ၊ ယူလိုသော။ ကိဠိ၊ တစုံတယောက်သော သူကို။ အဒိသ္သာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ အစုတိယာ-နိသတာနိ၊ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒွေသတာနိ၊ နှစ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဧကံသတံ၊ တစ်ရာကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏာသံ၊ ငါးဆယ်ကို လည်းကောင်း။ ပဠဝီသတိကဟာပဏေ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးသပြာတို့ကို လည်း ကော့င်း။ ဒသကဟာပဏေ၊ ဆယ်သပြာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဠကဟာပဏေ၊ ငါးသပြာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧကံကဟာပဏံ၊ တသပြာကိုလည်းကောင်း။ အစ္ခုံ၊ ငါးမူးကိုလည်းကောင်း။ ပါဒံ၊ တမတ်ကိုလည်းကောင်း။ မာသံ၊ တပဲကိုလည်းကောင်း။ ကာကနိကံ၊ တရွေးကိုလည်းကောင်း။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ သီရိမံ၊ သီရိမာကို။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူစေ ကုန်သတည်းဟု။ ဘောရိ စရာပေတ္တာ၊ စည်လည်စေ၍။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုသီရိမာကို။ နဂ္ဂစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ၊ မုဓာပိ၊ အချည်းအနှီလည်း။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူစေကုန်လော့ဟု။ ဘောရိ စရာပေသိ၊ စည်လည်စေ၏။ ဟန္ဒိ ဝါ၊ ငါယူအံ့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဟောန္တု၊ တိ ဝါ၊ ယူခြင်းငှါ သင့်ကုန်၏ ဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဝဒန္တောနာမ၊ ဆိုသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မရှိ။ ရာဇာ၊ မင်း သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မုဓာပိ၊ အချည်းအနှီးလည်း။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူလိုသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မဟာဇနဿ၊ လူများ အပေါင်းသည်။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဣမဿိ ယေဝ နဂရေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သဟဿံ၊ တစ် ထောင်ကို။ ဒတ္တွာ၊ပေး၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့မျှ ယဉ်ပါးခြင်း ကို။ လဘိ သု၊ ရကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မုဓာ၊ အချည်းနှီးပင်။ ဂဏ္ဍန္တောပိ၊ ယူလိုသော သူသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခယဝယပဗ္ဗတ်၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ထသော။ အာတုရံ၊ ကျင်နာစွာထ သော။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်မျှသာဖြစ်ထသော။

အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဣတိဝတ္ထု၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၄၇။ ။ယဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ခုဝံ၊ မြဲသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဌိတိ၊ တည်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ စိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်းဆာ စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်ထသော။ ဗိမ္ဗံ၊ ရွှေရွပ်နှင့် တူထသော၊ အရှုကာယံ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတ္ထု၏အစုမ်းဖြင့် အိုင်းအမာနှင့် တူသော ကိုယ်ရှိထသော့။ သမုဿိတံ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့် စိုက်ထားအပ်ထသော။ အာတုရံ၊ ကျင်နာစွာထသော။ ပဟုသက်ပ်ံ၊ မျိုးစွာသော လူအပေါင်းသည်မျိုးသောအားဖြင့် ကြုံအပ်ထသော။ ဣမံ၊ဤအတ္တဘောတည်း ဟူသော ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ စိတ္တကတန္တိ၊ စိတ္တကတံဟူသည်ကား။ကတစိတ္တံ၊ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိသော။ ဝတ္ထဘရဏ မာလာလင်္ကာရာဒီဟိ၊ အဝတ်တန်းဆာ ပန်းဆင်ယင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ စိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဗိမ္ဗန္တိ၊ ဗိမ္ဗံဟူသည်ကား။ ဒီဃာဒိယုတ္တဒ္ဒါနေသု၊ ရှည်ခြင်း စသည်နှင့် ယှဉ်ရာအရပ်တို့၌။ ဒီဃာဒိဟိ၊ ရှည်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ အင်္ဂါပစ္စင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်။ သဏ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သော။အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောတည်း။အရှုကာယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နဝန္နံဝဏ္ဏမုခါနံ၊ ကိုးပါးသော အမာဝတ္ထု၏။ ဝသေန၊ အစုမ်းအားဖြင့်။အရှုဘူတံ၊ အိုင်းအမာသဘာဝယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ကာယံ၊ ကိုယ်တည်း။ သမုဿိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တိဟိ အဋ္ဌိသတေဟိ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့်။ သမုဿိတံ၊ ဆောက်၍ထားအပ်သော၊ အာတုရန္တိ၊ အာတုရံ ဟူသည်ကား။ သမ္ဘံ ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဣရိယာပထာဒီဟိ၊ ဣရိယာပုထ် စသည်တို့ဖြင့်။ ပရိဟာရိတမ္ဘတာယ၊ ဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိစ္စတာ၊အမြဲ။ဂိလာနံ၊ ပင်ပန်း ကျင်နာသော သူတည်း။ ပဟုသက်ပ်ဟန္တိ၊ ပဟုသက်ပ် ဟူသည်ကား။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းသည်။ ပဟုဓာ၊ မျိုးသောအားဖြင့်။ သက်ပ်ပ်တံ၊ ကြုံအပ်သော။ ယဿ နတ္ထိ ဓုဝံဌိတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဓုဝဘာဝေါ ဝါ၊ မြဲစွာဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဌိတိဘာဝေါ ဝါ၊

အရှည်တည်သော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧတံ၊ ထိုအတွေ့ဘောသည်။ ဘေဒေန၊ အပြားအားဖြင့်။ ဝိကိရက-ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မမေဝ၊ ဖရိုဖရဲရှိခြင်း ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအတွေ့ဘောကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှင်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ သောပိ ဘိက္ခု၊ ထိုသီရိမာကို မေတ္တာရောက်သော ရဟန်းသည်လည်း။ သောတာ ပတ္တိဖလေ၊ သေ၁တာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ သိရိမာဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၃-ဥတ္တရာ ထေရီဝတ္ထု။

(သီရိမာ၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဥတ္တရာထေရီဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ပရိဇိဏ္ဏာမိဒန္တိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

"ပရိဇိဏ္ဏာမိဒန္တိ" ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပရိဇိဏ္ဏာမိဒံ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဥတ္တရာထေရိံ နာမ၊ ဥတ္တရာမည်သော ထေရီကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ထေရီမထေရ်မသည်။ ဇာတိယာ၊ အရွယ်အားဖြင့်။ ဝိသတိဝဿသတိကာ၊ အသက် တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ရှိမှ ရဟန်းပြုလျက်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ လဒ္ဓပိဏ္ဍပါတာ၊ ရအပ်သော ဆွမ်းရှိပြီးသော်။ အန္တရဝီထိယံ၊ ခရီးအကြား၌။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ အာပုစ္ဆိတ္မာ၊ ပန်၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အပဋိက္ခိပေတ္မာ၊ မပယ်မူ၍။

ဂဏ္ဍန္တိသ၊ ယူသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဒတ္တာ၊ပေး၍။ နိရာဟာရာ၊ ပြတ်သော အာဟာရရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဒုတိယေပိ ဒိဝသေ၊နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ တတိယေပိ ဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ဧစံ၊ ဤအတူလျှင်။ တသ္မေ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏လျှင်။ တသ္မိံ ယေဝ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ နိရာဟာရာ၊ အစာကင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထေ ဒိဝသေ ပန၊ လေးခုမြောက်သောနေ့ကား။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တီ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ကေသို၊ တခုသော။ သမ္ဘာဝေ့ဌာနေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဋိက္ကမန္တီ၊ နောက်သို့ ဆုတ်သည်ရှိသော်။ သြလမ္ပန္တံ၊ တဲ့လျားကျသော။ အတ္တနော စီဝရကဏ္ဏံ၊ မိမိသင်္ဃာန်းစွန်းကို။ အက္ကမိတ္မာ၊ နင်းမိ၍။ သဏ္ဌာရေတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တီ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဝတ္တိတ္မာ၊ ပြန်လှန်၍။ ပတိကိရ၊ လဲသတတ်။ ဘတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ဘဂိနီ၊ နှမ။ တေ၊ သင်၏။ အတ္တာဘာ၃ဝါ၊ အတ္တဘောသည်။ ပရိဇိဏ္ဏံ၊ အိုပြီ။ ''ကြီးရင့်ပြီလည်းဟူ''။ နု စိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ ဣတိ ဝတ္မာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၄၇။ ။ဘဂိနီ၊ နှမ။ တေ၊ သင်၏။ ဣဒံ ရူပံ၊ ဤကိုယ်သည်။ပရိဇိဏ္ဏံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းဖြင့် အိုမင်း၏။ ရောဂနိဋ္ဌံ၊ အလုံးစုံသော အနာတို့၏ နေရာလည်းဖြစ်၏။ ပဘင်္ဂုနံ၊ အမြဲအပုပ်တို့ဖြင့် ယိုစီးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ပျက်တတ်၏။ ပူတိဒေဟော၊ ပုပ်သောကိုယ်သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏန္တံ၊ သေခြင်းအဆုံးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဘဂိနိ၊နှမ။ တဝ၊သင်၏။ သရီရသင်္ခါတံ၊ ကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော။ဣဒံ ရူပံ၊ဤရူပ်သည်။မဟာလွိုကဘာဝေန၊ ကြီးသည်၏ အခြင်းဖြင့်။ ပရိဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်း၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုအိုခြင်းသို့ရောက်သော ကိုယ်သည်လည်း။ သဗ္ဗရောဂါနံ၊ အလုံးစုံသောအနာတို့၏။ နိဝါသ-နဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ နေရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ ရောဂနိဋ္ဌံ၊ အနာ၏ နေရာဖြစ်

သော။ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်ကား။ တရုဏောပိ သိင်္ဂါလော၊ ငယ်နုသော မြေခွေး ကိုလည်း။ ဇရသိင်္ဂါလောတိ၊ မြေခွေးအိုဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။တရုဏာပိဂလောစီလဘာ၊ငယ်နုသော ဆင်ထုံးမနွယ်ကိုလည်း။ ပူတိလတာတိ၊ နွယ်ရင့် နွယ်ပုပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ကဒဟုဇာတံ၊ ထိုနှင့်ဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ သမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဋ္ဌရဏဌေန၊ ယိုစီးတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပူတိတာယ၊ ပုပ် သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဘင်္ဂုနံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သေပူတိကော၊ ဤသို့ ပုပ်ခြင်းသဘော ရှိသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ တဝ၊ သင်၏။ သောဒေဟော၊ ထိုကိုယ်သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ နု စိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒ္ဒီတမ္ပေ၊ သိအပ်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏန္တံ၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ တို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏပရိယောသာနမေव၊ သေခြင်း အဆုံးရှိ သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တောဘိ၊ ဆိုလိုသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ထေရိ၊ ဥတ္တရာထေရီသည်။ သော တာ ပတ္တိဖလံ၊ သောဘာဝတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ မဟာ ဇနသာပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တတိယံ၊ သော်။ ဥတ္တရထေရိဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

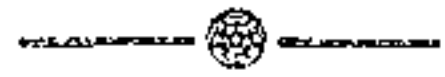

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၄-သမ္မဟုလအဓိမာနိကဘိက္ခု။ ဝတ္ထု။

(ဥတ္တရာမည်သော ထေရီဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကို ပြုပြီး၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရလိုချင်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ သည် ''ယာနိမာနိ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

"ယာနိုမာနိ" တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယာနိုမာနိ-စသော ဤတရားဒေသနာ ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဧတဝေ၊ ဧတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အဓိမာနိကေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရနိုးခြင်းရှိ ကုန်သော။ သမ္ပဟုလေ ဘိက္ခူ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပဠဒ္ဓသဘာဘိက္ခူ၊ ငါးရာကုန် သော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုဿန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဃဋ္ဋေန္တာ၊ စေ့ဆော်ကုန်လျက်။ ဝါယမန္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ရှိသော်။ စျာနံ၊စျာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အ ဃမုဒါစာ၊ရေန၊ ဖြစ်ခြင်း မရှိသဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ နိပ္ဖန္နံ၊ ပြီးပြီ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရဒေပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေယာမာတိ၊ ကြားကုန်အံ့ ဟူ၍။ အာဂမိံ သုကိရ၊ လာကုန်သတတ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဗဟီ၊ အပ၌။ ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကံ၊ ထံခါးမုခ်ဦးသို့။ ပတ္တကာလေ ယေဝ၊ ရောက်သော ကာလ၌သာလျှင်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ ကို။ အာဟ၊မိန့်တော် မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်ခြင်းဖြင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာမကသုသာနံ၊ သင်းချိုင်း သုသာန်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဟတ္ထေ၊ ထို သုသာန်မှ။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဿန္တု၊ ဖူးမြင်စေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အာမက သုသာနေန၊ သုသာန်သို့သွားသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣဒါနိ အဝတ္ဝာဝ၊ ဤသို့ မဆိုမူ၍လျှင်။ ဒိဃဒဿိနော၊ အရှည်ကို မြင်လေ့ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသမ္မည်းသည်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဒိဋ္ဌံ၊မြင်ဟော်မူသည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူ၍။ အာမကသုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊သွား၍။ ဟတ္ထေ၊ ထိုသုသာန်၌။ ကုဏပါနိ၊ အကောင်ပုတ်တို့ကို။ ပဿန္တော၊ ရှုကုန်သည် ရှိသော်။ ကောဟဒ္ဓိဟပတိတေသု၊ ချက်ခြင်း တစ်ရက် နှစ်ရက် ရှိကုန်ပြီးသော။

ကုဏ္ဍပေသု၊အကောင်ပုတ်တို့၌။အဋ္ဌသယ်ာတံ၊ အရိုးစုအပုတ်ကို။ပဋ္ဌလကိဘ္ဘာ၊ ရ၍။ တံ ခဏံ၊ ထိုခဏ၌။ ပတိတေသု၊ ပစ်ချလာကုန်သော။ အလ္လသရီရေသု၊ စိုသော ကိုယ်တို့၌။ ရာဂံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒယိ သု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ အတ္ဘာနော၊ မိမိ၏။ သံကိလေသဘာဝံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း ကိုးလသာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနိ သု၊ သိကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နော၀၊ နေလျက်လျင်။ သြဘာသံ၊ အရောင်ကို။ ဝဏ္ဏေတွာ၊ နှံ့စေ၍။ ဘေသံ ဘိက္ခူနံ၊ လိုရာဟန်းတို့၏။ သမ္မုခေ၊ ပျက်မှောက်၌။ ဂဏ္ဌေန္တော ဝိယ၊ စကားပြောဟောသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းကို။ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့အား။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။အဋ္ဌသယ်ာတံ၊ အရိုးစုအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ရာဂရတိ ၊ ထပ်ခြင်း မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ပတိရူပံ နုခေါ၊ လျောက်ပတ်အံ့သော။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၄၉။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရဒေ၊ တန်းဆောင်မုန်းကာလ၌။ အလာဘုနေ၀၊ ထိုထိုအရပ်၌ ဖရိုဖရဲကြဲသောပူးကဲ့သို့။ အပတ္တာနိ၊ထက်ဝန်းကျင်စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ ကာပေါတကာနိ၊ ခိုး၏အဆင်းနှင့်တူကုန်သော။ ယာနိမာနိ အဋ္ဌိနိ၊ အကြင်အရိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအရိုးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့အား။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ် အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပတ္တာနိတိ၊ အပတ္တာနိ ဟူသည်ကား။ ဆဋ္ဌိတာနိ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော။ သာရဒေတိ၊ သာရဒေ ဟူသည်ကား။ ဆာရဒကာလေ၊ တန်းဆောင်မုန်းကာလ၌။ ဝါတာတပ ပဟာတာနိ၊ လေဖြင့် ခတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထဝိပ္ပကိဏ္ဏာနိ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ဖရိုဖရဲကြဲကုန်သော။ အလာဘုနိ၀ိယ၊ ပူးတို့ကဲ့သို့။ ကာပေါတကာနိတိ၊ ကာပေါတကာနိ ဟူသည်ကား။ ကပေါတကဝဏ္ဏာနိ၊ ခိုအဆင်းနှင့် ကူကုန်သော။ တာနိ ဒိသ္မာနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧ၀ရူပါနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့အား။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အပ္ပမတ္တကပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ ကာမရတိ ၊ ကာမ

ဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နံဝဋ္ဌတိဃဝ နန္ဒ၊ မအပ်သည် သာလျှင် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ တေဘိက္ခူ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယထာဌိတာဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အာဘိတ္ထဝမာနာ၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ အာဂန္ဒွာ၊ လာ၍။ ဝန္ဒိံသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ သမ္ပဟုလ အဓိမာနိကဘိက္ခူ၊ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၅-ဇနပဒကလျာဏီ ရူပနန္ဒာထေရီဝတ္ထု

(အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရပြီဟု အယူရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ရူပနန္ဒာထေရီဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ''အဒ္ဓိနံ နဂရံ ကတ'' စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အဒ္ဓိနံ နဂရံ ကတ စသော ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အဒ္ဓိနံနဂရံ ကတံ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီ အမည်ရှိသော။ ရူပနန္ဒထေရိံ၊ ထေရီကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ စိန္တေသိ၊ တြွေး၏။ မယုံ၊ ငါ၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကော၊ မောင်ကြီးသည်။ ရဇ္ဇသိရိံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လောကေ၊ လောကတွင်။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် အမြတ်ဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ တဿ၊ ထိုဘုရား၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ရာဟုလကုမာရော ပိ၊ ရာဟုလာမင်းသားသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဘတ္တာ ပိ၊ လင်သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ ပိ၊ အမိသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုပြီ။ အဟံ ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တ္တောကဉ္စတိဇနေ၊ ဤမျှလောက်သော ဆွေမျိုးအပေါင်းသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိ

သော်။ ဂေယော၊ အိမ်ခ္ခ် နေသဖြင့်။ ကိုံကရိသောမိ၊ အသို့ပြုရအုံ့နည်း။ ပဇ္ဇဇိသောမိ၊ ရဟန်းပြုအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး သွင်းလျက်။ ဘိက္ခုနီ ဥပ-သေယံ၊ ရဟန်း မိန်းမတို့ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွားရ၏။ ပဇ္ဇဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဥတိသိနေမောနေ၀၊ ဆွေမျိုးတို့ကို ချစ်ရှိသောလျှင်။ ပဇ္ဇဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၏။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ၌။ နော၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်။ အဘိရူပတာ၊ ယပန၊ အလွန်အဆင်းလှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ရူပနန္ဒာတိ၊ ရူပနန္ဒာဟု၏။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ရူပိ၊ ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ အနှစ်မရှိ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ သညာ၊ သညာသည်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ မိမိအသို့ မလိုက်တတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒေတိ၊ ရှေ့ ဟောသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားဖူး၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဒဿနိယေ၊ ရှုဖွယ်ရှိသော။ ပါသာဒိဂေ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော။ မမရူပေပိ၊ ငါ့အဆင်းဌ္ဌလည်း။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေယျာတိ၊ ဆိုချေရာ၏ဟု။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမုဒါဘာ၀ံ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားဝံ့။ သာ၀တ္ထိ၀ါသိနော၊ သာ၀တ္ထိပြည်ဌ နေသော ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ ပါတော၀၊ စောစောကလျင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးရ၏။ သမာ၀ဒိတ္ဌု၊ ပေါသထာ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သော ဥပုသ် ရှိကုန်လျက်။ သုဒ္ဓုတ္ထရာသင်္ဂါ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သော ပုဆိုးဖြူကို ဝတ်ရုံကုန်လျက်။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ နံ့သာ၀မ်း အစရှိသည်ကို လက်စွဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နာကျောင်းတော်၌။ သန္ဓိပတိတ္ဌာ၊ စည်းဝေး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ ဘိက္ခုနိသံဃောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမ သံဃာသည်လည်း။ သတ္ထု၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဘုရားဟောရာ မြတ်ဒေသနာ၌။ ဥပ္ပန္နဆန္ဒော၊ ဖြစ်သော ကုသိုလ်ဆန္ဒရှိ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံသုတ္ဌာ၊ တရား နာပြီး၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပ၀ိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ ကထေန္တောဝ၊ ပြောကုန်လျက်လျှင်။ ပ၀ိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ စတုပ္ပမာဏိကော၊ လေးပါးသော မြတ်နိုးခြင်း ရှိသော။ လောကသန္ဓိ၀ါသေ၊ လူအများ ပေါင်း၌။ တထာဂတံ၊

ဘုရားသခင်ကို။ ပဿန္တောနံ၊ ဖူးမြင်ကုန်သော။ ယေသံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
အား။ ပသာဒေ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တေသတ္တာ၊
တို့သည်။ အပ္ပကာဝ၊ အနည်းငယ်တို့သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။
ရူပပမာဏိကာ၊ အဆင်းဌ မြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်သော သူတို့သည်။ တထာဂတဿ၊
ဘုရားသခင်၏။ လက္ခဏာနုဗျဉ္ဇနပဋိမဏ္ဍိတံ၊ လက္ခဏာတော်ကြီးသုံးဆယ့်နှစ်
ပါး၊ လက္ခဏာဘုတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏံ
ရှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။
ပသီဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ယောသပ္ပ မာဏိကာပိ၊ အသံ၌ မြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်
သော သူတို့သည်လည်း။ အနေကာနိ၊ မျိုးစုံကုန်သော။ ဇာတကသတာနိ၊
အရာသော ဘဝဟောင်းတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏယော သဒ္ဓေပ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်၍ ဆိုသောစကား
ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌဂ်သမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မဒေ-
သနာယောသဒ္ဓေ၊ တရားဟောတော်မူသော အသံကိုလည်းကောင်း။ သုတ္ဝာ၊
ကြား၍။ ပသီဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ။

(အသံတော်၏ အင်္ဂါရှစ်ပါးကား။ ဝိသဋ္ဌောစ သုဝိညေယ္ယော၊ သဝနီ
ယော မုဒုပိစ၊ ဗိန္ဒုဝိသာရီ ဂမ္ဘီရော၊ နိန္နာဒိတော မုနိသရော။ ။အနက်ကား။
မုနိသရော၊ မြတ်စွာဘုရား အသံတော်သည်။ ဝိသဋ္ဌောစ၊ သန့်ရှင်းသည်လည်း
ကောင်း။ သုဝိညေယ္ယောစ၊ သိလွယ်သည် လည်းကောင်း။ သဝနီယောစ၊
နာချင်ဖွယ်ရှိသည် လည်းကောင်း။ မုဒုပိစ၊ ညံ့သက်သည် လည်းကောင်း။
ဗိန္ဒုစ၊ လုံးသည် လည်းကောင်း။ အဝိသာရီစ၊ ပရိသတ်ကို လွှန်၍ မပြန့်သည်
လည်းကောင်း။ ဂမ္ဘီရောစ၊ နက်သည် လည်းကောင်း။ နိန္နာဒိတောစ၊ ပဲ့
တင် ထပ်သည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။(မြတ်စွာဘုရား၏ အင်္ဂါ
ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်ကို မှတ်ရန် ထည့်လိုက်သည်)။ ။လုခ္ခပ
မာနိကာ၊ ခေါင်းပါးခြင်းဌ မြတ်နိုးခြင်း ရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အယ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ စီဝရုဒိလ္လခတံ၊ သင်္ဃာန်း စသည်ဖြင့် ခေါင်းပါးခြင်း ရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဉ်၍။ ပသီဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဓမ္မပပမာဏိကာပိ၊
တရားဌ မြတ်နိုးခြင်း ရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ သမာဓိ၊ သ

မာဓိသည်။ ဧ၀ရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဧ၀ရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဘဂ၀၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သီလာဒီဟိ၊ သီလအစရှိ ကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်။ အသမော၊ အတုမရှိ။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊တု ဖက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူ၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ ပသိဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တာနံ၊ ချီး မွမ်းကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မ လောက်။

ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ ဘိက္ခုနီနဋ္ဌေ၀၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ လည်း ကောင်။ ဥပါသိကာနဋ္ဌေ၊ ဒါယိကာမတို့၏ လည်းကောင်း။ သန္တိကာ၊အထံ မှ။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် စပ်သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မေ၊ ၏။ ဘာတိကဿ၊ မောင်တော်ဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အတိ၀ိယ၊ အလွန်လျှင်။ က-ထေန္တိယေ၀၊ ဆိုကုန်သည့် သာလျှင်တည်း။ ကေဒိ၀သံပိ၊ တနေ့မျှလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပေ၊ အဆင်းဌ။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေန္တော၊ ဆိုသည် ရှိသော်။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်ကို။ ကထေဿတိ၊ ဆိုလတ္တံ့နည်း။ ၀၊ ဆိုပစေ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ အဒဿိတ္ဝာ၀၊ မမြင်စေမူ၍လျှင်။ တထာဂတံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပဿိတ္ဝာ၊ ဖူးမြင်၍။ အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိတ္ဝာ၊ နာပြီး၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းပါလေစု။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်။အဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဓမ္မသ၀နံ၊ တရား နာရာသို့။ ဂမိဿामိတိ၊ လိုက်ပါ

အုံ့ဟူ၍။ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဘိက္ခု-နိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ရူပနန္ဒာယ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ သတ္ထုဥပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားအား ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂန္တုကာမတာယ၊ သွားလိုဘာဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ စိရဿံ၀တ၊ ကြာမြင့်လေစု။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ ဣမံ နိဿာယ၊ ဤရူပနန္ဒာကို အမှီပြု၍။ နာနာနယံ၊ အထူး ထူးသော နည်းရှိသော။ ဝိစိတြ၀ဓမ္မဒေသနံ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားဒေသနာ ကို။ ဒေသိဿတိဟိ၊ ဟောလတ္တံ့ ဟူ၍။ ဝုဋ္ဌမာနသာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်

ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုရူပနန္ဒာကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၏။ နိုက္ခမိ သု၊ထွက်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုရူပနာန္ဒာသည်။ နိုက္ခန္တကာလတော၊ ထွက်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ နေဝဒေဿာမိတိ၊ မပြအံ့ဟူ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန်ဒါသည်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားခြင်းသို့။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ တဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ ကိဒိသာနုခေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ဓမ္မဒေဿနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ သပ္ပါယာ၊ လျော်ကန်ပတ်သနည်း။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဧသာ၊ ဤရူပနန္ဒာသည်။ ရူပဂရုကာ၊ အဆင်းကို အလေးပြု၏။ အတ္တာဘာဝေ၊ အတ္တဘောဋ္ဌ။ ပလဝသိနေဟာ၊ အားကြီးစွာ မြတ်နိုးခြင်းရှိ၏။ ကဏ္ဍကေန၊ ဆူးဖြင့်။ ကဏ္ဍကုဒ္ဓရဏံဝိယ၊ ဆူးကိုနုတ်သကဲ့သို့။ အဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ ရူပေနေဝ၊ ရုပ်ဖြင့်သာလျှင်။ ရူပမဒနိမ္မဒနံ၊ ရုပ်၌ မာန်မူခြင်းမရှိအောင် နှိပ်ခြင်းသည်။ သပ္ပါယံ၊ လျော်ကန်ပတ်၏။ ဣတိသန္ဓိဋ္ဌာနံကတွာ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ် ခြင်းကိုပြု၍။ တဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသနသမယေ၊ ဝင်သောကာလ၌။ အဘိရူပံ၊ အလွန် အဆင်းလှသော။ သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေသိကံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသော။ ရတ္တဝတ္ထနိဝတ္ထံ၊ နီသောအဝတ်ကို ဝတ်ခြင်းရှိသော။ သမ္ပဿာဘရဏ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ဗီဇနိ ၊ ယပ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌတွာ၊တည်၍။ ဗီဇမာနံ၊ ယပ်ခတ်သော။ ဧကံ ပနဏ္ဍတ္ထိ ၊ မိန်းမတယောက်ကို။ ဏ္ဍဒ္ဓိပလေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ အာဘိနိမ္မိတံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်၏။ တံခေါ ပနဏ္ဍတ္ထိ ၊ ထိုမိန်း မကို။ သတ္ထုစေ ဝ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ရူပနန္ဒာစ၊ ရူပနန္ဒာသည်လည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သာ၊ ထိုနန္ဒပနန္ဒာသည်။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နှံပါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန။ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ နိသိန္နာ၊ နေလျက်။ ပါဒန္တတော၊ ခြေဖျားတော်မှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဩလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည်ရှိ

သော်။ လက္ခဏာ၀ိစိတ္တံ၊ လက္ခဏာတော် ကြီးတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ထသော။ အနုဗျဉ္ဇနသမုဒ္ဓလံ၊ လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် ထွန်းတောက်ပခြင်း ရှိတုဿာ။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သော ရောင်ခြည်တော်အဝန်းဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်ထသော။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ ပုဏ္ဏစန္ဒသသိရိကံ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကို။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတံ၊ ထည်သော။ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။ သာ၊ ထို ရှုမနုဿဝယည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမရုပ်ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အတ္တဘာ၀ံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သုဝဏ္ဏဟံသရာဇေယာ၊ ရွှေဟသ်ဝမင်းမ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ကာကီသဒိသံ၊ ကျီးမနှင့်တူသော။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ အာမည်ိ၊အောက်မေ့၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဣဒ္ဓိမယရူပံ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော. အဆင်းကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော၊ မြင်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယေ၀၊ စ၍လျှင်။ တဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာ၏။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘမိ သု၊ လည်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုရူပနန္ဒာသည်။ ဣမိဿာ၊ ဤမိန်းမ၏။ ကေသာ ဒေသ - ဘာ၊ ဆံ၏ အင့်တယ်ခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစ။ နလာဋဿေသောဘာ၊ နဖူး၏ တင်ဟယ်ခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သပ္ပေသံသရိရပ္ပဒေသောနံ၊ အလုံးစုံကိုယ်အစိုက်တို့၏။ ရူပသိရိယာ၊အဆင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ သမာဂဟိတစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ အာရုံဖြင့် ဆွဲငင်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တသ္မိံ ရူပေ၊ ထိုအဆင်း၌။ ဗာလသိနေဟော၊ အားကြီး စွာ ချစ်မြှာ်နှီးခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သည်။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿာ၊ ထိုရူပနန္ဒာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဆင်း၌။ အဘိရတိံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေ သေန္တော၀၊ ဟောဒတော်မူ၍ သာလျှင်။ တံရူပံ၊ ထိုအဆင်းကို။ သောဋ္ဌသ၀ဿု ဒ္ဒေသိကဘာ၀ံ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှယ်ရှိသော အဖြစ်ကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်စေ၍။ ဝိသတိ၀ဿုဒ္ဒေသိကံ၊ အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ် ရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။ ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဣဒံ ရူပံ၊ ဤအဆင်းသည်။ ပုရိမသဒိသံ၊ ရှေးနှင့်တူသည်။ နေ၀ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘောကံ၊ အတန်ယော်။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်း

သောစိတ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အနုက္ကဏ-ဝမနော၀၊ အစဉ်သားဖြင့် သာလျှင်။ တဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်း၏။ သကိံ ပိဏ္ဍာဘ၀ဏ္ဍံ၊ ကကြိပ်သားဖွားသောမိန်းမ အသင်ကိုလည်းကောင်း။ မဏ္ဍိမိတ္ထိ၀ဏ္ဍံ ၊မိန်းပလတ်အသင်ကိုလည်းကောင်း။ ဇရာဇိဏ္ဏမဟလ္လကိတ္ထိ၀ဏ္ဍံ၊ ရင့်ရော်အိုမင်းဇသာ မိန်းမကြီး အဆင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ အာဒီ၊ ဤသို့ အစရှိဇသာ မိန်းမအဆင်းကို။ ဒဿယိ၊ ပြ၏။ သာပိ၊ ထိုရูပနန္ဒာသည်လည်း။ ဘနုပုဗ္ဗဇနော၀၊ အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒံပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော မိန်းမသည်လည်း။ အန္တ္ဓရဟိတံ၊ ကွယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇရာဇိဏ္ဏကာလေ၊ အိုခြင်း ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ ရောက်သော ကာလ၌။ ပိရဇ္ဇမာနာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ရှိသော်။ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ သွားကျိုးမကို။ ပလိတသိရံ၊ ခေါင်းဖြူသော မိန်းမကို။ ဩဘဂ္ဂံ ဂေါ ပါ ဏာသ်ာဂ်ံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍ ကိုင်းသော နံရိုးရှိသဖြင့် ကုန်းသောမိန်းမကို။ ပဝေဓမာနံ၊ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်။ ဒဏ္ဍပရာယနံ၊ဘောင်ဝှေး လက်စဲ့လျက် သွားသော မိန်းမကို။ ဒိသ္ဝာ မြင်၍။ အတိ၀ိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိရဇ္ဇိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ အဝ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရูပနန္ဒာအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံ၊ ထိုတန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်းသော မိန်းမကို။ ဗျာဓိနာ၊ အနာဖြင့်။ အဘိဘူတံ၊ အလွန်နှိပ်စက်ဟန်။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သာ၊ ထိုဖန်ဆင်းသော မိန်းမသည်။ တံ ခဏညေ၀၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဒဏ္ဍာ၊ တောင်ဝှေးကို လည်းကောင်း။ တာလ၀ဏ္ဏိ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို လည်းကောင်း။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စွန့်၍၊ မဟာ၀ိရ၀ံ၊ သည်းစွာသော ငိုကြွေးခြင်းကို။ ပိရ၀မာနာ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါ တေတ္ဝာ၊ လည်းစေ၍။ သကေမုတ္ထကရီသေ၊ မိမိ ကျင်ကြီး ကျင်ယော်၌။ နိမုဂ္ဂါ၊ နစ်လျက်၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ ပရိ၀တ္တိ၊ လှိုးလည်း၏။

ရူပနန္ဒာ၊ ရူပနန္ဒာသည်။ တံပိ၊ ထိုအနာနှိပ်စက်သော မိန်းမကိုလည်း။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အတိ၀ိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိရဇ္ဇိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ တဿာ၊ ထိုရูပနန္ဒာအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုတန်ခိုးဖြင့် ပြီးသောမိန်းမ၏။ မရဏံ၊ သေသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တံ ခဏေယေ၀၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ဥဒ္ဒုမာတကဘာ၀ံ၊ ဖူးဖူးယောင်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏။ နဝဟိ၀ဏ္ဏမုခေဟိ၊ ကိုးပါးသော

အမာဝတ္ထိမှ။ ပုဗ္ဗဝဋ္ဌိယောစေဝ၊ ပြည်အိမ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပုဋ္ဌဝါစ၊ ပိုးလောက် တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဠဂရိ သု၊ ယိုစီးကုန်၏။ ကာကာဒယော၊ ကျီးအစရှိသည်တို့သည်။ သန္ဓိပတိတ္ဌာ၊ စည်းဝေးရ၏။ ဝိလုမ္ပိ သု၊ လုယက်ကုန်၏။ ရူပနန္ဒာပိ၊ ရူပနန္ဒာသည်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဩလောကေတ္ဌာ၊ ကြည့်၍၊ အာယံ ဣတ္ထီ၊ ဤမိန်းမသည်။ ဣမသ္မိ ယောဝ္ဗဏေ၊ ဤအရပ်၌သာ လျင်။ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ ဗျာဓိ၊ နာခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ ဣမဿာပိ မေ အတ္တဘावော-ဿာပိ၊ ဤငါ၏ အတ္တဘောသည်လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏာနိ၊ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းတို့သို့။အာဂမိဿန္တိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာဘावံ/မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ ပဿိ၊ ရှု၏။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဘောအားဖြင့်။ ဒီဃတ္ထာ၊ မြင်သောကြောင့် သာလျှင်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ အနတ္တတော၊ အနှစ်မရှိသော အားဖြင့်။ ဒီဃာယော၊ မြင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ တယောဘावေ၊ သုံးပါးသော ဘावတို့သည်။ အာဒိတ္ထာဝိယ၊ ထိန်ထိန်လောင်သကဲ့သို့။ ဂိဝါယ၊ လည်၌။ ပန္ဓကုဏ္ဍပံဝိယ၊ ဖွဲအပ် ဆွဲအပ်သောအကောင်ပုပ်ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌဟိ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာ-ဘိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေ့ရှု။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပက္ခန္ဒိ၊ ပြေးဝင်၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တာယစ၊ ထိုရူပနန္ဒာ၏လည်း။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ ဒီဃဘावံ၊ မြင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉ တ္ဝာ၊သိ၍။သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ အဗ္ဘာနေ၊ မိမိ၏။ ပဘိဒ္ဓံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဣကိုယတိနုခေါ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလော ကေန္ဓော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နဝသကိုယတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ စိန္တေတ္ဌာ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုရူပနန္ဒာအား။ သပ္ပါယဝသေန၊ လျောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလို၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

နန္ဒေ၊ ရူပနန္ဒာ။ အာတုရံ၊ နာကျင်ဖွယ်ထသော။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်ထသော။ ပူတိ၊ ပုပ်ခြင်းရှိထသော။ ဥဋ္ဌရန္တံ၊ ခံတွင်း နား မျက်စိ နှာခေါင်း

ဟူသော အထက်မှလည်း ယိုထသော။ ပစ္ဆိမရန်၊ ဝစ္ဆမင်္ဂ, ပဿာဝမင်္ဂ ဟူသော အောက်မှလည်း ယိုထသော။ ဗာလာနံ၊ ဗဟုမိုက်တို့သည်။ အာဘိဝတ္ထိတံ၊အလွန် တောင့်တအပ်ထသော။ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာတို့၏အစုကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။

ဣဒံယထာ၊ ဤမိန်းမ အကောင်ကဲ့သို့။ တေ၊ ထို သင်၏ ကိုယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တေယထာ၊ ထိုသင်၏ကိုယ်ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ၊ ဤ မိန်းမအကောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ခါတုတော၊ ခါတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သုညတော၊ အချည်းစည်းအားဖြင့် လည်း ကောင်း။ ပဿ၊ ရှုလော့။လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ပုန၊ တဖန်။ မာအာဝမိ၊ မလာလင့်။ ။(ရကဲား အာဂုံ)။ ။ဘဝေ၊သံသရာဘဝ၌။ ဆန္ဒံ၊တပ်ခြင်း ကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ ခွါ၍။ ဥပသန္တော၊ ကိုလေသာ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။စရိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့.သကည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ္တန်ကို။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ နန္ဒံဘိက္ခုနိုံ၊ နန္ဒာ မည်သော ရဟန်းမိန်းမကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိတ္ထ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နန္ဒာ၊ နန္ဒာ သည်။ ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဥဏ္ဏံ၊ ဥဏ္ဏ ကို။ ဗေပထေတွာ၊ ဧ၍။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုရှုပနန္ဒာအား။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ တိဏ္ဏံမဂ္ဂဖလာနံ၊ သုံးပါးသော မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ ဝိပဿနာ ပရိဝါ သတ္ထာယ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစိမ့်သောဌာ။ သုညတ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သုညတ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ နန္ဒေ၊ နန္ဒာ။ ဣမသ္မိံ သရီရေ၊ ဤကိုယ်၌။သာရော၊ အနှစ်သည်။ မာအတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ သညံကရိ၊ အမှတ်ကိုပြုလော့။ ဟိ၊ ထို ဧကား သင့်စ္ဆ။ တ္ထေ၊ ဤအတ္ထဟောဘ၌။ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော။ သာရော၊ အနှစ်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ တိဏိအဋ္ဌိသတာနိ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ ထောင်၍။ တေအဋ္ဌိနဂရံ၊ ဤအရိုးတည်းဟူသော မြို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၏ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၀။ ။နန္ဒေ၊ ရှုပနန္ဒာ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အတ္ထဟောဘ၌။ ဇရာစ၊ အိုခြင်း သည်လည်းကောင်း။ မစ္စုစ၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မာနောစ၊ မာန်မှု

ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မကွောစ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သြဟိတော၊ တည်၏။ သော အတ္တဘာဝေါ၊သည်။ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏။နဂရံ၊ မြို့သည်။ ဂတံ၊ ဖြစ်၏။ မံသလောဟိတ လေပနံ၊ အသားအသွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းရှိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စ္ဓ။ ပုဗ္ဗဏ္ဏပရဏ္ဏာဒီနံ၊ ကောက်ပဲ စသည်တို့ကို။ သြဒဟနတ္ထာယ၊ ထားခြင်းငှာ။ ကဋ္ဌာနိ၊ သစ်တို့ကို။ ဥဿာပေတ္မာ၊စိုက်၍။ ဝလ္လိဟိ၊ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့်။ ပနွိတ္မာ၊ ချည်၍။ မတ္တိကာယ၊မြေညက်ဖြင့်။ ဝိလိမ္ပေတ္မာ၊ လိမ်းကျံစေ၍။ နဂရသင်္ခါတံ၊ မြို့ဟု ဆိုအပ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဂေဟံ၊ အပအိမ်ကို။ ကရောန္တိယထေဝ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့။ ဧवံ ဝတ်ထ၊ ထိုအတူ။ တိဏိ အဋ္ဌိသတာနိ၊ သုံးရာသောအရိုးတို့ကို။ ဥဿာပေတ္မာ၊ စိုက်၍။ နှာရုဝိနဒ္ဓံ၊ အကြောဖြင့် မြေးယှက်အပ်သော။ မံသ လောဟိတလေပနံ၊ အသားအသွေးဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ တစပဋိစ္ဆန္နံ၊အမဲရဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော။ ဣဒံ အဋ္ဌတ္ထိကမ္ပိ၊ ဤအဋ္ဌတ္ထိက ရုပ်သည်လည်း။ ဇီဝဏလက္ခဏာယ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဇရာယစ၊ ဇရာ၏လည်းကောင်း။မရဏလက္ခဏယ၊ သေခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ မစ္စုနောစ၊ စုတေခြင်း၏လည်းကောင်း။ အာရောဟသမ္ပဒါဒိမာနာနိ၊ အလုံးအရုပ် ကိုယ်၏ ပြည့်စုံခြင်း စသည်၌ ဖြစ်ကုန်သော မာန်ထောင်လွှားခြင်း စသည်တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ မဇ္ဇနလက္ခဏယ၊ ယစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ မာနယစ၊ မာန်၏ လည်းကောင်း။ သုဘတ ကာရဏဝိနာသန လက္ခဏယစ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောသူ၏ ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော။ မက္ခယ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေခြင်း၏ လည်းကောင်း။ သြဒဟနတ္ထာယ၊ တည်ရာဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နဂရံ ကတံ၊ မြို့ကဲ့သို့ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ ဝေရူပေါ ဝေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကာယိက စေတသိကော၊ ကိုယ်စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော။ အာဗာဓော၊ အနာသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ အတ္တဘောဝ်၌။ သြဟိတော၊ တည်၏။ ဣတော၊ ဤမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ကိဉ္စိဝယ္ဟုပဂံ၊တစုံတခုယူခြင်းငှာ လောက်သော အနက် သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ထေရီ၊ ရူပနန္ဒာ ထေရီသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်၏။

မဟာဇနသာပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မ ဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဇနပဒကလ္ယာဏိရူပနန္ဒတ္တေရိယာဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၆-မလ္လိကာဒေဝိယာဝတ္ထု။

(ရူပနန္ဒာထေရီဝတ္ထုဟု ဟောရုဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ မလ္လိကာမိဖုရားဝတ္ထုဟု ဟောရုဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဇီရန္တီဝေတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဇီရန္တီ ဝေ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇီရန္တီဝေ- အစရှိသော ဤဒေသနာ ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ မလ္လိကံဒေဝိံ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရား သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သည်။ နှာနကောဋ္ဌကံ၊ ရေချိုးအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ဝင် ၍။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဓောဝိတ္မာ၊ သစ်၍။ သြနတသရီရာ၊ ကိုင်းရှိုင်း ညွှတ်သော ကိုယ်ရှိလျက်။ ဇယံ၊ သလုံ မြင်းခေါင်းကို။ ဓောဝိတုံ၊ ဆေး ခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ တာယ စပန၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ပါသော။ ကောဝလ္လဘာသုနခေါ၊ အကျမ်းဝင်သော ခွေးတကောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုခွေးသည်။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဟဏာ၊ ထိုအခြင်းဖရာဖြင့်။ သြနတံ၊ ကိုင်းရှိုင်ညွှတ်သည် ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဩသဒ္ဓမ္မသန္ဓဝံ၊ သူကောင်မဟုတ် ဘူယုတ်တို့၏ ပေါင်း ဖော်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ ဖဿံ၊ အာဇ္ဇေကို။ သာဒိယန္တီ၊ ဘာဝယာလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည် ၏။ ရာဇာပိ၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်လည်း။ ဥပရိပါသာဒေ၊ အထက်ပြာ သာဒ်၌။ ဝါတပါနေန၊ လေသာနန်း ပြူတင်းဖြင့်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့် လတ်သော်၊ တံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တတော၊ ထိုရေချိုးအိမ်မှ။

အာဂတကာလေ၊ လာခဲ့သောအခါ၌။ ဝဿလီ၊ သူယုတ်မ။ နှဿ၊ ပျက်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ခွေးနှင့် ယဉ်ပါးခြင်း သဘောကို။ အကဿိ၊ ပြုတိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယာ၊ ငါသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကတံ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သုနက္ခေန၊ ခွေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ကက္ခ။ ဝေါ၊ သင်မိဖုရားတို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဣသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ မယာ၊ ငါသည်။သောမံ၊ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ အဟံ၊ငါသည်။ တဝ၊ သင်အား။ နသဒ္ဒဟိဿာမိ၊ မယုံနိုင်။ ဝဿလီ၊ သူယုတ်မ။ နှဿ၊ ပျက်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်လောမင်းကြီး။ ယော-ကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်။ ဣမံကောဌကံ။ ဤရေချိုးအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဣမိနာ ဝါတပါနေန၊ ဤလေသာ ပြူတင်းပေါက်ဖြင့်။ သြလောကေန္တသ၊ ကြည့်သောသူအား။ ဧကော၊ တဝယာက်ကို။ ဒ္ဝိဓာဝ၊ နှစ်ယောက်ကဲ့သို့။ ပညာယတိတိ၊ ထင်၏ဟု။ အဘူတံ၊ မဟုတ် မမှန်သည်ကို။ ကထေသိ၊ လှည့်စားဟသော အားဖြင့်ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ ကျွန်မအား။ သစေနသဒ္ဒဟသိ၊ အကယ်၍ မယုံသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧတံ ကောဌကံ၊ ဤရေချိုးအိမ်သို့။ ပဝိသ၊ ဝင်တော်မူလော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ ဣမိနာ ဝါတပါနေန၊ ဤလေသာ ပြူတင်းဖြင့်။ သြလောကေ-သဲ့မိ၊ ကြည့်ပါအုံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဇ္ဈဓာတုကော၊ ပညာနည်းသော သတ္တဝါရှိသည် ဖြစ်၍။ "မိုက်သော သတ္တဝါ ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းဟူ"။ တဿ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရား၏။ဝစနံ၊စကားကို။ သဒ္ဒဟိတ္မာ၊ ယုံကြည်၍။ ကောဌကံ၊ ရေချိုးအိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ သာပိခေါ ဒေဝီ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရား သည်လည်း။ ဝါတပါနေ၊ လေသာပြူတင်း၌။ ဌတ္မာ၊ ရပ်၍။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အန္ဓဗာလ မဟာရာဇ၊ လွန်စွာမိုက်လှသောမင်းကြီး။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်နည်း။ အဇိကာယ၊ ဆိတ်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သန္ဓဝံ၊ ပေါင်းဘော်ယှဉ်ပါးခြင်းကို။ ကရောသိ၊ ပြုဘိ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာဖိ၊ မင်းကြီးသည်လည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ မလ္လိကာ မိဖုရား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝရူပံ၊

ဤသို့ ဆိတ်မနှင့်ယဉ်ပါးခြင်းအဟောကို။ နှ ကရောမိ၊ မပြု။ ဣတိစ၊ ဤသို့
လည်း။ ဝုတ္တောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။
ဒိဋ္ဌော၊ မြင်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တဝ၊ သင်အား။ အဟံ၊ ငါသည်။
(၅) နှ သဒ္ဒဟိသာမိ၊ မယုံနိုင်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။
သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဣမံ ကောဋ္ဌကံ၊
ဤရေချိုးအိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဧကော၊ တယောက်ကို။ ဒ္ဝိဓ၀ဝ၊
နှစ်ယောက်ကဲ့သို့။ ပညာယတိတိ၊ ထင်မြင်ရသည် ဟူ၍။ သဒ္ဒဟိ၊ ယုံကြည်၏။

မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ စိန္တေသိ ကြံ၏။ အယံ ရာဇာ၊ ဤမင်း
သည်။ အနဿဝလတ ဝယ၊ အလွန်မိုက်လှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မယာ၊
ငါသည်။ ဝဠ္ဠိတော၊ လှည့်စားအပ်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ မေ၊ ငါသည်။
ကတံ၊ ပြုမိ၏။ အယဉ္စ၊ ဤမင်းကြီးကိုလည်း။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့်။
အဗ္ဘာစိက္ခိတော၊ စွပ်စွဲအပ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကပ္ပံ၊ ဤ အာပမှုကို။ သတ္ထာပိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ ဒ္ဒဲ အဂ္ဂသာဝကာပိ၊
နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကာတို့သည် လည်းကောင်း။ အသီတိ မဟာသာဝ-
ကာပိ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကာ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာနိဿန္တိ၊
သိကုန်လတ္တံ့။ အဟောဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစ။ မေ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်
သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အယံ၊
ဤပလ္လိကာသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ အယံ ဒ ဒါနေန၊ အတုမရှိသောအလှူကြီး
ကိုပေးရာ၌။ သဟာယိကံ၊ အဘဏ္ဍာခင်ပွန်းမလည်။ အခဟာသိ ကံ၊ ဖြစ်သတတ်။
တတ္ထာစ၊ ထိုဘဝဒါနနှင့်လည်း။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သာ၌။ ကဘပရိစာရေ၊
ပြုအပ်သော စွန့်ကြဲခြင်းသည်။ ဓနဿ၊ ရွှေငွေစသောဥစ္စာ၏။ စုဒ္ဒသကောဋိ-
အဂ္ဃနကော၊ တဆယ့်လေးကုဋေထိုက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ
ဂတာသု၊ ပြုတ်စွာဘုရားအား။ ဒါနေ၊ ပေးလှူ၌။ သေသဘောတ္တံ၊ ထီးဖြူသည်လည်း
ကောင်း။ နိသီဒနပလ္လင်္ကံ၊ နေရာပလ္လင်လည်းကောင်း။ အာဓာရကောဿ
သပိတ်ခြေလည်းကောင်း။ ပါဒပီဌံ၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော်။ ဣမာနိ ပန၊ ဤအလှူ၀တ္ထုတို့သည်ကား။
အနဂ္ဃာနေ၀၊ အဖိုးမျှားစွာ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
သာ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားသ ကဲ့။ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌။ ဝေရုပ်၊

ဤသို့သဘောရှိသော။ မဟာပရိစာဂံ၊ မျှားစွာသော စွန့်ကြဲခြင်းကို။ နာနု-ဘာရိတ္ဘာ၊ မအောက်မေ့မှု၍။ ကထေ၀ ပါ၀ကဲမှ်ထိုမကောင်းမှုကံကိုသာလျှင်။ အနုဿရန္တီ၊ အောက်မေ့လျက်။ ကာလကံ်ဘွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ အ၀ီစိမှ်၊ အ၀ီစိ၌။ နိ၀ုတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော ပန၊ မင်းသည်ကား။ အဿ၊ ထိုမလ္လိကာကို။ အတိ၀ိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုကောသလ မင်းကြီးသည်။ ဗလ၀သောကာဘိ ဘူတော၊ အားကြီးစွာသောစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ သာရိရ-ကိစ္စံ၊ အကောင်ဖုတ်သောအမှုကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ အဿ၊ ထိုမလ္လိကာ၏မိဖုရား၏။ နိ၀ုတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟု၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားသခင်အထံသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာ၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ အာဂတ ကာရဏံ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နသရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ သာရဏီယ ဓမ္မကထံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော မင်္ဂဇိုလ်နိ၀ုဒါန်နှင့် စပ်သောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပ၀ိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သောကာလ၌။ သရိတ္ဘာ၊ အောက်မေ့၍။ ဘဒ္ဒေ၊ အခွင်းလုလင်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ နိ၀ုတ္တဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟု၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားသခင်အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပမုဋ္ဌော၊ မေ့လျော့၏။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ ပုန၊ တဖန်။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟု၍။ ပုနဒိ၀သေပိ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌လည်း။ အာဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သတ္တဒိ၀သာနိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ သော၊ ထိုကောသလ မင်းကြီးသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ အတာသိ၊ ပြု၏။ သာပိ၊ ထိုမလ္လိကာမိဖုရားသည်လည်း။ သတ္ထာဟမေ၀၊ ခုနစ်ရက်သာလျှင်။ နိရယေ၊ အ၀ီစိငရဲ၌။ ပစိတ္ဘာ၊ ကျက်ပြီး၍။ အဌမေ ဒိ၀သေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဘ၀တာ၊ ထိုအ၀ီစိမှ။ စုတာ၊ စုတေ သည်ရှိသော်။ တုသိတာဘ၀နေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိ၀ုတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ၊ ဘာ။ ကာသ၊ ထိုကောသလမင်းအား။ သတ္ထာ။

ဘုရားသခင်သည်။ အသရဏဘာဝံ၊ မအောက်မေ့ နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဆိုကြားအံ့။ သော၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုမလ္လိကာအား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပါ၊ နှလုံးကိုပွားစေခြင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿာ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ နိရယေ၊ အဝီစိဋ္ဌိ။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတ္ဝာ၊ကြားရ၍။ ဧဝရူပါ သဒ္ဓါသမ္ပန္နာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော မလ္လိကာသည်။ နိရယေ၊ အဝီစိဋ္ဌိ။သစေ နိဗ္ဗတ္တာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်သည်မှန်အံ့။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ နု ကရိဿာမိတိ၊ မပြုအံ့ဟူ၍။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိं ၊ ပ္ပားသောအယူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ ပဠန္ဓနံ ဘိက္ခု သတ္တာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ ဂဟေ၊ အိမ်၌။ ပဝတ္တေ၊ ဖြင့်သော။ နိစ္စဘတ္တံ၊ အမြဲဝတ်တည်သော ဆွမ်းကို။ ဟာပေတ္ဝာ၊ ယုတ်စေ၍။ နိရယေ၊ ဝရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တေယ္ယ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အာသိ၊ ထိုကောသလမင်းအား။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ အသရဏဘာဝံ၊ မအောက်မေ့နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဣတ္ဝာ၊ ပြု၍။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။ သယမေव၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ ရာဇကုလဒ္ဒါရံ၊ မင်းအိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သတ္ထာ အာဂတောတိ၊ ဘုရားကြွလာ၏ဟု။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ပါသာဒံ၊ပြာသာဒ်သို့။ အဘိရုဟိတုံ၊ တက်ခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ သတ္ထာ ပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား။ ရထသာလာယ၊ ရထားတင်းကုပ်၌။ နိသိဒိတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ အာကာရံ၊ အခြင်းအရာကို။ ဒဿေသိ၊ပြ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ တာဒတ္ထေ၊ ထိုရထားတင်းကုပ်၌သာလျှင်။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ယာဂုခဇ္ဇကေန၊ ယာဂုခဲဘွယ်ဖြင့်။ ပဋိမာနေတ္ဝာ၊ မြတ်နိုးစေ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နော၊ နေလျက်လျှင်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မလ္လိကာယ ဒေဝိယာ၊မလ္လိကာ မိဖုရား၏။ နိဗ္ဗတ္တနဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍။ အာဂန္တွာ၊လာလျက်။ ပမုဋ္ဌော၊ မေ့လျော့ခဲ့၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ ကတ္ထနုခေါ၊

အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗာန်ကား ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇာ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာယ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ တုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်၌။ အနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်။ ☰ အညော၊ ဝါပါးသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်နိုင်လတ္တံ့ နည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာယ၊ ထိုမလ္လိကာနှင့်။ သဒ္ဒိသော၊ ကဲ့သို့သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဟသော၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနာဒိသု၊ ထိုင်ခြင်း ရပ်ခြင်း စသည်တို့တွင်။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ ဘဂ္ဂ ဂဏသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဣဒံ၊ ဤအလှူဝတ္ထုကို။ ဒသ္သာမိ၊ လှူဒဏ်။ ဣဒံ၊ ဤအလှူဝတ္ထုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ ဒါနံ သံဝိဟာနံ၊ ဤ လှူရန်စီရင်၍နေခြင်းကို။ ထပေတ္ဝာ၊ထား၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိစ္စမေဝ၊ ကိစ္စသည်ပင်လျှင်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကသ္သာ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ ပရလောကဂတကာ၊ လတော၊ တမလ္လနိဘဝသို့ သွားလေသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မေ၊ ငါ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို။ နိ ဝဟတိ၊ မရှက်ဆောင်နိုင်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကောသလမင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ အယံ၊ ဤသေခြင်း သဘောသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏။ ဓုဝဓမ္မော၊ မြဲသော သဘောတည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း ကြီး။ အယံ ရထော၊ ဤရထားသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ ရထားနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ ကော သလမင်းသည်။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်းဠာ။ အဂ္ဂလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပတိဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတာ မဟာသ၊ အဘိုး၏ရထား တည်း။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အယံ၊ ဤရထားသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ ရထားနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိတု၊ အဘ၏ရထားတည်း။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက် ၏။ အယံ ပန၊ ဤရထားသည်ကား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ရထားနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏ရထားတည်း။ ဣတိ၊

ဤသို့။ ဝေဠုတွေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တဝ၊ သင်၏။ ပိတာမဟာယ၊ အဘိုး၏။ ရထော၊ ရထားသည်။ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တဝပိတုရထံ၊ သင့်အဘ ရထားအဖြစ်သို့။ နုပါပုဏိ၊ မရောက်သနည်း။ တဝ ပိတုရထော၊ သင့်အဘရထားသည်။ တဝရထံ၊ သင်၏ရထားအဖြစ်သို့။ နုပါပုဏိ၊ မရောက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၍။ ဝေရူပဿနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကဋ္ဌကလိဂ်ရဿာပိ၊ သစ်တုံး၏လည်း။ ဇီဝဏံ၊ ရှေးမြေ့ခြင်းသို့။ ဒုဝဂ္ဂတိ၊ ရောတ်၏။ အဿအတ္ထဘာဝဿပန၊ ထိုခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘော၏ကား။ ကိံ မဂ်ံ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဘပ္ပုရိသဓမ္မသော၀၊ သူတော်ကောင်းဟုရားဟု၏သာလျှင်။ ဇရာ၊ အိုခြင်း ဆွေးမြေ့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာနံပန၊ သတ္တဝါတို့အားကား။ အဇီရကဒုဿ၊ မဆွေးမြေ့ခြင်းသဘောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝတ္ဘာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘ၅၁။ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေ၀၊ စင်စစ်။ သုစိတ္တာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးစသည်ဖြင့် အလွန်ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ရာဇရထာ၊ မင်း၏ ရထားတို့သည်။ ဇီရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့ကုန်၏။ အထော၊ ထိုမြို့။ သရီရမ္ပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ ဇရံ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဘတ္ဘ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ မေမ္မာ၊ ကိုးပါသော လောကုတ္တရာ တရားသည်။ ဇရံ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့။ နဥပေတိ၊ မရောက်တတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ။(ဣတိသဒ္ဒါ ထည့်သည်)။ ။ ဟဝေကေနေန၊ စင်စစ်အကယ် မလွဲသဖြင့်။ သန္ဓော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဗ္ဗာ၊ ပညာရှိတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဝေဒယန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဘတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝေတိ၊ ဝေယူသည်ကား။ နိုပါဟကမတ္ထာ၊ နိုပါတ်မျှသာတည်း။ သုစိတ္တာတိ၊ သုစိတ္တာ ဟူသည်ကား။ သတ္တဟိရတနေဟိစ၊ ရတနာ ခုနှစ်ပါးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ ရထာ-လင်္ကာရေဟိစ၊ ရထား တန်ဆာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ စိတ္တကာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ရာဇုနော်၊ မင်းတို့၏။ ရထာပိ၊ ရထားတို့သည်လည်း။ ဇီရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့ ပျက်စီးကုန်၏။ သရီရမ္ပိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေ၀လံ၊

သက်သက်။ ရထာဝေ၊ ရထားသည် သာလျှင်။ နေ၊ မဟုတ်သေး။ သုဇဂ္ဂတံ၊ ကောင်းစွာ သုတ်သင် လုပ်ကျွေး အပ်သော။ ဣဒံ သရီရမ္ပိ၊ ဤ ကိုယ်သည် လည်း။ ခဏ္ဍိစ္စာဒီနိ၊ သွားကျိုးခြင်း စသည်တို့သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ သတဉ္စ၊ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒီနံ၊ ဘုရား အစရှိကုန်သော။ သန္တာနံပန၊ သူတော်ကောင်း တို့၏ကား။ နဝဝိဓော လောကုတ္တရဓမ္မောစ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားသည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဥပဃာတံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ နကရောတိ၊ မပြုနိုင်။ ဇရံ၊အိုခြင်း သို့။ နဥပေတိနာမ၊ မရောက်သည်မည်၏။ ပဝေဒယန္တီတိ၊ ပဝေဒယန္တီ ဟု သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ-ဒယော၊ ဘုရားစသောသူတို့သည်။ သဗ္ဗညုတဉာဏေ၊ ပညာရှိဟူနှင့်။ ပ ဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ ဝ်ထေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အ နက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်ဟူသို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ မလ္လိကာဒေဝိယာဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၇-လာဠုဒၢယိထေရဝတ္ထု။

(မလ္လိကာမိဖုရား၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ လာဠုဒၢယိ မထေရ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသ ဆရာသည် ''အပ္ပသုတာယ'' နွှဲ-စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အပ္ပသုတာယ နွှဲ ဤမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အပ္ပသုတာယံ - စသော ဤ တရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ လာဠုဒၢယိတ္ထေရံ၊ လာ ဠုဒၢယိ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုလာဠုဒၢယိ မထေရ်သည်။ မဂ်လံ၊ မင်္ဂလာကို။ ကရောန္တော၊ ပြု

ကုန်သော်သူတို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားရ၏။ တိရောကုဋ္ဌေသုတို့-ဌာနတိ အာဒီနဝနယေန၊ တိရောကုဋ္ဌေသု တိဌာနံ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ အဝမင်္ဂလာဒီနိ၊ မင်္ဂလာ မရှိသောတရား စသည်တို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်။ အဝမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမရှိသည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သောသူတို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ တိရောကုဋ္ဌာဒီသု၊ တိရောကုဋ္ဌသုတ် စသည်တို့ကို။ ကထေတမ္ပေသု၊ ဟောအပ်ကုန်လျက်။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စာတိ အာဒီနဝနယေန၊ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်။ မင်္ဂလာကထာဝါ၊ မင်္ဂလာစကားကို လည်းကောင်း။ ယံကိဉ္စိဝိတ္ထံဂ္ဂဝေါ ဟုရံဝါတိ၊ ယံကိဉ္စိဝိတ္ထံ ဂ္ဂဝေါ ဟုရံဝါ အစရှိသော။ ရတနသုတ္တံဝါ၊ ရတနသုတ်ကို လည်းကောင်း။ ကထေသိ၊ ဟောတော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသုကေသုဌာနေသု၊ ထိုထိုအရာတို့ဌာ။ အညံ၊ တပါးကို။ ကထေန္တော၊ ဟောလျက်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကထေမိတိ၊ ဟောတော်ဟူ၍။ နံ ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တာသ၊ ထိုလာဘ်ဒုဗေါဓယိ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ လာဘ်ဒုဗေါဓယိသ၊ လာဘ်ဒုဗေါဓယိ မထေရ်အား။ မင်္ဂလာ မင်္ဂလ ဌာနေသု၊ မင်္ဂလာရှိ မင်္ဂလာမရှိသော အရာတို့ဌာ။ ဂမနေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ အညသ္မိံ၊ တပါးကို။ ကထေတမ္ပေ၊ ဟောအပ်လျက်။ အညမေဝ၊ တပါးကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟောဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧသ၊ ဤလာဘ်ဒုဗေါဓယိ မထေရ်သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေသိ၊ ဟောသည်ကား။ နု၊ မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ အညသ္မိံ၊ တပါးကို။ ကထေတမ္ပေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ အညမေဝ၊ တပါးကို သာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတ်တေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ အဂ္ဂိဒတ္တသနာမ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ အမည်ရှိသော။ ပြပ္ပမ္ဟကသ၊ ပုဏ္ဏားမ၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ သောမဒတ္တကုမာရောနာမ၊ သောမဒတ် အမည်ရှိသော သတ္တိသားသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဥပဋ္ဌဟိတ်ရ၊ လုပ်ကျွေးခစားသတတ်။

သော၊ ထိုသောမဒတ်ကို။ ရည်ရွယ်၊ မင်းသည်။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပေါ၊ နှလုံးကိုဝမ်းစေခြင်းရှိ၏။ ပြဟ္မဏောပန၊ ပုဏ္ဏားသည်ကား။ ကသိကမ္မံ၊ လယ်ထွန်အမှုကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ဒ္ဝေဂေါဏာ၊ နွားနှစ်ကောင်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့တွင်၊ ဧကော၊ နွားတကောင်သည်။ မတောဝေ၏။ ပြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတသောမဒ္ဒတ္ထ၊ ချစ်သား သောမဒတ်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ယားစိတ္ဝာ၊ တောင်း၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧကံ ဂေါဏံ၊ နွားတကောင်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောမဒ္ဒတ္ထော၊ သောမဒတ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ သစေ ယာစိဿာမိ၊အကယ်၍တောင်းသည်ဖြစ်အုံ့။ မေ၊ ငါ၏။ လဟုဘာဝေါ၊ ပေါ့သောအဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိ၊ ထင်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တာတ၊ ဘခင်။ တုမှေယေဝ၊ ဖခင်တို့သည်သာလျှင်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ ယာစထ၊ တောင်းကုန်လော့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတုံပြီးကား။ တာတ၊ ငါ့သား။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ယာဟိ၊ သွားလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ ပြဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဒန္ဓပညော၊ ပညာနှံ့၏။ အတိဏ္ဍမာဒိဝစနမတ္တံပိ၊ ရှေသို့တက်ခြင်း အစရှိသော စကားမျှကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အညတရသ္မိံ၊ တပါးကို။ ဝတ္ထေ ဆို၊ အပ်သည်ရှိသော်။ အညမေဋ္ဌ၊ တပါးကိုသာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ယောင်၍ဆိုမိတတ်၏။ သိက္ခာပေတ္ဝာပန၊ သင်ပြီး၍ကား။ နံ၊ ထိုအဖကို။ နေဿာမိတိ၊ ဆောင်အုံ့ဟူ၍။ သော၊ ထိုသောမဒတ်သည်။ တံ၊ ထိုအဖ ပုဏ္ဏားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဗိရဏတ္ထမ္ဘကံနာမ၊ ဗိရဏတ္ထမ္ဘက အမည်ရှိသော။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ တိဏကလာပေ၊ မြက်စည်းတို့ကို။ ပန္ဓိတ္ဝာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤသူကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသူကား။ ဥပရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသူ ကား။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးတည်း။ ဣတိ ကတ္ဝာ၊ ဤသို့ စသည်ကို ပြု၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပိတု၊ အဖအား။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ တုမှေဟိ၊ သင် အဖတို့သည်။ ရာဇကုလံ၊နှန်းတော်သို့။ဂန္ဓွာ၊ရောက်၍ ။ဝေါ်ဤသို့။အာဏိဏ္ဍိတပ္ပံ၊ရှေသို့တက်

အပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌိဂ္ဂမိတဗ္ဗံ၊ ဇနောက်သို့ဆုတ်အပ်၏။ ဝေနာမ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ သံတော်ဦးတင်အပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဥပရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းကို။ ဝေတ္တဗ္ဗာ၊ လျှောက်အပ်၏။ ရာဇာနံ ပန၊ မင်းသို့ကား။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဇယတု၊ အောင်တော်မူပါစေလော့။ ဤတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဤမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဒေ.ဝါဏံ၊ နွားကို။ ယာ။ယျာ.ထ.ာတိ၊ဟောင်းလေတော့ဟူ၍။ ဂါထံ၊ ဂါထာသို့။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သင်စေ၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒ္ဝေ ဂေါဏာ၊ နွားနှစ်ကောင်တို့သည်။ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေဟိ၊ အကြင်နွားနှစ်ကောင်တို့ဖြင့်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသာ.မသော၊ ထွန်ရ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တေသု၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်တို့တွင်။ ဧကော၊ နွားတကောင်သည်။ မတော၊ သေခဲ့၏။ ခတ္တိယ၊ ဝရမြေကိုအစိုးရ.ားသောအရှင်မင်းကြီး။ ဒုတိယံ၊ အဖော်နွားလို။ ဒေဟိ၊ ကယ်မသနားပါလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သင်စေ၏။

သော၊ လိုပုဏ္ဏားသည်။ သံဝစ္ဆရမတ္တေန၊ တနှစ်မျှဖြင့်။ တံ ဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာစွာ။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပဂုဏဘာ.ဝံ၊ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပုတ္တာ.ယ၊ သားအား။ အာရောစေတ္တာ၊ ကြား၍။ တေနဟိ၊ ကိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တာတ၊ ဖခင်။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ အာဒ.ါယ၊ ယူ၍။ ဂ.ာ.ဝ.ဏ္ဍတ၊ လာကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသာမိတိ၊ နေအံ့ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာ.ဒု၊ ကောင်း၏။ ဤတိ၊ ဤသို့၊ ပဏ္ဏာ.ကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ သောမဒတ္တဿ၊ သောမဒတ်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌိတကာလေ၊ နေသောအခါ၌။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥဿာ-ဟပတ္တော.အားထုတ်ခြင်းသို့ရောက်လျှင်၊ရာဇကုလံ၊မင်းဘိမ်သို့။ဂန္တွာ၊သွား၍။ ရညာ၊ မင်းသည်။ တုဋ္ဌစိတ္တေန၊ နှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့်။ ကတပဋိ သမ္မောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ စကား ပြောဟောခြင်းကို ပြုသည်ဖြစ်၍။ တာတ၊ ဖခင်ပုဏ္ဏား။ အာဂတတ္တာ၊ လာခြင်းကား။ စိရသုံ.ဝတ၊ ကြာမြင့်စွ။ ဤဓ.ာသနံ၊ ဤနေရာ၌။ နိသီဒိဿာ၊ နေ၍။ ယေန၊ အကြင် ဝတ္ထု၊

ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုလိုရာဝတ္ထုကို။ ဝဒထ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဟေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒ္ဒေ ဂေါဏာ၊ နွားနှစ်ကောင်တို့သည်။ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေဟိ၊ အကြင် နွားတို့ဖြင့်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသာမသေ၊ ထွန်ရ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တေသု၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်ဟူ၏ တွင်။ ဧကော၊ တကောင်သည်။ မတော၊သေ၏။ ခတ္တိယ၊ ရေမြေကို ဘုံးရှသော မင်းကြီး။ ဒုတိယံ၊ အဖော်နွားကို။ ဂဏှ၊ ယူတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်၏။

ရညာ၊ မင်းသည်။ တာတ၊ ဘခင်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ပုနဝံ ဒေဟိ၊ တဖန် ဆိုဦးလော့။ ဣတိ ဝုတ္တေ ပိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြန်သော်လည်း။ တမေဝ ဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုသာလျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဝိရဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ခွဲကွဲယှင်းရ၍။ ကထိတဘာဝံ၊ ဆိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ သိတံ ကတ္ဝာ၊ ပြုံးခြင်းကိုပြု၍။ သောမဒတ္ထ၊ သောမဒတ်။ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ ဗဟုမညေ၊ များယောင်တကား။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ အမိန့်တော်ရှိသောကြောင့်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တုမှေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ ဒ္ဒိန္နာ၊ သနားတော်မူသည် ရှိသော်။ ဘဝိဿန္တိ၊ များကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝုဒဏ္ဍော၊ ဤသို့ တင်သည်ရှိသော်။ ဗောဓိသတ္တာ ဿ၊ ဘုရားလောင်း၏စကားကို။ တုဿိတ္ဝာ၊ နှစ်သက်၍။ အလာ ပြာဟ္မဏာ ဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ သောဌသဂေါဏေ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုသော နွားတို့ကိုလည်းကောင်း။ အလက်ံဝရဘဏ္ဍကံ၊ တန်းဆာဆင်ရန် ရွှေလယ်ယင်ကို လည်းကောင်း။ နိဝါသနဂါမဉ္စ၊ နေရာရွာကိုလည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဒေယ္ယံ၊ မြတ်သော ပေးခြင်းကို။ ဒတ္ဝာ၊ပေး၍။ မဟာဇနေန ယသေန၊ များသော စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ လာဒ္ဓေ့ဒါယိ၊ လာဒ္ဓေ့ဒါယိ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောမဒတ္ထော ပန၊ သောမဒတ်သည်ကား။ အဟ မေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊

ဇာတ်တော်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းရ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ သေ၊ဤသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အပ္ပသုဘတာယ၊ နည်းသောအကြားအမြင် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အညသ္မိံ၊ တပါးကို။ ဝတ္ဘေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညဒမဝ၊ တပါးကို သာလျှင်။ ဝဒတိ၊ဆို၏။ ဟိ၊ထို့စကားသင့်စ။ အပ္ပသုတပုရိသော၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော ယောကျ်ားသည်။ ဗလိဗဒ္ဓသဒိသော နာမ၊ မလိမ္မာ သော နွားလားနှင့်တူသော မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်ဆိုကုန်မူ။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောခဲ့တော်မူ၏။

၁၅၂။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပသုတော၊ နည်းသော အကြား အမြင်ရှိ သော။ အယံ ပုရိသော၊ သည်။ ဗလိဗဒ္ဓါ၀၊ နွားလားကဲ့သို့။ ဇီရတိ၊အိုရ၏။ တသ၊ ထို အကြားအမြင်နည်းသော ယောကျ်း၏။ မံသာနိ၊ အသားတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ပွါးကုန်၏။ တသ၊ ထိုအကြားအမြင်နည်းသောယောကျ်း၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ နု ဝဍ္ဎတိ၊ မပွား။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပသုတာယန္တိ၊ အပ္ပသုတာသံ ဟူ သည် ကား။ ဧကာ သာ ဝါ၊ တခုသော ပဏ္ဏာသကဟု၏လည်းကောင်း။ ဒ္ဝိန္နံ ဝါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ် ကုန်သော။ ပဏ္ဏာသကာနံ ဝါ၊ ပဏ္ဏာသကတို့၏လည်းကောင်း။ အထ ဝါ၊ ကနည်းကား။ ပန္နရသဝဂ္ဂါနံ၊ တစ်ဆယ့်ငါးဝဂ်တို့၏။ သဗ္ဗန္တိမေန၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဧကဿ ဝါ၊ တခုသော သုတ်၏လည်းကောင်း။ ဒ္ဝိန္နံ ဝါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သုတ္တန္တာနံ ဝါ ပိ၊ သုတ်တို့၏လည်းကောင်း။ အဘာ ဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အပ္ပသုတော၊ အပ္ပသုတမည်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂမ္ဘီရဘာနံ ပန၊ ဂမ္ဘီရဘာနုံးကို်ကား။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊သင်၍။ အနုယုဇ္ဇန္တော၊ အား ထုတ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုဿုတော ဘ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဗလိဗဒ္ဓေ ါ ဇီရတိ ဘိ၊ ဇီရတိ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာ ပြဦးအံ့။ ဗလိဗဒ္ဓေ ါ၊ နွားလားသည်။ ဇီရမာနော၊ ကြီးရင့်သည်ရှိသော်။ ဝဍ္ဎမာနော၊ ကြီးပွားသည်ရှိသော်။ မာတု၊ အမိနွားမ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး ငှာ။ ဧနဝ ဝဍ္ဎတိ၊ မပွါး။ ပိတု၊ အဖ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ နု ဝဍ္ဎတိ၊ မပွါး။ သေသညာဘကာနံ၊ မိဘမှကြင်းကုန်သော ပေါက်ဖော်နွားတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ နု ဝဍ္ဎတိ၊ မပွား။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နိရတ္ထကမေဝ၊

အကျိုးမဲ့သာလျှင်။ ဇီရတိယာထာ၊ ကြီးရင့်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ အယမ္ပိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ ဝတ်ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ အာစရိယဝတ္တံ၊ အာစရိယဝတ်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု။ အာဝန္တုကဝတ္တာဒီနိ၊ အာဝန္တုကဝတ် စသည်တို့ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဘာဝနာ ဘတ္တံ၊ ဘာဝနာမျှကို။ နအနုယုဉ္ဇတိ၊ အားမထုတ်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ နိရတ္ထကမေဝ၊ အကျိုးမဲ့သာလျှင်။ ဇီရတိ၊ ကြီးရင့်၏။ မံသာနိ တယော ဝစုန္တိတိ၊ မံသာနိ တယော ဝစုန္တိ ဟူသည်ကား။ ယုဂနဒ္ဓလာဒီနိ၊ ထွန် ထမ်းပိုး စသည်တို့ကို။ ဝဟိတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဧသော၊ ဤနွားသည်။ ဣ သမတ္ထောတိ၊ မစွမ်းနိုင်ဟူ၍။ အရညေ၊ တောဘ၌။ ဝိယဒ္ဓသာ၊ လွှတ်လွှတ် လွှတ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ တဝတ္ထဝ၊ ထိုတောဘ၌သာလျှင်။ ဝိစရန္တာ၊ လှည့်လည်လျက်။ ခါဒန္တာ၊ စားသော။ ပိဝန္တာ၊ သောက်သော။ ဗလိဗဒ္ဓာ၊ နွားလားဏ်။ မံသာနိ၊ အသားတို့သည်။ ဝစုန္တိယလာ၊ ပွားကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဥပဇ္ဈာယာဒီဟိ၊ ဥပဇ္ဈာယ် စသည်တို့သည်။ ဝိယဒ္ဓသာ၊ လွှတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ သလုံးမြင်းခေါင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ စတ္တာရော ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ဥဒ္ဓဝိရေစနာဒီနိ၊ အထက်သို့ အန်စေခြင်း အောက်သို့ လျှောစေခြင်း စသည်တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ပေါသန္တာ၊ မွေးသော။ ဤမသာပိ၊ ဤရဟန်း၏လည်း။ မံသာနိ၊ အသားတို့သည်။ ဝစုန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ တူလသရီရော၊ ဆူသောကိုယ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပညာယိ၊ ထင်၏။ အာသု၊ ထိုရဟန်းအား။ လောကိယ လောကုတ္တရာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော၊ ပညာ ပန၊ ပညာ သည်ကား။ ကေဝုံလမတ္တာပိ၊ လက်တစ်သစ် မျှလည်း။ နဝဇ္ဈတိ၊ မပွား။ အရညေ ပန၊ တောဘ၌ကား။ ဂစ္ဆလတာဒီနိ၊ ချုံနွယ်စသည်တို့သည်။ ဝစုန္တိဝိယ၊ ပွားကုန်သကဲ့သို့။ အာသု၊ ထိုရဟန်းအား။ ဆဒ္ဒါ ဏိနိ၊ ခြောက်ခွါရတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကဏ္ဍာစေဝ၊ တဏှာသည်လည်း ကောင်း။ နဝ ဝိဝ မာနော၊ စ၊ ကိုးပါးအပြား ရှိသော မာနသည် လည်းကောင်း။ ဝစုတိ၊ ပွား၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဤတို့ ပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ့်တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ဇရာ ဝင်ခ္ဍ ခုနှစ်ခုမြောက်သော လာဠုဒဲယိ မထေရ်၏ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍမ်ိ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္ထမံ၊ သော။ လာဠုဒဲယိထေရ ဝတ္ထု၊သည်။
ဤတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

၁၁ဇရာဝဂ္ဂ။ အာနန္ဒတ္ထေရသ ဥဒါနဂါထာ ဝတ္ထု။

(လာဠုဒဲယိ မထေရ်၏ ဝတ္ထုခ္ဍ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဟုတ္တဏ္ဍနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အာနန္ဒတ္ထေရသ ဥဒါန ဂါထာ ဝတ္ထုခ္ဍ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "အနေကဇာတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အနေကဇာတိသံသာရ ဣတိ ဤမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အနေကဇာတိသံသာရံ- စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်းခ္ဍ။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥဒါနေတွာ၊ ဥဒါန်းကျူးပြီး။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့ခ္ဍ။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကာသင့်စွ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်းခ္ဍ။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ သူရိယေ၊ နေသည်။ အနတ္ထင်္ဂမိတေယေဝ၊ မဝင်မီလျှင်။ မာရဗလံ၊ မာရ်၏ စစ်သည်ကို။ ဝိဓံသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပထမယာမေ၊ ပထမယံခ္ဍ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိစ္ဆာဒကံ၊ ရှေးခ္ဍ နေဖုံးသော ခန္ဓာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ တမံ၊ အဝိဇ္ဇာမှောင်ကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခဲ့၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယံခ္ဍ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို။ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယံခ္ဍ။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့ခ္ဍ။ ကာရုညတံ၊ သနားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊စဲ၍။ ပစ္စယာကာရေ၊ ပဋိစ္စသမุปบาทခ္ဍ။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ ဩတာရေတွာ၊ သွင်း၍။ တံ၊ ထိုပဋိစ္စသမุปบาทတရား

ကို။ အနုလောမပဋိလောမ၀သေန၊ အနုလုံ ပဋိလုံ၏ အစ္စမ်ိုးဖြင့်။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ အရုဏုဂ္ဂမနဝေလာယ၊ အရုဏ်တက်သော အခါ၌။ သမ္မာ-သမ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္မုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ထိုးထွင်းမြင် သိလျက်။ အနေကေဟိဗုဒ္ဓသတသဟဿေဟိ၊ များစွာကုန်သော ဘုရားအသိန်းတို့သည်။ အ၀ိဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်သော။ ဥဒါနံ၊ ၀မ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါ-နေန္တော၊ ဆိုလျက်။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော၁တော်မူပြီ။

၁၅၃။ ။အဟံ၊ သည်။ ဘော ဂဟကာရက၊ အို အတ္တဘော တည်းဟူသော ခန္ဓာအိမ်ကို ပြုတတ်သော တဏှာ ယောက်ျား လက်သမား။ တံ၊ သင် တဏှာ ယောက်ျား လက်သမားကို။ ဂ၀ေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ အနေကဇာတိ သံသာရံ၊ များစွာသော ဘ၀အသိန်းတို့ဖြင့် ရေဟွက်အပ်သော သံသရာ ဝဋ်ပတ်လုံး။ အနိဗ္ဗိသံ၊ သမ္ဘည္ဇတ် ဉာဏ်တော်ကို မရသည် ဖြစ်၍။ သန္ဓာ၀ိဿံ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ရလေပြီ။ ပုနပ္ပုနံ၊ တဖန်တလဲလဲ။ ဇာတိ၊ ဘုံသုံးပါး ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းဆိုးနှင့် ရောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဆင်းရဲ၏။

၁၅၄။ ။ဂဟကာရက၊ အတ္တဘော တည်းဟူသော အိမ်ကို ပြုပြင်တတ်သော တဏှာယောက်ျား လက်သမား။ ဣဒါနိ၊ ယခုကဲ့သို့။ ဒိဋ္ဌောသိ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ သမ္ဘည္ဇတ်ဉာဏ်ကို သိသဖြင့် မြင်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုန၊ တဖန်။ ဂေဟံ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သော ငါ၏အိမ်ကို။ နကာဟသိ၊ သင်မပြုရလတ္တံ့။ တေ၊ သင်တဏှာလက်သမား၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံ အကြင်း မရှိကုန်ဆဲသာ။ ဖာသုကာ၊ ကြင်းသော တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာ ဟူသော နံရိုးတို့ကို။ ဘဂ္ဂါ၊ ငါသည်။ ဘဂ္ဂ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဂဟကူဋံ၊ သင် တဏှာလက်သမားသည် ပြုအပ်သော အတ္တဘော တည်းဟူသောအိမ်၏ အ၀ိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော အထွဋ်ဝန်းကို။ ဝိသင်္ခိတံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်ခဲ့ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိသင်္ခိရဂတံ၊ ပြုမြင်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဝင်ပြီ။ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ငါရပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ **ဂဟကာရ ဂဝေသန္တော တိ၊** ဂဝေသန္တော ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေဟာသ၊ ဤအတ္တဘော ဟူသော အိမ်ကို။ ကာရကံ၊ ဆောက်လုပ်ခြင်းရှိသော။ တဏှာဝဏ္ဏကိုံ၊ တဏှာလက်သမားကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ ယေန ဉာဏေန၊ အကြင်သမ္ဘည့်တဉာဏ်ဖြင့်။ **သော၊** ထိုတဏှာလက်သမားကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တဿပေါဓိဉာဏဿ၊ ထိုပေါဓိဉာဏ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဒီပက်ရပါဒ-မူလေ၊ ဒီပက်ရာဘုရားခြေရင်းဌာ။ ကတာဘိနိဟာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ တွေကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ အနေက-ဇာတိသံသာရံ၊ အနေကဇာတိသတသဟဿခ်ုံ၊ ဘဝအသီနိုးမကမျှားစွာသော **အရေအတွက်ရှိသော။** ဣမံ သံသာရဝဋ္ဋံ၊ ဤသံသာရဝဋ်ဝိပတ်လုံး။ တံဉာဏံ၊ ထိုသမ္ဘည့်တဉာဏ်ကို။ အနိဗ္ဗိသံအဝိန္ဒန္တော အလဘန္တောယေव၊ မရခြင်း ကြောင့်သာလျှင်။ သန္ဓာဝိဿံ သံသရိံ၊ ကျင်လည်ရလေပြီ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ **ဒုက္ခဇာတိ ပုနပ္ပုနံ ဇနိတုံ ဣဒံ၊** ဒုက္ခဇာတိပုနပ္ပုနံ ဟူသော ဤစကားသည်။ ဂဟကာရကဂဝေသနဿ၊ တဏှာလက်သမားကိုရှာ ခြင်း၏။ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ ဇရာဗျာဓိမရဏ မိဿိတာယ၊ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းနှင့် ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သော-ဇာတိနာမ၊ ဤဇာတိမည်သည်ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်ရောက်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ သာ၊ ထိုဇာတိသည်။ တဿ၊ ထိုသမ္ဘည့်တဉာဏ်သည်။ အဒိဋ္ဌေ၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ နနိဝတ္တတိ၊ မဆုတ်မနှစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုလက်သမား ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာလျက်။ သန္ဓာဝိဿံ၊ ကျင်လည်ရပြီ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒိဋ္ဌောသိတိ၊ ဒိဋ္ဌောသိ ဟူသည်ကား။ သမ္ဘည့်တဉာဏ်၊ သမ္ဘည့်တဉာဏ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တေန၊ ထိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်။ မယာ၊ ငါဘုရား သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုနဂေ-ဟန္တိ၊ ဂေဟံဟူသည်ကား။ ပုန၊ တဖန်။ ဣမသ္မိံ သံသာရဝဋ္ဋေ၊ ဤသံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌။ အတ္တဘာဝသင်္ခါတံ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သော။ မမဂေဟံ၊ ငါ့အိမ်ကို။ နကာဟသိ၊သင်မရလတ္တံ့။ **သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါတိ၊** ဘဂ္ဂါဟူသည်ကား။ တဝ၊ သင်၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အနဝသေသာ၊

အကြောင်းမရှိကုန်သော။ ကိုလေသာဖါသုကာ၊ ကိုလေသာဟူသော အခြင်နံရိုး တို့ကို။ မယာ၊ ငါဘည်။ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖျက်ရကုန်ပြီ။ **ဂဟကူဋ္ဌံ ဝိသခ်တန္တိ**၊ ဝိသခ်ိတ်ဟူသည်ကား။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတသ၊ ပြုအပ်သော။ ဣမသ္မာ-အတ္တဘावဝေဟသ၊ ဤအတ္တဘावဟူသောအိမ်၏။ အဝိဇ္ဇာသခ်ါတံ၊ အဝိဇ္ဇာ ဟူဆိုအပ်သော။ ကဏ္ဌိကမဏ္ဍလမ္ပိ၊ အထွတ်ဝန်းကိုလည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝိဒ္ဒံသိတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ **ဝိသခ်ါရုဂတံ စိတ္တန္တိ**၊ စိတ်တံဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မမစိတ္တံ၊ ငါ့စိတ်သည်။ ဝိသခ်ါရုံ၊ ပြုပြင်ခြင်းကင်း သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏ ကရဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်အစွမ်း ဖြင့်။ ဂတံအနုပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်ပြီ။ **တဏှာနံ ခယမဗ္ဗဂါတိ**၊ တဏှာနံခယမဗ္ဗဂါ ဟူသည်ကား။ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏။ ခယသခ်ါတံ၊ ကုန်ရာဟု ဆိုအပ် သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂတော၊ ရသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဣတိပရိသမာပနံ၊ တဆယ့်ဘဒ္ဒတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဇရာဂဏ်၌ ရှစ်ခု မြောက်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဥဒါနဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အာဒ္ဒမ်၊ သော။ အာနန္ဒတ္ထေရသဉ္ဇဒါနဂါထာဝတ္ထု၊သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ဇရာဝဂ္ဂ။ ၉-မဟာဓနသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု။

(အာနန္ဒာတ္ထေရသဉ္ဇဒါနဂါထာဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ မဟာဓနသေဋ္ဌိ ပုတ္တဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ''အစရိတ္ဘာတိ'' စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

''**အစရိတ္ဘာ**''တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အစရိတ္ဘာ စသော ဤတရားဒေသ နာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့ကျရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ သားကျီးအားဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သောမိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ မဟာဓနသေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိသောသဒ္ဓေးသားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသဒ္ဓေးသား သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ အသီတိကောဋိဓနေ၊ ကုဋေ၂ရှစ်

ဆယ် ကြွယ်ဝသော။ ကုလေ၊ အမျိုးဌ။ နိဗ္ဗတ္တိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသဒ္ဓေးသား၏။ မာယာပိတရော၊ အမိအဘတို့ဆည်။ စိန္ဓေသုံ ကြုံကုန်၏။ အမှာက်၊ ငါတို့၏။ ကုလေ၊ အိမ်၌။ မဟာဘောဂကွဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ နော၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တသ၊ သား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ထပေတ္မာ၊ ထားရ။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်လျက်။ အညေနကမ္မေန၊ တပါးသောအမှုဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣဘိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုသားကို။ နစ္စဂိတ ဝါဒိတ မတ္တမေဝ၊ ကခြင်း သီချင်း တီးမှုတ်ခြင်းမျှကိုသာလျှင်။ သိက္ခာပေသုံ၊ သင်စေကုန်၏။ တသ္မိံ ယေဝနုဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌သာလျှင်။ အသီတိ ကောဋိဝိဘဝေ၊ ကုဋေ ရှစ်ဆယ် ဥစ္စာ ကြွယ်ဝသော အမျိုးဌ။ ဧကောမိတာပိ၊ သမီးတယောက်သည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာပိ၊ ထိုသမီး၏လည်း။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ တဝေဝ၊ထိုအတူလျှင်။ စိန္ဓေတ္မာ၊ ကြုံ၍။ တံ၊ သမီးကို။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ မတ္တမေဝ၊ ကခြင်း သီချင်း တီးမှုတ်ခြင်းမျှကို သာလျှင်။ သိက္ခာပေသုံ၊ သင်စေကုန်၏။ ဝယပ္ပတ္တာနံ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သော။ တေသံ၊ထိုသူဝတို့၏။ အာဝါဟ ဝိဝါဟော၊ သမီးပေးခြင်း သမီးယူခြင်း ဟူသော ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အထ၊ထိုနောက်မှ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ကာလမကံသု၊ စုတေကုန်၏။ ဒွေ အသီယေကောဋိဓနံ၊ နှစ်လီသော ကုဋေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာသည်။ ဧကဿိံ ယေဝ ဂေဟေ၊ တအိမ်တည်း၌သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သဒ္ဓေးသားသည်။ ဒိဝသဿတိက္ခတ္တုံ၊ ကနေ့သုံးကြိမ်။ ရဇ္ဇေ ၊ မင်းအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစားပြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌။ ဓုတ္တာ၊သေသောက်ကြ။ တို့သည်။ စိန္ဓေသုံ၊ ကြုံကြကုန်၏။ အယံ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ ဤသဒ္ဓေးသားသည်။ သုရာ ၊ ဘရော၊ သေသောက်ကြ။ သည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ အမှာက်၊ ငါတို့အား။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာရာရသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု၍။ နံ၊ ထိုသဒ္ဓေးသားကို။ သုရာသောဏ္ဍာဘာဝံ၊ သေသောက်ကြ။ ၏အဖြစ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေမ၊ သွန်သင်ကုန်အုံ့။ ဣတိ စိန္ဓေသုံ၊ ဤသို့ ကြုံကုန်၏။ တေ၊ ထိုသေသောက်ကြ။ တို့သည်။ သုရံ၊သေကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။

ခင်ဗျားကမ်းသေစေဝ၊ ခဲဘွယ်အမဲတို့ကိုလည်းကောင်း။ လောဏသက္ခရာစ၊ ဆားခဲကိုလည်းကောင်း။ ဒုဿန္တေ၊ ပုဆိုးစွန်းဌ။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ထုပ်၍။ မူလာဘန္တေ၊ အမြစ်အဖုတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ရာဇာကုလတော၊ မင်းအိမ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တိယာ၊ လာသော။ တယာ၊ ထိုသဒ္ဓေးသား၏။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်လျက်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓေးသားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သုရုံ၊ သေကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ လောဏသက္ခရုံ၊ ဆားကို။ မုခေ၊ ခံတွင်းဝ၌။ ခိပေတ္ဝာ၊ ခွဲ့၍။ မူလကန္ဒံ၊ အမြစ်အဖုကို။ ဘုံသိတ္ဝာ၊ ကိုက်၍။ ဝယသတံ၊ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး။ ဇီဝိယာမိ၊ အသက်ရှည်ပါစေဘုံ။ သေဋ္ဌိပုတ္တကံ၊ သဒ္ဓေးသားကို။ နိယောယ၊ မှိ၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ခါဒနပိဝနသမ်တ္တာ၊ ခဲခြင်း သောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်ပါကုန်အုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသဒ္ဓေးသားသည်။ တေသံ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပစ္ဆတောနောက်မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လိုက်သော။ စူဠုပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်ကျွေးငယ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်သနည်း။ ဣဘိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ ဧကံ ပါနကံ၊ တခုသော အဖျော်အရည်ကိုသောက်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧတံ၊ ဤအဖျော်ရည်သည်။ မနာပ ဇာတိကံ၊ စိတ်ကို နှစ်သက်စေခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ ဣမသ္မိံ ဇီဝလောကေ၊ အသက်ရှည်သော ဤလူ့ပြည်၌။ ဣမိနာ၊ ဤအဖျော်နှင့်။ သဒိသံ၊ တူသော။ ပါတမ္ပိ ယုတ္တကံ နာမ၊ သောက်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အဖျော်ရည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုသဒ္ဓေးသားသည်။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏ဟူ၍။ ယောကံ၊ အတန်ငယ်သော သေကို။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ ပိဝတိ၊ သောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုသဒ္ဓေးသား၏။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီ လျင်။ တေခုတ္တာ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့သည်။ ပိဝနဘာဝံ၊ သေသောက်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓေးသားကို။ ပရိဝါရယိ သု၊ ခြံရံကုန်၏။ ဂစ္ဆန္တေကာလေ၊ သွားသောကာလ၌။ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်။ မဟာ၊

မျှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသဒ္ဒေးသားသည်။ သတေနပိ၊ တရာသောဥစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း။ သတဒ္ဒယေနပိ၊ နှစ်ရာသောဥစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း။ သုရုံ၊ သေကို။ အာဟာရာပေတ္ဝာ၊ဆောင်စေ၍။ ပိဝန္တော၊ သောက်သည်ရှိသော်။ အနုက္ကမေနေဝ၊ အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်။ နိသိန္နဋ္ဌာနာဒီသု၊ နေရာအရပ် စသည်တို့၌။ကဟာပဏ ရာသိ ၊ အသပြာစုကို။ထပေတ္ဝာ၊ထား၍။ သုရုံ၊ သေကို။ ပိဝန္တော၊ သောက်လျက်။ ဣမိနာ၊ ဤအသပြာဖြင့်။ မာလံ၊ ပန်းကို။ အာဟရ၊ ဝယ်လော့။ ဣမိနာ၊ ဤအသပြာဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို။ အာဟရ၊ ဝယ်လော့။ အယံ၊ဤသူသည်။ နစ္ဆေ၊ ကခြင်းဌ၌။ ဆေကော၊လိမ္မာ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဝါဒိတေ၊ တီးမှုတ်ခြင်းဌ၌။ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ ဒ္ဝေ သဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်တို့ကို။ဒေထ၊ပေးကုန်လော့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိကိရန္တော၊ ဖယိုဖရဲပြုသည်ရှိသော်။ နစိရဿေव၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အဋ္ဌာနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ အသီတိကောဋိဓနံ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာကို။ ခေပေတ္ဝာ၊ ကုန်စေ၍။ သာမိ၊ အရှင်သား။ တေ၊ ၏။ ဓနံ၊ဥစ္စာသည်။ ခီဏံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘရိယာယ၊ မယားဧ။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိကိ ၊ မရှိသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တံ၊ ထိုမယားဥစ္စာကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံပိ၊ ထိုမယားဥစ္စာကို လည်း။ တယော၊ ထိုမိမိဥစ္စာ အတူလျှင်။ခေပေတ္ဝာ၊ ကုန်စေ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ခေတ္တအာရာမုယျာနယောဂ္ဂါဒိ၊ လယ် အရာမ် ဥယျာဉ် လှည်းယာဉ် စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ ဘာဇနဘဏ္ဍကမ္ပိ၊ စားခွက်ကို လည်းကောင်း။ အတ္ထရဏပါဒုရဏနိသီဒနံပိ၊ အခင်း အရံ နေရာထိုင်ရာကို လည်းကောင်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိက္ကိဏိတ္ဝာ၊ ရောင်း၍။ ခါဒိ၊ သောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဒ္ဒေးသားကို။မဟာလ္လက ကာလေ ပန၊ အိုမင်းသော အခါ၌ကား။ ယေဟိ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အဿ၊ ထိုသဒ္ဒေးသား၏။ ကုလသန္တကံ၊ အဘဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ဝိက္ကိဏိတ္ဝာ၊ ဝယ်၍။

ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ တေန၊ ထိုသူသည်။ တေ၊ ထိုသင်္ဘောသား လင်မယားတို့ကို။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိဟရိ"သု၊ ငင်ထုတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသင်္ဘောသားသည်။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ပရဇနဿ၊ သူတပါး၏။ ဂေဟာဘိတ္တိ"၊ အိမ်နံရံကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသန္တော၊နေလျက်။ ကပါလခဏ္ဍံ၊ အိုးကွဲကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခာယ၊ ထမင်း တောင်းအံ့သောငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ ဇနဿ၊ သူတပါး၏။ ဥစ္ဆင်္ဃကံ၊ စားကြွင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသင်္ဘောသားကို။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အာသနသာလာယ၊ ဆွမ်းစား စရပ်၏။ ဒ္ဒါရေ၊ တံခါး၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ဒဟရသာမဏေရေဟိ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။ ဒိယျမာနံ၊ ပေးအပ်သော။ ဥစ္ဆိဋ္ဌကံ၊ ဘုန်းပေး၍ ကြွင်းသော။ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တံ၊ တောင်းသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သိတံပါတ္ဝာကာသိ၊ ပြုံးခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ အာနန္ဒ-ထေရောပိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်လည်း။ သိတကာရဏံ၊ ပြုံးခြင်း၏အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သိဘကာရဏံ၊ ပြုံးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလို၍။ အာနန္ဒ၊အာ

နန္ဒာ၊ ဣမသ္မိံ ယေဝ နဂရေ၊ ဤ ဗာရာဏသီပြည်၌။ အသီတိကောဋိဓနံ၊ ကုဋေ ရှစ်ဆယ်ရှိသော ဥစ္စာကို။ ခေပေတ္ဝာ၊ ကုန်စေ၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဘိက္ခာယ၊ ထမင်းတောင်းခြင်းငှာ။ စရန္တံ၊ သွားသော။ ဣမံ မဟာဓနသေဋ္ဌိပုတ္တံ၊ ဤမဟာဓန သင်္ဘောကြီး၏ သားကို။ ပဿ၊ မြင်၏လော။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ အယံ၊ ဤ သင်္ဘောသားသည်။ ပထမဝယေ၊ ပထမအရွယ်၌။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ကို။ အခေပေတ္ဝာ၊ မကုန်စေမူ၍။ ကမ္မန္တေ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းစသော အမှု၌။ ပယောဇယိ၊ ယှဉ်ခြင်းရှိသည်။ သစေ အယ၊ အကယ်၍ ဖြင့်ငြားအံ့။ ဣမသ္မိံ ယေဝ နဂရေ၊ ဤပြည်၌လျှင်။ အဂ္ဃသေဋ္ဌိ၊ အထူးအားဖြင့် မြတ်သောသင်္ဘောသည်။ အ ဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိဂ္ဂမိတ္ဝာပန၊ အိမ်မှထွက်၍ကား။ သစေပဗ္ဗဇိဿံ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုသည်ဖြင့်အံ့။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿံ၊ ရောက်လေရာ၏။ အယ၊ ထိုသင်္ဘောသား၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာ

ဂါမိဖုလ်ဌ။ ပတိဋ္ဌဟိသာ၊ တည်လေရာ၏။ မစ္ဆိမဝယော၊ မစ္ဆိမအရှယ်ဌ။ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ အခေပေတွာ၊ မကုန်စေမူ၍။ ကမ္မဋ္ဌေ၊ ကြေးမြီခု၊ ခြင်းအမှဌ။ သစေ ပယောဇယိသာ၊ အကယ်၍ အတိုးအပွား ထားသည်ဖြစ်ငြားအုံ့။ ဒုတိယ သေဋ္ဌိ၊ ဒုတိယ သဒ္ဒေးသည်။ အဘာ၀ိသော်၊ ဖြစ်လေရာ၏။ နိဂ္ဂမိတ္ဝာ၊ လူ့ဘောင်မှထွက်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇော်ရဟန်းပြုသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ အနုဂဂါမိဖလေ၊ အနုဂဂါမိဖုလ်ဌ။ အ ဘ၀ိသော်၊ ဖြစ်လေရာ၏။ အသ၊ ထိုသဒ္ဒေးသား၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ သကဒါဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖုလ်ဌ။ ပတိဋ္ဌဟိသတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ပစ္ဆိမဝယော၊ ပစ္ဆိမအရှယ်ဌ။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ အခေပေတွာ၊ မကုန်စေမူ၍။ ကမ္မဋ္ဌေ၊ လယ်လုပ်ခြင်း စသောအမှဌ။ သစေ ပယောဇယိသာ၊ အကယ်၍ ငန်းရမ်း စီရင်သည် ဖြစ်ငြားအုံ့။ တတိယသေဋ္ဌိ၊ တတိယ သဒ္ဒေးသည်။အဘာ ပိသော်၊ ဖြစ်လေရာ၏။ နိဂ္ဂမိတ္ဝာ၊ ကာမဂုဏ်မှလွတ်၍။ သစေ ပဗ္ဗဇ္ဇော်ပါ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုသည် ဖြစ်အုံ့။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ အဘ ပိသော်၊ ဖြစ်လေရာ၏။ အသ၊ ထို သဒ္ဒေးသား၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖုလ်ဌ။ ပတိဋ္ဌဟိသာ၊ တည်လေရာ၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သေ၊ ဤသဒ္ဒေးသားသည်။ဂိဟိဘောဂါပိ၊ လူ့ စည်းစိမ်မျှသည်လည်း။ ပရိဟီနော၊ ယုတ်၏။ သာမညတောပိ၊ ပဂ်ဖိုလ် မှလည်း။ ပရိဟီနော၊ ယုတ်၏။ ပရိဟာယိတ္ဝာစ ပန၊ ယုတ်ပြီး၍ကား။ သုက္ခပလ္လလေ၊ ခြောက်သော ညွှန်အိုင်ဌ။ ကောဠသကုဏ္ဍောဝိယ၊ ကြိုးကြာဌက်ကဲ့သို့။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၅။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဗ္ဗနေ၊ ငယ်ရွယ်သော အခါက။ ပြဟ္မ-စရိယံ၊ မြတ်သော သီတင်း သုံးခြင်းကို။ အစရိတ္ဝာ၊ မသုံးကုန်မူ၍။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခီဏမစ္စော၊ ရေမရှိသည်ဖြစ်၍ ကုန်ပြီးသော ငါးရှိသော။ ပလ္လလေ၀၊ ညွှန်ပြောင်းဌ်လျှင်။ ဇိဏ္ဏကောဠာ ဣ၀၊ ကြိုးကြာဌက်အိုတို့ကဲ့သို့။ စျာယန္တိ၊ မှိုင်တွေ့ရကုန်၏။

၁၅၆။ ။ယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်ရှိသော အခါက။ ပြဟ္မစရိယံ၊ကို။အစရိတ္ဝာ၊ ကုန်မူ၍။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရကုန်မူ၍။ စာ၀ါ ဘိဝိဏ္ဏာ၀၊ လေးမှလွတ်

သည်ဖြစ်၍ အဟုန်ကုန်သောမြားတို့ကဲ့သို့။ ပုရာဏာနိ၊ ရှေးဦး ပြုအပ်ကုန်ပြီး သောခဲဖွယ်သောက်ဖွယ် ကခြင်းသီခြင်းစသည်တို့ကို။ အနုတ္ထုန်-အနုတ္ထုန္တာ၊ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်၍ကြည်းညည်းကုန်လျက်။ သေန္တိ၊ အိပ်ရကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အစရိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မြတ်သောသီတင်းသုံး၍ နေခြင်းကို။ အဝသိတ္ဝာ၊ မနေမူ၍။ ယောဗ္ဗနေတိ၊ ယောဗ္ဗနေဟူသည်ကား။ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါသည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ အနုရက္ခိတုံဝါ၊ စောင့်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သမတ္ထကာလေ၊ စွမ်းနိုင်သော အခါ၌။ ဓနမ္ပိ၊ ဥစ္စာကိုလည်း။ အလဘိတ္ဝာ၊ မရမူ၍။ ခီဏာမဇ္ဇော၊ ခီဏမဇ္ဇောဟူသည်ကား။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဘေဗာလာ၊ ထိုမလိမ္မာသောသူတို့သည်။ ဥဒကာ၊ ရေ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ခီဏမဇ္ဇော၊ ကုန်သောငါးရှိသော။ ပလ္လလေ၊ ညွန်၌။ ပရိက္ခီဏပတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသော အတောင်ရှိကုန်သော။ ဇိဏ္ဏကောဠာ-ဝိယ၊ ကြိုးကြာအိုတို့ကဲ့သို့။ အာဝစ္ဆာယန္တိ၊ ကြံမှိုင်ရကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ ဒီးနှောရှိပြဦးအုံ့။ ပလ္လလေ၊ ညွန်၌။ ဥဒကာ၊ ရေ၏။ အဘာဝေါဝိယ၊ မရှိခြင်းကဲ့သို့။ ဣမေသံ၊ ဤသဒ္ဒေးလင်မယားတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနာ၊ နေရာအရပ်၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ခီဏာ ဘာဝေါဝိယ၊ ကုန်သောအဖြစ်ကဲ့သို့။ ဣမေသံ၊ ဤသဒ္ဒေးလင်မယားတို့အား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ခီဏပတ္တာနံ၊ ကုန်ပြီးသောအတောင်ရှိကုန်သော။ ကောဠာနံ၊ ကြိုးကြာ ငှက်တို့၏။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ပျံ၍။ ဂမနဘာဝေါဝိယ၊ မသွားနိုင်သကဲ့သို့။ ဣမေသံ၊ ဤသဒ္ဒေးမောင်နှံတို့၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇလ ထလ ပထာဒီဟိပိ၊ ရေကြောင်းကြည်းကြောင်းစသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ဘောဂေ၊ ဥစ္ဆာတို့ကို။ သဏ္ဌာ ပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ အသမတ္ထဘာဝေါ၊ မစွမ်းနိုင် သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုလူမိုက်တို့သည်။ ခီဏပတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသောအတောင်ရှိကုန်သော။ ဇေကောဠာ၊ ထိုကြိုးကြာ ငှက်တို့သည်။ အာဝစ္ဆာယန္တိ ဣဝ၊ ကြံမှိုင်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုကြိုးကြာငှက်အတူ

လျှင်၊ ဗဇ္ဈိတ္ဌာ၊ ငိုမြည်တမ်းချေ။ အဝစျာယန္တိ၊ ကြုံမိုင်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စာပါတိဒီဃာဝါတိ၊ စာပါတိဒီဃာဝ ဟူသည်ကား။ စာပတောဝ၊ လေးမှ။ အတိဒီဃာ၊ အဟုန်ကုန်ပြီးသော။စာပါ၊ လေမှ။ ဝိနိမုတ္တာ၊ လွတ်သော မြားတည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ဤကားအနက်။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စာပါ၊ လေးမှ။ ဝိနိမုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သော။ သရာ၊ မြားတို့သည်။ ဝေဂံ၊ အဟုန်ရှိသမျှကာလ ပတ်လုံး။ ဂန္ဓွာ၊ သွားချေ။ ပတိတာ၊ ကျ၏။ တံ၊ ထိုမြားကို။ ဂဟေတ္ဝာ-ဥက္ခိ-ပန္တေ၊ ကောက်ယူသောသူသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကျရာအ ရပ်ဌာလျှင်။ ဥပစိကာနံ၊ ခြေတို့၏၊ ဘတ္တံ၊ အစာသည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထို့အတူ။ ဣမေပိ၊ ဤသင်္ခေးသား မောင်နှံတို့သည်လည်း။ ☰ တယောဝယေ၊ အရှယ်သုံးပါးတို့ကို။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်လျက်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌လျှင်။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ထုတ်ခြင်းငှါ။ အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ဥပဂမိယန္တိ၊ လတ္တံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သေန္တိစာပါတိဒီဃာဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ပုရာဏာနိအနုတ္ထုန်ဒန္တိ၊ နံဟူသည်ကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမှေဟိ၊ ဝါတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ခါဒိတံ၊ စားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုမ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ ခါဒိတ ပိဝိတ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတာဒိနိ၊ စားသောက်ခြင်း ကခြင်းသီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်သည်တို့ကို။ အနုတ္ထုန်ဒန္တာသော-စန္တာ၊ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ကြည်းညည်းလျက် ။သေန္တိ၊ အိပ်ရကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသည်ကား အနက်တည်း။ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊မျှားစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

နဝမံ၊သော။ မဟာဓနသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တော၊ ပြီးပြီ။

ဇာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ကောဒသမောသော။ ဝဂ္ဂေါ၊သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၁-ဗောဓိရာဇကုမာရဝတ္ထု။

(တဆယ့်တခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ထိုဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှက်အပ်သော အစုရှိသော ဇရာဝဂ်၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ယခုအခါ တဆယ့်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဆယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော အစုရှိသော အတ္တဝဂ်၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "အတ္တာနံစေ" တိစသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)

"**အတ္တာနံစေ**" တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တာနံစေ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘေသကဠာဝနေ၊ ပဲဇင်းခုန်တောဠ်။ ဝိဟာရဏ္ဍေ၊ နေတော်မှူလျက်။ ဗောဓိရာဇကုမာရံ၊ ဗောဓိမင်းသားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ ပထဝီတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အညေဟိပါသာဒေဟိ၊ တပါးကုန်သော ပြာသာဒ်တို့နှင့်။ အသဒိသရူပံ၊ မတူသောအဆင်းရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတမာနံဝိယ၊ ပျံတက်သကဲ့သို့သော။ ကောကနုဒံနာမ ပါသာဒံ၊ ကောကနုဒ အမည်ရှိသော ပြာသာဒ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဝဇုကိံ၊ လက်သမားကို။ ပုစ္ဆိ၊ ကိရ၊ မေးသတတ်။ တယာ၊ သင်သည်။ အညတ္ထာပိ၊ တပါးသောအရပ်၌လည်း။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကတပုဗ္ဗောကိံ၊ ပြုဖူးသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ တေ၊ သင်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆောက်လုပ်ခြင်းသည်။ ပဌမသိပ္ပမေဝကိံ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော လက်မှုအတတ်သာလျှင်လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းသား။ ပဌမသိပ္ပမေဝ၊ ရှေးဦးစွာပြုအပ်သော လက်မှုအတတ်သာလျှင်တည်း။ ဣတိစဒုတ္တော၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤလက်သမားသည်။ အညဿာပိ၊ တပါးသူအားလည်း။ ဧဝရူပံပါသာဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပြာသာဒ်ကို။ သစေကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အုံ့။ အယံပါသာဒေါ၊ ဤပြာသာဒ်သည်။ အနဗ္ဘရိယော၊ အုံ့ဘွယ်သရဲမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣမံ၊ ဤလက်သမားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ မာရေတုံ ဝါ၊ သတ်ခြင်း

ဌာလည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုလက်သမား၏။ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို။ ဆိန္ဒိတုံဝါ၊ဖြတ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေတုံဝါ၊ ထုတ်နုတ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ ဘဒ္ဒဿ၊ တပါးသောသူအား။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ နကရိဿတိ၊ မပြုလတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပိယသဟာယကဿ၊ ချစ်လှစ္စာသော အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်သော။ သဠ္ဠဝက ပုတ္တဿနာမ၊ သဠ္ဠဝကအမည်ရှိသော။ မာဏဝကဿ၊ လုလင်ငယ်အား။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ နိသံသယံ၊ ယုံမှားမဲ့။ သော၊ ဤဗောဓိမင်းသားသည်။ ဝစ္ဆကိံ၊ လက် သမားကို။ နာသေဿတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ အနဗ္ဘော သိပ္ပိယော၊ အဖိုးမျှား စွာထိုက်သော အတတ်ရှိသောသူကို။ မယိ၊ ငါသည်။ ပဿန္တေ၊ မြင်လျက်။ မာနုဿတု၊ မပျက်စေလင့်။ အဿ၊ထိုသူအား။ သည္ဌံ၊ အမှတ်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ထိုလုလင်သည်။ ကံ၊ထိုလက်သမား သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်၍။ သမ္မ၊ အချင်းလက်သမား။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ တေ၊ သင်၏။ ကမ္မံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီလော။ နော၊ မပြီးသေးလော။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တံ၊သင့်ကို။ နာသေတု ကာမော၊ ဖျက်ဆီးလို၏။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ရက္ခေယျာသိ၊ စောင့်လေလော့။ ဣတိအာဟ ဤသို့ဆို၏။

ဝစ္ဆကိပိ၊ လက်သမားသည်လည်း။ သာမိ၊ အရှင် သိန်းစည်းသား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာရောစေန္တေန၊ ကြားစေသဖြင့်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းစွာ ပြုပေ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒေ၊ ဤအရာ၌၊ ကတ္ဌမ္ပိ၊ ပြုအပ် ပြုသင့် ပြုထိုက် ပြုဘွယ်ပြုရာကို။ ဇာနိဿာမိ၊သိရအံ့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ဤသို့ပြောဆိုပြီး၍။ သမ္မ၊ အချင်း။အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော အမှုသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇကုမာရေန၊ မင်းသား သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နတာဝနိဋ္ဌိတံ၊ မပြီး ပါသေး။ အဝသိဋ္ဌံ၊ လုပ်ရန်အကြွင်းသည်။ ဗဟု၊ များသေး၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဝသိဋ္ဌံ၊ လုပ်ရန်အကြွင်းဖြစ်သော။ ကမ္မံနာမ၊ အမှုမည်သည်။

ကိုံ၊ အာဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ပဠာ၊ နောက်မှ။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ကြားပါအုံ့။ ဒါရှုနိ၊သင်တို့ကို။တာဝ၊ရှေးဦးစွာ။ အာဟာရပေထ၊ ဆောင်ခဲ့ပါစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒါရှုနိ နာမ၊ သင်တို့မည်သည်ကား။ ကိုံ၊ အာဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မင်းက မေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နိသာရာနိ၊ အနှစ်မရှိကုန်သော။သုဂ္ဂဒါရှုနိ၊ ခြောက်သောသစ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ အာဟာရပေတ္တာ၊ ဆောင်စေ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုသို့ပေးသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုဗောဓိမင်းသားကို။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နာဂန္တ္ဗဗ္ဗံ၊မလာလင့်။ ကိုံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စ။ သုခုမကမ္မံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ပန်း ခြူးနွယ် စသော ဆန်းကြယ်စွာသော အမှုကို။ ကရောန္တသ၊ပြုစဉ်။ အညေဟိ၊ တပါးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိုံ၊တကွ။ သလ္လာပေ၊ စကားပြောဟောခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကမ္မဝိက္ခေပေ၊ အပြောက်ထုရာ အမှု၌ စိတ်ပျံ့လွင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဟာရ ဝေလာယံပန၊ ထမင်းစားသောအခါ၌ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘရိယာဝ၊ မယားသည်သာလျှင်။ အာဟာရုံ၊ထမင်းကို။ အာဟာရိဿတိ၊ပို့လာ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဗုဇကုမာရောစ၊မင်းသားသည်လည်း။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ပဋိဿုဏိ၊ ဝန်ခံ၏။

သောပိ၊ ထို လက်သမား သည်လည်း။ ကေသ္ဏံ ဂဇ္ဗေ၊ တခုသော တိုက်၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ နေ၍။တာနိဒါရှုနိ၊ ထိုသစ်တို့ကို။ တစ္ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ အတ္တနော ပုဏ္ဏဒါရဿ၊ မိမိ သားမယားကို။ အန္တော၊ အထဲ၌။ နိသီဒနဿ ယောဂ္ဂံ၊နေခြင်းဌာလောက်သော။ ဂရုဠသကုဏံ၊ ဂဠုန်ဌက်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြီစွာထုလုပ်၍။ အာဟာရဝေလာယ ပန၊ထမင်းပို့လာသော အခါ၌ကား။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝိဇ္ဇမာနကံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သောဥစ္စာကို။ ဝိက္ကိဏေတ္တာ၊ ရောင်း၍။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူခဲ့လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မှာ၏။ ဗုဇကုမာရောပိ၊ မင်းသားသည်လည်း။ ဝစုကိဿ၊ လက်သမားအား။ အနိက္ခမနတ္ထာယ၊ မထွက် သွားစေခြင်းငှာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ပရိက္ခိပေတ္တာ၊ ရံစေ၍။ အာရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။

ထပေသိ၊ ထား၏။ ဝစုကိပိ၊ လက်သမားသည်လည်း။ သကုဏာယ၊ ဂဠုန်ဌက်ရပ်၏။ နိဋ္ဌိတကာလေ၊ ထုလုပ်၍ ပြီးသောကာလ၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ သဗ္ဗေပိ-ဒါရကေ၊ အလုံးစုံသော သားယယ် သမီးယယ်တို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ခေါ်၍။ အာဂစ္ဆယျာသိတိ၊ လာခဲ့လေ့ဟူ၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ဝတ္မာ၊ ခေါ်၍။ ဘုတ္တပါတဆုသော၊ နံနက်စာ စားပြီးသည်ရှိသော်။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ သကုဏာယ၊ ဂဠုန်ဌက်၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ နိသီဒါပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ ဝါတပါနေန၊ လေသာပြူတင်းပေါက်ဖြင့်။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဝစုကိ၊ လက်သမားသည်။ ပလာယတိဘိ၊ ပြေးခဲ့ပြီဟူ၍။ တေသံ၊ ထိုအစောင့်ထားသော မင်းချင်းတို့၏။ ကန္ဒန္တာနိ ယေဝ၊ ကြေးကြော်ကုန်စည်ပင်လျှင်။ သော၊ ထိုလက်သမားသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ သြတရိတ္မာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဧကံ နဂရံ၊ မြို့တခုကို။ မာပေတ္မာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ကဠဝါဟနုရာဇာနာမ၊ ကဠဝါဟန အမည်ရှိသော မင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

ရာဇကုမာရောပိ၊ ဗောဓိမင်းသားသည်လည်း။ ပါသာဒမဟံ၊ ပြာသာဒ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမီတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတ္မာ၊ ဘိတ်၍။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ စတုဇာတိယ ဂန္ဓေဟိ၊ လေးပါးသော နံ့သာမျိုးတို့ဖြင့်။ ပရိဘဏ္ဍိကံ ကတ္မာ၊ လိမ်းကျံသည်ကိုပြု၍။ ပဌမံ ဥမ္မာရတော၊ ရှေးဦးစွာသော တံခါးခုံမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စေလပဋ္ဌိကံ၊ ပုဆိုးအခင်းကို။ ပတ္ထရိ၊ ဖြန့်ခင်း၏။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ အပုတ္တကော ကိရ၊ သားမရှိခဲ့သတဘ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုတ္တံဝါ၊ သားကိုလည်းကောင်း။ ဓီတရံဝါ၊ သမီးကိုလည်းကောင်း။ သစေ-လစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍အတော်အငြားရပါသည်ဖြစ်ဟုံ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးအခင်းကို။ အဂ္ဂမိဿတိ၊ နင်းတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပတ္ထရိ၊ ဖြန့်ခင်း၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ သတ္ထာရိ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာဂတော၊ ကြွလာသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိ တေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပတ္ထံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဝိသထ၊ ဝင်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

နေ ပါဝိသိ၊ ဝင်ကောက်မမူ။ သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ ဒုတိယမှီ၊ နှစ်ကြိမ်လည်းကောင်း။ တတိယမှီ၊ သုံးကြိမ်လည်းကောင်း။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အပဝိသိတ္ဝာဝ၊ မဝင်မူ၍လျှင်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သြလောကိတ သညာယေဝ၊ ကြည့်တော်မူသော အမှတ်ဖြင့်လျှင်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုဂ္ဂမဘာဝံ၊ နင်းတော်မမူလိုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉ ဘုတ္ဝာ၊ သိ၍။ ရာဇကုမာရ၊ ဗောဓိမင်းသား။ ဒုဿာနိ၊ပုဆိုးတို့ကို။ သံဟရတု၊ ယူတော်လော့။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ စေလပဋ္ဌိကံ၊ ထိုပုဆိုးအခင်းကို။ နေ အဂ္ဂမိသတိ၊ မနင်းလတ္တံ့။ ပစ္ဆိမဇနကံ၊ နောင်လာသူအပေါင်းကို။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်သည်။ သြလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးအခင်းတို့ကို။ သံဟရာပေသိ၊ ယူတော်စေ၏။

သော၊ ထိုဗောဓိမင်းသားသည်။ ဒုဿာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ သံဟရေတ္ဝာ၊ ယူတော်စေပြီး၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အန္တောနိဝေသနံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတ္ဝာ၊ ဝင်စေ၍၊ ယာဂုခဇ္ဇကေန၊ ယာဂုခဲဖွယ်ဖြင့်။ သမ္မာနေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာမြတ်နိုးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တဝှမ်းအပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဥပဂတာရကော၊ ဒါယကာတည်း။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ သရဏံ ဂတော၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ကုစ္ဆိဂတောစ၊ အမိဝမ်းဌ၌ တည်လျက်လည်း။ ဧကဝါရေ၊ တကြိမ်။ သရဏံဂမတာ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ကိရမှိ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ တရုဏဒါရက ကာလေ၊ လုလင်ပျိုငယ်ရွယ်သော ကာလ၌။ သရဏံဂတော၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝိညုတ ဘာဝံ၊ သိကြား လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောကာလ၌။ သရဏံဂတော၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ စေလပဋ္ဌိကံ၊ ပုဆိုးအခင်းကို။ နေ အဂ္ဂမိတ္ထ၊ နင်းတော်မမူကုန်သနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တုံ၊ ဆင်သည်။ ကိं ပန၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။

စေလာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ အတ္ထရိ၊ ခင်းသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ပုတ္တံဝါ၊ သားကိုလည်းကောင်း။ မိတရံဝါ၊ သို့မိုးကို လည်ကောင်း။ သစေ လစ္ဆာမိ၊ အကယ်၍ ရပါငြားအုံ့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။စေလပဋ္ဌိကံ၊ ပုဆိုးအခင်းကို။ အဂ္ဂမိသဟိ၊ နင်းလတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဣတိဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ စိန္တေတ္ဝာ၊ အကြံရှိသောကြောင့်။ အတ္ထရိ၊ ခင်းပေ၏။ ဣတိ၊ လျှောက်၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုအခင်းကို။ နဂ္ဂမိံ၊ မနင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ပုတ္တံဝါ၊ သားကို လည်းကောင်း။ မိတရံဝါ၊ သို့မိုးကို လည်းကောင်း။ နေဝ လစ္ဆာမိ၊ မရလေသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ အာမ၊သြော်သား မရလတ္တံ့သည် မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ကော်မူ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ပုရိမက-အတ္ထဘာဝေ၊ ရှေးဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဝေယာယ၊ မယားနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိသ္မိဉ္စိ ကာလေ၊အဘယ် ကာလက မေ့လျော့ခြင်းသို့ ရောက်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဃ၊ ထိုအခါ၌။ အဃ၊ ထိုဗောဓိမင်းသားအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ အနေကသတမနုဿာ၊ အရာမက မျှားစ္ဆာကုန်သော သူတို့သည်။ မဟာတိယာ နာဝါယ၊ မျှားစ္ဆာသော လှေသင်္ဘောဖြင့်။ "ကြီးစ္ဆာသော လှေသင်္ဘောဖြင့်လည်းဟု"။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့။ ပက္ခိန္ဒိုံသု၊ လွှင့်ကုန်၏။ နာဝါ၊ လှေသင်္ဘောသည်။ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာ အလယ်၌။ ဘိဇ္ဇိ၊ ပျက်၏။ ဒ္ဝေဃယမ္ပတိကာ၊ လင်မယား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဧကံဖလကံ၊ ပျဉ်တခုကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အန္ဓရဒီပကံ၊ တခုသော ကျွန်းကြားသို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သောသူတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသင်္ဘော ပျက်ရာ၌သာလျှင်။ မရိံသု၊ သေကုန်၏။တသ္မိံ ခေါ ပနဒီပကေ၊ ထိုကျွန်းငယ်၌။ မဟာသကုဏသံဃော၊ မျှားစ္ဆာသော

ဌက်အပေါင်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ခါဒိတမ္ပတံ၊ စားအပ်သော။ အညံ၊ တပါးသော ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ ဆာတဏှတ္တာ၊ မွတ်သိပ် ဆာလောင် ခြင်းကြောင့်။ သကုဏအဏ္ဍာနိ၊ ဌက်ဥတို့ကို။ အဂ်ါရေသု၊ မီးကျီးစုတို့၌။ ပစိတ္မာ၊ ဖုတ်ကင်၍။ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဌက်ဥတို့သည်။ အပ္ပဟောန္တေသု၊ မလောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ သကုဏစ္ဆာပေ၊ ဌက်ငယ်တို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ဖမ်း၍။ ခါဒိံသု၊ စားကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပထမဝယေပိ၊ ပထမအရွယ်၌ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဝယေပိ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌ လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမဝယေပိ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၌ လည်းကောင်း။ ခါဒိံသုယေဝ၊ စားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကေသို့ပိုင်ယော၊ တခုသော အရွယ်၌လည်း။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသို့။ နာပဇ္ဇိံသု၊ မရောက်ကုန်။ နေသံ၊ ထိုခင်ပွန်း နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကောပ်၊ စာယောက်သည်လည်း။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသို့။ နာပဇ္ဇိ၊ မရောက်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဝ.ဿ၊ ထိုဗောဓိကုမာရ၏။ ဣဒံ ပုမ္ဗကမ္မံ၊ ဤ မကောင်းမှုကို။ ဒယော်တွာ၊ ပြုပြီး၍။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တုံဟိ၊သင်လျှင်။ ဟာဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကေသို့ပိုဝယေ၊ တခုခုသော အရွယ်၌လည်း။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသို့။ သစေ အာ-ပဇ္ဇိဿ၊ အကယ်၍ ရောက်သည်ဖြစ်အုံ့။ ကေသို့ပိုဝယေ၊ တခုခုသောအရွယ်၌လည်း။ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည်လည်းကောင်း။ ဓီတာဝါ၊ သမီးသည် လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယု၊ ဖြစ်လေရာ၏။ ဝေါ၊ သင်နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကော-ဝိ၊ စာယောက်ယောက်သည်လည်း။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ သစေ ပန အာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ပြားအုံ့။ တံ၊ ထို မမေ့ မလျော့သော သူကို။ ပဇ္ဇိတ္မာ၊ စဲ၍။ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည် လည်းကောင်း။ ဓီတာဝါ၊ သမီးသည် လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ အတ္တာနံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်ကို။ မညမာနေန၊ အောက်မေ့သဖြင့်။ တိသုပိ ဝယေသု၊ အရွယ်သုံးပါး တို့၌လည်း။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့ မလျော့ ခြင်းဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခိတမ္ဘောဟိ-ရက္ခိတမ္ဘောဝေ၊ စောင့် ရှောက်အပ် သလျှင်ကတည်း။ ဝေံအဿ ကြောန္တေန၊ ဤသို့ အရွယ် သုံးပါး၌ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သောသူသည်။ ဧကဝယေပိ၊ တခုသော အ

ရွယ်ဌ္ဌသည်း။ ရက္ခီ တမ္ပောယေ၀၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဤတိ၀တ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဤမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၅၇။ ။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ စေဇာ၊ အကယ်၍ သိခြားအုံ့။ သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ နံ၊ ထိုကိုယ်ကို။ ရက္ခေယ္ယ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးသော အရွယ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါး ပါးသော။ ယာမံ၊ အရွယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂေယ္ယ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဤတိ–အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယာ မ ဏ္ဍိ**၊ ယာမံ ဟူသည်ကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တာနောဓမ္မိဿရတာယစ၊ ကိုယ်တော်သာ တရားကို အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ဒေသနာကုလတာယစ၊ တရားဒေသနာ၌ လိမ္မာတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဤမ၊ ဤဂါထာ၌။ တိဏ္ဏံ ဝယာနံ၊ သုံးပါးသောအရွယ်တို့တွင်။ အညတရံ၀ယံ၊ တပါးပါးသော အရွယ်ကို။ ယာမဏ္ဍိ၊ ယာမံဟူ၍။ ကတ္တာ၊ ပြုလျက်။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တ္ထေ၊ ဤဂါထာ၌။ ဝေံ အတ္ထော၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သည်ကို။ သစေဇာနေယ္ယ၊ အကယ်၍ သိခြားအုံ့။ **ရက္ခေယ္ယနံ သုရက္ခိတ ဏ္ဍိ**၊ ရက္ခေယ္ယနံ သုရက္ခိတံ ဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သော၊ ထိုသူသည်။ သုရက္ခိတော၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သော အခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုကိုယ်ကို။ ရက္ခေယ္ယ၊ စောင့်ရှာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိုယ်ကိုစောင့်သော သူအပေါင်းတို့တွင်။ ဂိဟိသမာနော၊ လူဖြစ်သောသူသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ရက္ခိဿာမီတိ၊ စောင့်အုံ့ဟူ၍။ ဥပရိပါသာဒ တလေသု၊ **အထက်**ပြာသာဒ်ခြင်တို့၌။ သုသံဝုတံ၊ ကောင်းစွာပိတ်အပ်သော။ ဂဗ္ဘံ၊ တိုက်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သမ္ပန္နာရက္ခော၊ ပြည့်စုံသော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝသန္တော၊နေသည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ မူလည်းဖြစ်အုံ့။ **ပဗ္ဗဇိတော**ဟုတ္ဝာ၊ ရဟန်းဖြစ်၍။ သုသံ၀ုတော၊ ကောင်းစွာလုံခြုံသော။ ပိဟိ **တ**ဒ္ဒါရ ဝါတပါနေ၊ ပိတ်အပ်သော တံခါးမ လေသာပြူတင်းရှိသော။ လေဏော၊

လိုဏ်ဥမင်၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေသည်။ သစေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်အုံ့။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ရက္ခတိယေဝ၊ စောင့်ခြင်းမည်သည်သာလျှင်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ပန၊ အစောင့်မည်သည်ကို ဆိုဦးအုံ့။ကိဟိသမာနော၊ လူဖြစ်သောသူသည် ။ယထာပလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ ဒါနသီလာဒီနိ၊ အလှူပေးခြင်း သီလဆောက်တည်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ရက္ခတိနာမ၊ စောင့်သည်မည်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတောဝါ ပန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူမည်တည်ကား။ ဝတ္တံပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်နှင့်ပြည့်စုံစွာ။ ပရိယတ္တိ မနသိကာရေန၊ ပရိယတ္တိသာသနာကို ဆောင်ခြင်း အသင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ဥဿုကံ၊ လုံ့လ ပြုခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သောရဟန်းသည်။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခတိနာမ၊ စောင့်သည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တီသု ဝယေသု၊ အရွယ် သုံးပါးတို့၌။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သော။ ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိသောယောကျ်ားသည်။ အညတရသ္မိံ ပိ ဝယေ၊ တပါးပါးသော အရွယ်၌လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိဿယ၀၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကိဟိဘူတော၊ လူဖြစ်သော သူသည်။ ပဌမဝယေ၊ ရှေးဦးစွာသော အရွယ်၌။ ခိဋ္ဌပသုဘတာယ၊ မြူးတူး ရှင်ပခြင်းဖြင့် လေ့လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သစေ နှ သက္ကောတိ၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်သည်ဖြင်အုံ့။ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌။ အပ္ပမတ္တောန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌။ပုတ္တဒါရံ၊သားမယားကို။ပေါသေန္တော၊ ကျေးမွေးရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သစေ နှ သက္ကောတိ၊ အကယ်၍ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်အုံ့။ ပစ္ဆိမဝယေ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၌။ ကာတဗ္ဗမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။ တေန၊ ထိုသူသည်။ အတ္တာ၊ ကိုယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတောဝ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။အကရောန္တသ္ဃပန၊မပြုသောသူအား။ အတ္တာ၊ ကိုယ်ကို။ ပိယောနာမ၊ ချစ်သောသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို။ အပါယ ပရာယနမေဝ၊ အပါယ်သို့လားခြင်းကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတော၊ ရဟန်းပြုသောသူသည်။ ပဌမဝယေ၊ ရှေးဦးစွာ

ဖြစ်သော အရှယ်၌။ သဗ္ဗာယံ၊ သရဗ္ဗာယ်ခြင်းကို။ ကရောန္တောဝ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဓာရေန္တောဝ၊ ဆောင်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဝါစေန္တောဝ၊ ကြံခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်း ပို့ချခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထုံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ သစေ ပန အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ရောက်သည်ဖြစ်အုံ့။ မဇ္ဈိမဝယော၊ မဇ္ဈိမအရှယ်၌။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်။ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတဗ္ဗော ပြုအပ်၏။ ပဌမဝယော၊ ပထမအရှယ်၌။ ဥဋ္ဌဟိတ ပရိယတ္တိယာ၊ သင်အပ်သော ပရိယတ်၌။ အဋ္ဌကထံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဋ္ဌကထာ အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကာရဏာကာရဏာနိ၊ အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆန္တောမေးလျက်။ မဇ္ဈိမဝယောဝ၊ မဇ္ဈိမအရှယ်၌လည်း။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ သစေ အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ရောက်သည်ဖြစ်အုံ့။ ပစ္ဆိမဝယော၊ ပစ္ဆိမအရှယ်၌။ အပ္ပမတ္တေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်။ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတဗ္ဗော ယော၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ပြုသော်လည်း။ တေန၊ ထိုသူသည်။ အတ္တာ၊မိမိကိုယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတောဝ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကရောန္တသပန၊ မပြုသောသူအား။ အတ္တာ၊ကိုယ်ကို။ ပိယောနာမ၊ ချစ်သောသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြင့်။ ပစ္ဆာနုတာပေနေဝ၊ နောင်တပူပန်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုကိုယ်ကို။ တာပေတိ၊ ပူပန်စေ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ရာဇကုမာရော၊ ဗောဓိမင်းသားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဗောဓိရာဇကုမာရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၂-ဥပနန္ဒသက္ကပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု။

(ပေါဓိကုမာရ မင်းသားဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အရှင်ဥပနန်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသဆရာသည် "အတ္တာနုမေဝ ပဌမံ" စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အတ္တာနုမေဝ ပဌမန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တာနုမေဝ ပဌမံ-အစရှိသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သက္ကပုတ္တံ၊ သာကီဝင်မင်း သားဖြစ်သော။ ဥပနန္ဒံ၊ အရှင်ဥပနန်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အဓိကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဆေကောကိရ၊ လိမ္မာသတတ်။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဥပနန်၏။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီပဠိသံယုတ္တံ၊ အလိုနည်းခြင်း အစရှိ သည်နှင့်ယှဉ်သော။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟူ၊ များစွာကုန် သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တိစီဝရေဟိ၊ သင်္ဃာနိုးသုံးထည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေတ္ဝာ၊ ပူဇော်၍။ ဓုတင်္ဂါနိ၊ ဓုတင်တို့ကို။ သမာဒိယိ သုကိရ၊ ဆောက်တည် ကုန်သတတ်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝိဿဇ္ဇပရိက္ခာရေ၊ စွန့်အပ်သော ပရိက္ခရာတို့ကို။ သောယေဝ၊ ထိုအရှင်ဥပနန်သည်သာလျှင်။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သော၊ အရှင်ဥပနန်သည်။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသောအရပ်၌။ အဇ္ဈောဝေ၊ ဝါ၏အတွင်း ဖြစ်သောလသည်။ ဥပဂဋ္ဌေ၊ နီသည်ရှိသော်။ ဧနုပဓံ၊ ဧနုပုဒ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ တို့ဥပနန်ကို။ ဧကသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ တခုသောကျောင်း၌။ ဒဟရသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဓမ္မကထိကပေမေန၊ တရားဟောခြင်း၌ ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝဿံဥပေထ၊ ဝါကပ်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြားသောကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤကျောင်း၌။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ် မျှလောက်သော။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုသင်္ဃာနိုးကို။ လဘတိ၊ ရသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တေဟိ၊ ထိုသာမဏေငယ်တို့သည်။ ဧကေကော သာ-ဌကော၊ တထည်တထည်သောပုဆိုးကိုရ၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိ

သော်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းဌ်။ ဥပါဟနုံ၊ ဖိနုပ်ကို၊ ထပေတ္တာ၊ ထား၍။ အညုံဝိဟာရံ၊ ဂေပါးကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဒုတိယံ ဝိဟာရံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဣဓ၊ ဤကျောင်းဌ်။ ကိံ လဘတိ၊ အဘယ်မျှရသနည်း။ ဣဘိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။ ဒ္ဝေသာဒုကာ၊ နှစ်ထည်သော ပုဆိုးတို့ကိုရကုန်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ကတ္ထရယဒ္ဒိ၊ တောင်ဝှေးကို။ ထဒေသိ၊ ထား၏။ တတိယံ ဝိဟာရံ၊ သုံးခုမြောက်သော ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ဣဓ၊ ဤကျောင်းဌ်။ ကိံ လဘတိ၊ အဘယ်မျှရသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တယောသာဒုကာတိ၊ သုံးထည်သော ပုဆိုးတို့ကို ရကုန်၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းဌ်။ ဥဒကတုမ္ဗံ၊ ရေဗူးကို။ ထပေသိ၊ ထား၏။ စတုတ္ထံ ဝိဟာရံ၊ လေးခုမြောက်သော ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဣဓ၊ ဤကျောင်းဌ်။ ကိံ လဘတိ၊ အဘယ်မျှရသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ စတ္တာရောသာဒုကာတိ၊ လေးထည်သော ပုဆိုးတို့ကို ရကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာမဏေ၊ ကောင်းပြီ။ ဣဓ၊ ဤကျောင်းဌ်။ ဝသိဿာမိတိ၊ နေအံ့ဟူ၍ ဝန်ခံလျက်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းဌ်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၍။ ဂဟဋ္ဌာနဿေဝ၊ လူတို့အားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခူနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ ခဏ်မ္ဘကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ နံ၊ ထို အရှင်ဥပန်ဿကို။ ဗဟူဟိ စေဝ၊ များစွာကုန်သော အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ စိဝရေဟိစ၊ သင်္ဃန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပူဇေသုံ၊ ပူဇော်ကုန်၏။

သေစ၊ ထိုဥပန္ဓိသည်။ ဝုတ္ထဝဿော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဣတ-ရေသုပိ၊ ဝါဆိုရာကျောင်းမှလည်း တပါးကုန်သော။ ဝိဟာရေသု၊ ကျောင်းတို့၌။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေတ္တာ၊ စေလွှတ်၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ပရိကၠာရဿ၊ ပရိက္ခာရာကို။ ထပိတတ္တာ၊ ထားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဿာ-ဝါသိကံ၊ ဝါဆိုသင်္ဃန်းကို။ လဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ရထိုက်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပဟိဏ်ဏ္ဍု၊ ပို့လာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သတင်းစကားမှာ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်စေ၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ လှည်းကို။ ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပဟိဏာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေသို ဝိဟာရေ၊ တခုသောကျောင်း

ဌ်။ ဒေ့ဒဟာရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည်။ ဒေ့သာဌကေ၊ ပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကေဠ ကမ္ဗလံ၊ ကမ္ဗလာတထည်ကိုလည်းကောင်း။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ သာဌကာ၊ ပုဆိုးတို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ကမ္ဗလော၊ ကမ္ဗလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာဇေတုံ၊ သဘောတူခဲ့ကြောင်းဌာ၊ အသဏ္ဌာနာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသမီပေ၊ခရီးအနီး၌။နိသီဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်၍။ ဝိဝဒန္တိ၊ အငြင်းအခုန် ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းငယ် နှစ်ပါးတို့အား။ ဃေရံ၊ ဥပနန်မထေရ်ကို။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဘာဇေတ္ဝာ၊ ညီမျှအောင်ဝေ၍။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ဣတိ ဝဒိံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ တုမှေယေဝ၊ သင်တို့သည်ပင်လျှင်။ ဘာဇေထ၊ ဝေဖြာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပနန် ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နု သက္ကာမ၊ ဝေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ပါကုန်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဘာဇေတ္ဝာ၊ ဝေ၍။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မမ၊ ၏။ ဝစနေ၊ စကား၌။ ဌဿထ၊ တည်ကုန်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အာမ-ဌဿာမ၊ ပြော်တည်ပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း နှစ်ဦးတို့အား။ ဒ္ဝေသာဌကေ၊ ပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤကမ္ဗလာ သက္ကလတ်သည်။ ဓမ္မကထေန္တာနံ၊ တရားဟောကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပါရုပနာဝရဟော၊ ကိုယ်ရုံသက်နှံးပြုခြင်းငှာထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ မဟန္တံ၊ အဖိုးမျှားစွာထိုက်သော။ ကမ္ဗလံ၊ သက္ကလတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ့၏။ ဒဟာရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်တို့သည်။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာ့ယာရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်လျက်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားသခင်ထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ရောက်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်၊ သေ၊ ဤဥပနန်သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာ

ရှိစေခြင်းတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသည်ကား။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝ်လည်း။ အကာသိယေဝ၊ ပြုဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ဆိုဦးအုံ့။အတီတသို့၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌။ အနုတီရ စာရီစ၊ ရေတိမ်ရာ မြစ်နားသို့ရောက်၍ ကျက်စား ခြင်းကြောင့် အနုတီရမည်သော ဖျံ သည်လည်းကောင်း။ဂမ္ဘီရစာရီစ၊ရေနက်ရာ၌ကျက်စားခြင်း ရှိသောကြောင့် ဂမ္ဘီရစာရီ မည်သော ဖျံသည်လည်းကောင်း။ဤတို့ ဤသို့။ ဒ္ဝေဘ္ဘာ၊ ဖျံ နှစ်ခုတို့သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ရောဟိတ-မစ္ဆံ၊ ငါးကြင်းကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ မယုံ၊ ငါ့အား။ သီသံ၊ ငါးကြင်း ခေါင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ တဝ၊ သင်အား။ နင်္ဂုံ၊အမြီးသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဤတိ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဤသို့သော အငြင်း အခုန်သို့ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘဝ်ဧေတုံ၊ သဘောတူ ကြည်ဖြူ၍ ဝေခြင်းငှာ။ အာသင်္ကာဘဏ္ဍာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကေသိဂ်ါလံ၊ မြေခွေးတခုကို။ ဒီသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ မာတုလ၊ ဦးရီး၊ ဤမ၊ ဤငါးကြင်းကို။ ဧနာ၊ ငါတို့အား။ ဘာဧေတ္ဝာ၊ ဝေ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ဤတို၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ရညော၊ မင်းသည်။ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ထပိတော၊ ထားအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဇယ်ဝိဟာရတ္ထာယ၊ အညောင်းပြေခြင်းငှာ။ အာ-ဂတောဝ၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဤဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ သြကာသော၊ ဝေပေးခွင့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မာတုလ၊ ဦးရီးမြေခွေးမင်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မာကရောထ၊ အမိန့်မရှိပါနှင့်။ ဘာဧေတ္ဝာဧေ၊ ဧ၍သာလျှင်။ ဒေထ၊ ပေးသနားတော်မူပါကုန်လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေ၊ စကား၌။ ဌဿထ၊ တည်ကြကုန်လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မာတုလ၊ ဦးရီးမြေခွေးမင်း။ ဌဿာမ၊ တည်ပါကုန်အုံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သော၊ ထို မြေခွေးသည်။ သီသံ၊ ငါးကြင်း ခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ကိုက်ဖြတ်၍။ ဧကမန္တေ၊ တဝှမ်းအပ်သောအရပ်၌။ အကာသိ၊ထား၏။ နင်္ဂုံ၊ ငါးကြင်းမြီးကို။ ဧကမန္တေ၊ တဝှမ်းအပ်သော အရပ်၌။ အကာသိ၊

ထားစ်။ ကတ္တာစပန၊ ထားပြီးရှိကား။ တာတာ၊ ငါ့သားတို့။ ဝေါ်သင်
တို့တွင်။ ယေန၊ အကြင်ဖုံသည်။ အနုတီရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌။ စရိတံ၊ကျက်
စားခြင်းရှိ၏။ သော၊ ထိုဖုံသည်။ နဂ်ဋ္ဌံ၊ အမြီးကို။ ဂဏှတု၊ ယူစေလော့။
ယေန၊ အကြင်ဖုံသည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသောရေ၌။ စရိတံ၊ ကျက်စားခြင်း
ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဖုံအား။ သိသံ၊ ငါးကြင်းခေါင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
အယံ ပန မဇ္ဈိမော ခဏော၊ ဤ အလယ်ပိုင်းသည်။ ဝိနိစ္ဆိယဓမ္မ၊ တရား
ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ မမ၊ ငါ့အား။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုဖုံတို့ကို။ သညာပေန္တော၊ သိစေလျက်။ နဂ်ဋ္ဌံ၊
ငါးကြင်းမြီးသည်။ အနုတီရစာရီ၊ အနုတီရ မည်သောဖုံအား။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ သိသံ၊ ငါးကြင်းခေါင်းသည်။ ဂမ္ဘီရစာရီနော၊ ဂမ္ဘီရစာရီမည်
သော ဖုံအား။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုမြို့။ အယံမဇ္ဈိမော ခဏော၊
ဤအလယ်ပိုင်းသည်။ ဓမ္မဋ္ဌဿ၊ တရားသူကြီး ဖြစ်သော မြေခွေးအား။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး။ မဇ္ဈိမခဏော၊ အလယ်အပိုင်း
ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ပြီး။ ပက္ကာမိ၊ ပြေးလေ၏။ တေပိ၊ ထိုဖုံတို့သည်လည်း။
ဝိပ္ပဋ္ဌိသာရိနော၊ နှလုံးမသာရှိကုန်လျက်။တံ၊ ထိုမြေခွေးကို။ သြလောကေတ္ဝာ၊
မျှော်ရှုကြည့်လျက်။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဣမံ
အတီတံ၊ ဤလွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ ဒယေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ သေ၊ ဤ
ဥပနန်သည်။ ဝေါ်ဤသို့။ အတီတေပိ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌လည်း။တုမှေ၊
သင်တို့ကို။ ဝိပ္ပဋ္ဌိသာရိနော၊ နှလုံးမသာရှိသည်တို့ကို။ အကာသိယေဝ၊ ပြုဖူး
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သညာ
ပေတ္ဝာ၊ မှတ်စေ၍။ ဥပနန္ဒံ၊ ဥပနန်ကို။ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလျက်။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ သြဝါဒန္တေန နာမ၊ ဆုံးမသောသူ
မည်သည်ကား။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကဲလျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
ပဋ္ဌိဋ္ဌပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်ရာ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ တည်စေအပ်၏။
ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊မိန့်တော်
မူ၏။

၁၅၈။ ။ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ပတိ ရူပေ၊ လျောက်ပတ်သောဂုဏ်၌။ နိဝေသယေ၊ တည်စေရာ၏။ အထ၊ ထို့ နောင်မှ။ အညံ၊ သူတပါးကို။ အနုသာသေယ္ယ၊ ဆုံးမပြားအံ့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ နကိလိသေယ္ယ၊ မိမိသည် မညစ်နွမ်းရာ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ **ပတိရူပေနိဝေသယေတိ**၊ သယေ ဟူသည်ကား။ အနုစ္ဆဝိကေ ဂုဏေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောသဘော၌။ ပတိဋ္ဌာပေယ္ယ၊ တည်ဖေပြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပိစ္ဆတာဒီဂုဏေဟိ ဝါ၊ အလိုနည်းခြင်း စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အရိယဝံသပဋိပဒါဒီဟိ ဝါ၊ အရိယာတို့၏အနွယ်ဖြစ်သောအကျင့်စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရံ၊သူတပါးကို။ အနုသာသိတုကာမော၊ဆုံးမခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ တသ္မိံ ဂုဏေ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး၌။ ပတိဋ္ဌာပေယ္ယ၊ တည်စေရာ၏။ ဧवံ၊ သို့။ ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ တည်စေ၍။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ အညံ၊ သူတပါးကို။တေဟိ ဂုဏေဟိ၊ ထိုအလိုနည်းခြင်း စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ အနုသာသေယ္ယ၊ ဆုံးမရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အတ္တာနံ၊ကိုယ်ကို။တတ္ထ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူး၌။ အ နိဝေသေတ္တာ၊ မတည်စေမူ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပရမေဝ၊ သူတပါးကိုသာလျှင်။ အနုသာသ မာနော၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ ပရတော၊ သူတပါးမှ။ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ လဘိတ္တာ၊ ၍။ ကိလိဿတိ နာမ၊ ညစ်နွမ်းသည်မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအလိုနည်းခြင်း စသည်၌။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိဝေသေတ္တာ၊ တည်စေ၍။ အနုသာသ မာနော၊ ဆုံးမသောသူသည်။ ပရတော၊ သူတပါးမှ။ ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နကိလိဿတိ နာမ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း မရှိသည်မည်၏။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နကိလိသေယ္ယ၊ မညစ်နွမ်းရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာသာသနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟဝေ ဘိက္ခူ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ

သု၊ တည်ကုန်၏။ မဟာဇနသာပိ၊ လူများအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဥပနန္ဒသက္ယပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၃-ပဓာနိကတိသဏ္ဌေရဝတ္ထု။

(အရှင်ဥပနန်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပဓာနိကတိသာမဏေရ၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထား၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ပုဗ္ဗဓေသသ ဘုရားသည် "**အတ္တာနဉ္စေ**"တိ-စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

"အတ္တာနဉ္စေ"တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တာနဉ္စေ စသော ဣတိကရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပဓာနိကတိသဏ္ဌေရံ၊ ကဠဒ္ဒာန်းစီးဖြန်းသော တိုဿမဏေရ၏ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုတိုဿမဏေရိသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားသခင်အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။ ပဋ္ဌသဏေ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အရညေ၊ တောတွင်။ ဝဿံဥပဂန္တာ၊ ဝါတိုက်ပ်၍။ ဩဝုဿော၊ ငါခြောက်တို့။ ရေမာနကဿ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟိတံ ကိရ၊ ယူပြီးသကဲ့။ ဣတိ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝိဝေကမဟိတံ ကိရ၊ ကိုယ်ကင်းမဲ့ခြင်းကို ပြုကုန်လေဟု။ ဩဝဒိတ္တာ၊ ဆုံးမ၍။ သယံ၊ မိမိမူကား။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ လျှောင်း၍။ ဝုသုမတိ၊ အိပ်၏။ ဧက ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပဌမယာမေ၊ ပထမယာမ်၌။ ဧကံ ဝိတ္တာ၊ ဧကြိုသွား၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ ဇဏ္ဍိမယာမ်၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။

သော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။ နိဒ္ဒါယိတ္တာ၊ အိပ်၍။ ပဌမဒုတိယယောလေးနှိုးသောအခါ၌။ ဘေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တုမှေ၊ သင်

တို့သည်။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ လျောင်းရ၏။ နိဒ္ဒါယိသောမ၊ အိပ်ကုန်အုံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သလော့။ သီဃ၊ လျင်စွာ့။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ သမဏစမ္မ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဤတို ဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၏။ သယံ၊ မိမိမှကား။ ဂန္ဓာ၊ အိပ်ရာသို့သွား၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျင်။ သုပတိ၊ အိပ်၏။ ဤတရေ၊ မိမိမှ အခြားရဟန်းတို့သည်။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာမ်၌။ ဗဟိ၊ အပ၌။ စင်္ကြံမိတ္တာ၊ စင်္ကြံသွား၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာမ်၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ပဗုဇ္ဈိတ္တာ၊ နိုးရ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နီဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဂန္ဓာ၊ အိပ်ရာသို့သွား၍။ တဝထေဝ၊ လိုအတူသာလျင်။ သုပတိ၊ အိပ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဧဝံ ကရောန္တေ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဗ္ဗာယတ္ထာ၊ သရဗ္ဗာယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မဋ္ဌာန်-ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မနသိကာတုံ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းငှာ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ အညတ္တံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အမှာကံ အာစရိယော၊ ငါတို့ဆရာသည်။ အတ္တိဝိယ၊အလွန်လျင်။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ ဒဝေါးယုတ်ယောလုံ့လရှိ၏။ နံ၊ ထိုဆရာဘုရားကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှိသောမ၊ စူးစမ်းကုန်အုံ့။ ဤတို၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တာ၊ စူးစမ်းကုန်သည်ရှိသော်။ တသ၊ ထိုဆရာ၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ နော၊ တို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ တုဏ္ဍိ၊ အဘျည်းအနှီးဖြစ်လျက်။ ရဝံ၊ မြည်တွန်တောက်တီးခြင်းကို။ ရဝတိ၊ မြည်တွန်တောက်တီး၏။ ဤတိ ဝဒိ သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အတ္တိဝိယ နိဒ္ဒါယ၊ မအိပ်ရမူ၍။ ။ ။(အာတိပိယ၊ ပုဒ်ကားပဋ္ဌိသေမဇောတက) ။ ။ကိလမန္တာနံ၊ ပင်ပန်းကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ကေဘိက္ခု ပိ၊ တယောက်ယောက်သော ရဟန်းသည်မူလည်း။ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မဘတ်နိုင်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္ထဝသာ၊ ဝါကျော်ကုန်ပြီးသော်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားသခင်အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။

သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတပဋိသန္ထာရာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအစေ့အစပ် ရှိလျက်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ ဟုဘွာ၊ ဖြစ်၍။ သမဏမေ့ံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိတ္ထ၊ ပြုကုန်၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ထ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ အကာသိ ယေဝ၊ ပြုဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ထ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတေ၊ တောင်းပန် သောဧကြောင့်။

အမာဘာပိတုသံဝဏ္ဏော၊ အမိအဖတို့၏အထံ၌ မကြီးထသော။ အနာစရိယ ကုလေ၊ ဆရာမရှိသော အမျိုး၌။ ဝသံ၊ နေထသော။ အယံ ကုက္ကုဋော၊ ဤ ကြက်သည်။ ကာလံ၊ တွန်ချိန်ကာလကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ သို့။

ဣမံ အကာလရဝိကုက္ကုဋဇာတကံ၊ ဤသို့ အခါမဟုတ်ပဲတွန်သော ကုက္ကုဋ ဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတ္ဝာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စ။ ဘဒ္ဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ကုက္ကုဋော၊ ထိုကြက်သည်။ အယံပဓာနိ-ကတိသဿတ္ထေရော၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော တိသမထေရ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဖဿသဘာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဣမေဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်း တို့သည်။ ဧတေ မာဏဝါ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒီသဝါ မောဂ္ဂေါ၊ အရပ်မျက်နှာ၏အကြီးဖြစ်သော။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အဟမေव၊ ငါဘုရားသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္ထာ။ ဘုရားသခင်သည်။ ဣမံဇာတကံ၊ ဤဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတ္ဝာ၊ ချဲ့၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဩဝဒန္တေနနာမ၊ ဆုံးမလိုသော သူမည်သည်ကား။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးစွာ ဆုံးမ ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ အတ္တာနနာ၊ မိမိအား။ သုဒန္တော၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းဝသည် ဖြင့်အလွန်ယဉ်ကျေးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒမေတိနာမ၊ ဆုံးမသည်မည်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မပဒံ၊ ဤဓမ္မပဒကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၉။ ။ဘိက္ခဝေ တို့။ အညံ၊ သူဘပါးကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ စေ အနုသာသတိ၊ အကယ်၍ ဆုံးမလိုအံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဂ.ရိ.ယ.၊ ပြုရာ၏။ ဧवံ သန္တေ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ သုဒန္တောဝ၊ မိမိသည် ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍လျှင်။ တံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဒဠှမဿ၊ ဆုံးမကုန်ဟုတ်၏။ ပဟိ ကသ္မာ၊ အဘယ်အကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်မည်သည်ကား။ ဒုဒ္ဒမော.ဟိ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ ခဲယဉ်းသောတတ်။ ဣတိ.အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယထာဟိ၊ဥပမာမည်သည်ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဘိုးကို။ ပထမ ယာမာဒီသု၊ ပထမယံ စသည်တို့၌ ၊စက်-မိတဗ္ဗန္တိ၊ စင်္ကြံသွားပေတ်၏ဟူ၍။ ဝတ္ဘာ၊ သိုလျက်။ ပရံ၊ သူဘပါးကို။ ဩ-ဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ သယံ၊ မိမိသည်။ စက်မနာဒီနိ၊ စင်္ကြံသွားခြင်း စသည်တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ နေ.ဌာ၊ ဆောက်တည်လျက်။ အညံ၊ သူတပါးကို။ အနုသာ သတိ-ယထာ၊ ဆုံးပသ.ကဲ့သို့။ တထာ၊ထို့အတူ။ အတ္တာနဉ္စေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ကရိယာ၊ ပြုရာ၏။ ဧवံသန္တေ သု၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ **သုဒန္တောဝ ဝတ-ဒမေထာတိ**၊ ဒမေထ- ပဋိပဇ္ဇသည်ကား။ ယေန ဂုဏေန၊ အကြင်ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ ဟေန၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်။ အတ္တာနာ၊ မိမိ.ကိုယ်ကို။ သုဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးစွာ ဆုံးမခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ ဒမေယ္ယ၊ ဆုံးမရာ၏။ **အတ္တာဟိ ကိရ ဒုဒ္ဒမောတိ**၊ ဣဒုမော ဟူကုသ်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ အယံ အတ္တာနာမ၊ ဤကိုယ်မည်သည်ကား။ ဒုဒ္ဒမော၊ ဆုံးမခက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဒန္တော၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဒမေတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ပဉ္စသတဘိက္ခု၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းဘိုးသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ ပဓာနိကာ.ဟိ.သတ္ထော.ရ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၄-ကုမာရကဿပ၊ မာတုထေရီဝတ္ထု။

(ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော တိသာမထေရ်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အရှင်ကုမာရ ကဿပမထေရ်၏ အမိ ထေရီမ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုလို သော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် **အတ္တာဟိ အတ္တနော** စသောပါဠိ ကို မိန့်သတည်း။)

အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူ လျက်။ ကုမာရ ကဿပ ဣတိ ရဿ၊ ကုမာရကဿပ မထေရ်၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ **အာဘဋ္ဌ**၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထို ထေရီမသည်။ ဧာဝ ဂဟနဂရေ၊ ဧာဝ ဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိဓီတာ ကိရ၊ သဒ္ဓေး သို့မဟုတ်။ ဝိညုတံ၊ သိကြား လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္ထကာလတော၊ ရောက်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပပ္ပဋ္ဌံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ မိဘ အား တောင်းပန်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစမာနာပိ၊ တောင်းပန် သော်လည်း။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့၏။ သန္ဓိကာ၊ အထံမှ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလဘိတ္ဝာ၊ မရမူ၍။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ် ရောက်သည် ရှိ သော်။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ ပတိဒေဝတာ၊ လင်လျှင် နတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ ဒါသီဝ၊ နေ၏။ **အထ**၊ ထိုအခါ၌။ **အသ**ဿ၊ ထိုသဒ္ဓေးသို့အား။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ကုဋုမ्बိသို့ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဒ္ဓဟိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထို သတ္တိသို့သည်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ တည်သည်၏ အဖြစ် ကို။ **အဇာနန္တီ**ဝ၊ မသိမူ၍သာလျှင်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ **အာရာ**ဓေတ္ဝာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ **အထ**၊ ထို **အ**ခါ၌။ **နံ**၊ ထိုမယားကို။ **သော**၊ တို့.င်ယောကျ်ားသည်။ **မဟန္တေန**၊ မျှား စွာသော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။ ဘိက္ခုနိဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့၏ ကျောင်းသို့။ နေတ္ဝာ၊ သောင်း၍။ **အ**ဇာနန္တော၊ **မ**သိခြင်းကြောင့်။ ဒေဝဒတ္တပက္ခိကာနံ၊ ဒေဝဒတ် **အ**ပင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊

ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ ဝဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အပရေန-အမှီယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်း မိန်းမတို့သည်။ တဿာ၊ ထိုဝဋ္ဌင်းသစ်မ၏။ ဂဗ္ဘိနိဘာဝံ၊ ကိုယ်ဝန် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉ တ္ဝာ၊ သိ၍။ တာဟိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ တို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤအမှုအရာသည်။ ကိं၊ အ-ဘာယ်နည်း။ ဣတိ ဝုတ္တာ၊ ဤသို့ မေးကုန်သည်ဟုတော်။ အယျေ၊ အရှင်မ တို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နု ဇာနာမိ၊ မသိ၊ ကိं၊ အသို့နည်း။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ၏။ ဧတံ သီလံ၊ သည်။ အရောဂမေဝ၊ မပျက်သည်သာလျှင် လေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်း မိန်းမငယ်ကို။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ နေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ အယံ ဘိက္ခုနီ၊ ဤရဟန်းမိန်းမသည်။ သဒ္ဓါ၊ သာသနာ-ကို ကြည်ညိုမှု။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဣမိဿာ၊ ဤ ရဟန်းမအား။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတကာလံ၊ တည်သောကာလကို။ မယံ နု ဇာနာမ၊ ငါတို့မသိကုန်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ကိं ဝ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရောမ၊ ပြုရပါကုန်-အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့ ဆရာဒေဝဒတ်ကို မေးကုန်၏။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ သြဝါဒကာရိကာနံ။ အဆုံးအမကို ခံလေ့-ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ အယသော၊ အကျော်အစောမဲ့-သည်။ မာ ဥပ္ပဇ္ဇတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ ဘော်ကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ နံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သော ရဟန်းမိန်းမကို။ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေထ၊ လူဟူကိုစေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆုံးဖြတ် စိရင်၏။ တံ၊ ထိုဒေဝဒတ် ဖြတ်တမ်းစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သာ ဒဟရာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ် သည်။ အယျေ၊ ရှင်မတို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မာ နာသေထ၊ မဖျက်ဆီးပါကုန်-လင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ နု ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းမပြု။ ဣတိ ကြပါကုန်လော့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရန္တံ၊ သော၊ သတ္ထုသန္တိကံ၊ သို့။ နေထ၊ ပို့ပါ-ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ တံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သော ရဟန်းမကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။

သတ္တာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏။ ဂိဟိ ကာလေ၊ လူ့လက်ထက်မှ။ ဂဇ္ဇော၊ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူလျက်လည်း။ ပရ၀ါဒမောစနတ္ထံ၊ သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်ကင်းခြင်းငှာ။ ရာဇာနံပသေနဒိကောသလံ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကိုလည်းကောင်း။ မဟာ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ မဟာအနာထပိဏ်သဒ္ဓေးကြီးကိုလည်းကောင်း။ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကံ၊ အနာထပိဏ်သဒ္ဓေးငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိသာခါ ဥပါသိကံ၊ဝိသာခါ အမည်ရှိသော ဒါယိကာမကြီးကိုလည်းကောင်း။ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော။ မဟာကုလာနိစ၊ မျိုးစုံကုန်သော အမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ကောသာပေတွာ။ ခေါ်စေ၍။ဥပါလိတ္ထေရံ၊ ဥပါလိမထေရ်ကို။ အာဏာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဣမိဿာ ဣဿရိယာ ဘိက္ခုနိ ၊ ၀ါဏိဗုဟန်းမိန်းမငယ်၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ ပရိသောဓေဟိ၊ သုတ်သင်ဘိလော့။ ဣတိ အာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ ထေရော၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဝါ၊ ရညောပုရတော၊ လောသလမင်း မျက်မှောက်မှ။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဘေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ တံ အဓိကရဏံ၊ ထိုအဓိကရဏ်းကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ ဝန်ခံစေ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ သာဏိပါကာရံ၊ တင်းတိမ်ကို။ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ကာစေ၍။ အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌။ တဿာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်ကို။ ဟတ္ထ ပါဒ နာသိ ဥဒရပရိယောသာနံ၊ လက်-ခြေ-ချက်-ဝမ်း အဆုံးရှိသည်တို့ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ မာသ ဒိ၀ေ၊ လ-နေ့-တို့ကို။ သမာနေတွာ၊ စိစစ်နှိုင်းရှည့်၍။ ဂိဟိဘာ၀ေ၊ လူ့အဖြစ်၌။ ဣမာယ၊ ဤရဟန်းမိန်းမငယ်သည်။ ဂဇ္ဇော၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရ၏။ ဣဘိဥ္ဇတွာ၊ ဤသို့သိ၍။ ထေရသာ၊ အရှင်ဥပါလိ မထေရ်အား။ ဘမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ထေရော၊ ဥပါလိမ၊ထရ်သည်။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်၏။ ပရိသုဒ္ဓဘာ၀ံ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ဟည်စေ၏။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်သည်။ အ၀ပရေန သမယေန၊ နောင်အခါ၌။ ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တိုရ်မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ခြေရင်းတော်၌။ ပတ္ထိတပတ္ထနံ၊

တောင့်တသော အားဖြင့် ဆုံးတောင်းခြင်းရှိသော။ မဟာနုဘာဝံ၊ ကြီးသော ဘုန်းအာနုဘော်ရှိသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဘိက္ခုနိုနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ ဥပဿယသမီပေ၊ ကျောင်း၏အနီးဖြစ်သော ခရီးလမ်းကို။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဒါရကသဒ္ဒံ၊ သူငယ်အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ ဣဒံ၊ ဤသူငယ်အသံသည်။ ကိံ၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဒေဝ၊ ရေမြေစိုးရဘဝရှင်မင်းကြီး။ ဧကိသာဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမိန်းမတယောက်သည်။ ပုတ္တောတိ၊ သားကို။ ဇာတော၊ ဖွားမြင်။ တသော၊ ထိုရဟန်းမ၏သားလျှင်။ သေ-သော သဒ္ဒေ၊ ဤသူငယ်အသံ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိ စုတ္တော၊ ဤသို့သံတော်ဦး တင်သည်ရှိသော်။ တံကု-မာရံ၊ ထိုသတို့သားကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဃရံ၊ နန်းတော်သို့။ နေတ္ဝာ၊ ယူဆောင်၍။ ဓာတိနံ၊ နို့ထိန်းတို့အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ နာမဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သောနေ့၌လည်း။ အယ၊ ထိုသူငယ်၏။ ကဿပေါတိ နာမံ၊ ကဿပဟူသော အမည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ မှည့်၍။ ကုမာရပရိဟာရေန၊ သတို့သား၏ အဆောင်အရှက်ဖြင့်။ ဝဍ္ဎိတတ္တာ၊ ကြီးသောကြောင့်။ ကုမာရကဿပေါတိ၊ ကုမာရကဿပဟူ၍။ သဉ္ဇာနိ သု၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ ဧသော၊ ထိုကုမာရကဿပ သတို့သားသည်။ ကီလာမဏ္ဍလေ၊ ကစားဝိုင်း၌။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ နိမာတာပိတိကေန၊ အမိအဖမရှိသော သားသည်။ ပဟဋ္ဌော၊ ပုတ်ခတ်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြင်ကုန်၏။ ဣတိ စုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဒေဝ၊ ခမည်းတော်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ နိမာတာပိတိကောတိ၊ အမိမဲ့သား အဖမဲ့သားဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ အာစိက္ခထ၊ မိန့်ပါလော့။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့လျှောက်သောကြောင့်။ ရညာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဓာတိယော၊ နို့ထိန်း ကိုယ်လုပ်တို့ကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ပြ၍။ ဣမာ၊ ဤမောင်းမကိုယ်လုပ်တို့သည်။ တေ၊ သင်ချစ်သား၏။ မာတရော၊ အမိတို့တည်း။ ဣတိ စုတ္တော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်။ မမ၊ ငါ၏။ တ္တေကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သောနို့ထိန်းတို့သည်။ နမာတရာ၊အမိမဟုတ်သည်။ ဝိဘာတမ္ပိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တင်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ တံ၊ ထိုအမိရင်းကို။

အာစိဏ္ဏေ၊ မိန္ဒတော်မှုလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဣမံ၊ ဤမင်းသားကို။ ဝဠ္ဍေတုံ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ တဝ၊ သင်၏။ မာတာ၊ အမိကား။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမတည်း။ တုံ၊သင်ချစ်သားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘိက္ခုနိဥပဿယာ၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းမှ။ အာနီတော၊ ဆောင်ယူခဲ့၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိ၏။

သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ တာဝတ္ထကေနေဝ၊ ထိုမျှသော စကားဖြင့်သာ လျှင်။ သမ္ပဟန္ဒသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တာဘ၊ ခမည်းတော်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ တံ၊ ထိုမင်းသားကို။ မဟန္တေန၊ မျှားစွာသော။ သက္ကာရေန၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုဖြင့်။သတ္တုသန္ဓိကေ၊ဘုရားအထံ၌။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သော၊ထိုမင်းသားသည်။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းဒဲဖြင့်သို့ ရပြီးသော။ ကုမာရကဿပတ္ထေရောတိ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်ဟူ၍။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣသာ၊ ကိုကုမာရမထေရ်သည်။ သတ္ထုသန္ဓိကေ၊ဘုရားသခင်အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဝါယမိတ္တာ၊ လုံ့လပြု၍။ ဝိသေသံ၊ စျာန်မဂ် အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ ဣဃနိ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝိသေသေတ္တာ၊ရှေးကမ္မဋ္ဌာန်းမှ အထူးပြု၍။ ဂဟိသဘာဝံတိ၊ ယူဆုံးဟူ၍။ သတ္ထုသန္ဓိကံ၊ ဘုရားအထံလို့။ ဂန္တွာ၊ သွားရောက်ပြီး၍။ အန္တဝနေ၊ မိုက်ကောင်း၌။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ အတ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ကိုကုမာရကဿပမထေရ်ကို။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်တက်၌။ ဧကတော၊ တကွနက်။ သမဏဘဒ္ဒမ်ံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အနုဝဂါမိဖလံ၊ အနုဝဂါမိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတဘိက္ခု၊ ဖြစ်ဖေါ်ရသောရဟန်းသည်။ ဗြဟ္မလောကတော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ပန္နရသပဒ္ဓ၊ တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ ဣဒမေဝ ဥ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ ဗျာကာတုံ၊ဖြေခြင်းငှာ။

သမတ္တောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္တိ၊မရှိ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ သတ္တု သန္ဓိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဣမေသံ၊ ဤပြဿနာတို့၏။ အတ္ထံ၊ အနုက်ကို။ ဥဂ္ဂဏှ၊ ယူလေလော့။ ဣတိဥယျောဇေသိ၊ ဤသို့လွှတ်၏။

သော၊ ထိုကုမာရကဿပမထေရ်သည်။ တတော၊ ထိုအနာဂါမ်တည် ဗြဟ္မာ ဆိုတိုင်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပဋ္ဌာ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇနာဝသာနေ၊ ဖြေသည်၏ အဆုံး၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တာ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တဿပန၊ ထို ကုမာရကဿပ မထေရ်၏ကား။ နိက္ခန္တဒိဝသတော၊ ထွက်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒ္ဝါဒသ္သဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မာတုဘိက္ခုနိယာ၊ အမိ ဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမ၏။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့မှ။ အဿုနိ၊မျက်ရည်တို့သည်။ ပတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုရဟန်း မိန်းမသည်။ ပုတ္တဝိယောဂဒုက္ခေတာ၊ သားနှင့် ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဿု တိန္ဓေနေဝ၊ စုတ်သောမျက်ရည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မုခေန၊ မျက်နှာ ဖြင့်။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလှူခံ၍။ စရမာနာ၊ သွားစဉ်။ အန္တရဝီထိယံ၊ ခရီး အကြား၌။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍လျှင်။ ပုတ္တပုတ္တာတိ၊ချစ်သား ချစ်သား ဟူ၍။ ဝိရာန္ဒိ၊ ငိုမြည်ဟစ်းလျက်။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ပါပုဏိတုံ၊ အမှီရောက်ခြင်းငှာ။ ဥပဓာဝမာနာ၊ ပြေးသည်ရှိသော်။ ပဋိဝတ္တိတ္တာ၊ ပြန်၍။ ပတိ၊ လဲ၏။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ ထနေဟိ၊ သားမြတ်တို့မှ။ ခိရံ၊ နို့ ရည်သည်။ မုဥ္စနေဟိ၊ ယိုကုန်လျက်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထ၍။ အလ္လစီဝရာ၊ စိုသော သင်္ဃာန်းရှိလျက်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဂဏှိ၊ ဆွဲ၏။ သော ထိုမထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤ၎င်းအမိသည်။ မမ သန္ဓိကာ၊ ၎င်းအထံမှ။ မဓုရဝစနံ၊ အသာအရာဆိုသော စကားကို။ သစေ လဘိဿတိ၊ အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်အုံ။ ဝိနဿိဿတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။ ထဒ္ဓမေဝ၊ နှားမချမ်း သာသော စကားကိုသာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဣမာယ၊ ဤအမိ မိန်းမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သလ္လပိဿာမိ၊ ပြောဟောအုံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုအမိထေရီကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣ ကရောန္တီ၊ အသို့ မူ၍။ ဝိစရတိ၊ သွားသနည်း။ သိနေဟမတ္တမ္ပိ၊ ချစ်ခြင်းကိုမျှလည်း။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်၍ကျင့်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောသိ၊ မတတ်နိုင်ဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာ၊ ထိုထေရီမသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ကထာ၊ဆိုသောစကား

သည်။ အဟောကကွဋ္ဌာ၊ သြော် ခက်ထန်စွ။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တာတာ၊ ချစ်သား။ ကိုဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုသနည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဟေန၊ ထိုမထေရ်သည်။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ စုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သော ထေရီမသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမဿ၊ ဤသားဏ်။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဒွါဒသဝဿာနိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင်။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ အယံပန၊ ဤသားသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ထဒ္ဓဟဒယော၊ ခက်ထန်သော နှလုံးရှိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ၊ ဤသားဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သားဌ ချစ်ခြင်းကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့ဌ်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

အပရေန သမယေန၊ နောက်အခါဌ်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်ဌ်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဟောပြောကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒေဝဒတ္တေန၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပနိဿယ သမ္ပန္နော၊ ဥပနိဿယသည်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုမာရကဿပေါစ၊ ကုမာရကဿပကို လည်းကောင်း။ ထေရီစ၊ ရဟန်းမိန်းမကို လည်းကောင်း။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီး၏။ သဗ္ဗာ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်ကား။ကေသံ၊ထိုသူတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လောကာနု ကမ္ပကာ၊ လူကို သနားတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ဘုရားတို့မည်သည်။ အဟော၊ သြော် အံ့ဖွယ်ရှိပေစ။ ဣတိသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဝန္တာ၊ လာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲသော အခါဌ်။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နှားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ပစ္စယောစ၊ အထောက် အပံ့သည် လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာသည် လည်းကောင်း။ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်။

နှ၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ နောသံ၊ ထိုသူတို့
၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ အဟောသိ ယေဝ၊ ဖြစ်ဖူးသည် သာလျှင်
တည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ နိဂြောဓမေဝ၊ နိဂြောဓမည်သော
ရွှေသမင်သို့ သာလျှင်။ သေဝေယျ၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရာ၏။ သာခံ၊ သာခမည်
သော သမင်ကို။ နဥပသံဝေသေ၊ မမှီဝဲရာ။သာခသို့ ၊ သာခမည်သော သမင်
သည်။ ယံ ဇီဝိတံ၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထို သာခ
သမင် အသက်ရှည်သောထက်။ နိဂြောဓသို့ ၊ နိဂြောဓ သမင် မင်းသည်။
မတံ၊ သေခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ သာခသို့ ၊ သာခ မည်သော
သမင်သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ နု သေယျော၊ မမြတ်။

ဣတိ ဣမံ နိဂြောဓဇာတကံ၊ ဤ နိဂြောဓ သမင် မင်း ဇာတ်ကို။ဝိတ္ထာ-
ရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောမူ၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။သာခ
မိဂေါ၊ သာခသမင်သည်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။
ပရိသာပိ၊ သာခသမင်၏ ပရိသတ်တို့သည်လည်း။ ဒေဝဒတ္တ ပရိသာ၊ ဒေဝဒတ်
၏ ပရိသတ် တို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါရပ္ပတ္တာ၊ အလှည့်သို့ ရောက်ကုန်သော
မိဂီ၊ သမင်မသည်။ ထေရီ၊ မထေရ်မသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုတ္တော၊
သားသည်။ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရ ကဿပသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဂဗ္ဘိနီမိဂီယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော သမင်မအား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ပရိစ္စ
ဇိတ္ဝာ၊စွန့်၍။ ဂတောပေ၊လေးတင်လျက်ရပ်သောမင်းကြီး၏ အထံသို့သွားသော။
နိဂြောဓမိဂရာဇာပန၊ နိဂြောဓမည်သော သမင် မင်း သည်ကား။ အဟမေဝ၊
ငါဘုရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမော
ဓာနေတ္ဝာ၊ ပေါင်းတော်မူ၍။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သား၏ ချစ်ခြင်းကို။ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊
ဖြတ်၍။ ထေရိယာ၊ ထေရီမသည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ဂတာဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလျက်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို။ ပရသ၊ သူတပါး
အား။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဌိတေန၊ တည်သောကောင်းမှုဖြင့်။(တနည်းကား)။
ပရသ၊ အား။ ဌိတေန၊ တည်သောဓကောင်းမှုဖြင့်။ အတ္တနိ၊ ၌။ သဂ္ဂပရာ-
ယနေနဝါ၊ နတ်ပြည်သို့ လားကြောင်းသည် လည်းကောင်း။ မဂ္ဂပရာယနေ-
နဝါ၊ မဂ်လေးပါးသို့ လားကြောင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း

ဌာ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နု သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာ တည်း။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ကိ ကရိဿတိ၊ အဘယ် ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၀။ ။ အတ္တာဟိ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပရော၊ တပါး သောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ကောသိယာ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ အတ္တနာဟိ၊ မိမိသည်လျှင်။ သုဒန္တေန၊ ကောင်း စွာ ကျင့်ခြင်းကို ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသော။ နာထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ကိုးကွယ်ရာကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နာထောတိ၊ နာထော ဟူသည်ကား။ ပတိဋ္ဌာ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနိဌိတေန အတ္တနိဿမ္ဘုနေန၊ မိမိ၌ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သဂ္ဂံ ဝါ၊ နတ်ပြည်သို့လည်း။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ မဂ္ဂံ ဝါ၊ မဂ်ကိုလည်း။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးခြင်းငှာ။ ဖလံ ဝါ၊ ဖိုလ်ကိုလည်း။ သစ္ဆိကာတုံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပရော၊ တယောက်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ကောနာမသိ ဿာ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အတ္တနာ ဧဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ သုဒန္တေန နိုင်ငြိမ်သောစိတ်နေနှင့်၊ အဆိပ်အတောက်မရှိခြင်းဖြင့်။ အရဟတ္တဖလသင်္ခါတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲခြင်းရှိသော၊ နာထံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ကို။ လဘာတိ၊ ရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဣဒံ၊ ဤအဆုဋ္ဌ။ နာထံ လဘတိ ဒုလ္လဘန္တိ၊ ဒုလ္လဘံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်

သော သူတို့သည်။ သောတာ၃ပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊သော။ ကုမာရကဿပ မာတုထေရိဝတ္ထု၊သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၁၂-အတ္ထိဝဂ္ဂ။ ၅-မဟာကာလဥပါသကဝတ္ထု။

(ကုမာရကဿပမထေရ်၏ မာတုဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ မဟာကာလ ဥပါသကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသဆရာသည် ''အတ္ထနာဝ ကတံ ပါပ'' နှင့်-စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)

အတ္ထနာဝ ကတံ ပါပန္တိ ဤမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တနာဝ ကတံ ပါပံ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ **မဟာကာလံနာမ**၊ **မဟာကာလ**အမည်ရှိသော။ ဧကံ သောတာပန္နံ ဥပါသကံ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော ဒါယကာတယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမဟာကာလသည်။ မာသဿ၊ လ၏။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ သမ္ဗရတ္ထိ ံ၊ ညည့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏာတိ ကိရ၊ နာသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရတ္တိ ံ၊ ညဉ့်၌။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ကေသို ံ ဂေဟေ၊ တခုသောအိမ်၌။ သန္ဓိ ံ ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ခြံစပ်ကို ဖောက်၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူခြင်းကြောင့်။ လောဟဘာဇနေ သဒ္ဒေန၊ ကြေးအိုးခွက်သံဖြင့်။ ပဗုဒ္ဓေဟိ၊ နိုးကုန်သော။ သာမိကေဟိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ အနုပဒ္ဓါ၊ လိုက်ကုန်သည်ရှိသော်။ **ဂဟိတဘဏ္ဍံ**၊ ယူအပ်သော ဘဏ္ဍာကို။ ဆဒ္ဒေတ္ဝာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ဂလာယိ ံ သု၊ ပြေးကုန်၏။ သာမိကာပိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်လည်း။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ **အနုပဒ္ဓိ ံ** သုယော၊ လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ဒိသဝ၊ **အရပ်မျက်နှာ**

တို့သို့။ ပကၽွန်ုံ်သု၊ ပြေးကုန်၏။ ကောပန၊ ခိုးသူတယောက်သည်ကား။ ဝိဟာရမှ‌ဂ္ဂံ၊ ကျောင်းသို့သွားရာ လမ်းခရီးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ မဟာကာလဿ။ မဟာကာလ၏။ ရတ္တိ ံ ၊ ညဉ့်၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကား ကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ပေါက္ခရဏီတီရေ၊ ရေကန်နားဌာ။ မုခံဓောဝန္တဿ၊ မျက်နှာသစ်စဉ်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဆဒ္ဒေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ပလာယိ၊ ပြေးလေ၏။ စောရော၊ ခိုးသူတို့ကို။ အနုဗန္ဓိတ္ဝာ၊ လိုက်၍။ အာဂတမနုဿာ၊ လာသောသူတို့သည်။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တုံ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂေဟေသန္ဓိ ံ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ အိမ်ခွံ ခြံစပ်ကိုဖောက်၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဟရိတ္ဝာ၊ ခိုး၍။ မမ်ံ၊ တရားကို။ ဟဏ္ဍန္တောဝိယ၊ နာသကဲ့သို့။ ဝိစရတိတိ၊ သွား၏ဟု။ တံ၊ ထိုမဟာကာလ သီတင်းသည်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်း၍။ ပေါ်ထေတ္ဝာ၊ထောင်းထု၍။ မာရေတ္ဝာ၊ သတ်၍။ ဆဒ္ဒေတ္ဝာ၊ရေကန်မှပြင်သို့ထုတ်၍ ပစ်လျက်။ အဂမိ ံ သု၊သွားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဟာကာလ သီတင်းသည်ကို။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ပါနီယ ဃဋံ၊ ရေခပ်အိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂတာ၊လာကုန်သော။ ဒဟရသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်၊ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဝိဟာရော၊ကျောင်း၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ သယိတ ဥပါသကော။ အိပ်သော ဒါယကာသည်။ အယုတ္တံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ လာဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဩဗ သေခြင်းသည် မှန်၏။ ဣမသ္မိ ံ အတ္တဘာဝေ၊ဤအတ္တဘောဌာ။ ကာလေန၊ ကာလမည်သောငါ့တပည့်သည်။ အပ္ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပထိုက်သော၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရလေပြီ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌာ။ တေန၊ ထိုကာလမည်သော ဒါယကာသည်။ ကတကမ္မဿပန၊ ပြုအပ်သော ကံအားကဒေ။ ယုတ္တမေဝ၊ လျော်သည်ကိုလျှင်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ထေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်ခြင်းကြောင့်။ တဿ၊ ထိုမဟာကာလ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံကို။ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။

အတိတော၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌။ ဧကဿပစ္စန္တဂါမဿ၊ တခုသောပစ္စန္တရင်းရွာ၏။ အဌ-ဝိမုခေ၊ တောအုပ်အဝ၌။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ပဟာရန္တိ၊ လုယက်ဖျက်ဆီး-ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အဌဝိမုခေ၊ တောအုပ်ဝ၌။ ကေရာဇဘဋ်၊ မင်းခစား ယောကျ်ားတယောက်ကို။ ထပေသိ၊ ကင်းစောင့်ထား၏။ သော၊ ထိုကင်းစောင့် ထောင်မှူးသည်။ ဘတိ၊ ကင်းခွန်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဩရတော၊ ဤမှာဘက် တောစခန်းမှ။ ပါရိ၊ ထိုမှာဘက် တောစခန်းသို့။ နေတိ၊ ပို့၏။ ပါရတော၊ ထိုမှာဘက်တောစခန်းမှ။ ဩရိ၊ ဤမှာဘက်တောစခန်းသို့။ နေတိ၊ ဆောင်ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော-မနုဿော၊ လူတယောက်သည်။ အဂ္ဂေနော၊ မိမိ၏။ အဘိရူပံ၊ အလွန်အဆင်း-ရှိသော။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ စူဠဇယာနကံ၊ လှည်းငယ်သို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ တံဌာနံ၊ ထိုကင်းထားရာအရပ်သို့။ အာဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ရာဇ-ဘဋ္ဌော၊ မင်းခယောကျ်ားသည်။ တံဂ္ဂတ္ထိ ံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍လျှင်။ သဠာတသိနေဟော၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိ၍။ ဟေန၊ ထိုခရီးသွားယောကျ်ား-သည်။ သာမိ၊ အရှင်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အဌဝ ံ၊ တောအုပ်ကို။ အတိက္ကမေဟိ၊ လွန်ပါစေလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဝိကာလော၊ အချိန် မဟုတ်ပါပြီ။ ပါတောဝ၊ နံနက်အခါမှလျှင်။ အတိက္ကမေဿာမိ၊ လွန်စေအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုခရီးသွား-ယောကျ်ားသည်။ သာမိ၊ အရှင်။ သကာလော၊ အခါရှိသေး၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ နေဟိ၊ ပို့ပါလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ နိဝတ္တိတော၊ နစ်ဦးလော့။ အမှာကံ ယေဝဂေဟေ၊ ငါတို့အိမ်၌ သာလျှင်။ အာဟာရောစ၊ ထမင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဝါသော၊ နေရာ-သည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မင်းခ-ယောကျ်ားဆို၏။ သော၊ ထိုခရီးသွားယောကျ်ားသည်။ နိဝတ္တိတုံ၊ ပြန်ခြင်း-ငှာ။ နေဝဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတရော၊ ကင်းမင်းသည်။ ပုရိသာနံ၊ကင်းလုလင်-တို့အား။ သညံဒတ္ဝာ၊ အမှတ်ပေး၍။ ယာနကံ၊ လှည်းကို။ နိဝတ္တာပေတ္ဝာ၊ နစ်စေ၍။ အနိစ္ဆန္တေ ယော၊ တည်နေခြင်းငှာအလိုမရှိသော ခရီးသွားယောကျ်ား-ယေားလျှင်။ ဒွါရကောဋ္ဌကေ၊ ဝင်ပေါက်၁ အနီး၌။ နိဝါသံ ဒတ္ဝာ၊ နေရာချ၍။

အာဟာရံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိယာဒါပေသိ၊ စိရင်စေ၏။ တဿပန၊ ထိုကင်းမင်း၏ကား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကေံမဏိရတနံ၊ တခုသော ပတ္တမြားရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သော၊ ထိုကင်းမင်းသည်။ တံ၊ ထိုပတ္တမြားရတနာကို။ အာသ၊ ထိုခရီးသွား ယောက်ျား၏။ ယာနကန္တရေ၊ လှည်းကြားခွ်။ ပက္ခိပါပေတွာ၊ ထည့်စေ၍။ ပစ္ဆိုသကာလေ၊ မိုးသောက်သောကာလ၌။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ ပဝိဋ္ဌသဒ္ဒံ၊ ဝင်လေဟန်သောအသံကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အသ၊ ထိုကင်းမင်း၏။ ပုရိသာ၊ ကင်းလုလင်တို့သည်။ သာမိ၊ အရှင်။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဟဋ္ဌန္တိ၊ ခိုး၏ဟူ၍။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထိုကင်းမင်းသည်။ ဂါမဒ္ဒါရေသု၊ ရွာတံခါးတို့ ၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ထပေတ္တာ၊ထား၍။ အန္တောဂါမတော၊ ရွာတွင်းမှ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်ကုန်သောသူတို့ကို။ ဝိစိနထ၊ စူးစမ်းကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣတရောပိ၊ ခရီးသွား ယောက်ျားသည်လည်း။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ယာနကံ၊ လှည်းကို။ ယောဇေတွာ၊ ကပ်၍။ ပါယာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အသ၊ ထိုခရီးသွားယောက်ျား၏။ ယာနကံ၊ လှည်းကို။ သောစေန္တော၊ သုတ်သင်သည်ရှိသော်။ အတ္တနာ၊ မိမိ သည်။ ထပိတံ၊ ထားသော။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ၊ ထိုခရီးသွား ယောက်ျားကို။ သန္ဓေဇေတွာ၊ ခြိမ်းချောက် မောင်းမဲ၍။ တံ၊ သင်သည်။ မဏိ ဂဟေတွာ၊ ပတ္တမြားကိုယူ၍။ ပလာသိတိ၊ ပြေးသွား၏ ဟု။ ပေါ်ထေတွာ၊ ထောင်းခတ်၍။ သာမိ၊ ရှာစားမင်း။ နော၊ ငါတို့၏ ပတ္တမြားကို။ ဂဟိတော၊ ယူသော။ စောရောတိ၊ ခိုးသူတည်းဟု။ ဂါမသောဝ-ဏကာ၊ ရွာစားမင်းအား။ ဒယော်သုံ၊ ဆက်ကုန်၏။ သော၊ ထို့ရွာစားမင်း သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဋ္ဌကာ၊ ကင်းစားသည်။ တဝ၊ အား။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။ နိဝါသံ၊ နေရာကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးပါလျက် လည်း။ မဏိ ပတ္တမြားကို။ ဂဟေတွာ၊ ခိုးယူ၍။ ဂတောသွား၏။ နံပါ-ပုရိသံ၊ ထိုခရီးသွားယောက်ျားယုတ်ကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းဆီးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပေါ်ထာပေတွာ၊ ထောင်းစေ၍။ မာရေတွာ၊ သတ်စေ၍။ ဆဋ္ဌာပေသိ၊ စွန့်ပစ်စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျင်။ တဿ၊ ထို မဟာကာလသိ တင်းသည်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှု ကံတည်း။ သော၊ ထို့ရွာစားမင်း

သည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ နိုဗ္ဗတ္တိတ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော်ကာလ ပတ်လုံး။ ပစိတ္ဘာ၊ ကျက်ပြီး၍။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြောင်းဖြင့်၊ အတ္တဘာဝသတေ၊ အရာသော ကိုယ်အဖြစ်၌။ တတော၊ ထိုရောကန်နှာခေါ် မတင့်တယ်သော သေခြင်းနှင့်တူစွာလျှင်။ ပေါ်ထိတော၊ ထောင်းတက်လျက်။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ဖူးပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ သင်္ဘဝ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ မဟာကာလဿ၊ မဟာကာလ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးဖောင်းမှုကံကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဣမေသတ္တေ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတပါပကမ္မမေव၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံသည်သာလျှင်။ စတူသု အပါယေသု၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌။ အဘိမတ္ထတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဣတိဝတ္ဘာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၁။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသ္မမယံ၊ ကျောက်မှဖြစ်ထသော။ ဝဇိရံ၊ ဝဇိရဏ် ဖြစ်ထသော။ မဏိဝ၊ ပတ္တမြားကဲ့သို့။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ထသော။ အတ္တဇံ၊ မိမိ၌ ဖြစ်ထသော။ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ ဒုမေဓံ၊ ပညာမရှိသောသူကို။ အဘိမတ္ထတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဝဇိရံ အသ္မမယံ မဏိ ဣဝ**၊ ကား။ ဝဇိရံ၊ ဝရဇိန် သည်။ အသ္မမယံ၊ မိမိမှဖြစ်သော။ မဏိ ဣဝ၊ ပတ္တမြားကဲ့သို့။ ဣဒံ၊ ဤအ ဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။(ဝသ္မမယံ၊ အသ္မမယံ၊ ဝမှမယံ၊ အမှမယံ၊ ဟု အထွေထွေရှိကြ၏။ သဘော ကြွေက်နှစ်သက်ရာကိုသာ ဥာဏ်ဖြင့် စူးစမ်း၍ ယူကြပါလေကုန်)။ ။ပါသာဏမယံ **ပါသာဏ**သမ္ဘဝံ၊ ကျောက်မှ ဖြစ်ထသော။ ဝဇိရံ၊ ဝရဇိန်သည်။ အသ္မမယံ၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီး စေအပ်ထသော။ တမေဝမဏိ ဣဝ၊ ထိုပတ္တမြားကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥဒ္ဒာ-နသခ်ိတံ၊ ဖြစ်ရာဟုဆိုအပ်သော။ ပါသာဏမဏိ ဣဝ၊ ပတ္တမြား ကျောက်ကို။ ခါဒိတ္ဘာ၊ စား၍။ ဆိဒ္ဒံ ဆိဒ္ဒံ၊ အပေါက်အပေါက်။ ဘဇ္ဇံ ဘဇ္ဇံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ကတ္ဘာ၊ ပြု၍။ အပရိဘောဂံ၊ မသုံးဆောင် ကောင်းသည်ကို။ ကရောတိ ယ-ထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ ဤအတူသာလျှင်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊

ပြုအပ်သော။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ဒုမ္မေဓံ၊ ဥာဏ်ပညာမရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ စတ္ဌသု အပါယေသု၊ အပါယ် လေးဘုံတို့၌။ အဘိမတ္ထတိ ဝိဒ္ဓံ-သေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ။ ဤတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သမ္ပတ္တဘိက္ခူ၊ ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဋ္ဌမံ၊ ဃော။ မဟာကာလဥပါသကဝတ္ထု၊ သည်။

ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္ထဝဂ္ဂ။ ၆-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

(မဟာကာလမည်သော သီတင်းသည်၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြင့်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ယဿ အစ္ဆန္နံ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ယဿ အစ္ဆန္နံ ဒုဿီလျ ဟူ၏ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနာ၊ ယဿအစ္ဆန္နဒုဿီ-လျံ-ဟူသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ ဃတ္ထာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကောသိ ဒီဝ်ဝေ၊ တခုသောနေ့၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာ-ပေသုံ၊ ဟောပြောကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိ။ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်သော အကျင့်ရှိ၏။ ဒုဿီလျကာရဏေနေဝ၊ သီလ မရှိခြင်း အဖြစ်၏ အကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်သော်။ တဏှာယ၊ တဏှာကို။ ဝဿိတာယ၊ ပွားစေ ခြင်းဖြင့်။ အစ္ဆာတသတ္တုံ၊ အစ္ဆာတသတ်မင်းကို။ သံဂဏှိတ္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်၍။ မဟန္တံ လာဘကတ္တာရံ၊ မျှားစွာ

သော လာဘ်ပူဇော် သက္ကာကို။ နိုင္ငတ္တေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အဇာတသတ္တုံ၊ အဇာတသတ်မင်းကို။ ပိတုဝဓေ၊ အဖအား သတ်စေခြင်းငှ။ သမာဒပေတ္ဝာ၊ ဆောက်တည်စေ၍။ တေန၊ ထိုအဇာတသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။နာနပ္ပကာရေန၊အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်းငှာ။ ပရိသက္ကတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဣတိ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ဟောပြောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲဖြစ်သော အခါ၌။ ကာယဂတာယ၊ အဘယ်မည်သောဒုက္ခကား ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ရှေးဘ၌လည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်းငှာ။ ပရိ-သက္ကတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ကုရုဂ်မိဂဇာတ-ကာဒီနိ၊ ကုရုဂ် သမင်မင်းဇာတ် စသည်တို့ကို။ တထေတ္ဝာ၊ ဟောခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အစ္ဘုဒုဿိလျပုဂ္ဂလံနာမ၊ စင်စစ်သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား။ ဒုဿိလျကာရကာ၊ သီလမရှိခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာလုဝါ၊ မာလေါနွယ် သည်။သာလံ၊ အင်ကြင်းပင်ကို။ ပရိယော နန္ဒိတ္ဝာ၊ မြေးရက်၍။ သမ္ဘဇ္ဇမာနာ ဝိယ၊ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ နိရယာဒီသု၊ ငရဲစသည်တို့ဌ။ ပက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၂။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ယ ဿ၊ ၏။ အစ္ဘုဒ္ဓဒုဿိလျံ၊ စင်စစ် သီလမရှိသော အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ ဒုဿိလျံ၊ သီလမရှိသော အဖြစ်သည်။ မာလုဝါ၊ မာလေါနွယ်သည်။ သာလံ၊ အင်ကြင်းပင်ကို။ သြဘ္ဘဘံဣဝ၊ ဘီ၍ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ သြတ္ထတံ၊ ဘီ၍ နှိပ်စက်၏။ ဒိသော၊ ခိုးသူသည်။ ယထာ၊ အကြင်ပျက်စီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ နံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဣစ္ဆတိ.အလိုရှိ၏။ တထာ၊ ထိုပျက်စီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကရောတိဣဝ၊ ပြုသကဲ့သို့။ သော၊

ထိုသီလမရှိသောအဖြစ်တည်းဟူသောမကောင်းမှုသည်။ အတ္တာနုံ၊ မိမိ၏တည်ရာဖြစ်သောသတ္တဝါ၏ ကိုယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပျက်စီးအောင်ပြုတတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အစ္ဆိန္နဒုဿီလျံ**၊ အစ္ဆိန္နဒုဿီလျံ-ဟူသည်ကား။ ဧကန္တဒုဿီလဘာဝေါ၊ စင်စစ် သီလမရှိသော အဖြစ်တည်း။ ဂိဟိဝါ၊ လူဖြစ်၍လည်း။ ဇာတိတော၊ ဖွားသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ ဒသ အကုသလ ကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ အစ္ဆိန္နဒုဿီလော၊ စင်စစ်သီလမရှိသောသူမည်၏။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ရဟန်းဖြင့်၍လည်း။ ဥပသမ္ပန္နဒိဝသတော၊ ပဉ္စင်းခံသော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ ဂုရုကာပတ္တိ ပါရာဇိက,သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇမာနော၊ ရောက်သောရဟန်းသည်။ အစ္ဆိန္နဒုဿီလောနာမ၊ စင်စစ် သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣဒ ပန၊ ဤဒေသနာတော်၌ကား။ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒ္ဝိသုတိသုအတ္တဘာဝေသု၊ နှစ်ဘဝ သုံးဘဝသော ကိုယ်အဖြစ်တို့၌။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိ။ ဘေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလိ၏။ ဂတိယာ၊ အလားဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဒုဿီလဘာဝံ၊ သီလမရှိသောအဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဘေတံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအုံ့။ ဘော၊ ဤစကားရပ်၌။ ဒုဿီလျဘာဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဿီလဿ၊ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဆဒ္ဒါရုနိ၊ ခြောက်ဒွါရတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ တဏှာ၊တဏှာကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ သိအပ်၏။ **မာလုဝါသာလမိဝေါဘ္ဘတ္ဂ**ရှိ၊ မိဝေါတ္ထတံ ဟူသည်ကား။ ယဿ ပုဂ္ဂ-လဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တဏှာသင်္ခါတံ၊ တဏှာဟူဆိုအပ်သော။ တံဒုဿီလျံ၊ ထိုသီလမရှိသောအဖြစ်သည်။ ။(ဌိတံမှာ စပ်)။ ။ယဿဝါနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။မာလုဝါ၊ မာလောနွယ်သည်။ သာလံ၊ အင်ကြင်းပင်ကို။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ပတ္တေဟိ၊ အရွက်တို့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သမ္ဘဋ္ဌိတ္ဝာ၊ ခံ၍။ သမ္ဘဋ္ဌနဝသေန၊ ချိုဖဲ့ဖျက်ဆီးသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်ကိုသာလျှင်။ သြတ္ထတံပရိ-ယောနဒ္ဓတိယထာ၊ ဘိ၍ နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ၂ဧ၀ံ၊ ဤ ဒတ္ဝေ။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ သြတ္ထတံ ပရိယောနဒ္ဓိတ္ဝာ၊ ဘိ၍ နှိပ်စက်လျက်။ ဌိတံ၊တည်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မာလုဝါယံ၊ မာလောနွယ်သည်။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်ကို။ သမ္ဘဋ္ဌိတ္ဝာ၊ ချိုး၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတေယ္ယမာနော ဝိယ၊ ချသကဲ့

သို့။ ဒုဿီလျှသခိုါ်ဘာယ၊ ဒုဿီလဟုဆိုအပ်သော။ တာယ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာသည်။သမ္ဘဒ္ဓိတ္ဌာ၊ ချုံး၍။အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌။ ပါတိယမာနော၊ ကျရောမည်။ ဒီသော၊ခိုးသူသည်။ အနတ္ထကာမော၊ အကျိုးမဲ့ကို။ ဂုဏ္ဌတိ-ယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။ ဂုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊သော။ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု၊သည်။ ဂုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၇—သံဃဘေဒပရိသက္ကနဝတ္ထု။

(ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကိုပြု ပြီး၍ ယခုအခါ သင်းခွဲခြင်းငှာ လုံ့လပြုသော်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ် သော ဂါထာ၏ အတ္တဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ သည် ''သုကရာနိ'' စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

သုကရာနိတိ ဤမမ်ဓမ္မ ဒေသနံ၊ သုကရာနိ-စသော ဤတရားဒေသနာ ကို။ သတ္ထာ' မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရဏ္ဍေ၊ နေတော်မူလျက်။ သံဃဘေဒပရိသက္ကနံ၊ သင်္ဃာ၏ ကွဲစေခြင်းငှာ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ သံဃဘေ-ဒါယ၊ သံဃာ၏ကွဲပြားစေခြင်းငှာ။ ပရိသက္ကန္တော၊လုံ့လပြုပြီးသော်။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရန္တံ၊ သွားသော။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဓိပ္ပါယံ၊ အလိုကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားစေ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ နိုက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊

သဃ်ိန်းရုံခက်၍။ ပဋ္ဌာဒီဘရုံ၊ သပိတ် သဃ်ိန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဣမ ရာဇရဟာ၊ ဤ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ တတ္ထေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒေဝဒတ္တောပိ၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တံ၊ သွားသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဧဝ၊ စစ်စစ်။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။ ဒိသွာ၊ မြင်ပြီး၍။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထို အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်ပြီး၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တေ၊ဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍လျှင်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာကို။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍လျှင်။ ဥပေါသထံ စ၊ ဥပုသ်ကို လည်းကောင်း။ သံဃကမ္မဉ္စ၊ သံဃာ့ကံကို လည်းကောင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒိဿတိ၊ ခွဲလတ္တံ့၊ ဥပေါသထဉ္စ၊ ဥပုသ်ကို လည်းကောင်း။ သံဃကမ္မာနိ စ၊ သံဃာ့တို့ကို လည်းကောင်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၃။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓုနာ၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သာဓုံ၊ ကောင်းသောသဘောကို။ သုကရုံ၊ ပြုလွယ်၏။ ပါပေန၊ ယုတ်မာသောသူ သည်။ သာဓုံ၊ ကောင်းသော သဘောကို။ ဒုက္ကရုံ၊ ပြုခဲ၏။ ပါပေန၊ ယုတ်မာသောသူသည်။ ပါပုံ၊ ယုတ်မာသော သဘောကို။ သုကရုံ၊ ပြုလွယ်၏။ အရိယေဟိ၊ မြတ်သောသူတို့သည်။ ပါပုံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ဒုက္ကရုံ၊ ပြုခဲ၏။

ဤ ဣတိ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေတွာ၊ ဆိုလျက်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အတ္ထိနော၊ မိမိ၏။ အဟိတကမ္မံနာမ၊ အစီးအပွားမရှိသော အမှု မည်သည်ကား။ သုကရုံ၊ ပြုလွယ်၏။ ဟိတကမ္မမေဝ၊ အစီး အပွားရှိသော အမှုသည်သာလျှင်။ ဒုက္ကရုံ၊ ပြုခြင်းငှာ ခဲယဉ်း၏။ ဣတိဝတ္တွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၄။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာနိ၊ အကြင်အမှုတို့သည်။ အသာဓူနိ၊ မကောင်းကုန်။ တာနိစ၊ လိုအမှုတို့သည်လည်း။ သုကရာနိ၊ ပြုလွယ်ကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟိတဉ္စ၊ အစီး အပွားလည်းရှိ၏။ သာဓုဉ္စ၊ အပြစ်မရှိသည် ဖြစ်၍ ကောင်းလည်း ကောင်း၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ဝေ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ပရမဒုက္ခာရုံ၊ လွန်စွာပြုနိုင်ခဲ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယာနိ ကမ္မာနိ၊ အကြင်အမှုတို့သည်။ အသာဓူနိစ၊ မကောင်းကုန်။ သာဝဇ္ဇာနိစ၊ အပြစ်လည်း ရှိကုန်၏။ အပါယသံဝတ္တနိကာနိ၊ အပါယ်သို့ လားခြင်းတို့ကို။ ကတတ္တာယေ-ဝစ၊ ပြုကာမျှလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဟိတာနိစ၊ အကျိုးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအမှုတို့သည်။ သုကရာနိ၊ ပြုလွယ်ကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိ-တဉ္စ၊ အစီးအပွား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇတ္တေန၊ အပြစ်မရှိသော အနက်ကြောင့်။ သာဓုဉ္စ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုဂတိသံဝတ္တနိက-ဠေ၊ သုဂတိဘုံ၌ ချမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ် သည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံပန ကမ္မံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်။ ပါစိနနိန္နာယ ဂင်္ဂါယ၊ အရှေ့မျက်နှာသို့နိမ့်ရာ ဂင်္ဂါမှ။ ဥဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ ပြန်၍။ ပစ္ဆာမုခကရဏေ၊ အနောက်မျက်နှာသို့ စီးဝင်ခြင်းငှာ ပြုခြင်းသည်။ အတိဒုက္ခရုံဝိယ၊ အလွန်ခဲယဉ်းသကဲ့သို့။ အတိဒုက္ခရုံ၊ အလွန်ခဲယဉ်း၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ သံဃဘေဒပရိသက္ကနဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၈-ကာလတ္ထေရဝတ္ထု။

(သံဃဘေဒပရိသက္ကန် ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဟာခုအခါ၌ကား ကာလမထေရ်၏ ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ယောသဝဿနံ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ယောသာသန ဣဒံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ။ ယော သာသနံ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကာလတ္ထေရံ၊ ကာလ မည်သော မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ-ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကောဋ္ဌဆ္ဌိ၊ မိန်းမတယောက်သည်။ မာတုဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ တံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဥပဋ္ဌဟိကိရ၊ လုပ်ကျွေးသတဲ့။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ပတိဝိဿကဒဂဟေ၊ အိမ်နီးချင်းအိမ်၌။ မနုဿာ၊ လူကိုသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဓမ္မံသုတ္ဝာ၊ တရားနာ၍။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝမ်၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အဟော အစ္ဆရိယာ၊ ကြောင် အံ့ဖွယ်ရှိပေစ။ မဓုရာ၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟော၊ ဆိုဖွယ်မရှိ ကောင်းပေစ။ ဣတိ၊ သံသယ်သန္တိ၊ ဤသို့ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သာဌတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ သတ္တုဓမ္မဒေသနံ၊ ဘုရားတရားကို။ သောတုကာမာတိ၊ နာလိုပါ၏ဟု။ တဿ၊ ထို ဆရာကာလမထေရ်အား။ အာရောစေတိ၊ လျှောက်ထား၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ကတ္ထ၊ ထိုဘုရားအထံသို့။ မာဂမိတိ၊ မသွားလေလင့်ဟု။ တံ၊ ထို ဒါယိကာမကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ သာ၊ ထို အလုပ်အကျွေး မသည်။ ပုနဒိဝသေပိ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌လည်း။ ယာဝ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် တောင်းပန်ပါသည်ကို။ တေန၊ ထိုဆရာမထေရ်သည်။ နိဝါရိယမာနာပိ၊ တားမြစ်သော်လည်း။ သောတုကာ-မာစ၊ ဘုရားတရားကို နာလိုသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကသ္မာပန၊

အဘယ်ကြောင့်။ တေား ထိုဒါယိကာမကို။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ နိုဝါရေသိ၊ တားမြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြားအံ့။ အသာ၊ ထိုဆရာအား။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သည်ထင်၏။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာခြင်းကြောင့်။ မယိ၊ ငါ၌။ ဘိဇ္ဇတိ၊ သဒ္ဓါ ပျက်ချေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍ တားမြစ်၏။

သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကိုကဲလျှင်။ ဘုတ္တပါတရာသာ၊ ထမင်း နံနက်စာ စားပြီးသော်။ ဥပါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ သမာဒိယိတ္ဝာ၊ ဆောက်တည်၍။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ အယံ၊ အရှင်ရဟန်းကို။ ပရိဝိသေယျာသိ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရစ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ အာဏာပေတ္ဝာ၊ စေခိုင်း၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဓီတာပိ၊ သမီးသည်လည်း။ တံဘိက္ခုံ၊ ထို ဆရာရဟန်းကို။ အာဂတကာလေ၊ ကြွလာသောအခါ၌။ ပရိဝိသိတ္ဝာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ မဟာဥပသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးကား။ ကုဟိံ၊ အဘယ်သို့သွားသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ဂတာတိ၊ သွား၏ဟု။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုဆရာရဟန်းသည်။ တံ၊ထိုဝေဒနာကား ကို။ သုတ္ဝာဝ၊ ကြားမျှလျှင်။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဥဋ္ဌိတေန၊ ဖြစ်သော။ ဒေါ-သေန၊ ဒေါသဖြင့်။ သန္ဓပ္ပမာနော၊ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သာ၊ ထို ဒါယိကာမကြီးသည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ဘိန္နာတိ၊ ကြည်ညိုခြင်းပျက်ချေပြီဟု။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏမာနံ၊ နာသော ဒါယိကာမကို။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။အယံ ဣတ္ထီ၊ ဤမိန်းမသည်။ ဒန္ဓာ၊ နုံ့သောပညာရှိ၏။ သုခုမဓမ္မကထံ၊ သိမ်မွေ့သော တရားစကားကို။ နုဇာနာတိ၊ မသိ။ ဣမိဿာ၊ ဤဒါယိကာမအား။ ခန္ဓာ ဒီပဋ္ဌိသံယုတ္တံ၊ ခန္ဓာစသည်နှင့်စပ်သော။ သုခုမဓမ္မကထံ၊ သိမ်မွေ့သောတရားစကားကို။ အာဂဏေတ္ဝာ၊ မဟောမှု၍။ ဒါနကထံဝါ၊ ဒါနကထာကိုလည်းကောင်း။ သီလကထံဝါ၊ သီလကထာကို လည်းကောင်း။ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်

စ္စာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုကားလမထေရ်၏။ အဗ္ဗာသယံ၊ ယုတ်မာသော အလိုကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သင်သည်။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ မရှိ။ ပါဖိကံ ဒိဋ္ဌိ၊ ယုတ်မာသော မိစ္ဆာဒယူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ ပဋိက္ခောသေတိ၊ တားမြစ်၏။ အတ္တနောဿာတာယေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို သတ်ခြင်းငှာသာလျှင်။ ဝါယမသိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤ သို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၆၅။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုဇ္ဇမ္ဘဝေ၊ ပညာမရှိသော။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဣဒါနိ ရဟတံ၊ သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြင်သော ကိလေသာ တို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီး ကုန်ပြီး ထေရသာ။ ဓမ္မဇီဝနံ၊ တရားသဖြင့် အသက်ရှည် ကုန်ထသော၊ အရိယာနံ၊ ဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ပါပိ-ကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဋိက္ခောသတိ၊ ဖျက်၏။ အဗ္ဗကာ၊ ဝါးဟုဆိုအပ်သော သစ်၏။ ဖလာနိ ဣဝ၊ အသီးတို့ကဲ့သို့။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ အတ္တဃာတာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုသတ်ခြင်းငှာ။ ဖလတိ၊ သီး၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယောဒုမ္မေဓပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သက္ကာရဟာနိ ဘယေန၊ ပူဇော် သက္ကာရ ယုတ်အံ့သည်ကို ကြောက်သဖြင့်။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာစ္ဆာသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဓမ္မံ ဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ သောသာမ၊ နာကုန်အံ့။ ဒါနံ ဝါ၊ အလှူကိုမူလည်း။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ဣတိ ဝဒန္တော၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ ပဋိက္ခောသန္တော၊ တားမြစ်သောသူသည်။ အရဟတံ အရိယာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဓမ္မဇီဝနံ၊ တရားကို မှီ၍ အသက်မွေးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးမကို။ ပဋိက္ခောသေတိ၊ တားမြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံ ပဋိက္ခောသနံ၊ ထိုသို့တားမြစ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သာစ ပါပိဒိဋ္ဌိ၊ ထိုယုတ်မာသောအယူသည်သည်းကောင်း။ ဝေဠုသခ်ါတဿ-ကဋ္ဌကဿ၊ ဝါးဟု ဆိုအပ်သောသစ်၏။ ဖလာနိ ဝိယ၊ အသီးတို့ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကဋ္ဌကော၊ ဝါးသည်။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့ကို။ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ရှိသော်။ အတ္တဃာတာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုသတ်ခြင်းငှာ။

ဖလတိ၊ သီး၏။ အတ္တနောဃာတကမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို သတ်ခြင်းအကျိုးငှာ သာလျှင်။ ဖလတိယထာ၊ သီးသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သောပိ၊ ထို ပညားမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အတ္တဃာတာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုသတ်ခြင်းငှာ။ ဖလတိ၊ သီး၏။ ဣတိဧတံ၊ ဤဖလံ ဝေ ကဒလိ(လ) အာယတရိယထာတိ၊ ယထာဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံပိစ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ကဒလိဖလံ၊ ငှက်ပျောသီးသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်။ ကဒလိ ၊ ငှက်ပျောပင်ကို။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့။ ဝေဠုဖလံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဝေဠုံ၊ ဝါးပင်ကို။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့။ နဠဖလံ၊ ကျူသီးသည်။နဠံ၊ ကျူပင်ကို။ ဟန္တိ-ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့။ ဂဇ္ဗောအာသတိုရ် မြင်းငယ်သည်။ အာသတရိ၊ မိမိအမိ ကို။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ သက္ကာရော၊မိမိကိုမှီ၍ဖြစ် သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်။ ကာပုရိသံ၊ သူယုတ်မာကို။ ဟန္တိ၊ သတ်ကုန် ၏။ ။(ဆန်းကြောင့်ပျက်ကြွေ၊ ယွင်းကွက်သွေ၊ ဆောင်လေ နက်ပေးကာ။ ဟူ၍ ဆရာတို့ဆိုသည်နှင့်အညီ။ ကဒလိဖလံ၊ ဟု ဆောင်၍ အနက်ပေးလိုက် သည်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကဒဠိဖလံ၊ နဠဖလုံ၊ ရှိလိုသည်။ ဆန်းဂိုဏ်းသင့် အောင်။ ကဒဠိ၊ ဝေဠု၊ နဠ၊ ပုဒ်တို့ကိုချေ၍။ ဖလံ၊ ဟုထားသည်)။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ဗတ္တပရိ-သာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ။ တရားဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

အဋ္ဌမ်၊ သော။ ကာလတ္တေရဝတ္ထု၊သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ်။ ၉-ရှင်ကာလူပါသကဝတ္ထု။

(ကာလတ္ထေရာတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ စူဠကာလဒါယကာဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "အတ္တနာဟိကတန္တိ" စသောဖါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အတ္တနာဟိကတန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တနာဟိကတံ ဟူသောဤ ဘုရား ဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူလျက်။ စူဠကာလံ၊ စူဠကာလအမည်ရှိသော။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ပြီးအုံ့။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ မဟာကာလဝတ္ထုသို့၊ မဟာကာလဝတ္ထု၌။ ဝုတ္တံနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ ဥမင်္ဂစောရ၊ ဥမင်ဖြင့် ခိုးကုန်သောသူတို့သည်။ သာမိကဟိ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ အနုပန္ဓာ၊ လိုက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ ဝိဟာ:ရေ၊ ကျောင်း၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာသော။ တသ ဥပါသကသ၊ ထိုစူဠကာလဒါယကာ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဆဒ္ဒေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ပလာယိ သု၊ ပြေးကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုစူဠကာလကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ရတ္တိံ၊ညဉ့်၌။ စောရကမ္မံ၊ ခိုးမှုကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော ဝိယ၊ နာလေဟန်ကဲ့သို့။ ဝိစရတိ၊ အယောင်ဆောင်၍ သွား၏။ နံ၊ ထိုစူဠကာလကို။ ဂဏ္ဍထ၊ ဖမ်းဆီးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပေ ထယိ သု၊ ထောင်းခတ်ကုန်၏။ ကုမ္ဘဒါသိယော၊ ရေခပ်ကျွန်မတို့သည်။ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုထောင်းခတ်သော အခြင်းအကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သာမိ၊ အရှင်တို့။ အပေထ၊ ဖဲကုန်လော့။ အယံ၊ ဤစူဠကာလသည်။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့ သတောရှိသောအမှုကို။ နု ကရောတိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုစူဠကာလကို။ မောစေသုံ၊ လွှတ်စေကုန်၏။ သော၊ ထိုစူဠကာလသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဘုန္တော၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ နာသိတော၊ ဖျက်ဆီးသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကုမ္ဘဒါ-သိယော၊ ရေခပ်ကျွန်မတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ လဒ္ဓံ၊ ချမ်းသာရပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊

စကားကို။ သုတ္ဝ၊ ကြားရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စူဠကာလ ဥပါသကော၊ စူဠကာလ ဒါယကာသည်။ ကုမ္ဘဒါသိယော၊ ရေခပ်ကျွန်မတို့ကို။ နိဿာယ-စေဝ၊ မှီ၍လည်းကောင်း။ အတ္ထာနော၊ မိမိ၏။ အကရဏာဘာဝေန စ၊ မကောင်းမှုကို မပြုဖူးသူ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဇိဝိတံ လဘိ၊ အသက်ချမ်းသာ ရ၏။ ကုမေဟိ နာမသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့ မည် သည်ကား။ အတ္ထာ၊ မိမိသည်။ ပါဏကမ္မံ ကတ္ဝာ၊ မကောင်းမှုကံကိုပြု၍။ နိရယာဒီသု၊ ငရဲ စသည်တို့၌။ အတ္ထနာ၀၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ကိလိဿန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကုန်၏။ ကုသလံကတ္ဝာ-ပန၊ ကုသိုလ်ကိုပြု၍မူကား။ သုဂတိဠောဝ၊ နတ်ပြည်သို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဠေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အတ္ထနာ၀၊ မိမိသည်သာလျှင်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၆။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္ထနာဟိ၊ မိမိသည်လျှင်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ အပ်၏။ အတ္ထနာ၀၊ မိမိသည်လျှင်။ သံကိလိဿတိ၊ ပူပန်လတ္တံ့။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊ မပြုအပ်။ အတ္ထနာ၀၊ မိမိသည်လျှင်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ သုဒ္ဓိ၊ ကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း။ **အသုဒ္ဓိ**၊ အကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စတ္တံ၊ ပြုတတ်သောသူတို့**အား အကျိုး**ကို ဖြစ်စေ၏။ အညော၊ တစေ်ပါက်သောသူသည်။ အညံ၊ တစေ်ပါက်သော သူကို။ နဝိသောဓယေ၊ မဖြူစင်စေနိုင်ရာ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယေန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ကတံ၊ ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတ္တာသု ဒုပါယေသု၊ အပါယ်လေးတို့တို့၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဘ၀ဏ္ဍော၊ ခံစားလျက်။ အတ္ထနာ၀၊ မိမိသည်သာလျှင်။ သံကိလိဿတိ၊ ပူပန်ရလတ္တံ့။ ယေန ပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊ မပြု။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဂတိဠောဝ၊ သုဂတိဘ၀သို့လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနဠေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆဏ္ဍော၊ ရောက်လျက်။ အတ္ထနာ၀၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ ဖြူစင်၏။ ကုသလကမ္မသင်္ခါတာ၊ အကုသိုလ်ကံဟု ဆိုအပ်သော။

အ သုဒ္ဓိစ၊ အသုံဒ္ဓိသည် လည်းကောင်း။ ကာရကတ္တာနှုံ၊ ပြုတတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ပစ္စတ္တံအတ္ထနိယေဝ၊ မိမိကိုယ်၏ အဖြစ်ဋ္ဌာသာလျှင်။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေ၏။ အညောပဂ္ဂလော၊ ပဂ္ဂိုလ်တပါးသည်။ အညံပဂ္ဂလံ၊ ပဂ္ဂိုလ်တပါးကို။ နု ဝိသောဓယေ နေဝ ဝိသောဓယေ၊ မဖြူစင်စေ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နု ကိလိဿတိ၊ မညစ်နွမ်းလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံးဌာ။ ကာလော၊ ကာလသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဌ။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တဖရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိ ကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ သော။ စူဠကာလူပါသကဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-အတ္တဝဂ္ဂ။ ၁၀-အတ္တဒတ္ထတ္ထေရဝတ္ထု။

(စူဠကာလ ဒါယကာဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အတ္တဒတ္ထမထေရ်၏ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "**အတ္တဒတ္ထံ**"စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"အတ္တဒတ္ထ"ဟု ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အတ္တဒတ္ထံ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အတ္တဒတ္ထတ္ထေရံ၊ အတ္တဒတ္ထမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ယူတော်မူအုံ့သော အခါဌ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ စတုမဟာ-သစ္စယောနု၊ လေးလ လွန်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူအုံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဥပဋ္ဌာနသံဝေဂါ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိကုန်သော။ သတ္တာ သတာ ပုထုဇ္ဇနာဘိက္ခူ၊ ခုနစ်ရာသော ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ အ သံဝိဇဟိတ္ဝာ၊

မစ္စန်မှုရ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိုးနုခေါ်၊ အဘယ်သို့။ ကရိယာမ၊ ပြုပါ ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမန္တယမာနာ၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုကြကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ အတ္ထဒတ္ထတ္ထေရောပန၊ အတ္တဒတ္ထမထေရ်သည်ကား။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ ငါတို့ဆရာဘုရားသည်။ စတုမာသစ္စယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ ကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလိမ့်သတတ်။ အဟဉ္စ၊ ငါ သည်လည်း။ အဝိတရာဂေါ၊ ရာဂမကင်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ သတ္ထရိ၊ ဘုရား သခင်သည်။ ဓရမာနေယေव၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်သာလျှင်။ အရဟတ္တတ္ထာ-ယ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးငှာ။ ဝါယမိဿာမိ၊ လုံ့လပြုအံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သေး၊ ထိုအတ္တဒတ္ထမထေရ်သည်။ ဘိက္ခူနုံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအတ္တဒတ္ထမထေရ်ကို။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေဝ အာဂစ္ဆသိ၊ မလာဘိသနည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ နမန္တေသိ၊ မပြောင်ပင်ပဲ နေဘိသနည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုရ။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရား သခင် အထံသို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤအတ္တ ဒတ္ထ မထေရ်သည်။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သော သဘောရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစယိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုအတ္တဒတ္ထမထေရ်ကို။ သတ္ထာ၊ ရာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံကရောသိ၊ ဤသို့ပြုဘိသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေး သည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ စတုမာ-သစ္စယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿထကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန် လတ္တံ့ဟု ကြားခဲ့သတတ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှေသု၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ ဓရန္တေသုယေဝ၊ ထင်ရှားရှိတော်မူကုန်စဉ်လျှင်။ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ ရဟန္တာဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဝါယာမိဿာမိ၊ လုံ့လပြုအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထို အတ္တဒတ္ထမထေရ်အား။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ မယိ၊ ငါ၌။ သိနေဟော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တဒတ္ထတ္ထေရေနဝိယ၊ အတ္တဒတ္ထမထေရ်ကဲ့သို့။

ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဂန္ဓာဒိဟိ၊ နံ့သာ စသည်တို့ဖြင့်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်သော်လည်း။ နု ပူဇေန္တိ၊ မြတ်သောအားဖြင့် ပူဇော်သည် မမည်ကုန်။ ဧမ္မာနုဧမ္မပဋိပတ္တိယာပန၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော အကျင့်ဖြင့်ကား။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်သည်မည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အညေနပိ၊ အတ္တဒတ္ထမှ တပါးသောရဟန်းတို့သည်လည်း။ အတ္တဒတ္ထာသဒိသေနေဝ၊ အတ္တဒတ္ထရဟန်းနှင့် တူသည်သာလျှင်။ ဘဝိတမ္ပံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၇။ ။ဗဟုနာပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ ပရတ္ထေန၊ သူတပါး အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက်သဖြင့်။ အတ္တဒတ္ထံ၊ မိမိ အကျိုး စီးပွားကို။ နဟာပယေ၊ မယုတ်စေရာ။ အတ္တဒတ္ထံ၊ မိမိအကျိုး မိမိကိစ္စကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ သဒတ္ထပသုတော၊ မိမိအကျိုး မိမိကိစ္စ၌ လုံ့လပြုသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဂိဟိဘူတော၊ လူဖြစ်သော သူသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကာကဏိကမတ္တမ္ပိ၊ တချင်ရွေးမျှလည်း ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးဟူသော ကိစ္စကို။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ သဟဿမတ္တေနာပိ၊ တစ်ထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္ထေန၊ အကျိုးဟူသော ကိစ္စကို။ နဟာပယေ၊ မယုတ်စေရာ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အယ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာကဏိကမတ္တောပိ၊ တချင်ရွေးမျှလည်း ဖြစ်သော။ အတ္တဒတ္ထော၊ မိမိအကျိုးဟူသော ကိစ္စသည်။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ နိပ္ပါဒေတိ ဟု ဝ၊ ပြီးစေ သကဲ့သို့။ ပရတ္ထော၊ သူတပါး၏ အကျိုးဟူသော ကိစ္စသည်။ နနိပ္ပါဒေတိ၊ မပြီးစေ။ ဟုဒံပန၊ ဤဒေသနာကိုကား။ ဧတံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မဟောမူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာန သီသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အရင်းပြုသဖြင့်။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တဒတ္ထံ နဟာပယေတိ၊ ပယေဟူ၍။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်သော။ စေတိယ ပဋိသံခရ-ဏာဒိကိစ္စံ ဝါ၊ စေတီကို တဖန်ပြုပြင်ခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုလည်းကောင်း။

ဥပဇ္ဈာယာဒိဝတ္ထုံဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်စသည်၌ ပြုရာသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုလည်း ကောင်း။ နဟာပေတဗ္ဗံ၊ မယုတ်စေအပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ အဘိသမာစာရိကဝတ္တံ၊ အဘိသမာစာရိကဝတ်ကို။ ပူရေနွှောယေဝ၊ ဖြည့်မှသာလျှင်။ အရိယဖလာဒီနိ၊ အရိယာဖိုလ် စသည်တို့ကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊မျက်မှောက်ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အယံမိ၊ ဤအဘိသမာစာရိကဝတ်ကို ပြည့်စေခြင်းသည်လည်း။ အတ္တဒတ္ထောဝ၊ အတ္တဒတ္ထ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ အစ္ဆာရဒ္ဓဝိပဿကော၊ ပြင်းစွာအားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော။ ယောပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့လည်းကောင်း။သုဝေဝ၊နက်ဖြန်လည်းကောင်း။ ပဋိဝေဓံ၊ ထိုးထွင်းရှု သိအပ်သော အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တလျက်။ ဝိစရတိ၊သွား၏။ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပဇ္ဈာယာဒီနံပိ၊ ဥပဇ္ဈာယ် စသော ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်တို့ကိုလည်း။ ဟာပေတွာ၊ ယုတ်စေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ကိစ္စကိုသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္တဒတ္ထံ၊ မိမိ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ကိစ္စကို။ အာဘိညာယ၊ သိ၍။ မေအဘ္ဘနော၊ ငါ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထောတိ၊ ကိစ္စတည်းဟု။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ **သဒ္ဓေ ပုတ္တေ ဘာသိယာတိ**၊ သိယာ ဟူသည်ကား။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ တသ္မိံ အတ္ထေ၊ ထိုအကျိုးဟူသော ကိစ္စ၌။ ဥယ္ယုတ္ထပယုတ္တော၊ လုံ့လပြုသည်။ ဘဝေယ္ယ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ထေရော၊ အတ္ထဒတ္ထမထေရ်သည်။ အရဟတ္တေ၊ ရဟန္တာအဖြစ်၌။ ဌတိ၌ဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တဘိက္ခူနမ္ပိ၊ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒသမံ၊သော။ အတ္တဒတ္ထတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

အတ္တာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဒ္ဝါဒသမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ်။ ၁-အညတရဒဟရဘိက္ခုဝတ္ထု။

(တစ်ဆယ့်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သောဆယ်ဝတ္ထုတို့၏အစု ဖြစ်သော အတ္တဝဂ်၌ ဂါထာ၏ အတ္ထပဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခု အခါ တစ်ဆယ့်သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောတစ်ဆယ့်တဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပိုင်း ခြားအပ်သော လောကဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ နာကိုပြုလိုသော အရှင်ပုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "ဟီနံဓမ္မဒ္ဒီ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

☞ **ဟီနံ ဓမ္မ ဒ္ဒီ** ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟီနံ ဓမ္မံ-ဟူသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဒဟရဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းငယ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကဒေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော။ ထေရော၊မထေရ်သည်။ ဒရဟဘိက္ခုနာ၊ရဟန်းငယ်နှင့်။ သဒ္ဒိ'၊ တကွ။ ပါဒေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ.ကိရ၊ သွားသတဘ်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဠာသတာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ပုဝယာဂုံ၊ မုန့်ယာဂုကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ပညတ္တာ၊ ဝတ်တည်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိသာခါအိမ်၌။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ ဒဟရဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းငယ်ကို။ နိသိဒါ-ပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ သယံ၊ မိမိသည်၊ အညံ၊ တပါးသော။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တေနစ သမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ပုတ္တာ သ၊ သား၏။ ဓီတာ၊ သို့သည်။ အယျိကာယ၊ အဖွားဖြစ်သောဝိသာခါ၏။ ဌာနေ၊ အရာ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ တဿာဒဟရဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ မုရိသာဝေန္တိ၊ စစ်သည်ရှိသော်။ စာဋိယံ၊ အိုးတုပ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မုခနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဟသိ၊ ရယ်၏။ ဒဟရောပိ၊ ရဟန်းငယ်သည်လည်း။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ သြလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဟသိ၊ ရယ်၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီး

သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ဟသမာနံ၊ ရယ်သည်သို့။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဆိန္နသီသော၊ ဦးခေါင်းပြတ်သည်။ ဟသိ၊ရယ်တိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ **အထ**၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတ္တိသို့မီးငယ်ကို။ ဒဟရော၊ ရဟန်းငယ်သည်။ တံ၊ သင်သည်။ ဆိန္နသီသော၊ ဦးခေါင်းပြတ်၏။ တေ၊ သင်၏။ မာတာ ပိတရော ပိ၊ အမိအဖတို့ သည်လည်း။ ဆိန္နသီသာ၊ ဦခေါင်းပြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။အက္ကောသိ၊ ဆဲရေး၏။ သာ၊ ထိုသတ္တိသို့မီးသည်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုလျက်။ မဟာ နုသေ၊ စဖိုအိမ်၌။ အယျိကာယ၊ အဖွားမ ဖြစ်သောဝိသာခါ၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓွာ၊သွား၍။ အမ္မ၊ အမိ။ ဣဒံ၊ ငိုခြင်းသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုသတ္တိသို့မီးငယ်သည်။တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။အာရောစေသိ၊ကြား၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဒဟရဿ၊ ရဟန်းငယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္ဓွာ၊ လာ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ မာကုဇ္ဈ၊ အမျက်မထွက်သင့်။ ဧတံ၊ ဤသို့ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ နု၊ မကောင်း။ ဆိန္နကေသနခဿ၊ ပြတ်သောဆံ- ခြေသည်း-လက်သည်းရှိသော။ ဆိန္နနိုဝါသနပါရုပနဿ၊ ဓားငယ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သောအဝတ်တို့ဖြင့်ဝတ်ရုံခြင်းရှိသော။ ဓမ္ဓေ့ဆိန္နကပါလံ၊အံလယ်၌ပြတ်သော အိုးကင်းကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအ လှူငှာ။ စရန္တဿ၊သွားသော၊ အယျဿ၊ အရှင်ဘုရားအား။ အတိဂရုကံ၊ အလွန် ဝန်လေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒဟရော၊ ရဟန်းသည်။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ အာမ၊ သြော် ဝန်လေးသည်မှန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ဘဒ္ဒေ၏။ ဆိန္နကေသာဒိဘာဝံ၊ ပြတ်သောဆံ အစရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ ဣမိဿ၊ ဤမိန်းမငယ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဆိန္နသီသောတိ ကတ္တာ၊ ဦးခေါင်းပြတ်သည်ကိုပြု၍။ အက္ကောသိတုံ၊ ဆဲရေးခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်သလော။ ဣဟ၊ ဤ။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ၊ ဒါယိကာမသည်။ ဒဟရံ၊ ရဟန်းငယ်ကို။ သညာပေတုံ၊ နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှာ။ နေဝ အသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဒါရိကံ၊ သတ္တိသို့မီးငယ်ကို။ သညာပေတုံ၊ နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။

ဟတ္ထိ ခဏ္ဍောထိုခဏ၌။လေရော၊မင်းရဲ့ကြီးသည်။အာဟဏ္ဍာ၊ လာလတ်၍။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ ဣဒံ၊ဤအမှုသည်ကား။ ကိံ ၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ-ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊

ကြားရ၏။ ဒဟရံ၊ ရဟန်းငယ်ကို။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမ လျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော့။အယံ၊ ဤသတ္တိသို့မိုးငယ်သည်။ ဆိန္နကေသနခဝတ္ထာ၊ ပြတ်သောဆံ ခြေသည်း - လက်သည်း အဝတ်ရှိ သော။ ဆိန္နကပါလံ၊ ပြတ်သော အိုးကင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တာ၊ သွားသော သင်အား။ နု အက္ကောသိ၊ မဆဲရေး။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေ၏။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ကိं၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဇ္ဈာယိကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို။ အ-တဇ္ဇိတ္မာ၊ မချိမ်းခြောက် မူ၍။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တဇ္ဇိသု၊ ချိမ်းခြောက်ဘ်သနည်း။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဆိန္နသီသောတိ၊ ဦးခေါင်းပြတ်ဟူ၍။ အက္ကော-သိတုံ၊ ဆဲရေးခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တ္မာ၊ လာတော်မူလတ်၍။ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တံပဝတ္တိं၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿဒဟရဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏။ သောတာ-ပတ္တိဖလူပနိဿယံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ ဥပနိဿယကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။မယာ၊ ငါသည်။ ဣမံဒဟရံ၊ ဤ ရဟန်းငယ်ကို။ အနုဝတ္တိတုံ၊ အလိုသို့ လိုက်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိစိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ ကိं ပန၊ အဓာယ်ကြောင့်။တာဝ၊ သင်၏။ ဒါရိကာယ၊ သတ္တိသို့မိုးငယ်သည်။ ဆိန္နကေသဏ္ဍိမတ္တကေနေဝ၊ ပြတ်သော ဆံ အစ၌ကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ မမသာဝကော၊ ငါ၏တပည့်သားတို့ကို။ ဆိန္နသီဝသကတ္မာ၊ ဦးခေါင်း ပြတ်သည်ကို ပြု၍။ အက္ကောသိတုံ၊ ဆဲခြင်းခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒဟရော၊ ယောင်ငယ်သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ချီ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဆေတုမဟံ၊ ဤ ပြဿနာကို။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်သာလျှင်။ သုဒ္ဒ၊ ကောင်းစွမ်း။ ဇာနာထ၊ သိတော်မူကုန်၏။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၁စ၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်

လည်းကောင်း။ မဟာ ဥပါသိကာစ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီးသည် လည်း ကောင်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒဟရသာ၊ ပဉ္စင်းငယ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနုကုလ-ဘာဝံ၊ လျော်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ ကာမဂုဏံ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဟသနဘာဝေါ နာမ၊ ရယ်ခြင်းမည်သည်။ ဟိ-နဉ္စနာမမေမ်ံ၊ ယုတ်သော ကာမဂုဏ်တရားမည်သည်ကို။ သေဝိတုံ၊ မှီဝဲခြင်း ငှာ လည်းကောင်း။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံ-ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၆၇။ ။ ဟိနံ ဓမ္မံ၊ ယုတ်သော ကာမဂုဏ် တရားကို။ နဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သောသူနှင့်။ နဝ သံဝသေ၊ မပေါင်းဖေါ်ရာ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို။ နဝ သေဝေယျ၊ မယူရာ။ ယော၊ အကြင်သူ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ယုတ်သောတရား စသည်ကို မမှီဝဲ။ သော၊ ထိုသူသည်။ လောကဝုဠှနော၊ သံသရာ၏ ပွားခြင်းသည်။ နဝ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဇာတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဟိနံ ဓမ္မံ**၊ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စကာမဂုဏံ ဓမ္မံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တရားကို။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ သော၊ ထိုကာမ ဂုဏ် တရားသည်။ ဟီနေန၊ ယုတ်သောကြောင့်။ အန္ဓမသော၊ အယုတ်သ ဖြင့်။ ဩဠဒေါ၊ ကာဒီဟိပိ၊ ကုလားအုပ်နှား စသည်တို့လည်း။ ပတိသေဝိ တပဋ္ဌာ၊ မှီဝဲအပ်၏။ ဟိနေသု၊ ယုတ်ကုန်သော။ နိရယာဒီသု၊ ငရဲ အစရှိ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တာ ပေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ ဇာတ္ထ၊ ထိုကြောင့်။ ဟိနောနာမ၊ ဟီနမည်၏။ တံ၊ ထိုယုတ်မ:ခသောတရား ကို။ **နဝ** သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ **ပမာဒေနာတိ**၊ ဟူသည်ကား။ သတိ-ဝေါဿဋ္ဌလက္ခဏေန၊ သတိ၏ လွတ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ပမာဒေနာပိ၊ မေ့လျော့သော သူနှင့်လည်း။ ဧ သံဝသေယျ၊ မပေါင်းဖေါ်ရာ။ **နဝ-သေဝေယျာတိ**၊ ယျဟူသည်ကား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမ္ပိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုလည်း။ ဧ ဂဏှေ-ယျ၊ မယူရာ။ **ဧ လောကဝုဠှနောတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဏှေတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထို

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကဝစုနော နာမ၊ လောကစုန မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကာရဏော၊ မပြုသည် ရှိသော်။ လောက ဝစုနော၊ သံသရာ ပွားခြင်းသည်။ နု သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဒဟရော၊ ရဟန်း ငယ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာကုန်သောပရိသတ်တို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ အညတရဒဟရဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၂-သုဒ္ဓေါဒနရာဇ ဝတ္ထု။

(ဒဟရဘိက္ခုဝတ္ထုဟု ဟောရာဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသမထရာသည် "ဥတ္တိဋ္ဌေ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"**ဥတ္တိဋ္ဌေ**"တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဥတ္တိဋ္ဌေ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမ ဂမနေန၊ ရှေးဦးစွာသော ကြွတော်မူခြင်းဖြင့်။ ကပိလပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဉာတိဟိ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ ကတပစ္စုဂ္ဂမနော၊ ခရီးဦးကြိုပြုလျက်။ နိဂြောဓာရုံမှ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ဉာတိနံ၊ ဆွေးတော်မျိုးတော်တို့၏။ မာနံ၊ မာန်ကို။ ဘိန္ဒနတ္ထာယ၊ ချိုးဖျက်အံ့သောငှာ။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ရတန စင်္ကမံ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော စင်္ကြံကို။ မာပေတ္တာ၊

ဖန်ဆင်းရ။ တတ္ထ၊ ထိုစကြဝဠာ။ စက်မနွေ့ဘာ၊ စကြဝဠာတော်မှလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ဥတေ၊ ဆွေတော်မျိုးဖတော်တို့သည်။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို။ အာဒိံ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ဝန္ဒိံသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ တသ္မိံ ဥတေ– သမာဂမေ၊ ထိုဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အစည်းအဝေး၌။ ပေါက္ခရဝဿံ၊ ကြာတောရွာသော မိုးနှင့်တူသော ပေါက္ခရမည်သောမိုးကို။ ဝဿိ၊ ရွာစေ၏။ ။(ပေါက္ခရမည်သော မိုးကား။ ကြာတောရွာသော မိုးနှင့် တူ၏။ ကြာတောရွာသောမိုးသည် အချို့သော ကြာရွက်ကိုသာ စွတ်စေ၍ အချို့သော ကြာရွက်ကို မစွတ်စေသဖြင့် ရွာသကဲ့သို့ စွတ်လိုသောသူအား စွတ်စေ၍ မစွတ်လိုသောသူအား မစွတ်စေမူ၍ ရွာခြင်းသည် ပေါက္ခရမိုးမည်၏)။ ။ တံ၊ ထိုဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ မဟာဇနေန၊ လူများအပေါင်းသည်။ ကထာယ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပိတာယ၊ ဖြစ်စေသည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ မယုံ၊ ငါ၏။ ဥတေ သမာဂမေ၊ ဆွေတော်မျိုးဖတော်၏ အစည်းအဝေး၌။ ပေါက္ခရဝဿံ၊ ကြာတောရွာသော မိုးနှင့်တူသော ပေါက္ခရမည်သော မိုးကို။ ဝဿိယေဝ၊ ရွာစေဖူးသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဝေဿန္တရဇာတကံ၊ ဝေဿန္တရာဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။

ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥတေ သမာဂမေသု၊ စည်းဝေးကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ပဏ္ဏမနွေ့သု၊ ဖဲကုန်သည် ရှိသော်။ ဇကောပိ၊ တယောက်သောသူမျှလည်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နနိမနွေ့သိ၊ မဖိတ်။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ မယုံ၊ ၏။ ပုတ္တောသည်။ မမ ဂေဟံ၊ ငါ၏ နန်းတော်သို့။ အနာဂန္တွာ၊ မလာမူ၍။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ အနိမနွေ့တ္ဝာဝ၊ မဖိတ်မူ၍သာ လျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဂန္ဓာဝစ ပန်၊ သွား၍လည်း။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝိသတိယာ ဘိက္ခုသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ယာဂု-အာဒီနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ကို။ ပဋိယာဒါပေတ္ဝာ၊ စီရင်စေ၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေသိ၊ ခင်းစေ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။

သတ္ထာပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်။ ကိုံနုခေါ၊ အသို့လျှင်။ အတိတဗုဒ္ဓါ၊ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ပိတုနုဂရံ၊ အဖပြည်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ ဥာတိကုလံ၊ အဆွေအမျိုးအိမ်သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ပဋ္ဌိပါဋိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှာ။စရိံသု၊ သွားကုန်သလော။ဤတိ၊ဤသို့။အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်။ ပဋ္ဌိပါဋိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်။စရိံသူတိ၊ သွားကုန်၏ဟူ၍။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဌမဂေဟတော၊ ရှေးဦးစွာ အိမ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ လှည့်လည်တော်မူလျက်။ ပါယာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ရာဟုလမာတာ၊ ရာဟုလာမယ်တော်သည်။ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ နိသိန္နာဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သာဒ္ဓကံ၊ ပုဆိုးကို။ အသက္ကာပေန္တော၊ ကောင်းစွာမဝတ်နိုင်မူ၍။ ဂဝေန၊ လျင်စွာ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာသေသိ၊ ဖျက်ဆီးဘိသနည်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တေန၊ သွားသဖြင့်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ လဇ္ဇာ၊အရှက်ကို။ ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဤမသို့ပေါ နဂရေ၊ ဤပြည်၌သာလျှင်။သုဝဏ္ဏ သိဝိကာဒီဟိ၊ ရွှေထမ်းစင် စသည်တို့ဖြင့်။ဝိစရိတ္တာ၊သွားမြဲ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ယုတ္တံနာမ၊ သင့်သည်မဟုတ်လော။ ကိုံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ လဇ္ဇာပေသိ၊ ရှက်စေဘိသနည်း။ ဤတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နုလဇ္ဇာပေမိ၊ မရှက်စေ။အတ္တနောပန၊မိမိ၏ကား။ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ အနုဝတ္တာမိ၊ လိုက်၍ကျင့်၏။ဤတိအဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တာတ၊ချစ်သား။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ ဗီဝနဝံသော၊ အသက်မွေးသော အနွယ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝံသော ကိုံပန၊ အနွယ်ဖြစ်သလော။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သော၊ ထိုဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်။ တဝ၊ သင်၏။ ဝံသော၊ အနွယ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဧသော၊

ဤဆုမ်ားခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်။ မမပန္၊ ငါ၏သားလျှင်။ ဝံသော၊ အနှယ်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ အနေကာနိ၊မျှားစွာကုန်သော။ ဗုဒ္ဓသဟဿာနိ၊ ဘုရားအထောင်တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတ္ဝာဝ၊ သွား၍သာလျှင်။ ဧဝံ သု၊ အသက်မွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၆၉။ ။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဌာ။ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ မမေ့မလျော့ရာ။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဟူသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဓမ္မစာရီ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသ္မိံ လောကေစ၊ ဤလောကဌ်လည်းကောင်း။ ပရမှိစ၊ တမလွန်ဘဝဌ်လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။

၁၇၀။ ။သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဟူသောအကျင့်ကို။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒုစ္စရိတံ၊ ပြည့်တန်းဆာမ အစရှိသည် အပြားရှိသော မကျက်စားရာဖြစ်သော အရပ်ဌ သွားလျက်။ နံ၊ ထိုဆွမ်းခံအကျင့်ကို။ နစရေ၊ မကျင့်ရာ။ ဓမ္မစာရီ၊ ဆွမ်းခံအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသ္မိံ လောကေစ၊ ဤလောကဌ်လည်းကောင်း။ ပရမှိစ၊ တမလွန်လောကဌ်လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဌ်။ **ဥတ္တိဋ္ဌေ**တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ ပရေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ ဃရဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါးဌ်။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗပိဏ္ဍေ၊ ယူအပ်ပြီးသောဆွမ်းဌ်။ **နပ္ပမဇ္ဇေယျ**တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ၊ ပိဏ္ဍာစာရိကဝတ္တံ၊ ပိဏ္ဍာစာရိကဝတ်ကို။ ဟာပေတ္ဝာ၊ ယုတ်စေ၍။ ပဏီတဘောဇနာနိ မှန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသောရဟန်းသည်။ ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဌ်။ ပမဇ္ဇတိ နာမ၊ မေ့လျော့သည်မည်၏။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော ပန၊ သွားသော ရဟန်းသည်ကား။ နပ္ပမဇ္ဇတိ နာမ၊ မမေ့မလျော့သည်မည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဌ်။ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊

မမေ့မလျော့ရာ၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနေသနံ၊ မရှာမှီးအပ်သောအစာ ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အဘိုင်း။ စရန္တော၊ သွားသောရဟန်း သည်။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော။ တမေဝဘိက္ခာစာရိယမမ္ပိ၊ ထိုဆွမ်းခံသွားခြင်းဟူသော အကျင့်ကိုလျှင်။ စရေယ္ယ၊ ကျင့်ရာ၏။ သုခံသေ-တိတ္တိတော၊ ဟူသော ဤစကားသည်။ ဒေသနာမတ္တံ၊ ဒေသနာမျှသာတည်း။ ဘိက္ခာစရိယမမ္မံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း ဟူသောအကျင့်ကို။ စရန္တော၊ ကျင့်လေ့ရှိ သော။ ဓမ္မစာရီ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမလောကေ၊ ဤလောကဌ။ စတူသုပိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣရိယာပထေဟိ၊ ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နနုံ ဒုစ္စရိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေသိယာဒိဘေဒေ၊ ပြည့်တန်းဆာမ စသည် အပြားရှိသော။ အဂေါစရေ၊ မကျက်စားရာဖြစ်သောအရပ်၌။ စရန္တော၊ သွားလျက်။ ဘိက္ခာစရိယမမ္ပိ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း ဟူသော။ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို။ စရတိနာမ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့။ အစရိတ္ဝပ၊ မကျင့်မူ၍။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်း ဟူသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်အပ်သော။ နံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ နစရေ၊မကျင့်ရာ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးခဲ့သော အနက် ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနမ္ပိ၊ ရောက်လာကုန်သော ပရိသတ်တို့အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ သုဒ္ဓေါဒနရာဇဝတ္ထု၊သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၃-ပဠဉ္ဇသတဝိပဿကဘိက္ခုဝတ္ထု။

(ခမည်းတော်ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဝိပဿနာရှုကုန်သော ရဟန်းတို့၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ သည် "ယထာပုဗ္ဗဠဉ္ဇကန္တိ" အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။)

ယထာပုဗ္ဗဠဉ္ဇက နှင့် ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာပုဗ္ဗဠဉ္ဇကံ ဟူသော ဤ ဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ပဠဉ္ဇသတေ၊ ငါးရာကုန် သော။ ဝိပဿကေ၊ ဝိပဿနာရှုကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသေတ္မာ၊ ဝင်၍။ ဝါယမန္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ရှိသော်။ အပ္ပတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်သောကြောင့်။ ဝိသေသေတ္မာ၊ အထူးပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေဿာမ၊ ယူကုန် အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာ-ဂစ္ဆန္တာ၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မရိစိ ကမ္မ-ဋ္ဌာနံ၊ တံလှပ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေန္တာဝ၊ ပွားကုန်လျက်လျှင်။ အာဂမိံ-သုကိရ၊ လာကုန်သတတ်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း သို့။ ပဝိဋ္ဌကာလေယေဝ၊ ဝင်သောခဏ၌ပင်လျှင်။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့တည်။ တတ္ထတတ္ထ ပမုခေသု၊ ထိုထိုသောကျောင်း ဦးတို့၌။ ဌတ္မာ၊ ရပ်၍။ ဝါတဝေဂေန၊ လေအဟုန်အလျင်ဖြင့်။ ဥဋ္ဌဟိတ္မာ၊ တိုက်၍။ ဘိဇ္ဇန္တေ၊ ပျက်ကုန်သော။ ပုဗ္ဗဠဉ္ဇကေ၊ ရေငှက် ရေမြုပ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံပိအတ္ထောဘာဝေါ၊ ဤကိုယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိ-တ္မာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဘိဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ ပျက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဠဉ္ဇက-သဒိသောယေဝ၊ ရေမြုပ်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာ-ရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဂဏှိ သု၊ ယူကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂန္ဓ-ကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋီ၌။ နိသိန္နော ဝ၊ နေလျက်သာလျှင်။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်း တို့ကို။ ဩလောကေတ္မာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊

ကွ။ ကထိတောယေဝ၊ စကားပြောဟော လျက်လျှင်။ သြဘာသံ၊ အရောင်ကို။ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၁။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌကံ၊ ရေပွက်ရေမြှုပ်ကို။ ပဿေယျ-ယထာ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မရိစိကံ၊ တံလှပ်ကို။ ပဿေယျယထာ၊ ရှုသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧवံတထာ၊ ထိုအတူ။ လောကံ၊ ခန္ဓာ အစရှိသော လောကကို။ အဝေက္ခန္တံ၊ ရှုသောသူကို။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **မရိစိကန္တိ**၊ ဟူသည်ကား။ မာယံ၊ တံလှပ်ကို။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မာဟာ၊ တံလှပ်သည်။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ ဟောသဏ္ဌာနာဒိဝသေန၊ အိမ်သဏ္ဌာန် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတာပိ၊ ထင်စေအပ်သည် ရှိသော်လည်း။ ဥပဂန္ဓုန္ဒာနံပိ၊ ကပ်၍ ရှုကုန်သော်လည်း။ အဂယှူပဂါ၊ ယူခြင်းငှာ မလောက် သောကြောင့်။ ရိတ္တာဘာတုစ္ဆကာဝ၊ (၅) အချည်းနှီးတို့ သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇနတ္ထေန၊ ပျက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌကံ၊ ရေပွက်ရေမြှုပ်သည်။ ရိတ္တာတုစ္ဆာဒိဘာဝေနေဝ၊ အချည်းနှီး အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ မာယံ၊ တံလှပ်ကို။ ပဿေယျယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဧवံတထာ၊ ထိုအတူ။ ခန္ဓာဒိလောကံ၊ ခန္ဓာအစရှိသော လောကကို။ အဝေက္ခန္တံ၊ ရှုသောသူကို။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဘေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဌိတ ဌာနေယေဝ၊ တည်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘတိယံ၊ သော။ ပဌသတဝိပဿဏာဘိက္ခု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၄-အာဘယရာဇကုမာရဝတ္ထု။

(ဝိပဿနာ ရှုကုန်သော ရဟန်းငါးရာတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အာဘယမင်း

သားတို့ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဧထ ပဿတိမံလောကံ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဧထ ပဿတိမံလောက ဆိုသော် ဤမုံ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဧထ ပဿတိ မံ လောကံ- အစရှိသော ဤ ဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အဘယရာဇကုမာရံ၊ အဘယမင်းသားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပစ္စန္တာ၊ သောင်းကျန်းသော ပစ္စန္တရစ်ကို။ ဥပကမေတ္တာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ အာဂတာသု၊ လာသော။ တသု၊ ထို အဘယမင်းသားအား။ ပိတာ၊ အဖဖြစ်သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးသည်။ တုဿိတ္ဝာ၊ နှစ်သက်၍။ နစ္စဂီတကုသလေ၊ ကခြင်း, သီခြင်း၌ လိမ္မာသော။ ဧကံ နာဋကိတ္ထိံ၊ တစ်ယောက်သော ကခေါသည်မကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ တသု၊ ထိုအဘယမင်းသားအား။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုအဘယမင်းသားသည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တို့ ပတ်လုံး။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ အနိက္ခန္တော၀၊ မထွက်မူ၍သာလျှင်။ ရဇ္ဇသိရိံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတ္ဝာ၊ ခံစား၍။ အဋ္ဌမေဒိ၀သေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ နဒီတိတ္ထံ၊ မြစ်ဆိပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နှတ္ဝာ၊ ရေချိုး၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ပဝိသေတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သန္တတိ မဟာမတ္တောဝိယ၊ သန္တတိ အမတ်ကြီးကဲ့သို့။ တဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ နစ္စ ဂီတံ၊ ကခြင်း, သီခြင်းကို။ ပဿန္တော၊ ကြည့်လျက်။ နိသိဒိ၊နေ၏။ သာပိ၊ ထိုကခေါသည်မသည်လည်း။ တံ ခဏညေ၀၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ သန္တတိ မဟာမတ္တဿ၊ သန္တတိ အမတ်ကြီး၏။ နာဋကိတ္ထိဝိယ၊ ကခေါသည်မကဲ့သို့။ သတ္ထက ဝါတာနံ၊သတ္ထကလေတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ကာလံ၊ ဧုတေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကုမာရော၊ အဘယမင်းသားသည်။ တဿာ၊ ထိုကခေါသည်မ၏။ ကာလကိရိ-ယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပန္နသောကော၊ ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဣမံ သောကံ၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်းကို။ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ အညော၊ တပါးသော သူသည်။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေ

ခြင်းငှာ။ နု သက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာပေထ၊ ငြိမ်းတော်မူပါစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုအဘယ မင်းသားကို။ သမဿာ-သေတ္မာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ကုမာရ၊ အဘယမင်းသား။တယာဟိ၊သင်သည်လျှင်။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဣမိဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ဤမိန်းမ၏။ မတကာဒလေ၊ သေသောကာလ၌။ ရောဒန္တေန၊ ငိုသဖြင့်။ ပဝတ္တိတာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ အဿုနံ၊ မျက်ရည်တို့၏။ အနုမတဂ္ဂေ၊ မထင်သော အစရှိသော။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ တာယ ဒေဝနာယ၊ ထိုဒေဝနာဖြင့်။ ဧသာ တနုကဘာဝံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္မာ၊ သိ၍။ ကုမာရ၊ အဘယမင်းသား။ မာသောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ ဗာလဇနာနိ၊ မသိကုန်သော သူတို့၏။ ဧတံ၊ ဤစိုးရိမ်ခြင်းသည်။ သံသိဒနဋ္ဌာနံ၊ နစ်မြုပ်ရာအရပ်တည်း။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၂။ ။ကုမာရ၊ မင်းသား။ ဧထ၊ လာလှည့်ကုန်။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော။ ရာဇ ရထူပမံ၊ မင်း၏ ရထားနှင့် တူသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤခန္ဓာလောကတည်းဟူသော အတ္တဘောကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ ယတ္ထ၊အကြင် အတ္တဘောဌာ၌။ ဗာလာ၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်။ ဝိသီဒန္တိ၊ နစ်မြုပ်ကုန်၏။ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိကုန်သော သူတို့အား။ သင်္ဂေါ၊ ကပ်ငြိခြင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဧထ ပဿထ ဘောတိ**၊ ဧထပဿထ-ဟူသောစကားကို။ ရာဇကုမာရမေဝ၊ အဘယမင်းသားကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ **ဣမံ လောကန္တိ**၊ ဤမံလောကံ ဟူသည်ကား။ ခန္ဓာ လောကာဒိ သခ်ါတံ၊ ခန္ဓာလောက စသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဣမံ အတ္တဘာဝံ၊ ဤအတ္တဘောကို။ **စိတ္တန္တိ**၊ စိတ္တံ ဟူသည်ကား။ သတ္တရတနာဒိဝိစိတ္တံ၊ ရတနာခုနစ်ပါး စသည်ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ ရာဇရထံဝိယ၊ မင်း၏ ရထားကဲ့သို့။

ဝဲတ္ထာ၁လက်ာရုဒီဟိ၊ အဝတ်တန်းဆာ စသည်တို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော။ **ယတ္ထ ဗာလာ** တိ၊ ယတ္ထ ပဗာလာ ဟူ သည် ကား။ ယသ္မိं အတ္တ ဘာ ဝေ၊ အကြင်အတ္တဘောဌ်။ ဗာလာ၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်။ ဒဝိ၊ ဤသို့။ ဝိသိ-ဒန္တိ၊ နစ်ကုန်၏။ **ဝိဇာနတ္ထိ**၊ ဝိဇာနတံ ဟူသည်ကား. ဝိဇာနန္တာနံ၊ သိကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့အား။ ဣတ္ထ၊ ဤအတ္တဘောဌ်။ ရုဂ-သင်္ခါ ဒီသု၊ ရုဂ စသည်တို့၏ ကပ်ငြိခြင်းတို့တွင်။ ဧကောပိသင်္ခါ၊ တစုံတခု သော ကပ်ငြိခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံးဌ်။ ရာဇကုမာရော၊ အဘယမင်းသားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဌ်။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနမ္ပိ၊ ရောက်လာကုန်သော ပရိဝါတ်တို့အားလည်း။ သာတ္ထိ-ကာ၊ အကျိုးရှိသော။ မေဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အဘယရာဇကုမာရဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၅-သမ္ဗဒ္ဓနဂ္ဂရ ဝတ္ထု။

(အဘယမင်းသား၏ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ. သမ္ဗဒ္ဓနမထေရ်၏ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ယောပုဗ္ဗေတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"**ယောပုဗ္ဗေ**"တိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ ယောပုဗ္ဗေ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေ သနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ သမ္ဗဒ္ဓနတ္ထေရံ၊ သမ္ဗဒ္ဓနမည်သော မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသမ္ဗဒ္ဓနမထေရ်သည်။ ပါတေဝါတိ၊ နံနက်ဟူ၍လည်းကောင်း။ သာယံဝါတိ၊ ညချမ်းဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝေလံပမာဏံ၊ ကာလအကြိုင်းအရှည်ကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ သမ္ဗဒ္ဓနန္တော၁ဝ၊ တံမြက်လှည်းလျက်သာလျှင်။ ဝိစရတိကိရ၊ သွားသတတ်။ သော၊ ထိုသမ္ဗဒ္ဓန မထေရ်သည်။ ဧကဒိဝသံ၊

တဒေနသင့်။ သမ္မဇ္ဇနိ၊ တံမြက်ဆုပ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ဟူ၍။ ဒိဝါဌာနေ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်၌။ နိသိန္နသ၊ နေသော။ ရေဝံတတ္ထေရသ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဥန္နာ၊ သွားမ၍။ အယံ၊ ဤမထေရ်သည်ကား။ မဟာ-ကုသိတောဝ၊ ကြီးစွာသော ပျင်းခြင်းရှိ၏။ ဇနသ၊ လူသည်။ သဒ္ဓါဒေယ္ယံ၊ သဒ္ဓါ၌ လှူသောဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ တေသ၊ ထိုရေဝတ မထေရ်၏။ သမ္မဇ္ဇနိ၊ တံမြက်ဆုပ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ကေဌာနံ၊ တခုသောအရပ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတုံ၊ တံမြက်လှည်းခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်သလော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ ထေရော၊ ရေဝတမထေရ်သည်။ အသ၊ ထိုသမ္မဇ္ဇန မထေရ်အား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ ဘဲန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်အခါမှ လာရပါအံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ ဣတ္တာ၊ ရေချိုး၍။ ဟေ၊လာလှည့်။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ သော၊ ထိုသမ္မဇ္ဇနမထေရ်သည်။ ကထာ၊ ထိုရေဝတမထေရ်ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထို ခဏ၌။ နံ၊ ထိုသမ္မဇ္ဇနမထေရ်ကို။ ထေရော၊ ရေဝတမထေရ်သည်။ ကေမဇ္ဇံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီ-ဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဘိက္ခုနာ့နာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ သမ္ဘကာလံ၊ အခါခင်သိမ်း။ သမ္ဘဇ္ဇန္တေန၊ တံမြက်လှည်းသဖြင့်။ စရိကုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပါတောဝေ၊ စောစောကလျင်။ သမ္ဘဇ္ဇိတ္တာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တေန၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲခွဲသဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊လာ၍။ ရတ္တိဌာနေ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်၌ လည်းကောင်း။ ဒိဝါဌာနေ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေသဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ သာကာဝဏံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သဇ္ဈာယိတ္တာ၊ သရဇ္झာယ်၍။ အတ္ထတာဝေ၊ အတ္ထဘောဝ်။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်းဗျက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သဘယနေ၊ ညီချမ်းအာမခံ၌ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သမ္ဘဇ္ဇိတုံ၊ တံမြက်လှည်းခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ နိဗ္ဗာနာလံ၊ အာဆာခပ်သိမ်း။ အသမ္ဘဇ္ဇိတ္တာ၊ တံမြက်မလှည်းမူ၍။ အတ္ထနောပိ၊ မိမိ၏လည်း။

သြကာသောနာမ၊ စီးဖြန်းခြင်း အခွင့်မည်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိသြဝဒတိ၊ ဤသို့ဆုံးမ၏။ သော၊ ထိုသမ္ဗဇုန မထေရ်သည်။ ထေရဿ၊ အရှင်ရေဝတမထေရ်၏။ သြဝါဒံသြဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ နစိရသော၀၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရှဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တံတံဌာနံ၊ ထိုထိုညွှဲသန့်ရာသောအရပ်၌၊ ဥတ္တာပံ၊ အမှိုက်များသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသမ္ဗဇုနမထေရ်ကို။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော သမ္ဗဇုနတ္ထေရ၊ ငါ့ရှင် သမ္ဗဇုနမထေရ်။ တံတံဌာနံ၊ ထိုထိုညွှဲသန့်ရာ စသော အရပ်၌။ ဥတ္တာပံ၊အမှိုက်များ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နသမ္ဗဇတိ၊ တံမြက်မလှည်းသနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပမာဒကာလေ၊ မေ့လျော့သောကာလ၌။ ဧတံ၊ ဤသို့ တံမြက်လှည် ခြင်းအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။အပ္ပမတ္တောဝ၊ မမေ့မလျော့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ-ထေရော၊ ဤမထေရ်သည်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ကြား၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာဂရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၀၊ ရဟန်းတို့။ မမပုတ္တောဝ၊ ငါ့သားသည်။ အာမ၊ သြော် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားသည်မှန်၏။ ပုဗ္ဗ၊ ရှေး၌။ ပမာဒကာလေ၊ မေ့လျော့သောကာလ၌။ သမ္ဗဇန္တော၊ တံမြက်လှည်းလျက်။ ဝိစရိ၊ သွား၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မဂ္ဂဖလသုခေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်။ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်။ နသမ္ဗတိ၊ တံမြက်မလှည်း။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(ဂ) ၁၇၃။ ။ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေး၌လျှင်။ ပမဇ္ဇိတ္ဝာ၊ မေ့လျော့၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်အခါ၌။ သေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့မလျော့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဗ္ဘာ၊ တိမ်တိုက် စသည်မှ။မုတ္တောဝ၊ လွှတ်သော။ စန္ဒိမာ၀၊ လကဲ့သို့။ ဣမံလောကံ၊ ဤခန္ဓာ စသော လောကကို။ ပဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝတ္တဝဋ္ဋဝတ္တကရဏေနဝါ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို

ပြုသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာဒီဟိ ဝါ၊ သရဗ္ဗာယ်ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပမဇ္ဇိတ္ဝာ၊ မေ့လျော့၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ မဂ္ဂဖလ-သုခေန၊ ဝဂ်ဖိုလ်၏ချမ်းသာခြင်းဖြင့်။ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်။ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့မလျော့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဗ္ဘာဒီဟိ၊ တိမ်တိုက်စသည်တို့မှ။ မုတ္တောလွတ်သော။ စန္ဒောလသည်။ ဩကာသလောကံ၊ ဩကာသလောကကို။ ဩဘာသေတိ ဝေါ၊ လင်းစေသကဲ့သို့။ မဂ္ဂဉာဏေန၊ အရှုဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ ဣမံ ခန္ဓာဒိလောကံ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသောလောကကို။ ဩဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏။ ဧကောလောကံ၊ တပြိုင်နက်သော အလင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိ-ဖလာဒီနိ၊ သောပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ သမ္မဇ္ဇနတ္ထေရဝတ္ထု၊သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၆-အဂ္ဂိလိမာလတ္ထေရဝတ္ထု။

(သမ္မဇ္ဇနမထေရ်၏ဝတ္ထု၌ ဟောရှုဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ အဂ္ဂိလိမာလထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရှုဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ယဿပါပန္တိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ယဿ ပါပ နွှဲ့ ဣမံ မြေဒေသနံ၊ ယဿ ပါပံ ဟူသောဤမြေဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အဂ္ဂိလိမာလတ္ထေရံ၊ အဂ္ဂိလိမာလမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောခဲတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ , အဂ္ဂိလိမာလမထေရ်ဝတ္ထုကို။ အဂ္ဂိလိမာလသုတ္တန္တဝသေနေဝ၊အဂ္ဂိလိမာလသုတ်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ထေရော ပန၊ အဂ္ဂိလိမာလမထေရ်သည်ကား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။

အာဃသမ္ဘာ၊ ရှည်သော့အသက်ရှိသော။ အဂ္ဂလိမာလလော၊ အဂ္ဂလိမာလမထေရ်သည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသल्लीနော၊ ကိန်းလျက်။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားတတ်။ တာယံဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤနှစ်သက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ဟောကြား၏။

ယောပုဗ္ဗလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌သာလျှင်။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်အခါ၌။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နပမတ္တော၊ မမေ့လျော့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဗ္ဘာ၊ တိမ်တိုက်စသည်မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ စန္ဒိမာဝ၊ လကဲ့သို့။ ဣမံ လောကံ၊ ဤခန္ဓာစသော လောကကို။ ပဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏။

ဤတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့စသောနည်းဖြင့်။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတွာ၊ မြွက်၍။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက် ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာန ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ထေရော၊ အဂ္ဂလိမာလမထေရ်သည်။ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဤဘိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသကာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုट्ठာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဘရဟိ၊ ငါလာတော်မူဆဲသော ကာလ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ နည်း။ ဤတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဂ္ဂလိမာလတ္ထေရသာ၊ အဂ္ဂလိမာလမထေရ်၏။ နိဗ္ဗုတ္တဘာဝနု ကထာယ၊ ပြီးရာ အရမ်းကို ပြောဆိုကုန်သဖြင့် စုဝေးပါကုန်၏။ ဤတိဝုတ္တော၊ ဤသို့နှုတ်တော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတ္ထကေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသနည်း။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဩ-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မှန်၏။ ယိ၊ ထိုမကောင်းသော်စ။ သော၊ ထို အဂ္ဂလိမာလ မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။

ဧကံကလ္ပာဏမိတ္တကံ၊ တယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို။အလဆိတ္ထာ၊ မရသောကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏံ ပါပံ၊ ဤမျှလောက်သော မကောင်းမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆာပန၊ နောက်မှကား။ ကလ္ပာဏမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို။ ပစ္ဆယံ၊ အထောက်အပံ့ကို။ လဘိတ္ထာ၊ ရသောကြောင့်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့လျော့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အသာ၊ ဆိုအာဂုံလိမာလ၏။ တံ ပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို။ ကုသလေန၊ အရဟတ္တမဂ်ကုသိုလ်သည်။ ဖရိတ္တံ၊ ပိတ်အပ်၏။ ဣတိတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(၁၇၄)။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကုသလေန၊ အရဟတ္တမဂ်ကုသိုလ်သည်။ ပဟီယျတိ၊ ပယ်အပ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမ္ဘာ၊ တိမ်တိုက်စသည်မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ စန္ဒိမာဝ၊ လကဲ့သို့။ ဣမံ လောကံ၊ ဤခန္ဓာစသော လောကကို။ ပဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်းစေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကုသလေနာတိ**၊ ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေव၊ ပေါ်သောအနက် ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဒေဝ ဒတ္တာဝ၊ ဒေဝဒတ္တတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အဂုံလိမာလဝေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃ လောကဝဂ္ဂ။၇-ဗေသကာရဒီဘုဝတ္ထု။

(အဂုံလိမာလ ဝတ္ထု၌ ဟောရုဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဗေဒနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သတ္တိသမ်းငယ် ဝတ္ထု၌ ဟောရုဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသာ ဆရာဟာသည် "အန္ဓိဘူတော" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်ဘာတည်း)။

အန္ဓိဘူတော တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အန္ဓီဘူတော ဟူသော ဤမမ္မဒေ
သနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂ္ဂါ ဌေ စေတိယေ၊ အဂ္ဂါ ဌ
စေတိ၌။ (ဝါ)၊ စေတိ၏ယ၊ ခပ်သိမ်းသော လူအပေါင်းတို့သည် ပူဇော်
ရာဖြစ်သော။ အဂ္ဂါ ဌ ဝေ၊ အဂ္ဂါ ဌ ဝ ဘီလူးသည် သိမ်းဆည်းအပ်သော တော
အရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဧကံ ပေသကာရဓီတရံ၊ တယောက်
သော ယက္ခန်းသည်၏ သွီးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ဟော
တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အာဌဝိ ဝါသိနော၊
အာဌဝိ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။အာဌဝိ ၊
အာဌဝိပြည်သို့။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍။ ဒါနံ၊
အလှူကို။ အဒါသိ၊ လှူကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘတ္တကိစ္စာ-
ဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော အဆုံး၌။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ က -
ရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဣမ၊ ၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်။ အဓုဝံ၊ မမြဲ။ မေ၊
ငါ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဓုဝံ၊ မြဲ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ အဝဿံ၊ မ
ခွဲတ်။ မရိတဗ္ဗမေဝ၊ သေရအံ့ သည်သာလျှင်တည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊
အသက်သည်။ မရဏပရိယောသာနံ၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ ဇီဝိတံ၊အ
သက်သည်။ အနိယတံ ဧဝ၊ မမြဲ သလျှင်ကတည်း။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။
နိယတံ၊ မြဲ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မရဏာ နုဿတိ ၊ မရဏာနုဿတိ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေ ကုန်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယေသံ၊
အကြင် သတ္တဝါတို့အား။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အဘာဝိတံ၊ မပွားအပ်။
တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ ပစ္ဆိမေကာလေ၊ နောက် ကာလ၌။ အာသီဝိသံ၊
မြွေဟောက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘီတာ အဒဏ္ဍာပုရိသောဝိယ၊ ကြောက်သော
လုံ့ကန်မရှိသော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ သန္တာ သံပတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်
သည်ဖြစ်၍။ ဘေရဝံ၊ ပြင်းစွာသော အသံကို။ ရဝန္တော၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်
လျက်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုရကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့အား။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွားအပ်၏။ တေ၊ထိုသတ္တ
ဝါတို့သည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာသီဝိသံ၊ မြွေဟောက်ကို။
ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဒဏ္ဍကေန၊ လုံ့ကန်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဆဒ္ဒေတွာ၊ စွန့်
၍။ ဌိတပုရိသောဝိယ၊ တည်ရှိသာယောကျ်ားကဲ့သို့။ ပစ္ဆိမေကာလေ၊နောက်

ကာလ၌။ နှ သန္တာသန္တိ၊ မထိတ်လန့်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မရဏာ-နုဿတိ၊ မရဏာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေတေ့ဟု၊ ပွားစေအပ်၏။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ တံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ထို တရားဒေသနာကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အဝသေသဇနာ၊ ကြင်းသော လူအပေါင်းတို့သည်။ သ-ကိုစ္စပသုတာဝ၊ မိမိကိစ္စကို လေ့ကျက် ကုန်သည် သာလျှင်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သောဠသ ဝဿုဒ္ဒေသိကာ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသော။ကောဝန-ပေသကာရဓီတာ၊ တစ်ယောက်သော ယက္ခန်းသည်၏ သမီးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ကထာနာမ၊ စကားမည်သည်ကား။ အဟော အစ္ဆရိယာ၊ ချောက် အံ့ဖွယ်ရှိပေစု။ မယာ၊ သည်။ မရဏဿတိ၊ မရဏာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို။ ဘာဝေတုံ၊ ပွားစေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ရဏ္ဏေ ဒိဝံ၊ ညဉ့် နေ့ ပတ်လုံး။ မရဏဿတိ မေဝ၊ မရဏာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုသာလျှင်။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တတော၊ ထို အာဇီဝပြည်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော် သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သာပိ ကုမာရိကာ၊ ထို သတ္တိသမီးယေ်သည် လည်း။ တိဏ်ဝတ်ဝသာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ မရဏဿတိ၊ မရဏာသတိ ကမ္ဋ ဌာန်းကို။ ဘာဝေတ်ယေဝ၊ ပွားစေသည် သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအ ခါ၌။ ကေဒ်ဝ်ဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စူသသမ-ယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ ကုမာရိကံ၊ ထို သတ္တိသမီးကို။ အတ္တနော၊ ကိုယ် တော်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ သမ္ဗညုတ ဉာဏ်တော် ဟူသော ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ကိံ နုခေါ်အသို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သနည်း။ ဣတိဥပဓာရေန္တော၊ ဤသို့ စုံစမ်းဆင်ခြင် တော်မူသည်ရှိသော်။ ဣမာယ ကုမာရိကာယ၊ ဤ သတ္တိသမီး ယေ်သည်။ မမ မေ့ဒေသနာ၊ ငါ့တရားဒေသနာကို။ သုတ္ဝါ ဝ်ဝယတော၊ ကြားသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တိဏ်ဝတ်ဝသာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ မရဏဿတိ၊ မရဏာသတိ ကမ္ဋ ဌာန်းကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးစေအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအာဇီဝပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဣမံ ကုမာရိကံ၊ ဤသတ္တိသမီး

ငယ်ကို။ စတ္တာရောပဠေ၊ ပြဿနာလေးပါးတို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ တာယ၊ ထိုသတ္တိသမီးသည်။ ဝိဿဇ္ဇေန္တိယာ၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ စတူသု ဌာနေသု၊ လေးပါးသော အရာတို့၌။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဂါထာဝသာနေ၊ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ သေးတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူများအပေါင်းအားလည်း။ သာဓ္ဌိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဥ ဒတ္တာ၊ ဤသို့သိတော်မူ၍။ ပဠဿတဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ငါးရာသောရဟန်း ခြံရံလျက်။ ဇေတဝနာ၊ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အဂ္ဂါ ဌ ဝ-ဝိဟာရံ၊ အဂ္ဂါ ဌ ဝကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။

အာဌဝိဝါသိနော၊ အာဌဝီ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂဇေတာတိ၊ လာပြီဟူ၍။ တံ၊ထိုစကားကို။သုတ္တာ၊ကြား၍။ တံဝိဟာရံ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ နိမန္တယိ သု၊ ဖိတ်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာကုမာရိကာ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မယံ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဖ ဖြစ်သော။ သာမိ၊ အရှင်သခင်ဖြစ်တော်မူသော။ အာစရိယော၊ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ပုဏ္ဏစန္ဒမုခေါ၊ ပြည့်သောလ ကဲ့သို့ဟူသော မျက်နှာဇတော်ရှိသော။ မဟာဂေါတမ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်သော ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတောကိရ၊ လာသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဋ္ဌမာနသာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣတောဂ၊ဤနေ့မှ။ မေ၊ ငါသည်။ တိဏ္ဍံ-သံဝစ္ဆရာနံ၊ သုံးနှစ်တို့၏။ မတ္ထကေ၊ ဒဿဝက်၌။ သုဝဏ္ဏာဝဏ္ဏော၊ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မြင်ဖူး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ မဓုရောစံ၊ ချိုမြိန်သော သြဇာရှိသော။ သြဝါဒမမ္ပိ၊ဆုံးမသော တရားကိုလည်းကောင်း။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ လဘိဿာမိ၊ ရပါလတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အဿ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်၏။ ပိတာပန၊

အဖသည်ကား။ သာလံ၊ ရက်ကန်းယက်ရာ တင်းကုပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ မေ၊ ငါ့အား။ ပရသန္တကော၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သာဋ္ဌကော၊ ပုဆိုးကို။ အာဟရောပိတော၊ ယက်အပ်၏။ တဿာ၊ ထိုပုဆိုး၏။ ဝိဒတ္ထိမတ္တံ၊ တလုံမျှ အတိုင်းအရှည်သည်။ အနိဋ္ဌတံ၊ မပြီး။ တံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ နိဋ္ဌပေဿာမိတိ၊ ပြီးစေအံ့ဟု။ သိယံ၊ လျင်စွာ။ မေ၊ ငါ၏။ တသရုံ၊ ယက်ဖောက်ကို။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ အာဟာရေယျာသိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏာမိ၊ နာရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ပိတု၊ အဖ၏။ တသရုံ၊ ယက်ဖောက်ကို။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ အာဟာရာမိ၊ ဆောင်ရအံ့လော။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံယစ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တသရေ၊ ယက်ဖောက်ကို။ အနာဟာရိယမာနေ၊ မဆောင်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဧပါ ဃေယျာပိ၊ ရိုက်မူလည်း ရိုက်ရာ၏။ ပဟရေ-ယျာပိ၊ ပုတ်ခတ်မူလည်း ပုတ်ခတ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသရုံ၊ ယက်ဖောက်ကို။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ တဿ၊ ထိုအဖအား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောဿာမိ၊ နာအံ့။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပိဋ္ဌကေ၊ အင်းပျဉ်၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ တသရုံ၊ ယက်ဖောက်ကို။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ရောက်၏။

အာဋ္ဌဂိဝါသိနောပိ၊ အာဋ္ဌဂိပြည်သားတို့သည်လည်း။ သတ္ထာရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဝိသိတ္ဝာ၊ လုပ်ကျေး၍။ ပတ္တံ၊ သဗိတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အနုမောဒနံတ္ထာယ၊ အနုမောဒနာအကျိုးငှါ။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံကုလဓီတရံ၊ အကြင်သတို့သမီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိံ သယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော ခရီးကို။ အာဂဂတော၊ လာ၏။ သာ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ 'အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့လည်း။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နလဘတိ၊ မရသည်ဖြစ်အံ့။ တာယ၊ ထိုသတို့သမီးသည်။ သြကာသော၊ အခွင့်ကို။ လဒ္ဓေ၊ ရသည်ရှိသော်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၍။ ဘုဏ္ဍာဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။

မှု၏။ ဧစ်၊ ဤသို့။ တုဏ္ဍိဘူတမို့၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသော်လည်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ယဒေဝကေ၊ နှတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊လူ၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကိဉ္စိ၊ ဝါစုံတခုသောစကားကို။ ဝတ္တုံ၊ လျှောက်ခြင်းငှါ။ နဝိသဟတိ၊ မတတ်။ သာပိခေ ဣတုမာရိကာ၊ ထိုသတ္တိသမီးသည်လည်း။ တံသတ္တာရံ၊ ယက်ဖောက်ကို။ ဝန္ဒေတွာ၊ ရှောက်၍။ ပစ္ဆိယံ၊ ဟောင်းခ၌။ ထပ-ပေတွာ၊ ထည့်၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပရိသ ပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏ အဆုံး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဩလောကေ ယမာနာဝ၊ ကြည့်လျက် သာလျင်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ ဂိဝံ၊ လည်တော်ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ မော်၍။ တံ၊ ထိုသတ္တိသမီးကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုသတ္တိသမီးသည်။ ဩလောကိတကာရဏေန၊ ကြည့်ခဲ့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အညာသိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စေ-ရှပါယ၊ ဤသို့လည်းဟောရှိသော။ ပရိသာယ၊ မရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ မမဂမနံ၊ ငါ၏လာခြင်းကို။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တ၏။ အတ္ထိနော၊ ကိုယ်တော်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမနမေဝ၊ လာခြင်းကိုသာလျင်။ ပစ္စာ-သီသတိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထို သတ္တိသမီး ငယ်သည်။ တသရုပစ္ဆိံ၊ ယက်ဖောက်တောင်းကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ နံ၊ ထို သတ္တိသမီးငယ်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြောအံ့။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ-ကိရ၊ ဖြစ်သဖတ်။ ဧသာ၊ ဤမိန်းမငယ်သည်။ ဧတ္ထောဝ၊ ဤ အရပ်မှသာ

လျှင်။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပုထုဇ္ဇန ကာလကိရိယံ၊ ပုထုဇဉ်၏ သေခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အနိယတ ဂတိကာ၊ မမြဲသော ဂတိရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဩဂန္တ္မာ၊လာ၍။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ နိယတဂတိကာ၊ မြဲသောဂတိရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။

တုသိတဝိမာနေ၊တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိုဗုတ္တိုဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာ၊ထို ကြောင့် ကြည့်၏။ တဿ၊ ထိုသဘိုသမီးငယ်သည်။ တံဒိဝသံ၊ထိုနေ့၌။ မရဏ-တော၊သေခြင်းမှ။ မုတ္တောနာမ၊ လွတ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိကိရ၊ မရှိသဟတ်။ သ၊ ထိုသဘိုသမီးငယ်သည်။ သြလောကိတသညေ၊ကောနေ၀၊ ကြည့်သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဆဗ္ဗညူရံသိအန္တရေ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော် တို့၏ အကြား၌။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧ၀ရူပါယ၊ဤ သို့သဘောရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ တုဏ္ဍိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတကေ၀ ဏေ၀ ယေ၀၊ တည်သော ခဏ၌သာလျှင်။ တံ၊ ထို သတ္တိုသမီးငယ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကုမာရိကေ၊ သတ္တိုသမီး။ ကုဒါ၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤဆိုမေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ နတ္ထိ ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိအ၀ေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ နတ္ထိ ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိအ၀ေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ နဇာနာသိ၊ မသိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိအ၀ေါစ၊ ဤသို့ လျှောက် ၏။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင် ဘုရား။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣတိအ၀ေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နံ၊ ထိုသ တ္တိုသမီးငယ်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဣတိစတ္တာရောပဒေ၊ ဤ လေးပါး သော ပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဥဒ္ဓရာယိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ အမ္ဘော၊ အချင်းတို့။ အယံပေသကာရဓီတာ၊ ဤယဉ်ကျေန်း သည်၏ သမီးငယ်ကို။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာ ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတံ၊ လိုရာလိုရာကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို ၏။ ဣမာယ၊ ဤသတ္တိုသမီးငယ်သည်။ ကုတော၊ အဘယ် အရပ်မှ။ အာ-ဂစ္ဆထ၊ လာသနည်း။ ဣတိ၀ုတ္တာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည် ရှိသော်။ ပေသ-ကာရဓီတာ၊ ယဉ်ကျေန်းသည်အိမ်မှ လာခဲ့၏။ ဣတိ၀တ္တုံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်

သည်။ သိဟာနနုနာမ၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ကုန်လော။ ကဟံ၊ အာဘယ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မေးဟော်မူသည် ရှိသော်။ ပေ-သကာရသာလံ၊ ယက္ခန်းသည် ဇရပ်သို့ သွားပါအံ့၊ ဣတိဝတ္တွေ၊ ဤသို့ဆို အပ်သည်။ သိဟာနနုနာမ၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ကုန်လော။ ဣတိ ဥဒ္ဓါယိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာဇနံ၊ လူများ အပေါင်းကို။ နိဿဒ္ဒံ၊ အသံမရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ကုမာရိကေ၊ သတ္တိသမီး။ တွံ၊ သင်သည်။ ကုတောဝ၊ အာဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိ၊ လာသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေး သည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ နဇာနာမိတိ၊ မသိ၏ဟု။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပေသကာရဂေဟတော၊ ယက္ခန်းသည် အိမ်မှ။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာထ၊ သိတော်မူကုန်၏။ ကုဟတော၊ အာဘယ်မှ။ အာဂတောသိတိ၊ လာသနည်းဟု၍။ ပုစ္ဆနာပန၊ မေးရာ၌ကား။ ကုတော၊ အာဘယ်ဘဝမှ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဣဒ၊ ဤဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆဏ၊ မေးခဲ့တော်မူကုန်၏။ အဟံပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ ကုတောစိ၊ တစုံတခုသောဘဝမှ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဣဒပန၊ ဤဘဝ၌လျှင်။ နိဗ္ဗတ္တောမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်အား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုမာရိကေ၊ သတ္တိသမီး။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်း၏ ကောင်း၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတပဇ္ဇော၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကို။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဥတ္တရိ ံပိ၊ အလွန်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ကဟ္ဟ၊ အာဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿသိတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်းဟု။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋ္ဌ၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ နဇာနာမိတိ၊ မသိပါ၏ဟု။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တသရ-ပစ္ဆိံ၊ ယက်ဖောက်တောင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပေသကာရသာလံ၊ ရက်ကန်းသည် စရပ်သို့။ ဂစ္ဆိဿတိတိ၊ သွားလတ္တံ့သတည်းဟု။ ဇာနာထ၊

သိတော်မူကုန်၏။ ဤကောဝပန၊ ဤဘဝမှကား။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဤတိပုစ္ဆထ၊ ဤသို့မေးတော်မူကုန်၏။ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဤတော၊ ဤဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ဘဝသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၏။ နိဗ္ဗတ္တိဿာမိဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟု။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဤဘုံအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿာ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်အား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတပဥ္ဍောယေव၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကိုသာ လျှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေအပ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သာမုဏာဝေ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဥဋ္ဌာရိ"ပိ၊ အလွန်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဇာနာသိ၊ မသိသနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဇာနာမိဟိ၊ သိပါ၏ဟု။ ဝဒသိ၊ ဆိုသနည်း ဤတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မရဏဘာဝံ၊ သေအံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဤတိတဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေမိ၊ ဆို၏။ ဤတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿာ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်အား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတပဥ္ဍောယေव၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကိုသာလျှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေပေ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဥဋ္ဌာရိ"ပိ၊ အလွန်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ နဇာနာမိတိ၊ မသိဟု။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဤတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ မရဏဘာဝမဝ၊ ဧသခြင်း၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ရတ္တိဒိဝပုဗ္ဗဏ္ဏာဒီသုပန၊ နေ့ညဉ့် နံနက်အစသည်တို့တွင်ကား။ အသုကဌာနေ နာမ၊ ဤမည်သောကာလ၌။ မရိဿာမိတိ၊ ⊜ သေအံ့ဟု။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဤတိတဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေမိ၊ ဆို၏။ ဤတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဝ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿာ၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်အား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆိတပညောယော၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကိုသာလျှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတော၊ ဖြေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုတ္ထံပိ၊ လေးကြိမ်မြောက်လည်း။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဣမာယ၊ ဤသတ္တိသမီးငယ်သည်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သော။ တြေကံနာမ၊ ဤမျှလောက်သောစကားကို။ နု ဇာနာထ၊ မသိကုန်။ ဟုမှေ၊ တို့သည်။ ကေဝလံ ဥစ္ဆာယန္တော၊ သက်သက်ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ တတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ သင့်စု။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ ပညာစက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အန္ဓာစေပ၊ ကန်းကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ ပညာစက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေဝေ၊ ထိုသူတို့သည်သာလျှင်။ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိကုန်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၅။ ။ဘောန္တော၊ အို လူအများတို့။ အယံ လောကော၊ ဤလောကီလူအပေါင်းသည်။ အန္ဓီဘူတော၊ အကန်းသာဖြစ်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤလူအပေါင်း၌။ တနုကော၊ အနည်းငယ်သော လူသည်။ ဝိပဿတိ၊ အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မြင်၏။ ဇာလမုတ္တော၊ ပိုက်ကွန်မှ လွတ်သော။ သကုဏော၊ သည်။ အပေါ ဣဝ၊ နည်းသကဲ့သို့။ အပေါ၊ အနည်းငယ်သော လူသည်။ သဂ္ဂါယ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အယံ လောကော** တိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံ လောကိယ မဟာဇနော၊ ဤလောကီ လူအပေါင်းသည်။ အန္ဓီဘာဝေန၊ ကန်းသော ပညာမျက်စိရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အန္ဓီဘူတော၊ အမိုက်သာဖြစ်၏။ **တနုကော** ဇနော တိ ပဝုစ္စတိ၊ တနုကေတ္ထ ဟူသောပုဒ်၏။ တနုကောတ္ထောတိ ပဒစ္ဆေဒေ၊ တနုကောတ္ထောဟူသော ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ တြေ၊ ဤလောကဌ်။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ အစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တနုကောဇနော၊ အနည်းငယ်သောလူသည်။ ဝိပဿတိ၊ မြင်၏။ **ဇာလမုတ္တော ဝါ** တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆေကေန၊ လိမ္မာသော။ သာကုဏိကေန၊ ငှက်ဖမ်းသမားသည်။ ဇာလေန၊ ကွန်ဖြင့်။ သြတ္ထရိတ္ဝာ၊ ထောင်၍။ ဝဋ္ဋကေသု၊ ဂုံးတို့ကို။ ဂဟဏ-

မာနေသု၊ ဖမ်းကုန်သည် ရှိသော်။ ကောစိဒေဝ၊ အနည်းငယ်သော ငုံးသည် လျှင်။ ဇာလတောဝ၊ ကွန်မှ။ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ သေသာ။ ကြွင်းကုန်သော ငုံးတို့သည်။ အန္တောဇာလမေဝ၊ ကွန်တွင်း သို့သာလျှင်။ ပဝိသန္တိ ယထာ၊ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မရဏဇာလေန၊ သေခြင်းတည်းဟူသော ကွန်ဖြင့်။ သတ္တော သု၊ သတ္တဝါတို့ကို။ သြတ္တရှေသု၊ ထောင်၍ သတ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်။ အပါယ ဂါမိနော၊ အပါယ်သို့ လားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပေါ၊ နည်းသော။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ သဂ္ဂါယသုဂတိ ဝါ၊ သုဂတိ ဘဝသို့ လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနာဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ကုမာရိကာ၊ သတ္တိသမီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောသာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူအပေါင်း အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာပိ၊ ထို သတ္တိသမီး သည်လည်း။ တသရပစ္ဆိ ံ၊ ယက်ဖောက် တောင်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သော၊ ထိုယက္ခန်းသည်သည်။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ နိဒ္ဒါယိ၊ အိပ်ပျော်၏။ ဂဟော၊ ထို သတ္တိသမီးငယ်အား။ အသံလက္ခိတ္မာ၊ အိပ်ပျော်မှုနှိုး မသိ၍။ တသရပစ္ဆိ ံ၊ ယက်ဖောက်တောင်းကို။ ဥပနာမေန္တိယာ၊ ညွှတ်၍ ပေးလေတော်။ တသရပစ္ဆိ ံ၊ ယက်ဖောက်တောင်းသည်။ ဝေမကော-ဋ္ဌိယံ၊ လွန်စွန်း၌။ ။ (သမ္မောဒဒ္ဒကထာအလို ယောက်တံစွန်း၌)။ ။ ပဋ္ဌိဟညိတ္မာ၊ ထိခိုက်၍။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ ကုရုမာနာ၊ ပြုလျက်။ ပတိ၊ကျ၍ ဖိတ်၏။ သော၊ ထိုအဖသည်။ ပဗုဇ္ဈိတ္မာဝ၊ နိုးလျှင်။ ဂဟိတနိမိတ္တေနေဝ၊ ယူအပ်သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေမ်၊ လွန်းကို။ သံကစ္ဆိ၊ ငင်၏။ ဝေမ-ကောဋ္ဌိယံ၊ လွန်းဖျားသည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တံ ကုမာရိကံ၊ ထိုသတ္တိသမီးကို။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပဟရိ၊ ထိုးမိ၏။ သာ၊ ထို သတ္တိသမီးငယ်သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ကာလံကတ္မာ၊ စုတေခြင်းကို ပြု၍။ တုသိတ ဘဝနေ၊ တုသိတာနက်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသာ၊ ထို

သတ္တိသမီးငယ်၏။ ဗိတာ၊ အဖသည်။ တံ၊ ထိုအတ္တိသမီးငယ်ကို။ သြလော-
ကေန္တော၊ ရှိသော်။ လောဟိတ မက္ခိတေန၊ သွေး အလိမ်းလိမ်း ရှိသော။
သကလသရီရေန၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ဖြင့်။ ပတိတ္ဝာ၊ လည်း၍။ မတံ၊သေ
ခြင်းကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၊ ထိုယက္ခန်းသည်အား။
မဟာသောကော၊ ကြီးစွာသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
ထို ယက္ခန်းသည် သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အညော၊
မြတ်စွာဘုရားမှ တပါးသောသူသည်။ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ နသက္ခိ-
သတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရောဒန္တော၊ ငိုလျက်။ သတ္ထုသန္တိ-
ကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။
အာရောစေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သောကံ၊ စိုးရိမ်
ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာပေထ၊ ငြိမ်းပါစေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်
၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုယက္ခန်းသည်ကို။ သမဿာသေ-
တ္ဝာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ မာ သောစိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ အနမတဂ္ဂသ္မိံ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရေ၊
သံသရာ၌။ တဝ၊ သင်၏။ ဧဝမေव၊ ဤအတူလျှင်။ ဓိတု၊ သမီး၏။ မရဏ
ကာလေ၊ သေသောကာလ၌။ ပဋ္ဌရိတအသု၊ ယိုစီးသော မျက်ရည်သည်။
စတုန္နံ မဟာသမုဒ္ဒါနံ၊ လေးစင်းကုန်သော မဟာသမုဒ္ဒရာတို့၏။ ဥဒကတော၊
ရေထက်၊ အတိရေကတရံ၊ အလွန်မျှား၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။
အနမတဂ္ဂကထံ၊ အနမတဂ္ဂသုတ္တာန် ဒေသနာ တော်ကို။ ကထေသိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ သော၊ ထိုယက္ခန်းသည် သည်။ တနုဘူတသောကော။ နည်း
သော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ်၊ရဟန်း
အဖြစ်ကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရ
သည်ရှိသော်။ နစိရသေဝ၊ မမြင့်မှီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

သတ္တမံ၊ သော၊ ပေသကာရဓီတုဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၈-တိ ံသဘိက္ခု ဝတ္ထု။

(ယက္ခနိုးသည် ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ၈ါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထု၌ဟောရာ ဖြစ်သော ၈ါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဟံသာအာဒိစ္စပထေ" တို- အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဟံသာ အာဒိစ္စပထေ တို ့ကုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟံသာအာဒိစ္စပထေ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ တိ ံသဘိက္ခူ၊ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ဧကသ္မိ ံဒိဝသေ၊ တခုသောနေ့၌။ တိ ံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ ဒိသာဝါသိကာ၊ အရပ်မျက်နှာ၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိ ံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ အာဝုဇ္ဇတ္ထေ-ရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝတ္တာကရဏ-ဝေလာယ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုချိန်အခါ၌။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေဟိ၊ ဤရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ဝတ်ကို။ ပဋိသန္ထာရေ၊ အစေ့အစပ်ကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကေ၊ မုခ်ဦးဌာ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ဘက္ခု။ ပဋိသန္ထာရံ၊ အစေ့အစပ်ကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သာရဏီယမ်မံ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သောတရားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုတရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သမ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော့။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တာဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ပြင်ဖြင့်။ အဂမိ ံသု၊ သွားကုန်၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ စိရာယန္တေသု၊ ကြာမြင့်ကုန်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနေဝ၊

ယခု ပင်လျှင်။ တိ ံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရည်ရှိသော။ တိက္ခ။ ရဟန်း တို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကုဟိ ံ၊ အဘယ် အရပ်သို့ သွားသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဂတာ၊ သွားကုန်ပြီ။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတရ-နမဂ္ဂေန၊ အဘယ်ခရီးဖြင့် သွားကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်သွားကုန်၏။ ဣတိ-အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ကိ ံပန၊ အဘယ်နည်း။ ခီဏာသဝါ။ ရဟန္တာတို့လော။ ဣဟိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။အာမ၊ ရဟန္တာမှန်၏။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တသ္မိ ံပနခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဟံသာ၊ ဟသ်းတို့သည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အဂမိ ံသု၊ လာကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဿခေါပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ စတ္တာ-ရောဣဒ္ဓိပါဒါ၊ လေးပါးကုန်သော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ သုဘာဝိတာ၊ လေ့လာကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟံသောဝိယ၊ ယခုပျံလာသော ဟသ်ကဲ့သို့။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောခဲတော်မူ၏။

၁၇၆။ ။အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဟံသာ၊ ဟသ်တို့သည်။ အာဒိစ္စပထေ၊ နေ၏သွားရာဖြစ်သောကောင်းကင်၌။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ ဇေတ္တာ၊ အောင်တော်မူ၍။ လောကမှာ၊ လောကမှ။ နိယန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဣဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဣမေ ဟံသာ၊ ဤဟသ်တို့သည်။ အာဒိစ္စပထေ၊ နေ့သွားရာဖြစ်သော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ယေသံပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အားကား။ ဣဒ္ဓိပါဒါ သု-ဘာဝိတာ၊ လေးပါးကုန်သော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကိုလေ့လာကုန်၏။ တေပိ မိရာပဏ္ဍိ-တာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်လည်း။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ အကာသေ၊ ကောင်း

ကင်ဠ။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ ဧတေ၊ အောင်၍။ ဣမမှာ ဝဠဝလောကာ၊ ဤဝဠဝါဟု ဆိုအပ်သော ဧကာကမှ။ နိယန္တိ နိသရဏာ ဣတိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏိ'သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာဇရတ်အဆုံးဌာ။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူဏ္ဍိသည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ'သု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဌမံ၊ သေ။ တိ'သာဘိက္ခုဝတ္ထု၊သည်။ ဣတိ'သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ္ဂ။ ၉-စိဠမာဏဝိကာဝတ္ထု။

(သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့၏ ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ စိဠမာဏဝိကာ ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုခဲ့သော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "ဧကံဓမ္မန္တိ" စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း)။

ဧကံ ဓမ္မန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဧကံဓမ္မံ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ စိဠမာဏဝိကံ၊ စိဠမာဏဝိကာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပဌမ-ဗောဓိယံ၊ ပထမဗောဓိ၌။ "အဝါ နုစ်ဆယ် အတွင်း၌လည်းဟူ"။ ဒသဗလသာ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပုထုဘူတေသု၊ များစွာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သာဝ-ကေသု၊ သာဝကတို့သည်။ အပ္ပမာဏေသု၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့သည်။ အရိယဘူမိ'၊ အရိယာဘုံသို့။ သြက္ကန္တေသု၊ သက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပတ္ထဒ္ဒဂုဏသမုဒယော၊ ပြန့်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည် ဖြစ်သောကြောင့်။ မဟာလာဘသက္ကာရော၊ များသောလาภ် ပူဇော်သက္ကာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သူရိယုဂ္ဂမနေ၊ နေထွက်သောအခါ၌။ ခဇ္ဇောပနကသဒိသာ၊ ပိုးမြည်ကြူးနှင့် တူကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟတလာဘသက္ကာရာ၊ ပျက်သောလาภ်ပူဇော်သက္ကာ

ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုဟိတ္ထိတို့သည်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးအကြားဌာ်။ ဌတ္ဘာ၊ ရပ်၍။ သမဏောဂေါတမေ၀၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဗုဒ္ဓေ ကိံ၊ ဘုရားလော။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့တည်း။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ တယော၀ ထိုရဟန်းဂေါတမအားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ ပေးသောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီးသလော။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ ဒိန္နံ၊ ပေးသော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလမေ၀၊ အကျိုးကြီးသည်သာတည်း။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဝိညာပေန္တော်ပါ၊ သိစေသော်လည်း။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ အလဘိတ္ဝာ၊ မရသောကြောင့်။ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်ဌာ။ သန္ဓိပတိတ္ဝာ၊ စည်းဝေး၍။ ကေန နုခေါ ဥပါယေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သမဏသဂေါတမသ၊ ရဟန်းဂေါတမအား။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြားဌာ်။ အ၀ဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ နာသေမ၊ ဖျက်ဆီးကုန်ရအုံ့နည်း။ ဣတိ စိန္တယိ သု၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။

တဒါ၊ ထိုအခါဌာ်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်ဌာ်။ စိဉ္စမာဏ၀ိကာနံ့ဝမ၊ စိဉ္စမာဏ၀ိကာ အမည်ရှိသော။ ကောပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ တယောက်သောပရိဗိုဇ်မသည်။ ဥတ္တမ ရူပဓရာ၊ မြတ်သောအဆင်းကိုဆောင်၏။ သောဘဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ တင့်တယ်ခြင်းအထူးသို့ရောက်၏။ ဒေ၀စ္ဆရာ၀ိယ၊ နတ်သမီးကဲ့သို့။ အဿာ၊ ထိုစိဉ္စမာဏ၀ိကာ၏။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ ရသ္မိယော၊ အရောင်တို့သည်။ နိစ္ဆရန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါဌာ်။ ခရမန္တိ၊ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သော အတိုင်အပင်ရှိသော။ ဧကော၊ တယောက်သော တိတ္ထိသည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ စိဉ္စမာဏ၀ိကံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမဏသဂေါဘမသ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ အ၀ဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ နာသေယျာမ၊ ဖျက်ဆီးကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ ဧသောဥပါယော၊ ဤသို့သော အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပဋိစ္ဆိ သု၊ ဝန်ခံကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါဌာ်။ သာ၊ ထိုစိဉ္စမာဏ၀ိကာသည်။ တိတ္ထိယာနုမံ၊ တိတ္ထိတို့၏ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားမူ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုးမူ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။

တာယ၊ ထိုစိဠမာဏဝိကာနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ နကထေသုံ၊ စကားမဆိုကုန်။ သာ၊ ထိုစိဠမာဏဝိကာသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောနုခေါ်ဒေါသော၊အဘယ် အပြစ်ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။အယျာ၊ အရှင်တို့။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုး၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုရ။ အယျာ၊အရှင်ကောင်း တို့။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောနုခေါ်ဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နကထေထ၊ စကားမဆိုကုန် သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဝိဟေဌေသိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ ဟတလာဘာသက္ကာရေ၊ ပျက် သော လာဘ်ဘူဇော်သက္ကာတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုလျက်။ ဝိစရန္တံ၊ လှည့်လည်သည် ကို။ နဇာနာသိကိံ၊ မသိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျာ၊ တို့။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုရ။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့ လျှင်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကတ္တေ့မ်ံ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ တုံ၊သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ သစေ- ဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိပါသည်ဖြစ်အံ့။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ သမဏသေဋ္ဌတမယ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဥပ္ပါ- ဒေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ လာဘသက္ကာရံ၊ လာဘ်ဘူဇော်သက္ကာကို။ နာသေဟိ၊ ဖျက်ပါလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာ၊ ထိုစိဠမာဏဝိကာသည်။ အယျာ၊ အရှင်တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ သော၊ ဤအမှုသည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်ကုန်လင့်။ ဣတိဝတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကမိတ္တာ၊ ဖဲ၍။ ဣတ္ထိမာယာယ၊ မိန်းမ တို့၏ မာယာ၌။ ကုသလတာယ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထို နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သာဝတ္ထိဝါသိနံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သားတို့၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ ဇေတဝနာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ။ နိက္ခမန သမယေ၊ ထွက်သောအခါ၌။ ဣန္ဒဂေါပကဝဏ္ဏံ၊ ပိုးပရန် အဆင်းနှင့် တူသော။ ပဋံ၊ ပုဆိုးကို။ ပါရုပိတ္တာ၊ ခြုံ၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ ပန်းနံ့သာ စသည်ကို လက်စဲ့လျက်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အာဘိမုခီ၊ ရှေးရှု။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ ဣမာယဝေလာယ၊ ဤအခါ၌။ ကုဟိံ၊ အဘယ် အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားသနည်း။ ဣတိဝုတ္တာ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။

တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့အား။ မမ၊ ငါ၏။ ဂမနဋ္ဌာနေန၊ သွားရာအရပ်ဖြင့်။ကိုံ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဧတာဝနသမီပေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်၏ အနီး၌။ တိတ္ထိယာရာမေ၊ တိတ္ထိတို့၏ အရာမ်၌။ဝသိ-တ္တာ၊ နေ၍။ ပါတောဝေ၊ စောစောကလျင်။ အဂ္ဂဝန္ဒနံ၊ မြတ်သောရှိခိုးခြင်းကို။ ဝန္ဒိယာမာတိ၊ ရှိခိုးကုန်အံ့ဟု၍။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်သော၊ ဥပါသကဇနေ၊ ဒါယကာ အပေါင်း၌။ တနည်းကား။ ဥပါသကဇနေ၊ ဒါယကာ အပေါင်းသည်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ဧတာဝနအမည်ရှိ၊ ဧတဝန် ကျောင်းတော်၏ အဝင်း၌။ ဝုတ္ထာဝိယ၊ နေသကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြင့်၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ကုဟိံ၊ အာဘယ် အရပ်၌။ ဝုတ္ထာသိ၊ နေသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့အား။ မမ၊ ငါ၏။ ဝုတ္ထိဋ္ဌာနေန၊ နေရာအရပ်ဖြင့်။ ကိုံ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ၍။ သာ၊ ထိုစိဉ္စမာဏ ဝိကာသည်။ အစု-မာသစ္စယေန၊ လခွဲလွန်သဖြင့်။ ပုစ္ဆိယမာနာ၊ မေးသည်ရှိသော်။ဧတာဝနေ၊ ဧတဝန် ကျောင်းတော်၌။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်း ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောဇနဂုဏ္ဍိယာ၊ တခုသော ဂန္ဓကုဋီ၌။ ဝုတ္ထံ၊ နေသည်။အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့အား။ ဝေတံ၊ ဤအမှုသည်။ သစ္စံနုခေါ၊ မှန်သလော။ နော၊ မမှန်သလော။ဣတိ၊ သို့။ ကခ်ံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာစ၊ ဖြစ်စေ၍လည်း။ တေ မာလ ဧတုမာ သစ္စယေန၊ သုံးလ, လေးလ လွန်သဖြင့်။ ပိလောတိကာဟိ၊ ပုဆိုးနွမ်းတို့ဖြင့်။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ ဝေဌေတ္ဝာ၊ ရစ်၍။ ဂဇ္ဇိနိဝဏ္ဏံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောအသွင်ကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ရတ္တပဋ္ဋံ၊ နီသော ပုဆိုးကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ရုံ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်း ဂေါတမကို။ပဋ္ဌိစ္ဆ၊ စံ၍။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ အန္ဓဗာလေ၊ အလွန်မိုက်သော သူတို့ကို။ သဒ္ဒဟာပေတ္ဝာ၊ ယုံကြည်စေ၍။ အဋ္ဌ နဝမာ သစ္စယေန၊ ရှစ်လ ကိုးလ လွန်သဖြင့်။ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌။ဒါရုမဏ္ဍ-လိကံ၊ သစ်ခွံဝမ်းကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပဋ္ဋံ၊ ပုဆိုးကို။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ရုံ၍။ ဟတ္ထပါဒပိဋ္ဌိယော၊ လက်ဖမိုး ခြေဖမိုးတို့ကို။ ဂေါပ-နုကေန၊ နွားမေးရိုးဖြင့်။ ကောဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ခေါက်စေ၍။ ဥဒရေ၊ ဝမ်းကို။

ဒယော်တွာ၊ ပြု၍။ ကိလန္ဓိနြီယာ၊ ညစ်နွမ်းသော ဣန္ဒြေ ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သာယနှသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အလက်တဓမ္မာသနေ၊ တန်းဆာဆင်သော တရားဟော ပလွင့်၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေတော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရား သဘင်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေမှ၊ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ သင်၏။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။မခုံရော၊ ချိုမြိန်သာယာပေ၏။ ဒန္တာ ဝုရဏံ၊ သွား နှုတ်ခမ်းကို ဖွင့်ခြင်းသည်။သမ္ဘ-သိတံ၊ ကောင်းစွာ စေ့စပ်ပေး၏။ အဟံ ပန၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ရှင်ဂေါတမကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ပရိပုဏ္ဏဂဗ္ဘာ၊ ရင့်သော ကိုယ်ဝန် ရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ပသူတိဂရုံ၊ သားဖွားရာ အိမ်ကို။ နေဝ ဇာနာသိ၊ မသိ။ နဝသပ္ပိတေလာဒိနိ၊ အသစ်သော ထောပတ်, ခဲစသည် တို့ကို။ နဇာနာသိ၊ ပေးရမည်ကိုလည်း သင်မသိ၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အကရောန္တော၊ မပြုသော်လည်း။ ဥပဋ္ဌာကာနမ္ပိ၊ အလုပ်အကျွေး တို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ တယောက်ယောက်သော။ကော-သလရာဇာနံ ဝါ။ ကောသလ မင်းကို လည်းကောင်း။ အနာထ ပိဏ္ဍိကံ ဝါ၊ အနာထပိဏ် သဒ္ဓေးကို လည်းကောင်း။ ဝိသာခံ မဟာဥပါသိကံ ဝါ၊အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီးကို လည်းကောင်း။ ဣမိဿာ စိဠာမာဏဝိကာယ၊ ဤ စိဠာမာဏဝိကာ အား။ကတ္တာမှယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အမှုကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ နဝဒေတိ၊ မဆို။ အဘိရမိတုံယေဝ၊ အလွန် မွေ့လျော်ခြင်းကို သာလျှင်။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ ဂဗ္ဘပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်၏ အစောင့် အရှောက်ကို။ နဇာနာသိ၊မသိ။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဂုဏပိဏ္ဍံ၊ မစင်စုကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊လဝန်းကို။ ဒူသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးအံ့သောငှာ။ ဝါယမန္တိဝိယ၊ လုံ့လပြုသကဲ့သို့။ပရိ-သမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ တထာဂတံ၊ ကို။ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေး၏။

တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မကတံ၊ တရားစကားကို။ ထ-ပေတ္တာ၊ တန်ခိုးစေတော်မူ၍။ သီဟောဝိယ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ အဘိနှ-

ဒန္ဓော၊ ကျန်းရစ်တော်မူလျက်။ ဘဂိနီ၊ နှမ။ တယာ၊ သင်သည်။ ကထိ-တာ၊ ဆိုသောစကား၏။ တထာဘာဝံ ဝါ၊ မှန်သော အဖြစ်ကို လည်း-ကောင်း။ ဝိတထဘာဝံ ဝါ၊ မမှန်သော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အဟ-မေဝစ၊ ငါသည် လည်းကောင်း။ တွဲ၊ သင်သည် လည်းကောင်း။ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဟာ သမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ အာမ၊ ညြော်-မှန်၏။ တယာစ၊ သင်သည်လည်းကောင်း။ မယာစ၊ ငါ သည်လည်းကောင်း။ ဥဘတဘာဝံ၊ သိသော အဖြစ်သို့။ ကေ၊ အဘယ်သူ တို့သည်။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်အံ့နည်း။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ ၌။ သဏ္ဌာယ၊ သိကြားမင်း၏။ ဘဝနံ၊ နေရာဖြစ်သော ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်ဖျာသည်။ ဥဏ္ဍာကာရုံ၊ ပူပြင်းခက်မာသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿသိ၊ ပြ၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ အာဝဇ္ဇမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ စိဠမာဏဝိကာ၊ စိဠမ်ာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမသည်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။ အက္ကောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ဣတိဘုတ္တာ၊ ဤသို့သိ၍၊ ဣဒံ ဝတ္ထုံ၊ ဤအမှုကို။ သောဓေသောမိ၊ သုတ်သင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္ဌဟိ ဒေဝပုတ္တေဟိ၊ ထေးယောက်သော နတ်-သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂမာသိ၊ လာ၏။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့ သည်။ မုသိကပေါတကာ၊ ကြွက်ငယ်တို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဒါရု-မဏ္ဍလိကဿ၊ သစ်ခွံဝမ်း၏။ ဗန္ဓနရဇ္ဇုကေ၊ ဖွဲ့သောကြိုးတို့ကို။ ကေမ္ဗုမာဝ-ရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သာလျင်။ ဆိန္ဒိံသု၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ပါရုတပဋ္ဌံ၊ ရုံ့သော ပုဆိုးတို့ကို။ ဝါတောဝ၊ လေနဟ်သားသည်။ ဥက္ခိပိ၊ လွှင့်၏။ ဒါရုမဏ္ဍလံ၊ သစ်-ခွံဝမ်းသည်။ ပတမာနံ၊ ကျဆည်ရှိသော်။ ဘဿာ၊ ထို စိဠမာဏဝိကာ၏။ ပါဒပိဋ္ဌေယံ၊ ခြေဖမိုးခ်ဉ်။ ပတိ၊ ကျ၏။ ဥတောအဂ္ဂပါဒါ၊ နှစ်ခုသောခြေဖျား-တို့သည်။ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ကျိုးကုန်၏။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း။ ကာလကဏ္ဏီ၊ ဟယ်သူယုတ်မ၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေးဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းခ်ဉ်။ ခေဠံ၊ တံထွေးကို။ ပါတေတွာ၊ ထွေး၍။ လေဋ္ဌုဒဏ္ဍာဒီဟတ္ထာ၊ အုတ်ခဲ လုံကန် အစရှိသည်ကို လက်စဲ့ကုန် လျက်။ ဧတောဝနာ၊ ဧတာဝန် ကျောင်းတော်မှ။ နိဗ္ဗာရိံသု၊ နှင်တုတ်ကုန်-၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုစိဋ္ဌမာဏဝိကၖာအား။တထာဂတသ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ စက္ခုပထံ၊ မျက်စိမြင်ရာအရပ်ကို။ အတိက္ကန္တကာလေ၊ လွန်သော
ကာလ၌။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဘိဇ္ဇိတ္ထ၊ ကွဲ၍။ ဝိဝရံ၊ ပွင့်ခြင်းကို။
အခါသိ၊ ပေး၏။ အဝိစိတော၊ အဝီစိငရဲမှ။ အဂ္ဂိဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။
ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထကုန်၏။ သာ၊ ထိုစိဋ္ဌမာဏဝိကာသည်။ ကုလဒတ္တိယံ၊ ခေါ်မျိုးတို့
ချစ်၍ ပေးအပ်သော။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ ပါရုပိယမာနခဝိယ၊ ရုံသက်ဆို။
ဂန္ဓခ၊ သွားရ၏။ အဝိစိမှိ၊ အဝီစိ၌။ နိမုတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အညတိတ္ထိယာနံ၊
သာသနာတော်မှ အပြင်ဖြစ်သော တိတ္ထိတို့အား။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ပူ
ဇော်သက္ကာသည်။ ပရိဟာယိ၊ ယုတ်၏။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းအသတ်အလွန်။ ဝဏ္ဏ၊ လာဘ်သတ်ပဏာခ ပြန့်
ပွားစေ။ ပုနဒိဝသေ၊ နံနက်သောနေ့၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊
စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စိဋ္ဌမာဏ-
ဝိကာ၊ စိဋ္ဌမာဏဝိကာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥဋ္ဌာရဂုဏာ၊ ပြန့်ပြောသော ဂုဏ်
ကျေးဇူးရှိသော။ အဂ္ဂဒကို့ဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။
အက္ခောသိတ္ထ၊ ဆဲရေး၍။ မဟာဝိနာသံ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့။
ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ 'အာဝုဏ္ဏာ၊ လာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရုဟိ၊
ယခု ငါလာတော်မူဆဲ ဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အာဘယ်မည်သော
စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကောင်းစွာ ဝတ်းကျေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်
သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ထ၊ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊
ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝ
လည်း။ ဃော၊ ဤစိဋ္ဌမာဏဝိကာသည်။ အဘူတေန၊ မဟုတ် မမှန်သော
စကားဖြင့်။ အက္ခောသိတ္ထ၊ ဆဲရေး၍။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော-
ယေव၊ ရောက်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိစတ္ထ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။

ဣဿရော၊ အစိုးရသော မင်းသည်။ ပရတော၊ သူတပါးမှ။ အဏ္ဏုတ္ထလာနိ၊
ကြီးကြီး ငယ်ငယ် ဖြစ်သော။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ သဗ္ဗသော၊ အစုံခပ်သိမ်း

အားဖြင့်။ နာဒီဌာ၊ မမြင်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အပဋိဝေကွိယ၊ မဆင်ခြင်ဘဲ။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ဥပဏယေ၊ ဆောင်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဒါဒသနိပါတေ၊ ဒ္ဒါဒသနိပါတ်၌။ ဣမံမဟာပဒုမဇာတကံ၊ ဤမဟာပဒုမဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတ္မာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ဤစိဉ္စမာဏဝိကသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်သော။ မဟာပဒုမကုမာရဿ၊ မဟာပဒုမမင်းသား၏။ မာတု၊ အမိ၏။ သပတ္တိကာ၊ ရန်သူမသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ အဂ္ဂ မဟေသီ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အသဒ္ဓမ္မေန၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာတို့၏ မေထုန်အကျင့်ဖြင့်။ နိမန္တေတ္မာ၊ တိုင်ပင်ဖြားယောင်း၍။ တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အလဘိတ္မာ၊ မရသောကြောင့်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ဂိလာနဒ္ဝလယံ၊ နာကျန်ကို။ ဒဿေတ္မာ၊ ပြ၍။ တဝ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနိစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိပါဘဲ၊ ဣမံ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဤ မေထုန်မှိုဝဲခြင်း တည်းဟူသော ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေဘိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ အာရောစေသိကိရ၊ ကြားသတတ်။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ စောရပပါတေ၊ ခိုးသူတို့ကို ချရာဖြစ်သောချောက်၌။ ခိပိ၊ ပစ်ချ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ပဗ္ဗတဂုဗ္ဘယံ၊ တောင်ဂုမ်း၌။အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ခံယူ၍။ နာဂရာဇဿ၊ နဂါးမင်း၏။ဖဏဂဇ္ဇေ၊ ပါးပျဉ်းဟူသောတိုက်၌။ ပတိဋ္ဌပေသိ၊၏။နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ တံ၊ ထိုပဒုမမင်းသားကို။နာဂဘဝနံ၊ နဂါးပြည်သို့။ နေတ္မာ၊ ၍။ ဥပဓုရဇ္ဇေန၊ ထက်ဝက်သော ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့်။ သမ္မာနေသိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်နှင်း၏။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုနဂါးပြည်၌။ သံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ ဝသိတ္မာ၊ နေ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်ဖြင့်၍။ ဟိမဝန္တ ပဒေသံ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်သို့။ ပတ္မာ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတ္မာ၊ ရဟန်းပြု၍။ စျာနာဘိညာယော၊ စျာန်အဘိညာဏ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဧကောဝနစာရိကော၊တောမူဆိုး

တယောက်သည်။ ဒီသ့ဘ၊ မြင်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား
၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သ့ားရ၏။
ကတပဋိသန္ထာရော၊ ပြုအပ်သော အဓိ၊ အစ်အစပ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တ္ဘာ၊ သိ၍။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရား
လောင်းကို။ ရဇ္ဇေန၊ ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
တုံပန်၊ သင်သည်ကား။ ဒသ ရာဇမဓမ္မေ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော မင်းကျင့်တရား
တို့ကို။ အကောပေတ္ဘာ၊ မပျက်စေမူ၍။ အဂတိဂမနံ၊ မလားအပ်သည်သို့
လားခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။
ကာရေဟိ၊ ပြုလေ၃လ့ဘ။ ဣတိ သြဝဒန္တော၊ ဤသို့ဆုံးမအပ်သော မင်းသည်။
အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ရောဒိတ္ဘာ၊ ငိုမ၍။ နဂရံ၊ ပြည်သို့။
ဂစ္ဆန္တော၊ သ့ားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အမစ္စေ၊အမတ်
တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
ဇေဝံ၊ ဤတို့။ အာစာရသမ္ပန္နေန၊ အကျင့်အာစာရနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုတ္တေန၊
သားကောင်းရတနာနှင့်။ ဝိယောဂံ၊ ကွေကွင်းခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်
သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊
မိဖုရားကြီးကြောင့်။ ဝိယောဂံ၊ ကွေကွင်းခြင်းသို့။ ပတ္တောရောက်၏။ ဣတိ
အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊
စောက်ထိုး။ ဂဟေတ္ဘာ၊ ကိုင်၍။ စောရပါဒေ၊ ခိုးသူတို့ကို ချရာဖြစ်သော
ချောက်၌။ ခိပါဒေ၊ ပစ်စေ၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတ္ဘာ၊ဝင်၍။ ဓမ္မေန၊
တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
မဟာပဒုမ ကုမာရော၊ မဟာပဒုမ မင်းသားသည်။ သတ္ထော မဟာသတ္ထော၊
ဂါဘုရားလောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ စိဋ္ဌမာဏဝိကာ၊ စိဋ္ဌမာဏဝိကာ
သည်။ မာတု၊ ၏။ သပတ္တိ၊ ရန်သူမိဖုရားကြီးသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပကာ-
သေတ္ဘာ၊ပြ၍။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကေဓမ္မံ၊ တခု
သော ဘတရားဟု ဆိုအပ်သော။ သစ္စဝစနံ၊ မှန်သောစကားကို။ ပဟာယ၊စွန့်၍။
မုသာဝါဒေ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကား၌။ ပတိဋ္ဌိတာနံ၊ ကည်ကုန်သော ။ ဝိသဒ-
ပရိသလောကာနံ၊လွတ်အပ်သော တမလွန်လောကရှိသော သူတို့အား။ အကတ္တာ ဗ္ဗံ၊

မပြုသော။ ပါပကမ္မံနာမ၊ မကောင်းမှုကံမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတိဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၇၇။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေဝံမံ့၊ တခုသောသစ္စာတရားကို။အတိတသ၊ လွန်သော။ မုသာဝါဒိဿ၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသော။ ဝိတ္ထိဏ္ဏပရိဝုလောကဿ၊ လွန်သော တမလွန်လောကရှိသော။ ဇန္တုနော၊သတ္တဝါ အား။ အကာရိယံ၊ မပြုအပ်သော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဤတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကေဝံမမ္ဘိ** ဟူသည်ကား။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်သာ တည်း။ **မုသာဝါဒိဿာတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒသ-သုဝစနေသု၊ ဆယ်ပါးသောစကားတို့တွင်။ ကေပိ၊ တခုန်းသောစကားသည် လည်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မုသာဝါဒိနော၊ ပျက်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသောသူသည်။ **ဝိတ္ထိဏ္ဏပရိ ဝုလောကဿာတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ဝိသဋ္ဌပရိဝုလောကဿ၊ လွတ်အပ်သော တမလွန်လောကရှိသော။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မနုဿသမ္ပတ္တိံ၊ လူစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝ-သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။အဝသာနေ၊အဆုံး၌။ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ဤတိ၊ဤသို့။ ဤမဘတိယောပိသမ္ပတ္တိယော၊ ဤသုံးပါးလော စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ **နတ္ထိ ပါပန္တိ**၊ နတ္ထိ ပါပံ ဟူသည်ကား။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အကတ္တာ ဘဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သော။ ဤတိ ဤဒံ နာမ ပါပံ၊ ဤမည်သော မကောင်းမှု မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဤဘိပရိသမာနံ၊ တစ်ဆယ့်သုံးခုတို့၏ ပြည့်ခြောင်းဖြစ်သော လောကဝင်် ၌ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော စိဠမာဏဝိကာဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏။

နဝမံ၊ သော။ စိဠမာဏဝိကာဝတ္ထု၊ သည်။ ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃—လောကဝဂ္ဂ။ ၁၀—အသဒိသဒါနဝတ္ထု။

(စိဉ္စမာဏဝိကၠာဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို မြှုပ်ပြီး၍ ယခုအခါ အသဒိသဒါနဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "နဝေ ကဒရိယာတိ" စသော ပါဋိကို မိန့်သတည်း)။

နဝေ ကဒရိယာ တိ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နဝေ ကရိယာ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရဇန္တေ၊ နေတော်မူလျက်။ အသဒိသဒါနံ၊ အကုမရှိသော အလှူကြီးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားအကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရိတ္မာ၊ ကြွတော်မူပြီး၍။ ပဠဒ္ဓသတဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတ္မာ၊ ဖိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အာဂန္တ္တုကာမံ၊ ညှော်သည်တို့၏အလှူကို။ သဇ္ဇေတ္မာ၊ စီရင်၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဿန္တု၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာဂရေ၊ ပြည်သူတို့ကို။ ပဏ္ဏာသိ၊ ခေါ်၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုနပိဒိဝသေ၊ တဖန်၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တိတ္မာ၊ ဖိတ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇေတ္မာ၊ စီရင်၍။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ပဿတု၊ ကြည့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ မင်းအား။ ပဟိဏိံ သု၊ စေကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုပြည်သူတို့၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမေပိ၊ ဤပြည်သူတို့သည်။ မမဒါနတော၊ ငါ့အလှူထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ အလွန်ကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဣရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပုနဒိဝသေပိ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌လည်း။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇေသိ၊ စီရင်၏။ နာဂရာပိ၊ ပြည်လူတို့သည်

လည်း။ တံ၊ ထိုမင်းကြီးအလှကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်ခေါ
နေ့၌။ သင္ဘယိ$သု၊ စိရင်ကုန်၏။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။
နာဂရေ၊ ပြည်သူတို့ကို။ ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေခြင်းငှာ။ နေဝသက္ကောတိ၊ မတတ်
နိုင်။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေခြင်း
ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဆဋ္ဌေ$ဝါ$ရေ၊ ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင်။ နံဂရာ၊ တို့သည်။
သတဂုဏံ၊ အရာသော အဆကို။ သဟဿဂုဏံ၊ အထောင်သော အဆကို။
ဝဏ္ဏေတွာ၊ ပွါးစေ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော
အလှသည်။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဒါနေ၊ အလှူ၌၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိ၏ဟူ၍။
ဝဏ္ဏုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံတထာ၊
ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သင္ဘယိ$သု၊ စီရင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊
ထိုပြည်သူတို့၏ဒေါမှုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမေသံ၊ ပြည်သူတို့
၏။ ဒါနတော၊ အလှူထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ အလွန်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။
သစေ နသက္ခိဿာမိ၊ အကယ်၍မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်အုံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိဇိတေန၊
နိုင်ငံကိုအစိုးရသဖြင့်။ ကိं၊ အဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဥပါယံ၊
အကြောင်းကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။
နံ၊ ထိုမင်းကြီးသို့။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊
ကပ်၍။ ကသ္မာ အဘယ့်ကြောင့်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ။
(တေန ကားအနုက်မရှိ)။ ။တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။
ကိလမန္တာဝိယ၊ ပင်ပန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။
ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ တုံ၊
သင်သည်။ နဇာနာသိ၊ မသိသလော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣဘိ အဝေါစ၊ ဤသို့
လျှောက်၏။ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်။ တဿာ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားအား။
တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။
နံ၊ ထိုမင်းကြီးကို။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။
ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ တယာ၊ သင်သည်။ ပထဝိသ-

ရောရာဇာ၊ မြေကြီးကို အစိုးရသော မင်းသည်။ နာဂရေဟိ၊ ပြည်သူတို့မှ။ ပရာဇိယမာနော၊ ရှုံးစေခြင်းမည်သည်ကို။ ကလိ၊ အသို့လျှင်။ သုတပုဗ္ဗောဝါ၊ မြင့်ဘူးသလော။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောဝါ၊ ကြားဘူးသလော။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သံဝိဒ-ဟိဿာမိ၊ စီရင်အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အသဒိသဒါနံ၊ အသဒိတအလှူကို။ သံဝိဒဟိတုကာမတာယ၊ စီရင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧဝံဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုရ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သာလကလျာဏိပဒ-ရေဟိ၊ ကသည်သားပျဉ်တို့ဖြင့်။ "သာလကလျာဏိမည်သော ပျဉ်တို့ဖြင့် လည်းဟူ" ပဉ္စန္နံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့၏။ အန္တောအာဝဇ္ဇေ၊ နန်းတော်ဘွင်း အကွေ့၌။ နိသိဒနမဏ္ဍပံ၊ နေရာမဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေလော့။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဗဟိအာဝဇ္ဇေ၊ ပြင်ပ နန်းတော်ကွေ့၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေကုန်လတ္တံ့၊ ပဉ္စသေတစ္ဆတ္တသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော ထီးဖြူတို့ကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေလော့။ တာနိ၊ ထိုထီးဖြူတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ပဉ္စသတာဟတ္ထိ၊ ငါးရာသော ဆင်တို့သည်။ ပဉ္စန္နံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ဓာရိယမာနာ၊ ဆောင်ကုန်လျက်။ ဌဿန္တိ၊ မိုးမြှားနေကုန်လတ္တံ့။ အဌဝါ၊ ရှစ်စင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒသဝါ၊ ဆယ်စင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ရတ္တသုဝဏ္ဏ နာဝါယော၊ ရွှေပဋ္ဌန်ခွံအုပ်သော လှေတို့ကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေလော။ တာ၊ ထို ရှစ်စင်း, ဆယ်စင်းသော လှေတို့သည်။ မဏ္ဍပမဇ္ဈေ၊ မဏ္ဍပ်အလယ်၌။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဒ္ဝိန္နံ ဒ္ဝိန္နံ ဘိက္ခူနံ၊ နှစ်ယောက် နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား အကြား၌။ ဧကေကာ ခတ္ထိယမဟိတာ၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော မင်းသမီး တို့သည်။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဂဏ္ဍေ၊ နှံသာတို့ကို။ ပိသိဿန္တိ၊ ဆွေးကုန်လတ္တံ့။ ဧကေကာ ခတ္ထိယ မဟိတာ၊ တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော မင်းသမီး တို့သည်လည်း။ ပိဇနိ၊ သားမြီးယပ်ကို။ အာဒါယ၊ ကိုင်၍။ ဒ္ဝေ ဒ္ဝေ ဘိက္ခူ၊ နှစ်ပါး နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကို။ ပိဇမာနာ၊ ယပ်လေခတ်၍။ ဌဿန္တိ၊ တည့်ကုန်လတ္တံ့။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ခတ္ထိယမဟိတာရော၊ မင်းသမီးတို့သည်။ ပိဿေ ပိဿေ၊ ကြိတ်ကျွန် ကြိတ်ကုန် ပြီးသော။ ဂဏ္ဍေ၊ နှံသာတို့ကို။ ဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ကုန်၍။

သုဝဏ္ဏနံဝါသု၊ ရှေလျှောတို့၌။ ပက္ခိပိယန္တိ၊ ထည့်ကုန်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထို မင်းသမီးတို့တွင်။ ကေစိ၊ ခတ္တိယမိဟရော၊ အချို့သော မင်းသမီးတို့သည်။ နိုလုပ္ပလ ကလာပေ၊ ကြာညိုစည်းတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ သုဝဏ္ဏနံဝါသု၊ ရှေလျှောတို့၌။ ပက္ခိတ္တာဂန္ဓေ၊ ထည့်သော နံ့သာရေတို့ကို။ အာလောဠေတ္ဝာ၊ နှောက်နှဲ၍။ ဝါသံ၊ အထုံကို။ ဂဟာပေသန္တိ၊ ယူကုန်လတ္တံ့။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူတို့အား။ ခတ္တိယ မိဟရော၊ မင်းအမီးတို့သည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ သေတ ဆတ္တာနိ၊ ထီးဖြူတို့သည်။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဟတ္ထိယောဝ၊ ဆင်တို့သည်။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ပရာဇိယန္တိ၊ ရှုံးကုန်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘေ၊သင်၏။ ကထိတံ၊ စကားသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ ဣတိအာ-ဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာယ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ ကထိတနိယာမေနေဝ၊ ဆိုသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ကေသ ဘိက္ခုနော ပန၊ တယောက်သော ရဟန်းအားကား။ ကောဟတ္ထိ၊ ဆင်တစီးသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ "မရှိလည်းဟု"။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မလ္လိကံ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ် မိဖုရား။ ကေသ ဘိက္ခုနော၊ တယောက်သော ရဟန်းအား။ ကောဟတ္ထိ၊ ဆင်တစီးသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ ဝါ၊ မရှိ။ ကိं ကရိဿာမိ အ ဘာယ်ပြုအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ပဠဲဟတ္ထိသ တာနိ၊ ငါးရာသော ဆင်တို့သည်။ နိတ္ထိကိं၊ မရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ဆင်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗဟတ္ထိနော၊ ဆင်ကြမ်းတို့တည်း။ တေ၊ထို ဆင်တို့သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်။ ဝေရမ္ဘဝါ-တာဝိယ၊ ဝေရမ္ဘလေကဲ့သို့။ စဏ္ဍာ၊ ကြမ်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကေသ ဒုဗ္ဗဟတ္ထိ ပေါတာဿ၊ တကောင်သော ကြမ်းသော ဆင်ငယ်၏။

ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ တိဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ရပ်ရာ အရပ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နံ၊ ထို ဆင်ကြွမ်းကို။ ထပေဿာမိ၊ ထားအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျဿ အဂ္ဂလိမာ-လဿ၊ အရှင် အဂ္ဂလိမာလ မထေရ်၏။ အန္တိကေ၊ အထံ၌။ ထပေဿာမိ၊ ထားအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ၊ထို မလ္လိကာ မိဖုရား ဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဟတ္ထိပေါတကော၊ ဆင်ငယ်သည်။ ဝါဠမိ'၊ အမြီးကို။ အန္တရသတ္တိမှ်၊ ပေါင်ကြား၌။ ပက္ခိပိတ္မာ၊ သွင်း၍။ ဥဘောကဏ္ဏေ၊ နှား နှစ်ဖက်တို့ကို။ ပါတေတ္မာ၊ ချ၍။ အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့ကို။ နိမ္မိလိတ္မာ၊ မှိတ်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဟာဇနော၊ လူမျိုး အပေါင်းသည်။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ စဏ္ဍဟတ္ထိနော နာမ၊ ကြမ်းသော်ဆင် ဖြစ်လျက်လည်း။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ပြု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ။(ဣတိသဒ္ဒါကား ဂမျမာန်)။ ။ ဟတ္ထိမေဝ၊ ဆင်ကိုသာ လျင်။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပုဏ္ဏပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတ္မာ၊ လုပ်ကျွေးပြီး၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဒါနဋ္ဌေ၊ ဤမြတ်သော အလှူ၌။ သမ္ပတ္တိ၊ အလုံးစုံသော။ ယံ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ အကြင်အပ်သော ဘဏ္ဍာသည် လည်းကောင်း။ ယံအကပ္ပိယ ဘဏ္ဍံ၊ အကြင်မအပ်သော ဘဏ္ဍာသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဘဏ္ဍာကို။ တုမှာကံ ဝေ၊ ☰ အရှင်ဘုရားတို့ အားသာလျှင်။ ဒမ္မိ၊ လှူပါ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တသ္မိံ ပန ဒါနေ၊ ထိုအလှူ၌။ ဧကဒိဝသေနေဝ၊ တနေ့ချင်း ဖြင့်သာ လျှင်။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်သော။ စုဒ္ဒသကောဋိဓနံ၊ တစ်ဆယ့် လေးကုဋေ သော ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထုပန၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သေဟစ္ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူ လည်းကောင်း။ နိသီဒနပလ္လင်္ကော်၊ တရားဟော ပလ္လင် လည်းကောင်း။ အာဓာရကော၊ သပိတ်ခြေ လည်းကောင်း။ ပါဒပီဌကော၊ ခြေဆေးဘင်းပျဉ် လည်းကောင်း။ ဣတိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါသော ဘဏ္ဍာ တို့သည်။ အနဗ္ဘာနေဝ၊ အဖိုး အတိုင်းမသိ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊

မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဒါတုံ၊ လျှောခြင်းငှာ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နာ ဟောဘိ ၊ မဖြစ်။တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ တံ၊ ထိုအလျှော်သည်။ အသဒ္ဓိသဒါနန္တိ၊ အတုမရှိသော အလျှူဟူ၍ ။ပညာယိ၊ ထင်၏။ ကိရ၊ စင်စင်။ တံ၊ ထိုအလျှူသည်။ သမ္ဘဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသောမြတ်စွာဘုရား တို့အား။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗေသဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော အလျှူတို့ကိုလည်း။ ဣတ္ထိ ယေဝ၊ မိန်းမသည်သာ လျှင်။ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၏။ ရညော ပန၊ မင်း၏ကား။ ကာလေ၊ ကာလ အမတ်လည်းကောင်း။ ဇုဏ္ဏေ၊ ဇုဏ္ဏအမတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေအမစ္စာ၊ အမတ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအမတ် နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကာလေ၊ ကာလအမတ်သည်။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ရာဇကုလဿ၊ မင်း၏ ဥစ္စာ၏။ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းတို့သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစ့။ ကေဒိဝသေနေဝ၊ တမုက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ စုဒ္ဒသကောဋိဓနံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ကုဋေသောဥစ္စာသည်။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ဣမံ ဒါနံ၊ ဤအလျှူကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ စား၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိပ္ပန္နာ၊ လျောင်းလျက်။ နိဒ္ဒါယိဿန္တိ၊ အိပ်ကုန်လတ္တံ့။ ရာဇကုလံ၊ မင်း၏ဥစ္စာသည်။ အဟောနဋ္ဌံ၊ ချောပျောက်ပြီ။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ၏။ ဇုဏ္ဏော၊ ဇုဏ္ဏအမတ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ရညော၊ မင်း၏။ သုဒိန္နံ၊ ကောင်းစွာပေး အပ်သော။ ဒါနံ၊ အလျှူသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ရာဇာဝေ၊ မင်း၏အဖြစ်၌။ အဋ္ဌိတေန၊ မတည်သောသူသည်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါနံ၊ အလျှူကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ သမ္ဘသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့အား။ ပတ္တိ ၊ အလျှူအဖို့ကို။ အဒန္တာနာမ၊ မပေးခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ ပန၊ ဝါသည်ကား။ ဣဒံ ဒါနံ၊ ဤအလျှူကို။ အနုမောဒါမိ၊ အနုမောဒနာပြုအံ့။ ဣတိစိန္တေသိ ၏။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စအဆုံး၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။အနုမောဒနတ္ထာယ၊ တရားဟောစိမ့်သောငှာ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ရညာ၊မင်းသည်။ မဟောဃံ၊ ကြီးစွာသောရေအယဉ်ကို။ ပဝတ္တေန္တော၊ စီးဆင်းတတ်ကုန်သော ဖြစ်စေသကဲ့သို့။ မဟာဒါနံ၊

ကြီးစွာသောအလှကို။ ဒီနံ့၊ လှ၏။ မဟာဇနော၊ လူမျှားအပေါင်းသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်ညိုခစခြင်းငှာ။ သက္ခိနုခေါ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ နော၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံအဓစ္စာနံ၊ ထိုအမတ်တို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်အကြံကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိခဲတော်မူ၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဒါနာနုဿတိကံ၊ အလှအားလျှောက်ပတ်သော။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ သဒ္ဓစ ကရိဿာမိ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ကာလဿ၊ ကာလအမတ်၏။ မုခေ၊ ဦးခေါင်-သည်။ သတ္တခၛ၊ ခုနှစ်စိပ်။ ဖလိဿတိ၊ ကဲ့သတ္တံ့။ ဇုဏ္ဏော၊ သည်။ သောတာပဇ္ဇိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဣတိ ဉတ္ဝာ၊ ဤသို့သိတော်မူ၍။ ကာလေ၊ ကာလအမတ်၌။အနုကမ္ပံ၊ သနားသည်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေးလှူ၍။ဌိတဿ၊ တည်သော။ရညော၊မင်းအား။ စတုပ္ပါဒိကံ၊ လေးပါဒရှိသော။ ဂါထမေဝ၊ ဂါထာကိုသာလျှင်။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဂ္ဂလိမာလံ၊ အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်ကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ အာဝုသော ၊ ငါ့ရှင်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ ဓာရေတ္ဝာ၊ ၍။ ဌိတံ၊ သော။ ဒုဗ္ဗဂတ္ထိ ံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ကိ ံနုခေါ၊ အသို့နည်း။ဘာယိ၊ ကြောက်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ။(ဣတိသဒ္ဒါဂမ္ဘီရာန်)။ ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နဘာယိ၊ မကြောက်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဂ္ဂလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလသည်။ အည့ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောသိ၊ ကြား၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရာ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဂ္ဂလိမာ-လော၊ အင်္ဂုလိမဝေလသည်။ နဘာယသိ၊ မကြောက်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ခီဏာသဝဥသဘာနံ၊ ရဟန္တာမြတ်တို့၏။ အန္တရေ၊အလယ်၌။ ဇေဋ္ဌကဥသဘာ၊ ဥသဘအကြီးဖြစ်ကုန်သော။ မမပုတ္တာသဒိသာ၊ ငါ့သားနှင့်တူကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤဆိုမိန့်

တော်မူ၍။ ပြာဟ္မဏ ဝရွေ၊ ပြာဟ္မဏဝက်ဌ်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥသဘံ၊ ဥသဘမြောက်ထံသော။ ပဝရံ၊ မြတ်ထသော၊ ဓီရံ၊ မြဲမြံသော ပညာလည်းရှိထသော။ မဟာသိ၊ သိလဘွန်အစရှိသော ကျေးဇူး ကိုရှာလေ့ရှိထံသော။ ဗီဗိတာဝိနံ၊ အောင်အပ်သော မာရ်ရှိထသော။ အနေဇံ၊ ဇောမည်သော တဏှာဂင်းထသော။ နှာတကံ၊ ကိုလေသာတည်းဟူ သော မြူကို ဆေးလျှော်ပြီးထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူထ သော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပြာဟ္မဏန္တိ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ ဒေါမနဿပ္ပတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေရူပါယနာမ၊ ဤသို့ သဒ္ဒာရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍ ။ ဌိတသဒ္ဒေ၊ တည်သော။ မယံ၊ ငါ့ အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ဂါထမေဝ၊ ဂါထာမျှကို သာလျှင်။ ဝတ္တာ၊မိန့်၍။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ။ ဂတော၊ကြွတော်မူ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်

ဿ သော အလှူကို။ ကတံ၊ ပြုမိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကပ္ပိယာဘဏ္ဍံ၊ အပ်သောဘဏ္ဍာကို။ အဒတ္တာ၊ မပေးမူ၍။ အကပ္ပိယာဘဏ္ဍံပါ၊ မအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုမူလည်း။ ဒိန္နံ၊ လှူမိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကုပိတေန၊ အမျက်ထွက်သည်။ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါမနဿပ္ပတ္တော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက် သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေံအသဒိသဒါနံ နာမ၊ ဤအသဒိသ အလှူမည်သည်ကား။ ဒါနာနုဂ္ဂဟံ၊ အလှူအားလျှော်စွာ။ အနု-မောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကာလံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏။ဣဝါစိဿတ္ထာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ တေံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒါတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပေးအပ်သည်နှင့်ယှဉ်

သော။ ဒါနံ၊ အလ္လကို။ နဒိန္နံကိ ုနုခေါ၊ မလ္လမိသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ ဒါနာနုရူပံ၊ အလ္လအားလျော်စွာ။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ အပ်သော ဘဏ္ဍာကို။ အဒတ္တာ၊ မလ္လမူ၍။ အကပ္ပိယဘဏ္ဍမေဝ၊ မအပ်သောဘဏ္ဍာကို သာလျှင်။ ဒိန္နံကိ ုနုခေါ၊ လ္လမိသလော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိ ုဝါ အာဘယ် နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မေ၊အကျွန်ုပ် အား။ ဒါနာနုစ္ဆဝိကာ၊ အလ္လအားလျော်စွာ။ အနုမောဒနာ၊ အနုမောဒနာ ကို။ နကတာ၊ မပြုပါခဲ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျောက်၏။ မဟာရာဇာ၊ မြတ် သော မင်းကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ အနုစ္ဆဝိကမေဝ၊ လျောက်ပတ် သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ အလ္ဝကို။ ဒိန္နံ၊ လ္ဝ၏။ ဟိ၊ တိုစကားသင့်စွ။ တေံအသဒိသဒါနံနာမ၊ ဤအသဒိသအလ္ဝမည်သည်ကို။ ကေဿပုဗ္ဗဿ၊တာ၌ သော ဘုရားရှင်အား။ ကေဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဝေရူပံ နာမ ဒါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော အလ္ဝမည်သည်ကို။ ဒုဒ္ဒဒံ၊ လှူနိုင်ခဲ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒါနာနုရူပံ၊ အလ္ဝနှင့်လျော်စွာ။ အနုမောဒနံ၊-ကို။ နကရိတ္ထ၊ ပြုတော်မမူဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော၊မင်း ကြီး။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ အသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နကရိတ္ထ၊ ပြုတော်မမူ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုကောသလမင်းအား။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဒ္ဒိန္ဒပိ အမစ္စာနံ၊ နှစ်ယောက်ဝသာ အမတ်ဘို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊စိတ်အကြံ ကို။ အာရောစေတ္တာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ကာလေ၊ ကာလအမတ်၌။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။အနုမောဒနာယ၊ အနုမောဒနာ၏။အကဘ ဘာဝံ၊ မပြုသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး သည်။ ကာလ၊ ကလအမတ်။ တေ၊ သင်သည်။ ဝေါစိန္တိတံ၊ ဤသို့ ကြံခြင်း ဆည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ သစ္စန္တိ၊

မှန်၏ဟု။ ဝုတ္တော၊ ရှိသော်။ တဝ၊ သင်၏။ သန္ဓကံ၊ ကို။ အဂဟေတွာ၊ မယူ
မူ၍။ မမပုတ္တဒါရေဟိ၊ ငါ့သားမယားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မယိ၊ ငါသည်။
အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ သန္ဓကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒေန္တေ၊ သော်။ တုယ္ဟံ၊ သင်အား။
ကာပီဌာ၊ အဘယ်နှိပ်စက်ခြင်းရှိသနည်း။ တေ၊သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။
မယာ၊ ငါသည်။ ယံ၊ အကြောင်းစည်းစိမ်ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေး၏။ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်
သည်။ ဒိန္နမေဝ၊ ပေးတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
မေ၊ ငါ၏။ ရဋ္ဌတောပန၊ တိုင်းမှကား။ နိက္ခမ၊ ထွက်လေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
လျက်။ တံ၊ ထိုကဉ့်လအမတ်ကို။ ရဋ္ဌာ၊ ပြည်မှ။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဇုဏ္ဏ၊
ဇုဏ္ဏအမတ်ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ၍။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံစိန္တိတံ၊ ဤသို့
ကြံခြင်းသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။
သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ မာတုလ၊
ဦးရီ။ တုံ၊ ကို။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ မမ ပရိဇနံ၊ ငါ့
ပရိသတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ မယာ၊ငါသည်။ ဒိန္နနိယာမေနေဝ၊ လှူသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သတ္တာဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်
စည်းစိမ်ကို။ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောက်နှင်း၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဗာလဿ၊ မလိမ္မာသော သူ၏။
ကဲရဏံ၊ အမှုအရာကို။ ပဿထ၊ ကြည့်တော်မူပါကုန်လော့။မယာ၊အကျွန်ုပ်
သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိန္နဒါနေ၊ ပေးအပ်သော အလှူ၌။ ပဟာရံ၊ပုံတ်ခတ်
ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အာမ၊ ဟေ့ မှန်၏။
ဗာလာနာမ၊ မလိမ္မာသော သူမည်သည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒါနံ၊
အလှူကို။ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ မနှစ်သက်မူ၍။ ဒုဂ္ဂတိပရာယနာ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့လား
ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓီရာပန၊ ပညာရှိ တို့သည်ကား။
ပရေသံပိ၊ သူတပါးတို့၏လည်း။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အနုမောဒိတွာ၊ အနု
မောဒနာပြု၏။ သဂ္ဂ ပရာယနာဧဝ၊ နတ်ပြည်သို့ လားခြင်း ရှိကုန်သည်သာ
လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊
ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၇။ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ကဒရိယာ၊ ခက်ထန်ဝန်တို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ နဝဇန္တိ၊ မသွားကုန်။ ဟဗေ၊ စင်စစ်။ ဗာလာ၊ မလိမ္မာကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ဒါနံ၊ သူတပါးအလှူကို။ နပ္ပသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းကုန်။ မိရော၀၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ သူတပါးအလှူကို။ အနုမောဒမာနော၊ အနုမောဒနာပြု၏။ တေနေ၀၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ သောဓိရော၊ ထိုပညာရှိသည်။ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘ၀၌။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကဒရိယာတိ**၊ ကဒရိယာ ဟူသည်ကား။ ထဒ္ဓ-မစ္ဆရိနော၊ ခက်ထန်ဝန်တိုခြင်း ရှိသော သူတည်း။ **ဗာလာတိ** ဗာလာဟူသည်ကား။ ဣမ လောကပရလောကံ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန် လောကကို။ အဇာနနကာ၊ မသိသောသူတည်း။ **ဓီရောတိ** ဓီရောဟူသည်ကား ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူတည်း။ **သုခီပရတ္ထာတိ**၊ သုခီပရတ္ထ ဟူသည်ကား။ တေ နေ၀၊ ထို ကြောင့်သာ လျှင်။ သောဓိရော၊ ထို ပညာရှိသည်။ ဒါနာ နုမောဒန ပုညေန၊ အလှူ၌ အနုမောဒနာပြုသော ကောင်းမှုကြောင့်။ ပရလောကေ၊ တမလွန်လောက၌။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘ၀န မာနော၊ ခံစားလျက်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဒေဿနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဇုဏ္ဏော၊ ဇုဏ္ဏအမတ်သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တိ ပရိသာယပိ၊ ရောက်လာကုန်သော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိ၏သော။ ဓမ္မ ဒေ့သနာ၊ တရား ဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုဏ္ဏောပိ၊ ဇုဏ္ဏအမတ်သည်လည်း။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒိန္နနိ-ယာမေနေ၀၊ ပေးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

ဒသမံ၊ သော။ အသဒိသဒါနဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-လောကဝဂ်။ ၁၁-အနာထပိဏ္ဍိက ပုတ္တကာလဝတ္ထု။

(အသင်္ဘီသဒါန ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ကာလဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ပထဗျာကေရဇ္ဇေနာ" တိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ပထဗျာကေရဇ္ဇေနာ တိ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ပထဗျာ ကေရဇ္ဇေန-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကာလံနာမ၊ ကာလ အမည်ရှိသော။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် သဒ္ဒေး၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုကာလသည်။ တဿာဝိဒဲ့ဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ သဒ္ဓါ သမ္မန္နဿ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော။ သေဋ္ဌနော၊ သဇေ့း၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နေဝ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂတ ကာလေ၊ လာသော ကာလ၌။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နဲ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ သံဃဿ၊သင်္ဃာ၏။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဲ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ပိတရာ၊ အဖသည်။ တာတ၊ ခဲ့စ်သား။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မာ ကရိ၊မပြုလင့်။ ဣတိ ဝုတ္တောပိ၊ ဤသို့ဆိုဆော်လည်း။ တဿ၊ ထိုအဖ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နဲ သုဏာတိ၊ မနာ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကာလ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌိံ၊ ဒေးယူကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဝိစရန္တော၊ သွားလာသည်ရှိသော်။အဝိစိ ပရာယနော၊ အဝီစိသို့ လားခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မယိ၊ ငါသည်။ ပဿန္တေ၊ မြင်စဉ်။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ နိရယံ၊ငရဲသို့။ ယံ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ အကြင်ကြောင့် သွားရာ၏။တေ၊ ဤသို့သွားခြင်းသည်။ နဲ ခေါ ပန ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်လေ။ ဤမသ္မိံ ခေါ ပန လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဓနဒါနေန၊ ဥစ္စာကို ပေးသဖြင့်။ အဘိဇ္ဇနကသတ္တောနာမ၊ မပျက်သော သတ္တဝါမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓနေန- ဓနဒါနေန၊ ဥစ္စာပေးသဖြင့်။နံဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူကို။ ဆိန္ဒိဿာမိ။ ဖျက်အံ့။ ဤတိ စိန္တေသိ၊ဤသို့ကြံ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကာလကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ကဟာ-ပဏသတံ၊ တစ်ရာသောအသပြာကို။ တေ၊သင့်အား။ ဒဿာမိ၊ပေးအံ့။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ဖခင်။ ဒဿထ၊ ပေးကုန်အံ့လော။ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ဒဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိဝုဒ္ဓတ္တ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိ သော်။ သော၊ ထိုကာလသည်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ပဋိဿုတ္တံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍စ၍။ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သဒ္ဓမ္မသဝနေ-ပန၊ သူဌေးတော်ကောင်းတရားကို နာခြင်း၌ကား။ အဿ၊ ထိုကာလအား။ ကိစ္စံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ဖါသုကဋ္ဌာနေသု၊ ချမ်းသာယာအရပ်တို့၌။ သယိတ္တာ၊ အိပ်ပြီး၍။ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကာလ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ မေ ပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံး သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ အဿ၊ ထိုကာလအား။ ယာဂုု-အာဒိနိ၊ ယာဂု စသည်တို့ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုကာလသည်။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ အဂဟေတ္တာ၊ မယူမူ၍။ နု ဘုဉ္ဇိဿာမိဟိ၊ မစားအံ့ဟူ၍။ အာဟဋာဟဋ်၊ ဆောင်ခဲ့တိုင်း ဆောင်ခဲ့တိုင်းဧသော ယာဂု စသည်ကို။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကာလ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ပိဋ္ဌိ-နှိပ်စက်ခြင်းကို။ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြင့်၍။ ကဟာပဏာဘဏ္ဍံ၊ အသပြာထုပ်ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတ္တာဝ၊ ယူ၍သာလျင်။အာဟာရံ၊ ယာဂု စသော အာဟာရကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ စား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ကာလကို။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ သေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဒေးသည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကဟာပဏသ်ဟာသံ၊ တစ်ထောင်သော အသပြာကို။ တေ၊ သင် အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ရှေ့မှ။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ ကေဝမ္ဘပဒံ၊ တခုသောတရား၏အစုံကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ သင်၍။အာဂစ္ဆေ-ယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ သော၊ ထို

ကာလသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌတ္ဝာ၀၊ ရပ်၍လျှင်။ ကေမေ၀ ဓမ္မပဒံ၊ တဘုံသော တရားအစုကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္ဝာ၊ သင်၍။ ပလာယိတုကာမော၊ ပြေးလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကာလအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အသလ္လက္ခဏာ၀ကာရံ၊ မမှတ်နိုင်သော အခြင်းအရာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုကာလသည်။ တံ ပဒံ၊ ထိုပုဒ်ကို။အသလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ မမှတ်နိုင်၍။ ဥပရိပဒံ၊ အထက်ပုဒ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ သင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ၀တ္ဝာ၊ ၍။ အဿောသိ ယေ၀၊ ကြားသလျှင်ကတည်း။ ကိရ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သုဏန္တော၀၊ နာလျက်သည်သဲ့လျှင်။ ဥဂ္ဂဏှိဿာမိတိ၊ သင်အံ့ဟူ၍။ ၀ဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏန္တိနာမ၊ နာသည်မည်ကုန်၏။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဧ၀ဉ္စ သုဏန္တာနံ၊ ဤသို့ နာကုန်သော သူတို့အား။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သော၀တာ၀ပတ္တိမဂ္ဂ ါဒယော၊ သောတာ၀ပတ္တိမဂ်- အစရှိသည်တို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေးတတ်၏။ သောပိ၊ ထိုကာလသည်လည်း။ ဥဂ္ဂဏှိဿာမိတိ၊ သင်အံ့ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အသလ္လက္ခ-ဏာကာရံ၊ မမှတ်နိုင်သော အခြင်းအရာကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သောပိ၊ ထိုကာလသည်လည်း။ ဥပရိပဒံ၊ အထက်ပုဒ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိဿာမိ၊သင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ သုဏန္တော၀၊ နာလျက်လျှင်။ သော၀တာ၀ပတ္တိဖလေ၊ သောတာ၀ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။

သော၊ ထိုကာလသည်။ ပုနဒိ၀သေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဗုဒ္ဓပမုခေန၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံ၀ေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေ၀၊ တကွ သာလျှင်။ သာ၀တ္ထိံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်သို့။ ပါ၀ိသိ၊ ၀င်၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဒေးကြီးသည်။ တံ၊ ထိုကာလကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မမ ပုတ္တာ၊ ဃ၀ါသား၏။ အာကာရော၊ အခြင်းအရာသည်။ ရုစ္စ၀ိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဣဿပိ၊ ထိုကာလ၏လည်း။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ဃ၀ါ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကဟာပဏေန၊အသပြာ ဖြင့်။ ဒဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့။ အဟော၀တ၊ အံ့သြဘွယ်ဖြစ်ရာ၏။ ကဟာပဏ-ကာရဏာ၊ အသပြာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မယှံ၊ ဃ၀ါအား။ ဣမေ ပေါ-

သထိကဘာဝံ၊ ဥပုသ်သုံးသောအဖြာ်ကို။ ပဋ္ဌိစ္ဆာဒေယျ၊ ဝန်ခံရာ၏။ ဣတိ=တံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အာသ၊ ထိုကာလ၏။ ဟိယ္ယော၊ ယမန်နေ့က။ ကဟာပဏသာဏာ၊ အသ ပြာ၏ အကြောင်းကြောင့်။ ဥပေါသထိကဘာဝံ၊ ဥပုသ်သုံးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဘညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဒေးကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ရဟန်း သံဃာအား။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဒါပေတွာ၊ လှူစေ၍။ ပုတ္တဿပိ၊ သားအားလည်း။ ဒါပေတိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုကာလသည်။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။ တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ သည်ဖြစ်၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပိဝတိ၊ သောက်၏။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ခါဒိ၊ ခဲ၏။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိ၊ စား၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဒေးကြီးသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စပြီးသော အဆုံး၌။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ သဟဿဘဏ္ဍိကံ၊ တစ်ထောင် သော ဥစ္စာထုပ်ကို။ ထပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ မယာ၊ ငါသည်။ တုံ၊ သင့်ကို။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအုံ့။ ဣတိ=ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ သမာဒပေတွာ၊ ဆောက်တည်စေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပတိတော၊ စေ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ တေ၊ သင်၏။ သဟဿံ၊ ထောင်ထုပ်တည်း။ ဣတိ=အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုကာလသည်။ သတ္ထုပုရတော၊ မြတ်စွာဘုရားရှေ့မှ။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ ဒိယျ-မာနေ၊ ပေးသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ လဇ္ဇေန္တော၊ ရှက်သောကြောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကဟာပဏေဟိ၊ အသပြာတို့ဖြင့်။ အလံ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ=ဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တမာနောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ နဂဏှိ၊ မယူ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကာလ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့ မေ ပုတ္တဿ၊ အကျွန်ုပ်သား၏။ အာကာရော၊ အခြင်းအရာသည်။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။ ဣတိ=ဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဒေးကြီး။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ=ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ သေ၊ ဤသူကို။ ပူရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ ကဟာပဏသဟဿံ၊

အသပြာတဏှောင်ကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုရ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပေသိတော၊ စေအပ်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သော နေ့၌။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ အဂဟေတ္မာ၊ မရမူ၍။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ နဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ အဇ္ဇပန္၊ ယနေ့မူကား။ ဒိယျမာနေ၊ ပေးသော်လည်း။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ နဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဓေးကြီး။ အာမ၊ ဩော်အလိုမရှိသည်မှန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တဝ၊ သင်၏။ ပုတ္တသ၊ သားအား။ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိတောပိ၊ စကြာဝတေးမင်းစည်းစိမ်ထက်လည်း ကောင်း။ ဒေဝလောက ဗြဟ္မလောကသမ္ပတ္တိဟိပိ၊ နတ်စည်းစိမ် ဗြဟ္မာ့စည်းစိမ်တို့ထက်လည်းကောင်း။ သောတာပတ္တိဖလမေव၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်သာ လျှင်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္မာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၉။ ။မဟာသေဋ္ဌိ၊ ကြီး။ တဝ၊ ၏။ ပုတ္တဿ၊ အား။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် တည်းဟူသော စည်းစိမ်သည်။ ပထဗ္ဗီကေရဇ္ဇေန၊ စကြာဝတေးမင်း၏စည်းစိမ်ကို ရသောထက်လည်းကောင်း။ သဂ္ဂသုဓမနေနဝါ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို ရသောထက်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗလောကာဓိပစ္စေန၊ အလုံးစုံသော လောကကို အစိုးရခြင်းထက်လည်းကောင်း။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ပထဗ္ဗီကေရဇ္ဇေနာတိ**၊ဟူသည်ကား။စက္ကဝတ္တိရဇ္ဇေန၊ စကြာဝတေးမင်းစည်းစိမ်ကို ရသောထက်လည်းကောင်း။ **သဂ္ဂသုဓမနေနဝါတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ဆဋ္ဌသတိဝိဓသ၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး အပြားရှိသော။ သဂ္ဂသ အဓိဂမနေနဝါ၊ နတ်စည်းစိမ်ကိုရသောထက်လည်း ကောင်း။ **သဗ္ဗလောကာဓိ ပစ္စေနာတိ**၊ ဟူသည်ကား။ တ္တေကေ၊ လောကေ၊ ဤလောကဌ။ နာဂသုပဏ္ဏေ ဝေမာနိကပေတေဟိ၊ နဂါးဂဠုန် ဝေမာနိကပြိတ္တာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။သဗ္ဗလွိံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘေသ္မိံ၊ လောကေ၊ ဤလောက၌။ အဓိပစ္စေနဝါ၊ အစိုးရခြင်းထက်လည်းကောင်း။ **သောတာပတ္တိဖလံ-ဝရန္တိ**၊ ဝရံဟူသည်ကား။ တ္တေကေဌာနေ၊ ဤမျှသော အရပ်၌။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ကာရေတ္မာပိ၊ ပြု၍သော်လည်း။ နိရယာဒီဟိ၊ ငရဲစသည်တို့မှ။

အမှတ္တာဝ၊ မလွတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိဟိတပါယဒ္ဒါရော၊ ပိတ်အပ်ပြီး သောအပါယ်တံခါး ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သမ္ဘဒုဗ္ဗလောပိ၊ အလုံးစုံအောက် အားနည်းသည်ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်ထသော။ သောတာပန္နောပိ၊ သောဘာဝပန်သော်လည်း။ အဌမေ ဘဝေ။ ရှစ်ခုမြောက်သော ဘဝ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ နနိဗ္ဗတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောတာပတ္တိ-ဖလမေव၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်သာလျှင်။ ပရံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သောဝိုသိ။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ကေဒသမံ၊ သော။ အနုသာသပိဏ္ဍိကပုတ္တကာလဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသဒ္ဒေါ ပြီးပြီ။

လောကဂဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
တေရသမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၁-မာဂဏ္ဍိယဝတ္ထု။

(တစ်ဆယ့်တစ် ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ် ပိုင်းခြားအပ်သော တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော လောကဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍။ယခုအခါ ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ် ပိုင်းခြားအပ်သော တစ်ဆယ့် လေးကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူ လိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓိသောသ ဆရာသည် ''ယာဝဒိတဿ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ'' စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ယ ယသ ဣတ ဿ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယသ ဣတံ ဟုသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ မာရဗိဘရော၊ မာရ်နတ်သား၏ တဏှာဟူသော သမီး, အရတိ ဟူသောသမီး, ရာဂါဟူသော သမီး, သုံးယောက် တို့ကို။

အာရဏ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပန်၊ ဒေသနာသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်၏။ ပုန်းတဖန်။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုရာဇ်တိုင်း၌။ မာဂဏ္ဍိယ ပြာဟ္မဏသ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားအား။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကုရုရဋ္ဌေ၊ ကုရုရာဇ်တိုင်း၌။ မာဂဏ္ဍိယ ပြာဟ္မဏသ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏။ မိတာ၊သမီး သည်။ မာဂဏ္ဍိယာ ဧဝနာမ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ-ကိုရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဥတ္တမရူပဓရာ၊ မြတ်သော အဆင်းကို ဆောင်၏။ တံ၊ ထို မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသမီးကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ တောင်းတကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနေကပြာဟ္မဏ မဟာသာလာစေဝ၊ များစွာကုန်သော ပြာဟ္မဏ မဟာသာလမျိုး ဖြစ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ခတ္တိယ မဟာသာလာစ၊ များစွာကုန်သော ခတ္တိယမဟာသာလမျိုး ဖြစ်ကုန်သော သင်္ဘေး သူကြွယ် သားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဓီတရံ၊ သမီးမာဂဏ္ဍိကို။ နော၊ ငါတို့အား။ ဒေတု၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ မာဂဏ္ဍိယဿ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏ အထံသို့။ ပဟိဏိ သု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဓီတု၊ သမီးအား။ နဒါတုံ၊ မလျောက်ပတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော သူတို့ကို။ ပဋိက္ခိပတေဝ၊ ပယ်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္ဆာ-သမယော၊ မိုးသောက်သော အခါ၌။ လောကံ၊ လောကကို။ ဝေါလောကေ-နွေ့ခ၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဉာဏဇာ-လဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် တည်းဟူသော ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသော။ မာဂဏ္ဍိယ ပြာဟ္မဏံ၊ မာဂဏ္ဍိ အမည်ရှိသောပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိံ နုခေါ ဘဝိဿတိတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့ နည်းဟူ၍။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏လည်း ကောင်း။ ပြာဟ္မဏိယာစ၊ ပုဏ္ဏားမ၏ လည်းကောင်း။ တိဏ္ဏံမဂ္ဂဖလာနံ၊သုံးပါးသော မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌။ နိဗဒ္ဓံ၊မပြတ်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ပရိ စရတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ဃာန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တံ ဌာနံ၊ တိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သတ္တာ့၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ရူပသိရီ၊ အသရေရှိသော အဆင်းတော်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဣသ္မိံ လောကေ၊ ဤ လောကဌ။ ဣမိနာ၊ ဤဘုန်းနှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ ပုရိသောနာမ၊ ယောကျ်ားမည်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဓီတာ၊ သမီးအား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ မေ၊ ငါ၏။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။သမဏ၊ အရှင်ရဟန်း။ မမ၊ ငါအား။ ဧကောဓီတာ၊ သမီးတယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿာ၊ ထိုသမီးအား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျောက်ပတ် ထိုက်တန်သော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ ကဿစိ၊ တစ်စုံ တစ်ယောက်သော သူအား။ နု အဒါသိ၊ ငါမပေး။ တုံ ပန၊ သင်သည်ကား။ အဿာ၊ ထိုငါ့သမီးအား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ပါဒပရိစာရိကံ ကတွာ၊ ခြေးရင်း အလုပ်အကျွေးကိုပြု၍။ ဒါတုကာမော၊ ပေးခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ နံ၊ ထို ချစ်စွာသော သမီးကို။ အာနေမိ၊ ဆောင်အံ့။ တာဝ၊ ထို မျှလောက်။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်ဌာသာလျှင်။ တိဋ္ဌာဟိတိ၊ ရပ်လင့်ဦးလော့ဟု။ အာဟ၊ဆို၏။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ နေဝအာဘိနန္ဒတိ၊ ဝမ်းမသာ။ နု ပဋိကောသိ၊ စိတ်မဆိုး။ ဗြဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေဓီတု၊ ငါ့သမီးအား။ အနုစ္ဆဝိကော၊ ထိုက်တန်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားကို။ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ပြီ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား။ နံ၊ ထိုသမီးကို။ ဒဿာမာတိ၊ပေးကုန်အံ့ဟူ၍။ဓီတရံ၊ သမီးကို။ အလင်္ကာရပေတွာ၊ တန်းဆာဆင်စေ၍။အာဒါ-ယ၊ ခေါ်၍။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏေးမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအ

ရပ်သို့။ အဂမသိ၊ သွားလေ၏။ ဟောဇနောပိ၊ လူမျှား သည်လည်း။ ကောတုဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဝုတ္ထဋ္ဌာနေ၊ မှာခဲ့သောအရပ်၌။ အဋ္ဌတ္ဘာ၊ မရုပ်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ပဒစေတိယံ၊ ရှေစက်တော်ရာကို။ ဒဿေတ္ဘာ၊ ပြ၍။ အညသ္မိံ ဌာနေ၊ တပါးသောအရပ်၌။ အဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ ပုဗ္ဗ ဒိနံ၊ ဘုရားတို့၏။ ဣဒံပဒစေတိယံ၊ ဤခြေတော်ရာ စေတီကို။ အသုကောနာမ၊ ဤမည်သော သူသည်။ ပဿတု၊ ဖူးမြင်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဘာ၊ ဓိဋ္ဌာန်၍။ အဂ္ဂန္ဒဋ္ဌာနေယေဝ၊ နင်းချတော်မူရာ အရပ်၌သာလျှင်။ ပညာယတိကိရ၊ ထင်သတတ်။ သေသဌာနေ၊ ဓိဋ္ဌာန်၍ နင်းချသောအရပ်မှ တပါးသောအရပ်၌။ တံ၊ ထိုရှေစက်တော်ကို။ ပဿန္တောနာမ၊ ဖူးမြင်ရသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂတမာနာယ၊ လိုက်လာသော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမသည်။ သော ပုရိသော၊ ထိုအမောင်သားမက်ယောကျ်ားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌော၊ ဤသို့ မေးအပ်သော ပုဏ္ဏားသည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ တိဋ္ဌတီတိ၊ ရပ်လင့်ပါလော့ ဟူ၍။ ဒေဝစန္ဒိ၊ ပြာခဲ့၏ဟူ၍။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပဒဝလဉ္ဇံ၊ ခြေတော်ရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အာသပဒဝလဉ္ဇန္တိ၊ ထိုယောကျ်ား၏ ခြေရာပင်တည်းဟု။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ လက္ခဏမန္တဟုသလတာယ၊ လက္ခဏာကြီးငယ်ကို သိကြောင်းဖြစ်သောဗေဒင်၌ လိမ္မာပြတ်းတီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဣတိဝတ္ဘာ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ တွံ၊ နင်သည်။ ဥဒကပါတိမှိ၊ ရေခွက်၌။ သုသုမာရံ၊ မိကျောင်းကို။ ပဿသိ၊ မြင်ဘို၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သောသမဏော၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒ္ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ တေ၊ အား။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ ဝုတ္တောပိ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဧတနာပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အဓိဝါသိတံ၊ ဝန်ခံပြီ။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဗြာဟ္မဏ၊ အမောင်ပုဏ္ဏား။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

ကိုဥာဝပိဝဒေသိ၊ အကယ်၍ဆိုဏ်ရှင့်။ ပန္၊ ထိုသို့ဆိုသော်သည်း။ ဣဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ နိဂ္ဂိလေသသော၀၊ ကိလေသာကုန်ပြီးသော သူ၏သာလျှင်။ ပဒံ၊ ခြေရာတည်း။ ဣတိ၀တ္ထု၊ ဤသို့ဆိုပြီး၏။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ ရတ္တာ၊ အလိုကြိုးသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ ဥက္ကုဋ္ဌိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်သော သူ၏ ခြေရာကဲ့သို့ ဖနောင့်ရာ နက်၍ ဖ၀ါးရာ တိမ်သည်။ ဘ၀ေ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဋ္ဌာ၊ ဒေါသကြိုးသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ သဟသာနုပိဋ္ဌိတံ၊ ဖနောင့်ရာတိမ်သဖြင့် အလယ်ပြတ်၍ ဖ၀ါးရာ နက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဋ္ဌာ၊ မောဟကြိုးသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ အ၀ကဏ္ဏိတံ၊ နောက်ခွ ၀င်ဆွဲအပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိ၀ဋ္ဋဆ္ဆေ၊ ဒဿ၊ ၀ဋ်ပြတ်ပြီးသောသူ၏။ ဣဒံ ပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ ဣဒိသံ၊ဤသို့သောသဘော ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား သည်။ ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ မာ ဝိခ၀ိ၊ မမြည်တမ်းလင့်။ တုဏ္ဏီဘူတာ၀၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဣတိ ဂစ္ဆန္ဒော၊ ဤသို့ဆို၍ သွားသော ပုဏ္ဏားမောင်နှံတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူကား။ သော ပုရိသောတိ၊ ထိုယောကျ်ားပင်တည်းဟု။ တဿ၊ ထို ပုဏ္ဏားမအား။ ဒသ္သေတ္မာ၊ ပြ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါသည်။ တ၀မိတ၊ သင့်သမီးဖြင့်။ နု အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၀တ္မာ၊ ဤသို့ မဆိုမူ၍။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကေန္ဒေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ကာရဏံ၊ ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းကို။ ကထေဿာမိ၊ ငါဆိုအံ့။ သုဏိဿသိ၊ သင်နာအံ့လော။ ဣတိ၀တ္မာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသောကြောင့်။ဘော သမဏ၊ အိုရဟန်း။ကထေသိ၊ ဟောလော့။ သုဏိဿာမိ၊ နာပါအံ့။ ဣတိ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့နှားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ အဘိနိက္ခမနတော ပဋ္ဌာယ၊ တောထွက်သည်မှ စ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အဟာရိတ္မာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ပြရာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သခ်ၨပ-

ကထာ၊ အကျဉ်းစကားတည်း။ မဟာသတ္ထော၊ဘုရားလောင်းသည်။ရဇ္ဇသိရိ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ကဏ္ဍကံ၊ ကဏ္ဍကမြင်းကို။ အာရုယှ၊ တက်စီးပြီး၍။ ဆန္ဒ သဟာယော၊ ဆန္ဒလျှင် အဖော်ရှိလျက်။ အဘိနိက္ခမန္တော၊ တောထွက်သည်ရှိသော်။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ ပြည်တံခါးဦး။ ဌိတေန၊ ရပ်သော။ မာရေန၊ မာရ်နတ်သားသည်။ သိဒ္ဓတ္ထ၊ ရှင်သိဒ္ဓတ်။နိဝတ္တ၊ပြန်လော့။ ဣတော၊ ဤနေမှ။ ဧတ၊ သင်အား။ သတ္ထမေ ဒိဝသော၊ ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။ ပါတုဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ-ဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။မာရေ၊ မာရ်နတ်သား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံ၊ ဤစကြာရတနာ ရောက်လာလတ္တံ့သည်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ တေန၊ ထိုစကြာရတနာဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ အာဟ။ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ကိမတ္ထာယ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ နိက္ခမသိ၊ တောထွက်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္ဗညုတညာဏတ္ထာ-ယ၊ သမ္ဗညုတญาณ် အကျိုးငှာ။ နိက္ခမိ၊ တောထွက်၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဘဒ္ဒတောပဌာယ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ကာမဝိတက္ကာဒီနံ၊ ကာမဝိတက် အစရှိသည်တို့တွင်။ ဧကမ္ပိဝိ-တက္ကံ၊ တခုသော အကြံ ကိုလည်း။ သစေ ဝိတက္ကေဿသိ၊ အကယ်၍ ကြံသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧတ၊ သင်အား။ ကတ္တုမ္ပိ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအုံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်။တခဏော-ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ ဩတာရာပေက္ခော၊ အခွင့်ကိုကြည့်လျက်။ သတ္တဝဿာ-နိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အနုပဒန္ဓိ၊ ၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ဒုက္ကရကာရိကံ၊ ပြုခြင်းငှာ ခဲယဉ်းသော အမှုသာလျှင် ဖြစ်သော ဒုက္ကရ စရိယာကို။ စရိတ္တာ၊ ကျင့်၍။ ပစ္စတ္တံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ပုရိသ ကာရံ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏ အားအစွမ်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗောဓိ-မူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌။ သမ္ဗညုတညาณံ၊ သမ္ဗညုတညาณ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ ထိုးထွင်းသောအားဖြင့် သိ၍။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒိယမာနော၊ ခံစားတော်မူအပ်သော။ ပဌမသတ္တာဟော၊

ပဠုမသတ္တာဟ ဖြစ်သော။ အဇပါလနိုဂြောဓမူလေ၊ ဆိတ် ကျောင်းသားတို့ စိုက်အပ်သော ညောင်ပင်ရင်းခံ။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။

(ရှေ) တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မာဏော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ အယံ၊ ဤ သူကို။ ဇောကံကာလံ၊ ဤမျှ လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အနုဗန္ဓိတ္ဝာ၊ အစဉ်လိုက်၍။ သြတာရပေက္ခော၊ အခွင့်ကို ကြည့်သော်လည်း။ ဣမဿ၊ ဤသိဒ္ဓတ် မင်းသားအား။ ကိဉ္စိ ခလိတံ၊ တစုံတခု ချွတ်ယွင်းသည်ကို။ နာဒ္ဒ-သံ၊ မမြင်။ ဣဒါနိ၊ ခဏ။ သေ၊ ဤသိဒ္ဓတ် မင်းသားသည်။ မမ ဝိသယံ၊ ငါ၏ နိုင်ငံကို။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်ခဲ့ပြီ ဟူ၍။ ဒေ၊ မနုဿပဝတ္တော၊ နှလုံးမသာ ခြင်းသို့ရောက်လျက်။ မဟာမဂ္ဂေ၊ ခရီးမဟ၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ အဿ၊ ထိုမာရ်နတ်သား၏။ တဏှာ၊ တဏှာမည်သောသမီးလည်းကောင်း။ အရတီ၊ အရတီမည်သော သမီးလည်းကောင်း။ ရာဂါ၊ ရာဂါမည်သောသမီး လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာ တိသော မိတရော၊ ဤသုံးယောက်သောသမီး တို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ပိတာ၊ သည်။ နု ပညာယတိ၊ မထင်။ ဝါ၊ မမြင် ပါတကား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ နု ခေါ၊ အဘယ်မှာ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလောကိယမာနော၊ ကြည့်ကုန်သည် ရှိသော်။ တံ၊ ထို အဖကို။ တထာ နိသိန္နံ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် နေသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တာတ၊ ဖခင်။ ဒုက္ခီ၊ နှလုံး ဆင်းရဲခြင်း သည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်။ တာသံ၊ ထို သမီးတို့အား။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအဖကို။ တာ၊ ထိုသမီးတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ဖခင်။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုသိဒ္ဓတ်မင်းသားဘုရား ကို။ အတ္တနော ဝသေကတ္ဝာ၊ ငါတို့၏ အလိုသို့ လိုက်သည်ကို ပြု၍။ အာ-နေ့ယာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အမ္မာ၊ အို ချစ် သမီးတို့။ ဣမေ၊ ဤဘုရားကို။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက် သောသူသည်။ ဝသေ၊ အလိုသို့။ ကာတုံ၊ လိုက်စေခြင်းငှာ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ဖခင်။ အယံ ဣဒ္ဓိယောနာမ၊ အကျွန်ုပ်မိန်းမ တို့မည်သည်ကား။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ရာဂပါသော-

ဒီဟိ၊ ရာဂဟူသော ကြေ့ကွင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္ဘာ၊ ဖွဲ့၍။အာဒေနသောမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ တုမ္မေ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ မာစိန္တယိတ္ထ၊မစိုးရိမ်လင့်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ သတ္ထာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဘာ၊ ကပ်၍။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ တေ၊ သင်၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်းဦး နေ၍။ ပရိစာရေမ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့၏။ဝစနံ၊ စကားကို။ နေဝမနသာကာသိ၊ နှလုံးမပြု။ အဂ္ဂိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ ဥမ္မိလိတ္ဘာ၊ ဖွင့်၍။ နဲ ဩလောကေသိ၊ မကြည့်။ ပုန၊ တဖန်။ မာရဓီဘရော၊ မာရ်နတ်မင်းသမီးတို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ အဓိပ္ပါယာ၊ အလိုတို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ၊ အကြီးအငယ်ကို အလိုရှိကုန်၏။ ကေသဠ္ဠိ၊ အချို့သော ယောကျ်ားတို့သည်။ ကုမာရိကာသု၊ သတို့သမီးငယ် တို့၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေသဠ္ဠိ၊ အချို့သော ယောကျ်ားတို့သည်။ ပထမဝယော၊ ပထမအရွယ်၌။ ဌိတာသု၊ တည်သော မိန်းမတို့၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသဠ္ဠိ၊ အချို့သော ယောကျ်ားတို့သည်။ မဇ္ဈိမဝယော-ဌိတာသု၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌ တည်သော မိန်းမတို့၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ဟော-တိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသဠ္ဠိ၊ အချို့သော ယောကျ်ားတို့သည်။ ပစ္ဆိမဝယေဌိတာ-သု၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၌ တည်သော မိန်းမတို့၌။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ တံ၊ ထို ရဟန်း ဂေါတမကို။ ပလောဘေသောမ၊ ဖြားယောင်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဂေမေကာ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်စီ။ ကုမာရိက ဝဏ္ဏာဒီဝသေန၊ မိန်းမငယ်အဆင်း စသည်အစွမ်းဖြင့်။ သတံသဘံ-အတ္ထာဘာဝေ၊ အရာအရာသောကိုယ်တို့ကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္ဘာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ အဝိဇာတာ၊ သားမဖွားသေးကုန်သော။ ကုမာရိယောစ၊ သတို့သမီးယောကျ်ားကို လည်းကောင်း။ သကိ ဝိဇာတာ၊ တကြိမ်သားဖွားဟန်ရှိကုန်သော။ မဇ္ဈိမိတ္ထိ-ယောစ၊ အလတ်သော မိန်းမတို့ကိုလည်းကောင်း။ မဟလ္လကိတ္ထိယောစ၊ မိန်းမကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကဘ္ဘာ၊ ပြု၍။- သတ္ထာ၊ ဘုရား။ ခုနစ်ကြိမ်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဘာ၊ ကပ်၍။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ တေ၊ သင်၏။ ပါဒေပရိစာရေမ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးဖြစ်ပါကုန်အံ့။ ဣတိအာ-

ဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ တံပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ ငါဘုရား သည်။ ယထာယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိ မြတ်သော။ ဥပဓိသင်္ခါရေ၊ ဥပဓိသင်္ခါရဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏။ တံတေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ နိ မနသာကာသိ၊ နှလုံးမပြု။ ဣတိအာဟ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။ တွေ့ကေနုပိ၊ ဤမျှဖြင့်လည်း။ အသ၊ ထိုမာရ်နတ်သား၏။ အနဂစ္ဆန္တိယော၊ မသွားလိုကုန်သော။ တာ၊ ထိုသမီးသုံးယောက်တို့ကို။ အပေထ၊ ဖဲလေကုန်။ ကိं၊ အဘယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂါထမဘာ၊ လုံ့လပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို လျက်။ ဝေရူပံနာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်ကို။ ဝိတရာဂါနံ၊ ရာဂကင်းသော သူတို့၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တထာဂတသ္သပန၊ ငါဘုရားအား။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစ ရှိသည်တို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ နေဿထ၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောထေ၏မူ၏။

၁၈၀။ ။ဘောမာရမိတရော၊ အို့မာရ်မင်းသို့ကား။ ယဿ၊ အကြင်ငါ ဘုရား၏။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာသည်။ နာဝဇိယတိ၊ တဖန် အောင်ခြင်းငှာမသိုက်။ အသ၊ ထိုငါဘုရား၏။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာအပေါင်းသို့။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော ကိလေသာသည်။ လောကေ၊ လောကဌ်။ နောယာတိ၊ မလိုက်။အနန္တဂေါစရံ၊အဆုံးမရှိသော အာရုံရှိသော သဗ္ဗညုတညာဏ်ရှိတော်မူထသော။ အပဒံ၊ ရာဂစသော အကြောင်း မရှိထ သော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကေနပဒေန၊ အဘယ် အကြောင်းဖြင့်။ နေဿထ၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။

ဤ ၁၈၁။ ။ယဿ၊ အကြင် ငါဘုရားအား။ ဇာလိနီ။ ကွန်ရက်နှင့် တူထ သော။ ဝိသတ္တိကာ၊ ကပ်ငြိခြင်းရှိထသော။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ကုဟိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဘဝသို့။ နေတဝေ၊ ဆောင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနန္တဂေါ-စရံ၊ အဆုံးမရှိသော အာရုံရှိသောသဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော် ရှိထသော။ အပဒံ၊ ရာဂစသော အကြောင်း မရှိထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ ကေနပဒေန၊

အာဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေသယထ၊ ဆောင်ကုန် အုံ့နည်း။ ဤတိအာဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယ သ ဒီ တ ဒ္ဓိ**၊ ဟူသည်ကား။ ယသ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အကြင်ဘုရားဟု။ ရာဂါဒိကိ၊လသဇာတံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာအပေါင်းကို။ တေနတေန မဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့်။ ဒီတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ ပုန၊ တဖန်။ အသမုဒါစာရတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ နာဝဇ္ဇတိ၊ တဖန် အောင်ခြင်းငှာမထိုက်။ ဒုဗ္ဗိတံနာမ၊ မကောင်းသော အောင်ခြင်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ **နော ယာ တိ တိ**၊ နောယာတိဟူသည်ကား။ နဥယျာတိ၊ နောက်၌ဖြစ်ခြင်းမည်သည်မရှိ။ ယဿ၊ အကြင်ဘုရားအား။ ဒီတံ၊ အောင်အပ်ပြီးသော။ ကိလေသဇာတံ၊ ကိလေသာအပေါင်းသို့။ ရာဂါဒိသု၊ ရာဂစသည်တို့တွင်။ ကောဒီ ကောဝ ကိလေသောပိ၊ တခုသော ကိလေသာသည်လည်း။ လောကေ၊ လောကဝ်။ ပစ္ဆာတောဝ ဟုနာမ နဟောတိ၊ နောက်သို့လိုက်ခြင်း မည်သည်မရှိ။ နာနုဗန္ဓတိ၊ မလိုက်။ ဤတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ **အနန္တ ဂေါစ ရန္တိ**၊ အနန္တဂေါစရံဟူသည်ကား။ အနန္တာရမ္မဏာ၊ အဆုံးမရှိသော အာရုံရှိသော။ သဗ္ဗညုတညာဏာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အပရိယန္တဂေါစရံ၊ အဆုံးမရှိသော အာရုံရှိသော။ **ကေန ပ ဒေ နာ တိ**၊ ကေနပဒေနဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ဘုရား၏။ ရာဂပဒါဒီသု၊ ရာဂစသော အကြောင်းတို့တွင်။ ကေပဒံပိ၊ ·တခုသော အကြောင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ တံ၊ ထိုဘုရားကို ကေနပဒေန၊ အာဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေယျာထ၊ ဆောင်ကုန်အုံ့နည်း။ ဗုဒ္ဓံပန၊ ဘုရားသည်ကား။ ဧကပဒံပိ၊ တခုသောအကြောင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပဒံ၊ အကြောင်းမရှိသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုဘုရားကို။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ကေနပဒေန၊ အာဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေသယထ၊ ဆောင်ကုန်အုံ့နည်း။ ဒုတိယ ဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌။ ဧသော တဏှာနာမ၊ ဤတဏှာမည်သည်ကား။ သံသိဗ္ဗတပရိယောသာနဋ္ဌနဋ္ဌေန၊ ချုပ်ခြင်း ထက်ဝန်ကျင်းမှ ရှက်ခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်။ အယာ၊ ထိုတဏှာအား။ ဇာလံ၊ ကိလေသာဟူသော ကွန်ရက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဤတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဇာလိနီ၊ ဇာလိနီမည်၏။ ဇာလကာရိကာ၊ ကွန်ရက်ကိုပြုလေ့ရှိ၏။ ဤတိပိ၊ ထို့ကြောင့်

လည်း။ ဇာလိနီ၊ ဇာလိနီမည်၏။ ဇာလူဖမာ၊ ကွန်ရက်ဥပမာရှိ၏။ ဤတိပိုး ထိုကြောင့်လည်း။ ဇာလိနီ၊ ဇာလိနီမည်၏။ ရူပါဒီသု အာရမ္မဏေ-သုပိ၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့ဌာ်လည်း။ သတ္ထတာယ၊ တပ် ငြိ ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိက မည်၏။ ဝိသတ္တမနတာယ၊ တပ် ငြိခြင်းစိတ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသာဟရတာယ၊ တဏှာဟူသော အဆိပ်ကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသပုဗ္ဗတာယ၊ တဏှာဟူသော အဆိပ်အပ်ဦးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသဖလတာယ၊ တဏှာဟူသော အဆိပ်သီး ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသပရိဘောဂတာယ၊ တဏှာဟူသော သုံးဆောင်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိက မည်၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သာတဏှာ၊ ထို တဏှာသည်။ ယဿ၊ အကြင်ဘုရား ငါအား။ ကုဟိဋ္ဌိဘဝေ၊ တစုံတခုသော ဘဝသို့။ နေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အပဒံ၊ ဆုဂ စသော အကြောင်း မရှိသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ ကေန ပဒေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေသဏ၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။ ဤတိ အတ္ထော၊ ဤကဗီးအနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသဝဏ်နေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူနံ-ဒေဝတာနံ၊ များစွာကုန်သော နတ်တို့အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ မာရ ဓီတရောပိ၊ မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးတို့သည်လည်း။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်ဌာ်လျှင်။ အန္တရဓာ-ယိ သု၊ ကွယ်ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဤမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ တရားဒေသနာကို။အာ-ဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌာ်။ သေမှာ ဒီဟိ၊ သလိပ်ခွဲခန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အပလိဗုဒ္ဓေန်၊ နှောက်ရှက်ခြင်းမရှိသော။ သုဝဏ္ဏခန္ဓသဒိသေန၊ ဇမ္ဗူရစ်ရှေတုံးနှင့် တူသော။ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဤမာတိသောမာရဓီတရော၊ ဤသုံးယောက်သော မာရ်မင်းသမီးတို့ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ မေ၊ အား။ မေထုန-သ္မိံ၊ မေထုန်မှီဝဲလိုခြင်းဌာ်။ ဆန္ဒော၊ အလိုသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ တဝ၊ သင်၏။ ဓီတုသရီရံ၊ သမီး၏ ကိုယ်သည်။ ဒဋ္ဌုံ သာကာရကုဏ်ပ ပရိပ္ပုရံ၊သုံး

ဆယ်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော အပုပ်ဖြင့် ပြည့်ခြင်းရှိ၏။ ဗဟိ၊အပ ၌။ ဝိစိတ္တော၊ ဆန်းကြယ်သော။ အသုစိဃဋ္ဌောဝိယ၊ မစင်အိုးနှင့် တူ၏။ ဟိ၊ သင့်စု။ မမ၊ ငါ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေကို။ အသုစိမက္ခိတော၊ မစင်ဖြင့် လိမ်းကျံ သည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအုံ့။ အယဉ္စ၊ ဤသင့်သမီးသည် လည်း။ ဥမ္မာရဋ္ဌာနေ၊ တံခါးခုံအဖြစ်၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ငြားအုံ့။ တထာ-ပိ၊ ထိုသို့ တည်ငြား သော်လည်း။ အသာ၊ ထိုသူ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ နဖုသေယ်ျ၊ မသွုတ်ရာ။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤ သို့ဆိုရ။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

☰ မာဂဏ္ဍိယ၊ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား။ တဏှာ၊ တဏှာမည်သော သမီးကို လည်း ကောင်း။ အရတိ၊ အရတိမည်သော သမီးကို လည်းကောင်း။ ရာဂ၊ ရာဂ မည်သော သမီးကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ငါ၏အား။ မေထုန သိုဒ်၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း၌။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ နတ္ထိ၊ မဖြစ်။ မုတ္တကရီသပုဏ္ဏံ၊ ကျင်ယယ် ကျင်ကြီးဖြင့် ပြည့်သော။ ဣဒံ၊ ဤသင့်သမီးကို။ ကိမေဝ၊ အဟယ်ပြုအုံ့သည်လျှင်တည်း။ ပါဒါပိ၊ ခြေကိုဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုသင့်သမီး ကို။ သမ္ဘုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ နဿေ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေါနာတော် အဆုံး၌။ ဥဘောပိ ဇာယပတိကာ၊ နှစ် ယောက်သောပုဏ္ဏား သမီးခင်ပွန်းတို့သည်။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ် ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။

ပထမံ၊ သော။ မာဂဏ္ဍိယဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁ ၄-ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏ ၂-ဒေဝေါရောဟကဝတ္ထု။

(မာဂဏ္ဍိယဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဒေဝေါရောဟက ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ယေ-စျာန" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ယေ စျာနမ္ပသုတာ တိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ ယေ စျာနပသုတာ-ဟူသော ဤ တရားဒေသနာ တော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံ-

ကဿ နုဂရ ဒ္ဝါရေ၊ သံကဿ မြို့တံခါးဦး။ ပဟူဒေဝမနုဿော၊ မျှားစ္ဆာသော နတ်လူတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ဒေ-သနာပန်း ဒေသနာ သည်ကား။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမုဒ္ဒတာ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ ကောသိ သမယေ၊ တခုသောအခါ၌။ရာဇ-ဂဟသေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ် သဒ္ဓေးဘယ်။ ပရိဿယ မောစနတ္ထဉ္ဉော၊ မိကျောင်း စသော ဘေးရန်မှ လွတ်စေခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ပဓာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ ဂလိတာနိ၊ လျှောကျကုန်သော။ အာဘာရဏာဒီနိ၊ ဒါလိမုတ်ပုတီး ဘယက်စသော တန်းဆာတို့ကို။ ရက္ခနတ္ထဉ္စ၊ စောင့်ရှောက် ခြင်းငှာ လည်း ကောင်း။ ဇာလကရဏတ္ထံ၊ သံဟွန်ယဲကိုဖြင့် ပြီးသောချိုင့်ကို။ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ရံစေ၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ဥဒကကိဠံ၊ ရေကစားခြင်းကို။ ကီဠိကစား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကောရတ္တစန္ဒန ရုက္ခော၊ တခုသော စန္ဒကူးနီပင်သည်။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၏။ ဥပရိတိရေ၊ အညာကမ်းနား၌။ ဇာတော၊ ပေါက်၏။ ဝဂ်ေါဒကေန၊ ဂင်္ဂါရေယဉ်သည်။ ဓောတမူလော၊ တိုးဝှေ့အပ်သော အမြစ်ရှိ လျက်။ ပတိတ္တာ၊ လည်း၍။ တတ္ထ တတ္ထပါသာဏေသု၊ ထိုထိုကျောက်ဆောင် တို့၌။ သံဘဋ္ဌမာနော၊ တိုက်ခိုက်၍ ကွဲလျက်။ ဝိပ္ပကိရိ၊ ဖရိုဖရဲ မျှော၏။ တဇ္ဇေတာ၊ ထိုမျှောရာမှ။ ပါသာဏေဟိ၊ ကျောက်တို့ဖြင့်။ ဃံသိယမာနော၊ ထိ ခိုက်ခြင်းရှိသော။ ဥဒကဝေဂေဟိ၊ ရေလှိုင်းထမ်းပိုးတို့ဖြင့်။ ပေါထိယမာနော၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းရှိသော။ ကောဃဋ္ဌပမာဏဃဋ္ဌိကာ၊ တခုသော အိုးစရည်းကြီး ပမာဏရှိသော စန္ဒကူးတုံးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဝုယ္ဟမာနာ၊ မျှောသည်ရှိသော်။ သေတ ဝါလုပရိယောဝနဋ္ဌာ၊ မှော်သေးမှော်ညှင်း မြေးယှက်လျက်။ အာဝဋ္ဋာ၊ လဲ၍။ တဿ၊ ထိုသဘော်၏။ ဇာလေ၊ သံကွန် ရက်၌။ လဂ္ဂိ၊ ငြိ၏။ သေဋ္ဌိ၊သဘော်သည်။ တေ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ် နည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဖုဋ္ဌဃဋ္ဌိကာတိ၊သစ်ကိုးတည်း ဟု ဆိုသည်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားလျှင်။ တံ၊ ထိုသစ်တုံးကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ တေ၊ ဤသစ်တုံးသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သော သစ်ဝုံး နည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ဥပမာရဏတ္ထံ၊ စူးစမ်းခြင်းငှာ။ဝါသိကဏ္ဍေန၊ ပဲကွင်းဆွဲဖြင့်။ တဇ္ဇာပေသိ၊ ရွှေစေ၏။တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ အလတ္တက ဝဏ္ဏော၊ ခြိုပ်ရည်အဆင်းနှင့်တူသော။ ရတ္တစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးနီသည်။ ပညာယ၊ ထင်

ရှား၏။ သေဋ္ဌပန၊ သဗ္ဗေးသည်ကား။ နေဝသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသော အယူရှိ သည်လည်း မဟုတ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူ ရှိသည်လည်း။ နှ၊ မဟုတ်။ မဗ္ဗတ္ထာ ခ ဝတုကော၊ လျစ်လျူ။ ရှုခြင်းသဘောရှိ၏။ သော၊ ထိုသဗ္ဗေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယုံ၊ ငါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ရတ္တစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးနီသည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်၏။ ဣမိနာ၊ ဤစန္ဒကူးနီဖြင့်။ ကိံ နုခေါ ကရောမိ၊ အသို့ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုသဗ္ဗေး၏။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့တည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရဟန္တောသိ၊ ရဟန္တာတို့ဟူ၍။ ဝတ္တာ-ရော၊ ဆိုသောသူတို့သည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေ အရ-ဟန္တံပိ၊ တယောက်သော ရဟန္တာကိုမျှလည်း။ နပဿာမိ၊ ငါမမြင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘမ၊ ပွတ်ခုံကို။ ယောဇေတွာ၊ တပ်၍။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ လိခါပေတွာ၊ ပွတ်ခံစေ၍။ သိက္ခာယ၊ ဆိုင်း၌။ ထပေတွာ၊ ၍။ ဝေဠုပရိပရာယ၊ ဝါး အဆက်ဆက်ဖြင့်။ သဋ္ဌိဟတ္ထမတ္တေ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်မျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ သြလမ္ဗာပေတွာ၊ ဆွဲစေ၍။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ အာဂန္ဒွာ၊ ၍။ ဣမံ၊ ဤစန္ဒကူးသပိတ်ကို။ ဂဏှန္တု။ တိ၊ ယူစေကုန်သတည်းဟု။ ဝဏ္ဏာမိ၊ ဆိုအံ့။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ ဂဟေဿတိ၊ ယူလတ္တံ့။ ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့်တကွ။ သရဏံ ဂမိဿာမိ၊ ဆရာပြု၍ ကိုးကွယ်အံ့။ ဣတိ ဝဏ္ဏာမိ၊ ဤသို့ဆိုအံ့။ စိန္တိတ-နိယမေနေဝ၊ ကြံသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပတ္တံ၊ ကို။ လိခါပေတွာ၊ တင်ခံ စေ၍။ စေဠုပရိပရာယ၊ ဝါးအဆက်ဆက်ဖြင့်။ ဥဿာပေတွာ၊ ၍။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ အရဟ၊ ရဟာန္တာ မှန်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂန္ဒွာ၊ ၍။ ဣမံ ပတ္တံ၊ ဤသပိတ်ကို။ ဂဏှတု တိ၊ ယူစေသတည်းဟု။ အာဟ၊ ၏။

ဆသတ္ထာရော၊ ခြောက်ယောက်သောဆရာတို့သည်။ အမှာကံ ယေဝ၊ ငါတို့ အား သာလျှင်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျှောက်ပတ်၏။ အမှာက မေဝ၊ ငါတို့အား သာလျှင်။ နံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ ဝဒိံ သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်

၏။ သော၊ ထိုသဒ္ဒေးသည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂန္ဓွာ၊ လာ၍။ ဂဏ္ဍာထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧအထ၊ ထို အခါ၌။ ဆဒ္ဒေဒိဝသေ၊ ခြောက်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ နာဠပုတ္တော၊ ကချေသည်မ သားဖြစ်သော။ နိဂန္ဌော၊ တက္ကတ္ထန်းသည်။ အဓန္ဓဝါသိကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဘော၊ သင်ခြင်း၊ သဒ္ဒေးကို။ ဧဝံ ဝဒေထ၊ ဤသို့ဆိုလေကုန်။ ဘဒ္ဒမ္ပာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား။ အနုဇ္ဇ-ဝိကော၊ လျှောက်ပတ်၏။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ အနည်းငယ်၏။ ကာရဏာဝေ၊ အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ မာဂဏိ၊ မပြုပါလင့်။ ဧတံ ပတ္တုံ၊ ဤသပိတ်ကို။ မေ၊ အား။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကိုဆို၍။ ဘော၊ ထိုတက္ကတ္ထန်း တပည့်တို့သည်။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ဘော်ဒ်ိ ၊ သဒ္ဒေးကို။ ဘဏာ၊ ထိုတက္ကတ္ထန်းဆရာပြော တိုင်း။ ဝဒ်ိ ်သု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘောဒ်ိ၊ သဒ္ဒေးသည်။ အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂန္ဓွာ၊ လာ၍။ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ သမတ္ထောဝ၊ စွမ်းနိုင်သော သူသည်သာလျှင်။ ဂဏ္ဍာတူတိ၊ ယူစေသတည်းဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ နာဠပုတ္တော၊ ကချေသည်မ၏သားဖြစ်သော တက္ကတ္ထန်းသည်။ ဃယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂန္ဓွ၊ ကာ-မော၊ သွားလိုသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အန္ဓေ ဝါသိကာနံ၊ အန္ဓေ ဝါသိက တပည့်တို့အား။ သည်း၊ အမှတ်ကို။ ဒေဒါသိ၊ ပေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကော-ဟတ္ထဉ္စ၊ လက်တဘက်ကိုလည်းကောင်း။ ကော်ပါဒဉ္စ၊ ခြေတဘက်ကိုလည်း ကောင်း။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ကြွ၍။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ကမ္ဘာဝေယ်ယ၊ ပျံခြင်းငှာ အလိုရှိသကဲ့ သို့။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ကိ ်ကရောထ၊ အသို့ပြုအံ့နည်း။ ဒါရုမယပတ္တဿ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီး သော သပိတ်၏။ ကာရဏာ၊အကြောင်းကြောင့်။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ အရဟတ္တဂုဏံ၊ ရဟန္တာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မဟာဇနဿ၊ လူမျှားအား။ မာဒဿယိတ္ထ၊ မပြပါလင့်။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌လည်းကောင်း။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌လည်းကောင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲ၍။ အားကစုန္ဒ၊ ငင်လျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါတေယျာထ၊ လည်းစေကုန် လော့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ သော၊ ထိုဘက္ကတ္ထန်း ပရိဗိုဇ်သည်။ တတ္ထ၊ ထို စန္ဒကူး သပိတ်ရှိရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ဘော်ဒ်ိ ၊ သဒ္ဒေးကို။

အာဟ၊ ဆိုး၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဓေးကြီး။ မယုံ၊ ငါ့အား။ အယံ ပတ္တော၊ ဤသပိတ်သည်။ အနုစ္ဆဝိကော၊ လျောက်ပတ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့အား။ နာနုစ္ဆဝိကော၊ မလျောက်ပတ်။ တေ၊ သင့်အား။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ အနည်း ငယ်၏။ ကာရဏာဝ၊ အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတနံ၊ ပျံတက်ခြင်းကို။ မာရုစိ၊ မနှင်သင့်၏လင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဥပ္ပတိတ္တာဝ၊ ပျံတက်ရှိလျှင်။ ဂဏှာထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ နာဋပုတ္တော၊ ကခေါ်သည်မ သားဖြစ်သော ဒီဋ္ဌိတက္ကတွန်းသည်။ ဟေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ အပေထ၊ ဖဲကုန်လော့။ အပေထ၊ ဖဲကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အန္ဓေဝါသိကေ၊ အန္ဓေဝါသိကတပည့်တို့ကို။ အာဟနေတ္တာ၊ ဖဲစေ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိသ်ာမိတိ၊ ပျံတက်အံ့ဟု၍။ ကေဟတ္ထဋ္ဌ၊ ဝယ်တ ဘာက်ကိုလည်းကောင်း။ ကေ ပါဒဋ္ဌ၊ ခြေတဘက်ကို လည်းကောင်း။ ဥက္ခိပိ၊ ကြွ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတက္ကတွန်းကို။ အန္ဓေဝါသိကာ၊အန္ဓေဝါသိက တပည့်တို့သည်။ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ကိ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ ဤကောင်းကင်သို့ ပျံခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဆဝဿ၊ လူ၏ဦးခေါင်းခွံနှင့်တူသော။ လာမကဿ၊ ယုတ်မာစွာသော။ ဒါရု မယပတ္တဿ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော သပိတ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဋိစ္ဆန္နကုဏ္ဍေ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ရဟန္တာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ မဟာဇနဿ၊ လူများအား။ ဒဿိတေန၊ ပြသဖြင့်။ ကော အတ္ထော၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုတက္ကတွန်းကို။ ဟဘ္ဘပါဒေသု၊ လက်, ခြေတို့၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ဆွဲ၍။ အာကဇ္ဆေတ္တာ၊ ငင်လျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါ၊ တသုံ၊ လည်းစေကုန်၏။ သော၊ ထိုဘက္ကတွန်းသည်။ သေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဓေးကို။ အာဟ၊ ဆိုမ၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဓေးကြီး။ ဣဒေ၊ ဤအန္ဓေဝါသိကတပည့် တို့သည်။ ဥပ္ပတိတုံ၊ ပျံဘက်ခြင်းငှာ။ နု ဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ ဇုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥပ္ပတိတ္တာဝ၊ ပျံ၍သာလျှင်။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ ဆဒိဋ္ဌိသာနိ၊

ခြောက်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဝါယမိတ္တာပိ၊ လုံ့လပြုသော်လည်း။ ပတ္တံ၊ သ္ဝပိတ်ကို။ နှ လဘိ သုယေဝ၊ မရ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိမသော။ မဟာမောဂ္ဂလာ နသာစ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်လည်း ကောင်း။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါ ဇသာစ၊ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါ၏ မထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိသာမိတိ၊ သွားကုန်အံ့ ဘူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ကေသ္မိ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ တခုသော ကျောက်ဖျာ၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရုပနကာလေ၊ ဝတ်သောကာလ၌။ ဧတ္ထကာ၊ သေသောက်ကြူးတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အမ္ဟော၊ အိုအခြင်းတို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ဆ သတ္ထာရော၊ ခြောက်ဦးသော ဆရာတို့သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဟရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ အမှာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝိစရိံ သု၊ လှည့်ပတ်သွားလာကုန်၏။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိနောပန၊ သဒ္ဒေး၏ကား။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဥဿာပေတွာ၊ ဝါးဒေါပတ်ခတ်ပိုက်လျက်။ ထပိတော၊ ထားသော။ ဒီဝဝေသ၊ နေ့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သတ္တမော၊ ခုနှစ်ရက်မြောက် ရှိခဲ့၏။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ သစေပနအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဂဏှတု၊ ယူစေသတည်း။ ဣတိဝဒန္တိယ၊ ဤသို့ဆိုစဉ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အရဟာတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပ္ပတန္တော၊ ပျံတက်သော။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော ရဟန္တာသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဇ္ဇ၊ ယခုပင်လျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့၏။ နတ္ထိဘာဝေါ၊ မရှိသောအဖြစ်သည်။ ဥဘတော၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ တံကထံ၊ ထိုပြောသောက်ကြူးတို့၏စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ အာယသ္မန္တံပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇံ၊ အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါ၏ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော ဘာရဒ္ဒါ၊ ငါ့ရှင်ဘာရဒ္ဒါ၏။ ဇေတယာ၊ သင်သည်။ သုတံ၊ ကြား၏လော။ ဣမေ၊ ဤသေးသောက်ကြူးတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တာ-

ဝိယ၊ စုံစမ်းလိုသကဲ့သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တ္ဌ၊ သင်သည်လည်း။ မဟိဒ္ဓိ-
ကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ မြတ်သောအာနုဘော်ရှိ၏။
ဂစ္ဆ၊ ဤသွားပါလော။ တံပတ္တုံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
ဖြင့်။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။
အာဝုသော မဟာမောဂ္ဂလာန၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ တုံ၊ သင်သည်။
ဣဒ္ဓိမန္တာနံ၊ တန်းခိုးကြီးကုန်သော သူတို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ တုံ၊ သင်
သည်။ ကေါ၊ ဤ သပိတ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ တယိပန၊ သင်သည်ကား။
အဂဏှန္တော၊ မယူလိုသည်ရှိသော်။ အဟံဂဏှိဿာမိတိ၊ ငါယူအံ့ဟူ၍။ ဝဒတိ၊
ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်
သော်။ အာယသ္မာ ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင် ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါ
သည်။ အတိသုပါဒကံ၊ အတိသုသာဏ် အခြေဖြစ်သော။ စတုတ္ထဈာနံ၊ စတုတ္ထ
ဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝင်စား၍။ ပါဒဋ္ဌာယ၊ ခြေမဖြင့်။ တိဂါဝုတံ၊
သုံးဂါဝုတ် ရှိသော။ ပိဋ္ဌိပါသာဏံ၊ ကျောက်ဖျာကို။ ပါဒေန၊ ခြေဖျား
ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တော၊ ညှပ်လျက်။ တုလပိဏ္ဍံ ဝိယ၊ လဝါ့ဝမ်းစုကဲ့သို့။ အာကာ-
သေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ တည်စေ၍။ ရာဇဂဟနဂရဿ၊ ရာဇ
ဂြိုဟ်ပြည်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်။ အနုပရိယာယိ၊
အစဉ်လှည့်၍သွား၏။ သော၊ ထိုကျောက်ဖျာသည်။ တိဂါဝုတပမာဏဿ၊
သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ နဂရဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ပိဓေနံ ဝိယ၊
ဖုံးအုပ်ဘိသကဲ့သို့။ ပညာယိ၊ ထင်၏။ နဂရဝါသိနော၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သူတို့
သည်။ ပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ အဝတ္ထရိတ္ဝာ၊
ဖိလတ်၍။ ဂဏှတိတိ၊ အသက်ကို ယူငြားအံ့သတည်း ဟူ၍။ ဘီတာ၊ကြောက်
ကုန်လျက်။ သုပ္ပါဒိနိ၊ စကောဘန်း စသည်တို့ကို။ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌။
ကတ္ဝာ၊ အုပ်၍။ နိလယိ သု၊ ပုန်းကုန်၏။ သတ္တမေ ဝါရေ၊ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်
၌။ ထေရော၊ ပိဏ္ဍောလ မထေရ်သည်။ ပိဋ္ဌိပါသာဏံ၊ ကျောက်ဖျာကို။
ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ မဟာဇနော၊ လူ
များသည်။ ထေရံ၊ ပိဏ္ဍောလမထေရ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ ပိဏ္ဍော-
လဘာရဒ္ဒါ၊ အရှင်ဘုရား ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါ။ ဘဝ၊ သင်၏။ ပါသာဏံ၊
ကျောက်ဖျာကို။ ဒဋ္ဌုကတ္ဝာ၊ မြဲစွာပြု၍။ ဂဏှ၊ ဆွဲပါလော့။ ဘဒ္ဒေ၊ အလုံး

စုံကုန်သော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ မာနာသယိ၊ မဖျက်ပါလင့်။ ဤတို အ ဝေါစုံ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ ပိဏ္ဍောလ မထေရ်သည်။ ပါသာဏံ၊ ကျောက်ဖျာကို။ ပါဒဿေန၊ ခြေမစုန်းဖြင့်။ ခိပိတ္ဝာ၊ပစ်၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊လွှတ်၏။ သော၊ ထို ကျောက်ဖျာသည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ယတ္ထ ဌာနေ ယေဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသော အရပ်၌သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သေဋ္ဌိဿ၊ သဋ္ဌေး၏။ ဂေဟမတ္ထကေ၊ အိမ်ထက်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်လျက်နေ၏။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သေဋ္ဌိ၊ သဋ္ဌေးသည်။ ဥဝေရေန၊ရင်ဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝပ်၍။ သာမိ၊ အရှင်ဘုရား။ သြတရထ၊ ဆင်းပါလော့။ ဤတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ သြတိဏ္ဏံ၊ ဆင်းသော၊ ထေရံ၊ ပိဏ္ဍောလမထေရ်ကို။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ပတ္တံ၊စန္ဒကူးသပိတ်ကို။ သြတရာပေတ္ဝာ၊ ချစေ၍။ စတုမဓုရပုဏ္ဏံ၊ ထောပတ်ဆီ ပျားသကာဟူသော စတုမဓုအရသာဖြင့် ပြည့်ကုန်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ပတ္တံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရာဘိမုခေ၊ ကျောင်းသို့ ရှေးရှု။ပါယာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ၌။ အရညဂတာဝါ၊ တောင်၌ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုညာဂါရဂတာဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အဿ၊ ထိုပိဏ္ဍောလ မထေရ်၏။ တံပါဠိဟာရိယံ၊ ထိုတန်းခိုး ပြာဋိဟာကို။ နာဒ္ဒသံသု၊ မမြင်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။သန္ဓိ-ပတိတ္ဝာ၊ စည်းဝေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့အားလည်း။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို။ ဒဿေဟိတိ၊ ပြပါလော့ဟူ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အနုဗန္ဓိံသု၊ လိုက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။တေသံ တေသံ၊ ထိုထိုလူတို့အား။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထို ပိဏ္ဍောလသို့။ အနုဗန္ဓိတ္ဝာ၊ လိုက်၍။ ဥန္နာဒေန္တိယာ၊ ပဲ့တင်ထပ်မျှသော။ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏။သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧသောသဒ္ဒေါ၊ ဤအသံသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ အသံနည်း။ ဤတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇေန၊ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇ

သည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ပျံတက်၍။ စန္ဒနပတ္တော၊ စန္ဒကူးသစ်တိုက်ကို။ ဂဟိတော၊ ယူ၏။ တသ၊ ထို။ ကျောလ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ သောသဒ္ဒေ၊ ဤအသံဖြစ်၏။ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဘာရဒ္ဒါ၊ ကို။ ပဇ္ဇောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဧဝံ ကတန္တိ၊ ဤသို့ပြု၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊ မှန်သလော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဘာရဒ္ဒါ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံ ဤသို့။ ကတန္တိ၊ ပြုဘိသနည်းဟု။ ဃေရသ၊ ဘာရဒ္ဒါ၊ ကို။ ဂရဟိတ္ဝာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ တံ ပတ္တံ၊ ယုံသပိတ်ကို။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းအပိုင်း။ ဘေဒါပေတ္ဝာ၊ ခွဲစေ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အဠုနပိသနတ္ထာယ၊ မျက်စည်းမုန့် ကြိတ်စေခြင်းငှါ။ ဒါပေတ္ဝာ၊ ပေးစေ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်ဟော်မူ၏။

ဤတို့ယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ တံ ပတ္တံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ ဘေဒါပေတ္ဝာ၊ ခွဲစေ၍။ ပါဠိဟာရိယဿ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ အကရဏတ္ထာယ၊ မပြုစေခြင်းငှါ။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိကိရ၊ ပညတ်သတတ်။ ဣတိ ဃုတ္ဝာ၊ ဤသို့စကားကို ကြား၍။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဇီဝိတဟေတုနာပိ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ နာတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်ကျူးကုန်။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ တံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။ ရက္ခိဿတေဝ၊ စောင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သြကာသော၊ အခွင့်ကို။ လဒ္ဓေ ဟိ၊ ရပြီဟူ၍။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ နဂရပိထိသု၊ မြို့လေးမျက်နှာ လမ်းခရီးတို့၌။ အာရောစေန္တော၊ ကြားကုန်လျက်။ ဝိစရိ သု၊ သွားကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြောကြား၍ လှည့်လည်သနည်းဟူမူကား။ ။(ထည့်သည်)။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အတ္တနော ဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ရက္ခန္တာ၊ စောင့်ကုန်လျက်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒါရုမယပတ္တဿ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသောသပိတ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တနော-ဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ နဒဿယိမှ၊

မပြုရိုသည်ဖြစ်ကုန်၏။ သမဏသေဝေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ပတ္တကာရံဏာ၊ သပိတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တ-နော ဂုဏ်၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ မဟာဇနဿ၊ လူများအား။ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အတ္တနော ပဏ္ဍိတတာယ၊ မိမိ ပညာရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဘေဒါပေတ္တွာ၊ ခွဲစေ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ တေနေဝ၊ ရဟန်းဂေါတမနှင့် လျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမ၊ပြုကုန်အံ့။ ဣတိဝဒိံ သု၊ ဤသို့ဆို၍ လှည့်လည်ကုန်၏။

ရာဇာပိမ္မိသာရော၊ ဗိမ္မိသာရမင်းသည်။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေဟိ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပါဋိဟာရိယဿ၊တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို။ အကရဏတ္ထာယ၊ မပြုစေခြင်းငှါ။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သာဝက တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံကိရ၊ ပညတ်၏ဟူသည် မှန်ပေ သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာမ၊ ဟေ၊ မှန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တိတ္ထိ-ယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုင်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ ပြုပါအံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေသု၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ ကရောန္တေသု၊ ပြုလိုကုန်သည်ရှိသော်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။သိက္ခာပဒံ၊သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံနနု၊ ပညတ်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ၊ ဝါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်အား။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ နု ပညာပေသိ၊ မပညတ်။ မမေဝ၊ ဝါ၏သာလျှင်။သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ထပေတ္တာ၊ထား၍ ၊ အဏ္ဍတ္ထာ၊ တပါးသော အရှေ့၌။ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တံနာမ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းမည်

သည်။ ၊ ၁၁တိ၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ဧတနှဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တမေဝ၊ သင့်ကိုပင်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆာမိ၊ တဖန်မေးဦးအံ့။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ တေ၊ သင်၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ တေ၊ သင်၏။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ အမ္မာဒိနိ၊ သရက်သီး စသည်တို့ကို။ သစေါ-ဒေယျ၊ အကယ်၍ စားခြေးအံ့။ ကိံ ကတ္တဗ္ဗံ၊ အသို့ပြုသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒဏ္ဍော၊ မင်းဒဏ်ပေးရပါ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပန၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ တုံ၊ သင်သည်။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ လဘတိ၊ ရပါအံ့လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော်-ရပါ၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနော သန္တကံ၊ အကျွန်ုပ်ဥစ္စာကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ လဘာမိ၊ ရပါ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ တဝ၊ သင်၏။ တိယောဇနဿ သတိကေ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော။ ရဇ္ဇေ၊ နိုင်ငံ၌။ အာဏာ၊ အာဏာသည်။ ပဝတ္တတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အတ္တနော ဥယျာနေ၊ မိမိဥယျာဉ်၌။ အမ္မာဒိနိ၊ သရက်သီး စသည်တို့ကို။ ခါဒန္တိယဿ၊ စားသော သူအား။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်သည်။ နတ္ထိ ယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့။ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်သည်။ အတ္ထိ ယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထို့အတူ။ စက္ကဝါဠကောဋ္ဌိသတသဟဿေ၊ စက္ကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်း၌။ မမ၊ ငါ၏ဘုရား၏။ အာဏာ၊ အာဏာသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖန်စေ၏။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ သိက္ခာပဒ ပညတ္တိယာ၊ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ အတိက္ကမော နာမ၊ လွန်ကျူးခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အညေသံ ပန၊ သာဝကတို့ကား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋิဟာကို။ ကရိဿामိ၊ ဖက်ပြုင်အံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ တံ ကထံ၊ ထိုဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သာဝကာနံယေဝ၊

သာ၀ကာဘိုအကျိုးငှာသာလျှင်။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ အဘွားနှာ၊ မိမိ၏အကျိုးပှာ။ နပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်။ သယမေ၀၊ ကိုယ်တိုင် သာလျှင်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကဘ္ဘုကာ၀မာတိကိ၀ု၊ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသတဲ့။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ကဒေ၀ုမ၊ ၀ါတို့ပြုရ ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိစိန္တယိ သု၊ ဤသို့တိုင်ပင်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ပါဠိဟာယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သာ၀တ္ထိ၊ သာ၀တ္ထိပြည်ကို။။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပန်၊ စောဒနာသောဓနာပုဒ်ကိုဆိုဦးအံ့။ ကဿ၀၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဒူရဋ္ဌာနံ၊ ဝေးရာအရပ်ကို။ အပ္ပဒီသိ၊ ညွှန်းဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကြားအံ့။ တံ၊ ထိုသာ၀တ္ထိပြည်သည်။ သမ္ဘ-ဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသောဘုရားတို့၏။ မဟာပါဠိဟာရိယကရဏဋ္ဌာနံ၊ ကြီးစွာသော ယမိုက်ပြာဋိဟာကို ပြတော်မူရာ အရပ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပဒ်သိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏။ အပိစ အပ-ရော နယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ၀ါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ့။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ သန္ဓိပါတနဋ္ဌာယပိ၊ စည်းဝေးခြင်းအကျိုးငှာလည်း။ ဒူရဋ္ဌာနမေ၀၊ ဝေးသော အရပ်ကိုသာလျှင်။ အပ္ပဒ်သိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အဖြေတည်း။

တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဣတော၊ ဤလမှ။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ လေးလတို့ကို။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သမဏော ဂေါ၀ေ၀ မော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿတိတိ၀ု ပြုလိမ့်မတဲ့။ ဣဒါနိ၊ ယခု

အခါ၌။တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။အမှုဿိတ္ထာဝ၊ မလွတ်၍လျင်။အနုပဒ္ဓိသောမ၊ လိုက်ကုန်အုံ့။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤသို့လာခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း။ဣတိ-ပုစ္ဆိသတိ၊ ဤသို့မေးလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ အသ၊ ထိုလူ အပေါင်းအား။ ဝက္ခာမ၊ အုံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိသောမ၊ ပြုကုန်အုံ့။ ဣတိဝဒိမှာ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမသည်။ပလာယယိ၊ပြေး၏။ မယံ၊ငါတို့သည်။အသ၊ထိုရဟန်း ဂေါတမအား။ပလာယိတုံ၊ ပြေးစေခြင်းငှာ။ အဒတ္ဝာ၊မပေးမူ၍။ အနုပဒ္ဓောမ၊ လိုက်ကုန်၏။ ဣတိဝဒိမှာ၊ ဤသို့ဆိုရ လိုက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဇာဏဟေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ သွားပြီး၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တိတ္ထိယာပိ၊ တိတ္ထိဘုံသည်လည်း။ အသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ၏။ ပစ္ဆာတောဝ၊ နောက်ကသာလျှင်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဘတ္တကိစ္စဋ္ဌာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကို ပြုတော်မူရာအရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဝသိဘဋ္ဌာနေ၊ နေမြဲဌာနသော အရပ်၌။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်ခသောနေ့၌။ ပါတရာသံ၊ နံနက် စာစားခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ ကိုတိတ္ထိတို့သည်။,မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤ ဘုရားနောက်သို့လိုက်ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အကြောင်း အသို့။ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက် ဖြစ်သောရှေး၌။ စိန္တိတနိယာမေနေဝ၊ ကြံပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ မဟာဇနောပိ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း။ ပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ပဿိသောမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ အနုပဒ္ဓိ၊ အမှီလိုက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တိတ္ထိယာပိ၊ တိတ္ထိဘုံသည်လည်း။ တေန၊ ထိုရဟန်းဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေव၊ တက္ခသာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥပဋ္ဌာကေ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့ကို။ သမာဒပေတ္ဝာ၊ဆောက်တည်စေ၍။သတသဟဿံ၊တစ်သိန်းသောမျိုးရိက္ခာကို၊ လာဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ခဒိရထမ္ဘေဟိ၊ ရှားသည်တိုင်တို့ဖြင့်။ ပဏ္ဏပေ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ဆောက်စေ၍။ နိလုပ္ပလေဟိ၊ ကြာညိုပွင့်တို့ကို။ ဆာဒါပေတ္ဝာ။

မိုးစေ၍။ ဣမ၊ ဤမဏ္ဍပ်၌။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ နိသိဒိံသု၊ ဤသို့နေကုန်၏။

ဆုဇာပဘောနဒိ ကောသလော၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တိတ္ထိယေ ဟိ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ မဏ္ဍပေါ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရဒေတာ၊ ဆောက်လုပ်ချေပြီ။ အဟံ၊ တကာတော်သည်။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကရိဿာ-မိ၊ ဆောက်ပါအံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အလံ၊ တကာတော် ဆောက်လုပ်ခြင်းသည် မသင့်။ မယံ၊ ငါ့ဘုရားအား။ မဏ္ဍပကာရကော၊ မဏ္ဍပ် ဆောက်မည့်သူ ဒါယကာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊တကာ တော်ကို။ ထပေတ္မာ၊ ထား၍။ အညော၊ တကာတော်မှ တပါးသော။ကော၊ အဘယ် ဒါယကာသည်။ ကာတုံ၊ ဆောက်လုပ်ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿတိ၊စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်၌။ပါဠိ-ဟာရိယံ၊ ယမိုက်ပြာဋိဟာကို။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ။ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကဏ္ဍမ္ဗရုက္ခမူလေ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော သရက်ပြုပင်ရင်း၌။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ အမ္ဗရုက္ခမူလေ၊ သရက်ပင် အနီး၌။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿတိကိရ၊ ပြုတော်မူမည်တဲ့။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့ သောစကားကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့ကို။ အာရောစေတ္မာ၊ ကြား၍။ ယောဇနဗ္ဘန္တရေဌာ-နေ၊ တစ်ယူဇနာ အတွင်း အရပ်၌။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။တဒဟုဇာ-တမ္ပိ၊ ထိုနေ့ပေါက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အမ္ဗပေါတကံ၊ သရက်ပင်ငယ်ကို။ ဥပ္ပါ၊ဌေတ္မာ၊ နုတ်စေ၍။ အရညေ၊ တောင်း။ ခိပါပေသုံ၊ ပစ်စေကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာသင်္ဍပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ အန္တောနဂရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ရညောမိ၊မင်း၏ လည်း။ ဥယျာန ပါလော၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့် ဖြစ်သော။ ကဏ္ဍောနာမ၊

ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော သရက်ဥယျာဉ်မှူးသည်။ ပိဂ်လကိပ္ပိလိကေဟိ၊ ခါချဉ်တို့သည်။ ကတပုဋ္ဌယ၊ ပြုအပ်သော အထုပ်၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ကေအမ္ပပဏ္ဏံ၊ တစ်လုံးသော သရက်သီး မှည့်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တယာ၊ ထိုသရက်သီး၏။ ဂန္ဓရသလောဘေန၊ အနံ့ အရသာ၌ တပ်မက်မောသဖြင့်။ သမ္ပတ္တေ၊ အနီး၌ ကျကုန်သော။ ဝါယသေ၊ ကျီးတို့ကို။ ပလာပေတ္ဝာ၊ ပျံပြေးစေ၍။ ရညော၊ မင်းကြီး၏။ ခါဒနတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဣမံအမ္ပံ၊ ဤသရက်သီးကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ စား၍။ မယှံ၊ ငါ့အား။ အဌဝါကဟာပဏော၊ ရှင်ကျေပ်သော အသပြာ တို့ကို လည်းကောင်း။ သောဌသဝါကဟာပဏော၊ တစ်ဆယ့်ခြောက် သပြာ တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒဒေယျ၊ ဆုတောင်းချေရာ၏။ တံ၊ ထို ဆုတောင် ပေးသည်ကို။ မေ၊ ငါအား။ ကေအတ္ထာဘာဝေပိ၊ တခုသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်း။ ဇီဝိတဝုတ္ထိ-ယာ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ။ နာလံ၊ မလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဣမံ၊ ဤသရက်သီးကို။ သစေဒဿာမိ၊ အကယ်၍လှူရသည်ဖြစ်အုံ့။ တံ၊ ထိုသရက်သီးအလှူသည်။ မေ၊ ငါအား။ ဒီဃကာလံ၊ ဖြစ်လေရာရာ သံသရာဘဝ အဆက်ဆက်ပတ်လုံး။ အဝဿံ၊ မချုတ်။ ဟိတာဝဟံ၊ အစီးအပွားကို ရှက်ဆောင်နိုင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုဥယျာဉ်မှူးသည်။ တံ အမ္ပံ၊ ထို သရက်သီးမှည့်ကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ကြည့်တော်မူသော အခါ၌။ အာသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ စတုမဟာ-ရာဇဒတ္ထိယံ၊ စတုမဟာရာဇ် နှတ်သား လေးယောက်သည် လှူအပ်သော။ ပတ္တံ၊ ကျောက်သပိတ်ကို။ နိဟရိတ္ဝာ၊ သပိတ်အိုးမှ ထုတ်၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်တော်၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဥပ-နာမေတ္ဝာ၊ ဝေါင်း၍။ အမ္ပံ၊ သရက်သီးကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ခံ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျင်။ နိသီဒနာကာရံ၊ နေတော်မူလိုသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေ-

သိ၊ ပြု၏။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မ၊ထေရ်သည်။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပညာ-ပေကွာ၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တသ္မိံ၊ ထိုခင်းထား သော သင်္ကန်းနေရာ၌။ နိသိန္နေ၊ နေသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အား။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မ၊ထေရ်သည်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပရိသာဝိတ္တာ၊ စစ်၍။ အမ္မပက္ကံ၊ သရက်သီးမှည့်ကို။ မဒ္ဒိတ္တာ၊ နှယ်၍။ ပါနကံ၊ အချိုရည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဃတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အမ္မပါနကံ၊ သရက်ချိုရည်ကို။ ပိဝိတ္တာ၊ ဘုဉ်းပေး၍။ ကဏ္ဍံ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ် စောင့်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣမံအမ္မဋ္ဌိံ၊ ဤသရက်စေ့ကို။ ဣဓေဝ၊ ဤ အရပ် ၌ပင်လျှင်။ ပုံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ ဝိယူဟိတ္တာ၊ ယက်၍။ ရောပေဟိ၊ စိုက်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။

သော၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်။ တထာ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာ-သိ၊ စိုက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တဿ၊ ထိုသရက်စေ့၏။ ဥပရိ၊ အထက် ၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဓောဝိ၊ ဆေးတော်မူ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဓောဝိတမတ္တေ-ယေဝ၊ ဆေးတော်မူကာမျှပင်လျှင်။ နဂ်လ သီသမတ္တံဂ္ဂန္ဓော၊ ထွန်တုံးမျှ အညောက်ပင်စည်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဓေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ ပဏ္ဏာသဟတ္ထော၊ အတောင်ငါးဆယ်ရှိသော။ အမ္ဗရုက္ခော၊ သရက်ပင်သည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်၏။ စတူသုဒီသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။ ဧကေကော၊ တကိုင်း တကိုင်းစီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့ မတ်မတ်တက်သည် ကား။ ဧကော၊ တကိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌမဟာသာခါ၊ ခက်မကြီး ငါးခုတို့သည်။ ပဏ္ဏာ သဟတ္ထာ၊ အ တောင် ငါးဆယ်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသရက်ပင်သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ပုပ္ဖဖလသဉ္ဇာတော၊ အပွင့် အသီးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကေကသ္မိံ ဌာနေ၊ တခု တခုသော အရပ်၌။ ပရိပက္ကအမ္ဗပိဏ္ဍိမဲ့ရော၊ မှည့်သော သရက်သီးအခိုင်ကို ဆောင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆတော၊ ဘုရားသခင် နောက်မှ။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လိုက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အမ္ဗ-ပက္ကာနိ၊ သရက်သီးမှည့်တို့ကို။ ခါဒန္တာဝေ၊ စားကုန်လျက်သာလျှင်။ အာဂ-မိံသု၊ သွားကုန်၏။

ရာဇာ၊ ကော့သလမင်းကြီးသည်။ ဝေရူပေါဏ္ဍိသည်သောရှိသော။ အမ္ပေ-ရုက္ခော၊ သရက်ပင်သည်။ ဥဋ္ဌိတောကိရ၊ ပေါ်ပေသတတ်။ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ နံ၊ ထိုသရက်ပင်ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ မာဆိန္ဒ၊ မဖြတ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သောပန၊ ထိုသရက်ပင်သည်ကား။ ကဏ္ဏေန၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ ရောပိတတ္တာ၊ စိုက်ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကဏ္ဍမ္မရုက္ခောတ္ဝေव၊ ကဏ္ဍသရက်ပင်- ဟူသောအမည်သည်သာလျှင်။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ ဓဲတ္ဝကာပိ၊ သေသောက်ကြ။ တို့သည်လည်း။ အမ္ပပက္ကာနိ၊ သရက်သီးမှည့်တို့ကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ စား၍။ ဟရေ-ဒုဋ္ဌတိတ္ထိယာ၊ ဟယ် ယုတ်မာလှစ်ဝှာသောတိတ္ထိတို့။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကဏ္ဍမ္မရုက္ခမူလေ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော သရက်ပင်ရင်းခံ၌။ ပါဋိ-ဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ယောဇနဗ္ဘန္တရေ၊ ယူဇနာအတွင်းခံ၌။ တဒဟုဇာတာ၊ ထိုနေ့ပေါက်သည် ဖြစ်ကုန်သော။ အမ္ပပေါတကာပိ၊ သရက်ပင်တို့ကိုလည်း။ ဥပ္ပါဋေါပိတာ၊ နုတ်စေအပ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသရက်ပင်သည်။ ကဏ္ဍမ္ဗော-နာမ၊ ကဏ္ဍသရက်ပင် အမည်ရှိ၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ကို။ ဥစ္ဆိဋ္ဌအမ္ဗဋ္ဌိဟိ၊ ထွေးအပ်သော သရက်စေ့တို့ဖြင့်။ ပဟရိ ံသု၊ ပစ်ကုန်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဝါတဝလာဟကံ၊ လေကိုလာစေတတ်သော။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့ဖြင့်။ ဥပ္ပါဋေတ္ဝာ၊ နုတ်စေ၍။ ဥက္ကာရ-ဘူမိယံ၊ မစင်တီးပြင်မြေအရပ်၌။ ခိပါမေဟိ၊ ပစ်ချလော့။ ဣတိအာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သော၊ ထိုလေနတ်သားသည်။ တထာ၊ ထိုသိကြားမင်းဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သူရိယံပိ ဒေဝပုတ္တော၊ နေနတ်သားကိုလည်း။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ သူရိယမဏ္ဍလံ၊ နေအဝန်းကို။ နိကၖုဠှော၊ အောက်သို့ငုံ့လျက်။ တာပေဟိ၊ ပူစေလော့။ ဣတိအာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သော၊ ထိုနေနတ်သားသည်။ ဇာတာ၊ ထိုသိကြားမင်းဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဝါတဝလာဟကံ၊ လေနတ်သားကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ ဝါတမဏ္ဍလံ၊ လေပွေကို။ ဥဋ္ဌာပေန္တော၊ ထစေလျက်။ ယာဟိ၊ လာစေလော။ ဣတိအာဏာ-

ပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သော၊ ထိုလေနတ်သားသည်။ တထာ၊ ထိုသိကြားမင်း ဆိုတိုင်း။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ တိုတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။ ပဠဂရိတသေ-ဒသရိရေ၊ ယိုသောချွေးရှိသော်ကိုယ်၌။ ရဇဝဋ္ဌိယာ၊ မြူစုဖြင့်။ သြကိရိ၊ လောင်း၏။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ တမ္ဗမတ္တိကသဒိသာ၊ တောင်ပို့နှင့်တူကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဿဝလာဟကံပိ၊ မိုးနတ်သားကိုလည်း။ အာဟာပေသိ၊ စေ၏။ မဟန္တောနိ၊ ကြီးကုန်သော။ ပိန္ဒုနိ၊ မိုးပေါက်တို့ကို။ နိပါတေဟိ၊ ကျစေလော့။ ဣတိ အာဟာပေသိ၊ ဤသို့စေ၏။ သော၊ ထိုမိုးနတ်သားသည်။ တထာ၊ ထိုသိကြားမင်းဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ကဗရ ဂါ ဝိသဒိသော။ နွားပြောက်နွားကျားနှင့် တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တေနိဂန္ထာ၊ ထိုတိတ္ထိ တက္ကတုန်းတို့သည်။ လဇ္ဇမာနာ၊ ရှက်ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သမ္မုခ သမ္မုခဋ္ဌာနေယေဝ၊ မျက်နှာလှည့်ရာ မျက်နှာလှည့်ရာ အရပ်သို့သာလျှင်။ ပလာယိံသု၊ ပြေးလေကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပလာယန္တော သု၊ ပြေးကုန်သည်ရှိသော်။ ပုရာဏကဿပဿ၊ ပုရာဏကဿပ အမည်ရှိသောတိတ္ထိ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဧကောကဿကော၊ လယ်ထွန်ယောကျ်ားတယောက်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ အယျာနံ၊ ဆရာဖြစ်ကုန်သော အရှင်တို့အား။ ပါဠိဟာရိယ ကရဏဝေလာ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြသောအခါတည်း။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ ဂေါနေ၊ နွားတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ လွှတ်၍။ ပါဒေသု၊ စောစောကဲလျှင်။ အာဘဋ္ဌံ၊ ဆောင်အပ်သော။ ယာဂုယဋ္ဌေ၊ ယာဂုအိုးကိုလည်းကောင်း။ ယောတ္တကဋ္ဌေ၊ ကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ပလာ-ယန္တံ၊ ပြေးသော။ ပုရာဏံ၊ ပုရာဏ ကဿပကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဘန္တော၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလာကုန်အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တေ၊ သင်အား။ ပါဋိဟာရိယေန၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမံ ကုဋ္ဌဉ္စ၊ ဤအိုးကို

လည်းကောင်း။ ဣမံ ယောတ္တဉ္စ၊ ဤကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိဟာဟ၊ ဤသို့ဆိုအံ့။ သော၊ ထိုပုရာဏကသာဓုပညာ။ တေန၊ ထိုလယ်ထွန်သမားသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ကုဋ္ဌဉ္စ၊ အိုးကိုလည်းကောင်း။ ယောတ္တဉ္စ၊ ကြိုးကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နဒီတီရံ၊ မြစ်နားသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားချေ။ ကုဋ္ဌံ၊ အိုးကို။ ယောတ္တေန၊ ကြိုးဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂီဝါယ၊ လည်ပင်း။ ပန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ လဇ္ဇေန္တော၊ ရှက်သောကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ အကထေတ္ဝာ၊ မဆိုမူ၍။ ရဟဒေ၊ ရေဝဲ၌။ ပတိတ္ဝာ၊ ခုန်၍။ ဥဒကာ ပုဋ္ဌဋ္ဌေ၊ ရေပွက်တို့ကို။ ဥပဒ္ဒဝေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ ကာလံကတ္ဝာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ အဝီစိမှိ၊ အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ။(သင်္ကြောလည်းရှိ၏။ သိကြားမင်းသည်။ စပး)။ ။အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ရတနစက်မံ၊ ရတနာစက်ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ တဿ၊ ထိုရတနာစက်၏။ ကောကောဋ္ဌိ၊ တခုသော အစွန်းသည်။ ပါစီနစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့စကြဝဠာ အနားရေးသို့ ဆိုက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကော ကောဋ္ဌိ၊ တခုသောအစွန်းသည်။ ပစ္ဆိမ-စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အနောက်စကြဝဠာ အနားရေးသို့ ဆိုက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သန္ဓိပတိတာဟ္ဟ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးခံသော။ ဆတ္တိံ ဆယောဇနာယ ပရိသာယ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပရိတ်သတ်၌။ ဝစုမာနကစ္ဆာယာယ၊ နေအရိပ်ပွါးသောအခါ၌။ "မုနိုးယိမ်းလတ်သော်လည်းဟု"။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပါဠိဟာရိယ-ကရဏဝေလာတိ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူအံ့သော အခါတည်းဟု။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ပမုခေ၊ ကျောင်းဦး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ရပ်တော်မူသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုဘုရားသခင်သို့။ ဆရဏိနာမ၊ ဆရဏီအမည်ရှိသော။ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ကော အနာဂါမိ ဥပါသိကာ၊ အနာဂါမ်တယောက်ပြစ်သော သီတင်းသည်မသည်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မာဒိသာယ၊ တပည့်မကဲ့သို့။ ဓီတရိ၊ သမီးကောင်းရတနာသည်။ ဝိဇ္ဇမာနာယ၊ ရှိလျှက်။ ဘုမ္မာဒေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ကိလမနကိစ္စံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသင့်။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။

ကရိသောမိ၊ ပြုပါအုံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဃရဏီ၊ ဃရဏီအမည် ရှိသော သီတင်းသည်မ။တုံ့၊ သင်သည်။ ကထံကရိသသိ၊ အဘယ်သို့ပြုအုံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧကော်မှ် စက္ကာ ဒွေ ဂဗ္ဘေ၊ တခုသော စကြဝဠာတို့ကို၌။ မဟာပထဝီ၊ မြေအပြင်ကို။ ဥဒကံဂတာ၊ ရေ ဖြင့် ပြည့်သည်ကို ပြု၍။ ဥဒကသကုဏိကာဝိယ၊ ရေကြက်မငယ်ကဲ့သို့။ နိမုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အနောက် စကြဝဠာနားမှ ဝင်၍။ ပါစိန စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့စကြဝဠာအနားရေး၌။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒဿိသောမိ၊ ဖေါ်ပြအုံ့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပစ္ဆိမ ဥတ္တရ ဒက္ခိဏ စက္ကဝါဠမုခ ဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့စကြဝဠာအနားမှဝင်၍ အနောက်စကြဝဠာအနား, တောင်စကြဝဠာ အနားမှဝင်၍ မြောက်စကြဝဠာအနား, မြောက်စကြဝဠာ အနားမှဝင်၍ တောင်စကြဝဠာ အနား၌ ပေါ်အုံ့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မဇ္ဈေ၊ အရှေ., အနောက်, တောင်, မြောက် စကြဝဠာအနား, မြောက်စကြဝဠာ အနားမှ ဝင်၍ အလယ်၌ပေါ်အုံ့။ သော၊ ဤသူကား။ ကာ၊ အသူနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုကြသည်ရှိသော်။ သော၊ ဤရေကြက်မအားကား။ ဃရဏီနာမ၊ ဃရဏီမည်၏။ တေသာဣတ္ထိယာ၊ ဤဃရဏီမည်သော သီတင်း သည်မ၏။ အယံ အာနုဘာဝေါ၊ ဤအာနုဘော်သည်။ တာဝ ဟောတိ၊ ထိုမျှလောက် ဖြစ်တုံသေး၏။ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါပန၊ ဘုရားတန်ခိုးအာနုဘော်တော် သည်ကား။ ကိဒိသော ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဏ္ဏန္တိ၊ဆိုကုန်လတ္တံ့။ဝေ၊ဤသို့အောက်မေ့၍။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ အဒ္ဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍လျှင်။ ပလာယိဿန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုဃရဏီကို။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဃရဏီ၊ ဃရဏီ။ တေ၊ သင်၏။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထော ဘာဝံပန၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုကား။ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ အယံမာ-လာပုဠော၊ ဤအစည်းအဝေးပေါင်းကို။ "ဤပန်းကုံးကိုလည်းဟူ"။ ဣဝ၊ သင်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ နု ဗုဒ္ဓေါ။ ဝါမဖွဲ့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဃရဏီသည်။ မမ၊ ဣဒါအာဝေ။ သတ္ထာ၊ သည်။ နု အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ မယာ၊ ဝါထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊

လွန်စွာ။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သော။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ အတ္ထိတိ၊ ၏ဟု။ စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဌာသိ၊ နေ၏။

သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဂုဏော၊ သည်။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဆတ္တိံ သယောဇနာယ ပရိသာယ၊ သုံးဆယ့်ခြောက် ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းအသံနှင့်တူသော မကြောက်မရွံ့ ရဲရင့်သော အသံကို။ နဒိဿတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ဣတိ မညမာနော၊ ဤသို့အောက်မေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အပရေပိ၊ တပါးသောသူတို့ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေဠု၊ ဤသို့ ဤသို့လျှင်။ ကရိဿာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထုပုရတောဝ၊ ဘုရားသခင် ရှေတော်မှလျှင်။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူသော အသံကို။ နဒိ သု၊ လျှောက်ဆိုကြကုန်၏။ တေသု၊ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်။ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကော၊ စူဠအနာထပိဏ် သဒ္ဓေးသည်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော သဘောရှိကုန်သော။ အနာဂါမိဥပါသကော၊ အနာဂါမ် ဒါယကာဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တော၊ သားကောင်းရတနာတို့သည်။ ဝိဇိတမာနေ၊ ထင်ရှားကုန်လျက်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ ကိလမနကိစ္စံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ ကိရ၊ မရှိသင့်စွတကား။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ ပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးအပ်သော သဒ္ဒေးသည်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဒွါဒသယောဇနိကံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော။ ဗြဟ္မဒတ္တဘာဝံ၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ အတ္တဘावကို။ နိမ္မိနိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဣမိဿာပရိသာယ၊ ဤပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ မဟာမေဃဂဇ္ဇိ-တသဒိသေန၊ မိုးကြိုးချုန်းဟီးသည်နှင့်တူသော။ သဒ္ဒေန၊ အသံဖြင့်။ ဗြဟ္မ-အပ္ပေါဠနံနာမ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏လက်ပန်းပေါက်ခတ်ခြင်းမည်သည်ကို။ အပ္ပေါ-ဠေဿာမိ၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်ပါအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာဇနော၊ လူမျှားအပေါင်းသည်။ ဧသော၊ ဤအသံကား။ကိုယ်သခွေါနာမ၊ အဘယ်အသံနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ စူဠအနာထပိဏ္ဍိ-
ကဿ၊ စူဠအနာထပိဏ်သခွေး၏။ ပြဟ္မာအပ္ပေါ ဠနေ သခွေါနာမကိုရ၊ ပြဟ္မာမင်း
လက်ပန်းပေါက်ခတ်သံဖြစ်သတတ်။ဣတိဝကွန္ဓိ၊ဤသို့ဆိုကြကုန်၏။တိတ္ထိယာ၊
တိတ္ထိတို့သည်။ ဂဟပတိကဿ၊ သူကြွယ်၏။ ဧသော အာနုဘာဝေါ၊ သည်။
တာဝဟောတိကိုရ၊ ထိုမျှလောက် ဖြစ်တုံသေး၏။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဘုရား၏
အာနုဘော်သည်။ ကိဒိသော ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ဆုရှိအုံနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ အဒိဿ္ဝာဝ၊ မမြင်ဝံ့၍သာလျှင်။ ပလာ-
ယိဿန္တိ၊ ပြေးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ပဇာနာမိ၊
သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝါ၊ ထိုစူဠအနာထပိဏ်အားလည်း။ တံထေဝ! ထို
သရဏီအတူသာလျှင်။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ပါဠိဟာရိယကရဏံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာ
ပြစေခြင်းကို။ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်မလွှတ်။

ဒေဝ၊ ထိုနောင်မှ။ ပဋိသမ္ဘိဒပ္ပတ္တာ၊ ပဋိသम्भिदा ရောက်သော။ သတ္ထ-
ဝယိကာ၊ ခုနှစ်နှစ်ရှိသော။ ကော၊ တယောက်သော။ စီရသာ့မဏေရီနာမ၊
စီရအမည်ရှိသော သာမဏေမသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊
ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုး
ပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအုံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ စီရေ၊
စီရအမည်ရှိသော သာမဏေမ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿသိ၊ ပြုအုံ့နည်း။
ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သိနေရုဠ္ဠ၊ မြင်းမိုရ်
တောင်ကို လည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတဠ္ဠ၊ စက္ကြဝဠာ ဧတောင် ကို လည်း
ကောင်း။ ဟိမဝန္တဠ္ဠ၊ ဟိမဝန္တာကိုလည်းကောင်း။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။
ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ထပေတ္ဝာ၊ထား၍။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဟံသသကုဏိဝိယာ၊ ဟသ်ဝမကဲ့သို့။ တတော တတော၊
ထိုထိုအရပ်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ အသင္ဘမာနာ၊ မငြီမကပ်ပဲ။ ကရိဿာမိ၊
ပြုပါအုံ့။ ။(ဂမိဿာမိဟူ၍လည်းရှိ၏၊ သွားပါအုံ့။ ယောဇနာလေ)။ ။
မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဒိဿ္ဝာ၊မြင်၍။သော၊ ဤသူ
ကား။ ကာ၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။

စိရသာမဏေရိတိ၊ စိရအမည်ရှိသော သာမဏေတပည့်မတည်းဟု။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ သတ္တာဝသိကာယ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော။ သာမဏေရိယာ၊ သာမဏေမ၏။ အယံအာနုဘာဝေါ၊ ဤအာနုဘော်သည်။ တာဝဲဟောတိ၊ ထိုမျှလောက် ဖြစ်တုံသေး၏။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်သည်။ ကိဒိသောဘာဝိသိတိ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ဆုရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ အဒိသ္မာ၀၊ မမြင်ဝံ့၍သာလျှင်။ ပလာယိသန္တိ၊ ပြေးပါကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဣတော၊ ဤစကားရုပ်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဧ၀ရူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဝစနာနိ၊ စကားတို့ကို။ ဝုတ္တာနုသာရေနေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကို အစဉ်မီးသဖြင့် သာလျှင်။ ဧ၀ဒိတမ္ဘာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တသ္မာပိ၊ ထိုသာမဏေမကလေးလည်း။ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၀တ္ဘာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပါဠိဟာရိယကရဏံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြုစေခြင်းကို။ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ပဋိသမ္ဘိဒပ္ပတ္တော၊ ပဋိသမ္ภิทาသို့ ရောက်သော၊ ခီဏာ-သ၀ေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသ၀ေါရှိသော၊ ဧကော၊ တပါးသော။ ဇာတိယာ၊ ဖွားသည်မှ။ သတ္တ၀ဿော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော၊ စုန္ဒသာမဏေရောနာမ၊စုန္ဒအမည်ရှိသော သာမဏေသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘဂ၀ါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ၀တ္ဘာ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿသိ၊ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော စုန္ဒသာမဏေသည်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဇမ္ဗုဒီပဿ၊ ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်း၏။ဧ၀ဘူတံ၊ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မဟာဇမ္ဗုရုက္ခံ၊ ဇမ္ဗုသာပြေပင်ကြီးကို။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ထမ်း၍။ စာလေတ္ဝာ၊ လှုပ်၍။ မဟာဇမ္ဗုပေသိယော၊ မဟာဇမ္ဗုသပြေသီးတို့ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ချေ၍။ ဣမံပရိသံ၊ ဤပရိသတ်အပေါင်းကို။ ခါဒါပေဿာမိ၊ စားစေအံ့။ ပါရိဆတ္တကကုသုမာနိစ၊ ပင်လယ် ကသစ်ပွင့်တို့ကိုလည်း။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ယူဆောင်၍။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဝန္ဒိသာမ၊ ရှိခိုးပါကုန်အံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

တေ၊ သင်၏။ အနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုစုန္ဒသာမဏေ၏။ ပါဒ္ဓိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြလိုခြင်းကို။ ပဋိဂ္ဂိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီ၊ ဥပလဝဏ်အမည်ရှိသော ထေရီမသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ပါဒ္ဓိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ ဝတ္မာ၊ ဤသို့လျှောက်သောကြောင့်။ ကထံ ကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ ပုဋ္ဌာ၊ ဤသို့မေးအပ်သော ဥပလဝဏ်မသည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဒ္ဓါဒသယောဇနိကံ၊ ဟဆယ့်နှစ်ယူဇနာ အလုံရှိသော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဒသ္သေတ္မာ၊ ပြ၍။ အာဝဇ္ဇတော၊ လည်စေလျက်။ ဆတ္တိံသ ယောဇနာယ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စက္ကြဝတေးမင်းသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂန္တ္မာ၊ လာ၍။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဝန္ဒိသာမိ၊ ရှိခိုးပါအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿာပိ၊ ထိုဥပလဝဏ်မ၏ လည်း။ ပါဒ္ဓိဟာရိယကရဏံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြခြင်းကို။ ပဋိဂ္ဂိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါဒ္ဓိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ ဝတ္မာ၊ ဤသို့လျှောက်သောကြောင့်။ ကထံ ကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ပြုပါအံ့နည်း။ ဣတိ ပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးအပ်သော အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိနေရုပဗ္ဗတရာဇံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို။ ဒန္တန္တရေ သဏ္ဌားကြားဌ၌။ ထပေတ္မာ၊ ထား၍။ မာသ သာ-သပဗိဇ်ဝိယ၊ ပဲနောက်နှစ်၊ မုန်းညှင်းစေ့ကဲ့သို့။ ခါဒိဿာမိ၊ ကျေအောင်ဝါးပါအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အသုံ၊ တပါးကို။ ကိံ ကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊ ဤမြေကြီးကို။

ကဋ္ဌသာရကံဝိယ၊ သပေါ့သင်ဖြူးကဲ့သို့။ သံဝလ္လိတ္တာ၊ လိပ်၍။ အဂ္ဂိုလန္ဓရေ၊ လက်ချောင်းကြားခ၌။ နိုက္ခိပိယာမိ၊ ထားပါအုံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အည့၊ ထိုမှတပါးကို။ ကိ ကရိဿသိ၊ အာဘယ်သို့ပြုအုံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ မဟာပထဝိ၊ မြေကြီးကို။ ကုလာလစက္ကံဝိယ။ အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့။ ပရိဝတ္တေတ္တာ၊ လှန်စေ၍။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပထဝေါ၊ မြေဆီဩဇာကို။ ခါဒါပေဿာမိ၊ စားစေအုံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အည့၊ တပါးကို။ ကိ ကရိဿသိ၊ အာဘယ်သို့ပြုအုံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဝါမဟတ္ထေ၊ လက်ဝဲလက်ကို။ ပထဝိ ကတ္တာ၊ မြေပြင်ကဲ့သို့ပြု၍။ ဣမေသတ္ထေ၊ တို့ကို။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်။ ဂဟေတ္တာ၊ ဆုံ့ငင်၍။ အည့သို့ ဒီပေ၊ တပါးသော ကျွန်း၌ ကဲ့သို့။ ထပေဿာမိ၊ ထားပါအုံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အည့၊ တပါးသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကိ ကရိဿသိ၊ အာဘယ်သို့ပြုအုံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ သိနေ ရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ဆတ္တာဒဏ္ဍံ ကတ္တာ၊ ထီးရိုးပြု၍။ မဟာပထဝိ၊ မြေကြီးအပြင်ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ချီ၍။ တဿ၊ ထိုထီရိုး၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ထပေတ္တာ၊ တင်ထား၍။ ဆတ္တဟတ္ထော၊ ထီးလက်စဲ့သော။ စာကြွဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဧကဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ကိုင်စဲ့၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဓာရေမိဿာမိ၊ စကြဝဠာပါအုံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟေ၊ သင်၏။ အာနုဘာဝံ၊ ထန်ခိုးအာနုဘော်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓာယာပိ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်၏လည်း။ ပါဋိဟာရိယ ကရဏံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြခြင်းကို။ နာနုဇာနိ၊ ခွင့်မပေးလေ။ သော၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယာ၊ ငါ့ထက်၊ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်ကဲစွာ။ ပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော သူကို။ ဇာနာတိ မညေ၊ သိတော်မူယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ အယံ မာလာပုဋ္ဌော၊ ဤ သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာရှိသော ပရိသတ်အစည်းအဝေးတည်းဟူသောပန်းကုံးကို။ တဝ၊ သင်၏။

အတ္ထသယ၊ အကျိုးငှါ။ နှ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့ခြင်းတော်မူ။ "ပဲကြီးသဘင် ပြုတော်မူ"။ ဟု၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အသမ ဓုရော၊ သူတပါးနှင့် မတူသော ဝန်ရှိ၏။ မမဓုရံ၊ ငါ၏ဝန်ကို။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ ဝဟိတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မမဓုရံ၊ ငါ၏ဝန်ကို။ ဝဟိတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ ယံ ဘဒ္ဒဝယ္ဟ၊ အကြင့်ကြောင့် ဖြစ်ခြားဘုံ။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ အနစ္ဆရိယံစ၊ အံ့ဖွယ်မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အဟေတုက တိရစ္ဆာန ယောနိယံ၊ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော တိရစ္ဆာန်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တကာလေပိ၊ ဖြစ်သောကာလ၌လည်း။ မမဓုရံ၊ ငါ့ဝန်ကို။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ ဝဟိတုံ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နာဟောသိ ယေဝ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတေ ဘု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရေန၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတီတံ၊ လွန်လေမြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတ္မာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။

ယတောယသ္မိ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌။ ယတော၊ အကြင်အရပ်မှ။ ဂရုဓုရံ၊ လေးစားသောဝန်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ယတော၊ အကြင်အရပ်၌။ ဂမ္ဘီရဝတ္တနီ၊ အစောက်နုက်သော ရေညွှန်ရှိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကဏ္ဏ၊ ကဏ္ဍမည်သောနွားကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ ကကုန်၏။ သော၊ ထိုကဏ္ဍမည်သော နွားသည်။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ ဝဟတေ၊ ရွက်ဆောင်၏။ ။ (အသု အသုဒံ- ပုဒ်တို့ကား နိပါတ်မျှသာ အနုက်မရှိ)။ ။ဣတိ ဣဒံ-ကဏ္ဏဥသဘစရိယံ၊ ဤကဏ္ဍဥသဘစရိယာတော်ကို။ ဝိတ္ထာရေတ္မာ၊ ခွဲ၍။ ပုန၊ တဖန်။ တမေဝ ဝတ္ထုံ၊ ထိုအကြောင်းကိုလျှင်။ ဝိသေသေတ္မာ၊ အထူးပြု၍။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

မနာပဇမ်ပေ၊ နှစ်လိုဖွယ်သောစကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကုဒါစနံ တရုံတဆစ်မျှ။ အမနာပံ၊ နှစ်လိုဖွယ်မရှိသော စကားကို။ နဘာ-သေယျ၊ မဆိုရာ။ မနာပံ၊ နှစ်လိုဖွယ်သောစကားကို။ ဘာသမာနသ္မာ၊ ဆိုသော

သူ၏။ ဂရုံဘာရုံ၊ လေးစားသောဝန်ကို။ ဥဒဗ္ဗတိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရွှင်ဆောင်၏။ နုံ၊ ထိုနှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော ပုဏ္ဏားအား။ ဓနဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်း။အလတောသိ၊ ရစေပြီ။တေန၊ ထိုဥစ္စာကိုရသောကြောင့်။ အတ္ထမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

ဣတိ ဣဒံ နန္ဒိဝိသာလ ဇာတကံပိ၊ ဤနန္ဒိဝိသာလဇာတ်ကိုလည်း။ ဝိတ္ထာ-ရေတွာ၊ ခွဲ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကထေတွာစ ပန၊ ဟော၍ပြီး၍ ကာမ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ရဘန္တ စက်မံ၊ ရတနာစက္ကြီသို့။ အဘိရုယှ၊ တက်တော်မူ၍။ ပုရတော၊ အရှေ့အရပ်မှ။ ဒ္ဝါဒသ ယောဇနိကာ၊တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိကုန်သော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပစ္ဆတောစ၊ အနောက်အရပ်မှလည်း။ ဒ္ဝါဒသ ယောဇနိကာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ် ယူဇနာရှိကုန်၏။ ဥတ္တရတောစ၊ မြောက်အရပ်မှလည်း။ ဒ္ဝါဒသ-ယောဇနိကာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိကုန်၏။ ဒက္ခိဏတောစ၊ တောင်အရပ်မှ လည်း။ ဒ္ဝါဒသ ယောဇနိကာ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိကုန်၏။ ဥဇုကံ ပန၊ အဖြောင့်အားဖြင့်။ စတုဝိသတိ ယောဇနိကာယ ပရိသာယ၊ နှစ်ဆယ့်လေး ယူဇနာရှိကုန်သော ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယမကပါဋိဟာရိ-ယံ၊ အစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ အကာသိ၊ ပြတော်မူ၏။ တံ၊ ထို တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ပါဋိတော၊ အစဉ်အားဖြင့်။ "ပါဋိတော်အားဖြင့်လည်း ဟူ"။ တာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တံ၊ ထိုအစဉ် သော ပြာဋိဟာသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယမကပါဋိဟာရိယော၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်းဌ။ ဥဏ်း၊ ဥဏ်-တည်း။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ တထာဂတော၊ သည်။ သာဝကေဟိ၊တပည့်သား-တို့နှင့်။ အသာဓာရဏံ၊ သော၊ ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ အစုံအစုံသော တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

ဥပရိမကာယတော၊ အထက်အဖို့ဖြစ်သောကိုယ်တော်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊မီးလျှံ-သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌိမကာယတော၊ အောက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်-တော်မှ။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌိမကာယ-တော၊ အောက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးအလျှံသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိမကာယတော၊ အထက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ။

ဥဒကခဘရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရတ္ထိမကာယတော၊ ရှေ့အဖို့ ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ မီးလျှံ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပစ္ဆိမကာယတော၊ နောက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ပစ္ဆိမကာယတော၊ နောက်အဖို့ ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ မီးလျှံ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုရတ္ထိမကာယတော၊ ရှေ့ အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏက္ခိတော၊ လက္ခ်ာမျက်စိ မှ မီးလျှံ ဖြစ်ရှိသော်။ ဝါမက္ခိတော၊ လက်ဝဲ မျက်စိမှ ရေအယဉ် ဖြစ်၏။ ဝါမက္ခိတော၊ လက်ဝဲမျက်စိမှ မီးလျှံ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏက္ခိတော၊လက် ယာမျက်စိမှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏကဏ္ဏသောတတော၊ လက်ယာနားတွင်း တော်မှ မီးလျှံ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝါမကဏ္ဏသောတတော၊ လက်ဝဲနားတွင်း တော်မှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ဝါမကဏ္ဏသောတတော၊ လက်ဝဲနားတွင်းတော်မှ မီးလျှံ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏကဏ္ဏသောတတော၊လက်ယာနားတွင်းတော် မှ ရေအယဉ်ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏနာသိကသောတတော၊ လက်ဟာနှာခေါင်းတော် တွင်းမှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဝါမနာသိကသောတတော၊ လက်ဝဲ နှာခေါင်းတော်တွင်းမှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမနာသိကသောတတော၊ လက်ဝဲနှာခေါင်းတော်တွင်းမှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏ နာသိ-ကသောတတော၊ လက်ယာ နှာခေါင်းတော်တွင်းမှ ရေအယဉ်ကို ဖြစ်စေ၏။ ဒက္ခိဏအံသကူဋတော၊ လက်ယာပခုံးစွန်းမှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဝါမ အံသကူဋတော၊ လက်ဝဲပခုံးစွန်းမှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမအံသကူ-ဋတော၊ လက်ဝဲပခုံးစွန်းမှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏအံသကူဋ-တော၊ လက်ယာပခုံးစွန်းမှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဒက္ခိဏဟတ္ထတော၊ လက် ယာ လက်မှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဝါမဟတ္ထတော၊ လက်ဝဲလက်မှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမဟတ္ထတော၊ လက်ဝဲလက်မှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည် ရှိသော်။ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထတော၊ လက်ယာလက်မှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဒက္ခိဏ ပဿတော၊ လက်ယာနံဘေးမှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဝါမပဿတော၊ လက်ဝဲနံဘေးမှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမပဿတော၊ လက်ဝဲနံဘေးမှ မီး လျှံ ကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏပဿတော၊ လက်ယာနံဘေးမှ ရေအယဉ် ကိုဖြစ်စေ၏။ ဒက္ခိဏပါဒတော၊ လက်ယာခြေတော်မှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည် ရှိသော်။ ဝါမပါဒတော၊ လက်ဝဲခြေတော်မှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါမ-

ပါဒတော၊ လက်ဝဲခြေတော်မှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏပါဒတော၊ လက်ယာခြေတော်မှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ အဂ္ဂိလီဟိ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတော်တို့မှ မီးလျှံကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိလန္ဓရိကာဟိ၊ ခြေချောင်းကြား, လက်ချောင်းကြားတို့မှ ရေအယဉ်ကိုဖြစ်စေ၏။ အဂ္ဂိလန္ဓ-ရိကာဟိ၊ ခြေချောင်းကြား, လက်ချောင်းကြားတို့မှ မီးလျှံကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိလီဟိ၊ ခြေချောင်း, လက်ချောင်းတို့မှ ရေအယဉ် ဖြစ်စေ၏။ ဧကေက လောမကူပတော၊ တခု တခုသော မွေးတွင်းတော်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးလျှံသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကေက လောမကူပတော၊ တခု တခုသော မွေးတွင်းတော်မှ။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။

နီလာနံ၊ ညိုကုန်သော။ ပီတကာနံ၊ ရွှေကုန်သော။ လောဟိတကာနံ၊ နီကုန်သော။ သြဒါတာနံ၊ ဖြူကုန်သော။ မဇ္ဇေဋ္ဌာနံ၊ မောင်းကုန်သော။ ပဘဿ-ရာနံ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ရှိကုန်သော။ ဆန္ဒံဝဏ္ဏာနံ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ ပကတိအစစ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ စက်မတိ၊ စကြိုကြွတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗဏ္ဏိမ္မိတော၊ နံနက်ဘုရားသည်။ တိဋ္ဌတိ ဝါ၊ ရပ်မူလည်း ရပ်၏။ နိသီဒတိ ဝါ၊ ထိုင်မူလည်း ထိုင်၏။ သေယျံ ဝါ၊ အိပ်ခြင်းကိုမူလည်း။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘဂဝါ၊ ပကတိအစစ်ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ စက်မတိ ဝါ၊ စကြိုကြွမူလည်း ကြွ၏။ တိဋ္ဌတိ ဝါ၊ ရပ်မူလည်း ရပ်၏။ နိသီဒတိ ဝါ၊ နေမူလည်း နေ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယမကပါဋိဟာရိယဉ္စ၊ ယမကပါဋိဟာရိယဉ္စ။ ဤတို့။ ဤသို့။ ဣဒံ ပန ပါဋိဟာရိယံ၊ ဤတန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသ္မိံ စက်မေ၊ ထိုရတနာစကြိုတွင်။ စက်မိတ္ဝာ၊ စကြိုကြွ၍။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ တေဇောကသိဏသမာပတ္တိ ဝသေန၊ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပရိမကာယတော၊ အထက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးလျှံသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အာပေါကသိဏ သမာပတ္တိ ဝသေန၊ အာပေါကသိုဏ်းကိုအာရုံပြုသော သမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမကာယတော၊ အောက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒကဓာရာပဝတ္တန-ဋ္ဌာနတော၊ ရေအယဉ်ဖြစ်ရာ အရပ်မှ။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးလျှံသည်။ န ပန ပဝတ္တ-

တိ၊ မဖြင့်။ အဂ္ဂိခန္ဓာ၊ မီးလျှံ၏။ ပဝတ္တန ဌာနတော၊ ဖြစ်ရာအရပ်မှ ။ဥဒက-ဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ နိ ပန ပဝတ္တတိ၊ မဖြင့်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဟေဋ္ဌိမကာယတော ဥပရိမကာယတောတိ၊ ကာယတော-ဟူ၍။ ဗုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သမ္ဘပဒေသု၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျင် နည်းရှိ၏။

ဧတ္ထပန၊ ဤရေမီးအစုံအစုံကို ပြတော်မူရာ၌ကား။ အဂ္ဂိခန္ဓော၊ မီးလျှံသည်။ ဥဒကဓာရာယ၊ ရေအယဉ်နှင့်။ အသမ္မိဿော၊ ရောယှက်ခြင်းမရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ အဂ္ဂိခန္ဓေဟိ၊ မီးလျှံတို့နှင့်။ တထာ၊ထိုအတူ။ အသမ္မိဿော၊ရောယှက်ခြင်းမရှိ။ ဧတံ ဥဘယံပိ၊ ယိုနှစ်ပါးစုံသော ရေမီးအစုံသည်လည်း။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ စက္ကြဝဠာ အနားရေးသို့။ ပတတိကိရ၊ ဆိုကုန်၏တည်သတတ်။ ဆန္ဒံ ဝဏ္ဏာနုဋ္ဌိ၊ ဆန္ဒ ဝဏ္ဏာနုဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ ပန၊ ဆိုသော ကြောင့်ကား။ အယ၊ တိုမြက်စွာဘုရား၏။ ဆဗ္ဗဏ္ဏရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ ဃဋ္ဋေဟိ၊ ဒိုးတို့ဖြင့်။ အာသိဉ္စမာနံ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော။ ဝိလိန သုဝဏ္ဏံ ဝိ ၊ ရွှေမှုန့်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ယန္တ-နာလိကတော၊ယန္တရားစက်ကြည်မှ။ နိက္ခန္တသုဝဏ္ဏရသဓာရာဝိယ၊ ထွက်သော ရွှေရည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကေစက္ကဝါဠ ဂဗ္ဘတော၊ တခုသောစက္ကြဝဠာတိုက်မှ။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့။ အာဟစ္စ၊ ထိခိုက်လျက်။ ပဋ္ဌိနိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်နှစ်၍။ စက္ကဝါဠ မုခဝဋ္ဋိမေဝ၊ စက္ကြဝဠာနားခမ်းရေးကိုသာ လျှင်။။ ဂဏ္ဍိံ သု၊ ကုန်၏။ ကေစက္ကဝါဠဂဗ္ဘ၊ တခုသောစက္ကြဝဠာတိုက်သည်။ ဝက်ဂေါပါဏသိကံ၊ ကောက်သောအခြင်ရှိသော။ ဗောဓိသတ္တဝိယ၊ ဗောဓိဆိပ်ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကောလောကံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြင့်၏။ တံဒိဝသံ' ထိုနေ့၌။ သတ္တာ၊ သည်။ စက်မိတ္ဝာ၊ စက်ကြီးကြွလာတော်မူ၍။ ပါဒီဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပန၊ ဆိုဦးအုံ့။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသော်လည်း။ နိရုဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကင်းသည်ကို။ အက-တ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား။ အဿာသဝါသံ၊ သက်သာ

စွာနေခြင်းကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တသို့ံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဟာဇနော၊ လူမျှားအပေါင်းသည်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ပဝတ္တနကာလေ၊ ဖြစ်သောကာလ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟာတိယာ၊ ကြီးစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သြလောဒကန္တော၊ ကြည်တော်မူလျက်။ ဧကေကဿ၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော သူအား။ သောဋ္ဌသန္ဓိအာကာရာနံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ကျက်စားရာ အာရုံကို။ ဩလောသိ၊ သိတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လဟုကပရိဝတ္တံ၊ လျင်သောအပြန်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောယော၊ အကြင် အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယသ္မိံ ဓမ္မေ၊ အကြင်တရား၌ လည်းကောင်း။ ယသ္မိံ ပါဋိဟီရေ၊ အကြင် ဘန်ခိုးပြာဋိဟာ၌လည်းကောင်း။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏။ တဿတဿ၊ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလိုဆန္ဒ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်း။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပါဋိဟီရဉ္စ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုလည်း။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူလတ်သော်လည်းကောင်း။ ပါဋိဟီရေ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရိယမာနေ၊ ပြုတော်မူသည်ရှိသော်လည်းကောင်း။ မဟာဇနော၊ လူမျှားအပေါင်းသည်။ ဓမ္မာဘိ-သမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်။ အယောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ တသို့ံ သမာဂမေ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အညံ၊ တပါးသူကို။ ပဌံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှာ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သူကို။ အဒ္ဒိသ္ဝာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ နိမ္မိတဗုဒ္ဓံ၊ နိမ္မိတဘုရားကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ တေန၊ ထိုနိမ္မိတဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သော။ ပဌံ၊ ပြဿနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကို။ သော၊ ထိုနိမ္မိတဘုရားသည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စင်္ကမနကာလေ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူသောကာလ၌။ နိမ္မိတော၊ နိမ္မိတဘုရားသည်။

ဌာဒီနှာသု၊ ရပ်ခြင်းစသော ဣရိယာပုတ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော ဣရိယာပုတ်ကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ နိမ္မိတသာ၊ နိမ္မိတဘုရား၏။ စက်မနကာလေ၊ စကြိုကြွသွားသောကာလ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဌာနာဒီသု၊ ရပ်ခြင်းစသော ဣရိယာပုတ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော ဣရိယာပုတ်ကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဒဿေဟိ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နိမ္မိတောစက်မတိ၀ါတိအာဒိ၊ နိမ္မိတောစက်မတိ၀ါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ကရောန္တသာ၊ ပြုသော။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ တသ္မိံ သမာဂမေ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ ဝိသတိယာပါဏကောဋိနံ၊ ဂဏ္ဍေရှစ်ဆယ်မျှ လောက်သော သတ္တ၀ါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါဋိဟီရံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကရောန္တောစ၊ ပြုတော်မူပြီး၍လျှင်။ကတ္ထနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အတိတဗုဒ္ဓါ၊ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဣဒံပါဋိဟီရံ၊ ဤတန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ အာ၀ဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ တာ၀တိံ သဘာ၀နေ၊ တာ၀တိံသာနတ်ပြည်၌။ ဝဿံ ဥပ-ဂန္တွာ၊ ဝါသို့ကပ်၍။ မာတု၊ အမိအား။ အဘိဓမ္မ ပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို။ဒေသေန္တိတိ၊ဟောတော်မူကုန်၏ဟု။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဒက္ခိဏပါဒံ၊လက်ယာခြေတော်ကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ကြွ၍။ ယုဂန္ဓရ မတ္ထကေ၊ ယုဂန္ဓိုရ် တောင်ထိပ်၌။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဣတရံပါဒံ၊ လက်ဝဲ ခြေတော်ကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ကြွ၍။ သိနေရုမတ္ထကေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌။ ထပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌအင်္ဂါယောဇနသတသဟဿဌာနေ၊ ယူဇနာတသိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်ရှိသော အရပ်၌။ တယောပဒ၀ါရာ၊ သုံးဘ၀ါးတို့သည်။အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒ္ဝေပါဒဆိဒ္ဒါနိ၊ နှစ်လှမ်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါဒံ၊ ခြေတော်ကို။ ပသာရေတ္ဝာ၊ ဖြန့်တော်မူ၍။ အင်္ဂုမိ၊ နင်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နု သလ္လက္ခိတဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စ။ တသ္မာ၊ ထိုဘုရားသခင်၏။ ပါဒခိပနကာလေယေ၀၊ ခြေတော်ကို ချီသောကာလ၌ သာလျှင်။ တေပဗ္ဗတာ၊ ထို တောင်တို့သည်။

ပါဒမူလာနိ၊ ခြေတော်ရင်းတို့သို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သမ္ဘဒ္ဓိစ္ဆိ ံသု၊ ခံကုန်၏။ သတ္ထာရော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ကမနကာလေ၊ နင်းတော်မူသော ကာလ၌။ ဝေဟပ္ဖတာ၊ ထို တောင်တို့သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သကဋ္ဌာနေယေဝ၊ မိမိတို့၏ တည်ရာအရပ်၌ သာလျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။

သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒီသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလသိလာယ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဝဿာဝါသံ၊ ဤမိုးလေးလကို။ ဥပေဿတိ-မညော၊ ကပ်ယောင်တကား။ ဗဟူနဉ္စ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝ-တာနံ၊ နတ်တို့အား။ ဥပကာရော၊ များသော ကျေးဇူးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္ထရိပန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ တာဝတိ ံသာ နတ်ပြည်၌။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိသော်။ အညာဒေ-ဝတာ၊ တပါးသော နတ်တို့သည်။ ဟတ္ထံပိ၊ လက်ကိုလည်း။ ထပေတုံ၊ ထား ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ အယံခေါပန ပဏ္ဍုကမ္ဗလသိ-လာ၊ ဤပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာသည်။ ဒီဃတော၊ အလျား အားဖြင့်။ သဋ္ဌိယောဇနာ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိ၏။ ဝိတ္ထာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ ပဏ္ဏာသယောဇနာ၊ ယူဇနာ ငါးဆယ် ရှိ၏။ ပုထုလတော၊ အထု အားဖြင့်။ ပန္နရသယောဇနာ၊ တစ်ဆယ့် ငါးယူဇနာရှိ၏။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသော်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းစည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဝဿာဝါသံ၊ ဤမိုးလေးလကို။ ဥပေဿတိ-မညော၊ ကပ်ယောင်တကား။ ဗဟူနဉ္စ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော်။ ဒေဝ-တာနံ၊ နတ်တို့အား။ ဥပကာရော၊ များသော ကျေးဇူးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္ထရိပန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ တာဝတိ ံသာ နတ်ပြည်၌။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိသော်။ အညာဒေ-ဝတာ၊ တပါးသော နတ်တို့သည်။ ဟတ္ထံပိ၊ လက်ကိုလည်း။ ထပေတုံ၊ ထား ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ အယံခေါပန ပဏ္ဍုကမ္ဗလသိ-လာ၊ ဤပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာသည်။ ဒီဃတော၊ အလျား အားဖြင့်။ သဋ္ဌိယောဇနာ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိ၏။ ဝိတ္ထာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ ပဏ္ဏာသယောဇနာ၊ ယူဇနာ ငါးဆယ် ရှိ၏။ ပုထုလတော၊ အထု အားဖြင့်။ ပန္နရသယောဇနာ၊ တစ်ဆယ့် ငါးယူဇနာရှိ၏။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသော်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းစည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို သိကြားမင်း၏။ အဗ္ဘာသယံ၊ အလိုကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ သံဃာဋိ ံ၊ ဒူကုဋ်ကို။ သိလာသနံ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာကို။ ပဋ္ဌိစ္ဆာဒိ-ယမာနံ၊ ဖုံးလွှမ်းစေလျက်။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ စိန္တေ-သိ၊ ကြံ၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဋ္ဌိစ္ဆာဒိယမာနံ၊ ဖုံးလွှမ်း စေလျက်၊ ခိပိ၊ ပစ်လွှားတော်မူ၏။ သယံပန၊ ကိုယ်တော်သည်ကား။ ပရိတ္တ-ကေဋ္ဌာနေ၊ အနည်းငယ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိဿတိ၊ နေလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို သိကြားမင်း၏။ အဗ္ဘာသယံ၊ အလိုကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ နိစ္စပိဌကံ၊ အင်းပျဉ်ငယ်ကို။ မဟာ-ပဉ်သုကုလိကော၊ မြတ်သော ပုံသကူ သင်္ကန်းကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်။

အန္တောစီဝရဘာဂေ ယေဝ၊ သက်နှုံးရုံအတွင်းဥ္စလျှင်။ ကတ္တာ၊ ၍။ နိသိဒိဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာကို။ အန္တော စီဝရ-ဘောဂေ ယေဝ၊ သက်နှုံးရုံ အတွင်းဥ္စသာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏။

(နတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို ပြပြီး၍ သာဝတ္ထိပြည်ဥ္စကျန်ရစ်သော လူအပေါင်းကို ပြခြင်းငှာ "မဟာဇနောပိ" စသည်ကို မိန့်သတည်း)။

မဟာဇနောပိ၊ သာဝတ္ထိပြည်ဥ္စ ကျန်ရစ်သော လူအပေါင်း သည်လည်း။ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏဥ္စသာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဩလော-ကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နာဒ္ဒသ၊ ပမြင်။ စန္ဒသ၊ လ၏။ အတ္ထင်္ဂမိတ-ကာလောဝိယစ၊ ဝင်သော အခါကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သူရိယသ၊ နေ၏။ အတ္ထင်္ဂမိတကာလောဝိယစ၊ ဝင်သော အခါကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနာ၊ လူများသည်။ ဣမံ ပရိဒေဝနသဒ္ဒံ၊ ဤငိုကြွေးသံကို။ ပရိဒေဝန္တော၊ ငိုကြွေးလျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။

သော၊ အိုအချင်းတို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စိတ္တကူဋဂိုဝါ၊ စိတ္တ-ကူဋ်တောင်သို့မူသည်း။ ဂတောနု၊ သွားလေခဲ့သလော။ ကေလာသံဝါ၊ကေလာသ တောင်သို့မူသည်း။ ဂတောနု၊ သွားလေခဲ့သလော။ ယုဂန္ဓရံဝါ၊ ယုဂန္ဓိုရ် တောင်သို့မူသည်း။ ဂတောနု၊ သွားလေခဲ့သလော။ နုရာသဘံ၊လူနှစ်တို့ဏက် မြတ်တော်မူထသော။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လောကသုံးပါး၏အကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ နဒကြွေမှု၊ မမြင်ရကုန်။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ ပရိဒေဝိ၊ ငိုကြွေး၏။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ သတ္ထာနာမ၊ ဘုရား မည်သည်တား။ ပဿိတေ ရတေ၊ စိတ်ပြိမ်ရာဥ္စ မွေ့လျော်ခြင်းတော်မူ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေရ ဂါ ယ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်ဥ္စ။ ဝေရ ပ၊ သော။ ပ ပြိုဟိရုံ၊ တန်းမိုးပြာပြိုဟာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၏ဟု။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်၍။ အည်း၊ တပါးသော။ ရဇ္ဇံ ဝါ၊ တိုင်းသို့ လည်းကောင်း။ ဇနပဒံ ဝါ၊ ဇနပုဒ်သို့ လည်းကောင်း။ ဂတောဝ၊ ကြွသွားသည်။ ဘဝိဿာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဒကို့သာမ နနု၊ ဖူးမြင် ရအံ့သည် မဟုတ်ပြီတကား။ ဣတိပရိဒေဝန္တော၊ ဤသို့ ငိုကြွေးကုန်လျက်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာ၊ ဆို၏။

ပဝိဝေကရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ မွေ့လျော်တော် မူလေ့ရှိသော။ ဓီရော၊ မြဲမြံသော သမာဓိရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့။ ပုန၊ တဖန်။ နဇဟိ၊ မလာလတ္တံ့ သတည်း။ နရာသဘ၊လူနတ် တို့ထက် မြတ်တော်မူထသော။ လောကဇေဋ္ဌ၊ လောက၏ အကြီး ဖြစ်တော်မူထသော။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ နဒက္ခေမု၊ မမြင်ရကုန်ပြီတကား။

တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ မဟာဇမောဂ္ဂလာနံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အံဘယ်အရပ်မှာ ရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သော၊ ထို ရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်လည်း။ ပရေသံ၊ သူတပါး တို့အား လည်း။ ဂုဏပါဟာ၊ ထင်ရှားသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟု။ အဒ္ဓာသယေန၊ မြတ်သော အလိုတော် ဖြင့်။ အနုရုဒ္ဓံ၊ အနုရုဒ္ဓါကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးလေကုန်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ထေရံ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို။ တထာ၊ ထို ရှင်မောဂ္ဂလာန်ဆိုတိုင်း။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ ဗျဘာယ်အရပ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလ သိလာယံ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာ၌။ ဝဿံဥပဂန္တော၊ ဝါသို့ကပ်၍။ မာတု၊ မယ်တော်အား။ အဘိဓမ္မ ပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟော ခြင်းငှာ။ ဂဲတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်ဟော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါ၊ အဘယ်ကာလမှ။ အာဂမိဿတိ၊ ကြွတော်မူ လာပါအုံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိံသု၊ ထိုသို့မေးကုန်၏။ တယောမာသေ၊ သုံးလတို့ ပတ်လုံး။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို။ ဒေသေတ္မာ၊ ဟောပြီး၍။ မဟာပဝါရဏဒိဝသေ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊

မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ နဂမိသ္သာမ၊ မပြန်ကုန်အံ့။ ဣတိ-မနသိ ကရောန္တော၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းကုန်လျက်။ တတ္ထေ၀၊ ထိုသာ၀တ္ထိပြည်၌သာလျှင်။ ခန္ဓ၀ါရံ၊ သစ်ခက်တပ်ကို။ ပန္နံ သု၊ ရံကြကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဆဒနံ၊ အမိုးသည်။ အာကာသမေ၀၊ ကောင်းကင်သည်သာလျှင်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ မဟာတိယာ၊ မျှားစွာသော။ တာယ ပရိသာ-ယစ၊ ထိုပရိသတ်၏လည်း။ သရိရနိဿံသောနာမ၊ – သရီရနိဿန္ဒော၊ မစင်ကျင်ကြီး ကျင်ယ် ခွဲခန်း သလိပ်တို့ကို စွန့်လိုသည်။ ပညာယိ၊ ထင်အံ့။ ပထ၀ီ၊ ဓမြေကြီးသည်။ ဝိ၀ရံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။သမ္ဘတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်၌။ ဘူမိတလံ၊ မြေအပြင်သည်။ ပရိသုဒ္ဓမေ၀၊ စင်ကြယ်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပထမမေ၀၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ မဟာ-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ ဘော၊ ဤစကားကို။အ၀ေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဘော်သာ-ပရိသာယ၊ ဤပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေယျာသိ၊ ဟောရစ်လော့။ စူဠ အနာထပိ ဏ္ဍိကော စူဠ အနာထပိ ဏ်သည်။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ ဒဿတိ၊ ပေလတ္တံ့။ ဣတိအ၀ေါစ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တံသေမာသံ၊ ထိုဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ စူဠအနာထပိ ဏ္ဍိကော၀ါ၊ အနာထပိ ဏ် သဒ္ဒေးယ် သည်လည်း။ ဘာသာပရိသာယ၊ ထိုလေးပါးသော ပရိသတ်အား။ ပါတရာသကာလေ၊ နံနက်စာ စားအံ့သောအခါ၌။ ယာဂု ဘတ္တဉ္စ၊ ယာဂု ထမင်းကို လည်းကောင်း။ ခါဒနိယတမ္ဗုလကေလဂန္ဓမာလပိလန္ဓနာနိစ၊ ခဲဖွယ် ကွမ်း ဆီ နံ့သာပန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ အဒါသိ၊ ပေး၏။မဟာ-မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော၏။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဋิဟာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ အာဂတာဂတေဟိ၊ လာကုန်လာကုန်သော သူတို့သည်။ ပဋ္ဌပဋ္ဌေ၀၊ မေးအပ်သော ပြဿနာတို့ကိုလည်း။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။

(သာ၀တ္ထိပြည်၌ ကျန်ရစ်သော လူအပေါင်းကို ပြုပြီး၍ တာ-၀တိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ပြတော်မူလိုသော ဆရာသည် "သတ္တာရံပိ" စသည်ကို မိန့်သတည်း)။

မာတာ၊ အမိအား။ အသိမမှ ဒေသနာတော်၊ အသိမမှာတရားကို ဟောတော်မူခြင်းငှာ။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလ.သိလာယ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာ၌။ ဝယံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတံ၊ ကပ်သော။ သတ္ထာရံပိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကိုလည်း။ ဒသ-သဟဿ စက္ကဝါဠ ဒေဝတာ၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ ပရိဝါရယိံသု၊ ခြံရံကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တာဝတိံသေ၊ (လံ) ဝိရောစတိတိ၊ ဝိရောစတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ပါရိ-ဆတ္တကမူလမှိ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌။ သိလာယံပဏ္ဍုကမ္ဗလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ အမည်ရှိသော ကျောက်ဖျာ၌။ ပုရိသုတ္တမော၊ ယောကျ်း တို့တွင် ယောကျ်းတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။

ဒသသုလောကဓာတူသု၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တို့၌။ သန္ဓိပါ-ပါတေတ္ဝာန၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ နဂမုန္ဓနိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေသော။ သပ္ပုဒ္ဓံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ပယိရုပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။

ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်။ သမ္ပုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နပိရောစတိ၊ မတင့်တယ်နိုင် မလှန်းပနိုင်။ တနည်းကား။ သမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းကြောင့်။ နဝိ-ရောစတိ၊ မတောက်ပဝံ့။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ပြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်။ သဗ္ဗေဒေဝေ၊ အလုံးစုံသောနတ်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။

ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ဗဒေဝတာ၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့ကို။ အာဂ္ဂနော၊ မိမိ၏။ သရီရပ္ပဘာယ၊ ကိုယ်ရောင်ရှောင်ဖြင့်။ အဘိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိမ်နင်း၍။ နိသိန္နဿ၊ သော။ အာသပ်ပန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားဧကား။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ တုသိတ ဝိမာနတော၊ တုသိတာ နတ်ပြည်မှ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ယာနံပါး၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဣဒ္ဓိဗလေန ဒေဝပုတ္တာ၊ ဣဒ္ဓိက နတ်သားသည်လည်း။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒက္ခိဏပဿေယေဝ၊ လက်ယာနံပါး၌သာလျှင်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အဂ္ဂေ၊ အကုန်ရှေ့။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဘုရားကို။ ဝါမ-

ပသေး၊ လက်ငံနံပါး၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဧသ၊ ထိုအကုံရနတ်သားသည်။ မဟေသက္ခာသု၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာသု၊ နတ်သားတို့သည်။ သန္ဓိပတိတာသု၊ စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်။ အာဂန္ဒာ၊ ဖဲ၍။ ဒ္ဒါဒသဒယာ-ဇနိကေဌာနေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ကွာလှမ်းသော အရပ်၌။ သြကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဣန္ဒကေ၊ ဣန္ဒကနတ်သားသည်။ တတ္ထေव၊ ထိုလက်ယာနံပါး၌သာလျှင်။ နိသိဒိ၊နေ၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ တေ-ဥဘောပိ၊ ထိုနတ်သားနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အတ္တနော၊ ကိုယ်ဧတ။ ပြုတ်၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဒက္ခိဏေယျ-ပုဂ္ဂလာနံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ခသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နဒါနသ၊ ပေးအပ်သောအလှူ၏။ မဟပ္ဖလဘာဝံ၊ အကျိုးအမြတ်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပညာပေဟုကာဇမာ၊သိစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အကုံရ၊ အကုံရနတ်သား။ ဟယာ၊ သင်သည်။ ဒီဃမန္ဒရေ၊ ရှည်ကြာသော အသက်အပိုင်းမခြားရှိလော။ ဒသ ဝဿသဟဿ ပရိမဇ္ဈကာလေ၊ အနှစ်တစ်သောင်း အပိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဒ္ဒါဒသယောဇနိကံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော။ ဥဒ္ဒနပန္တိ ၊ ခနောက်အစဉ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒိန္နံ၊ လှူ၏မဟုတ်လော။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မမသမာဂမံ၊ ငါ၏အစည်းအဝေးသို့။ အာဂန္ဒာ၊ ရောက်၍။ ဒ္ဒါဒသ ယောဇနိကေ ဌာနေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ် ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၌။ သြကာသံ၊ နေရာကို။ လဘိ၊ ရ၏။ တတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ စသစ္ဆံ၊ ထိုစကား မှန်၏။ သြလောကေတွာ၊ (လ) သန္ဓိကေတိ၊ သန္ဓိကေဟူသော။ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ စုတ္တံပိ၊ ဆိုအပ်သာလျှင်ကတည်း။

အကုံရဌာပိ၊ အကုံရနတ်သားကိုလည်းကောင်း။ ဣန္ဒကဌ၊ ဣန္ဒကနတ်သားကို လည်းကောင်း။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သြလောကေတွာန၊ ကြည့်၍။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို။ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလို၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝြဝိ၊ ဆိုတော်မူ၏။

(၅) အကုံရ၊ အကုံရနတ်သား။ တယာသင်သည်။ ဒီဃမန္ဒရေ၊ ရှည်စွာသော အနှစ်တစ်သောင်းတိုင်တိုင်။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒိန္နံ၊ လှူ၏

ဟုတ်လော။ မမသန္ဓိကော၊ ငါ၏ ထံပါးအနီးသို့။ အာဂန္တွာ၊ ရောက်ပါပြီး လျက်။ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေရသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏ဟုကား။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

သော သဒ္ဒေါ၊ ထိုမေးသော အသံသည်။ ပထဝီတလံ၊ မြေအပြင်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ နံ၊ ထိုအသံကို။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ အယောသုံ၊ ကြားကုန်၏။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူသည်ရှိသော်။

ဘာဝိတတ္တေန၊ ထင်ရှားပြစေခြင်းငှာ အလိုရှိသဖြင့်။ စောဒိတော၊ တိုက် တွန်းအပ်သော။ **အ**ကုံရော၊ အကုံရနတ်သားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဗြဝိ၊ လျှောက်၏။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တေန ဒါနေန၊ ထိုအလှူကြီးပေး သဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဒက္ခိဏေယျေန၊ မြတ်သောအလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ သုညတံ၊ ဆိတ်၏။

အယံ သော ဂ္ဂန္ဓကောယကော၊ ဤဂ္ဂန္ဓကနတ်သားသည်။ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဇ္ဇာ၊ လှူ၍။ တာဝဂဏေ၊ ကြယ်အပေါင်း ၌။ စန္ဒော၊ လရောင်သည်။ အတိရောစတိ ယထာ၊ အလွန်တင့်တယ်သကဲ့သို့။ အမှေဟိ၊ ငါတို့ထက်။ အတိရောစတိ၊ အလွန်တင့်တယ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဒ**ဇ္ဇာတိ၊ ဒဇ္ဇာဟူသည်ကား။ ဒတ္ဝာ၊ လှူ၍။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့ အကုံရနတ်သား လျှောက်ပြီးသည် ရှိသော်ကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂ္ဂန္ဓကံ၊ ဂ္ဂန္ဓကနတ်သားကို။ အာဟ၊ **မေ**းတော်မူ၏။ ဂ္ဂန္ဓက၊ ဂ္ဂန္ဓကနတ်သား။ တွံ၊ သင်သည်။ မမ ဒက္ခိဏာပသေ၊ ငါ၏လက်ယာနံ ပါးဌ။ နိသိန္နော၊ နေပြီး၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနုပဂန္ဓာဝဲ၊ မဖယ်မူ ၍သာလျှင်။ နိသိဒိ၊ နေရသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသော လယ်ရာမြေ၌။ အပ္ပကပိ၊ အနည်းငယ်သော မျိုးစေ့ကို။ ဝပ္ပန ကသိကောဝိယ၊ စိုက်ပျိုးသော လယ်ထွန်သမားကဲ့သို့။ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒံ၊ မြတ်သော အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ အလတ္ထံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒက္ခိဏေယ္ယံ၊ မြတ်သောအလှူခံကို။ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုရှိ၍ အာဟ၊ လျှောက်၏။

ဥဇ္ဇဂ်ံလေ၊ ကျပ်တည်းသော မြေအပြင်ရှိသော။ ခေတ္တေ၊ လယ်၌။ဗဟုကံ မျှားစ္ဆာသော။ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ရောပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအံ့။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော သော။ ဖလံ၊ အသီးသည်။ နု ဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ကဿကံ၊ လယ်လုပ်သမားကို။ နာပိ တောသေတိယထာ၊ မနှစ်သက်စေ သကဲ့သို့။ ။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဒုဿီလေသု၊ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဗဟုကံ၊ မျှားစ္ဆာ။ မတိဋ္ဌတံ၊ ပေးထားအပ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြော သော။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒါယကံ၊ အလှူရှင်ကို။ နာပိ တောသေတိ၊ မနှစ်သက်စေတတ်။

ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသော။ ခေတ္တေ၊ လယ်၌။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်မျှ။ရော-ပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဗိဇံပိ၊ မျိုးစေ့သည်လည်း။ သမ္မာဓာရေ၊ အရည် ထန်စွာ။ ပဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ဖလံ၊ အသီးသည်။ ကဿကံ၊ လယ် လုပ်သမားကို။ တောသေတိယထာ၊ နှစ်သက်စေသကဲ့သို့။ ။တထေဝ၊ ထို အတူလျှင်။ သီလဝန္တေသု၊ သီလဝန် ဖြစ်ကုန်သော။ ဂုဏဝန္တေသု၊ ဂုဏဝန် ဖြစ်ကုန်သော။ တာဒိသု၊ သည်းခံခြင်း ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ အပ္ပကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ကာရံ၊ ပူဇော်အပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ မျှားသော အကျိုးရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

တေဿ၊ ထိုဣန္ဒကနတ်သား၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆေယျ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ သော'ထိုဣန္ဒ ကနတ်သားသည်။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်အား။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော။ ကဋုစ္ဆုဘိက္ခံ၊ တယောက်မမျှသောဆွမ်း ကို။ ဒါဒပသိကိရ၊ လှူစေသတတ်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တဿ၊ ထိုဣန္ဒကနတ် သား၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အက္ခိရေန၊ အက်ုံရေန၊ အက်ုံရနတ်သားသည်။ဒသဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ်တစ်သောင်း တို့ပတ်လုံး။ ဒ္ဒါဒသယောဇနိကံ၊ တစ်ဆယ့် နှစ်ယုဇနာ-တိုင်တိုင်။ ဥဒ္ဒနုပန္တိ ၊ ခနောက် အစဉ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒိန္နဒါ-နတော၊ ပေးအပ်သော အလှူထက်။ မဟပ္ဖလတရံ၊ အလွန် အကျိုး ကြီးမြတ် သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊လျှောက်၏။

ဧဝံ စုတ္တော၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာကုံရ၊ အာကုံရနှတ်သား။ ဒါနံနာမ့၊ အလှူမည်သည်ကား။ ဝိစေယျ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ လှူသည် ရှိသော်။ သုခေတ္တေသု၊ ကောင်းသော လယ်တို့၌။ ဝုတ္တဗီဇံဝိယ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့။ **မဟပ္ဖလံ၊ မျှားသောအကျိုးသည်။** ဟောတိ၊ ၏။ တုံ ပန၊ သင်သည်ကား။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နု အကာသိ၊ မပြု။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ မျှားသောအကျိုး ရှိသည်။ နု ဇာတံ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဝိဘာ-ဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုလျက်။

ဣ အာကုံရ၊ အာကုံရ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ မျှားသော အကျိုး၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဝိစေယျ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဝိစေယျ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါနံ၊ လှူအပ်သော အလှူကို။ သုဂတပဿဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဣမ ဇိုဝ-လောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုမြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ သုခေတ္တေသု၊ လယ်ကောင်းတို့၌။ ဝုတ္တာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော။ ဗီဇာနိ-ယထာ၊ မျိုးစေ့တို့ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်သော အလှူတို့သည်။ မဟပ္ဖလာနိ၊ မျှားသော အကျိုးရှိကုန်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဥဋ္ဌဲရုံပိ၊ အလွန်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်တည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ရာဂဒေါသာ၊ ရာဂတည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ဝီတရာဂေသု၊ရာဂကင်းကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ မြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်တည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ မောဟဒေါသာ၊ အဝိဇ္ဇာ

တည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသွာဟိ၊ထို့ကြောင့်လျင်။ ဝိတမောဟောသု၊ မောဟ ကင်းသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်တည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ ဣစ္ဆာဒေါသာ၊မကောင်းသော အလိုရမ်းမက် တည်းဟူသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသွာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျင်။ ဝိဂတစ္ဆေသု၊ ကင်းသော အလိုရမ်းမက် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ မြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဘာသိ၊ ၏။

ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ အကုံရောစ၊ အကုံရနှတ်သားသည်လည်းကောင်း။ ဣန္ဒကောစ၊ ဣန္ဒကနှတ်သားသည် လည်းကောင်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ တာဝတိံသ ဘဝေန၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ဒေသနာ၊ ဟောကော်မူသော ဒေသနာသည်။ မဟာဇနကာယိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော၊ ပေဗဒသနာ၊ တရားဟော ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ အဃ၊ ထိုနောင်မှ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိတ်သတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ မဟာတရိုး၊ မယ်တော်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကုလလာမေဟိ၊ အကုသလာမမှ၊ ဒီဃာဝုတ္ထာ၊ ဒီဃာဝုတ္ထာတို၊ ဟူ၍။ အာတိမေ ပိဋ္ဌကံ၊ အာတိမော ပိဋ္ဌကတ်ကို။ ဝဋ္ဌပယသိ၊ ဖြင့်စေ၏။ ဧဝံ ဤသို့။ တယောမဟေသော၊ သုံးလတို့ ပတ်လုံး။ နိဗ္ဗုန္ဒရိ၊ မပြတ်။ အာတိမေ ပိဋ္ဌကံ၊ အာတိမော ပိဋ္ဌကတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကဒေဝ ဣဒ္ဓေ ဘဝန၊ ဟော်ပြီး၍ကား။ ဘိက္ခာစာရဝေလာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌။ ဟမ၊ ငါဘုရား၏။ ယာဝ အာဂမနာ၊ ကြွလာသည်တိုင်အောင်။ ဧတ္ထ ကံနေ ဝမ်ဗံ၊ ဤမျှလောက်သော အာတိမော ဒေသနာတော်ကို။ ပဋိပဇ္ဇာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ နာဂ လတာ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ နာဂလတာမည်သော ဒန်ပူကို။ ဘနည်းကား။ နာဂလတာ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ နဂါးပြည်၌ဖြစ်သော နွယ်ချို ဒန်ပူကို။ ခါဒိတ္ဝာ၊ ဘုဉ်းပေး၍။ အနောဒတ္တဒဟေ၊ အနုဝဒတ်ဒေါင်း၌။ မုခံ ဓောဝိတ္ဝာ၊ မျက်နှာသစ်တော်မူ၍။

ဥတ္တရကုရုတော၊ မြောက်ကျွန်းမှ။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိတ္မာ၊ ဆောင်၍။ မဟာသာလမာဠကေ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးအရင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း **ကိစ္စကို။** အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။

သာရိပုတ္တာတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထို ဘုရားရှိရာ**အန**ဝဒတ်အိုင်၏ အနီး အင်ကြင်းတောသို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား**အား**။ ဝန္ဒိ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ယင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေန၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စပြီးပြီးသော်။ သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အစ္ဆ၊ ယနေ့။ မယာ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ တ္ထေကော နာမ ဝဏ္ဏော၊ ဤမျှလောက်သော အဘိဓမ္မာ တရားကို။ ဘာသိတော၊ ဟောအပ်ပြီ။ ဟုံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ အန္တေဝါသိကာနံ၊ အကွင်းတပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်း တို့အား။ ဝါစေဟိ၊ ပို့ချလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေရသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယမကပါဋိဟိရေ၊ ရေ မီး အစုံအစုံ တန်ခိုး ပြာဋิဟာ ပြတော်မူရာ၌။ ပသီဒိတ္မာ၊ ကြည်ညိုလျှင်။ ပဠဘာရာ ဘုရားပုတ္တာ၊ ငါးရာ**သော**အမျိုးသားတို့သည်။ ဝေရသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ပဝေရ်၏။ လန္ဒိကော၊ အထံ၌။ ပမ္ဘဇိ သုကိရ၊ ရဟန်းပြုကုန်သတည်း။ ဇာတ၊ ထို ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေရ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ ဧတံ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဝတ္ဘာစရိယနေ၊ ဟောတော်မူပြီး၍ကား။ ဒေဝလောကံ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ နိမ္မိတဗုဒ္ဓေန၊ နိမ္မိတဘုရားသည်။ ဒေသိတဓမ္မာနုဇာတာ၊ ဟောတော်မူရာအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဓမ္မံ၊ သဘာဝမြတ် တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ထေရောပိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ ဂန္တွာ ကြွတော်မူ၍။ တေ-သံ၊ ထိုငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ဘုရားဟောတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဝိဟ-ရန္တေယေव၊ နေတော်မူစဉ်လျှင်။ သတ္ထုပကာရဏီကာ၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းကို ဆောင်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့

သည်။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ ဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ခုဒ္ဒကဝဂ္ဂလိ-ယော၊ လင်းနို့ငယ်ကို သည်။ ဟုဒ္ဓ၊ ဖြစ်၍။ ကေသိမ်ဂဗ္ဘန္ဓရေ၊ တခုသောဥမင်လိုဏ်ခေါင်း၌။ သြလမ္ဗန္ဓာ၊ တဲ့လျားဆွဲကုန်လျက်။ စက်မိတ္ဘာ၊ စကြိုသွား၍။ အာဘိဓမ္မံ၊ အာဘိဓမ္မာတရားကို။ သဇ္ဈာယန္တာနံ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်သော။ ဒ္ဒိန္ဒ-ဘေရုနံ၊ နှစ်ဦးပေါ်ပေါ်ထွက်ကုန်၏။ သဝေ၊ အသံ၌။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ အဂ္ဂဟေသုံ ကိ၊ ယူကုန်သလော်။ တေ၊ ထိုလင်းနို့သားတို့သည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ ခန္ဓာနာမ၊ ခန္ဓာမည်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား ဓာတုယောနာမ၊ ဝေါဟာရမည်ကုန်၏။ ဣတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ အဇာနိတ္ဘာ၊ မသိမူ၍။ သဒ္ဒေ၊ ၌။ နိမိတ္တဂ္ဂဟဏမေव၊ အာရုံကို ယူခြင်းမျှဖြင့်သာ လျှင်။ တဒေဝ၊ ထိုလင်းနို့အဖြစ်မှ။ စုဝေ၊ စုဝေတကုန်သည် ရှိသော်။ ဒေဝေါ ဝေ၊ ဝေါ ကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိမ္ဗတ္တာ၊ ၏။ တေ၊ ထိုနတ်သားတို့သည်။ ကေ၊ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်သူတော်ဘုရားတို့၏ တဘုံသောအကြားကာလ ပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗ ယမ္ဗတ္ကိ၊ နတ်၏ဈာန်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတ္ဘာ၊ အစဉ်အတိုင်းခံစား၍။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စဝိတ္ဘာ၊ စုတေ၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ကုလဃရေ သု၊ အမျိုးကောင်းအိမ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ယမ.ဝပါ ဒိုတိရေ၊ ယမိုက်ပြာလိုးကာ ပြတော်မူ၊ ဘဒ္ဒဝ ဃသ ဒါ၊ ဖြစ်ပေသော ကြောင့်ညီခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘေ ၊ ဃ ၊ အရှင် ၊ ဘ ၊ ပိုပုဏ္ဏာ ၊ ၏။ ယ ၊ ဒ ၊ ၌။ ယမ္ဗ ၊ ရှိ ၊ ။ ။ ။

ပြလိုသောဆရာသည် "သာပိ ခေါ ဆတ္တိ"သ" စသည်ကို မိန့်သတည်း။)

သာပိ ခေါ ဆတ္တိ"သ ယောဇနာ ပရိမဏ္ဍလပရိသာ၊ ထိုသုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာအဝန်းရှိသော ပရိသတ်တို့ သည်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သတ္တမေ ဒီဝေ၊ ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ မဟာ ပဝါရဏာ၊ သီတင်းကျွတ်ဝါပြည့်နေ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ မနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၍။ မဟာဒေဝဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သြရောဟဏဒိဝသံ၊ ဆင်းတော်မူအံ့သောနေ့သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပဋ္ဌတိ၊ သင့်ပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒိဿ မဖုံးမြင်ရမူ၍။ နဝမိယာမ၊ မပြုန်ကုန်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာယသ္မာ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သာမဟိ၊ ကောင်းပါ့ဟု။ ဝတ္တာ၊ ဆိုလျက်။ သော၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဟတ္ထေ ဝပဏ္ဍိယံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၏အနီး ဓမ္မကြီးဌာ်လျှင်။ နိမုဂ္ဂေါ၊ ဝုပ်လျှိုး၍။ သိနေရုပါဒံ၊ မြင်းမိုရ်တောင် ခြေရင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဘိရုဟန္တံ၊ တာဝတိ"သာ နတ်ပြည်သို့ တက်သည်ကို။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဤသို့ဓိဋ္ဌာန်၍။ မဏိရတနေန၊ ပဗ္ဘာမြားရတနာဖြင့်။ အာဝုတံ၊ သီအပ်သော။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလသုဘ္ဘိဝိယ၊ ဖြောဇော ဝေသာအဆင်းရှိသော ကမ္ဗလာနီကြိုးကဲ့သို့။ ပဉ္စဝယမာနရူပေါ၊ ထင်ရှားသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ သိနေရုမတ္ထေန၊ မြင်းမိုရ်တောင်လယ်ဖြင့်။ အာဘိရုဟိ၊ တက်တော်မူ၏။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း။ နံ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ကေ ယောဇနံ၊ တယူဇနာလမ်းခရီးသို့။ အဘိရုဠ္ဍော၊ တက်၍ရောက်ပြီ။ ဒ္ဝိ ယောဇနံ၊ နှစ်ယူဇနာ လမ်းခရီးသို့။ အဘိရုဠ္ဍော၊ တက်၍ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလောကယိ"သု၊ ကြည့်ကုန်၏။ ထေရောပိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်စုံတို့ကို။ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဥက္ခိပေန္တော ဝိယ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်၍။ ဝေံ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ တုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဒီဃာဝေ၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။ ဂန္ဓုကာမာ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ ကဒါ၊ အဘယ် ကာလ၌။ သြရောဟိဿထ၊ ဆင်းတော်မူပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ အားဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ တေ၊ သင်၏။ ဧဇ္ဇဘာတိကော၊ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ သည်။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်၌ ဝါဆိုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။သက်ဿနဂရေ၊ သက်ဿပြည်၌။ဝဿံ၊ဝါသို့။ဥပဂတော၊ ကပ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဟော ပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့၌။ သက်ဿ နဂရဒ္ဒါရေ၊ သက်ဿပြည် တံခါး၌။ သြတရိဿာမိ၊ ဆင်းအံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒဋ္ဌုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုသော သူတို့သည်။ ဟတ္ထေ၊ ထိုသက်ဿပြည်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာစေ ကုန်လော့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိ ပြည်မှ။ သက်ဿနဂရ ဒ္ဒါရံ၊ သက်ဿပြည် တံခါးသည်။ တိ ံသ ယောဇနာနိ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ကွာလှမ်းသော ခရီးထောက် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇေတ္တဝနေ မဂ္ဂေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ခရီး၌။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက် သောသူအား။ ပါထေယ္ယံ ကိစ္စံ၊ မျိုးရိက္ခာ ဆောင်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥပေါသထိကာ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဓုရဝိဟာရံ၊ အနီးကျောင်းသို့။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန် သကဲ့သို့။ အာဂစ္ဆေယ္ယုံ၊ လာစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကား ကို။ ဧတေ၊ ထိုပရိသတ်တို့ကို။ အာရောစေထ၊ ကြားကုန်လော့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့လျက်။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားသခင်မိန့်တော်မူတိုင်း။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။

သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စုတ္ထဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ပြီး သော်၊ ပဝါရေတ္ဝာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းအား။ အာရော-စေသိ၊ ကြား၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောသိကြားမင်း၊ မနုဿပထံ၊ လူ့ပြည် ခရီးသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ အာရောစေသိ၊ ဤသို့ကြား၏။ သက္ကော၊

သိကြားမင်းလည်း။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းကိုလည်း ကောင်း။ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းကိုလည်းကောင်း။ ရဇတမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီဏိ သောပါနာနိ၊ သုံးသွယ်သော စောင်းတန်းတို့ကို။ မဟာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ တေသံ၊ ထိုသုံးသွယ်သော စောင်းတန်းတို့၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သက်ဿ-နဂရဒ္ဒါရေ၊ သက်ဿပြည်၏တံခါးဦး။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ သီဿာနိ၊ စောင်းတန်း လေကားဦးတို့သည်။ သိနေရုမုဒ္ဓနိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်ဦး။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးသွယ်သော စောင်းတန်းတို့တွင်။ ဒက္ခိဏပယော၊ လက်ယာနံပါးဦး။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနံ၊ စောင်းတန်းသည်။ ဒေဝကာနံ၊ နတ်တို့အား။ အဟောသိ၊ ဆင်းသွားရာဖြစ်၏။ ဝါ၀ပယော၊ လက်ဝဲနံပါးဦး။ ရဇတမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနံ၊ စောင်းတန်းသည်။ မဟာပြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့အား။ အဟောသိ၊ ဆင်းသွားရာဖြစ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဦး။ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော။ သောပါနံ၊ စောင်းတန်းသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာပိ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာ ဟောမူနိသည်လည်း။ သိနေရု ဗုဒ္ဓနိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်ဦး။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ဒေ၀ါ၀ရောဟဏဿမယေ၊ နတ်ပြည်မှဆင်းတော်မူသော အခါ၌။ ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ ယမိုက်ပြာဋိဟာကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုတော်မူလိုသောကြောင့်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ ယာ၀ ပြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ကေဝိဏာ၊ တခုသောအပြင်တို့သည်။ "အလုံးစုံ မြင်ရကုန်သည်လည်းဟူ"။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အ၀ေ၊ အောက်သို့။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ ယာ၀အ၀ီစိတော၊ အ၀ီစိတိုင်အောင်။ ကေဝိဏာ၊ တခုတည်းသော အပြင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိသာ၀ိဒိသာ၊ ထိုထိုအရပ်ဟူသို့။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ စက္ကဝါဠသဟဿာနိစ၊ စကြ၀ဠာတသိန်းတို့သည်လည်း။ ကေဝိဏာနိ၊ တခုတည်းသော အပြင်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေ၀၊ နတ်တို့သည်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿိံသု၊ မြင်ရကုန်၏။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း။ ဒေ၀ေ၊ နတ်တို့ကို။ ပဿိံသု၊ မြင်ရကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော သူတို့သည်။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၀၊ မျက်မှောက်ကဲ့သို့။

ပဃိ သူ၊ မြင်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဆဗ္ဗဏ္ဏရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိယာဒေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဗုဒ္ဓသိရိ၊ ဘုရား၏ ကြက်သရေတော်ကို။ သြလောကေ-တွာ၊ ကြည့်၍။ ဆတ္တိံသ ယောဇနပရိမဏ္ဍလာယပရိသာယ၊ သုံးဆယ့်ခြောက် ယူဇနာအဝန်းရှိသော ပရိသတ်၌။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်မျှသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို။ အပတ္ထေ-ဣဿာနာမ၊ မတောင့်တသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

သုဝဏ္ဏသောပါနေန၊ ရွှေစောင်းတန်းဖြင့်။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သြတရိ သု၊ ဆင်းကုန်၏။ ရဇတသောပါနေန၊ ငွေစောင်းတန်းဖြင့်။ မဟာ-ပြဟ္မာနော၊ ပြဟ္မာကြီးတို့သည်။ သြတရိ သု၊ ဆင်းကုန်၏။ မဏိသောပါနေန၊ ပတ္တမြား စောင်းတန်းဖြင့်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သြတရိ၊ ဆင်းတော်မူ၏။ ဂန္ဓမ္ဗဒေဝပုတ္တော၊ ဂန္ဓမ္ဗနတ်၏ သားဖြစ်သော။ ပဉ္စသိခေါ၊ ပဉ္စသိခနတ် သားသည်။ ပေဠုဝဝီဏံ၊ အုတ်ရှစ်သီးမှည့်။ အဆင်းနှင့်တူသောစောင်းကို။ အာဒါယ၊ လွယ်၍။ ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ယာနံပါးဌ။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဂန္ဓမ္ဗမဓုရဒိဗ္ဗဝိဏာသဒ္ဒေန၊ ဂန္ဓမ္ဗမည်သော သာယာစွာ သောနတ်၏စောင်းသံဖြင့်။ ပူဇေံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကဏ္ဍောဏ္ဍေ-ခ၊ ပြုလျက်။ သြတရိ၊ ဆင်း၏။ မာတလိသင်္ဂါဟကော၊ သင်္ဂြိဟ်တတ်သော မာတလိနတ် သားသည်။ ဝါမပဿေ၊ လက်ဝဲနံပါးဌ။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဒိဗ္ဗံဂန္ဓမာလာပုပ္ပံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော နံ့သာပန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုး လျက်။ ပူဇံကတွာ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍။ သြတရိ၊ ဆင်း၏။ မဟာပြဟ္မာ၊ ပြဟ္မာကြီးသည်။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ဓာရေသိ၊ မိုး၏။ သုယာမော၊ သုယာမနတ် သားသည်။ ဝါဠဗီဇနိံ၊ သားမြီးယပ်ကို။ ဓာရေသိ၊ ခပ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣမိနာပရိဝါရေန၊ ဤသို့သော အခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သြတရိတွာ၊ ဆင်း၍။ သက်ဿနဂရဒ္ဒါရေ၊ သက်ဿပြည်တံခါးဌ။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း။ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဘုရား၏အသရေတော်ဖြင့်။ သြတရန္တော၊

ဆင်းတော်မူသော။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဣဒေတာ၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌေ၊ ရှေးဦး။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နဒီဌပုဗ္ဗေ၊ မမြင်စဖူး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဂ္ဂုဂတော၊ ကရဝိတ်ငှက်မင်း, ပြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူစွာ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသာယာသောအသံဖြင့် စကားကောင်းကိုဆိုဘော် မူတတ်သော။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်သော ဘုရားသည်။ တုသိတာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ ဂဏိ၊ သာဝကသံဃာရိုရ်ပြည်ဟု ခါး၏အနီးမြေအပြင်သို့။ အာဂဝတော၊ ကြွလာခြင်းကို။ ဣဒေ၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌေ၊ ရှေးဦး။ မေမယာ၊ ငါသည်။ နဒီဌေ၊ မမြင်စဖူး။ ဥဒ၊ ထို့ပြီ။ ကယိစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏ထံမှ။ နသုဏောတာ၊ မကြားစဖူး။

ဣဒါနိ ဣဒါနိ အာဒီဟိ၊ ဤသို့စသော စကားကိုပြုခဲ့။ အဟုနော၊ မိမိ၏။ တုဋ္ဌိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ ပကာသေတုံ၊ ပြတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သပ္ပေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ ကုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော။ ပတ္ထယန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ပေါ်ကျော်ကုန်၏။ အယ၊ ယုံကြည်ခဲ့ပြီ။ နံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်လေးသောရိပုတ္တရာ။ ဧဟိဘိက္ခုမေဟိ၊ ဤသို့သင်ဘာဝရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ဒေါကျးဇူးတို့နှင့်။ သမန္နာ-ဂတော၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ဘုရားတို့ကို။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့သည်။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သည်။ ဟောန္တိယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ခမ္ဘံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၇၂။ ။ယေဒိရာ၊ အကြင်ဘုရား ဒေစရှိသော သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဗျာနမ္ပသုတာ၊ လက္ခဏူပစျာန် အာရမ္မဏူပစျာန်ကို၌ အာဝဇ္ဇနစသော ငါးပါးသော ဝသီဘော်တို့နှင့် လေ့လာခြင်းရှိကုန်သည်။ နေက္ခမ္မူပသမေ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ဟူထိုအပ်သော နိက္ခမဋ္ဌ။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ သတိမတံ၊ သတိရှိကုန်သော။ ဂေါသံဗုဒ္ဓါနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဒေဝါပိ၊ နတ်လူတို့သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ တိုဂါထာဒ္ဒြ။ **ယေစျာနပ္ပသုတာ**တိ၊ ယေစျာနပ္ပသုတာဟူ၍သည်ကား။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ လက္ခဏာသို့ကပ်၍ရှုခြင်းရှိသော စျာန်လည်းကော၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ ရှုခြင်းရှိသော စျာန်လည်းကော။ ဤတို၊ ဤသို့။ ဤမေသု စျာနေသု၊ ဤနှစ်ပါးသော စျာန်တို့ဒ္ဒြ။ အာဝဇ္ဇနသမာပဇ္ဇနအာဓိဋ္ဌာနပစ္စဝေက္ခဏေသု၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ဝင်စားခြင်း ဓိဋ္ဌာန်ခြင်း စျာန်မှထခြင်းစျာန်၏အင်္ဂါကို ဆင်ခြင်ခြင်းတို့နှင့်။ ယုတ္တပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ခြင်း အမြဲယှဉ်ခြင်းရှိကုန်၏။ **နေ ကွမ္မ။ ပသမေ**ရတာ**တိ ဣဒ္ဓ**၊ သမေရတားဟူသော ဤပုဒ်ဒ္ဒြ။ ပမ္ဘဒ္ဓာ၊ ရဟန်းအာဖြစ်ကို။ နိက္ခမန္ဒိ၊ နိက္ခမဟူ၍။ နဂဟေတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်ကုန်။ ကိလေသဝူပသမနိဗ္ဗာနရတိ၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်ရာဟူဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ဒ္ဒြမ္ဘေလျော်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဘော်ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ **ဒေဝါ**ဒိ**တိ**၊ ဒေဝါပိဟူသည်ကား။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကော။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်းကော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ပိဟယန္တိ ပဏ္ဍေန္တိ၊ ဝတာင့်တကုန်၏။ **သ**တိ**မ**တ**ဒ္ဒိ**၊ သတိမတိဟူသည်ကား။ ဝေရုပဂုဏာနံ၊ ဤ သို့ သဘောရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိကုန်ထသော။ သတိယာ၊ သတိနှင့်။ ဘာဝနာဂုဏာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်ထသော။ တေသံ သမ္ပုဒ္ဓါနံ၊ တိုဘုရားရှင်တို့အား။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ အဟောဂဟ ဘဝေယျာမ၊ ဖြောင့်ဖြစ်ပါလိုကုန်၏။ ဤတို၊ ဤပို့။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားအာဖြစ်ကို။ ဤဆ္ဆမာနာ၊ **အ**လိုရှိကုန်သော လူနတ်တို့သည်။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဤတိအယံအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေ သနာဝ သာနေ၊ ဒေသနာဘော်အဆုံး၌။ တိ သမ္ဘာနံ ပါဏာ ကောဋိနံ၊ ကုဋေသုံးသောင်းအကိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ခဏ်မ္ဘာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဠသတဘိက္ခူ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဒ္ဒြ။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ဘတ္ထဒ္ဒါနံ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်တို့၏။ အဝိဇဟိတမေဝ၊ မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ယမကပါဋိဟိရံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုပြီး၍။ ဒေဝလောကဝသံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဒ္ဒြ ဝါကို။ ဝသိတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး၍။ သက်ဿနဂရဒ္ဒါရေ၊ သက်ဿပြည်တံခါးသို့။

သြတရကံ၊ ဆင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တတ္ထပန၊ ထိုသက်သပြည်၌ကား။ ဒကွိဏာပါဒသ၊ လက်ယာခြေကို။ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သည်။အစလ-စေတိယဋ္ဌာနံနာမ၊ မတူန်မလှုပ်သော စေတီတည်ရာ အရပ်မည်သည်လည်း ကောင်း။ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။

တတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသက်ပြဿည်၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်တော်မူ၍။ ပုထုဇ္ဇနာဒီနံ၊ ပုထုဇဉ် စသည်တို့၏။ ဝိသယေသု၊အရာတို့၌။ ပဠံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အတ္တ-နော၊ မိမိ၏။ ဝိသယေ၊ အရာ၌။ ပဠေ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္မာ၊ဖြေ၍။ သောတာပန္နဝိသယေ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏ အရာ၌။ ပဠံ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တံထာ၊ ထိုအတူ။ သကဒါဂါမိအာဒီနံ၊ သကဒါဂါမ် စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝိသယေ၊ အရာ၌။ သောတာပန္နဝိဒယော၊ သောတာပန် စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နာသက္ခိ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ မဟာမောဂ္ဂလာန ဝိသယော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ အရာ၌။ သေသမဟာသာဝကာ၊ ကြွင်းကုန်သော မဟာသာဝက တို့သည်။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ မထေရ်၏။ဝိသယေ၊ အရာ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ နာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်။ ဗုဒ္ဓဝိသယေစ၊ ဘုရား၏ အရာ၌လည်း။ သာရိပုတ္တောပိ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိယေဝ၊ မတတ်နိုင်သည်သာ လျှင်တည်း။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါစိနဒီသံ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာ ကို။ အာဒိ ကတ္ဝာ၊ အ၊ ပြု၍။ သမ္ဘ ဒီသာ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့သို့။ သြ-လောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ သမ္ဘတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ ကေဝ်ဏ-မေဝ၊ တခုတည်းသော ဟင်းလင်း အပြင်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အဋ္ဌသု ဒီသာသု၊ အရပ် ရှစ်မျက်နှာ တို့၌။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ယာဝ ပြဟ္မာ-လောကာ၊ ပြဟ္မာပြည် တိုင်အောင်သော။ ဒေဝမနုဿာစ၊ နတ် လူ ပြည်တို့ သည် လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဘူမဋ္ဌာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယက္ခာ နာဂါ သုပဏ္ဏာစ၊ ဘီလူး, နဂါး, ဂဠုန်တို့သည် လည်းကောင်း။ အဠလိ ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ချီ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ လောကဋ္ဌ။ တဿ ပဠဿ၊ ထို ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေနိုင်သောသူ

သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘော်ဘော၀၊ ဤ အရပ်၌သာလျှင်။ ဥပဓာရေထ၊ စူးစမ်းရှာ ဖွေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ။ ၁ မာရိသ၊ ဆင်းရဲမရှိသော အချင်း။ ဣဒ၊ ဤလောကတို့။ ယေစ သမ်ခတမဲမ္မာ၊ အကြောင် ကောင်းစွာ သိအပ်ပြီးသော သမ်ဒါရုတရားရှိသော ရဟန္တာတို့သည် လည်းကောင်း။ ပုထူ၊ များစွာကုန်သော။ ယေစ သေခါ၊ အကြောင်သေကွဲတို့ သည် လည်းကောင်း။ အာသေ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသေကွဲ အသေကွဲတို့ ၏။ အရိယာ၊ အကျင့်ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သော။ နိပကော၊ ရင့်သော ပညာလည်း ရှိထခဲသော။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗြူဟိ၊ ကြားဘိ လော့။

ဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ဘုရားအရာ၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဣဘိ ဣမံ ဗုဒ္ဓ ပဉ္ဍံ၊ ဤ ဘုရားပြဿနာကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သေခါ သေခါနုံ၊ သေကွဲ အခသကွဲပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အာဂမနံ ပဋိပဒံ၊ မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧသ-ပညော၊ ဤသို့မေးသောပြဿနာ၌။ ကိဉ္စာပိ နိကခေါ၊ အကယ်၍ကား ယုံမှားမရှိ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မရှိသော်လည်း။ ခန္ဓာဒီသု၊ ခန္ဓာ-အစရှိသည်တို့တွင်။ ကတရေန-မုခေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဣမံ ပဋိပဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ကဓဏ ခန္ဓာ၊ ဟောသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဗ္ဘာသယံ၊ အလိုကို။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ နုခေါ၊ စင်စစ်။ နု သက္ခိဿာမိတိ၊ မတတ်နိုင်အုံဟူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဗ္ဘာသယော၊ အလိုဟု။ ကခ်ံတိ၊ ယုံမှားခြင်းရှိ၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ နယော၊ နည်းကို။ အဒိန္နေ၊ မပေးသည်ရှိသော်။ ကထေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နာ-သက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာအား။ နယံ၊ နည်းကို။ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအုံဟူ၍။ နယံ၊ နည်းကို။ ဒသ္သေန္တော၊ ပြလိုမူ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ထသော။ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို။ သမနုပဿတိ၊ ရှုလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား။ ဝေါ၊ ဤအကြံတော်သည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ အဗ္ဘာသယံ၊ အလိုကို။

ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ ခန္ဓဝေန၊ ခန္ဓာ၏ အစုမ်းဖြင့်။ ကထေယတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ နုယဒါနေန၊ နည်းပေးသည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သောပဏ္ဍော၊ ထိုပြဿနာသည်။ နုယသတေန၊ နည်းအရာဖြင့်။ နယသဟဿေန၊ နည်းအထောင်ဖြင့်။ နယသတသဟဿေန၊ နည်းအသိန်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထို ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နနယေ၊ ပေးတော်မူသော နည်း၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ တံ ပဉ္ဍံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ကထေသိ၊ ဖြေ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ အဇ္ဇေ၊ တပါးသောသူသည်။သာရိ-ပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာ ဖြေခြင်းသို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်။ နတ္ထိ ကိရ၊ မရှိသတတ်။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ထေရော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သဟ္ဌ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ သီဟနာဒံ၊ ခြသေ့မင်း၏အသံနှင့် တူသောအသံကို။ နဒိတိရ၊ ဆိုသတတ်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သကလကပ္ပပိ၊ တကမ္ဘာ ပတ်လုံးလည်း။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝုဋ္ဌေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ဘွေကာနိ၊ ဤမျှလောက် ကုန်သော။ ပိန္ဒ||နိ၊မိုးပေါက်တို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ပတိတာနိ၊ ကျကုန်၏။ ဘွေကာနိ၊ ဤ မျှလောက်ကုန်သော မိုးပေါက်တို့သည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ပတိတာနိ၊ ကျကုန်၏။ ဘွေကာနိ၊ ဤမျှလောက်သော မိုးပေါက်တို့သည်။ပဗ္ဗ-တေ၊ တောင်၌။ ပတိတာနိ၊ ကျကုန်၏။ ဣတိ ဂဏေတ္ဝာ၊ ဤသို့ရေတွက်၍။ လေခံ၊ ဂဏန်း အရေးသို့။ အာရောပေတုံ၊ တင်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိနဒိ၊ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသခင် သည်လည်း။နုံ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တေ တယာ။ သင်သည်။ ဂဏေတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထဘာဝံ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊သိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၏။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဥပမာ နာမ၊ နှိုင်းရည်ရာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ဂဂ်ါယ။လ။ ဗုဒ္ဓိယာတိ၊ ဗုဒ္ဓိယာ-ဟူသော။ တေ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ဝါလုကာ၊ သဲသည်။ ခီယေ၊ ရေဘွက်သည်ရှိသော် ကုန်ရာ၏။ မဟာဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ခီယေ၊ ရေတွက်သည်ရှိသော် ကုန်ရာ၏။ မဟိယာ၊ မြေ၌။ မတ္တိကာ- မြေမှုန့်သည်။ ခီယေ- ရေတွက်သည်ရှိသော် ကုန်ရာ၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဗုဒ္ဓိကာ၊ ပညာသည်။ နခီယ၊ မကုန်နိုင်ရာ။

ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နလောကနာထ၊ ဘုန်းပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော။ ဘဲန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကေသို - ပရေ - တခုသောပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇိတေ၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ ကေဝါလုကံ ဝါ၊ သဲတလုံးကိုလည်းကောင်း။ ကေဥဒကဗိန္ဒုံ ဝါ၊ ရေတစေါက်ကိုလည်းကောင်း။ ကေပံသုခလ္လံ ဝါ၊ မြေမှုန့်ပိုင်းကိုလည်းခကောင်း။ ပကွိုပ်တွာ၊ ထည့်၍။ ပဠာနံ၊ ပြဿနာတို့ကို။ သတေနဝါ၊ အရာဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟဿေနဝါ၊ အထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ တတသဟဿေနဝါ၊အသိန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဿဇ္ဇိတေ၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌။ ဝါလုကာဒီသု၊ သဲအစရှိသည်တို့တွင်။ ဧကေကံ၊ သဲတလုံးတလုံးစသည်ကို။ ဧကမနေ္တ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ သစေခီပေယျ၊ အကယ်၍ပစ်ငြားအုံ့။ ခိပ္ပတရံ၊ လျင်စွာ၊ ဂင်္ဂါဒီသု၊ ဂင်္ဂါစသည်တို့၌။ ဝါလုကာဒယော၊ သဲစသည်တို့သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျုံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ပဠာနံ၊ ပြဿနာတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဖြေခြင်းသည်။ ပက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ နတ္ထေဝဂစ္ဆေယျုံ၊ မရောက်ကုန်ရာ။ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဆိုလိုသည်။ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာညောပိ၊ ပညာကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ဘုရားအရာ၌။ ပဋ္ဌပဋ္ဌယ၊ မေးအပ်သောပြဿနာ၏။ အန္တဝါ၊ အဆုံးကိုလည်းကောင်း။ ကောဋိ ဝါ၊ အစွန်ကိုလည်းကောင်း။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သောကြောင့်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နနယေ၊ ပေးအပ်သောနည်း၌။ ဌတ္ဝာဝ၊ တည်၍လျှင်။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေရ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ယံပဠုံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးသည်ရှိသော်။ သမ္ဘောပိဇနော၊ အလုံးစုံသော လူနတ်သည်လည်း။ ကထေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဓမ္မသေ-

နာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာအမည်ရှိ သော။ ဧကကောဝ၊ မထေရ်တပါးသည်သာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဖြေနိုင်၏။ ဣတိသမုဋ္ဌာပေဘုံ၊ ဤသို့ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ယံပဋ္ဌံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ တံ၊ ထိုလူအပေါင်းဖြေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သော ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေသည် ကား။ နု၊ မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ အနေန၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်။ ဝိဿဇ္ဇိတောဝေ၊ ဖြေသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိတုံ၊ ဆောင်တော်မူခြင်းငှာ။

ဘောန္တော၊ အိုရသေ့အပေါင်းတို့။ သမာဂတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်သော ရသေ့တို့တွင်။ ပရောသဟဿမ္ပိ၊ တစ်ထောင်အလွန်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ အပညာ၊ ပညာမဲ့သည်း မရှိကုန်ထဲသော။ ဝေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ကန္ဒေယ္ယုံ၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ရသေ့သည်။ ဘာသိတဿ၊ နတ္ထိကဋ္ဌိဟူ၍ ငါဆိုသောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ သပညော၊ ပညာရှိ ထသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်တည်းသော။ သောဝ ပုရိသော၊သည်လျှင်။ သေသံ၊ ကြွင်းသောရသေ့တို့ထက်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဣတိဣမံဇာတကံ၊ ဤဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ သော၊ ဒေဝေါ ရောဟဏဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမ္ဘတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄ ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၃-ရေကပတ္တနာဂရာဇဝတ္ထု။

(ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍။ ယခုအခါ၌။ ရေကပတ္တနာဂရာဇဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝတ္ထုနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ကိုယ်ခန္ဓာမနုဿပဋိလာဘော" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ကိုယ်ခန္ဓာမနုဿပဋိလာဘောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ မနုဿပဋိလာဘော စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သတ္တသိရီသ ကရဏ္ဍမူလေ၊ ကုက္ကိုဒုနစ်ပင်တို့၏ အနီး၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ရေကပတ္တံ၊ ရေကပတ္တ အမည်ရှိသော။ နာဂရာဇံ၊ နဂါးမင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကတေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကဿပဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဂဏ်ဃိယ၊ ဂဏ်ခြေ၌။ နာဝံ၊ လှေကို။ အာတိဏ္ဍယ၊ စီး၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ကေသ္ဝံ ဧရက-ဂုမ္ဗေ၊ တခုသော ပိန်းမျုံ၌။ ရေကပတ္တံ၊ ပိန်းရွက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲ၍။ နာဝါယ၊ လှေ၏။ ဝေဂသာ၊ အဟုန်ဖြင့်။ ဂစ္ဆမာနာယပိ၊ သွားသော်လည်း။ န မုဥ္စိ၊ ဆွဲရာပိန်းရွက်ကို မလွှတ်မီ။ ရေကပတ္တံ၊ ပိန်းရွက်သည်။ ဆိဒ္ဓံတဿ၊ ပြတ်၍။ ဂတံကိရ၊ သွားသတတ်။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ တေ၊ ဤအာပတ်သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ် သာတည်း။ ဣတိ မနသိကတ္ဝာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို။ အဒေသေတ္ဝာ၊ ဒေသနာ မကြားမူ၍။ ဝိသ-တိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ ပတ်လုံး။ အရညေ၊ တောင်၌။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတ္ဝာပိ၊ ပြု၍လည်း။ မရဏကာလေ၊သေခါနီး ကာလ၌။ ရေကပတ္တေန၊ ပိန်းရွက်သည်။ ဂီဝါယ၊ လည်၌။ ဂဟိတော-ဝိယ၊ ဆွဲသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်ကို။ ဒေသေတု ကာမော၊ဒေ-သနာ ကြားလိုသည်။ ဟုတ္ဝာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။ အညံဘိက္ခုံ၊ တပါး ရဟန်းကို။ အပဿမာနော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ အဖရိသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပန္နဝိပ္ပဋိသာရော၊ ဖြစ်သောနှလုံးမသာယာခြင်း ရှိလျက်။ တတော၊ ထို ရဟန်းအဖြစ်မှ။ စဝိတ္ဝာ၊ စုတေ၍။

ကေရက္ခဒေါ၏ကိုကနှာဝပွမာဏော၊ တခုသော စားကျင်းရှိသော သစ်သား ပိန်း ကောလေ့ ပမာဏရှိသော။ နှာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဃ၊ ထို နဂါးမင်း၏။ ရေက ပတ္တောတော့ဝနှာမ်၊ ရေက် ပတ္တဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ နိဗ္ဗတ္တိက္ခဏေယေဝ၊ ဖြစ်သော ခဏ၌သာလျှင်။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ညြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ တွေ့ကံနှာမကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလ ပတ်လုံး။ သမဏမမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဟောတုကယော-နိယံ၊ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေသောအမျိုးခြင်း။ မဏ္ဍုကဘက္ခဌာနေ၊ ဖားကိုစား ရာအရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တောမ္ဟိတိ၊ ဖြစ်ရချေ၏ဟု။ ဝိပဋိသာရီ၊ နှလုံး မသာယာရှိ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ အရုဟဘာဝေ၊ နောက် အာဘိခ္ခ။ ကေဓိတရံ၊ သမီးတစ်ယောက်ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါအလယ်၌။ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေအပြင်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဖဏံ၊ ပါး ပျဉ်းကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ဖြန့်၍။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ကဘ္ဘံ၊ ထို ပါးပျဉ်းခြင်း။ ထပေတ္တာ၊ ထား၍။ နစ္စာပေတ္တာ၊ ကစေ၍။ ဂါယာပေသိ၊ သီချင်းကို သီ စေ၏။ အယ၊ ထိုနဂါးမင်း၏။ ဒေဝ၊ ဤအပြဿသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ် သတတ်။ အဒ္ဓါ၊ မချေတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒါ၊ ဤလောကခ်ိ။ ဣမိနာ-ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ် သည်ရှိသော်။ တယ၊ ထိုဘုရား၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ သုဏိဿာမိ၊ ကြားရအုံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ မေ၊ ငါ့သမီး၏။ ဂီတယ၊ သီချင်း၏။ ပဋိဂီတံ၊ တဖန်သီချင်းကို။ ☰ အာဟရတိ၊ ဆောင်နိုင်၏။ တယ၊ ထိုသူအား။ မဟန္တေန၊ မျှားစွာသော။ နှာဂဘဝနေန၊ နဂါးစည်းစိမ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအုံ့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုရ၍။ အနုစုမာသံ၊ လခွဲတကြိမ်။ ဥပေါသထ-ဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။ တံ ဓီတရံ၊ ထိုသမီးကို။ ဖဏေ၊ ပါးပျဉ်း၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သာ၊ ထိုသမီးသည်။ တယ၊ ထိုပါးပျဉ်း၌။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ နစ္စန္တီ၊ ကကုန်လျက်။

အဓိပ္ပတိ၊ အစိုးရသော။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ကိံ သု၊ အဘယ်နည်း။ ရဇ္ဇိဿရော၊ မင်းတို့ကို အစိုးရသော။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ကိံ သု၊ အဘယ်

နည်း။ ကထံကေနုကာရဏေန၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သုဝိရဇော၊ အလွန် မြို့မှကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ ကေနုကာရဏေန၊ အာဘယ်ကဲ့သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း။

ဣတိ ဣမံ ဂိဟံ၊ ဤသီချင်းကို။ ဂါယတိ၊ သီလေ၏။ သကလဇမ္ဗုဒီပ-ဝါသိနော၊ အလုံးစုံ ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်းခ္ဍ နေကုန်သော သူတို့သည်။ နာဂမာ-ဏဝိကံ၊ နဂါး မင်းသမီးကို။ ဂဏ္ဍိဿာမိတိ၊ ယူကုန်ဒုံဟု။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပညာဗလေန၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဋ္ဌိဂိတံ၊ သီချင်း တုံ့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဂါယန္ဒိ၊ သီကုန်၏။ သာ၊ ထိုနဂါး မင်းသမီးသည်။ တံ၊ ထိုဇမ္ဗုဒီပါ ကျွန်းသားတို့ သီချင်းကုံ့ကို။ ပဋ္ဌိကွိပတိ၊ ပယ်၏။ တဿာ၊ ထို နဂါး မင်းသမီး၏။ အန္ဓစုမာသံ၊ လခွဲတကြိမ်။ ဖဏေ၊ ပါးပျဉ်းခ္ဍ။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂါယန္ဒိယာဝ၊ သီလျက်လျှင်။ ကေမုဒ္ဒန္ဓရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏တစ်ခုသော အကြားကာလသည်။ ဝိတိဝတ္တံ၊ လွန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကေဝိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပစ္ဈုသကာလေ၊ မိုးသောက်သောကာလ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပေါလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ရေက-ပတ္ထံ၊ ရေက် နဂါးမင်းကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ဥတ္တရမာဏဝံနာမ၊ ဥတ္တရအမည်ရှိသော လုလင်ကို။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဉာဏဗလယာ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ကိ ံ နုခေါ၊ အာဘယ်သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်။ ဧရက ပတ္ထာ၊ ဧရက နဂါးမင်း၏။ ဒီတရံ၊ သမီးကို။ ဖဏေ၊ ပါးပျဉ်းခ္ဍ။ ထဝေပတ္တာ၊ ထား၍။ နစ္စာ ပန ဒိဝ-သော၊ ကခြင်း, သီခြင်း, တို့ကိုပြုစေသော နေ့တည်း။ အယံဥတ္တရမာဏဝေါ၊ ဤဥတ္တရ လုလင်သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ပဋ္ဌိဂိတံ၊ သီချင်း တုံ့ကို။ ဂဏှန္တော၊ ယူ၍။ ဌိတော၊ ရပ်၍သာလျှင်။ သောတာပန္နော၊ သေ တာပန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုဂါထာပေးသော သီးချင်းတုံ့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နဂရာဇဿ၊ နဂါးမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ သော၊ ထိုရေကပတ္တနဂါးမင်းသည်။ တံ၊ ထိုသီချင်းတုံ့ဂါထာကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။

ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပမန္ဒာတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု။ ဥ ဘာ၊ သိ၍။ မမ၊ ငါ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုနဂါးသည်။ အာဂတေ၊ လာသည်ရှိသော်။ မဟာသမာဂမေ၊ မျှားစွာသော အစည်းအဝေးခို။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ကတ္တုကာမော၊ ဟောရအံ့။ ဂါထာပရိ-ယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံးခို။ စတုရာသီတိယာ ပါဏာသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရား ကိုသိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ အဒသ၊ ဤသို့မြင်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ ဗာရာဏ-သိတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ သတ္တသိရိ-သကရုက္ခော၊ ကုက္ကို့ ဒုနစ်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသု၊ ထိုကုက္ကို့ ခုနစ်ပင် တို့သည်။ ဧကဿ၊ ကုက္ကိုတပင်၏။ မူလေ၊ အနီးခို။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ဇမ္ဗုဒီပဝါသိနော၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းခို နေကုန်သောသူတို့သည်။ ဂိဟိပဗ္ဗဇိတံ၊ သိမျင်တုံ့သီးချင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သန္ဓိပတိ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အပိဒူရေဌာနေ၊ ပန်းမဝေးသောအရပ်၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ ဥတ္တရမာဏဝံ၊ ဥတ္တရလုလင်ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍။ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရလု လင်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့။ ဘာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧဟိ၊ လာဦးလော့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ နံ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်ကို။ ကဟံ၊ အဘယ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအုံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဧရကပတ္တသ္မိ ဧရကနဂါးမင်း၏။ မိတ္တ၊ သမီး ၏။ ဂါယနဒ္ဒာနံ၊ သီချင်းသီရာ အရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအုံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂိဟိပဗ္ဗဇိတံ၊ သီချင်းတုံ့ဂါထာကို။ ဇာနာသိပန၊ သင် သိ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နံ၊ ထိုသီချင်း တုံ့ကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုစမ်းလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောင် မှ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာနနနိယာမေနေဝ၊ သိသော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝဒန္တံ၊ ဆိုသော။ နံ၊ ထိုဥတ္တရ လုလင်ကို။ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရလုလင်။ တေ၊ ဤသင်

အမှာ် အစ္ပဲပြုသော ဂါထာသည်။ နှ ပဋ္ဌိဂိတံ၊ သီချင်းတုံ့ဂါထာမဟုတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ ပဋ္ဌိဂိတံ၊ သီချင်းတုံ့ဂါထာကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ နံ၊ ထိုသီချင်းတုံ့ဂါထာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂမိဿသိ၊ သင် သွားလေ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ အဿ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုဥဿာရ၊ လုလင်ကို။ သဗ္ဗာ၊ မြက်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဥဿာရ၊ ဥဿာရလုလင်။ တုံ သင်သည်။ နာဂမာဏဝိကာယ၊ နဂါးမ၏။ ဂိတကာလေ၊ သီချင်းသီသော ကာလ၌။

ဆဒ္ဒါရာဓိပတိ၊ ခြောက်ဒ္ဒါရကို အစိုးရသောသူ သည်။ ရာဇာ၊ မင်းမည်၏။ ရဇ္ဇမာနော၊ တပ်ခြင်းရှိသောသူသည်။ ရဇ္ဇိယရော၊ ရဇ္ဇိယရမင်းမည်၏။ အရဇ္ဇံ၊ တပ်ခြင်းမရှိ၊သော သူသည်။ ဝိရာဇာ၊ မြို့ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဇ္ဇံ၊ ကာမဂုဏ်၌လပ်သောသူကို။ ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူ၍။ ပဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဣတိ ဣမံ ပဋ္ဌိဂိတံ၊ ဤသီချင်းတုံ့ပြန်သော ဂါထာကို။ ဂါယေယျာသိ၊ သီလေ၊ လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မာဏဝိကာယ၊ နဂါးမ၏။ ဂိတာသု၊ သီချင်း၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ **ကိံ သု အဓိပ္ပတိ ရာဇာ တိ၊** ရာဇာ ဟူသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဓိပ္ပတိ၊ အစိုးရသောသူသည်။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ **ကိံ သု ရာဇ ရဇ္ဇိယ-ရော တိ၊** ရဇ္ဇိယရော ဟူသည်ကား။ ကထံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ရဇ္ဇိယရောနာမ၊ ပြည်ကို အစိုးရသောသူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ **ကထံ သု ဝိရ ရ ဇာ ဟောတိ ဟိ၊** ဟောတိ ဟူသည်ကား။ ကထံ နု ခေါ။ အဘယ်ကြောင့်။ သော ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ ဝိရ ရ ဇာ နာမ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ပဋ္ဌိဂိတသုပန၊ အတုံ့ဖြစ်သော သီချင်း၏ကား။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတ ဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ **ဆဒ္ဒါရာဓိပ္ပတိ ရာဇာ တိ၊** ဆဒ္ဒါရာဓိပ္ပနတိ ရာဇာ ဟူ သည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဆန္နံ ဒ္ဒါရာနံ၊ ခြောက်ဒ္ဒါရတို့၏။ အဓိပ္ပတိ၊ အရှင်ဖြစ်၏။ ကေ ဒ္ဒါရေပိ၊ တခုသော ဒ္ဒါရ၌လည်း။ ရူပါဒီဟိ၊ ရူပါရုံစသည် တို့ဖြင့်။ အနတိဘူတော။ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ။ အယံ ဤသူသည်။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်၏။ **ရဇ္ဇမာနော ရဇ္ဇိယ ရော တိ၊** ရဇ္ဇိယရော ဟူသည်ကား။

ယောပန၊ အကြောင်သူသည်ကား။ တေသု အာရမ္မဏဿု၊ ထိုအာရုံတို့၌။ ရဇ္ဇတိ၊ တပ်တတ်၏။ သောရဇ္ဇမာနော၊ ထိုသို့ တပ်ခြင်းသည်။ ရဇ္ဇိဿရောနာမ၊ ရဇ္ဇိဿရမည်၏။ **အရဇ္ဇန္တိ**၊ အရဇ္ဇံ ဟူသည်ကား။ အရဇ္ဇမာနောပန၊ တပ်ခြင်း မရှိသော သူသည်ကား။ ဝိရဇောနာမ၊ ဝိရဇမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ **ရဇ္ဇန္တိ**၊ ဟူသည်ကား။ ရဇ္ဇမာနော၊ တပ်ခြင်းရှိသောသူကို။ ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံ၊ ထိုဥတ္တရအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိဂိတံ၊ သီချင်းတို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရလုလင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဣမသ္မိံ ဂိတေ၊ ဤသီချင်း၏ဟောတို့ကို။ ဂါယိတေ၊ သီသည်ရှိသော်။ ဣမဿ ဂီတဿ၊ ဤသီချင်းတို့၏။ ဣမံပဋိဂိတံ၊ ဤအတို့ဖြစ်သောသီချင်းကို။ ဂါယိဿန္တိ၊ သီကုန်လတ္တံ့။

ဗာလော၊ သူမိုက်ကို။ ကေန၊ အဘယ်တရားသည်။ ဝုယ္ဟတိ၊ မျှောသည်။ အယံ၊ ဖြစ်သနည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ နုဒတိ၊ ပယ်သနည်း။ ယောဂဇဝေါ၊ ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ တံ၊ တို ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော သင်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အက္ခာဟိ၊ ကြားဘိလော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ၊ ထိုနဂါးမင်းသမီး၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ-ပဋိဂိတံ၊ ဤသို့ သီချင်းတို့ကို။ ဂါယေယျာသိတိ၊ သီလော့ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏။

ဗာလော၊ မလိမ္မာသော သူသည်။ သြဃေန၊ သြဃလေးပါးဖြင့်။ ဝုယ္ဟတိ၊ မျှော၏။ ယောဂေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ နုဒတိ၊ သြဃလေးပါးကို နုတ်၏။ သဗ္ဗ ယောဂ-ဝိသံယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော ယောဂ လေးပါးနှင့် မယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ယောဂက္ခေမီတိ၊ ယောဂ၏ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သောသူ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ကာမောဃောဒိနော၊ ကာမောဃ အစရှိသော။ စတုဗ္ဗိဓေန၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ သြဃေန၊ သြဃဖြင့်။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဝုယ္ဟတိ၊ မျှော၏။ တံ သြဃံ၊ ထို သြဃကို။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ သမပ္ပဓာနသင်္ခါတေန၊ သမပ္ပဓာန် ဟုဆို

အပ်သော။ ယောဂေနု၊ လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်။ နုဒတိ၊ ပယ်၏။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကာမယောဂါဒီဟိ၊ ကာမယောဂစသည်တို့နှင့်။ ဝိသံယုတ္တော၊ ယှဉ်ခြင်းမရှိသော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ယောဂကွေမိနာမ၊ ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းရှိသောသူ မည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရလုလင်သည်။ ဣမံ ပဋိဂိတံ၊ ဤသီချင်းတုံ့ဂါထာကို။ ဂဏှန္တော၀၊ သင်စဉ်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ ဟည်း၏။ သော၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝံဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တွာ၊ သွားပြီး။ အမ္ဘော၊ အို အချင်းတို့။ ခယာ၊ ငါသည်။ ဣတဝဋ္ဌိတံ၊ သီချင်းတုံ့ဂါထာကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်အပ်ပြီ။ သြဝါသံ၊ အခွင့်ကို။ ဟေ၊ ငါ့အား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး။ နိရန္တရံ၊ ပြတ်။ ဌိတ ဿ၊ တည်သော။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ဇဏ္ဏုနာ၊ ပုဆစ်ဦးဖြင့်။ အဂ္ဂမန္တွာ၊ နင်းလျက်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ နာဂမာဏ ဝိကာ၊ နာဂါးမင်းသည်။ ပိတုဇဏော၊ အဖ ပါးပျဉ်း၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ နစ္စမာနာ၊ ကလျက်။ ကိံ သုအမိပ္ပတိရာဇာတိ၊ ရာဇာဟူသော။ ဂိတံ၊ သီချင်းကို။ ဂါယဟိ၊ သီ၏။ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရလုလင်သည်။ ဆဒ္ဒါရာမိပ္ပတိရာဇာတိ၊ ရာဇာဟူသော။ ပဋိဂိတံ၊ သီချင်းတုံ့ကို။ ဂါယိ၊ သီ၏။ ပုန၊ တဖန်။ မာဏဝိကာ၊ နဂါးမသည်။ ကေနဿဝုယ္ဟတီတိ၊ စုယှတီဟူ၍။ တဿ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်အား၊ ဂီတံ၊ သီချင်းကို။ ဂါယတိ၊ သီပြန်၏။ အထ၊ ယုိ နော်ဝင်မှ။ အဿ၊ ထို နဂါးမအား။ ပဋိဂိတံ၊ သီချင်းတုံ့ကို။ ဂါယန္တော၊ သီလိုသော။ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရလုလင်သည်။ သြဃေနဝုယ္ဟတီတိ၊ စုယှတီဟူသော။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ တံ၊ ထို စကားကို။ သုတ္ဝာ၀၊ ကြား၍လျှင်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဥပဋ္ဌာဘာဝံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို။ ဥ ဘတ္ဝာ၊ သိ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ကေဝုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားတို့၏တစ်ခုသော အကြား ကာလ ပတ်လုံး။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သူ၏။ သဒ္ဒါနာမ၊ စကားသံ မည်သည်ကို။ နသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဖူး။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ☰ လောကော၊ လောကဌ်။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နဂုံဌေန၊ အမြီးဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေ

ကို။ ပဟာရိ၊ ပုတ်ခတ်၏။ မဟာဝီစိယော၊ ကြီးစွာသော လှိုင်းတံပိုးတို့သည်။ ဥဒ္ဓဟိ ံသု၊ ထကုန်၏။ ဥဘောတီရာနိ၊ ကမ်းနှစ်ဖက် တို့သည်။ ဘိဇ္ဇိ ံသု၊ ပြိုကုန်၏။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ဥသဘမတ္တေဌာနေ၊ တဥသဘမျှလောက်သော ဒေသ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ နိမုဇ္ဇိ ံသု၊ နှစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ မဟာ-ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဖဏေ၊ ပါးပျဉ်း၌။ ထပေတ္မာ၊ တင်၍။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ ဆယ်လျက်။ ထလေ၊ ကြီးကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌပေသိ၊ ထား၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရလုလင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ သာမိ၊ ငါ့သား ဥတ္တရလုလင်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော နဂါးမင်း။ ကေသို ံ ရက္ခ-မူလေ၊ တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ သာမိ၊ သခင့်သား ဥတ္တရလုလင်။ ဟေ၊ လာ၊ လော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တရေန၊ ဥတ္တရလုလင်နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ မဟာဇနော၊ လူများ အပေါင်းသည်။ တေန၊ ထိုနဂါးမင်း ဥတ္တရလုလင်နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ ယေဝ၊ တကွလာ လျှင်။ ဂဂေါ၊ သွားကြ၏။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ ဂန္ဒာ၊ သွားပြီး၍။ ဆမ္ဘဏ္ဍရံသိနံ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်ဟူ၏။ အန္ဓရံ၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသေတ္မာ၊ ဝင်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ရောဒ-မာနော၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနဂါးမင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောနဂါးမင်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့ နှလုံးကြည်ကဲခြင်းသည်။ ကိ ံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ သမဏမဟာ၊ ရဟန်းတရားကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သောပိ သမဏမဟာ၊ ထိုရဟန်းတရားသည်လည်း။ နိဒ္ဒါ ရေတုံ၊ အဟ်တ်ပင့်သည်နှင့်မှ ထုတ်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ရေကပတ္တံ၊ ပိန်းရွက်ကို။ ဆိန္ဒနမတ္တံ၊ ဖြတ်မိကာမျှကို။

နိဿာယ၊ မြိန်၍။ အဟေတုက ပဋိသန္ဓိ၊ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ ဥရေန၊ ဝမ်းဖြင့်။ ပရိသက္ကနဋ္ဌာနေ၊ တွားရှိသွားရာဖြစ်သော အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အသို့၊ ဖြင့်၏။ ကေဝဋ္ဋနဂရံ၊ ကဿပ ဂေါတမ ဘုရားတို့၏ တစ်ခုသောအကြား၌၊ မနုဿတို့၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ နေဝ လဘာမိ၊ မရနိုင်။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်တရား၌ ကြားရခြင်းကို။ နလဘာမိ၊ မရပါ။ တုမ္ဟာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားအား။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို။ နလဘာမိ၊ မရခဲ့။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ ကာရဏံ၊ ကံကို ဝမ်းနည်းသောအကြောင်းတည်း။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုနဂါး၏။ ကထံ၊ လျှောက်ချက်စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော နဂါးမင်း။ မနုဿတ္တံနာမ၊ လူ၏အဖြစ်မည်သည်ကို။ ဒုလ္လဘမေဝ၊ ရခဲသည်သာလျှင်တည်း။ တဿာ၊ ထိုအတူ။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်တရားကို နာရခြင်းသည်။ ဒုလ္လဘ၊ ရခြင်းငှာ ခဲယဉ်း၏။ တဿာ၊ တူ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲစွာ၏။ ဣဒံ၊ ဤလူ၏အဖြစ် ၀သည်ကို။ ပါဏိနာ၊ ဝိုင်းဆန်၊ ဗြိုင်ခြင်းဖြင့်။ ကသိရေန၊ ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဣဒါနိ ၊ တွေ့၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မေမ်ိ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောကြားတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဝယ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။

ဘဂဝါ။ ။မဟာရာဇ၊ နဂါးမင်း။ မနုဿပဋိလာဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်းကား။ ကိစ္ဆော၊ ခြိုးခြင်စွာ၏။ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ကိစ္ဆံ၊ ခြိုးခြင်စွာ၏။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ နာရခြင်းသည်။ ကိစ္ဆံ၊ ခြိုးခြင်စွာရခဲ၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်သော ကာလကို။ ကိစ္ဆော၊ ရခဲစွာ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မဟန္တေန၊ မျှားစွာသော။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း။ မဟန္တေန၊ မျှားစွာသော။ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနုဿပဋိလာဘောနာမ၊ လူ၏အဖြစ်ကို ရခြင်းမည်သည်ကား။ ကိစ္ဆောဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ကသိကမ္မာဒီနိ၊ လယ်လုပ်ခြင်းစသောအမှုတို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေ ခြင်းကို။ ဃဋ္ဋေန္တောပိ၊ လုံ့လပြုလျက်လည်း။ ပရိတ္တဋ္ဌာရိကာယ၊ အလွန်တိုသောအသက်

၏တည်ရာအရပ်၌။ ထပိတံပိ၊ ထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ကိစ္ဆ၊ ငြိုငြင်၏။ အနေကာသုပိ၊
မျှားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကပ္ပေသု၊ ကမ္ဘာတို့၌။ ဓမ္မဒေသကဿပဂ္ဂလဿ၊
တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒုလ္လဘတာယ၊ ရခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓိမ္မသဝ-
နံပိ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို ကြားနာရခြင်းသည်လည်း။ ကိစ္ဆ၊ ငြိုငြင်ခဲ
ယဉ်း၏။ မဟာရာဇာန၊ မျှားစ္ဆာသော။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လဖြင့်။ အဘိနိဟာရဿ၊
ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်း၏။ သမိဒ္ဓေနတော၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ သမိဒ္ဓါဘိ-
နိဟာရဿ၊ ပြည့်စုံစွာ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းရှိသောဘုရား၏လည်း။ အနေ-
ကေဟိ၊ မျှားစ္ဆာကုန်သော။ ကပ္ပကောဋိသဟဿေဟိပိ၊ ကမ္ဘာကုဋေအထောင်တို့
ဖြင့်လည်း။ ဒုလ္လဘပ္ပါဒတော၊ ခဲယဉ်းစွာဖြစ်ခြင်းရှိသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရား
တို့၏။ ဥပ္ပါဒေ ပိပိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ကိစ္ဆောယေव၊ ငြိုငြင်ခဲယဉ်းသည်
သာလျှင်တည်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ ဤတိ အတ္ထော၊
ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ စတူရာသီတိယာ ပါဏာ သဟဿာနံ၊
ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာ
လေးပါ၊ တရားကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နဂရာဇာပိ၊ နဂါးမင်းသည်
လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ . သောတာပတ္တိ ဖလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့။
လဘေယျ၊ ရရာ၏။ တိရစ္ဆာန ဂတတ္တာပန၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သောကြောင့်ကား။
နာလဒ္ဓါ၊ မရအပ်။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဂဟဏတစဇဟနဝိသ-
ဋ္ဌနိဒ္ဒေါ ကြွမန သဇာတိယာမေထုနသေဝနစုတိသင်္ခါတေသု၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ နေခြင်း
အရေကို စွန့်ခြင်း လွတ်လွတ်စိတ်ကိုပြု၍အိပ်ခြင်း ဇာတ်တူရှိသောနဂါးမနှင့်
မေထုန်မှီဝဲခြင်း စုတိခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေသုပဋ္ဌသုဌာနေသု၊ အကြင်
ငါးပါးသော အရာတို့၌။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ နာဂသရီရမေဝ၊ ဖြင်တိုင်း
သော နဂါးကိုယ်ကို သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူခြင်းကြောင့်။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်း
ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးပါးသော အရာတို့၌။ အကိလမနဘာဝံ၊ မပင်ပန်း
သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ မာဏဝရူပေနေဝ၊ နတ်လုလင်၏အသွင်
ဖြင့်လျှင်။ ဝိစရိတုံ၊ လှည့်လည်သွားလာခြင်းငှာ။ လဘတိ၊ ရ၏။

တတိယံ၊ သော။ ဧရကပတ္တနာဂရာဇဝတ္ထု၊ သည်။

ဤတိယသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ဒုတိယအကြွေ

၁၄–ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၄–အာနန္ဒတ္ထေရ ဥပေါသထပဥ္စဝတ္ထု။

(ရေကပတ္တ နဂါးမင်း ဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော ဂ္ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အာနန္ဒတ္ထေရပဥ္စဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

သဗ္ဗပါပဿ အကရဏာ ဣတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဗ္ဗပါပဿအကရဏံ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဌ။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်၏။ ပဋ္ဌေ၊ ပြဿနာ မေးခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဒုဝါဒ္ဒါနေ၊ နေ့သန်းရှာ အရပ်ဌ။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ စိဝန္ဒ-သိဂ်ိရ၊ ကြုံသတတ်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗာန္ဒီ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခုနစ်ဆူသော ဘုရားတို့၏။ မာတာ ပိတရော၊ မယ်တော်တို့ကို လည်းကောင်း။ အာယုပရိစ္ဆေဒေါ၊ အသက် အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း။ ဗောဓိပဋ္ဌာ ဗောဓိကို လည်းကောင်း။ သာဝက သန္နိပါတော၊ သာဝက အစည်းအဝေးကို လည်းကောင်း။ အဂ္ဂသာဝက သန္နိပါတော၊ အဂ္ဂသာဝက အစည်းအဝေးကို လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးကို လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဥပေါသထော ပန၊ ဥပုသ်ကိုကား။ အ ကထိတော၊ ဟောတော်မမူ။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။ တေသံ ပိ၊ ထိုခုနစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏လည်း။ အယမေव ဥပေါသထော၊ ဤ ဥပုသ် သည်ပင်လျှင်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ အဠော၊ သည်မှ တပါးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထို အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ တေသံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ကာလ ဘေဒေါ၊ ကာလ အပြား ရှိသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကထာ ဘေဒေါ၊ ကထာ အပြားသည်။ နု ဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ်။ ဝိပဿီသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တမေ သတ္တမေ သံဝစ္ဆရေ၊ ခုနစ်နှစ် တစ်ကြိမ် ခုနစ်နှစ် တစ်ကြိမ်။

ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ အဿ၊ ထို ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သော။ သြဝါဒေ ပါယော၀၊ အဆုံးအမ သည်သာလျှင်။ သတ္တာနံ သံ၀စ္ဆရာနံ၊ ခုနစ်နှစ် တို့ပတ်လုံး။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိဓိစ၊ သိခီဘုရား သခင်သည် လည်းကောင်း။ ဝေဿဘူစ၊ ဝေဿဘူ ဘုရားသခင်သည်လည်း ကောင်း။ ဆဋ္ဌေ ဆဋ္ဌေသံ၀စ္ဆရေ၊ ခြောက်နှစ် တစ်ကြိမ် ခြောက်နှစ်တစ်ကြိမ်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကကုသန္ဓောစ၊ ကကုသန် မြတ် စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။ ကောနာဂမနောစ၊ ကောနာဂုံ မြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။ သံ၀စ္ဆရေ သံ၀စ္ဆရေ၊တစ်နှစ် တစ်ကြိမ်တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ကရိံသု၊ ကုန်၏။ ကဿပ ဒသဗလော၊ အားဆယ် ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဆဋ္ဌေ ဆဋ္ဌေမာသေ၊ ခြောက်လတစ်ကြိမ် ခြောက်လတစ်ကြိမ်။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ အဿ၊ ထိုကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သော။ သြဝါဒေ ပါ ၀ေ၊ အဆုံးအမ သည်သာလျှင်။ ဆန္နံမာသာနံ၊ ခြောက်လတို့ပတ်လုံး။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသာ၀ကတို့အား။ ဣမံ ကာလဘေဒံ၊ ဤကာလ အထူး အပြား ကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သြ၀ါဒ ဂါထာ-ပန၊ အဆုံးအမ ပေးသော ဂါထာ သည်ကား။ ဣမာ၊ ယ၀၊ ဤ ဂါထာတို့ သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၀တ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ သမ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သာ၀ကတို့အား။ ဧကမေ၀၊ တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဥပေါသထံ၊ဥပုသ် ကို။ အာ၀ိကရောန္တော၊ ထင်ရှား ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဣမာ၊ ဂါထာ၊ ဤ ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၈၄။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သမ္ဗုပါ ပယာ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ကို။ ယံ အကရဏံ၊ အကြင် မပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်၏။ ယာ ဥပသမ္ပဒါ၊ အကြင် ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ယံ သစိတ္တပရိ-ယောဒပနံ၊ အကြင် မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်စေခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ တေား၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊အဆုံး အမတည်း။

၁၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိတိက္ခာ၊ တိတိက္ခာဟု ဆိုအပ်သော။ ခန္တီ၊ သည်ခံခြင်းသည်။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ တပေါ၊ အကျင့်တည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပရူပဃာတီ၊ သူတပါးကို။ သတ်ပုတ်သောသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ကိလေသာကို နှင်ထုတ်သောသူ မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပရံ၊ သူဘေးကို၊ ဝိဟေဌယန္တော၊ ညှဉ်း ဆဲခြင်းရှိသော သူသည်။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

☞ ၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနုပဝါဒေါ၊ သူတပါးကို မကဲ့ရဲ့ မစွပ်စွဲခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အနုပဃာတော၊ သူတပါးကို မသတ် မညှဉ်းဆဲခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပါတိမောက္ခေစ၊ အကြီးဖြစ်သော သီလကိုလည်း။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘတ္တသ္မိံ၊ဆန်းကိုစားခြင်း၌။ မတ္တညုတာစ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ သန္တဿ သယနာသနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသောကျောင်း၌ နေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဓိစိတ္တေ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော အဓိစိတ္တသိက္ခာ၌။ အာယောဂေါစ၊ လုံ့လပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတည်း။ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ **သဗ္ဗပါပဿ**၊ သမ္ဘပါပဿ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော။ အကုသလ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ **ဥပသမ္ပဒါ**တိ၊ ဥပသမ္ပဒါ-ဟူသည်ကား။ အဘိနိက္ခမနတော၊ တောထွက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရှင်ဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်ကို။ ဥပ္ပါဒနံ၊ စေ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒိကဿစ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ကိုလည်း။ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းတည်း။ **သစိတ္တပရိယောဒပနံ**၊ သစိတ္တပရိယောဒပနံ ဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌဟိ နိဝရဏေဟိ၊ငါးပါးသော နိဝရဏတို့မှ။ အဇ္ဈတ္တနှင့်၊ မိမိ၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ဝေါဒါပနံ၊ ဖြူစင်စေခြင်းတည်း။ ဧတံ ဗုဒ္ဓါနံ-

သာသနန္တိ၊ တေ ဗုဒ္ဓါနုသာသနံ-ဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသောဘုရားရှင်တို့၏။ အနုသိဋ္ဌိ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ **ခန္တီ**တိ၊ ခန္တီဟူသည်ကား။ တိတိက္ခာသင်္ခါတာ၊ တိဘိက္ခာ ဟုဆိုအပ်သော။ ယာ သော ခန္တီနာမ၊ အကြင်သည်းခံခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်းခံခြင်းသည်။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပရမံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ တပေါ၊ အကျင့်တည်း။ **နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝဒန္တိ ဗုဒ္ဓါ**တိ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝဒန္တိ ဗုဒ္ဓါ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားသခင်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပဒေသဗုဒ္ဓါ ဘုရားသခင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အနုဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားကို အမှီပြု၍ သစ္စာလေးပါးကိုသိကုန်သော သာဝကတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣဒမ ဘယော ဗုဒ္ဓါ၊ ဤသုံးဦးသော ဘုရားသခင်တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဥတ္တမန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ **နဟိ ပဗ္ဗဇိတောတိ**၊ နဟိ ပဗ္ဗဇိတော ဟူသည်ကား။ ပါဏိဘာဒီဟိ၊ လက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ **ပရံ**၊ သူတပါးကို။ ဥပဃာတေန္တော ဝိဟေဌေန္တော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းရှိသော။ ပရူပဃာတီ၊ သူကပါးကို သက်လေ့ရှိသောသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတော-နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ **နာ သမဏော**တိ၊ နာ သမဏော ဟူသည်ကား။ ဝုတ္တေနယေနနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝိဟေဌယန္တောပိ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းရှိသောသူသည်လည်း။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ န ဟောတိ ယော၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ **အနူပဝါဒေါ**တိ၊ အနူပဝါဒေါ ဟူသည်ကား။ အနူပဝါဒနဏ္ဍေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင် စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနူပဝါဒါပနဏ္ဍ၊ သူတပါးကို စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့စေခြင်းသည်လည်းကောင်းတည်း။ **အနူပဃာ**တေတိ၊ အနူပဃာတော ဟူသည်ကား။ အနူပဃာတနဏ္ဍေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင် သတ်ပုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနူပဃာတာပနဏ္ဍ၊ သူတပါးကို သတ်ပုတ်စေခြင်းသည် လည်းကောင်းတည်း။ **ပါတိမောက္ခေ**တိ၊ ပါတိမောက္ခေ ဟူသည်ကား။ ဇေဋ္ဌကံသီလံ၊ အကြီးဖြစ်သော သီလကို။ **သံဝရော**တိ၊ သံဝရော ဟူသည်ကား။ ပိဒဟနံ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းတည်း။ **မတ္တညုတာ**တိ၊ မတ္တညုတာ ဟူသည်ကား။ မတ္တညုတာဝေါ ပမာဏဇာနနံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသော အဖြစ်တည်း။ **သန္တိ**တိ၊ သန္တံ ဟူသည်ကား။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းတည်း။ **အဓိစိတ္တေ**တိ၊ အဓိစိတ္တေ ဟူသည်

ကား။ အဌ သမာပတ္တိ သခ်ၢိတေ၊ ရုစ်ပါးသော သမာပတ်ဟူဆိုအပ်သော။ အဓိတ္တေ၊အဓိစိတ္တသိက္ခာပုဒ်ဌ။ **အာယေၚဂေါ**တိ၊ အာယေၚဂေါ-ဟူသည်ကား။ ပယောဂကရဏာ၊ လုံ့လပြုခြင်းတည်း။ **ဧ**တ္ထ၊ တေ ဟူသည်ကား။ ဧတေ၊ ဤအဆုံးအမတော်သည်။ သမ္ဗေသံ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဣဒေ၊ ဤ ဩဝါဒဂါထာတို့တွင်။ အနုပဝါဒေန၊ မကဲ့ရဲ့ မစွပ်စွဲခြင်းဖြင့်။ ဝါစသိတံ၊ နှုတ်ဌ ဖြစ်သော။ သီလံ၊ သီလကို။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ အနုယောဇေန၊ မသာဓုတ်ခြင်းဖြင့်။ ကာယိကသီလံ၊ ကာယိကသီလကို။ ကထိတံ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခေ စ-သံဝရောတိ ဣမိနာ၊ သံဝရော ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ပါတိမောက္ခသီလဥော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကိုလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသံဝရဥ၊ ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလကိုလည်းကောင်း။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ မတ္တညုတာဝ၊ မတ္တညုတာဟူသော ပါဠိဖြင့်။ ဒေါဇိဝေ ပါရိသုဒ္ဓိစေ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလဥ၊ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလကိုလည်းကောင်း။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ သန္တသေနာသနေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းဌ နေသဖြင့်။ သပ္ပါယ-သေနာသနံ၊လျောက်ပတ်သော ကျောင်းကို။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ အဓိစိတ္တေန၊ **အ**ဓိစိတ္တ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အဌ သမာပတ္တိယော၊ ရုစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ တိသောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံးဌ။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အာနန္ဒတ္ထေရဥပေါသထပဥ္စဝတ္ထု၊သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၅-အနဘိရတိ ဘိက္ခုဝတ္ထု။

(အာနန္ဒပဋ္ဌ ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အနဘိရတိ ဘိက္ခု ဝတ္ထုဌာ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "နကဟာပဏ ဝယေနာ" တိ စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

နကဟာပဏ ဝယေနာ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နကဟာပဏဝယေန-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ အနဘိရတိဘိက္ခုံ၊ မမ္မေလျော်သောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော်တော်မူ၏။ ဆေ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်း ပြုပြီး၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေ၊ ရအာပ်သော ပဋိဉာဏ် ကဖြစ်ရှိပြီးသော်။ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤမည်သော အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားလျက်။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိတော်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာဟိတိ၊ သင်ယူလော့ဟု။ ဥပဇ္ဈာ-ယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ပေသိတော၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဂမာသိကိရ၊ သွားသတဲ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပိတုနော၊ အဖ၏။ ဆောဂါ၊ အနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအဖသည်။ ပုတ္တံ၊သားကို။ ဒဋ္ဌုကာမော၊ ဖူးမြင် လိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုသားကို။ ပက္ကောသိတုံ၊ ပင့်ခေါ်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ အလဘိတ္တာ၊ မရသောကြောင့်။ ပုတ္တသော ကေန၊ သားဌာ်ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ ဝိပ္ပလပ္ပေါယေဝ၊ ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းလျက်သာလျှင်။ အာသန္နမရဏော၊ သေခြင်း၏ အနီးသို့ ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ပတ္တစီဝရ မူလံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းဖိုးကို။ ကရေယျာသိ၊ ပြုရစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဟာပဏသတံ၊ အသားပြာ တစ်ရာကို။ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဒတ္တာ' ပေးခဲ့၍။ ကာလမကာသိ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၏။ သော၊ ထိုပထွေးသည်။ ဒဟရဿ၊ ပဋ္ဌင်းငယ်၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိပတိတ္တာ၊ ဝပ်၍။ ပဝတေန္တော၊ လူးလည်းလျက်။ ရောဒိတ္တာ၊ ငိုမြည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ သင်၏။ ပိတာ၊ သည်။ ဝိပ္ပလပန္တော ယေဝ၊ ယောင်ယမ်းမြည်

တမ်းလျက်လျှင်။ ကာလံကတော၊ စုတေခြင်းသို့ ရောက်၏။ မယုံပန၊ ငါ၏ကား။ တေန၊ ထိုအဖ တကာကြီးသည်။ ကဟာပဏသတံ၊ အသပြာ တစ်ရာကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ထပိတံ၊ ထားခဲ့၏။ တေန၊ ထို အသပြာဖြင့်။ ကိုယ်ကရောမိ၊ အဘဲယ်သို့ ပြုရအုံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကဟာပဏေဟိ၊ အသပြာတို့ဖြင့်။ နိ အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိပဋိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ဤသို့ပယ်ပြီး၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ပရကုံလေ၊ သူတပါးအိမ်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ ဧ၀ံ ပိ တေန၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိ အုံ့နည်း။ တံ ကဟာပဏသတံ၊ ထို အသပြာ တစ်ရာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧ၀ံ ဝိ ဝတ်ရှည်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်စေကောင်း၏။ ဝိဇ္ဇမိဿာမိ၊ လူလွှတ်အုံ့၊ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ယေ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်။ အနဘိရတိယာ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿဋ္ဌသစ္ဘာယကမ္မဋ္ဌာ နော၊ လွှတ်အပ်သော သစ္စာယ်ခြင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြန်းခြင်းရှိလျက်။ ပဏ္ဍု-ရောဂေါ ဝိယ၊ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိယုတ် အနာ နှိပ်စက် သကဲ့သို့။ အဒဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုဒုခဿ။ နံ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်ကို။ ဒဟရသာမဏေ ရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ညစ်နွမ်းသောကိုယ် ရှိခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတ်ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးသောကြောင့်။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ငြီးငွေ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဧဝေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာစရိ-ယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ झာယ်တို့အား။ အာစိက္ခိ သု၊ ကြားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်ကို။ ဟေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့၊ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဿေသုံ၊ ပြကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဌိ-တောကိရ၊ ငြီးငွေ့၏ ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သမလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေး သောကြောင့်။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဟြောင် မှန်ပေ၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ နားတော် လျှောက်သည် ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ တေ၊ သင်၏။ ဇီဝိတ ပစ္စယော၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဟြောင် ရှိပါ၏။

ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည် ရှိသော်။ တေ၊ သင့်အား။ကိုယ်၊ အာဘယ်မျှလောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မေ၊ တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟာပဏသတံ၊ အသပြာ တစ်ရာသည်။အတ္ထိ ရှိပါ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ကတ္ထစိ၊တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်၌။သက္ခရံ၊ကျောက်စရစ်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဂဏှတော၊ ရေတွက်၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ့။ တာဝတ္တကေန၊ ထိုမျှ လောက်သော အသပြာဖြင့်။ ဧဿ ဝိ တုံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းငှာ။ သက္ကာဝါ၊ တတ် နိုင် ကောင်း အံ့လော။ နော ဝါ၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုပဉ္စင်းယ်သည်။ သက္ခရံ၊ ကျောက်စရစ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုပဉ္စင်းယ်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပရိဘောဂ-ဂတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ ပဏ္ဏာသံ၊ အသပြာငါးဆယ်ကို။ ထပေတိ၊ ထားလော့။ ဒ္ဒိန္နံဂေါ ဏာနံ၊ နွားနှစ်ခုတို့သည်။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ စတုဝီသတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးသပြာကို။ ထပေတိ၊ ထားလော့။ တ္ဌေကံနာမ၊ ဤမျှလောက်သောအသပြာကို။ ပီဇတ္ထာယ၊မျိုးစေ့အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ယုဂနင်္ဂလတ္ထာယ၊ထွန်ထမ်းပိုးအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ကုဒါလ ဝါသိပရသု အတ္ထာယ၊ ပေါက်တူးပဲကွပ် ပေါက်ဆိန်အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ထပေတိ၊ ထားလော့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဏိယမာနေ၊ ရေတွက်သည်ရှိသော်။ တံကဟာပဏသတံ၊ထိုအသပြာတစ်ရာသည်။နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုရဟန်းယ်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တဝ၊ သင်၏။ ကဟာပဏာ၊ အသပြာသည်။ အပ္ပကာ၊ အနည်းသာဖြစ်၏။ ဧတေ၊ ဤအသပြာတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တဏှ၊ တပ်ခြင်းလောဘသည်။ ကထံပဟရေယ္ယာသိ၊ အဘယ်မှာ ပြည့်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟမိန္ဒတော်မူ၏။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ စက္ကစတ္တိရာဇံ၊ စကြဝတေးမင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုပြီး၍။ အပ္ပေါဠိတမတ္တေန၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်ကာမျှဖြင့်။ ဒ္ဒါဒသယောဇနဗ္ဗာနေ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော အရပ်၌။ ကဠိပ္ပမာဏေန၊ ခါးအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ရတနဝယံ၊ ရတနာမိုးကို။ ဝဿာ-ပေတုံ၊ ရွာစေခြင်းငှာ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ယာဝ၊ အကြင်၍လောက်။

ဆတ္တိံ သသက္ကာ၊ သုံးကျိပ် ခြောက်ယောက်သော သိက္ခားထိုသည်။ စဝန္တိ၊ စုတေကုန်၏။ တွေ့ကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ ထာဝတိံ သာနုတ်စည်းစိမ်ကို။ ကာရေတွာပိ၊ ပြု၍လည်း။ မရဏကာလေ၊ သေသောအခါ၌။ တဏှံ၊ တောင့်တခြင်း လောဘကို။ အပူရေတွာ၊ မပြည့်မှု၍လျှင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေန၊ ထိုပဋ္ဌင်းငယ်သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသခင်သည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ မန္ဒာတုဇာတကံ၊ မန္ဒာတ်မင်းဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ခွဲ၍။

စန္ဒိမသူရိယာ၊ လနေတို့သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောအရပ်တို့သို့။ ပရိဟရန္တိ၊ လည်ပတ်သွားကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဒီဃာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်လျက်။ ဘန္တိ၊ ထွန်းလင်းကုန်၏။ ယေပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝိနိဿိတာ၊ မြေကိုမှီ၍နေကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေပါဏာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ မန္ဒာတု၊ မန္ဒာတ်မင်း၏။ ဒါသာ ကျွန်တို့ချည်းတည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏။ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌။ ဣမာဒွေ ဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၇၃။ ။ကဟာပဏဝဿေန၊ အသပြာမိုး ရွာသဖြင့်လည်း။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ တိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်း မည်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အပ္ပသာဒါ။ ခဏသာ ကျေနပ်ကုန်၏။ ဒုခါ၊ မောပန်းသဖြင့် ဆင်းရဲခြင်းမျှားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။

၁၇၄။ ။ဒိဗ္ဗေသု၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာမေသုအပိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း။ ရတိံ၊ မြူလျော်ခြင်းကို။ နဝိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်သားဖြစ်သော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဏှက္ခယရတော၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မြူလျော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-အဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ **ကဟာပဏဝဿေနာတိ**၊ ကဟာပဏဝဿေန ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုမန္ဒာတ်မင်းသည်။ အပ္ပောဇ္ဇေတွာ၊ လက်ပန်းပေါက်

ခတ်၍။ ယံသတ္တရတနဝသံ၊ အကြင်ခုနစ်ပါးသော ရတနာမိုးကို။ ဝဿာပေသိ၊ ရွာစေ၍။ တံ၊ ထိုခုနစ်ပါးသောမိုးကို။ ဣဓ၊ ဤဂါထာ၌။ ကဟာပဏဝဿန္တိ၊ ကဟာပဏဝဿံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဟေနပိ၊ ထိုခုနစ်ပါးသောရတနာမိုးဖြင့်လည်း။ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ ကာမတို့၌။ တိတ္တိနာမ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သောတဏှာ၊ ဤတောင့်တခြင်းဣစ္ဆာသည်။ ဒုပ္ပူရာ၊ ပြည့်နှိုင်ခဲ၏။ **အပ္ပသာဒါတို့**၊ အပ္ပသာဒါ ဟူသည်ကား။ သုပိနကူပမသဒ္ဓါသဘာယ၊ အိပ်မက်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိတ္တသုခါ၊ နည်းသော ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခာဟူသည်ကား။ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တာဒီသု၊ ဒုက္ခအစုအစရှိသည်တို့၌။ အာဂတဒုက္ခ ဝသေနပန၊ လာသောဒုက္ခ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ ဗဟုဒုက္ခာ-ဧဝ၊ များစွာသော ဒုက္ခရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ **ဣတိ ဝိညာယ**ာ**တို့**၊ ဝိညာယ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတောကာမေ၊ ဆိုကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဇာနိတ္ဝာ၊ သိ၍။ **အဝိဒိမ္ဗေ ဘုတို့**၊ အဝိဒိမ္ဗေသု ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဥပကပ္ပနက ကာမေဟိ၊ ကံ၏ အနုဘော်ကြောင့် အထူးထူးဖန်ဆင်းအပ်သော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သစေနိမန္တေယျ အပိ၊ အကယ်၍ ဖိတ်ခြားဘုံ။ အာဟဝေ ဝိမ္ဗဝိယ၊ အာဟ ဝေ ဝိမ္ဗဝိယ ထရိကဲ့သို့။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တေသုကာဝမသု၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌။ ရတိ ၊ မြူလျော်ခြင်းကို။ နဝိန္ဒတိယေဝ၊ မရသည်သာလျှင်တည်း။ **တဏှာ ကွယ ရတောတို**၊ တဏှာကွယရတော ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တဖလစေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်းကောင်း။ အဘိရတောစ၊ အလွန်မြူလျော်သည်လည်း။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တလျက်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ **သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ သာ ဝ ကော တို**၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော ဟူသည်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိယသ၊ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မသ၊ တရားတော်ကို။ သဝနဋ္ဌာနာ၊ နာခြင်းကြောင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ ယောဂါဝစရဘိက္ခု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းရှိသော ရဟန်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ သည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ **သောတာပတ္တိဖလေ**၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသာ-

ယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ပဠမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အနဘိရတိဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၆-အဂ္ဂိဒတ္တပြဟ္မဏဝတ္ထု။

(အနဘိရတိဘိက္ခုဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အဂ္ဂိဒတ္တပြာဟ္မဏဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဗဟုံ ဝေ သရဏံ" ၊ သော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"**ဗဟုံ ဝေ သရဏံ ယန္တိ**" တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဗဟုံ ဝေ သရဏံယန္တိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဝါလုကရာသိမှိ၊ သဲစု၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ အဂ္ဂိဒတ္တံ နာမ၊ အဂ္ဂိဒတ္တအမည်ရှိသော။ ကောသလ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ပုရောဟိတံ၊ ပုဇော်ဟိတ်ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တသည်။ မဟာ ကောသလဿ၊ မဟာကောသလမင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တကို။ ပိတရိ၊ အဖ မဟာကောသလမင်းကြီးသည်။ ကာလကတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ ရာဇာပသေနဒီကောသလော၊ ပသေနဒီကောသလမင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတု၊ အဖဖြစ်သော။ မဟာကောသလဿ၊ ၏။ ပုရောဟိတော၊ တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဂါရဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ တဿိ ယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုပုရောဟိတ် အရာ၌သာလျှင်။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ တဿ၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တ၏။ အတ္တနော၊ မိမိကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခံစားခြင်းသို့။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ပစ္စုဂ္ဂ-မနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဣဒံ၊ ဤ

အရပ်၌။ နိသီဒတ၊ နေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမာနာသနံ၊ တူသောနေရာ
ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တသည်။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ အယံ
ရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ မယိ၊ ငါ၌။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေ
ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့၏။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ နိစ္စကာလမေဝ၊
မြဲသောကာလပတ်လုံးသာလျှင်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နခေါ ပန သက္ကာ၊
မတတ်နိုင်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ သမာနဝယေနေဝ၊ တူသော အရွယ်ရှိသော
သူနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရဇ္ဇသုခံ နာမ၊ မင်း၏ချမ်းသာကို ခံစားခြင်း
မည်သည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟဉ္စ၊ ငါ
သည် သာလျှင်။ မဟလ္လကော၊ ကြီးရင့်သော အရွယ်ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။
မေ၊ ငါ့အား။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ ယုတ္တန္တိ၊ သင့်၏ဟု။ သော၊ ထို
ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနု-
ဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍။ နဂရေ၊ ပြည်၌။ ဘေရိံ စရာပေတွာ၊ စည်လည်
စေ၍။ သတ္တာဟေန၊ ခုနစ်ရက်ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးသော။ အတ္တနော ဓနံ၊
မိမိဥစ္စာကို။ ဒါနမုခေ၊ အလှူဝ၌။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဗာဟိရ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာ
သနာမှ အပဖြစ်သော ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တံ၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တ
ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒသပုရိသ သဟဿာနိ၊ တစ်သောင်းသော ယောကျ်ား
တို့သည်။ အနုပဗ္ဗဇိံသု၊ လိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တသည်။
တေဟိ၊ ထိုတစ်သောင်းသောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဂ်မဂဓ ရဋ္ဌဿ၊
အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်း၏လည်းကောင်း။ ကုရုရဋ္ဌဿ၊ ကုရုရာဇ်တိုင်း၏လည်း
ကောင်း။ (အဋ္ဌကထာ၌ ကုရုရဋ္ဌဿ ဟူသော ပုဒ်သည် မပါပဲရှိ နေသည်။
အန္တရေပုဒ်ကိုထောက်လျှင် ရှိအံ့ထင်၏)။ ။အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဝါသံ၊
နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ ပြု၍။ ဣမံ သြဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ဒေတိ၊ပေး၏။
တာတာ၊ ငါ့ရှင် ချစ်သားတို့။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ကာမဝိတက္ကာဒယော၊
ကာမဝိတက် စသည်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
နဒီတော၊ မြစ်မှ။ ဧကေကဝါလုကပုဋ္ဌံ၊ သဲတစ်ဆုပ် တစ်ဆုပ်ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊
ထုတ်၍။ ဣမသ္မိံ၊ ဤအရပ်၌။ သြကိရတု၊ လောင်းလော့။ ဣတိ သြဝေ-
တိ၊ ဤသို့ အဆုံးအမပေး၏။ တေ၊ ထို တစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့သည်။
သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ကာမဝိတက္ကာဒီနံ၊ ကာမ

ဝိတက် စသည်တို့၏။ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ဖြစ်သေးအခါ၌။ တထာ၊ ထိုသြဝါဒ ပေးတိုင်း။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။

အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ မဟာဝါလုကရာသီ၊သဲစုကြီး သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသဲစုကြီးကို။ အဟိဆတ္တောနာမ နာဂ-ရာဇာ၊ အဟိဆတ္တ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းသည်။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းယူ၏။ အဂ် မဂမ ဒါသိနောစ၊ အဂ်တိုင်း မဂဓတိုင်း၌ နေကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့ အား။ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော် သက္ကာကို။ အဘိဟာရိတ္ဝာ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေသံ၊ ထိုပရိဗိုဇ် ရဟန်းတို့အား။ အဂ္ဂိဒတ္တော၊ အဂ္ဂိဒတ္တသည်။ ဣမံ သြဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ် ခြင်းသို့။ ယာထ၊ ရောက်ကုန်လော့။ ဝနံ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကို။သရဏံ သရ-ဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျှောင်းရာ ဟူ၍။ ယာထ၊ ရောက်ကုန်လော့။ အာရာမံ၊ အရာမ်ကို။ သရဏံ၊ ဆင်းရဲကိုဖျောက်၍ ချမ်းသာကို ပေးတတ်၏ ဟူ၍။ ယာထ၊ ဆည်းကပ်သော အားဖြင့် ရောက်ကုန်လော့။ ရုက္ခံ၊ သင်ပင် ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်သော အားဖြင့် အောက်မေ့ခြင်းသို့။ ယာထ၊ ရောက် ကုန်လော့။ ဧတံ၊ ဤသို့ကိုးကွယ် ခြီးမြှင့်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခတော၊အလုံး စုံသော ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိဿထ၊ လွတ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ သြဝဒိ၊ ဤသို့ ဆုံးမ ပေး၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အန္တေဝါသိကေပိ၊ အတွင်းတပည့် ကိုကိုလည်း။ ဣမိနာ သြဝါဒေန၊ ဤသို့သော အဆုံးအမဖြင့်။ သြဝါဒိ၊ ဆုံးမ၏။ ဗောဓိ သတ္တောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ကတာဘိနိက္ခမနော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တောထွက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ သမ္ဗညုတညာဏ်သို့။ ပတ္ဝา၊ ရောက်၍။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏား ရဟန်းပြုသော အခါ၌။သာ-ဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပစ္ဆူသ ကာလေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ လောကံ၊ လူ အပေါင်းကို။ ဝေါလော ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူ သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိဒတ္တံ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ အမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အန္တေဝါသိကေဟိ၊ အန္တေဝါသိက တပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အတ္ထနော၊

ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဉာဏဇာလဿ၊ သမ္ဗညုတညာဏ် ဟူသော ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သာယာ သမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္ထေရံ၊ အရှင်မေါဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ အဂ္ဂိဒတ္တ ပြာဟ္မဏံ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ ပုဏ္ဏားကို။ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ အတိတ္ထေန၊ ဆိပ်မဟုတ်သဖြင့်။ ပက္ခန္ဒာပေန္တံ၊ ပြေးဝင်စေသည်ကို။ ပဿသိကိ၊ မြင်၏လော။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘုန္တော၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ ဤလူတို့သည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်၏။ ကေ ကဿ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်းသာ ဖြစ်သော။မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဝိသယ္ဟာ၊ မဝံ့ပါကုန်။ တုမ္ဟေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သစေ အာဂမိဿထ၊ အကယ်၍ ကြွဟောင်မူကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဝိသယ္ဟာ၊ နှိပ်နှင်းခြင်းငှာ ဝံ့ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ အာဂမိဿာမိ၊ ကြွလာအံ့။ တုံ၊ သင်သည်။ ပုရတော၊ ရှေက။ ယာဟိ၊ သွားနှင့်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ပုရတော၊ ရှေက။ ဂစ္ဆန္တော ဝ၊ ခရီးသွားစဉ်လျှင်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဗလဝန္တော စေ၊ ခွန်အားလည်း ကြီးကုန်၏။ ဗဟူ စ၊ များလည်း များကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံသော သူတို့ကို။ သမာဂမဌာနေ၊ တည်တည်ကြတ် စည်းဝေးရာ အရပ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုန်းသော စကားကို။ သစေ ကထေဿာမိ၊ အကယ်၍ ဆိုချေသည်ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့ သည်လည်း။ ဝဂ္ဂဝဂ္ဂေန၊ အစုအစုဖြင့်။ ဥဋ္ဌဟေယ္ယုံ၊ ထကုန်ရာ၏။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ တူလဖုသိတကံ၊ ကြမ်းတမ်းသော မိုးပေါက်ရှိသော။ ဒေဝံ၊ မိုးကို။ ဝုဋ္ဌဟေယိ၊ ရွာစေ၏။ တေ၊ ထို ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့သည်။ ထူလဖုသိတကေသု၊ ကြမ်းတမ်းသော မိုးပေါက် တို့သည်။ ပတန္တေသု၊ ကျကုန် သည်ရှိသော်။ ဥဋ္ဌဟယုဋ္ဌဟယ၊ ထ၍ ထ၍။ အတ္တနော

အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပဏ္ဏာ့သာလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းသို့။ပဝိသိ-သု၊ ဝင်ကုန်၏။ ထေရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ အဂ္ဂိဒတ္တသား၊အဂ္ဂိဒတ္တ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏသား၊ ပုဏ္ဏား၏။ ပဏ္ဏသာလဒ္ဒါရေ၊ ရွက်သစ်မိုးသောကျောင်း တံခါးဦး။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ အဂ္ဂိဒတ္တာတိ၊ အဂ္ဂိဒတ္တဟူ၍။ အာဝဇ္ဇိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တသည်။ ထေရသား၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ သုဒ္ဒီ၊ အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောကဌာန်း-မံ၊ ငါကို။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ အာလပိတုံ၊ ခေါ်ခြင်းငှာ။ သမတ္ထော-နာမ၊ စွမ်းနိုင်ပေသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ အာလပတိ၊ ခေါ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနုဏ္ဍတာယ၊ ခေါ်ဝေါ်ရာ အသံ၌ မာန်မူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧသော၊ ဤရဟန်းကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ အာဝဇ္ဇိ၊ ကြံဆိုတို၏။ ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဣတိ အာဝဇ္ဇိ၊ ၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မေ၊ ငါ့အား။ ကေရတ္တိံ၊ တည်ခို့မျှ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အာစိက္ခာဟိ၊ ကြားလော့။ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော် ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ ဝသည်နေရာအရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကောဘဏ္ဍသာလာ၊ တဆောင်သာလျှင်ဖြစ်သော သစ်ရွက်မိုးသော စရပ်သည်။ ကေသာ၊တစ်ယောက်သော သူအား။ ပဟောတိ၊ နေခြင်းငှာလောက်၏။ ဣတိအာဝဇ္ဇိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အဂ္ဂိဒတ္တ၊ ငါ့ရှင်အဂ္ဂိဒတ္တ။ မနုဿာနာမ၊ လူတို့မည်သည်ကား။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မာဂဏိ၊ မပြုလင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဒေဟိ ပေးလော့။ ဣတိအာဝဇ္ဇိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တုံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတောကိံ၊ ရဟန်းဟုတ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ အာမဘန္တေ၊ ဩော်ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဣတိအာဝဇ္ဇိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သစေ ပဗ္ဗဇိတော၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုသည်မှန်အုံ့။ တေ၊ သင်၏။ ခါရိဘဏ္ဍာ၊ ပြိုဝစ်ထမ်းပိုး ရေအိုးကရား ခြင်းတောင်း တံချူးမျှားသည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတ ပရိက္ခာ-

ရော၊ ရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာသည်လည်းကောင်း။ ကဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပရိက္ခာရော၊ ပရိက္ခရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝိသုံ၊ အသီး။ နံ၊ ထိုပရိက္ခရာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝိစရိတုံ၊ လှည့်ပတ်သွားလာခြင်းငှာ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဗ္ဘန္တရေနေဝ၊ အတွင်းဖြင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုပရိက္ခရာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝိစရာမိ၊ သွား၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏားသည်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၏ဖန်ကိုယူ၍။ ဝိစရိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ ဆေရသ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်အား။ ကုဋ္ဌိ၊ အမျက်ထွက်၏။ အဝ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအဂ္ဂိဒတ္တကို။ သော ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဂ္ဂိဒတ္တ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ။ အမှေ၊ ငါ့ကို။ မာကုဋ္ဌိ၊ အမျက်မထွက်လင့်။ ဟေ၊ ငါ့အား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အာစိက္ခာဟိ၊ ကြားဘိလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣဒ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧကသ္မိံ ပနဝ ဝါလုကရာ သိမှိ၊ ဤသဲပုံစုဌ်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝသတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဓောနဿ ဝ ကရာဇာ၊ ဓနဿ ဝ ကားမင်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟေ၊ ငါ့အား။ ဧတံ၊ ဤနေရာကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ မောဂ္ဂလာန်ဆို၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနဂါးမင်း၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာ၏။ ဣတ္ထ၊ ယိုအရပ်၌။ နသက္ကာ၊ နေခြင်းငှာမတတ်နိုင်။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့အဂ္ဂိဒတ္တဆို၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့ ဝန်လေးသည်ပင် ဖြစ်စေ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ အာဝေါစ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တံဌေ၊ သင်သည်ပင်လျှင်။ ဇာနာဟိ၊ သိတော်မူလော့၊ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဆေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဝါလုကရာသိံ၊ သဲပုံစုသို့။ အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ သွား၏။ နဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ဘိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣဒေ၊ ဤနေရာအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ မမ၊ ငါ၏။ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ နဇာနာတိမညေ၊ မသိပါလေတကား။

ဓူမာယိတ္ဌာ၊ အခိုးအလျှံလွှတ်၍။ နံ၊ ထိုမှဟန်းမောဂ္ဂလာန်ကို။ မာရိသောမိ၊ သတ်အုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆို၍။ ဓူမာယိ၊ အခိုးအလျှံလွှတ်၏။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဟယံနဂရုဇာ၊ ဤနဂါးမင်းကို။ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာ လျှင်။ ဓူမာယိတုံ၊ အခိုးအလျှံလွှတ်ခြင်းငှာ။ သက္ခောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အဧည၊ တပါးသော သူတို့သည်။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန် ဣတိမညေ၊ ဤသို့ အောက်မေ့လျက်။ ဘလ္လဝေဒေသိ၊ မှတ်ထင်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ သယံပိ၊ မိမိ သည်လည်း။ ဓူမာယိ၊ အခိုးလွှတ်၏။ ဒ္ဒိန္ဒံပိ၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏ လည်း။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ထွက်၍ထက်ကုန်သော။ ဓူမာ၊ အခိုးတို့ သည်။ ယာဝပြဟ္မလောကာ၊ ပြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ တခဲနက်နှံ့၏ ထက်ကုန်၏။ ဥဘောပိ ဓူမာ၊ နှစ်ပါးသော အခိုအလျှံတို့သည်လည်း။ ထေရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ ဥပဘာဝိတ္ဝာ၊ မည္ဘင်းဆဲမနှိပ်စက်မူ၍။ ဒဏ္ဍာ-နုမဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဗာဓေန္တိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်း သည်။ ဓူမဝေဝံ၊ အခိုးအလျှံအဟုန်ကို။ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ၊ အသက္ကန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇလိ၊ အလျှံလွှတ်၏။ ထေရေပိ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ ဇေတဝနာတော၊ တေဇောကသိုဏ်းလျှင် အာရုံ ရှိသော သမာဓိတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝင်စား၍။ တေန၊ ထိုနဂါးမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ပဇ္ဇလိ၊ အခိုးအလျှံလွှတ်၏။ အဂ္ဂိဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ယာဝ ပြဟ္မလောကာ၊ ပြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ထိန်ထိန်လောင်၍ ထက်ကုန်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးသော မီးလျှံ တို့သည်လည်း။ ဃဏ်၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့။ အပဘဝိတ္ဝာ၊ မည္ဘင်းဆဲမူ၍။ နာဂရာဇာနုမဝ၊ နဂါးမင်းကိုသာလျှင်။ ဗာဓယိံသု၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ အထ၊ ဥ။ အသာတို့ နဂါးမင်း၏။ သ ဝလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဥဏ္ဏာဟိ၊ မီးရှူးတို့ဖြင့်။ ပရိဒုယ္ဟိတံဝိယ၊ လောင်ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣသိဂဏော၊ ရဟန်း အပေါင်းသည်။ ကြုဇ္ဈလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်ရှု၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ ... သမဏော၊ ရဟန်း ဖမောဂ္ဂလာန်ကို။ စဟ္ဝေပသ်၊ လောင်စေ၏ ဂတာ၊ စင်ကြယ်။ အပ္ပ ကာ၊ ငါတို့၏။ ဝစနံ၊ ဝေယျာဝစ္စကို။ အသုတ်ကတ္ဝာ၊ နှား ပယောင်ခြင်းကြောင့်။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ နဒ္ဒေ၊ ပျက်ခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်း၏။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ရဟန်းယောင်လို့ ကြံကုန်ပေ။

ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ နာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်းကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ မာန်ဟူသော် အဆိပ်အတောက် မရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝါလုကရာသိမှိ၊ သဲစုဌ်။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ ဝါလုကရာသိမှိ၊ သဲစုဌ်။ ဘေဂေဟိ၊ အခွေတိုဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ခြံရံ၍။ ကူဋဂါရကုစ္ဆိပမာဏံ၊ စုလစ် မွန်းချန် တပ်သော ဧရပ်ဝန်းပမာဏ ရှိသော။ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ထေရဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ဥပရိ၊ အထက်ဌ်။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်း၏။ ဣသိဂဏာ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့သည်။ ပါတောဝ၊ စောစော ကြိုးကလျင်။ သမဏာဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ မတဘာဝံ ဝါ၊ သေသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အ မတ ဘာ ဝံ ဝါ၊ မသေ သည် ၏ အ ဖြစ် ကို လည်း ကောင်း။ ဇာနိဿာမာတိ၊ သိရကုန်အံ့ဟူ၍။ ထေရဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထို ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဝါလုကရာသိ မတ္ထကေ၊ ဌာနေ၏ အထက်ဌ်။ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အဠလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ ခို၍။ အာဘိတ္ထဝန္တာ၊ ချီးမွမ်း ထောပနာ ကုန်လျက်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ နာဂရာဇေန၊ နဂါးမင်းသည်။ နုဗာဓိတော၊ မနှိပ်စက်လေသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ ပရိဗိုဇ်တို့က မေး၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဥပရိ၊ အထက်ဌ်။ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ ဓာရေတွာ၊ မိုး၍။ ဌိတံ၊ တည်သည်ကို။ ကိံ နု ဖဿဿ၊ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့ မမြင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထို ပရိဗိုဇ် ရဟန်းတို့သည်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏဿ၊ ရဟန်း၏။ ဧဝရူပေ ဒုက္ခေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည် မည်သော။ နာဂရာဇာ၊ ကို။ ဒမိတော၊ ဆုံးမခြင်းသည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ ဩဿ္စရိယံ ရှိပေစ။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဟေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဣသယော၊ ရဟန်းယောင်တို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အယံ၊ ဤ ရဟန်းကြီးသည်။ တယာပိ၊ သင့်

ထက်လည်း။ မဟန္တတရာ၊ ကြီးမြတ်သလော။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဧသော၊ ဟျိုရဟန်းကြီးကား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ သတ္ထာ၊ ငါ့ကိုဆရာ ဘုရားတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမဿ၊ ဤဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါလုကရာသိမတ္တကေ၊ သဲစုအထက်၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ဣသိဂိုဏာ၊ ပရိဗိုဇ် ရဟန်းအပေါင်းသည်။ သာဝကဿ၊ တပည့်ဖြစ်သော ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ အာနုဘာဝေ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်သည်။ အယံ-တာဝ၊ ဤမျှလောက် ဖြစ်တုံသေး၏။ ဣမဿ ပန၊ ဤဆရာဖြစ်သောဘုရား သခင်၏ကား။ အာနုဘာဝေ။ တန်ခိုး တော်သည်။ ကိဒိသော ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဠလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ္ဍ၊ ချီ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်း၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂ္ဂိဒတ္တံ၊ အဂ္ဂိဒတ္တကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဂ္ဂိဒတ္တ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ။ တုံ၊ သင်သည်။ တဝ၊ သင်၏။ သာဝကာ နဏ္ဍ၊ သာဝက ဝတ်အားလည်းကောင်း။ ဥပဇ္ဇာကာ နဏ္ဍ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာ တို့အားပည်းကောင်း။ ကိံ၊ အသို့။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒဒမာ-နော၊ တိ၊ ပေးတနည်းဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဧတံ ပဗ္ဗတံ၊ ဤတောင်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆထ၊ 'ရောက်ကုန်လော့။ ဝနံ၊ တောကို။ အာရာမံ၊ အားရာမ်ကို။ ရုက္ခံ၊ ဘုံပင်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လော့။ ဟိ၊ထို စကားသင့်စ။ ဧတောနိ၊ ဤတောင် စသည်တို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သော သူသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်ရဲခြင်းမှ၊ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတသံ၊ ထိုသာဝက- ဥပသကာ တို့အား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အဂ္ဂိဒတ္တ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ။ ဧတောနိ၊ ဤတောင်စသည်တို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ရောက်သော သူသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ၊ နခေါပမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သံဃံ ပန၊ ဘုရား တရား သံဃာကိုကား။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ သကလဝဋ-ဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝ

ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၈၉။ ။အဂ္ဂိဒတ္တာ၊ အဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏားဟု။ ပဗ္ဗတာနိစ၊ ဣသိဂိလိ စသောတောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝနာနိစ၊ မဟာဝုန်စသော တောတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာရာမရုက္ခစေတျာနိစ၊ဝေဠုဝန်အစရှိသောဥယျာဉ်ဥဒေနဇရတိဂဂါတမစေတီအစရှိကုန်သော သစ်ပင် စေတီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘယဘေဒိတာ၊ ဘေးဖြင့်ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ စေ၊ အကယ်၍။ သရဏံ၊ သို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၉၀။ ။တေ သရဏံ၊ ဤအလုံးစုံသော ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ နခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်မဟုတ်။ တေ သရဏံ၊ ဤအလုံးစုံသော ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ နဥတ္တမံ၊ မမြတ်။ တေ သရဏံ၊ ဤအလုံးစုံသော ကိုးကွယ်းခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော သူမျှလည်း။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ဇာတိဒုက္ခ အစရှိသော်ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခမှ။ နပမုစ္စတိ၊ မလွတ်။

၁၉၁။ ။ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ သမ္မာပညာယ၊ မဖောက် မပြန်သော ဉာဏ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

၁၉၂။ ။ကတမာနိ၊ အဘယ်သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်သနည်း။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ဒုက္ခသမุပ္ပါဒဉ္စ၊ ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော သမุဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ဒုက္ခသေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏။ အတိက္ကမဉ္စ၊ လွန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဒုက္ခူပသမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ ဂ ၊ ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

ဤ ၁၉၃။ ။တဿ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို မြင်သောသူ၏။ တေ ခေါ၊သရဏံ၊ အလုံးစုံသော ကိုးကွယ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ခေမံ၊ ဘေးကင်း၏။ တေ သရဏံ၊ ဤသို့ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ တေ သရဏံ၊ ဤအလုံးစုံသောကိုး

ကွယ်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၏။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသောဝဋ္ဋဒုက္ခမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောစ်။

ဟတ္ထ တာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ဗဟုန္တိ၊ ဗဟုံဟူသည်ကား။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ပဗ္ဗတာနိတိ၊ ပဗ္ဗတာနိဟူသည်ကား။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဣသိဂိလိပေပုလ္လဝေဘာရုဒီကေ၊ သသိဂိလိ ပေပုလ္လ ဝေဘာရု အစရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗတေစ၊ တောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဟာဝနပေ ဃသိဂ်-သာလဝနာဒီနိ၊ မဟာဝုန်တောနှင်းဦးချိုကဲ့သို့ အခက်အရွက်ဖူး အညွှန့်ထွက်ခြင်းရှိသော အင်းကြင်းပင်တော အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝေဠုဝနဇီ-ဝကမ္မဝနာဒယော၊ ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်-ဇီဝက၏သရက်ဥယျာဉ်အစရှိကုန်သော။ အာရာမေစ၊ အရာမ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒေနဇေတိယဂေါတမဇေတိယာ-ဒီနိ၊ ဥဒေန ဇေတီ ဂေါတမ ဇေတီ အစရှိကုန်သော။ ရုက္ခဇေတျာနိစ၊ သစ်ပင်ဟုဆိုအပ်သော ဇေတီတို့ကိုလည်းကောင်း။ တေ တေ မနုဿာ၊ ထိုထိုလူတို့သည်။ ဘေနတေန ဘယေန၊ ထိုထိုသော ဘေးဖြင့်။ တဇ္ဇိတာ၊ ခြိမ်းချောက်ကုန်သောကြောင့်။ ဘယတော၊ ဘေးမှ။ မုစ္စိတုကာမာ၊ လွတ်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းမကောင်း။ ပုတ္တလဘတ္တိနိ၊သားရခြင်း စသည်တို့ကို။ ပတ္ထယမာနာ ဝါ၊ တောင့်တကုန်၍လည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ အမ္ဘော၊ ဤကားအနုက်ဘည်း။

နေတံ သရဏံ ဗဟု၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေသ-ရဏံ၊ ဤသို့ ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ နေဝခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်မဟုတ်။ န ဥတ္တမံ၊ မမြတ်။ ဇေတံ၊ ဤသို့ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဇာတိအာဒိဓမ္မေသု၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေမနခြင်း စသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တစ်ယောက်သည်မျှလည်း။ ဇာတိအာဒိတော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း အစရှိသော။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ န စပမုစ္စတိ၊ လွတ်လည်းမလွတ်။ ဣတိ အမ္ဘော၊ ဤကား အနုက်ဘည်း။

ယောစာတိ ဣဒံ၊ ယောစ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ အဓခမံ၊ ဘေးမရှိသည်မဟုတ်သော။ အနုတ္တမံ၊ မမြတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ဒယော ဘဝ၊ ပြုပြီး၍။ ခေမံ ဘေးမရှိသော။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ဒယာနုတ္ထံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဘဝ၊ ထိုပါ၏။ အမ္ဘော၊

အနက်ကား။ ယောစ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊ အကြောင်လူသည်လည်းကောင်း။ ယောစ-ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ အကြောင်ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ-အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ အာဒိကံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဤသို့ အစရှိသော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မ သံဃာ နုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း- ဘုရားဂုဏ်, တရားဂုဏ်, သံဃာ့ဂုဏ်ကို အောက်မေ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သေဋ္ဌာသေန၊ မြတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဠ၊ ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဠ၊ တရားကိုလည်းကောင်း။ သံဃဠ၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တမ္မိသရဏာဓိဂမနံ၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်လည်း။ အညတိတ္ထိယဝန္ဒနာဒီဟိ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော တိတ္ထိတို့ကို ရှိခိုးခြင်း စသည်ကို ပြုကာမျှတို့ကြောင့်။ နုကဲ့ပွတ်းမပျက်။ နဝလတိ၊ မတုန်လှုပ်။ တဿ ပန၊ ထိုသရဏာဂုံ၏ကား။ အစလသာဝံ၊ အမြဲမတုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသောတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ အာဂတသရဏမေဝ၊ လာသော သရဏာဂုံကိုသာလျှင်။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုရှိ။ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ-သမ္မာပညာယ ပဿတိတိ၊ ပဿတိဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ။(အဓိပ္ပါယ်ကား- လောကုတ္တရာ သရဏာဂုံသည် မပျက်။ လောကီ သရဏာဂုံသည် မပျက်။ လောကီ သရဏာဂုံသည် ပျက်၏။ အဘယ်သို့ ပျက်သနည်းဟူမူကား- သေသဖြင့် ပျက်၏။ အပြစ်မရှိ။ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော တိတ္ထိကို ဆရာဟူ၍ညွှန်းအံ့ ပျက်၏။ အပြစ်ရှိ၏။ ။သရဏာဂုံယူခြင်းမှာ ဆွေမျိုးအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း, ဘေးကို ကြောက်သဖြင့်လည်းကောင်း ယူအံ့။ သရဏာဂုံမရ၊ ယူသည်မမည်)။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ယော၊ အကြောင်သူသည်။ ဧတေသံ၊ သစ္စာနှံ၊ ထိုသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဝသေန၊ မြင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧတာနိ၊ ထိုရတနာ သုံးပါးတို့ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂဒတော၊ ရောက်၏။ ဟဿ၊ ထိုသူ၏။ ဧတံ သရဏံ၊ ဤသို့ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ခေမဠ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ ဥတ္တမဠ၊ မြတ်လည်း မြတ်၏။ သောစ ပဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဧတံ သရဏံ ဤသို့သော ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ သကလသမ္ပတ္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓဒုက္ခာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ တဿ ဝါ၊ လိုကြောင့်။ ဧတံ ခေါ သရဏံ ခေမန္တိအာဒိ ခေမံ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရဟန်းယောင်တို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्ภิဒါ လေးပါးတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တာဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ စီဝရဇ္ဇတော၊ သင်္ကန်းဟူသော့တိုက်မှ။ ဟတ္ထံ၊ လက်ယာလက်ကို။ ပသာရေတ္တာ၊ ဆန့်၍။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧထ၊ ရှိသေတုပ်ကွ လာကုန်ကြလော့။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ သမ္မာစရထ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ နှုတ်မြွက်၍။ ဟေဘိက္ခု ခေါ်တော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တံ ခဏေယေव၊ ထိုခဏခဏ်ပင်လျှင်။ အဋ္ဌပရိက္ခာရရော၊ သင်းပိုင်, ခါးပန်း, ကိုယ်ဝတ်,ဒူးကုဋ္ဌအားဖြင့် အတွင်းလေးပါး၊ သပိတ်,ပဲခွပ်,ရေစစ်,အပ်အားဖြင့် အပလေးပါး၊ ဤရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာတို့ကို ဆောင်ကုန်လျက်။ ဝဿသင်္ခြေ-ကတ္ထရောစိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသော မထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သဗ္ဗေသံပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဂ် မဂ ဓဲကုရုရဌဝါသီနံ၊ အဂ်တိုင်း,မဂဓတိုင်း,ကုရုရာဇ်တိုင်း၌ နေကုန်သော သူတို့၏။ သက္ကာရံ' ပူဇော် သက္ကာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယောစအာဂမနဒိဝသော၊ အကြင် လာသော နေ့သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုသုံးရပ်သော တိုင်းသားတို့ သည်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန် သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေဣသယော၊ထိုရဟန်း ယောင်တို့ကို။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြုသည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ကိ ံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အဂ္ဂိဒတ္တ ဗြာဟ္မဏောဟု၊အဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏား သည်။ မဟာ၊ အကြီးဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည် ။မဟာ၊အကြီးဖြစ်သလော။ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သမဏသဂေါတမ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။အာဂတတ္ထာ၊အဂ္ဂိဒတ္ထ ပုဏ္ဏားရှိရာ မြစ်နားသဲစုသို့ ကွဲလာသောကြောင့်။ အဂ္ဂိတ္ထောဝ၊ အဂ္ဂိဒဒတ္ထ ပုဏ္ဏားသည်သာလျှင်။ မဟာ၊ မြတ်ဟန်ရှိ၏။ ဣတိ မညိ ံ သု၊ ဤသို့အောက်မေ့ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရပ်ရပ်သော တိုင်းသား

တို့၏။ အဏ္ဍာသယံ၊ အလိုကို။ သြလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဣဂ္ဂိဒတ္တာ၊အဂ္ဂိဒတ္တ။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏။ ကခ်ံ၊ ယုံမှားတွေးတောခြင်းကို၊ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ယူအဂ္ဂိဒတ္တသည်။ အဟံပိ၊အကျွန်ုပ် သည်လည်း ။ ဒဟ္ဘကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ပစ္စာသိသာမိ၊ တောင့်တရင်း ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၍။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ ပုန္နပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သြရုယ္ဟ၊ ဆင်း၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ဤသို့ လျှောက်၍။ သာဝကတ္တံ၊ သာဝကဘဝ၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေတိ၊ ပြ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အဂ္ဂိဒတ္တပြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၇-အာနန္ဒတ္ထေရပုစ္ဆိတပဉ္ဍဝတ္ထု။

(အဂ္ဂိဒတ္တပြာဟ္မဏဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အာနန္ဒတ္ထေရပုစ္ဆိတပဉ္ဍ ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဒုလ္လဘောတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"ဒုလ္လဘော"တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒုလ္လဘော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ပဉ္ဍ၊ ပြဿနာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စ။ ယေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ နေ့သန့်စရာ၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဟတ္ထာ-ဇာနိယော၊ ဆင်အာဇာနည်သည်။ ဆဒ္ဒန္တကုလေ ဝါ၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မျိုးဌ၌လည်း

ကောင်း။ဥပေါသထကုလေဝါ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုးခ၊်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿာဇာနီယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ သိန္ဓဝကုလေဝါ၊ သိန္ဓဝအမျိုးခ၊်လည်းကောင်း။ ဝလာဟကဿရာဇကုလေဝါ၊ ဝလာဟကမြင်းမင်းအမျိုးခ၊်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥသဘောဂေါအာဇာနီယော၊ နွားလားဥသဘအာဇာနည်သည်။ ဒက္ခိဏာပထေ၊ ဒက္ခိဏာပထအရပ်ခ၊်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတို့အာဒီနိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့ကို။ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟတ္ထိအာဇာနီယာဒီနံ၊ ဆင်အာဇာနည် အစရှိသည်တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဌာနာဒီနိ၊ ဖြစ်ရာအရပ် စသည်တို့ကို။ကထိတာနိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပုရိသာဇာနီယောပန၊ ယောကျ်ားအာဇာနည်သည်ကား။ ကဟံ နုခေါ၊ အဘယ်အရပ်ခ၊်။ ဥပ္ပဇ္ဇတ်၊ ဖြစ်သနည်း။ ဤတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်ခ၊်။ နိသိဒိတ္မာ၊ နေ၍။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ပုရိသာဇာနီယောနာမ၊ ယောကျ်ားအာဇာနည် မည်သည်ကား။ သပ္ပတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်ခ၊်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်။ ဥဇုကတောပန၊ ဖြောင့်ဖြောင့်အားဖြင့်ကား။ တိယောဇနေ သတာဝယာမေ၊ အလျားယူဇနာ သုံးရာရှိသော။ ဝိတ္ထာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ အစုတေယသဘာနိ၊ ယူဇနာ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်ရှိသော။ အာဝဋ္ဋတော၊ အဝန်းအားဖြင့်။ နဝယောဇနသတပမာဏေန၊ ယူဇနာကိုးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ မဇ္ဈိမပဒေသဋ္ဌာနေ၊မဇ္ဈိမဒေသအရပ်ခ၊်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တောစ၊ဖြစ်၍လည်း။ ယသ္မိံ ဝါ ဘသ္မိံ ဝါ ကုလေပန၊ ဟုတ်ဟုတ်ပြောပြောသောအမျိုးခ၊်ကား။နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ခတ္တိယမဟာသာလ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလာနံ ပန၊ မျှားသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော မင်းမျိုးမျှားသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုးတို့တွင်။ တညတရသ္မိံ မယဝ၊ တပါးပါးသော အမျိုးခ၊်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ဤတ်-ဝတ္မာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။

၁၉၄။ ။ပုရိသာဇညော၊ ယောကျ်ား အာဇာနည်ကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားအာဇာနည်သည်။ ယတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်ခ၊်။ နုဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ဓီရော၊ မတုန်မလှုပ် ပညာရှိသော။

သော၊ ထိုယောကျ်ားအာဇာနည်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုး၌။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးကို။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဧတိ၊ရောက်စေ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဘတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဒုလ္လဘောတိ**၊ ဟူသည်ကား။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပုရိသာဇညော၊ ယောကျ်ား အာဇာနည်သည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ ဟတ္ထိ အာဇာနီ ယာဒယောဝိယ၊ ဆင်အာဇာနည် အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ နသုလဘော၊ မရလွယ်။ သော၊ ထိုပုရိသအာဇာနည်သည်။ သမ္ဘတ္ထပစ္စန္တဒေသေ ဝါ၊အလုံးစုံသော ပစ္စန္တရောင်အရပ်၌လည်းကောင်း။ နိစကုလေ ဝါ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အရပ်မျိုး၌လည်းကောင်း။ နဇာယတိ၊ မဖြစ်။ မဇ္ဈိမဒေဿပိ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌ လည်း။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အတ္ထိ ဝါ ဒုနာဒိ သက္ကာရံ ကရဏဘဋ္ဌာနေ၊ ရှိခိုးခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ပြုရာအရပ်၌။ ခတ္တိယပြာဟ္မဏကုလာနံ၊ မင်းမျိုး,ပုဏ္ဏားမျိုးတို့တွင်။ အညတရသ္မိံ ကုလေ၊ တပါးပါးသောအမျိုး၌။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာယမာနောစ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုး၌။ သော၊ ထိုပုရိသအာဇာနည်သည်။ ဓီရော၊ မြဲမြံတည်ကြည် သော။ ဥတ္တမပညော၊ မြတ်သော ပညာရှိသော။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေ ဝါ၊ မဖောက် မပြန်, အမှန်အားဖြင့်သိသော ဘုရားသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ **တံ ကုလံ သုခ မေဓတိ**၊ မေဓတိ ဟူသည်ကား။ သုခပတ္တမေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက် စေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့ သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော့။ အာနန္ဒတ္ထေရစ္ဆိတပဉ္ဉတ္ထေ၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ။ ၈-သမ္မဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု။

(အာနန္ဒတ္ထေရ ပုစ္ဆိတပဉ္ဍ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော ၈ါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သမ္မဟုလ ဘိက္ခု ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ၈ါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "သုခေါ ဗုဒ္ဓါနန္တိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ နန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ- စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဌ။ ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော် မူလျက်။ သမ္မဟုလာနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သဌ်။ ပဉ္စသတဘိက္ခူ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ညီမူခံရာ စရပ်ဌ။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အာစုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောကဌ။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ စကားပြောကြားရာဌ။ ဧကစ်၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ရဇ္ဇသုခသဒိသံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်း၏ စည်းစိမ်၊ စကြဝဠာ မန္ဒာတ်မင်းတို့၏ စည်းစိမ် ချမ်းသာနှင့် တူသော။ သုခံ နာမ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧကစ်၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ကာမ သုခ သဒိသံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဌ မွေ့လျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းနှင့် တူသော။ သုခံ နာမ၊ သာယာဖွယ်သော သုခမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧကစ်၊ အချို့သော ရဟန်တို့သည်။ သာလိမံသ-ဘောဇနာဒိ သဒိသံ၊ သလေး ဆန်ကောင်းကို သားပြုပ်ကျိုး၍ စားရခြင်းစသည်ဌ သာယာခြင်းသုခနှင့်တူသော။ သုခံ နာမ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟေရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲဖြစ်သောအခါဌ။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ တညီတညွတ် စည်းဝေးကြ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့

မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဤမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် တည်းဟု။ ဝုတ္တော၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အသို့။ ကဲထေထ၊ ပြောကြကုန်သနည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။သဗ္ဗံပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဤဒံ သုခံ၊ ဤ မင်းစည်းစိမ် ချမ်းသာအစရှိသည်။ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခ ပရိယာပန္နမေဝ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ အကျုံးဝင်သည် လာလျှင်တည်း။ ဤမသို့ လောကေ၊ ဤလောကတွင်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းသည် လည်း ကောင်း။ ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို နာရခြင်းသည် လည်း ကောင်း။ သံဃ သာမဂ္ဂိသမောဒမာနဘာဝေ၊ သံဃာ ညီညွတ်သည် ဖြစ်၍ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ ဤတိ ဤခဲ့မမ၀၊ ဤ သဘောတရား သည်သာလျှင်။ သုခံ၊ သုခမည်၏။ ဤတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူ၍။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထခကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၉၅။ ။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒေ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သုခေ၊ ချမ်းသာ၏။ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို ဟောခြင်း သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ သာမဂ္ဂိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ညီ ညွတ်ခြင်းသည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ သမဂ္ဂါနံ၊ သ ဘာ တူမျှသော စိတ်ရှိ ကုန်သော သူတို့၏။ တပေါ၊ မြိုးခြုံသော အကျင့်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ ၏။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ** တို့၊ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ ဟူသည် ကား။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ ရာဂကန္တာရာဒီဟိ၊ ရာဂသာလျှင်ဖြစ်သော ခရီးစသည်တို့မှ။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တရေန္တိ၊ ကယ်တင်တော် မူကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို ခြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော။ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်၏။ သဒ္ဓမ္မဒေသနံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို ဟောခြင်းကို။ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍။ ဇာတိအာဒီဓမ္မာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေခြင်း စသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တ၀ါတို့သည်။ ဇာတိ အာဒီဟိ၊ပဋ္ဌိ သန္ဓေနေခြင်း စသည်တို့မှ။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ မုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို ဟောခြင်း သည်။ **သုခါ**၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ။(သဒ္ဓမ္မသ၀နာ ဟူ၍လည်း ရှိ၏။

သင်အုံ့ ထင်၏) **သာမဂ္ဂီ** တိ၊ သာမဂ္ဂိ ဟူသည်ကား။ သမစိတ္တကဲ့၊ တူမျှ သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာပိ၊ ထို ညီညွတ်ခြင်း သည်လည်း။ သုခါ ဝေ၊ ချမ်းသာသည် သာလျှင်တည်း။ ကေစိတ္တာနံ၊ တူသော စိတ်ရှိ ကုန်သော။ သမဂ္ဂါနံ ပန၊ ညီညွတ်သော သူတို့၏ကား။ ဗုဒ္ဓ ဝစနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားစကားကို။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ ဝါ၊ သင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ဥတဂ်ါနှိ၊ ခုခံ ခြင်တို့ကို။ ပရိဟာရိတုံ ။ ဆောင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်။ သာမဏေမ္ပိ၊ ရဟန်း တရားကို။ ကာတုံ ။ ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်သောသူ တို့၏။ တပေါ၊ အကျင့်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏ ဟူ၍။ ဥတ္တော၊ ဆို အပ်၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ယာဝဇ္ဇိမ ပရိဟာနိတိ၊ ပရိဟာနိဟူ၍။ အာဝဟ၊ ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ။ ယာပ၊ အကြောင် မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ သန္နိ-ပတိယန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်လတ္တံ့။ သမဂ္ဂါ အညီအညွတ်။ ဥဋ္ဌဟိယန္တိ၊ ထကုန် လတ္တံ့။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ သံဃကရဏီယာနိ၊ သံဃာ့ကံတို့ကို။ ကရိ-ယန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝုဒ္ဓိ-ယေ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းကို။ နောပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာ တော်အဆုံး၌။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ၌။ ပထိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။ မဟာဇနသာပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သမ္မဟုလဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ် အဖွင့်သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

စုဒ္ဒသမောသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

ပဌမဘာဏဝါရံ၊ ဝါရသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၁၅-သုခ၀ဂ္ဂ။ ၁-ဥ္ဘတိ့ကလဟ ဂူပသမနဝတ္ထု။

(ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော တစ်ဆယ့်လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝင်ဌ် ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော တစ်ဆယ့်ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော သုခဝင်ဌ် ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "သုသုခံ-ဝတာတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

သုသုခံ ဝတာတိ ဤမမ ဓမ္မဒေသနံ သုသုခံဝတ-အစရှိသော ဤ တရား ဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ကလဟ ဝူပသမနတ္ထံ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ဥဘတကေ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ဟိ၊ သင့်စ္ဓ။ သာကိယားသာကိ၀င် မင်းတို့သည်။ ကပိလ၀တ္ထုနဂရဏ္ဍ၊ ကပိလ၀တ်ပြည်၌လည်း၊ ကောင်း။ ကောလိယ နဂရဏ္ဍ၊ ကောလိယပြည်၏လည်းကောင်း။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ရောဟိနီနာမနဒီ၊ ရောဟိနီအမည်ရှိသောမြစ်ကို။ ဧကေနေ၀-အာ၀ဏေန၊ တစ်ခုသော ပိတ်ဆို့ဆီးတားခြင်းဖြင့်လျှင်။ ဗန္ဓိ၀ေတ္ဝာ၊ ကန်ပေါင်ရိုးတက်၍။ သဿာနိ၊ ကောက်တို့ကို။ ကရောန္တိ ကိရ၊ လုပ်ဆောင်ကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧဇ္ဇမ္ဘုလမာသေ၊ နယုန်လ၌။ သဿေသု၊ ကောက်ပင်တို့သည်။ မိလာယန္တေသု၊ ညှိုးကုန်သည်ရှိသော်။ ဥဘယနဂရ၀ါသိကာနမ္မိ၊ နှစ်ပြည်ထောင်၌ နေကုန်သောသူတို့၏လည်း။ ကမ္မကာရာ၊ လယ်ထွန်သမားတို့သည်။ သန္ဓိပတိံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပြည်ထောင်သားတို့တွင်။ ကောလိယ နဂရ ၀ါသိနော၊ ကောလိယပြည်၌နေကုန်သောသူတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘဒ္ဒံ ဥဒကံ၊ ဤရေကို။ ဥဘယတော၊ နှစ်ပြည်တောင်သားတို့ လုပ်ရာလယ်တာသို့။ ဟရိယမာနံ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။။ နေ၀ပဟောဿတိ၊ မလောက်လတ္တံ့။ အမှာကဉ္စ၊ ငါတို့အားလည်း။ နေ၀ပဟောဿတိ၊ မလောက်လတ္တံ့။ အမှာကံ ပန၊ ငါတို့၏ကား။ သဿံ၊ ကောက်သည်။ ဧကဥ္စ ဥဒကေနေ၀၊ ရေတကြိမ် သွန်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ မှည့်၍ရိတ်ရလတ္တံ့။ ဘဒ္ဒံ ဥဒကံ၊ ဤရေကို။

အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဣတရေပိ၊ ကပိလ၀တ် ပြည်သားတို့သည်လည်း။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တုမှေသု၊ သင်တို့သည်။ ကောဌ္ဌကေသု၊ ကျီတို့ကို။ ပုရေကွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌိတေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ရတ္တသု၀ဏ္ဏနီလမဏိကာလ-ကဟာ၀ပဏေစ၊ ဇမ္မူရုဇ် ရွှေနီ ညိုသော ပတ္တမြား မည်းနက်သော အသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပစ္ဆိသိဗ္ဗကာဒီသု ဟတ္ထာ၊ တောင်း အိတ်စသည်ကို လက်စဲ့လျက်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဃရဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါးဦး။ ဝိစရိတုံ၊ လှည့်၍နေခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင်လေကုန်။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဃဿံ၊ ကောက်သည်။ ဧက ဥဒကေနေ၀၊ တကြိမ်ရေသွန်းခြင်းဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အောင်လတ္တံ့။ ဣဒံ ဥဒကံ၊ ဤရေကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ မယံပိ၊ ငါတို့လည်းလည်း။ နဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ ၀ဝေါတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလျက်။ ဧကဿ၊ တစ်ယောက်သောသူအား။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသူအား။ အဒါသိ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ပေး၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဟာရံ-တွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ရာဇကုလာနံ၊ မင်းမျိုးတို့၏။ ဇာတိံ၊ ဇာတ်ကို။ ဃဋ္ဋေ-တွာ၊ ထိခိုက်ချုပ်ချယ်၍။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ၀ဝုဟိံသု။ ပွားစေကုန်၏။

ကောလိယ ကမ္မကာရာ၊ ကောလိယပြည်က လယ်လုပ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ၀ဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယ ခုအခါ၌။ ကပိလ၀တ္ထုံ-၀ါသိနော၊ ကပိလ၀တ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့ကို။ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ယေ၊ အကြင်သူထို့သည်။ သောဏသိင်္ဂါ-လာဒယော၀ိယ၊ အိမ်ခွေး မြေခွေး စသော သတ္တ၀ါတို့ကဲ့သို့။အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဘ၀ိနိဟိ၊ နှမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ သံ၀ါသံ၊ ပေါင်းဖော်ကုန်လျက်။ ၀သိံသု၊ နေကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ဟတ္ထေ၊နှာ၀ယ်၀၊ ဆင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဿာ၀၊ မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ၊လကာ၀ုဓ၀နိ၀၊ ကာဒိုင်းလက်နက်တို့

သည်လည်းကောင်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကိုကရိသန္တိ၊ အဘယ်သို့အသက်အန္တရာယ်ကို ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာကိယ-ကမ္မကာရာပိ၊ ကပိလဝတ်ပြည်က လယ်လုပ်သမားတို့သည်လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဋ္ဌနော၊ နှုကုန်သော။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်း၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်။ နိဂေဟိကာ၊ နေရာအိမ်မရှိကုန်။ တိရစ္ဆာနာဝိယ၊ တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့။ ကောလိယရဋ္ဌေ၊ကလေးပင်၏အခေါင်း၌။ ဝသိံသု၊ နေကုန်၏။ ဒေဝတာသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဟတ္ထိနောစ၊ ဆင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဿာစ၊ မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဖလကာဝုဓာစ၊ ဒိုင်းကာလက်နက်တို့သည်လည်းကောင်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကိုကရိသန္တိ၊ အဘယ်မှာ အသက်အန္တရာယ်ကို ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တသ္မိံ ကမ္မေ၊ ထိုအမှုဌာန်။ နိယုတ္တာနံ အမစ္စာနံ၊ စီရင်ကုန်သော အမတ်တို့ကို။ ကထယိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ရာဇကုလာနံ၊ မင်းဆွေ မင်းမျိုးတို့ကို။ ကထေသုံ၊ ဆိုကုန်၏။ ကတော၊ ထိုနောင်မှ။ သာကိယာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည်။ ဘဂိနိယာ၊ နှုမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုပြု၍။ ဝသိတကာနံ၊ နေထိုင်ကုန်သော သူတို့၏။ ထာမဗ္ဗ၊ အစွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဗလဗ္ဗ၊ အားကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေဿာမ၊ ပြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယုဒ္ဓသဇ္ဇာ၊ စစ်ဆင်ကုန်လျက်။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်၏။ ကောလိယာပိ၊ ကောလိယမင်းသားတို့သည်လည်း။ ကောလိယရဋ္ဌံ ဝါသိနံ၊ ကလေးပင်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ကောလိယမင်းသားတို့၏။ ထာမဗ္ဗ၊ အစွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဗလဗ္ဗ၊ အားကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေဿာမ၊ ပြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယုဒ္ဓသဇ္ဇာ၊ စစ်ဆင်ကုန်လျက်။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်၏။

(၅) သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပစ္စူသသမယေ၊မိုးသောက်အခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဥတကေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ အနာဂစ္ဆန္တေ၊ မသွားသည်ရှိသော်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ နာသိဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။

ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ကေကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်။အာကာ
သေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ ရောဟိနိနဒီယာ၊ ရောဟိနီမြစ်၏။
မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။
နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ဥာတကာ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဝုဓာနိ၊ လက်နက်တို့ကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊
စွန့်၍။ ဝန္ဒိံသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုမင်းသားတို့ကို။
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
မင်းအပေါင်းတို့။ သေသောကလဟောနာမ၊ ဤခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းမည်သည်။
ကိုံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ နဇာနာမိ၊ ပသိပါဘုရား။ ဣတိ အဝေါစုံ၊ ဤသို့
လျှောက်ကုန်၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ဇာနိဿသိ၊ သိ
သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဥပရာဇ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသား။
ဇာနိဿာမိ၊ သိလတ္တံ့။ သေနာပတိ၊ အမတ် စစ်သူကြီးသည်။ ဇာနိဿသိ၊
သိလတ္တံ့။ ဣတိဣမိနာ ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ယာဝဒဲ့ါသကမ္ပ-
ကရေ၊ ကျွန်အမှုလုပ် တိုင်အောင်သော သူတို့ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူသော
ကြောင့်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဥဒကကလံဟော၊ ရေကိုလိုကုန်သောကြောင့်
ခိုက်ရန်အဓိကရဏ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်
၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းတို့။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ကိံ အဋ္ဌတိ၊အဘယ်မျှ
ထိုက်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အပ္ပံ၊
အနည်းငယ်မျှသာ ထိုက်၏။ ဣတိအဝေါစုံ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ မဟာရာဇ
မြတ်သောမင်းတို့။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့သည်။ ကိံ အဋ္ဌန္တိ၊ အဘယ်မျှ ထိုက်
ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခတ္တိယာနာမ၊
မင်းတို့မည်သည်ကား။အနဋ္ဌာ၊ အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်ကုန်၏။ဣတိအဝေါစုံ
ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်
သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အနဋ္ဌေ၊ အဖိုးအတိုင်းမသိထိုက်ကုန်
သော။ ခတ္တိယေ၊ မင်းတို့ကို။ နာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။
ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဟေ၊ ထိုလူတို့သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်
သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ ဟေ၊ ထိုသူတို့ကို။ သတ္ထာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္ဒေတ္တာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းတို့ ဧရုရွပ် ဤသို့ယဘော၀ရှိသော အမှုကို။ ကယ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ မယိ၊ ငါဘုရားသည်။ အသန္တေ၊ မရှိသည်ရှိ သော်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ လောဟိတံနဒီဝ၊ သွေးမြစ်ကဲ့သို့။ ပဝတ္တိဿထ၊ စီးကုန် လတ္တံ့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ပဋ္ဌဟိဝေရေဟိ၊ ငါးပါးသောရန်တို့ဖြင့်။ သဝေရာ၊ရန်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊နေကုန်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဝေရော၊ ရန်မရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ကိလေသာတုရာ၊ကိလေအာဖြင့် ကျင်နာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုဿု-ကော၊ လုံ့လကြောင့်ကြမရှိပဲ။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့် တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၉၆။ ။မဟာရာဇာနော၊ မြတ်သောမင်းတို့။ ဝေရိနော သု၊ရန်ပြုကုန်သော သူတို့၌။ အဝေရိနော၊ ရန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေမယံ၊ တို့သည်။ သုသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ ယေမယံ၊ အကြင် ငါတို့သည်။ ဝေရိနေသု၊ ငါးပါးသော ရန်ရှိကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ အဝေရိနော၊ ရန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်၏။

၁၉၇။ ။ယေမယံ၊ တို့သည်။ အာတုရေသု၊ ကိလေသာအားဖြင့် ကျင်နာ သောသူတို့၌။ အနာတုရော၊ ကျင်နာခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သုသုခံ၊ အလွန် ချမ်းသာစွာ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ ယေမယံ၊ တို့သည်။ အာတုရေသု၊ ကျင်နာကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ အနာတုရာ၊ ကိလေ သာဖြင့်မကျင်နာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။

၁၉၈။ ။ ယေမယံ၊ တို့သည်။ ဥဿုကေသု၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုရှာအံ့ သောဌာ လုံ့လပြုသောသူတို့၌။အနုဿုကာ၊လုံ့လမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ ယေမယံ၊ တို့သည်။ ဥဿုကေသု၊ လုံ့လကြောင့်ရှိကြကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။

အနုဿုကာ၊ လုံ့လကြောင့်ကြမပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ အာဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝါဃ တို့ဘက်။ **သုသုခ**န္တိ၊ သုသုခံဟူသည်ကား။ သဒ္ဒုံသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဣဒံ၊ ဤအဝိပ္ပယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေဂိဟိနော၊ အကြင်လူဘို့သည်။ သန္ဓိစ္ဆေဒါဒိဝသေန၊ ခြုံစပ် ဖေါက်ခြင်း စသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဇိဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်းသို့။ ဥပဂါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတာ ဝါ ပန၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ဝေဇ္ဇကမ္မာဒိဝသေန၊ ဆေးကုခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဇိဝိတဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ဥပဂါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုလူရဟန်းတို့သည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျင်။ သုသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝဟ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်။ မယမေဝ၊ ငါဘို့သာလျင်။ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဝဟ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတဝေရိဘိ၊ ငါးပါးသော ရန်တို့ဖြင့်။ ဝေရိနေသု၊ ရန်ရှိကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ အဝေရိနော၊ ရန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိလေသာဝုဒေ-သု၊ ကိလေသာဖြင့် ကျင်နာကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ နိက္ကိလေသ-တာယ၊ ကိလေသာမရှိခြင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာဘုရာ၊ ကိလေသာဖြင့် ကျင်နာခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇာမဂုဏပရိယေသနေသု၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ကိုရှာခြင်းတို့၌။ ဥဿုက္ကေသု၊ လုံ့လပြုကုန်သော သူတို့၌။ တာယပရိ-ယေသနာယ၊ ထိုသို့သောရှာခြင်း၏။ အဘာဝေန၊ မဲ့ခြင်းကြောင့်။ အနုဿုကာ၊ ကြောင့်ကြမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣတိ-အတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျင်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဉာတိကလဟဂူပသမနုဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅—သုခဝဂ်။ ၂-မာရဝတ္ထု။

(ကလဟာဝူပသမနဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ မာရဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "သုသုခံဝတာ" တိ-စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

☰ **သုသုခံ ဝတ ဇီဝါ ဟေ**တို့ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုသုခံဝတ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဠဒ္ဓသလာယ၊ စရပ်ငါးဆောင်ရှိ ရှိသော။ ဗြဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ရွာ၌။ ဝိဟာရဏ္ဌေ၊ နေတော်မူစဉ်။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ဟိ၊ ထို စကား သင့်စ၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဠဒ္ဓသတာနံ ကုမာရိကာနံ၊ ငါးရာ ကုန်သော သတ္တိသမီး တို့၏။ **သောတာပတ္တိ** မဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ တံ ဂါမံ၊ ထိုရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံရွာ အမှီပြု၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တာပိ ကုမာရိ ကာယော၊ ထို သတ္တိသမီးတို့သည်လည်း။ ကေသို နက္ခတ္တဒိဝေ၊ကစ်ခုသော နက္ခတ် ပွဲသာဘင်၌။ နဒီ၊ မြစ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားပြီး၍။ အလက်တပဋ္ဌိယတ္တာ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍။ ဂါမာဘိမုခိယော၊ ရွာသို့ ရှေ့ရှု။ ပါယိံသု၊ သွားကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံ ဂါမံ၊ ထို ရွာသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ သကလဂါမဝါသိနံ၊ အလုံးစုံသော ရွာ၌နေကုန်သော သူတို့၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ အဓိမုဥ္စိတ္တာ၊ ပူးဝင်၍။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဂဠဒ္ဓစ္ဆဘတ္တာမတ္တာမ္ပိ၊တစ်ယောက်မမျှသော ဆွမ်းကိုလည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ဝေ၊ ဤ အခြင်းဖြင့်။ ကက္ခာ၊ ပြု၍။ ယထာ ဓောတေန၊ ကျောင်းက ဆေးမြီတိုင်းသော သပိတ်ဖြင့်။ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်သော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါမ ဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ လဘိတ္ထအပိပန၊ ရပါ၏လော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်

၏။ ပါပိမ၊ ယုတ်မာစွာသော မာရ်နတ်သား။ တံ့၊ သင်သည်။ ကိုယ် ပန၊ အ
ဘယ်ကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပိဏ္ဍ-
ပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ နု လဘေယျ၊ မရရာ။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်။ အ.ကာ-
သိ၊ ပြုဘိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။
တေနဟိ၊ ထိုသို့မရတပြီးကား။ ပုန၊ တဖန်။ ပဝိသထ၊ ဝင်ပါကုန် ဦးလေ့။
ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလျှင်။ အဿ၊ ထိုမာရ်နတ်သားအား။ ဧဝံ၊ ဤ အကြံသည်။
အဟောသိ ကိုရ၊ သတ်တ်။ သစေ ပန ပဝိသတိ၊ အကယ်၍ ဝင်သည်ဖြစ်အုံ။
သမ္ဘေသိ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်ဌာ။ အဓိဋ္ဌိတ္ဝာ၊ ပူးဝင်၍။
ဣမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပါဏိံ၊ လက်ခုပ်ကို။ ပဟ-
ရိတ္ဝာ၊ တီး၍။ တဿ၊ ထိုဘုရင် ဂေါတမအား။ ဟသိတံ၊ ပျက်ရယ်ကို။ က-
ရိဿာမိ၊ ပြုဒုံ့။ ဣတိ၊ ဤ ဆိုအပြုရှိ၍ လျှောက်၏။ ဝယမ္ပိ ဘဂဝ၊ ထို
ခဏာ၌။ တာ ဂုမာရိကာဟေတော၊ ကို သလ္ပိုးမီးဟူသည်။ ဂါမဒ္ဒါရိုးရှာပမာခါး
သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊
ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်။ အဋ္ဌာသု၊ ရပ်ကုန်၏။
မာရောပိ၊ မာရ်နတ်သားသည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟ၊
လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်
ရှိသော်။ ဇိဃစ္ဆာဒုက္ခေန၊ ငတ်မွတ်ခြင်းဟူသော ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိတော၊
နှိပ်စက်သည်။ အတ္ထအပိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ် နတ်သား။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အလဘိတ္ဝာပိ၊ မရ၍လည်း။အာဘာသ-
ရ လေဝကေ၊ အာဘာသရ ဘုံ၌။ မဟာပြဟ္မာနောဝိယ၊ ပြဟ္မာကြီးတို့ကဲ့သို့။
ပိတိ သုခေနေဝ၊ ပိတိဟူသော ချမ်းသာခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတိနာမေဿာမ၊
လွန်စေကုန်အုံ့။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၉၉။ ။ အန္ဓကာ၊ မာရ်ယုတ်နတ်သား။ ယေသံနော၊ အကြင် ငါတို့
အား။ ကိဉ္စနံ၊ ရာဂစသော ကြောင့်ကြသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ မယံ၊တို့သည်။
သုသုခံ၊ ချမ်းသာစွာလျှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇီဝါမ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။အာ-
ဘဿရာ၊ အာဘာသရဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ပြဟ္မာတို့သည်။ပီတိဘက္ခာ-

ယထာ၊ ပိတိဟူသော အစာရှိကုန်သကဲ့သို့။ ပိတိဘက္ခာ၊ ပိတိဟူသော အစာရှိ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောဘေတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ယေသံ**နော တိ၊ ယေသံနော ဟူသည်က ။ယေ-သံအမှာကံ၊ အကြင် ငါတို့အား။ ပလိဗုဒ္ဓနတ္ထေန၊ နှောက်ရှက် တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ရာဂါဒီသု ကိဉ္စနေသု၊ ရာဂ- အစရှိကုန်သော ကြောင့်ကြ ခြင်းတို့တွင်။ ကေပိကိဉ္စနံ၊ တစ်ခုခုသော ကြောင့်ကြခြင်း သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ **ဝိတိဘက္ခာ** တိ၊ ပိတိဘက္ခာ ဟူသည်ကား။ အာဘာသရာဒေဝါ၊ အာ ဘာသရဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော ပြဟ္မာတို့သည်။ ပိတိဘက္ခာ၊ ပိတိ ဟူသော အစာ ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟိနာမေန္တိယထာ၊ လွန်စေ ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ပါပိမ၊ ယုတ်။ ဃယ်ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံ တစ်ခုကို။ အလဘိတ္ဝာ၊ ၍။ ပိတိဘက္ခာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန် အံ့။ ဣတိ အဋ္ဌော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ ပဿာနေ၊ ဒေသနာ တော် အဆုံး၌။ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကုမာရိ-ကာယော၊ သတ္တိသမီး တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ မာရဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခ၀ဋ္ဋ။ ၃-ကောသလရညော ပရာဇယ၀တ္ထု။

(မာရ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ကောသလမင်း ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာ ကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဇယံ ဝေရန္တိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"**ဇယံ ဝေ**ရန္တိ" ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇယံဝေရံ စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ပရာဇယံ၊ စစ်ရှုံးခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ ကာသိကဂါမံ၊ ကာသီကရွာ၌ဖြစ်သော ရွာ

ယေက်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘာဂိနေယျေန၊ တူဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုနှင့်၊ အဇာတသတ်မင်းနှင့်။ သဒ္ဒိ၊တကွ။ ယုဇ္ဈာနွှောဟု၊ စစ်ထိုးသည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ တယောဝါရေပိ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း။ ပရာဇိ-တော၊ ရှုံးခြင်းကြောင့်။ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌။ စိန္တေသိ ကိရ၊ ကြံသတတ်။ အဟံ၊ သည်။ ခီရမုခကမ္မ၊ ခံတွင်းနို့ရည်ဌေ့ မစင်သေးသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်အဇာတသတ်ကို။ ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ အာဟာရူပစ္ဆေဒံ၊ အစာပြတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ မဉ္ဇကော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊အိပ်၏။ ဒေ၀ထ၊ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုကောသလမင်း၏။ သာ ပ၀တ္တိ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သကသနုဂရဟ၊ ပြည်အလုံးကိုလည်း။ ပတ္ထရိ၊ ပြန့်နှံ့၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဂ၀ေ၀ဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ကာသိဂဂါမကံ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်း ရှာ၀ယ်ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ တယောဝါရေ၊သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ပရာဇိတောကိရ၊ ရှုံးခဲ့သတတ်။ သော၊ ထိုကောသလမင်းသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရာဇိတ္တာ၊ ရှုံး၍။ အာဂတော၊ ၍။ ခီရမုခဒါရကံ၊ နို့ခံတွင်းမစင်သေးသော သူငယ်ကို။ ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇီ၀ိတေန၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။အာဟာ-ရူပစ္ဆေဒံ၊ အစာပြတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မဉ္ဇကော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်၏။ ဣတိ အ၀ေါ၀ါစုံ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ ရဟန်းတို့။ ဇိနန္တောပိ၊ နိုင်ရသော်လည်း။ ဝေရံ၊ရန်သည်။ပသ၀တိ၊ ပွါး၏။ ပရာဇိတော ပန၊ ရှုံးခြင်းကြောင့်ကား။ ဒုက္ခာ၊ နှလုံးမသာမယာ ဆင်းရဲလျက်။ သေတိယေ၀၊ အိပ်ရသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ၀တ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၀၀။ ။ဘိက္ခ၀ေ၀ တို့။ ဇယံ ဇယန္တော၊ သူတပါးကို အောင်သော သူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပသ၀တိ၊ပွါးစေ၏။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသောသူသည်။

ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာ ရှိသော ရဟန္တာသည်။ ဇယ ပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်၍နေရ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္တ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇယ နန္တိ၊ ဇယံ ဟူသည်ကား။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဇိနန္တော၊ အောင်သောသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ဂဠှိလဘတိ၊ ရ၏။ ပရာဇိ-တောတိ၊ ပရာဇိတော ဟူသည်ကား။ ပရေန၊ တပါးသောသူသည်။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးစေအပ်သောသူသည်။ ကဒါနုခေါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ပစ္စာမိတ္တာ၊ ရန်သူ၏။ ပိဋ္ဌိ ကျောက်ကုန်းကို။ ဒဠှံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်ပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤကြံ၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ သမ္ဘိရိယာ ပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်တို့၌။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲစွာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဥပသန္တောတိ၊ ဥပသန္တော ဟူသည်ကား။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဥပသန္တရာဂါဒိကိလေသော၊ ငြိမ်းသော ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာရှိသော။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇယဉ္စ၊ အောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရာဇယဉ္စ၊ ရှုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ သမ္ဘိရိယာ-ပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဣရိယာပုထ်တို့၌။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာစွာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ တတိယော၊ သော။ ကောသလရညော ပရာဇယဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ်။ ၄-အညတရကုလဒါရိက ဝတ္ထု။

(ကောသလမင်းဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ အညတရ ကုလဒါရိကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "နတ္ထိရာဂ သမောတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

နတ္ထိရာဂသမောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နတ္ထိရာဂသမော စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧ၀ တ၀နေ၊ ဧ၀ တ၀န်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တေ၀၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကုလဒါရိကံ၊ အမျိုးသမီးငယ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဒါယိကာမငယ်၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ အ၀ါ၀ံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ မင်္ဂလာ၀ီ၀ဟသေ၊ မင်္ဂလာဆောင်သော နေ့မှ။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တယိံ သုကိရ၊ ဆွမ်းဖိတ်ကုန်သတတ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံ၀ဿ ရဟန်းအခေါင်ခြံရုံ လျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ နိသိဒီ၊ နေ၏။ သာ၀ိ ခေါ ၀ခုကာ၊ ထိုခွေးမငယ်သည်။ ဘိက္ခုသံ၀ဿ၊ ရဟန်းသင်္ဃာ၏။ ဥဒကပရိသာ၀နာဒီနိ၊ သောက်ရေစစ်စသည်တို့ကို။ ကရောန္တီ၊ ပြုလျက်။ အ၀ရာ၀ရံ၊ ထိုမှဤမှ။ သဉ္စရတိ၊ သွားလာ၏။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမငယ်၏။ သာမိကော၀ိ၊ လင်သည်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ရာဂ၀သေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်။ သြလောကေန္တဿ၊ ရပ်လျက်ကြည့်သော။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ အန္တော၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ကိ၀လသော၊ သည်။ သမုဒါ၀စရတိ- အကြိမ်မျှားစွာဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ အညာဏာတိ-ဘူတော၊ မသိခြင်း လက္ခဏာရှိသော အ၀ိဇ္ဇာဟူသော မောဟမျှောင်ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ နေ၀ဥ္ဘယိ၊ မလုပ်ကျေး။ အသိဘိမဟာ-ထေရ၊ ရှစ်ကျိပ်ကျော် မဟာထေရ်တို့ကို။ နဥ္ဘယိ၊ မလုပ်ကျေး။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ တံ၀ဓုကံ၊ ထိုခွေးမငယ်ကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ဆွဲငင်အံ့။ ဣသိ ပနစိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏။ အဗ္ဘာသယံ၊ အလိုကို။ သြလောကေတွာ။ ကြည့်တော်မူ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ [illegible] ထိုမိန်းမငယ်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဧ၀ံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အကာသိ၊ [illegible] မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ တံ၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို။ အဒိဿ၀ာ၊ [illegible] ကြောင့်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ [illegible] ကြည့်ရှုကို။ ထိုဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား။ [illegible] ထိုအမျိုးသား၏။ [illegible] ကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဌိတကာ[illegible]လေ၊ ရပ်သောကာလ၌။ ဟိ၊ ထိုစကားသည်ကား။

ကုမာရက၊ သတ္တိသားငယ်။ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂဟူသောမီးနှင့်။ သဒိသာ၊ တူသော။ အဂ္ဂိနာမ၊ မီးမည်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသကလိနာဝါ၊ဒေါသဟူသောပြစ်မှား ခြင်းနှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူသော။ ကလိနာမ၊ ပြစ်မှားခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခန္ဓပရိဟာရဏဒုက္ခေနဝါ၊ ခန္ဓာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ် သောဆင်းရဲခြင်းနှင့်လည်းကောင်း။ သဒိသံ၊ တူသော။ ဒုက္ခံနာမ၊ ဆင်းရဲ ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိဗ္ဗာနဿခသဒိသံပိ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာနှင့် လည်းတူ သော။ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိယော၊ မရှိသည်သာလျှင် တည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၀၁။ ။ကုမာရက၊ သတ္တိသား။ ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသသမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ကလိ၊အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခန္ဓာသမာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ရွက်ဆောင်ရသော ဆင်းရဲခြင်းနှင့် တူကုန် သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်။ သန္တိပရံ၊ နိဗ္ဗာန် ထက် လွန်မြတ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဝတ္ထု၊ ထိုဂါထာ၌။ **နတ္ထိ ရာဂ သ မော**တိ၊ ရာဂသမောဟူသည်ကား။ ဓုမံဝါ၊ အခိုးကိုလည်းကောင်း။ ဇာလံဝါ၊ အလျှံကိုလည်းကောင်း။အင်္ဂါရံဝါ၊ မီးသွေးကိုလည်းကောင်း။ အဒယော်တဿ၊ မမြင်စေမူ၍။ အန္ဓယော၊ အတွင်း ဌသာလျှင်။ ဗျာပေတ္ဝာ၊ **လော**င်ရ၍။(မုဋ္ဌိကာတုံ၊ ပြာဆုပ်ကိုပြုခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာယော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ရာဂေန၊ **ရာ**ဂနှင့်။ သမော၊ တူသော။ အညောအဂ္ဂိနာမ၊ တပါးသောမီးမည်သည်။ **နတ္ထိ**၊ မရှိ။ ကလိတိ၊ ကလိဟူ သည်ကား။ ဒေါသေန၊ ပြစ်မှားခြင်းနှင့်။ သမော၊ **တူသော**။ **အ**ပ**ရာ**ဓောပိ၊ ပြစ်မှားခြင်းမည်သည်လည်း။ **နတ္ထိ**၊ မရှိ။ **ခ န္ဓ သ မ ာ**တိ၊ ခန္ဓာသမာဟူသည် **ကား**။ ခန္ဓေဟိ၊ **ခန္ဓာ**တို့နှင့်။ သမာ၊ တူကုန်သော။ **ခန္ဓာ**၊ ခန္ဓာတို့ကို။ ပရိဟ-**ရိယမာနာ**၊ **ဆောင်**အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခာယထာ၊ **ဆင်**းရဲကုန်သကဲ့သို့။ **ဝေ**ဒ**ကထာ**၊ ထိုအတူ။ အညော၊ **တ**ပါးသော။ ဒုက္ခာနာမ၊ **ဆင်**းရဲခြင်းမည် သည်။ **နတ္ထိ**၊ မရှိ။ သန္တိပရန္တိ၊ ပရံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနတော၊နိဗ္ဗာန်ထက်။

ဥတ္တရိ၊ လွန်သော။ အည့်သုခံပါ၊ တပါးသောချမ်းသာ ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ အည့်၊ နိဗ္ဗာန်မှတပါးသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းမျှသာတည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ပရမသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာ၏။ ဣတိအတ္ထာ၊ ဤစကားအနက်ဟူ၏။ အသနာဝသာနေ၊ အသနာအဆုံး၌။ ကုမာရိကာစ၊ သတ္တိသမီးသည်ဘုရား ကောင်း။ကုမာရကောစ၊သတ္တိသားသည်လည်းကောင်း။ သောတာပတ္တိဖလ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ တသ္မိ ခဏေ၊ ထိုခဏတွင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ အသနာကာရံ၊ မြင်သောအခြင်းအရာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ဤတိပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ့် ငါးခုတို့ ပြည့်အောင်း ဖြစ်သော သုခဝဂ်၌ လေးခုမြောက်သော အညတရကုလဒါရိက ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ အညတရကုလဒါရိကဝတ္ထု။
မထင်ရှားသော သတ္တိသမီးငယ် ဝတ္ထုသည်။
ဤတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ္ဂ။ ၅-ဂေါနဒ္ဓဇပါသဒ္ဓကဝတ္ထု။

(အညတရကုလဒါရိကာ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြင်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ကေဋပါသက ဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဇိဏဇ္ဇာတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ဇိဏဇ္ဇာ တိ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇိဏဇ္ဇာ- စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝီပြည်ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ကေ ဥပသကံ၊ ဒါယကာ တစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ဟိ၊ ထို စကားသင့်စ့။ကေသို-ဇိဝေ၊ တစ်ခုသောနေ့ဌ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဝေ၊ တေ-ဝန်ကျောင်းတော်ဌ်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋီဌ်။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေတော်မူလျက်

လျှင်။ ဖစ္စုသဏှာလေ၊ ဓိုးသောက်ထ အခါ၌။ ဝေလာက်၊ လူ အဆပါင်းကို။ ဝေါ်လောကေဇော်ဘော၊ ကြည်ညိုသည်ရှိသော်။ အာဌဝိယ်၊ အာဌဝိပြည်၌။ ကော်-ဆုက္ကဘမုနိသည်၊ လူဆင်းရဲ ဂစ်ယောက်ကို။ ဒီသွာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုလူဆင်းရဲ ဆီ။ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ၊ ဥပနိဿယည်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ ဟဋ္ဌသဟာအိဏ္ဍုဖရိုဝါရော၊ ငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်။ အာဌဝိ၊ အာဌဝိပြည်သို့။ အဂမသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ အာဌဝိဝါသိနော၊ အာဌဝိပြည်သူ ပြည်သား တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တယိ သု၊ ဖိတ်ကုန်၏။ သောပိ ဒုဂ္ဂတ မနုဿော၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်လည်း။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတောကိရ၊ လာတော်မူသတတ်။ ဣတိသုတ္ဝာ၊ ကျိုသို့ကြား၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောသောမိတိ၊ နာအံ့ဟူ၍။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တံဒိဝသာမေဝ၊ ထို နေ့၌လျှင်။ အသ၊ ထိုလူဆင်းရဲ၏။ ဂေကော ဂေါ်ကောစ၊ နွားတစ်ကောင် သည်လည်း။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်။ ကိ နုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ဂေါ်ကော၊ နွားကို။ ပရိုးယသိသောမိ၊ ရှာရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏောမိ၊ နာရအံ့လော့။ ဣတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ ကြံဆည်ရှိသော်။ ဂေါ်ကော်၊ နွားကို။ ပရိယေသိတ္ဝာ၊ ရှာပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောသောမိတိ၊ နာအံ့ဟူ၍။ ပါတောဝ၊ စောစော့ကြီးက လျှင်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အာဌဝိဝါသိနောပိ၊ အာဌဝိပြည်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း သံဃာကို။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ပရိဝိသိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးမွေး၍။ အနုမောဒနတ္ထာယ၊ တရားအနုမောဒနာ ပြုစေခြင်းငှာ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိ သု၊ ယူကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ၊ ဤ သူဆင်းရဲကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိ သယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော ခရီးသို့။ အာဂတော၊ လာ၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ဂေါ်ကော်၊ နွားကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာခြင်းငှာ။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်လေသေး၏။ တဿ ဘိ၊ ထို သူဆင်းရဲသည်။ အာဂတောယေဝ၊ လာသော်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေ-

သေဿာမိတိ၊ ဟောအံ့ဟူ၍။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ အဟောသိ၊ နေတော်မူ၏။ သောပိမနုဿော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်လည်း။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဂေါဏကေ၊ နွားအပေါင်း၌။ ဗဟိဝေတ္တာ၊ ဆွဲထုတ်ခဲ့၍။ အညံ၊ တပါးသော အမှုသည်။ သစေပိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မနှီသည်ဖြစ်အံ့။ သတ္ထုဝန္ဒနမတ္တမ္ပိ၊ ဘုရားအား ရှိခိုးခြင်းအမှုကိုလည်း။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဇိဿဘ္ဗာပိဋ္ဌိတောပိ၊ မွတ်သိပ်ခြင်း နှိပ်စက်သော်လည်း။ ဂေဟံ၊အိမ်သို့။ ဂမနာယ၊ သွားခြင်းငှား။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ ဝေဂေန၊လျင်စွာ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။အာဂန္တာ၊ လာ၍။ သတ္ထာ-ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထို သူဆင်းရဲ၏။ ဌိတကာလေ၊ နေသောကာလ၌။ ဒါနဝေယျာဝဋ္ဋိကံ၊ အလှူ၌ အမှုကြီးငယ်ကို ရှက်ဆောင်သောသူကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ကိဉ္စိ-အတိရိတ္တဘာတံ၊ အနည်းငယ်မျှကြွင်းကျန်သောထမင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကဲ့။ ဣမံ၊ ဤသူဆင်းရဲကို။ ပရိဝိသာဟိ၊ မွေးကျွေးလော့။ ဣတိအဝေါစ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။သော၊ထိုအလှူကို ဆောင်ရွက်သောသူသည်။ သတ္ထာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ဆိုသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တံ၊ ထိုသူဆင်းရဲကို။ နိသီဒါးပတ္တာ၊ အစုန်း၌ နေစေ၍။ ယာဂုခါဒနီယ ဘောဇနီယေဟိ၊ ယာဂု ခဲဘွယ် ဘောဇဉ် တို့ဖြင့်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပရိဝိသိ၊လုပ်ကျွေး၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ဘုတ္တာဘတ္တောဘ၊ ထမင်းစားပြီးသည်ရှိသော်။ မုခံ-ဝိဓါလေသိ၊ လုပ်ဆေး၏။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ထပေတ္တာ၊ထား၍။ တီသု ပိဋ္ဌကေသု၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့၌။ အညတ္ထ၊ ဤဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာမှ တပါးသော အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဂတာဂတဿ၊ ရောက်လာသော ညီသည် အာဂန္တု အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘတ္တဝိစာရဏံနာမ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင်တော် ထမင်းကို စီရင်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ ကိရ၊ မရှိသတတ်။ ပဿဒ္ဓဒရထဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော ပူပန်ခြင်းရှိသော။ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဠံ၊ တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သောတရားစကားကို။ ကထေတွဲ၊ ဟောပြီး၍။ သစ္စာနှိ၊ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အာသနာ၊နေရာမှ။ ဒဋ္ဌာယ၊ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။အနုဂန္တွာ၊ ပို့လိုက်၍။ နိဝတ္တိ၊ပြန်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တာယေव၊ သွားကုန်လျက်သာလျှင်။ ဥဋ္ဌာယ သုံ၊ ကဲ့ရှဲကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကမ္မံ၊အမှုကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ အညေသုဒိဝသေသု၊ တပါးသော နေ့တို့၌။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အဇ္ဇ ပန၊ ယနေ့မူကား။ တေမနုဿံ၊ ဤလူဆင်းရဲကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍လျှင်။ ယာဝုအာဒီနိ၊ ယာဝုအစရှိသည်တို့ကို။ ဝိစာရေတွာ၊ စီရင်၍။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဣတိ ဥဋ္ဌာယိ သုမ၊ ဤသို့ ကဲ့ရှဲ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဝတ္တေတွာ၊ မျက်နှာလှည့်တော်မူ၍။ ဌိတကော၊ ရပ်လျက်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကထေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဩော် ထမင်းစီရင်၍ ကျေးသည် မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိံ သယောဇနံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော။ ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲကို။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ တဿ ဥပါသကဿ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယသည်းကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ အာဂတောမှိ၊လာ၏။သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဇီဝိတပ္ပတ္တော၊ မွတ်သိပ်သည်ဖြင့် ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂေဟံ၊နှားကို။ ပရိယေ-သေန္တော၊ ရှာလျက်။ အရညေ၊ တောင်၌။ ဝိစရိ၊ သွားလာ၏။ဇီဝိတပ္ပဒုက္ခေန၊ မွတ်သိပ်ခြင်းရှိသော ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသိယမာနေပိ၊ ဟောသော်လည်း။ ပဋ္ဌဝိဇ္ဇိတုံ၊ ထိုးထွင်းရှာသိခြင်းငှါ။ နာ သက္ခိဿတိ၊မတတ် နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အစေ့အစပ်ပြုခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇီဝိတာယ၊

မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ရောဂသဒိသော၊ ကျင်နာခြင်းနှင့်တူသော။ ရောဂေါနုဒမ၊ အနာမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ပိန်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်၏။

၂၀၂။ ။ဇီဝကဿာ၊ ဝတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းသည်။ ပရမာ၊ အနာတို့ထက် လွန်သော။ ရောဂါ၊ အနာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာ၊ ခန္ဓာတည်းဟူသော သင်္ခါရတို့သည်။ ပရမာ၊ လွန်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခတို့တည်း။ ဧတံ၊ ဤအနက်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအဝိုင်း။ ဉတ္တာ၊သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ပရမံ၊ ချမ်းသာတကာကိုထက် လွန်မြတ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဇီဃစ္ဆာ ပရမာ ရောဂါ**တိ၊ ရောဂါ ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အညောရောဂေါ၊ တပါးသော အနာကို။ သကိံ၊ တစ်ကြိမ်။ တိကိစ္ဆကော၊ ဆေးကုစားသည်ရှိသော်။ ဝိနဿတိ ဝါ ပိ၊ ပျောက်မူလည်း ပျောက်၏။ တဒဂ်ဝသေန၊ တခဏ၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဟီယတိ ဝါ။ ပယ်မူလည်း ပယ်နိုင်၏။ ဇီဃစ္ဆာ ပန၊ ဝတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းတို့သည်ကား။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တိကိစ္ဆာတဗ္ဗာ ယေဝါ၊ ကုစားအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောသရောဂါနုံ၊ ကြွင်းကုန်သော အနာတို့ထက်။ အယံ၊ ဤဝေဒနာသည်။ ပရမာနာမ၊ လွန်သည်မည်၏။ **သင်္ခါရာ**တိ၊ သင်္ခါရာ ဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌာနေ၊ ဝါးပါးသော ခန္ဓာတို့တည်း။ **ဧတံ ဉတ္တာ**တိ၊ ဧတံ ဉတ္တာ ဟူသည်ကား။ ဇီဃစ္ဆာသမောဝ၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းနှင့်တူသော။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ခန္ဓပရိဟာရဏာသမံ၊ ခန္ဓာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်တူသော။ ဒုက္ခံနာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဧတ မတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ ဉတ္တာန၊ သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိ-ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။နိဗ္ဗာနံပရမံသုခန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗသုခါနံ၊ အလုံးစုံသော ချမ်းသာခြင်းတို့ထက်။ ပရမံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သုခံ၊ ချမ်း

သာခြင်းမည်၏။ ဤဘိအတ္ထော၊ ဤကား အနုက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေတနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ-ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်ကို သို့။ ပါပုဏိ' သုရောက်ကုန်၏။

ပဠမံ၊ သော။ ကေဝဋဒုတိယ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခ ဝဂ္ဂ။ ၆-ရာဇမဟေသနဒီကောသလ ဝတ္ထု။

(ကေဝဋပါသကဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကိုပြုပြီး၍။ ပသေနဒီ ကောသလမင်း ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဋ္ဌဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ' ဆရာသည် "အာရောဂျာ ပရမာ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အာရောဂျာ ပ ရမာ လာဘာ တိ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ အာရောဂျာ-ပရမာ လာဘာ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတာန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ ရာဇာနံ-ပသေနဒိကောသလံ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ ဝိတ္ထာရေမိ၊ ခဲ့ဦးဒုံ။ ကော သ' သမယော၊ တခုသောအခါ၌။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ တက္ကုလဒေါ ဟာသာ၊ ဆန်တစရွက်၏။ သြဒနံ၊ ထမင်းကို။ တဒနုရူပံ ယေန၊ ထိုဆန်တစရွက်ချက် ထမင်းနှင့် တူမျှသော။ သူပဗျဉ္ဇနေန၊ အမဲဟင်းလျှာဖြင့်။ ဘုဥ္ဇတိ၊ စား၏။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်။ ဘုတ္တာပါတရာသော၊ ထမင်း နံနက်စာ စားပြီးသော်။ ဘဏ္ဍာသမ္မဒံ၊ ထမင်းယစ်ခြင်းကို။ ဩဝိနောဒေတွာ၊ မဖျောက်မူ၍ သာလျှင်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကိသန္တ ရူပေါ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိလျက်။ ဤတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ သမ္ပရိဝတ္တတိ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်လူးလည်း၏။ နိဒ္ဒါယ၊ အိပ်မည်းခြင်းဖြင့်။ အဘိဘူယ မာနောပိ၊ နှိပ်စက်သည် ဖြစ်၍လည်း။ ဥဋ္ဌဟိ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ နိပ္ပဋိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်မေ့ပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ကောသလ

မင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကိုဏ်၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဝိသမိတ္တာဝ၊ အပင်အပန်း မဖြေမူ၍သာလျှင်။ အာဂတောဝ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဝမ၊ ဩသောမှန်၏။ ဘုတ္တကာလ-တောပဋ္ဌာယ၊ ထမင်းစားသည်မှစ၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကောသလပင်းကို။ သတ္ထာ၊ဘုရားသမ္မာသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အတ်ပဟုဘောဇနံ၊ အလွန်များစွာ စားခြင်းသည်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အတ်ပဟုဘောဇနံ၊ လွန်စွာစားကြူးသော သူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မဟဋ္ဌ ဣသော၊ စားကြူးသော သူသည်။ မိဒ္ဓိ၊ ငိုက်မည်းခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဝါပဝုဋ္ဌော၊ အစားကြူးသော။ မဟာဝရာဟောဝ၊ ဝက်ကြီးကဲ့သို့။ ယော-ပုရိသော၊ သည်။ နိဒ္ဒါယိတာ၊ အိပ်မောကျလျက်။ သမ္ဘရိဝတ္တာ သာယိစ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်အိပ်လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မန္ဒော၊ ပညာနည်းသော။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ ဂဗ္ဘံ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏။

ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ သြဝဒိတ္ဝာ၊ ဆုံးမ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဘောဇနံနာမ၊ စားခြင်းမည်သည်ကား။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မတ္တာဘောဇနာ၊အတိုင်းအရှည်ဖြင့်စားခြင်းရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူသည်ဖြင့်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတိမတာ ၊ သတိရှိသော။ လဒ္ဓဘောဇနံ၊ ရအပ်သောဘောဇဉ်ကို။ မတ္တံ ဘာနတော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိ ထသော။ အဿမနိန္ဒိယ၊ ထိုလူအား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ တနုကာ၊

ခေါင်းပါးကုန်သည်။ ဘဝန္တို၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သနိုကံ၊ နှေးနှေး။ အာယု၊အသက်ကို။ ပါလယံ၊စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဇီရတိ၊ အိုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ၊ သင်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဌိတံ၊ နေသော။ သုဒဿနံနာမ၊ သုဒဿနအမည်ရှိသော။ ဘာဂိနေယျံ၊ တူဖြစ်သော။ မဃဒေဝပန၊ လုလင်ကိုကား။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဥဂ္ဂဏှ၊ သင်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုတူသည်။ တံ ဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္မာ၊ သင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နံ၊ ထိုလုလင်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရညော၊ မင်း၏။ ဘုဇ္ဇန္တသ၊ ထမင်းစားသည် ရှိသော်။ ဩဿာနေ ပိဏ္ဍပါတ ကာလေ၊ အဆုံးထမင်းဆုပ်ကို စားသောကာလ၌။ ဣဒေယျာသိ၊ ဆိုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အတ္ထံ၊ ဂါထာ၏ အနက်ကို။ သလ္လက္ခေတ္မာ၊မှတ်၍။ ယံပိဏ္ဍံ၊ အကြင် ထမင်းဆုပ်ကို။ ဆဋ္ဌေသတိ၊ စွန့်လတ္တံ့၊ တသ္မိံ ပိဏ္ဍေ၊ ထိုထမင်းဆုပ်၌။ သိတ္ထဂဏနာယ၊ ထမင်းလုံးအရေအတွက်ဖြင့်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဘတ္တပစနကာလေ၊ စားတော်ခဲ ထမင်းချက်သော ကာလ၌။ တတ္ထကေ၊ ကိုမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ တဏ္ဍုလေ၊ ဆန်စေ့တို့ကို။ ဟရေယျာသိ၊ ယူတော်လျှောမေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုတူသည်။ ဟန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာမုတိ၊ကောင်းပြီဟူ၍။ သာယံပိ၊ ညအခါ၌ လည်းကောင်း။ ပါတောပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း။ ရညော၊ မင်းသည်။ ဘုဇ္ဇန္တသ၊ ထမင်းစားသည်ရှိသော်။ ဩဿာ-နေ ပိဏ္ဍကာလေ၊ အဆုံးထမင်းလုပ်ကို စားသောကာလ၌။ တံ ဂါထံ၊ထိုဂါထာကို။ ဥဒါဟရိတ္မာ၊ ဆောင်၍ ရွတ်ခြင်းကြောင့်။ တေန၊ ထိုမင်းသည်။ ဆဋ္ဌိ-တ ပိဏ္ဍေ၊ စွန့်အပ်သော ထမင်းဆုပ်၌။ သိတ္ထဂဏနာယ၊ ထမင်းလုံးအရေအတွက်ဖြင့်။ တဏ္ဍုလေ၊ ဆန်စေ့တို့ကို။ ဟာရေသိ၊ ယူတော်၏။ ရာဇာပိ၊မင်းသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသုဒဿန၏။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ သဟဿံသဟဿံ၊ တစ်ထောင် တစ်ထောင် သော ဥစ္စာကို။ ဒါပေသိ၊ပေးစေ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ အပုရေန သမယေန၊ နောက်အခါ၌။ နာဠိကော-

ဒနုပရဲမတာယ၊ တက္ကမ်ားစား အတိုင်းအရှည် ချက်သောထမင်းဖြင့်။ သဏ္ဌာ-ဟိတ္ဘာ၊ တည်စေ၍။ သုခပွတ္တော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ တနုံသာရော၊ ခေါင်းပါးသော ကိုယ်ရှိသည်။ အာဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဘာ၊ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်စေပြီ။ မိဂံပိ၊သမင်ကို လည်းကောင်း။ အသံပိ၊ မြင်းကို လည်းကောင်း။ အနုပဒ္ဒိတ္ဘာ၊ လိုက်၍။ ဂဏ္ဍနသမဇ္ဇာ၊ ဖမ်းခြင်းဌာနတွင်သည်။ ဇာတော၊ဖြစ်သည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာဂိနေယျေန၊ တူနှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဇမမဝ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဇီရကုမာရိံ နာမ၊ ဝရီရသတ္တိသမီး အမည်ရှိသော။ ဓီတရံ၊ ချစ်စွာသောသမီးကို။ ဘာဂိနေယျဿ၊ တူအား။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ သောဝါမေ၊ ထိုကာသိကရာဇ်ရှာကို။ တာသဝေယ၊ ထိုသတ္တိသမီးအား သာလျှင်။ နှာနုစုဏ္ဏမ္ပလံ၊ နန္ဒင်းဖိုးကသယ်မှုန့်ဖိုးကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။ တေန၊ ထိုတူနှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ခိုက်ရန်ပြုခြင်းသည်။ ဝုပသန္တော၊ ငြိမ်း၏။ မေ၊ အား။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုခ မေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသည် သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ကုလသန္တကံ၊ အဖ၏ အမွေဥစ္စာဖြစ်သော။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြား ရတနာသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂေဟေ၊ ၌။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်၏။ တံပိ၊ထိုပတ္တမြား ရတနာသည်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဟတ္ထပတ္ထံ၊ လက်တွင်းသို့။ အာဂတံ၊ ရောက်လာ၏။ ဣမိနာကာရဏေနပိ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်သာ လျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ ဝိသာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ ဂုဏ္ဍဇ္ဇနေန၊ အလိုရှိသဖြင့်။ ဥတိမ်ဓိတာ၊ ပါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ အမျိုးသမီးသည်လည်း။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဂတာ၊ ရောက်လာ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ သုခမေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ

အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာရောဂျံ၊ အနာ မရှိခြင်းသည်။ ပရမော လာဘောနာမ၊ မြတ်သော လာဘ်ရခြင်းမည်၏။ ယထာလဒ္ဓေန၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌိတာ ဝသဒီသံ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့် တူသော။ ဓနံပိ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသာသဒီသာ ဝ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းနှင့် တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပရမာ ဉာတိ၊ မြတ်သော အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိဗ္ဗာန သဒီသံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်တူသော၊ ပရမံ သုခံ နာမ၊ မြတ်သော ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၁၃။ ။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာရောဂျာ၊ အနာမရှိသော အဖြစ်သည်။ ပရမာ၊ လွန်မြတ်သော။ လာဘာ၊ ရအပ်သောလာဘ်တည်း။ သန္တုဋ္ဌိ၊ မိမိရအပ်သော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်။ ပရမံ၊လွန်မြတ်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဝိသာသာ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ပရမာ၊အဆွေ အမျိုးတို့ထက် လွန်မြတ်သော။ ဉာတိ၊ အဆွေအမျိုးတည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာ ခြင်းတည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အာရောဂျာ ပရမာ လာဘာတိ**၊ လာဘာ ဟူသည်ကား။ အာရောဂဘာဝံ၊ အနာမရှိသောအဖြစ်သည်။ ပရမာလာဘာ၊ မြတ်သော လာဘ်ရခြင်းတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ရောဂိနော၊ အနာရှိသော သူအား။ လာဘာ၊ ပစ္စည်းလာဘ်လာဘ ကည်။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အလာဘာဃယော ဝ၊ လာဘ်သပ်ပက္ခာ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာရောဂယ၊ အနာမရှိသောသူအား။ သမ္ပတ္တိ၊ အလုံးစုံသော လာဘ်တို့သည်။ အာဂတာ ဝ၊ လာကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အာရောဂျာ ပရမာ လာဘာတိ၊ လာဘာဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ **သန္တုဋ္ဌိ ပရမံ ဓနန္တိ**၊ ဓနံ ဟူသည်ကား။ ဂိဟိနော ဝါ၊ လူ၏လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတဿ ဝါ၊ ရဟန်း၏ လည်းကောင်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယံ သန္တကံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနေ ဝ၊ ထိုဥစ္စာဖြင့်သာလျှင်။

တုဿနဘာဝေါ၊ နှစ်သက်သော အဖြစ်သည်။ သန္တုဋ္ဌိနာမ၊ သန္တုဋ္ဌိမည်၏။ သော၊ ထိုသန္တုဋ္ဌိသည်။ သေသဓနေဟိ၊ ကြွင်းသော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ထက်။ ပရမံ ဓနံ၊ မြတ်သောဥစ္စာရှိသည်မည်၏။ **ဝိသာသ ပရမာ ဉာတိ**ဘိ၊ ဉာတိဟူသည်ကား။ မာတာဝေါ၊ အမိသည်မူလည်း။ ပေါတု၊ ဖြင့်စေ။ ပိတာဝေါ၊ အဖသည်မူလည်း။ ပေါတု၊ ဖြစ်စေ။ ယေန၊ အကြင်သူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဝိသာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သော၊ထိုသူသည်။ အညာ-တကောဝ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ယေန ပန၊ အကြင်သူနှင့်ကား။ သဒ္ဓိံ၊တက္ခ။ ပိသာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အသမ္ဘိန္နော ပိ၊ အဆွေအမျိုးမစပ်သော်လည်း။ ပရမော ဉတ္တမော၊ မြတ်သော။ ဉာတိ၊ အဆွေအမျိုးမည်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဝိသာသာ ပရမာ ဉာတိဘိ၊ ဉာတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်အပ်၏။ နိဗ္ဗာန ဃဝိသံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်တူသော။ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေဝနဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခန္တိ၊ သုခံဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပသေနဒိကောသလဝတ္ထု၊ သည်။

ဂုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅—သုခဝဂ်။ ၇-တိသဏ္ဌိရဝတ္ထု။

(ကောသလမင်းဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ တိသာမဏေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "ပဝိဝေကရသန္တိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"**ပဝိဝေကရသန္တိ**" ဤမမ္ဘဒေသနံ၊ ပဝိဝေကရသံ ဟူသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထို

စကား သင့်စ့။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စ္စာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလ လွန်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရအုံ့။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ မြတ်စ္စာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သတ္တဘိက္ခုသတာနိ၊ ခုနှစ်ရာ သော ရဟန်းတို့သည်။ သန္နာသံ၊ နှလုံး၏ ပူပန်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ခီဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊ ဓမ္မအားဖြင့် ထိတ်လန့်ခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂါ၊ အစုအစု။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿာမ၊ ပြုရပါကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တေန္တာ၊ တိုင်ပင်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တိသ္သော-ရောနာမ၊ တိဿမထေရ် အမည်ရှိသော။ ဧကော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စ္စာဘုရားသည်။ စတုမာသစ္စယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်။ ပရိ-နိဗ္ဗာယိဿတိ'ကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလိမ့်သတတ်။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း။ အဝိတ ရာဂေါ၊ ရာဂမကင်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စ္စာဘုရားသည်။ ဓရ-မာနေယေဝ၊ သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်လျှင်။ မယာ၊ ငါသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတူသု ဣရိယာ ပထေသု၊ ဣရိယာပုထ် လေးပါးတို့၌။ ဧကေကော၊ တဝယောက် အထီး တည်းသာလျှင်။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခု၊ နုံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။ ဂမနံ ဝါ၊ သွားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ ဝါ၊ စကားပြောခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နုံ၊ ထိုတိဿမထေရ်ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသောတိဿ၊ ငါ့ရှင် တိဿ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ နု သုဏာတိ၊ နားမထောင်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုတိဿမထေရ်၏။ တံ ပဝတ္တိ'၊ ထိုအကြောင်းကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စ္စာ ဘုရားအား။ အာရောစေတ္မာ၊ ကြားလျှ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေသု၊

အရှင်ဘုရားတို့၌။ တိဿတ္ထေရသား၊ တိဿမထေရ်၏။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုတိဿ ရဟန်းကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်တော်မူစေ၍။ တိဿ၊ တိဿ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေ အကာသိ၊ ဤသို့ ပြုသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ တေန၊ ယုတ္တိသမထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုကို။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ တိဿ၊ ဣသေး တိဿ။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေးတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟယိ၊ ငါ့ဘုရား၌။ သိနေဟော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသော သူသည်။ တိဿသဒိသော ဟေ၊ တိဿနှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်လေ့။ ပဏ်ဍိတေ ဘိက္ခုမှ။ ပ၊ ပဏ်ဍိတကြားသင့်စွ။ ဟေ၊ အကြင်ပဏ္ဍိုလ်သည်။ ဂန္ဓမာသေဒီပ၊ နံ့သာပန်းစသည်ကို့ဖြင့်။ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ခြင်းကို။ ကရောန္တော ပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း။ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။ ဧနေ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်သည် မမည်ကုန်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇမာနာ ယေ ဝ ပန၊ ကျင့်ကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်။ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်သည် မည်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၀၄။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဝိဝေကရသဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်ခြင်းတည်းဟူသော အရသာကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမဿ၊ ကိလေသာဟူသော အပူ၏ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်၏။ ရသဿ၊ အရသာကိုလည်းကောင်း။ ပိတ္ဝာ၊ သောက်၍လည်းကောင်း။ ဓမ္မပီတိရသံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ပီတိတည်းဟူသောအရသာကို။ ပိဝံ ပိဝန္တော ပိ၊ သောက်၍လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒရောစ၊ ရာဂစသော အပူကင်းကာ လည်းကောင်း။ နိပ္ပါပေါ စ၊ ယုတ်မာခြင်းကင်းသည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ပဝိဝေကရသန္တိ**၊ ရသံဟူသည်ကား။ ပဝိဝေကတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပနံ ရသံ၊ ဖြစ်သောအရသာကို။ ကေဘာဝ၊ တယောက်အထီးတည်း နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ **ဓိတ္ဝာ**တိ၊ ပိတ္ဝာဟူသည်ကား။ ဒုက္ခာ-

ပရိညာတာဒီနိ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားရှု သိခြင်းစသည်တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်။ သစ္စိကိရိယာဝသေန၊ မျက်မှောက် ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပိဝိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ **ဥပသမသုခ**တိ၊ ဥပသမသုခ ဟူသည်ကား။ ကိလေသဝူပသမသု၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း ရှိသော။ နိပ္ပာနသုခ၊ နိဗ္ဗာန်၏လည်း။ ရသံ၊ အရသာကို။ ပိတ္ဝာ၊ သောက်၍။ **နိဒ္ဒရော ဟောတိ**တိ၊ ဟောတိဟူသည်ကား။ တေန ဥဘယ ရသ ပါနေန၊ ထိုနှစ်ပါးသော အရသာကိုသောက်ခြင်းဖြင့်။ ခီဏာသဝေါ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ရာဂ-ဒရထာဒီနံ၊ ရာဂဟူသော ပူပန်ခြင်းစသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ နိဒ္ဒရောစေဝ၊ ရာဂ စသော ပူပန်ခြင်းကင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိပ္ပါပေါစ၊ ယုတ်မာခြင်းကင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ **ရသံ ပိဝန္တို**၊ မသံပိဝံဟူသည်ကား။ နဝဝိဓ လောကုတ္တရ ဓမ္မဝသေန၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရား၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ရသံပိ၊ အရသာကို လည်း။ ပိဝန္တောပိ၊ သောက်လျက်လည်း။ နိဒ္ဒရောစ၊ ရာဂ စသော ပူပန်ခြင်း ကင်းသည်လည်းကောင်း။ နိပ္ပါပေါစ၊ ယုတ်မာခြင်းကင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေယနာဝတော်အဆုံး၌။ တိသရဏေ ဌတ္ဝာ။ တိသရဏမဂ်ရှိသည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ မဟာ-ဇနသောပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာဓုကာ၊အကျိုးရှိသော။ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ တိသရဏေ ရဝတ္ထု၊သည်။
ဂ္ဂတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၅-သုခဝဂ္ဂ။ ၈-သက္ကုဝ ဗ္ဗာနဝတ္ထု။

(တိသရဏဝတ်ကို ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ကို ပြုပြီး၍ သိက္ခားမင်းဝတ်ကို ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "သာဟုဒဿနန္တိ" စသောပါဠိကို မိန့်သနည်း)။

သာဟုဒဿနန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သာဟုဒဿနံ-စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေလုဝဂါမကေ၊ ဝေလုဝန္ဓာဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စု။ တထာ ဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာယုသင်္ခါရေ၊ အာယုသင်္ခါရကို။ ဝိသဇ္ဇေ၊ လွှတ်တော်မူသည် ရှိသော်။ လောဟိတပက္ခန္ဒိကာ ဗာဓာ ဝယာ၊ သွေးလွန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအနာ၏။ ဥပ္ပန္နာ ဘာဝံ၊ ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ဥ ဘုတ္တာ၊ သိ၍။ သက္ကော ဒေဝ-ရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဂိလာနုပဋ္ဌာတံ၊ သူနာအလုပ်အကျွေးကို။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ တိဂါဝုတပ္ပမာဏံ၊သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ဝိဇဟိတ္တာ၊စွန့်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပရိမဇ္ဇိ၊ သုံးသပ်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧသော၊ ဤသူကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား။ သက္ကော၊ သိကြားဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။အာဂ-တာ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝုဋ္ဌမ္ပိ၊ အရှင်ဘုရား ဟို့သည်။ ဂိလာနေ၊ နာရာ၌။ ဥပဋ္ဌဟိတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ အာဂဝတာ၊ လာ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သက္ကဒေဝါနံ၊ သိကြားနတ်မင်းတို့အား။ မနုဿဂဏနာ၊ လူနံ့သည်။ယောဇနသတဂေါ၊ ယူဇနာ တစ်ရာထက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂဝလ၊ လည်ခ်ာ။ဗန္ဓနကုဏ်ပံဝိယ၊ ဖွဲ့ထားအပ်သော အဝတောင်ပုတ်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။တုံ၊သည်။ ဂစ္ဆ၊ ပြန်သွားလော။ ဟေ၊ ပါ့အား။ ဂ်ဿာနုပဋ္ဌာကာ၊ သူနာအလုပ်အကျွေးဖြင့်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စတုရာသီတိ-ယောဇနံ သဟဿမတ္တဂေါ၊ ယူဇနာ ရှစ်သောင်းလေးထောင် မြင့်သော မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌။ ဌိတောပိ၊ တည်သော။ ဘုမ္မာကာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။သိလ

ဂန္ဓီ၊ သီလဟူသောအနံ့ဘည်။ ဃာယိတ္ဘာ၊ လှိုင်သောကြောင့်။ အာဂတောဝ၊ ရောက်လာ၏။ အဟမေဝ၊ အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအုံ့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထို သိကြားမင်းသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရဝလဉ္ဇန ဘာဇနံ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်းဌာ အညစ်အကြေးဟု ဆိုအပ်သော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် ဝမ်းသွေးထည့်ရာအိုးကို။ အညဿ၊ သူတပါး၏။ ဟတ္ထေနပါ၊ လက်ဖြင့်လည်း။ ဖုသိတုံ၊ ထိစေခြင်းငှာ။ အဒတ္ဘာ၊ မပေးမူ၍။ သီသေယေဝ၊ ဦးခေါင်းဌာသာလျှင်။ ထပေတ္ဘာ၊ ထား၍။ နိဟရန္တော၊ ထုတ်ဆောင်သည် ရှိတော်။ မုခသံကောစန မတ္တမ္ပိ။ မျက်နှာ၏တွန့်ခြင်းမျှကိုလည်း။ န အကာသိ၊ မပြု။ ဂန္ဓဘာဇနံ၊ နံ့သာအိုးကို။ ပရိဟန္တောဝိယ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတ္ဘာ၊ သုတ်သင်၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဖါသုက ကာလေယေဝ၊ ချမ်းသာသော အခါ၌သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဒ္ဒါပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ သိနေဟော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိစ။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ နာမ၊ နတ်စည်းစိမ် မည်သည်ကို။ မဟာယ၊ စွန့်၍။ မုခသံကောစ နမတ္တံပိ၊ မျက်နှာ၏ တွန့်ခြင်းမျှကိုလည်း။ အကတ္ဘာ၊ မပြုမူ၍။ ဂန္ဓဘာဇနံ၊ နံ့သာအိုးကို။ နိဟရန္တောဝိယ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရဝလဉ္ဇန ဘာဇနံ၊ ကိုယ် လက် သုတ်သင် ခြင်းဌာ သွေးဝမ်းကျရာခံသော အိုးကို။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိဟရန္တော၊ ထုတ်ဆောင်လျက်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတိ သမုဒ္ဒါပေသုံ၊ ဤသို့ ဟောပြောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ ဝေဒေထ၊ အဘယ်စကားကို ပြောဟောကြကုန်သနည်း။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ မယိ၊ ငါ့ဘုရား၌။ ယံ သိနေဟံ၊ အကြင် ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေ၊ ဤသို့ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ အနစ္ဆရိယံ၊ မအံ့အပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဒယံ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ ဤသိကြားနတ်မင်း

သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧရသက္ကဘာဝံ၊ အိုလေပြီးသော သိကြားအဖြစ်ကို။ ဝိဇဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်လျက်။ တရုဏံသက္ကသဘာဝံ၊ ပျိုနုသော သိကြား အဖြစ်သို့။ ပ[illegible]၊ ရောက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဠဒ္ဓသိခ-ဂန္ဓမ္ဗဒေဝပုတ္တံ၊ ပဠဒ္ဓသိခနတ်သား ဂန္ဓမ္ဗနတ်သားကို။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊အာ ဂဘကာလေ၊ လာသော ကာလ၌။ ဣန္ဒသာလဂုဟာယံ၊ နဘဲပင် ရောက်ရာ လိုဏ်ဘ၌။ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိန္နံသာ၊ နေစဉ်။ မရဏဘာ တဇ္ဇိတာယ၊ သေဘေးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်သော။ အသာ၊ ထိုသိကြားမင်းအား။

ဝါသဝ၊ သိကြားနတ်မင်း။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ယံကိဉ္စိပဠံ၊ တစ်စုံကင့်သ အမှုတ်မရှိသော ပြဿနာကို။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တံပဠံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ တေ၊ သင်၏။ တသ္မာ တသ္မေ ပဠဿ၊ ထိုပြဿနာ၏သာလျှင်။ အန္ဆံ၊ အဆုံးကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရောမိ၊ပြု၏။ ဣတိ ဣဘိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ ကမ်ဝိနော-ဒေန္တော၊ ယုံမှားခြင်းကို ဖျောက်လျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ဟု၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ စုဒ္ဒသန္နံပါဏကောဋိနံ၊ တစ်သယ်လေးကုဋေသော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ ယထာ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်၍ နေမြဲတိုင်းသာလျှင်။ သောတာပတ္တိ ဟလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ တရုဏသက္ကော၊ ပျိုသော သိကြားငယ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အသာ၊ ထိုသိကြားမင်းအား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသိကြား နတ်မင်း၏။ မယာ၊ ငါဘုရား၌။ သိနေဟောနာမ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းမည်သည်။ အနဏ္ဍရိယော၊ အုံ့ဖွယ်မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ။ အရိယာ နံ၊ အရိယာတို့အား။ ဒဿနံပိ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်း။ သုဝံ၊ ချမ်းသာ၏။ တေန၊ ထိုအရိယာနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊တကွ။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တစ်ခုတည်းသော အရပ်၌။ သန္နိဝါသောပိ၊ အတူတကွ နေခြင်းသည်လည်း။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဗာလေဟိ၊ မလိမ္မာကုန်သော သူမိုက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံပန၊ တကွဖြစ်၍ကား။ တေ

သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၀၅။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယာနံ၊ အရိယာ ဖြစ်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု-သာဓု၊ ကောင်းကျိုး စီးပွားချမ်းသာသုံးပါးကို အောင်သည်သာလျှင်တည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သန္ဓိဝါသော၊ အရိယာဘို့နှင့်တကွ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြု၍ နေရခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဗာလာနံ၊သူမိုက်တို့ကို။ နိစ္စမေဝ၊ အပြီလျှင်။ အဒဿ-နေန၊ မမြင်ခြင်းဖြင့်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၂၀၆။ ။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဗာလသံဂတိစာရီ၊ မလိမ္မာသောသူနှင့် အတူလာကွ ပေါင်းဖော်၍။ သန္ဓိဋ္ဌေဒုနစသော၊ မကောင်းသော အမှုအရာကို ပြု၍ ကျက်စားလျက် သွားလာခြင်းရှိသောသူသည်။ ဒီဃံ၊ရှည်ကြာစွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ အမိတ္တေန၊ ရန်သူနှင့်။ သံဝါသော၊ အတူတကွနေရခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒုက္ခော ဣဝ၊ ဆင်းရဲသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဗာလေဟိ၊ မလိမ္မာသောသူတို့နှင့်။ သံဝါသော၊ ကကွတကွ ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၂၀၇။ ။ဣဓ ဝိနိ၊ မိတ စသော ဤမျိုးတို့နှင့်။ သမာဂမော၊ အတူတကွ ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ သုခေါ ဣဝ၊ ချမ်းသာခြင်းကဲ့သို့။ မိဿေဟိ၊ ပညာရှိ သောသူနှင့်လည်း။ သံဝါသော၊ ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ သုခ-သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ကသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ မိရဉ္ဇ၊ မြမြဲသော သမာဓိသည်း ရှိထသော။ ပဉ္ဉဉ္ဇ၊ ဉာဏ်ပညာလည်းရှိထသော။ ဗဟုဿုတဉ္ဇ၊ အာဂမ-အဝိဂမ ဟူသော ဗာဟုသုတလည်း ရှိထသော။ ဓောရယှ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်စေဟတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝန်ကိုသောင်ကောက်သော အလေ့အထရှိ ထသော။

၂၀၈။ ။သိလံ ဧတာဝန္တံ၊ သီလအကျင့် ဝိဘင်အကျင့်လည်း ရှိထသော။ အရိယံ၊ ကိုယ်လသာတို့ဟု ဝေးသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ တံသာဒ္ဓိသံ၊ ထိုသို့ သတောရှိသော။ သုမေဓံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ပညာရှိထသော။

သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ နက္ခတ္တံပထံ၊ နက္ခတ်တာရာ ကြယ်အပေါင်း တို့၏ သွားရာဖြစ်သော ကောင်းကင်သို့။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ဘဝေထေ္လ၀၊ ဆည်းကပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘဝေထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဓတ္ထ၊ ထိုဂါထာတွင်။ **သာ ဟ္ရတိ**၊ သာ၀ဟု ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရံဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းခြင်းရှိ၏။ **သန္ဒိ၀ါ သော**တိ၊ သန္ဒိ၀ါသော ဟူသည်ကား။ ကေ၀လံ၊ သက်သက်။ တေသံ၊ ထိုအရိယာတို့အား။ ဒဿနမေ၀၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်သာ လျှင်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ တေနု၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဒိ ပနု၊ တကွ မူကား။ ကေ၀ဋ္ဋာနေ၊ တခုတည်းသောအရပ်၌။ နိသီဒနာဒီ ဘာ၀ေ၀ါပိ၊ နေ သည်၏အဖြစ် စသည် လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝတ္ထပဋ္ဌိ၀တ္ထံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ လဘနဘာ၀ေ၀ါပိ၊ ရသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။သာ၀ဇ္ဇယေ၀၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ **ဗာလ သံ ဂတ စာ**ရီဟီတိ၊ စာရီဟိ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဗာလေန၊ မလိမ္မာသောသူနှင့်။ သဟစာရီ၊ တကွ ကျက်စားလေ့ရှိ၏။ **ဒီဃ-ဒ္ဓါ**နန္တိ၊ ဒီဃမဒ္ဓါနံ ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗာလသဟာ၀ယေန၊ မလိမ္မာသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့်။ သန္ဓိဿ ဒါ ဒီနံ၊ ခြံစပ်ဖောက်ခြင်း စသည် တို့ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဟေ၊ လာလတ္တည်း။ ဣတိ ဝုစ္စမာနော၊ ဤသို့ဆို လျက်။ ဘေန၊ ထိုမလိမ္မာသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ကေစ္စန္ဒော၊ တူသော အလိုရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တာနိ၊ ထိုခိုးမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဟတ္ထစ္ဆေဒါဒီနိ၊ လက်ဖြတ်ခြင်း စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဒေ၀စတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ **သ ဒ္ဓ ဒါ**တိ၊ သဒ္ဓဒါ ဟူသည်ကား။ အသိဟတ္ထေနဝါ၊ **သန်လျက် လက်စွဲ**သောသူနှင့်လည်း ကောင်း။ အမိတ္တေနဝါ၊ ရန်သူနှင့်လည်းကောင်း။ အာသိ၀ိသာဒီဟိ၀ါ၊ မြွေ ပွေး မြွေဟောက် စသည်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ကေတောဝါ-သော နာမ၊ အတူတကွနေရခြင်းမည်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဒုက္ခောယထာ၊ ဆင်းရဲ သကဲ့သို့။ ဟ၊ ထေ၀၊ ထိုအတူလျှင်။ ဗာလေဟိ၊ မလိမ္မာသောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒီရောစ သုခသံဝါသောတိဟူ၊ သံဝါသော ဟူသော ဤပုဒ်ကား။ ဘေဒန၊ ဤပညာရှိသောသူနှင့်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာစွာသော။ ဝါသော၊ နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သုခသံဝါသော၊ သုခသံဝါသ ပညာ်၏။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေဠာနေ၊ တခုတည်းသောအရပ်၌။ ဝါသော၊ နေခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ ဣတိဟ ဟောတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ **ဥတိနံဝ သမာဂမောတိ**၊ ဝ သမာဂမောဟူသည်ကား။ ဥတိနံပိ၊ မိဘဆွေမျိုးတို့နှင့်လည်း။ သမာဂမော၊ အတူတကွ နေရခြင်းသည်။ သုခေါ ယထာ၊ ချမ်းသာသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ **တ သမ္ဘောဟိ**တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပာလေယိ၊ မလိမ္မာသောသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တသ္မာယိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ သမာဓိတိသမ္ပန္နံ၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဓိရဉ္စ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သောသမာဓိရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ လောကိယ လောကုတ္တရ ပညာသမ္ပန္နံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပညဉ္စ၊ ပညာလည်းရှိထသော။ အာ-ဂမာဓိဂမ သမ္ပန္နံ၊ အာဂမာဓိဂမနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုဿုတဉ္စ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ အရဟတ္တပါပဒါ ပနသခ်ါတာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်စေသည်ဟုဆိုအပ်သော။ ဓုရဝဟနသီလတာယ၊ ဝန်ကိုဆောင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဓောရယှသီလံ၊ ဆောင်အပ်ပြီးသောအလေ့ရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ သီလဝတေနစေဝ၊ သီလအကျင့်ကို ဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓုတင်ဝတေနစ၊ ဓုတင်အကျင့်ကို ဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝတဝန္တံ၊ အကျင့်ကို ဆောင်ခြင်း ရှိထသော။ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ။ အာရကတ္တာယ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရိယံ၊ မြတ်ထသော။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သောဘဏပဒဉ္စ၊ ကောင်းသော ပြဿနာ ရှိသော။ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ နိမ္မလနက္ခတ္တပထသခ်ါတံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော နက္ခတ်တို့၏သွားရာ လမ်းခရီးဟု ဆိုအပ်သော။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ဘဇတိယထာ၊ ဆည်းကပ်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊

ဤအတူ။ ဘဇေထပယိရုပါသေ၀၊ ဆည်းကပ်ကုန်လေ့။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာ၀သာနေ့၊ ဒေသနာဘော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စ သည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သူ့ ရောက်ကုန်၏။

အဌမံ၊ သော။ ဆဋ္ဌပဌ၀ဗ္ဗာနဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။
သုခ၀ဂ္ဂ၀ဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
ပန္နရသမော၊ သော။ ၀ဂ္ဂေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ပိယ ၀ဂ္ဂ။ ၁-တယောဇနုပဇ္ဇဇိတ ဝတ္ထု။

(တစ်ဆယ့်ငါးဝတ္ထုတို့၏ ပြည့်ခြောင်းဖြစ်သော ရှစ်ဝတ္ထုတို့ပြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော သုခ၀ဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာ ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ခြောင်းဖြစ်သော ကိုး၀တ္ထုတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော ပိယ၀ဂ်၌ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသာဘဆရာသည် "အယောဂေ" တိစသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အယောဂေ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အ၀ယောဂေ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာ ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နာကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ တယော ပဇ္ဇဇိတေ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်း တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သ၀ဏ္ဏိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌။ ကေသိ ကုလေ၊ တစ်ခုသော အမျိုး၌။ မာ၀တာပိတရံ၊ အမိအဖ တို့အား။ ကေ၀ဋ္ဋကော၊ တစ်ယောက်သောသားသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ် သတတ်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ မနာပေါ၊ နှလုံးကိုပွားစေအပ်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ ကေဒိ၀သံ၊ တနေ့သ၌။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိမန္တိတာနံ၊ ဖိတ်အပ်ကုန်သော။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန် သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။

ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ မာတာပိတရော၊ အမိ အဖတို့ကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ တေ၊ ထိုအမိ အဖတို့သည်။ နာနုဇာနိံသု၊ ခွင့်မပြုကုန်။ တဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဖ တို့၏။ အပန္တောနံ ယေဝ၊ မမြင်စဉ်လျှင်။ ဗဟိ၊ အပသ္မိ။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ဗဟိ၊ အပသ္မိ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ဣမံ၊ ဤသားကို။ ရက္ခေယျာသိ၊ စောင့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ အပ်နှင်း၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဗဟိ၊ အပသ္မိ။ နိက္ခမန္တောပိ၊ ထွက်သော်လည်း။ ပိတရံ၊ အဖကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ အပ်နှင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကုလ ပုတ္တ၏။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပိဘရံ၊ အဖသည်။ ဗဟိ၊ အပသ္မိ။ ဂတော၊ ဟုံးသည်ရှိသော်။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ရက္ခိဿာမိတိ၊စောင့် ခဲ့ဟူ၍။ ကေဒ္ဒါရဗာဟုံ၊ တံခါးပေါက် တစ်ခုကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကေ-ပါဒေဟိ၊ ခြေတစ်ဖက် တို့ဖြင့်။ ဥပ္ပီလေတ္တာ ကန်၍။ ဆမာယ၊ မြေ၌။ နိသိန္နာ၊ နေလျက်။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ကန္တတိ၊ ငင်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တ သည်။ ဣမံ၊ ဤအမိကို။ ဝဇ္ဇေတ္တာ၊ လှည့်စား၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ဣတိ စိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ အမ္မ၊ အမိ။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ အပေဟိ၊ ဖဲ လော့။ သရီရဝလဉ္ဇံ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင် ခြင်းကို။ ဂရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တာယ၊ ထိုအမိသည်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သမိဉ္ဇ-တော၊ ကွေးသည်ရှိသော်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့သို့။ဥပသက်မိတ္တာ၊ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ❀ ပဗ္ဗာဇေथ၊ ရဟန်း ပြုပါကုန် လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိတ္တာ၊ တောင်းပန်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ကုလပုတ္တ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။

သာမိ၊ သခင်သား။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤ အရုပ်၌။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုအဖသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တောသားသည်။ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထို ကုလပုတ္တကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပဇ္ဇဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသောအဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကန္ဒိတ္တာ၊ မြည်တမ်း၍။ ရောဒိသ္မာ၊ငိုကြွေး၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကိံ၊ အတယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာသေတိ၊ဖျက်ဆီးဘိသနည်း။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆို၍။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ ပဇ္ဇဇိ-တော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကိံ ကရိဿာမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဘိက္ခုနုံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ယာစိတ္မာ၊ တောင်းပန်၍။ ပဇ္ဇဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ မာတာပိ၊အမိသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပုဏ္ဏာစ၊ သားသည်လည်းကောင်း။ ပတိစ၊လင်သည်လည်းကောင်း။ စိရာယံ၊ ကြာမြင့်စွာ၏။ ကိံ နုခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့ရှိသနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပဇ္ဇဇိတော၊ ရဟန်းပြုလေကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထို သားအဖတို့ကို။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်လိုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ ပဇ္ဇဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည် တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣဒမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ပဇ္ဇဇိတ ကာလေ။ ရဟန်းပြုသော အခါ၌။ မမ၊ ငါ့အား။ ဂေဟေန၊အိမ်ဖြင့်။ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဘိက္ခုနိဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့၏ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပဇ္ဇဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဧတ၊ ထို သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ ပဇ္ဇဇိတ္မာပိ၊ ရဟန်းပြု၍လည်း။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။နုသက္ကောန္တိ၊မတတ်နိုင်ကုန်။ ဝိဟာရေပိ၊ ရဟန်း ယောကျ်ားတို့၏ ကျောင်း၌ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိ ဥပဿယေပိ၊ ရဟန်း မိန်းမတို့၏ ကျောင်း၌ လည်းကောင်း။ ဧကေ-တောဝ၊ တကွဲနက် သာလျှင်။ နိသီဒိသ္မာ၊ နေ၍။ သလ္လပေန္တာ၊စကားပြော

ကုန်လျက်။ ဒီဝသံ၊ နေ့ကို။ ဝိတိနာဝမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသုံး ယောက်သောသူတို့သည်။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့ကို လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိ ယောပိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(၅) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒီဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နေသံ၊ ထိုသုံးယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုသုံးယောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ ပဏ္ဏောပေတ္ဝာ၊ခေါ်စေ၍။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောထ၊ ပြုကုန်၏ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ နှားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောထ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဧသ၊ ဤသို့ ပြုခြင်းသည်။ ပဗ္ဗဇိ-တာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ယောဂေါ၊ လျှောက်ပတ်သည်။ နဟိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘဝိတုံ၊ ဖြင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ပါကုန်။ ဣတိ အာဟ ဤသို့လျှောက်၏။ ပဗ္ဗဇိတကာလဒေတာ၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပိယာနံ၊ ချစ်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ကို။ အဒဿနဉ္စ၊ မမြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌ လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ ပိယံ ဝါ၊ ချစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ အပ္ပိယံ ဝါ မချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၀၉။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယောဂေ၊ မယှဉ်သင့်သည်၌။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယုဉ္ဇံ ယုဉ္ဇန္တော၊ ယှဉ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ ယောဂသ္မိံ၊ ယှဉ်သင့်သည်၌။ အယောဂယံ-အယောဂယန္တော၊ မယှဉ်သောသူသည်လည်းကောင်း။ အတ္တာ၊ အစိသိလ အစရှိသော သုံးပါးသော အကျိုးကို။ ဟိတ္ဝာ၊

စွန့်၍။ ပိယဂ္ဂါဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဟု ဆိုအပ်သော ချစ်ခြင်းကို ယူလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ယူလေ့ရှိသောသူသည်။ အတ္တာနုယောဂိနံ၊ ကိုယ်၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒီသ္စာ၊မြင်၍။ ပိဟေတိ၊ အလိုရှိတတ်၏။

၂၁၀။ ။ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့နှင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ မာသမ္ပိ ဝဋ္ဋိ၊ မပေါင်းဖက်လင့်။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သော သူတို့နှင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်။ မာသမ္ပိ ဝဋ္ဋိ၊ မပေါင်းဖက်လင့်။ ပိယာနံ၊ ချစ်အပ်သောသတ္တဝါ သင်္ခါရတို့ကို။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရခြင်းသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အပိယာနဉ္စ၊ မချစ်အပ်သောသတ္တဝါ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း။ ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။

၂၁၁။ ။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုံသောသတ္တဝါသင်္ခါရကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ နကရိယာ၊ မပြုကုန်ရာ။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ့။ ပိယာပါ-ယော၊မုန်းခြင်းသည်။ "ချစ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကင်းခြင်းသည်လည်းဟူ"။ပါ ပဝေကော၊ ယုတ်မာ၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပိယာပိယံ၊ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဂန္ထာ၊ လေးပါးသော ဂန္ထတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိအာဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အယောဂေတိ**၊ အယောဂေ ဟူသည်ကား။ အယုဇ္ဈိတဗ္ဗေ၊ မယှဉ်အပ်သော။ အယောနိသော မနသိကာရေ၊ အသင့်သော နှလုံးမသွင်းရာ၌။ ဟိ၊ သင့်စ့။ ဝေသိယာဂေါစရာဒိဘေဒဿ၊ ပြည့်တန်ဆာမခွဲ ကျက်စားခြင်း စသည့် အပြားရှိသော။ ဆဗ္ဗိဓဿ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော။ အဂေါစရဿ၊ မကျက်စားအပ်သည်ကို။ ဌေဝနံ၊ မှီဝဲခြင်းသည်။ ဣဒ၊ ဤအရာ၌။ အယောနိသော မနသိကာရောနာမ၊ အသင့်သော နှလုံးမသွင်းခြင်းမည်၏။ တသ္မိ အယောနိသောမနသိကာရေ၊ ထိုမသင့်သောနှလုံးသွင်းရာ၌။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ယုဇ္ဇန္တော၊ ယှဉ်ခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ **ယောဂသ္မိန္တိ**၊ ဟူသည်ကား။ တဗ္ဗိဝရိတေ၊ ထိုမှပြန်သော။ ယောနိသော မနသိကာရေ၊ အသင့် နှလုံးသွင်းရာ၌လည်း။ အယုဇ္ဇန္တော၊ မယှဉ်ခြင်းတည်း။ ဣအတ္ထော၊ ဤသည်ကား အနက်တည်း။ **အတ္တာ ဟိ ဘိက္ခဝေ**တိ၊ အတ္တံ ဟိ ဘိက္ခဝေ ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြု

သောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အဓိသီလာဒိသိက္ခာတ္တယံ၊ အဓိသီလ အစရှိသော သိက္ခာသုံးပါးသည်။ အတ္ထောနာမ၊ အနက်မည်၏။ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဒိယဂ္ဂါဟီတိ၊ ပိယဂ္ဂါဟီ ဟူသည်ကား။ ပဠုကာမဂုဏ-သခ်ါတံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပိယမေဝ၊ ချစ်ခြင်းကိုသာ လျှင်။ ဂဏှန္တော၊ ယူသောသူကို။ ပိဟေတတ္တာနုယော ဂိနန္တိ၊ ဟူ၍။အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တာယပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုအကျင့်ဖြင့်။သာသနတော၊ သာသနာ တော်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ဖြစ်၍။ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ပစ္စာ၊ နောက်အခါ၌။ ။(ပိဟေတိမှာ ၄ ပ)။ ။ယေ၊အကြင် သူတို့သည်။ အတ္ထာနုယောဂံ၊ ကိုယ်၏ အစီးအပွားနှင့်စပ်သော လုံ့လကို။ အနုယုတ္တာ၊ အားကုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီလာဒိနိ၊ သီလစသည်တို့ကို။ သမ္ပါ-ဒေတ္ဝာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဘေသံ၊ ထိုပဋိပဒါလိုလ်တို့ကို။ ပိဟေတိ၊ အလိုရှိ၏။ ကိံ ပိဟေတိ၊ အဘယ်သို့ အလိုရှိသနည်း။ ။(ထည့်သည်)။ ။အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအခြင်း အရာကို။ အသံ၊ ဖြစ်ရမှုကား။ အဟောတဝ၊ ညြော်ကောင်းလေစ့။ ဣတိ ဣစ္ဆန္တိ၊ ဤသို့အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ ပဘိဒယတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္ထာဟိဝါ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်လည်း ကောင်း။ သခ်ါရေဟိဝါ၊ သခ်ါရတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ဂုဒါစနံ၊တရံတဆစ် ပျ။ ဂေဟဘေဒေပိ၊ ဟာခေတမျှလည်းကောင်း။ နသမာဂစ္ဆေယျ၊ အတူမသွားရာ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဂဟဘေဒေပိ၊ မိုးနေသည်ကွဲနှင့်။ နသမာဂစ္ဆေယျ၊ အတူ မသွားရာ။ကိံ ကာရဏာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမှုကား။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ပိယာနံ၊ချစ်သောသူတို့၏။ပိယောဂဝသေန၊ခွဲကွာင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဒဿနံ၊ ဝေးဖြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အပိယာနဉ္စ၊ မချစ်အပ်သော သူတို့သို့လည်း။ ဥပသင်္ကမနဝသေန၊ ကပ်ရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခံနာမ၊ ဆင်းရဲသည် မည်၏။ တ ဿ ဘ ဝ တိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား။ ဣဒံ ဥဘယံပိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည် လည်း။ ယသ္မာ၊ အ ကြောင် ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း ရဲ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ သတ္တံဝါ၊ သတ္တဝါကိုလည်းကောင်း။

သခ်ၢိရံဝါ၊ သခ်ၢိရကိုလည်းကောင်း။ ပိယံနာမ၊ ချစ်ခြင်းမည်သည်ကို။ နုကရေ့ယျ၊ မပြုရာ။ **ပိယဝ၊ပါ၊ယောဟိ**တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပိယေဟိ၊ ချစ်သောသူတို့နှင့်။ အပါ၊ယောဝိယောဂေါ၊ ကွေးကွင်းခြင်းမည်၏။ ပါ၊ပ ကောတိ၊ ပါ၊ပကောဟူသည်ကား။ လာမကော၊ ယုတ်မာ၏။ **ဂန္ဓာ၊ဘေသံ-နိ၊ဒ္ဓာ၊ဒ္ဓိ**တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေသံအကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အဘိဏှာ၊ကာ၊ယဂန္ဓော၊ အဘိဏှာ၊ကာ၊ယဂန္ဓကို။ ပဟီ၊ယတိ။ ပယ်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အပ္ပိယံ၊ မုန်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဗျာ၊ပ၊ဒေါ၊-ကာ၊ယဂန္ဓော၊ ဗျာ၊ပါ၊ဒကာ၊ယဂန္ဓကို။ ပဟီ၊ယတိ၊ ပယ်၏။ တေသု ပန ဒ္ဒိသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့ကို။ ပဟီ၊နေသု၊ ပယ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သေသ၊ဂန္ဓာ၊ ကြွင်းသော ဂန္ဓတို့ကို။ ပဟီ၊နာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ယိုဒ္ဓ၊ကြောင့်။ ပိယံ၊ဝါ၊ ချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပိယံ၊ဝါ၊ မချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နုကတ္တေ့ဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာ၊ဝသာ၊နေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ၊သော သူကို့သည်။ သောတာ၊ပတ္တိ၊ဖလာ၊ဒီနိ၊ သောတာ၊ပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါ၊ပုဏိ၊သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ပန တယော၊ဇနာ၊ ထိုသုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါ၊တို့သည်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘ၊ဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဗ္ဗမိတ္ဝာ၊ လှုတ်ကွန်း၍။ ဂေဟော၊ အိမ်သို့လာလျှင်။ အဂမိ၊သု၊ ပြန်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ တယော၊ဇနပမ္ဘဇိတ၊ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၁၆-ပိယ၊ဝဂ္ဂ။ ၂-အညတရကုဋ္ဌမ္မိက၊ဝတ္ထု

(တယော၊ဇနပမ္ဘဇိတ၊ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထ၊ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အညတရကုဋ္ဌမ္မိက ဝတ္ထုဟု ဟော၊ရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၊ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ပုဒ္ဓဃောသဆရာသည်။ "ပိယတော ဇာယတီတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ပိယတော ဇာယတိ တိ ဤမမ ဓမ္မဒေသနာ၊ ပိယတော ဇာယတိ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကုဋုမ्बိကံ၊ သူကြွယ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ **သောပိ**၊ ထိုသူကြွယ်သူသည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တေ၊ သားသည်။ ကာလကတေ၊ သေဆုံးရှိသော်။ ပုတ္တသောကာဘိဘူတော၊ **သား**၌ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခံရသည်ဖြစ်၍။ အာဒ္ဒါဟနံ၊ သင်းချိုင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရောဒတိ၊ ငိုမိ၏။ ပုတ္တသောကံ၊ သား၌ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ ကည်စေခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပစ္စူသကာလေ၊ မိုးသောက်သော ကာလ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ယည်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ပိဏ္ဍိပါတ ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှီပြီးသည်ရှိသော်။ ဧကံ ပစ္ဆာသမဏံ၊ တယောက်သောနောက်လိုက်ရဟန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ **သော**၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ မယာ၊ ငါနှင့်။ ဂဠှသန္ဓာရံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို။ ကာတုကာမော၊ ပြုလိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ **ပ**ဝေသေ-တ္ဝာ၊ ဝင်စေ၍။ ဂေဟ မဇ္ဈေ၊ အိမ်အလယ်၌။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညာပေ-တ္ဝာ၊ ခင်းစေ၍။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိန္နေ၊ နေသည်ရှိသော်။ **အာ**ဂန္တွာ၊**လာ**၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ **နေ**၏။ **အ**ထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပသက၊ **ဒ**ါယကာ။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒုက္ခီတော၊ ဆင်းရဲသည်။ **အ**သိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ တေန၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ပုတ္တ ဝိယောဂ ဒုက္ခေ၊ သားနှင့် ကွေးကွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို။ **အ**ာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ ဥပါသက၊ **ဒ**ါယကာ။ **မ**ာစိန္တယိ၊ **မ**ကြံလင့်။ ဣဒံ မရဏံ နာမ၊ ဤသေခြင်းမည်သည်ကား။

ကေသို့ ယေဝဌာနေ့၊တစ်ခုတည်းသော အရပ်၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သည်
ကား။နု၊မဟုတ်။ကေသော၀။တစ်ယောက်သောသူအား၊သာလျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်
သည်ကား။ နု၀၊ ဟုတ်လည်းမဟုတ်။ ပန၊အဟုတ်သော်။ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှ
လောက်။ ဘ၀ပ္ပတ္တိနာမ၊ ဘ၀၏ဖြစ်ခြင်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။
တာ၀တာ၊ ထိုမျှလောက်။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တ၀ါတို့အား။
ဟောတိ ယေ၀၊ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကေသခ်ါရောပိ၊ တစ်ခုသောသခ်ါရ
သည်လည်း။ နိစ္စေနာမ၊ မြဲသောသူ မည်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မရဏေမ့ံ၊ သေခြင်းသဘောရှိသော သူသည်။
မတံ၊ သေ၏။ ဘိဇ္ဇန ဓမ္မံ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသောသူသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊ အာဘင့်အာမုခြင့်။ ပစ္စ၀ေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်
၏။ နု သောစိတဗ္ဗံ၊ မစိုးရိမ်အပ်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ပေါရာဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာ
ရှိတို့သည်လည်း။ ပုတ္တေ၊ သား၏။ မတကာလေ၊ သေသောကာလ၌။
မရဏ ဓမ္မံ၊ သေခြင်းသဘောရှိသော သူသည်။ မတံ၊ ထော်၏။ ဘိဇ္ဇန ဓမ္မံ၊
ပျက်ခြင်းသဘောရှိသော သူသည်။ ဘိန္နံ၊ ပျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောကံ၊
စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ မရဏယဘိမေ၀၊ မရဏယဘိ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုသာလျှင်။ ဘာ၀ယိ သု၊ ပွားစေကုန်၏။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။
ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ ကေ၊အဘယ်သူကို သည်။ ပေါ၊ဤသို့။အကံသု၊ ပြုကုန်သ
နည်း။ကဒါ ဓိ၊အဘယ်အခါ၌လျှင်။အကံသု၊ပြုကုန်သနည်း။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား
အာစိက္ခထ၊ ကြားတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ ယာစိတော၊ ဤသို့ ကောင်းပန်
သော်ကြောင့်။ တဿတ္ထဿ၊ ထိုထိုအကြောင်းကို။ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။
အတီတံ၊ လွန်လေ ပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။
ကုဋုမ္ဗိက၊ သူကြွယ်။ ဥရ၀ေါ၊ မြေ့သည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့ပြီးသော။
သံတနုံ၊ ပါးသော။ ဘစံ၊ အရေကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆတိ ဣ၀၊ သွားသကဲ့
သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ။ ပေတေ၊ ဘ၀တပါးသို့ ပြောင်းသည်ရှိသော်။ ကာလင်-
တေ၊သေသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ နိဗ္ဗောဓေ၊ ဇီ၀ိတိန္ဒြေမှ ကင်းသော။ သရီရေ၊
ကိုယ်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။

ဥယျမာနေ၊ မီးဖြင့် ဖုတ်ကြည်းအပ်သော သေသောသူသည်။ ဥာတိနံ၊
မိဘစသော ဆွေမျိုးတို့၏။ ပရိဒေ၀ိတံ၊ ငိုကြွေးသည်ကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်

ကြောင့်။ နု ဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သေသောသူ ကို။ နု သောစာမိ၊ ဖစိုးရိမ်။ တဿ၊ ထိုသေသောသူ၏။ ယာဝတိ၊ အကြင် လေးရှုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဂတိ ံ၊ ထိုဂတိသို့။ သော၊ ထိုသေသောသူသည်။ ဂတော၊ သွားလေ၏။

ဤတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌနိပါ၊ တော၊ ပဋ္ဌနိပါတ်၌။ ဤနံ ဥရဂဇာတကံ၊ ဤဥရဂ ဇာတ်ကို။ ပိဏ္ဍာရေဟ္မာ။ ခဲ့ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပိယ ပုဒ္ဓတ္တ၊ ချစ်သော သားသည်။ ကာလကတ်တော၊ သေသည် ရှိသော်။ ဇတရဟိ၊ ယခုဘာဝ၌။ တုံ၊ သင်သည်။ ကမ္မဋ္ဌေ၊ အမှုတို့ကို။ ဝိသေ-ပဟ၊ စုန်ချ။ နိရုဟာရော၊ ကင်းသော အစာရှိသည် ဖြင့်။ ရောဒန္တော၊ ငိုကြကုန်။ ပိစရ ယိ.ယသ၊ သွားလာသ.ကဲ့သို့။ ဘထာ၊ ထိုအတူ။ အဝိစရိတ္ဝာ၊ ပယဉ်းဂူ၍။ ပရဏ္ဍသယ်ဘာဝနာဗဟုလနု၊ ပရဏ္ဍသဘာ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဧသောဝ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ အာဟာရဋ္ဌ၊ အာဟာရကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇိ ံသု၊ စားကုန်၏။ ကမ္မဋ္ဌဉ္စ၊ အမှုကိုလည်း။ ယသ္မာ၊ ပယ်ကြောင်ပြောင့်။ ဒေဝိဠဟိ ံသု၊ ဆောပ်ဟည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟေ၊ ငါ၏။ ပိယပုတ္တော၊ ချစ်စွာသောသားသည်။ ကာလကတ်တော၊ သေ၏ ပု။ ဟာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ သောကောဝါ၊ စိုးရိမ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဘယံဝါ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သော်။ ပိယမေဝ၊ ချစ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဤမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၁ ။ ။ပိယတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇာယတေ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိယတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိယတော၊ ချစ်ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်သောသူအား။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ် မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဤတိ အာ.ဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဝိယ ဇော**တိ၊ ပိယတော ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထို ကောင်းသင့်စ။ ဝဋ္ဋမူလတော၊ ဝဋ္ဋဘည်းဟူသော အပြစ်ရှိသော သူအား။

သောကောဝါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘယံဝါ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပိယမေဝ၊ ချစ်အပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ သတ္တံဝါ၊ သတ္တဝါကိုလည်းကောင်း။ သခ်ါရံဝါ၊ သခ်ါရကိုလည်းကောင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော ပန၊ လိုသို့ချစ်ခြင်းမှကား။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်သောသူအား။ တေ ဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးသော စိုးရိမ်ခြင်း ဘေးဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသေန၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ကဋ္ဌမိဋ္ဌကော၊ သူကြွယ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာကုန်သော သူကိုအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာယည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သေသ။ အညတရကဋ္ဌမိဋ္ဌကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီး။

၁၆-ပိယဝဂ္ဂ။ ၃-ဝိသာခါဝတ္ထု။

(ကဋ္ဌမိဋ္ဌကဝတ္ထု၌ ဟောကြားဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဝိသာခါဝတ္ထု၌ ဟောကြားဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာ၏ ယည်။ "ပေမ-တောဇ ဘယတိ" တိ-အစရှိခဲ့သော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ပေမတောဇ ဘယတိ တိ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ပေမဇာ ဘယဘိ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော် မူလျက်။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါအမည် ရှိသော။ ဥပါသိကံ၊ ဒါယိကာမကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ပုတ္တဿ၊သား၏။ ဓီတ-ရံ၊ သမီးဖြစ်သော။ သုဒတ္တံနာမ၊ သုဒတ္တ အမည်ရှိသော။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဌာနေ၊ အရာ၌။ ဌပေတ္မာ၊ တားမြစ်။ ရဟော၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ ဝေယျာဝစ္စံ၊အမှုကိုးငယ်ကို။ ကာရေသိကိရ၊ ပြုစေသတတ်။ သာ၊ ထိုသုဒတ္တသည်။ အပရေနသမယေ

နှ၊ တပါးသော အခါ၌။ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ တသာ၊ ထိုသုဒတ္တ၏။ သရီရနိက္ခေပံ၊ သေပြီးသော အကောင်ကို သင်းချိုင်း၌ ချခြင်းကို။ ကာရေတ္မာ၊ ပြုစေ၍။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှ။ အသက္ကော်နှင့်၊ မတော်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခီ၊ဆင်းရဲလျက်။ ဒုမ္မနာ၊ နှလုံးမသာယာလျက်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံသို့။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထို ဝိသာခါကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒုက္ခီ၊ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍။ ဒုမ္မနာ၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။အသု-မုခါ၊ မျက်ရည်ပြည့်သော မျက်နှာရှိလျက်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုလျက်။နိသိန္နာ၊ နေသနည်း။ ဥတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထို ဝိသာခါသည်။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိယာ၊ ချစ်စွာသော။ သာကုမရရိကာ၊ ထိုသတို့သမီးငယ်သည်။ ဝတ္တသမ္ပန္နာ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌ကား။ တထာဂရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်ရ။ဥတိအာဟ၊ ဤသို့ လျောက်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ မ ုသာ၊ လူတို့သည်။ ကိတ္တကာပန၊ အဘယ်မျှ ရှိကုန်သနည်း။ ဥတိပုစ္ဆိ၊ဤ ုမေးအံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုဏ္ဍဟိယော၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်သာ လျှင်။ သတ္တဇနကောဋိယာပိ၊ ခုနစ်ကုဋေသော လူရှိကုန်၏ဟူ၍။ ကထိတံ၊ ဟောဘူးသည် မဟုတ်လော။ ပန၊ ငါဟောသော စကားကို ကြားဘူး၏ဟု ဆိုခြင်းသည် ကောင်းပြီး။ ဣတိ၊ ဤမျှ လောက်သော။ အယံ ဇနော၊ ဤလူ အားပါင်းသည်။ တာ၊ သင်၏။ နတ္ထာယ၊ မြေးနှင့်။ သဒ္ဓိသော၊ ထူသော သူသည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ နံ၊ ထိုမြေးကို။ဥတ္ထေ-ယျာသိ၊ အလိုရှိရာ၏။ ဥတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော် မှန်၏။ ဥတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျောက်၏။ပန၊ဆတ်ရှိ၍ဆိုဦးအုံ့။ သ ုဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ ကတိဇနာ၊ အဘယ်မျှသော လူ အပေါင်းတို့သည်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဥတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။

ပဟူ၊ မျှားစွာကုန်၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ စေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တာ၊ သင်၏။ အသောစနကာလေ၊ မစိုးရိမ် အပ်သော အခါသည်။ နု ဘဝေယျုနနု၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်တုံလော။ ရတ္တိဒိဝံ၊ညဉ့်နေ့ ပတ်လုံး။ ရောဒန္တိယေဝ၊ ငိုလျက် သာလျှင်။ ဝိစာရေယျာသိ၊ သွားလာတိ သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်ခစ။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်ဝိသာခါသည်။ ဥတ်၊ သိပြီ။ ဣတိ-အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မာသောစိ၊မစိုးရိမ်လင့်။ သောကောဝါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘယံဝါ၊ ဘေးသည်လည်း ကောင်း။ ပေမတောဝ၊ ချစ်ခြင်း ကြောင့်သာလျှင်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏။

၂၁၃။ ။ ဝိသာခေ၊ ခါ။ ပေမတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေမတော၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေမတော၊ ချစ်ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်သောသူအား။ သောကော၊ စိုးရိမ် ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေး သည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့် တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ပေမတော** တိ၊ ပေမတော ဟူသည်ကား။ပုတ္တ-ဓီတာသု၊ သားသမီး စသည်တို့၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပေမမေဝ၊ ခစ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာ-ဝသာနေ၊ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဗ ဟူ၊မျှားစွာကုန်သော သူတို့သည်။သော-တာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ရောက်ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဝိသာခါ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ဝိယဝဂ္ဂ။ ၄-လိန္ဆစိဝတ္ထု။

(ဝိသာခါဝတ္ထု၌ ဟောရှုဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ ဝတ္ထု၌ ဟောရှုဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ပုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ရတိယာ ဇာယတိတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"ရတိယာ ဇာယတိ"တိ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ရတိယာဇာယတိ-ဟူသော၊ ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလီပြည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မှန်းချုန်တပ်သောစရပ်၌။ ဝိဟာရေ ဣတော၊ နေတော်မူလျက်။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝီ မင်းသားတို့သည်။ ကေသို့ ဆံဖားဒီဝေ၊ တစ်ခုသော ပွဲလမ်းသဘင်ခံသောနေ့၌။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အသဒ္ဒိသေဟိ၊ မတူကုန်သော။ အလင်္ကာရေဟိ၊ တန်းဆာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကရိတ္မာ၊ တန်းဆာဆင်ကုန်သည်ဖြင့်၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂမနဋ္ဌာယ၊ သွားခြင်းငှါ။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိ သုကိရ၊ ထွက်ကုန်သတတ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်တော်ပူသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ လိစ္ဆဝိ-ယော၊ လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ ယေဟိ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနက်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ တေ-ဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်စဖူးကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣမေ၊ ဤလိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ကို။ သြလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္မာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ တေပိ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည်လည်း။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ နဂရမသောဘိဏိ၊ ပြည်ကိုတန်းဆာဆင်တတ်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တွာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုပြည်ကို တန်းဆာဆင်တတ်သော မိန်းမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣဿဘိဘူတာ၊ ပြုစုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်း

ချင်း။ ပဟာရိတ္ထာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ လောဟိတာ၊ သွေးတို့သည်။ နဒ္ဒိဝိယ၊ မြစ်ရေ အယဉ်ကဲ့သို့။ ပဝတ္တိ ံသု၊ စီးကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နေ၊ ထိုလစ္ဆဝီ မင်းသားတို့ကို။ မဇ္ဈေန၊ ညောင်စောင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဥက္ခိပိတ္ထာ၊ ထမ်း၍။ အာဂမံသု၊ လာကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ကတ-ဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်သော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော်။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ လိစ္ဆဝိယော၊ လိစ္ဆဝီ မင်းသားတို့ကို။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နိယမာနေ၊ ဆောင်သည်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ လိစ္ဆဝိရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ ပါ၊ တောဝ၊ စောစောက လျှင်။ အလက်တပဋ္ဌိယတ္ထာ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝါဝိယ၊ တာဝတိ ံသာနတ်တို့ကဲ့သို့။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိတ္ထာ၊ ထွက်၍။ ဣဒါနိ၊ ယမှ အခါ၌။ ဧကံဣတ္ထိ ံ၊ တစ်ယောက်သောမိန်းမကို အမှီပြု၍။ ဣမံ ပျသနံ၊ ဤ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္ထာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောကောဝါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘယံဝါ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ရတိ ံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၁၄။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ရတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ရတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော်သ၊ လွတ်သောသူအား။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအုံးနည်း။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ရတိ ံ ယာ**တိ၊ ရတိယာ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စကာမ-ဂုဏရတိတော၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထို

ကာမဂုဏ်ကို။ နိဿောယ၊ မှီသည်ဖြစ်၍။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဒေတ္ထာ၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ လိစ္ဆဝီဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၁၆-ဝိယ ဝဏ္ဏ။ ၅-အနိတ္ထဂန္ဓကုမာရဝတ္ထု။

(လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့၏ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ အနိတ္ထဂန္ဓကုမာရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ကာမတော ဇာယတိ" ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

ကာမတော ဇာယတိ တို့ ဤမ၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ကာမတော- ဟူသော ဤခဲမ္ဗ ဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အနိတ္ထိဂန္ဓ ကုမာရံ နာမ၊ မိန်းမအနံ့ကို အလိုမရှိသော သတ္တိသား မည်သည်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗြဟ္မဒေဝလောကာ စုတသတ္တော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ စုတေသော သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်သော။ သော၊ ထို အနိတ္ထိဂန္ဓ သတ္တိသားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဇာတဒိဝသတော၊ ဖွားသော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဣတ္ထိ သမီပံ၊ မိန်းမ၏ အနီးသို့။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်ခြင်းကို။ နေ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမသည်။ ဂယှမာနော၊ ယူသည်ရှိသော်။ ရောဒတိ၊ ငိုကြွေး၏။ ဝတ္ထခုမ္ဗုဠ္ဌကေန၊ အဝတ်ခွေ ခေါင်းခုံဖြင့်။ နံ၊ ထို သတ္တိသားကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ထည့်၊ နှုံ့ကို။ ပါယန္တိ၊ စိုစေ ကုန်၏။ သော၊ ထို အနိတ္ထိဂန္ဓ သတ္တိသားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဖတို့သည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ တေ၊

သင့်အား။ အာဝါဟံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ-ဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစိယာ့မာနော၊ တောင်းပန်သည်ရှိသော်။ ပဠ္ဌသတော၊ ငါးဆုကုန်သော။ သုဝဏ္ဏကာရော၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် တို့ကို။ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ ရတ္တသုဝဏ္ဏနိက္ခသဟဿံ၊ ရွှေ၏ နိုက္ခတစ်ထောင်ကို။ ဒါပေတ္တာ၊ ပေးစေ၍။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော။ ဃနကောဋ္ဌိမံ၊ တခဲနက် သွန်းထုအပ်သော။ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို။ ကာရေတ္တာ၊ ပြုစေ၍။ ထပေသိ၊ ထား၏။ ပုန၊ တဖန်။ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဖတို့သည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ တယိ၊ သင်သည်။ အာဝါဟံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို။ အ ကရောန္တော၊ မပြုသည် ရှိသော်။ ကုလဝံသော၊ အမျိုးအနွယ်သည်။ နု ပယိဒ္ဓ-ဟိဿတိ၊ မူတည်လတ္တံ့။ ဧတ၊ သင်အား။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးငယ်ကို။ အာနေဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝေရှုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိ ကုန်သော။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးကို။ သစေ အာနေဿထ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ကရိဿာမိ၊ လိုက်နာအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ သုဝဏ္ဏရူပတံ၊ ထိုရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအနိတ္ထိဂန္ဓသတို့သား၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ အဘိညာတေ၊ သိကြားလိမ္မာကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ပက္ကောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တော၊သား သည်။ မဟာပညော၊ ကြီးသော ဘုန်းပညာရှိ၏။ အဝသံ၊ မချတ်။ ဣမိနာ၊ ဤသတို့သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကတပုညော ကုမာရိကာ၊ ပြုဖူးသော ကုသိုလ်ရှိသော သတ္တိသမီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဣမံ သုဝဏ္ဏရူပကံ၊ ဤရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။ ဂဟေ-တ္တာ၊ ယူ၍။ ဝေရှုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိ သု၊ စေလိုက်ကုန်၏။

ဝေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ စာရိကံ၊ လှည့်ပတ်သွားလာခြင်းကို။ စရန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်လျက်။ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း၌။

သာဂလ နဂရံ၊ သာဂလမ္ပိုဿိ။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တသ္မိံ စ နဂရေ၊ ထိုပြည်၌လည်း။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ သေဋ္ဌိ သဝ ဩဒ္ဒေသိကော၊ တစ်ဆယ့် ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသော။ အဘိရူပါ၊ အလွန် အဆင်းလှသော။ ကုမာရိကာ၊ သတ္တိသမီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသတ္တိသမီးကို။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ သတ္တ ဘူမိကဿ၊ ဘုံ ခုနှစ်ဆင့်ရှိသော။ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌။ ပရိဝါရေသုံ၊နေ စေကုန်၏။ တေပိ ခေါ ဗြဟ္မာဏာ၊ ထို ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ ဣမ၊ ဤပြည် ၌။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကုမာရိကာ၊ သတ္တိသမီးသည်။သစ္စ ဘာပိသဟိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ဣမံ၊ ဤရှေ့ဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရှုပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤ ရှေ့ရုပ်သည်။ အသုကဿ ကုလဿ၊ ဤ အမည် ရှိသော အမျိုးပါ။ မိဘာပိယ၊ သမီးကဲ့သို့။ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ သုဝဏ္ဏ ရူပကံ၊ ယိုးရှဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။ တိတ္ထမဇ္ဈေ၊ ရေချိုးဆိပ်ခရီး၌။ ထပေတ္မာ၊ လားမျှ။ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ ံသု၊ နေကုန်၏။ ဟဟ ယိုးခ၊ ယိုးခ၊ ခ၌။ အဿ ကုမာရိကာယ၊ ထိုသတ္တိသမီး၏။ ဓာတိကာ၊ နို့ ယိုနှံးပယည်။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးကို။ နှာပေတ္မာ၊ ရေချိုးစေ၍။သယံ- ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ နှာယိတုကာမာ၊ ရေချိုးလိုသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ တိတ္ထံ၊ ရေချိုးဆိပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာ၏။ တံ ရူပကံ၊ ထို ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော မိန်းမ ရုပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ ဓီတာဘိ သညာယ၊ ငါ့သမီးဟူသော အမှတ် ဖြင့်။ ဒုဗ္ဗိနီတာ၊ ဆုံးမခက်သော သတ္တိသမီးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ နှာပေတ္မာ၊ ရေချိုးစေ၍။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ခဲ့၏။ တံ၊ သည်။ မယာ၊ ငါ၏။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣမ၊ ဤရေချိုးဆိပ်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဒ္ဒတ္ထန၊ လက်ဖြင့်။ ပဟရိတ္မာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ထဒ္ဒဘာဝဠ္ဠော၊ ခက် ထရော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗိကာရတဠ္ဠ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း ဥ တ္မာ၊ သိ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ မေဓီတာတိ သညံ၊ ငါ့သမီးဟူသောအမှတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တေ၊ ဤ ရှေ့ရုပ်သည်။ ကိ ံ နာမ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိအ ာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအထိန်းကတော်ကို။ တေ ဗြဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ အမ္မ၊ အမိ။ တေ၊ သင်အား။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဓီတာ၊ သမီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ အယံ၊ ဤရှေရုပ်သည်။ မမဓီတုသန္တိကေ၊ ငါ့သမီးအထံ၌။ ကိံ အဋ္ဌတ္တိ၊ အဘယ်အဖိုး ထိုက်အံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တေ၊ သင်၏။ ဓီတရံ၊သမီးကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒသ္သေဟိ၊ ပြပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုအထိန်းကတော်သည်။ တေဟိ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တက္ခ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွားရ၏။ သာမိကာနံ၊ အမိအဖတို့အား။အာရောစေသိ၊ ကြားစေ၏။ တေဟိ၊ ထိုအမိအဖတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တက္ခ။ ကတပဋိသမ္မောဒမာနာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ သြတာရေတ္မာ၊ ဆင်းစေ၍။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ အောက်ပြာသာဒ်၌။ သုဝဏ္ဏရူပကဿ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်မရုပ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ထပေသုံ၊ ထားကုန်၏။ သုဝဏ္ဏရူပံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်သည်။ နိပ္ပတံ၊ အရောင်မရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကုမာရိကာ၊ သတ္တိသမီးငယ်သည်။ သပ္ပဘာ၊ အရောင်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြင်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တံ၊ ထိုရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ကို။ တေသံ၊ ထိုမိဖတို့အား။ ဒတ္ဝာ၊ အပ်ခဲ့၍။ ကုမာရိကာ၊ သတ္တိ သမီးငယ်ကို။ သမ္ဗဒ္ဓေ ဆေတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ စေ၍။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။အနိတ္ထိဂန္ဓ ကုမာရဿ၊ မိန်းမအနံ့ကို အလိုမရှိသော သတ္တိသား၏။ မာတာပိဘူနံ၊ အမိအဖဘို့အား။ အာရောစယိ သု၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ ထိုအမိအဖတို့သည်။ တဋ္ဌမာနသာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလော့ကုန်။ နံ၊ ထိုသမီးငယ်ကို။ သီဃံ၊ ယျင်စွာ၊ အာနေထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာဇနော၊ မျှားစွာ ဇသော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။ ပဟိဏိ သု၊ စေလိုက်ကုန်၏။ ကုမာ-ရောပိ၊ သတ္တိသားသည်လည်း။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ ကဋ္ဌနရူပတောပိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော မိန်းမရုပ်ထက်လည်း။ အဘိရူပတရာ၊ လွန်သော အဆင်းကိုဆောင်သော။ ဒါရိကာ၊ သတ္တိသမီးငယ်သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သဝန ဝသေနေဝ၊ ကြားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သိနေဟိ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သီဃံ၊

လျှင်စွာ။ အာနေတဲ့၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ သာပိခေါ်၊ ထိုသတ္တိသမီးငယ်သည်လည်း။ ယာနံ၊ ယာဉ်ထက်သို့။ အာရောပေတ္မာ၊ တင်၍။ အာနိ ဂမာနာ၊ ဆောင်ကုန်သည်ရှိသော်။ အတိသုခုမာလတယာ၊ အလွန် သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာနဋ္ဌာတေန၊ ယာဉ်ချောက်ချားသဖြင့်။ သမုပ္ပါဒိတ ဝါတရောဂါ၊ ဖြစ်စေအပ်သော လေနာကြောင့်။ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ခရီးအကြားဌာသာလျင်။ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏။ ကုမာရောပိ၊သတ္တိသားသည်လည်း။ အာဂတာ၊ လာပြီလော။ဣတိ၊ ဤသို့။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အတိသိနေဟေန၊ အလွန် ချစ်ခင်ခြင်းဖြင့်။ ပုစ္ဆန္နသာ၊ ‘မေးသော။ တသ၊ ထိုသတ္တိသားအား။ သဟသာဝ၊ အဆောတလျင်လျင်။ အနာရောစေတ္မာ၊ မကြားမူ၍။ ကတိပါဟံ၊ တစ်ရက်နှစ်ရက်။ ဝိကွေ့ပံ၊ စကားဆိုပံ့ လွှင့်ခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစယိ ံသု၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထိုသတ္တိသားသည်။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိယာနာမ၊ မိန်းမမည်သည်နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သမာဂမံ၊ အတူတကွ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ နုလတ္ထန္တိ၊ မရ၏ဟူ၍။ ဥပ္ပန္နဒေါ-မနသော၊ ဖြစ်ဆဲသော နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ပဗ္ဗတေန၊ တောင်သည်။ အဗ္ဗောတ္ထရော်ဝ ဝ ိယ၊ ဖိသကဲ့သို့။ သောကဒုက္ခေန၊ စိုးရိမ်ခြင်းဟူသောဆင်းရဲ ခြင်းဖြင့်။ အဗ္ဗောတ္ထရော၊ ဖိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသ၊ ထိုသတ္တိသား၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယသည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်ဂတော်မူ၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရန္တော၊ ကြွတော်ဖူးသည်ရှိသော်။ တံဂဂဟာဒ္ဒါရံ၊ ထိုအိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသတ္တိသား၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒ္ဒသာ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတ္မာ၊ သွင်း၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပရိဝိသိ ံသု၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘက္ခကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးသည်ရှိသော်။ အနိတ္ထိဂန္ဓကုမာရော၊ မိန်းမဘက်ကို အလိုမရှိသော သတ္တိသားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ အာဟာရပစ္စယံ၊ အာဟာရ၏ ပြတ်ခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ အန္တောဂဗ္ဘေ၊ တိုက်တွင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေ၏။

ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ ပဏ္ဏောသထ၊ ခေါ်ဂုန်သော။ ဣတိ၊ ဤသို့ခေါ်စေ၍။ သော၊ ထိုသတ္တိသားသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုမာရ၊ သတ္တိသား။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဗလဝသောကော၊ အားကြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩ အာကြီးစွာ စိုးရိမ်ခြင်းဖြစ်သည် မှန်၏။ ဝေရူပါနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ အန္တရာဟေဋ္ဌ၊ ခရီးအကြား၌။ ကာလကတာ၊ သေပြီဟု။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဗလဝသောကော၊ အားကြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘတ္တံ ပိ၊ ထမင်းကိုလည်း။ နစ္ဆာဒေတိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသတ္တိသားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုမာရ၊ သတ္တိသား။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တေ၊ သင်အား။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော တိ၊ ဖြစ်၏ဟု။ ဇာနာသိ ပန၊ သိ၏လော။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကုမာရ၊ သတ္တိသား။ ဗလဝသောကော၊ အားကြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ သောကောဝါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ ဘယံ ဝါ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း။ ကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ ကာမကို။ နိဿာယ ဟိ၊ မှီ၍သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၁။ ။ကုမာရ၊ သား။ ကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ ကြောင့်။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်သောသူအား။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကာမတောတိ**၊ ကာမတော ဟူသည်ကား။ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကြောင့်။ဧတံဒုဝိဓံ-ကာမံ၊ ဤနှစ်ပါးသောကာမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာစသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ **အနိတ္ထိဂန္ဓကုမာရော**၊ အနိတ္ထိဂန္ဓသတ္တိသားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ **အနိတ္ထိဂန္ဓကုမာရဝတ္ထု**၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ဝိယဝဂ္ဂ။ ၆-အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။

(အနိတ္ထိဂန္ဓ သတ္တိသားဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော **အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ** ဆရာသည် "တဏှာယ ဇာယတိတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"**တဏှာယ ဇာယတိ**"တိ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနာ၊ တဏှာယ ဇာယတိ-ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ **အ**ကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကေဒါဝသံ၊ တနေ့သည်။ နဒီတီရံ၊ မြစ်နားသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သောဓေတိကိရ၊ သုတ်သင်သတတ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိ ၊ ဥပနိဿယည်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၍။ သန္ဓိက်၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်သော်လည်း။ သာမိစိကမ္မံ၊ အရိုအသေပြုအပ်သော အမှုကို။ အကတ္မာ၊ မပြုမူ၍။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရေတရုံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာလပိတ္ထာ၊ ခေါ်၍။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိုံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သောဓေမိ၊ သုတ်သင်၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တွေ့ကမေဝ၊ ဤမျှလောက်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ပုနဒိဝသေပိ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌လည်း။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသိတုံ၊ ထွန်ခြင်းငှါ။ အာဂတာသာ၊ လာသော။ တာသာ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိုံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသာမိ၊ ထွန်၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၊သောကြောင့်။ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။ ပနဒိဝသေပိ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ ခေတ္တံ၊လယ်ကို။ဝပါမိ၊ စိုက်ပျိုး၏။ နိဋ္ဌေမိ၊ ရေသွန်း၏။ ရက္ခာမိ၊ စောင့်၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူသော့ကြောင့်။ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ကေ ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ တုံ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သောနေ့ဒိဝသတော၊ သုတ်သင်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သသံ၊ ကောက်သည်။ သစေသမ္ဘဇ္ဈိဿတိ၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်အုံ။ တုယ်ပိ၊ သင်အား။ သံဝိဘာဝံ၊ အဖို့ကို။ ကရိဿာမိ၊ အုံ။ တုယ်၊ သင်အား။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ နခါဒိဿာမိ၊ မစားအုံ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ဝဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တုံ၊ သင်သည်။ မမသဟာယော၊ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ သသံ၊ ကောက်သည်။ သမ္ဘဇ္ဈိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တယ မေ၊ ထိုငါ၏။ သသံ၊ ကောက်သည်။ သမ္ဘဇ္ဈိ၊ ပြည့်စုံ၏။ သ့ဲ၊ နက်ဖြန်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ လာယာ–

ပေယောမိ၊ ရိတ်စေအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လာယနုတ္ထုံ၊ ရိတ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ကတ္တမ္ဘကိစ္စယ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ကိစ္စရှိသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ဝဿိတ္ဝာ၊ ရွာ၍။ သဗ္ဗံ သဿံ၊ အလုံးစုံသော ကောက်ကို။ ဟရိ၊ ဆောင်၏။ ပဝါဟေတ္ဝာ၊ မျှောရ၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ပာစေတ္ဝာ၊ ရွှေချော၍။ ထပိတာ သဒ္ဒိသံ၊ ထားသည်နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ပဌမ ဒိဝသေယေव၊ ရှေးဦးစွာသော နေ့ကပင်လျှင်။ တံ သဿံ၊ ထိုကောက်သည်။ နိ သမ္မဇ္ဇိသတိ၊ မပြည့်စုံလတ္တံ့။ ဣတိ အသ္သာသိ၊ ဤသို့သိတော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သြဒလောကေသောမိတိ၊ ကြည့်အုံ့ဟု။ ဂတော၊ သွား၏။ တုဋ္ဌော ခေတ္တံ၊ အချည်းနှီးသော လယ်မြေကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဥပဟတ္ထပလဝသောဝ ကောမိ၊ ဖြစ်သော အားကြီးသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ဩသဓနဒိဝသသော၊ သုတ်သင်သော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ နံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဣမသ္မိံ သသေ၊ ဤကောက်သည်။ နိပ္ပန္နေ၊ ပြီးပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ တုယ္ဟပိ၊ သင်အား လည်း။ သံဝိဘာဂံ၊ အဖို့ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံ့။ တုယ္ဟံ၊ သင်အား။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ နိ ခါဒိဿာမိ၊ မစားအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတောဝ၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒါနိ၊ ယခု။ တုံ၊ သည်။ မမသဟာယေ၊ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝစ၊ ဆိုမိ ဖူး၏။ သောပိ၊ ထိုကောက်သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ မနောရထော၊ နှလုံးအလိုသည်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ နိ ပါပုဏိ၊ မရောက်။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ အာဟာရူပစ္ဆေဒံ၊ အာဟာရ၏ပြတ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ မဉ္စကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟဒ္ဝါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အာနေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ဣဒါ၊ ဤ အရပ်၌။ နိသီဒါပေထ၊ နေစေကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပရိဇနော၊

အခြင်းအရင်း ပရိသတ်သည်။ တထာ၊ ထိုပုဏ္ဏားဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဂဇ္ဇေ၊ အိမ်တွင်း၌။ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်၏။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပဏ္ဏောသဝ၊ ခေါ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဏောသာ ပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ နေသောပုဏ္ဏားကို။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ အို-အရှင်ဂေါတမ။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ သောဓနု ဒ္ဒိဝသတော၊ သုတ်သင်သောနွေမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ သယော၊ ကောက်သည်။ နိပ္ပန္နော၊ ပြီးပြည့်စုံသည်ရှိသော။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ သံဝိဘာဂံ၊ အဖို့ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုဘုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝစ၊ ဆိုမိဟူး၏။ သော၊ ထို ကောက်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ မနောရထော၊ နှလုံးအလိုသည်။ အနိပ္ပာန္နော၊ မပြီး။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ငါ၏။ သောကော၊စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ငါ့အား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ နစ္ဆာဒေတိ၊ အလိုမရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဟ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တေ၊ သင်၏။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဇာနာသိပန၊ သိ၏ လော၏။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဘောဂေါတမ၊အို-ရှင်ဂေါတမ။ နု ဇာနာမိ၊ မသိပါ။ တံ ပန၊ သင်သည်ကား။ ဇာနာသိ၊သိ၏။ လော။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အာမ၊သြော်-သိသည်မှန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သော။ သောကော၊ ဝါ။ စိုးရိမ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘယံ ဝါ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း။ တဏှာ၊ ခြောက်ခွဲရှဉ့် ဖြစ်သော တဏှာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၁၆။ ။ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တဏှာယ၊ ခြောက်ခွဲရှဉ့် ဖြစ် သော တဏှာကြောင့်။ သောကော။ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာယ၊

ခြောက်ဒွါရ၌ ဖြစ်သော တဏှာကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာယ၊ ခြောက်ဒွါရ၌ ဖြစ်သော တဏှာမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တာယ၊ လွတ်သော သူအား။ သောကော၊ စိုးရိမ်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ **တဏှာ ယာ**တိ၊ တဏှာယ ဟူသည်ကား။ ဆဒ္ဒါရိ-ကာယတဏှာယ၊ ခြောက်ဒွါရ၌ဖြစ်သော တဏှာကြောင့်။ ဧတံ တဏှံ၊ ထို တဏှာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အညတရ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
ဣဝံသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

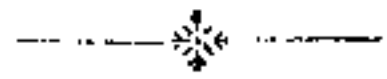

၁၆–ဒိယဝဂ္ဂ။ ၇–ပဠိသတဒါရကဝတ္ထု။

(အညတရပုဏ္ဏားဝတ္ထုဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သူငယ်တို့၏ ဝတ္ထုဟော ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "သီလဒဿနသမ္ပန္နန္တိ" စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

☰ **သီလဒဿနသမ္ပန္နန္တိ** ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သီလဒဿနသမ္ပန္နံ ဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြား၌။ ပဠိသတေ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အသိတိ မဟာထေရေဟိ၊ ရှစ်ကျိပ်ကုန်သော မဟာထေရ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဠိသတဘိက္ခုပရိဝါရော၊

ငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်တော်မူသည် ရှိသော်။ ကေသို့-ဆကဒီဝသေ၊ တစ်ခုသောပွဲလမ်းသဘင်ခံသောနေ့၌။ ပဠဝသတော၊ ငါးရာအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ပူဝပစ္ဆိယော၊ မုန့်တောင်းတို့ကို။ ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ထမ်းစေ၍။ နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ တေပိ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲလေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ ဧကံဘိက္ခုံပိ၊ ရဟန်းတပါးကိုမျှလည်း။ ပူဝံ၊ မုန့်ကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝဒ္ဓိံ သု၊ မဆိုကုန်။ သတ္ထာ၊ မြတ်ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏။ ဂတကာလေ၊ သွားသောကာလ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ခါဒိသ္သထ၊ ဘုဉ်းပေးကြကုန်အံ့လော။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပူဝါ၊ မုန့်တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပူဝပစ္ဆိယော၊ မုန့်တောင်းတို့ကို။ ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ထမ်းစေ၍။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်၍ သွားကုန်သော။ တေဒါရကေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို။ ကိံ ပန ပဿထ၊ မြင်ကြကုန်၏ မဟုတ်လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေရုပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်ယော။ ဒါရကာပိ၊ သူငယ်တို့သည်လည်း။ ကဲသစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းအား။ ပူဝံ၊ မုန့်ကို။ နု ဒေန္တိ၊ မလှူကုန်။ ဣတိအဝေါစုံ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ မံ ဝါ၊ ငါ့ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ တုမှေ ဝါ၊ သင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူဝေဟိ၊ မုန့်တို့ဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ နု နိမန္တယိံသု၊ အကယ်၍ကား မဖိတ်ကုန်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့မဖိတ်ကုန်သော်လည်း။ ပူဝသာမိကော၊ မုန့်ရှင်သည်။ ဘိက္ခုပုစ္ဆတော၊ ရဟန်းတို့နှောက်မှ။ အာဂစ္ဆတိ၊ လိုက်လာ၏။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ခါဒိတ္တာဝ၊ ဘုဉ်းပေးမျိုသာလျှင်။ ဂန္တုံ၊ ကြွသွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စ့။ ဧဒိဒ္ဓါနိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ကေ ပဋိဂ္ဂလေပိ၊ တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ဣဿာဝ၊ ငြူစူ စောင်းမြောင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။

ဒေါသော ဝါ၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ ဣမံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း
သံဃာကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ကေသိံ ရက္ခမူလေ၊ တစ်ခုသောဘသစ်မစ်ရင်းခွဲ။
ဆာယာယ၊ အရိပ်ခွဲ။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။
မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။
အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပန္နသိနေဟာ၊ ဖြစ်သောချစ်
မြတ်နှိုးခြင်း ရှိကုန်လျက်။ ပိတိဝေဂေန၊ ပိတိ အဟုန်ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏသရီရာ၊
ပြည့်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္ဆိယော၊ မုန့်ဟောင်းတို့ကို။
သြတာရေတ္မာ၊ ချ၍။ ထေရံ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်ကို။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိ-
တေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။
ပစ္ဆိဟိ၊ တောင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ ချီ၍။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရံ၊အရှင်
မဟာကဿပ မထေရ်ကို။ ဝဒိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုသူငယ် တို့ကို။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ
မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သေသတ္ထာ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ခေါ်၍။ ရက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း
၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဒေယျမေံ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထု
ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။
သံဝိဘာဂံ၊ ခွဲဝေခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်
တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်း
ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဝတ္တိတ္မာ၊ ပြန်၍။ ထေရေန၊ ရှင်မဟာ ကဿပနှင့်။
သဒ္ဒိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ဒတ္မာ၊ လှူ
၍။ သြလောကိယမာနာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်
သောအရပ်၌။ ဌတ္မာ၊ ရပ်၍။ ပရိဘောဂါဝသေနေ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူခဲ့သော
အဆုံး၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌာ
ယ ဝိံသု၊ ကွဲ၍ကြကုန်၏။ ဒါရကေဟိ၊ သူငယ်တို့သည်။ မုခေါ်ဧလောက နေနှ
မျက်နှာကြီးငယ် ကြည့်သဖြင့်။ ဘိက္ခာ၊ ဆွမ်းဟူသော မုန့်တို့ကို။ ဒိန္နာ၊ လှ

အမ်ိုးကုန်၏။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း။ မဟာထေ-ရေဝါ၊ မထေရ်ကြီးတို့ကို လည်းကောင်း။ ပူဇေဟိ၊ မုန့်တို့ဖြင့်။ အနုဘုဏ္ဍာ၊ မဟန်ကြားမှု၏။ မဟာကဿပဏ္ဍောရံ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်ကို။ ဒီဃော၊ မြင်၍။ ပဏ္ဍိတော၊ မုန့်တောင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂမိံသု၊ လာကုန်၏။ ဣတိဥဒ္ဓရာယံ သု၊ ဤသို့ကဲ့ရှိရှုတ်ချကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမပုတ္တေန၊ သားတော်ဖြစ်သော။ မဟာကဿပေန၊ ရှင်မဟာကဿပနှင့်။ သဒ္ဓိံ သော၊ တူသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း ကို။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပိယော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေစ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ စတုပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တိယေဝ၊ ပြုကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၁၇။ ။ သီလ ဒဿန သမ္ပန္နံ၊ စတုပါရိ သุဒ္ဓိသီလ မဂ်ဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ် အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသသော။ ဓမ္မဋ္ဌံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားဌ်တည် ထဒသာ။ သစ္စဝါဒိနံ၊ သစ္စာဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ကို ဆိုးလ, ရှိထသော။ အတ္တ-နော၊ မိမိ၏ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သိက္ခာတ္တယ ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြုကာဘ်ထသော။ တံ-ပဋိဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဇနော၊ လောကီ လူအပေါင်းသည်။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်း ကို။ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

▣ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သီလ ဒဿန သမ္ပန္နံ**ဟိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုပါရိ-သุဒ္ဓိ သီလေနမ္ပစ၊ လေးပါသော ပရိသุဒ္ဓိသီလနှင့် လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလ သမ္ပယုတ္တေန၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော။ သမ္ပာဒဿနေနစ၊ ကောင်းသောအမြင် နှင့် လည်းကောင်း။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံထသော။ **ဓမ္မ ဋ္ဌံ**ဟိ၊ ဓမ္မဋ္ဌံဟူသည်ကား။ နဝဝိဓ လောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရား၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ဘစ္ဆိကာ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော လောကုတ္တ ရာ တရားရှိထသော။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ **သစ္စဝါဒိနံ**ဟိ၊

သစ္စဝါဒီနံ၊ ဟူသည်ကား။ စတုန္နံ သစ္စာနံ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၏။ ဒသာဠသာ ဟာကာရေဟိ၊ တစ်ဆယ့် ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်။ သစ္ဆိ-ကတတ္တာ၊ မျက်မှောတ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သစ္စညာဏေန၊သစ္စာညာဏ်ဖြင့်။ သစ္စဝါဒီနံ၊ အမှန်ကိုမှဆိုလေ့ရှိထသော။ **အတ္တာနောကမ္မကုဗ္ဗာနန္တိ၊ ကုဗ္ဗာနံ** ဟူသည်ကား။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဂမ္မံနဘ့မ၊ အမှု မည်သည်ကား။ တိသော သိက္ခာ၊ သိက္ခာ သုံးပါတို့သည်း။ တာ၊ ထို သိက္ခာသုံးပါး တို့ကို။ ပူရယမာနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြုထသော။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ **တံ ဇနော** တိ၊ တံ ဇနော ဟူသည်ကား။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လော-ကိယ မဟာဇနော၊ လောကီ လူအများပါင်းသည်။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရော-တိ၊ ပြု၏။ ဒဋ္ဌုကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဝန္ဒိတုကာမော၊ ရှိခိုး ခြားငှာ အလိုရှိသည်။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်။ ပူဇေတုကာမော၊ ပူဇော်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဒါရကာ၊ ထို သူငယ်တို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။

သတ္ထမ့ိ၊ သေ၊။ ပဠသတဒါရကဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၆-ဒိယဝဂ္ဂ။ ၈-ဧကအနာဂါမိဇ္ဈေရဝတ္ထု။

(ပဠသတဒါရကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အနာဂါမိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ဆန္ဒဇာတော တံ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

"**ဆန္ဒဇာတော**"တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဆန္ဒဇာတော-စသောဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သော။ အနာဂါမိဇ္ဈေရံ၊

အနာဂါမ်မထေရ်ကို။ အာရဇ္ဇ၊ ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောကော်မူ၏။ ဟိ၊ခွဲ့ဦး အုံ့။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တံထေရံ၊ ထိုအနာဂါမ်မထေရ်ကို။ သဒ္ဓိဝိဟာ-ရိကာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူသော တပည့်တို့သည်။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ဘန္တေ၊အရှင် ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဝိသေသာဓိဂမော။ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ရခြင်းသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာပိ၊ လူတို့ သည်လည်း။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်သေး၏။ ဟိ၊တကယ်အဟုတ်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တကာလေယေဝ၊ ရောက်သောအခါမှသာလျှင်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိ ံ၊တကွ။ကထေဿာမိ၊ပြောဟောအုံ့။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဟရာယမာနော၊ ရွှက်နှိုးရကား။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသောစကား ကို။ အကထေတ္ဝာ၊မဆိုမူ၍။ ကာလကံ်တော၊ စုတေခြင်းကိုပြုလျက်။ သုဒ္ဓါ-ဝါယ ဒေဝလောကေ၊ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာပြည်၌။ နိမ္မတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုဒေဝါ ၌။ အဿ၊ ထိုအနာဂါမ်မထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူ တပည့်တို့ သည်။ ရောဒိတ္ဝာ၊ ငိုရ၍။ ပရိဒေဝိတ္ဝာ၊ မြည်တမ်းရ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားရ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုးရ၍။ ရောဒန္တာဝ၊ ငိုကုန်လျက်သာလျှင်။ ကေမန္ဒံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ ံသု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ကိ ံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရောဒထ၊ ငိုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မေး တော်မူ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်ဘို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်။ ကာလကံ်တော၊ စုတေခြင်းကို ပြု၏။ ဣတိ အဝေါစုံ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟောဘု၊ ထိုသို့စုတေသည်ပင်ဖြစ်စေ ကာမူ။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်လင့်ကုန်။ သော၊ဤသေခြင်းသည်။ ဓုဝဓမ္မော နှာမ၊ မြဲသောသဘာဝမည်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ အာမဇာနာမ၊ဩ မြဲသော အဖြစ်ကို သိပါကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဝိသေသာဓိဂမံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရခြင်းကို။ ပုစ္ဆိမှာ၊ မေးကုန်ပါသည် ဖြစ်လျက်။ သော၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု

သော စကားကိုမျှ။ အကဲထေတ္တာဝ၊ မဆိုမူ၍သာလျှင်။ကာလဂ်ီတောဘုရားတေ ခြင်းကို ပြုခဲ့၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဣတိ အဝေါစုံ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်လင့်ကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ အနုဘဝါမိဖလံ၊ အနုဘဝါမိဖိုလ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ ကိဟိပိ၊ လူတို့စဉ်လျက်လည်း။ တေ၊ ဤအနုဘဝါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ကုန်သေး၏။ ဣသော၊ တိုသင်တို့ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တဝ၊ ရောက်မှသာလျှင်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကထေဿာမိ၊ ပြောဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟရာယဿ ဣတ္ထော၊ ရှက်နိုးလျက်။ ဘုမ္ဘာကံ၊ ဆဲင်တို့ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို။ အကထေတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ ကာလံကတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓတေခြင်းကိုပြုလျက်။ သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဿာသဝ၊ သက်သာ ရာကို ရကြကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ ကာမာ မသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌။ အပဋိဗဒ္ဓစိတ္တံ၊ မတပ်သောစိတ် ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဂါ ၂၁ဂ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အနက္ခာ ဇော၊ နိုင်ငှာန်၌။ ဆန္ဒဇာတော စ၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိသည်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿာ၊ အောက်မင် အောက်ဖိုလ်စိတ်ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌောစ၊ တွေ့သည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌။ အပဋိဗဒ္ဓ စိတ္တောစ၊ မတပ်သော စိတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ဥဒ္ဓံသော ဇောတိ၊ ဥဒ္ဓံသောတဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော် မူ၏။

ဒေတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဆန္ဒဇာတောတိ၊ ဆန္ဒဇာတော ဟူသည်ကား။ ကတ္တုကာမတာဝသေန၊ ပြုလိုကာမတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဇာတဆန္ဒော၊ ဖြစ်သော အလိုသည်။ ဥဿာဟဟတ္ထော၊ အားထုတ်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အနက္ခာတေတိ၊

အနုက္ခာတေ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ့။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အသုကေန၊ ဤမည်သော သူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ နိလာဒိသု၊ အညိုစသည်တို့တွင်။ ဧ၀ရူပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိ၏။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အ၀ေ့ဇ္ဇတာယ၊ မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုက္ခာတံ နာမ၊ အနုက္ခာတ မည်၏။ **မနသာ ဒုဋ္ဌော သိယာ**တိ၊ သိယာဟူသည်ကား။ ဟေဋ္ဌိမေဟိ၊ အောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ တီဟိ မဂ္ဂဖလ–စိတ္တေဟိ၊ သုံးပါးသောမဂ်ဖိုလ်စိတ်,တို့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌောပုရိ၀ ကာ၊ ပြည့်သည်။ ဘ၀ေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ **အ၀ပဋ္ဌိ၊ ဗန္ဓိ၊ စိတ္တော**တိ၊ စိတ္တော–ဟူသည်ကား။ အနာ၀ဂါမိမဂ္ဂ၀သေန၊ အနာ၀ဂါမိမဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကာ၊ မေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အ၀ပဋ္ဌိ၊ ဗန္ဓိ၊ စိတ္တော၊ တပ်ငြိသောစိတ်မရှိ။ **ဥဒ္ဓံ သောတော**တိ၊ ဥဒ္ဓံသောတော ဟူသည်ကား။ အ၀ိ၊ ဟာ၊ သု၊ အ၀ိဟာ၊ ဘုံတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တ၊ တော၊ ထိုအ၀ိဟာ၊ ဘုံ၌မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဋ္ဌိ၊ သန္ဓိ၀သေန၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်။ အ၊ ကနိ၊ ဋ္ဌံ၊ အ၊ ကနိ၊ ဋ္ဌ၊ ဘုံသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော။ ဧ၀ရူ၊ ပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဥဒ္ဓံ၊ သောတော၊ ဥဒ္ဓံ၊ သောတ ဟု၍။ ၀ုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧ၀ေ၊ သင်တို့၏။ ဥ၊ ပဇ္ဈာ၊ ယော၊ ဥ၊ ပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ တာဒိ–သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ။ ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဘေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ ဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိ၊ ဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကုန်၏။ မဟာ၊ ဇနသ၊ ဟာ၊ ပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာ၊ ဋ္ဌိ၊ ကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မ၊ ဒေသနာ၊ ဓမ္မ၊ ဒေသနာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အ၊ ဌမံ၊ သော။ ကေ၊ အနာ၀ါ၊ မိ၊ ဋ္ဌေ၊ ရ၀ဋ္ဌု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၁၆–ပိယ ဝဂ္ဂ။ ၉–နန္ဒိယ ဝတ္ထု။

(အနာ၀ါ၊ မိ၊ ဋ္ဌေ၊ ရ၀ဋ္ဌု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထပဋ္ဌာန်ကို ပြုပြီး၍ နန္ဒိယ ဝတ္ထု၌ ဟော ရာ ဖြစ် သော ဂါထာ၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသ ဆရာသည် "စိ၊ ရပ္ပ၊ ပါ၊ သိ၊ ဒ္ဓိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

စိရပ္ပ ဝါသီ ဣတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ စိရပ္ပ ဝါသီ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏ ကျောင်းအရပ်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣသိပတန အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟာရဏ္ဍော၊ နေတော်မူစဉ်။ နိန္ဒိယံ၊ နိန္ဒိယသတ္တိသားကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နဿ၊ သဒ္ဓါခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုလဿ၊ အမျိုးသား၏။ နန္ဒိယောနာမ၊ နန္ဒိယ အမည်ရှိသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သဘတ်။ သော၊ ထိုနန္ဒိယသည်။ မာတာ ပိတရံ၊ အမိအဖတို့နှင့်။ အနုရူပါ၊ လျော်စွာ။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံစွာ။ သံဃဿ ဥဒကဝ၊ သံဃာ၏အလုပ်အကျွေးသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနန္ဒိယ၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ဆိုက်သော ကာလ၌။ သံမုခဂေဟတော၊ မျက်နှာစာအိမ်မှ။ ရေဝတိ ံ နာမ၊ ရေဝတီအမည်ရှိသော။ မာတုလဓီတရံ၊ ဦးရီးသမီးကို။ အာနေတုကာမာ၊ ဆောင်လိုကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာ ပန၊ လို ရေဝတီသည်ကား။ အသဒ္ဓါ၊ ရတနာသုံးပါးဌ ကြည်ညိုခြင်း မရှိ။ အဒါနသီလာ၊ ပေးကမ်းလေ့မရှိ။ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယသတ္တိသားသည်။ တံ၊ ထိုရေဝတီကို။ နဂ္ဂစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနန္ဒိယ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ရေဝတိ ံ၊ ရေဝတီကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ ရေဝတီ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဣမသ္မိ ံ ဂေဟေ၊ ဤငါ့တို့အိမ်၌။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ နိသဇ္ဇနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဥပလိမ္ပိတ္ဝာ၊ နံ့သာရည် စသည်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံလျက်။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာယေဟိ၊ ခင်းလော့။ အာမဲ့ရကေ၊ သပိတ်ခြေတို့ကို။ ထပေဟိ၊ ထားလော့။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ဓမ္မကရဏေန၊ ဓမ္မကရိုဏ်ဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေကို။ ပရိသာဝေတ္ဝာ၊ စစ်၍။ ဘုတ္တကာလေ၊ ဆွမ်းစားသောကာလ၌။ ပတ္တာနိ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဓောဝ၊ ဆေးလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အမှုကြီးငယ်ကို ရွက်ဆောင်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ၊ သားသည်။ **အာရုဓိတာ**၊ ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ**အာဟ**၊ ဤသို့ သွန်သင်၏။ သာ၊ ထိုရေဝတီသည်။ တထာ၊ ထိုအဒေါ်ဆို

တိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရေဝတီသည်။ တာတ၊ သား။ သြဝါဒကွမာ၊ ဆုံးမခြင်းငှာခံ့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တသိ၊သားအား။အာရောစေတွာ၊ ကြားလ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ဝန်ခံ၏။ ဒ္ဒိဝသံ၊ နေ့ရက်ကို။ ဝ ဝတ္ထောပေ-တွာ၊ မှတ်သားပိုင်းခြားလ။ အာဝါဟံ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်

ရ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရေဝတီကို။ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ-ပိတရော၊ မိဘတို့ကိုလည်းကောင်း။ သစေ ဥပဋ္ဌဟိဿတိ၊ အကယ်၍ သင်လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဝသိတုံ၊ မြေ့လျော်စွာနေရခြင်းငှာ။ လဘိဿသိ၊ သင်ရလတ္တံ့။ အပ္ပမတ္တာ၊ မခမေ့မလျော့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သာ၊ ထိုရေဝတီသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပါပြီဟု။ ပဋိသုဏိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ သဒ္ဓါဝိယ၊ ကြည်ညိုလေဟန် ကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဘတ္တာရံ၊ လင်ကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တီ၊ လုပ်ကျွေးစဉ်။ ဒေ့ဓ ပုတ္တေ၊ သား နှစ်ယောက် တို့ကို။ ဝိဇာယ၊ ဖွားမြင်၏။ နန္ဒိယဿပိ၊ နန္ဒိယ၏လည်း။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ကာလမကံသု၊ စုတေ ကုန်၏။ ဧဝေ၊ ဤအိမ်၌။ သမ္ပတ္တိယံ၊ အလုံးစုံသော အစုံးရခြင်းသည်။ တဿ ယေဝ၊ ထို ရေဝတီအားသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နန္ဒိယပိ၊ နန္ဒိယ သည်။လည်း မာတာပိတူနံ၊ အမိအဖတို့၏။ ကာလကိရိယတော၊ စုတေခြင်းကို ပြုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မဟာဒါနပတိ၊ မြတ်သော အလှူရှင်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ကပဏဒ္ဓိကာဒီနံပိ၊ အသိုးကျန်သူ ခရီးသွားသူ တို့အားလည်း။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ပါကာတ္တံ၊ ထမင်း ဝတ်ကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊ ထို နန္ဒိယသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရား တရားတော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အာဝါသဒါနေ၊ ကျောင်းဟူ သော အလှူ၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။မဟာ ဝိဟာရေ၊ မြတ်သော သူတို့၏ နေရာဖြစ်သော။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန ဥယျာဉ်၌။ တနည်းကား။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မဟာ

ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတိုက် ကြီး၌။ စတူဟိ ဂဗ္ဘေဟိ၊ တိုက်လေးသွယ် တို့ဖြင့်။ ပဋ္ဌိမဏ္ဍိတံ၊ တန်းဆာ ဆင်အပ်သော။ စတုသာလံ၊ မုခ်ထွက်လေးခု ရှိသော ကျောင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ မဟာပိဋာဒိနိ၊ ညောင်စောင်အင်း ပျဉ် စသည်တို့ကို။ အတ္ထရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ တံ အာဝါသံ၊ ထိုကျောင်းကို။ နိပ္ပါဒေန္တော၊ ပြီးစေလျက်။ ပုဗ္ဗပမုခသာ ဘိက္ခုသံဃသာ၊ ဘုရားအမှူး ရှိသော ရဟန်းသင်္ဃာ အပေါင်းအား။ နိယျာဒေန္တော၊ ဆောင်နှင်းလျက်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒက္ခိ-ဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ပါတေတွာ၊ သွန်းချ၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သတ္ထု ဟတ္ထေ၊ မြတ်စွာဘုရား ရှေလက်တော်၌။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်သည်။ ပတိဋ္ဌာပနေန၊ တည်ခြင်း ကျစေခြင်းနှင့်။ သဒ္ဒိံ ယေဝ၊ တကွ သာလျှင်။ တာဝတိံသ ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ သဗ္ဗဒီသာသု၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာ တို့၌။ ဒ္ဒါဒသယောဇနိကော၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိသော။ ဥဒ္ဒါ၊ အထက်သို့ မတ်မတ်တက်သော အပိုင်းအခြား အားဖြင့်ကား။ ယောဇနသ ကုပ္ပေဓော၊ ယူဇနာတစ်ရာ အစောက် မြင့်သော။ သတ္တရတနမ-ယော၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော။ နာဂရိကဿမ္ပနော၊ နတ်သမီးအပေါင်း ဖြင့် ပြည့်သော။ ဒိဗ္ဗပါသာဒေ၊ နတ်၏ ပြာသာဒ်သည်။ ဥဋ္ဌပေသိ၊ ပေါက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသေ၊ တနေ့သ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဒေသစာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ ဂဿပါသာဒဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်စဉ်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတော၊ လာကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တေ၊ နတ်သားတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အစ္ဆရာဂဏပရိဝုတော၊ နတ်သမီးအပေါင်းဖြင့် ခြံရံလျက်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော။ သောဒိဗ္ဗပါသာဒေ၊ ဤနတ်၏ပြာသာဒ် သည်။ တဿ၊ အဘယ်သူ၏ပြာသာဒ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်အား။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့သည်။ ဝိမာနသာမိကံ၊ ဗိမာန်ရှင်ကို။ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နန္ဒိယေနနာမ၊ နန္ဒိယ အမည်ရှိ သော။ ယေနဂဟပတိပုတ္တေန၊ အကြင် သူကြွယ်သားသည်။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏ကျက်စားအရပ်၌။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။

ကာရေတ္ဝာ၊ ဆောက်၍။ ဒီနွေဘ၊ လူအပ်၏။ တဿတ္ထာယ၊ ထိုနန္ဒိယ၏အကျိုးငှာ။ တေဝိမာနံ၊ ဤပိမာန်သည်။ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ အစ္ဆရာသံဃောပိ၊ နတ်သမီးအပေါင်းသည်လည်း။ နံ၊ ထို ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်မှ။ ဩရောဟိတ္ဝာ၊ ဆင်း၍။ အာဟု၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နန္ဒိယဿ၊ နန္ဒိယသတို့သား၏။ ပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးတို့သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ပါကုန်အံ့ဟူ၍။ ဣဒ၊ ဤပြာသာဒ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံပန၊ ထိုနန္ဒိယကိုကား။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သောကြောင့်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျင်။ ဥက္ကဏ္ဌိတာ၊ ဆန္ဒကျင်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မတ္တိက-ပါတိံ၊ မြေခွက်ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ဂဟဏ်ဝိယ၊ ယူခြင်းကဲ့သို့။ မနုဿသမ္ပတ္တိံ၊ လူစည်းစိမ်ကို။ ဇဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို။ ။(ဝေဒေယျမှာစပ်)။ ။ ဣဒ၊ ဤနတ်ပြည်သို့။ အာဂမနတ္ထာယ၊ လာခြင်းအကျိုးငှာ။ နံ၊ ထိုနန္ဒိယကို။ ဝေဒေယ္ယ၊ အမိန့်ရှိပါလေလော့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ထေ-ရော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ တတော၊ တိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မနုဿ-လောကေ၊ လူ့ပြည်၌။ ဌိတာနံယေဝ၊ တည်ကုန်လျက်လျှင်။ ကတကလျာဏာနံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့၏။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းစိမ်သည်။ နိဗ္ဗတ္တတိနုခေါ၊ ဖြစ်ပါအံ့လော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ဤသို့ မေး၏။ မောဂ္ဂလာန၊မောဂ္ဂလာန်။ ဟေတယာ၊ သင်သည်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နန္ဒိယဿ၊ နန္ဒိယ၏။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ သာမံ၊ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌာနုခေါ၊ မြင်ခဲ့ပြီမဟုတ်လော။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးသနည်း။ ဝေါစ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဣတိအအရှင်ဘုရား။ ဧဝံ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် မှန်ပေ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နံ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်ကို။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ကထေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဟိတပဋိကဋ္ဌိကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြုအံ့။

စိရပ္ပဝုဋ္ဌံ၊ ကြာမြင့်စွာကွေ့ကွင်းခြင်းရှိသော။ ပုတ္တံဝါ၊သားကိုလည်းကောင်း။ ဘာတရံဝါ၊ ညီအစ်ကိုကိုလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပဝါသတောဝါ၊ ကွေ့ကွင်းရာ အရပ်မှလည်း။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ ဌိတောဝ၊ တည်သော၊ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဒေန၊ လျင်စွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ အသုကောနာမ၊ ဤပည်သောသူသည်။ အာဂကောဝ၊ ရောက်လာပြီ။ ဣတိအာရောစေယျ၊ ဤသို့ ကြားရာ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အာသ၊ ထိုသူ၏။ ဥဘတကာ.အဆွေအမျိုးတို့ သည်။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ အလွန်ရွင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဂေန၊လျင်စွာ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ အာဂတောသိ၊လာသည်ဖြစ်၏လော။ တာတာ၊ ဘုစ်သား ချစ်သမီးတို့သည်။ အရောဂါသိ၊ အနာမရှိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗုဒ္ဓတ်ဆက်ခြင်းကိုပြုလျက်။ တံ၊ ထိုကွေ့ကွင်းသောသူကို။ အဘိနန္ဒေယုံ၊ယထာ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူးလျင်။ ဣဓ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ ကတကလျာဏံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော။ ဣမံလောကံ၊ဤလောကကို။ ဧဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂတံ၊သွားသော။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသံဝါ၊ ယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝတာ၊ နတ်ကိုသည်။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ ဒိဗ္ဗပဏ္ဏာကာရံ၊ နတ်၏လက်ဆောင်ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ အဟံပုရတောဝ၊ ငါးဦး၏။ အဟံပုရတောဝ၊ငါးဦး ၏။ ဣတိပစ္စုဂ္ဂန္ဒွာ၊ ဤသို့ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဧဘဘိနန္ဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ဣတိဝတ္ဘာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော တော်မူ၏။

၂၁၉။ ။မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ စိရပ္ပဝါသိ၊ အခါလေးမြင့်စွာ ကွေ့ ကွင်းခြင်းရှိသော။ သောတ္ထိ၊ ရအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာ ခြင်းရှိသော။ ဒူရတော၊ ဝေးစွာသောအရပ်မှ။ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ ဣတိမိတ္တာစ၊ မိမျိုးဖမျိုးဖြစ်ကုန်သောသူ အတူတကွ စားဖွား သောက်ဖွား မြင်ဖွားသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သုဟဒ္ဒာစ၊ နှလုံးအကျမ်းဝင်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂတံ၊ လာခဲ့ သလော။ ဣတိ အာဒီနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဆိုလျက်။ အဘိနန္ဒန္တိယထာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကုန်သကဲ့သို့။

၂၂၀။ ။တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အသ္မာလောကာ၊ ဤလောကမှ။ ပရံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂတံ၊ သွားသော။ ကတပုညံပိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသော သူကိုလည်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ အာဂတံ၊လာသလော။ ဣတိအာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကိုဆိုရ။ ပိယဘာတိဝ၊ ချစ်လှစွာသောအဆွေအမျိုးတို့ကဲ့သို့။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ အာယုဝဏ္ဏ စသော သမ္ပတ္တိကို ပေးသောအားဖြင့် လှမ်းယူကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ **စိရပ္ပဝါသိန္တိ**၊ စိရပ္ပဝါသိ ဟူသည်ကား။ စိရပ္ပဝုဋ္ဌံးကာလအကြာ ကွေကွင်းခြင်းရှိသောသူတည်း။ **ဥရေတာ သေ ဘိ-မာဂတန္တိ**၊ မာဂတံ ဟူသည်ကား။ ဝါဏိဇံဝါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ရာဇပေါရိသံဝါ၊ မင်းအားခစားခြင်းတို့လည်းကောင်း။ကတ္တာ၊ ပြု၍။လဒ္ဓလာဘံ ၊ ရအပ်သော လာဘ်ရှိသော။ နိပ္ပန္နသမ္ပတ္တိ၊ ပြီးပြီးသော စည်းစိမ်ရှိသော။ အနုပဒ္ဒဝေန၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသဖြင့်။ ဒုရဋ္ဌာနတော၊ ဝေးသော အရပ်မှ။ အာဂတံ၊ လာသောသူကို။ **ဥတ္တိမိတ္တာ သုဟဒ္ဒာ စ ဘာတိ**၊ သုဟဒ္ဒါစ ဟူသည်ကား။ ကုလသမ္ဗန္ဓဝသေန၊ အမျိုးအနွယ်စပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ဥတ္တိစ၊မိတ်ဆွေဖမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္ဓိဋ္ဌာဒိဘာဝေန၊ သန္ဓိဋ္ဌစသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ မိတ္တာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သုဟ-ဒယဘာဝ ဝသေန၊ ကောင်းသောနှလုံးရှိသောအဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။သုဟဒ္ဒါစ၊ အကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်၏။**အာဂတန္တိ**၊ အာဂတံ ဟူသည်ကား။ နံ၊ ထိုသူကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။အာဂတံ၊ လာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနမတ္တေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ အဠလိကရဏမတ္တေနေဝ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုကံမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဟိ၊ အိမ်သို့။ သမ္ပတ္တံပန၊ ရောက်လာသောသူကိုကား။ နာနပ္ပကာရုပဏ္ဏာ ကာရောဘိဟရဏ္ဍ ဝသေန၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော အလွန်မွန်မြတ်သော လက်ဆောင်ကို ရွေ့ခွဲထားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။အဘိ-နန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ **တ ဌေ ဝ ါ**တိ၊ တထေဝ ဟူသည်ကား။ တေနေ-ဝကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်လျှင်။ ကတပုညပုဂ္ဂလံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဤမသ္မာလောကော၊ ဤလောကမှ။ ပရံလောကံ၊ တမလွန် ဘဝသို့။ ဂတံ၊ ရောက်သောသူကို။ ဒိဋ္ဌံအာယုဝဏ္ဏသုခယသအဓိပ္ပတေယျံ၊

နတ်ဦးဖြစ်သော အသက်ရှည်ခြင်း,အဆင်းလှခြင်း,ချမ်းသာကြီးခြင်း,အခြံအရံများခြင်း,အစိုးရခြင်းတို့လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သဒ္ဒါ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗမ်,နတ်ဦးဖြစ်သော ရူပ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဣမံ-ဒသဂိမံ၊ ဤဆယ်ပါး အပြားရှိသော။ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။**အာဒါယ**၊ ယူ၍။ မာတာပိတုဋ္ဌာနေ၊ မိဖအရာ၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော။အာဘိနန္ဒန္တာနံ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်း ရှိကုန်သော။ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တိ၊ လှမ်းယူကုန်၏။ **ပိယဘာတိ ဝါ**တိ၊ ဝါဟူသည်ကား။ ဣဒလောဒကေ၊ ဤလောကင်္ဘာ။ အာဂတံ၊ လာသော။ ပိယဘာဝကံ၊ ချစ်စွာသောဆွေမျိုးကို။ သေသ-ဘာတကာ၊ ကြွင်းသော ဘေမျိုးတို့သည်။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တိ ဝိယ၊ လှမ်းယူကုန်သကဲ့သို့။ ဣတိ အဂ္ဂေါ၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဣတိပရိ သပဘပနံ၊ တဆယ်ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သော ပိယဝဂ်၌ ကိုးခုမြောက်သော နန္ဒိယဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမံ၊ သော။ နန္ဒိယဝတ္ထု၊ သည်။ ဣတိသပတ္တံ၊ ပြီးပြီ။
ပိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီး။

သောဠသမော၊ သော။ ဝဒဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။

၁၇-နကောဓဝဂ္ဂ။ ၁-ရောဟိနီခတ္တိယကညာဝတ္ထု။

(ကိုးဝတ္ထုကိုဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော တဆယ့်ခြောက်ခုမြောက်မြစ်သော် ပိယဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာအားပါင်း၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ရှင်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော တဆယ့်ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောကောဓဝဂ်၌ ဟောရာဂါထာအပေါင်း၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ပုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "ကောဓ-ဇဟော" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ကောဓံ ဇဟ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ကောဓံဇဟေ-အစရှိသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓာ ရာမေ၊ နိဂြောဓာ ရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ရောဟိနိံ၊ ရောဟနီ အမည်ရှိ သော။ ခတ္တိယ ကညံ၊ မင်းသမီးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တခုသောအခါ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ပဠုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိဂုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကပိလဝတ္ထုံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ အဂမာသိ ကိရ၊ ကြွသွားသတဝ်။ အထ၊ တိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ၏။ ညတကာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ ထေရော၊ မထေရ်အနုရုဒ္ဓါသည်။ အာဂတောတိ၊ လာ၏ဟု။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံဖြစ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ရောဟိနိံ နာမ၊ရောဟိနီအမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါ၏။ ဘဂိနိံ၊ နှမကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ထားရ၍။ အာဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ဉာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ ရောဟိနိ၊ ရောဟိနီသည်။ အဟံ၊ အဘယ်အရပ်မှရှိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤကျောင်းသို့။နာဂတာ၊ မလာသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာယ၊ ထို ရောဟိနီ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဆဝိရောဂေါ၊ နှုနာသည်။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ ၏ဟု။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်သဖြင့်။ နာဂတာ၊ မလိုက်လာပါ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သော ထေရော၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ နံ၊ ထိုရောဟနီကို။ ပဏ္ဏောသယ၊ ခေါ်ချေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဏောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေသည် ရှိသော်။ ပဌကဠုကံ၊ သင်တိုင်း ပုဆိုးကို။ ပဋိမုဉ္စိတ္ဝာ၊ စွပ်ဝတ်၍။ အာဂတံ၊ လာသော ရောဟိနီကို။ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရောဟိနိ၊ရောဟိနီ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နာဂတာသိ၊ ငါ့အထံသို့ သင်မလာဘိသနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဆ ဝိရောဂေါ၊ နှုနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်၍။ နာဂနာ၊ မရောက်လာသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကာတုံ၊

ပြုခြင်းငှာ။ နေ ဝန္ဒတိ ကိုယ်ပန်၊ မအာပ်လေသလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်ကရောမိ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကိုပြုပါရအုံ့နည်း။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာသန သာလံ၊ နေရာ၊ရေပ်ကို။ ကာရေဟိ၊ ဆောက်စေလော့။ ဣဟ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍ ဆောက်ရပါအုံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တေ၊ သင်အား။ ပသာဒေန ဘဏ္ဍိကံ၊ ယင်သော ပတီး, လက်ကောက်, ဒါလိ, ဘယက်စသော ဘဏ္ဍာသည်။ နတ္ထိကိုယ်၊ မရှိသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကိုယ်ပူလံ၊ဒေါ့ဖိုးမည်မျှယိုက်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒသသဟဿမူလံ၊ တစေတာင်းသော ဒေါ့ဖိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ထိုက်သည်ဖြင့်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဧတေနဟိ၊ ဂိုဏ်ကိုဆိုလျှောက်ကား။ တံ၊ ထိုတန်းဆောကို။ ပဋိပါဋေတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ အာသန သာလံ၊ ဆွမ်းစား စရပ်ကို။ ကာရေဟိ၊ ဆောက်စေလော့။ ဣဟ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ့အား။ ကော၊ အဘယ်အကျိုးရှိသော သူသည်။ ကရိဿတိ၊ ဆောက်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ဣဟ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါသည်။ သပိပေါ၊ အနိုဗ္ဗ။ ဂိုတညာဘဝေ၊ တည်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့ကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ တုမှဝကံ၊ သင်တို့၏။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။ ကိုယ်ကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ စောင်ခြင်းကို ပြု၍။ ဧမ္မနုဂ္ဂဟာ ဖြင့်ချီးမြှင့်ပါအုံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အဟံပိ စေ၊ ငါသည်လည်း။ ဘဝိဿာမိ၊ ဓမ္မအားဖြင့် စောင်မခြင်းကို ဖြစ်စေအုံ့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဘေတိဿ၊ ထိုစရပ်၏။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေ၊ အဆောက်အဦတို့ကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တေ၊ တို့ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံလျက်။ အာဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်သည်။ အာသန သာလံ၊ နေရာကျောင်းကို။ သံဝိဒဟန္တော၊ စီရင်သည်ရှိသော်။ ရောဟိနိံ၊ ရောဟိနိကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒ္ဝိဘူမိကံ၊ ဘုံနှစ်ဆင့်

ရှိသော။ အာသနသာလံ၊ လည်ပေါ်စရပ်ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ဆောက်စေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပဒရာနံ၊ ပျဉ်တို့၏။ ဒိန္နကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ခင်းသည်မှစ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ သမ္မဇ္ဇိတ္ဝာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ အာသနဿ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေဟိ၊ ခင်းလေလော့။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ပါနီယဿ၊ သောက်ရေအိုးတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပေဟိ၊ တည်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုရောဟိနီသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပသာဒ္ဓနဘဏ္ဍိကံ၊ ဆင်သောတန်းဆာကို။ ဝိယောဇေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဒ္ဝိဘူမိက အာသန သာလံ၊ ဘုံနှစ်ဆင့်ရှိသော လည်ပေါ် စရပ်ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ဆောက်၍။ ဥပရိ၊အထက်၌။ ပဒရဒိန္နကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ပျဉ်ကို ခင်းသည်မှစ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ သမ္မဇ္ဇနိယာဒိနိ၊ တံမြက်လှည်းခြင်း စသည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ဘည်။ နိသီဒန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရောဟိနီ၏။ အာသန သာလံ၊ နေရာဖြစ်သော လည်ပေါ်စရပ်ကို။ သမ္မဇ္ဇန္တိယာဝ တံမြက်လှည်းစဉ်သာလျှင်။ ဆဝိရောဂေါ၊ နှုန်းသည်။ မိလာယိ၊ ညှိုး၏။ အာသနသာလာယ၊ ဆွမ်းစားစရပ်သည်။ နိဒ္ဒိတာယ၊ ပြိုးပြိုးသည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗပမုခဿ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ရဟန်း သံဃာအား။ နိမန္တေတ္ဝာ၊ ဖိတ်၍။ အာသနသာလံ၊ နေရာစရပ်ကို။ ပူဇေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအပူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ရဟန်းသင်္ဃာအား။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော်။ တေ ဒါနံ၊ ဤအလှူသည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ အလှူနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဂိနိယာ၊ နှမဖြစ်သော။ ရောဟိနိယာ၊ ရောဟိနီ၏ အလှူဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဣဘိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာ ပန၊ ထိုရောဟိနီသည်ကား။ ကတံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဟေ၊ အိမ်၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နံ၊ ထိုရောဟိနီကို။ ပဏ္ဍော-သထ၊ ခေါ်ခေါ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုရောဟိနီသည်။ အာဂန္တ္ဝါ၊ လာခြင်းငှါ။ နှ ဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရောဟိနီ

ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနိစ္စမာနုပိ၊ လာခြင်းငှါ အလိုမရှိသော် လည်း။ ပက္ကောသာပေသိ ယေဝ၊ ဒေါ စေသည်သာလျှင်တည်း။ အာဂန္ဓာစ-ပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော ရောဟိနီကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရောဟိနိ၊ ရောဟိနီ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နာဂမိတ္ထ၊ ငါ ဘုရားရှိရာသို့ မလာတိသနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ခွံ။ ဆဝိရောဂေါ၊ နှုန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိခဲ့၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ လဇ္ဇာယမာနာ၊ ရှက်နိုး၍။ နာဂတာ၊ မလာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကိं၊ အဘယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သေ၊ ဤနှုန်းသည်။ ဥပ္ပန္နော တိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဇာနာသိ ပန၊ သိပါ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့နှားတော်လျှောက်၏။ တဝ၊ သင်၏။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧသော၊ ဤနှုန်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိं ပန၊ အဘယ်မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုမိသနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တင်လျှောက်မူကား။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ ဣတိ-အဝေါစ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုရောဟိနီအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဘရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ ရဏညဝါ၊ မင်း၏။ ဧကိဿာ နာဋ ကိတ္ထိယာ၊ တယောက်သော ကခေါ်သည်မအား။ အာဿာ ဌံ၊ ရန်ပြိုးကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့လျက်။ အဿာ၊ ထိုကခေါ်သည်မအား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသာမိ၊ ဖြစ်စေအုံ။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ မဟာကစ္ဆပ္ပဟလာနိ၊ မျှားစွာသော ယားယံစေတတ်သော ယင်းရိုးသီးတို့ကို။ ''ကြီးစွာသောထင်းအောင်းသီးတို့ကိုလည်းဟူ။ ခွေးလေးသီးတို့ကိုလည်းဟူ''။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ တံ နာဋ-ကိတ္ထိ၊ ထိုကခေါ်သည်မကို။ အတ္တနော၊ ၏။ ကန္ဒကံ၊ သို့။ ပက္ကောသာပေတ္ဝာ၊ ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သာ၊ ထိုကခေါ်သည်မသည်။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဧवं၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အဿာ၊ ထိုကခေါ်သည်မ၏။ သယနေစေव၊

အိပ်ရာ၌လည်းကောင်း။ ပါဝါရကောဇဝါဒီနည်း၊ အပေါ်လွှမ်းအခင်းကော် ဇော စသည်တို့၏လည်းကောင်း။ အန္တရေသု၊ တို့၌။ ကစ္ဆုစုဏ္ဏာနိ၊ ခွေးလေး သီးအမှုန့်တို့ကို။ ထပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ ကေဠိ ပြက်ရယ်ကို။ ကုရုမာနာ-ဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့။ တဿာ၊ ထိုကခြေသည်မ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ သြကိရိ၊ သွန်း၏။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ တဿာ၊ ထိုကခြေသည်မ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ဥက္ကုပက္ကံ၊ ဖူးရရှိ၊ ကဏ္ဍုကဏ္ဍဇာဟံ၊ အပိမ့်ပိမ့်ပေါက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုကခြေယည်မသည်။ ကဏ္ဍပန္တိ၊ ယားလှခဲ့ပြီဟူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားမ်။ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ တတြာပိ၊ ထိုအရပ်၌ လည်း။ အဿာ၊ ထိုကခြေသည်မအား။ကစ္ဆုစုဏ္ဏဟိ၊ ခွေးဝယ်သီးမှုန့်တို့ဖြင့်။ ခါဒိ ဃမာနာဝိယ၊ ခဲသကဲ့သို့။ ခရမာနာ၊ ကျင်နာစွာသော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးကား။ ရောဟိနီ၊ ရောဟိနီသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ (ယခုအဌကထာပါဠိ၌။ တံခဏညေဝ ၊ အ-ဟောသိ အဆုံးရှိသော ပါဠိတို့သည် မပါပဲရှိနေသည်။ ပါခြင်းသာလျှင် သင့်မြတ်၏)။ ။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံအတီတံ၊ ဤလွန်လေ ပြီးသော အခြားကြာင်းကို။ အာဟရိတ္မာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ရောဟိနီ၊ ရောဟိနီ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ မကောင်း မှုကံကား။တေဇ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ်။ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ကောဓောဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ဣဿာဝါ၊ ငြူစူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နယုဇ္ဈရှုပေါ်ဝေ၊ မသင့်သောသဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ဣတိဝတ္မာ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၂၁။ ။ရောဟိနီ၊ နီ။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ မာနံ၊ ကိုပါးအပြားရှိ၊သော မာန်ကိုလည်း။ ဝိပ္ပဇဟေယျ၊ ပယ်စွန့်ရာ၏။ သဗ္ဗံသံ-ယောဇနံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို။ အဘိဘုယ္ယမေယျ၊ လွန်ရာ၏။ နာမရှု-ပသ္မိံ၊ နာမ်ရုပ်၌။ အသဇ္ဇမာနံ၊ ငါ၏နာမ်ရုပ်ဟူ၍ တပ်ငြိခြင်းမရှိသော။ အကိဉ္စနံ၊ ရာဂစသောနေကြာင့်ကြခြင်း ပလိဗောဓမရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ နာနုပတန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ကောဓန္တိ**၊ ကောဓံ ဟူသည်ကား။ သမ္ဘကာရံ၊ အလုံးစုံသော အပြားရှိသော။ ကောဓံပိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နဝဝိဓံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ မာနံပိ၊ မာန်ကိုလည်းကောင်း။ **ဇဟယ္ယ**၊ စွန့်ရာ၏။ **သံယောဇနန္တိ**၊ သံယောဇနံ ဟူသည်ကား။ ကာမရာဂသံယောဇနာဒိကံ၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ်စသော။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ သဗ္ဗသံယောဇနံပိ၊ အလုံးစုံသော သံသောဇဉ်ကိုလည်း။ **အတိက္ကမေယ္ယ**၊ လွန်ရာ၏။ **အသဇ္ဇမာနန္တိ**၊ ဟူသည်ကား။ အလဂ္ဂမာနံ၊ တပ်ခြင်းမရှိသော။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မမရူပံ၊ ငါ၏ရူပ်၊ မမဝေဒနာ၊ ငါ၏ဝေဒနာ။ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့စသော နည်းဖြင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ သိမ်းဆည်းကုန်၏။ ကသ္မိံ စ၊ ထိုနာမ်ရူပ် ဝေဒနာသည်လည်း။ ဘိဇ္ဇမာနေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဟညတိ၊ ပင်ပန်း၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နာမရူပသ္မိံ၊ နာမ်ရူပ်၌။ သဇ္ဇတိနာမ၊ ကပ်ငြိသည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဂဏှန္တော၊ မယူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ နသဇ္ဇတိနာမ၊ မတပ်ငြိသည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အသဇ္ဇမာနံ၊ တပ်ငြိခြင်းမရှိသော။ ရာဂါဒီနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အကိဉ္စနံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒုက္ခံနာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မည်သည်။ နာနုပန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာသာသနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ရောဟိနီပိ၊ ရောဟိနီသည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုရောဟိနီ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သာ၊ ထိုရောဟိနီသည်။ တတောစုတာ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ စုတေသည်ရှိသော်။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ စတုန္နံဒေဝပုတ္တာနံ၊ နတ်သား လေးယောက်တို့၏။ သိမန္တရေ၊ အပိုင်းအခြား အတွင်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ဖွယ်ရှိလျက်။ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ အဆင်း၏ တင့်တယ်ခြင်း အထူးသို့ရောက်သည်။ **အဟောသိ**၊ ဖြစ်၏။

စတ္တာရောပိဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားလေးယောက်တို့သည်လည်း။ နံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ ဒီသွာ၊ မြင်၍။ ဥန္ဒပ္ပသိုနေဟာ၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြင့်၍။ မမသီမာယ၊ ငါ့အပိုင်းအခြား၏။ အန္ဓော၊ အတွင်း၌။ နိဗ္ဗတ္တာ ဖြင့်၏။ ဣဘိဝဒန္တာ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လျက်။ သက္ကဿဒေဝရညော၊ သိကြားနတ်မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒေဝ၊ သိကြားမင်း။ ဣမံ၊ ဤနတ်သမီးကို။ နိဿယ၊ မှီ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ အဒ္ဓေ၊ တရားတော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုတရားကို။ နိစ္ဆထ၊ ဆုံးဖြတ်တော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ သြလောကေတ္တာဝ၊ ကြည့်၍သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နသိနေဟော၊ ဖြစ်သောချစ်ခြင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝါသင် တို့အား။ ဣမာယ၊ ဤနတ်သမီးကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မြင်သောကာလမှစ၍။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ နတ်သား တယောက်သည်။ တာဝ၊ စွာ။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥပ္ပန္နစိတ္တံ၊ ဖြစ်သော စိတ်သည်။ သံဂါမေ၊ စစ်မြေအရပ်၌။ ဘေရိ ဝိယ၊ စည်ကဲ့သို့။ သန္ဓိသိဒ္ဓိတုံ၊ နှစ်ချိန်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣဟ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော နတ်သားသည်။ မမ စိတ္တံ၊ အကျွန်ုပ်စိတ်သည်။ ပဗ္ဗတနဒီဝိယ၊ တောင်ထက်မှ အဟုန်ပြင်းစွာဆင်းသော မြစ်ရေကဲ့သို့။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ ပဝတ္တတိ၊ ယဝ၊ ယိုစီးခြင်းသည်သာလျှင်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော နတ်သားသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣမိဿ၊ ဤနတ်သမီးကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မြင်သောအခါမှစ၍။ ကတ္တာ ဌဿ၊ ပုဇွန်၏။ အင်္ဂါနိ ဝိယ၊ မျက်စိတို့ကဲ့သို့။ နိက္ခမိ ဿု၊ ထွက်ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်ဖြစ်သော နတ်သားသည်။ မမစိတ္တံ၊ အကျွန်ုပ်စိတ်သည်။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ ဥဿာပိတဓဇော ဝိယ၊ စိုက်အပ်သော တံခွန်ကဲ့သို့။ နိစ္စလံ၊ မတုန်မလှုပ်။ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣဟ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နေ၊ ထိုနတ်သားတို့ကို။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာတ၊ အချင်းနတ်သားတို့။

တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ ပသယ္ဟရူပါနိ၊ သည်းမခံချိသော သဘောရှိကုန်၏။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ဣမံ၊ ဤနတ်သမီးကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ဧဝိဿဝါမိ၊ အသက်ရှင်အံ့။ အလဘန္တဿ၊ မရခဲချေသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝပုတ္တာ၊နတ်သားတို့သည်။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်တို့၏။မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသင့်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ သက္ကသ၊ သိကြားမင်းအား။ ဝိဿဇ္ဇေတ္မာ၊ စွန့်၍။ ပဏ္ဏမိ သု၊ ဖဲကုန်၏။ သာ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းသည်။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။ မနာပါ၊ နှစ်လိုဖွယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အသုကကိဠိနာမ၊ ဤမည်သော ကစားခြင်းလို။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့နတ်သမီးက ဆိုသည်ရှိသော်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုနတ်သမီး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ပဋိက္ခိပိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။

ပဌမံ၊ သော။ ရောဟိနိခဏ္ဍိယကသာဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇–ကောဝေဝဏ္ဏ။ ၂–အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု။

(ရောဟိနိဝတ္ထုခ္ခဏ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထုခ္ခဏ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသးဆရာသည် ''ယော ဧဝ ဥပ္ပတိတံ'' စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

''ယော ဧဝ ဥပ္ပတိတ'' ဟူ၏ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ ယော ဧဝ ဥပ္ပတိတံ– စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စေတိယေ၊ လူတို့ဟူ၏ဘုရားဖြစ်သော။ အဂ္ဂါဠဝေ၊ အဂ္ဂါဠဝမည်သော ဘီလူးသိမ်းဆည်းရာ အရပ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဣဏေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထို

စကား သင့်စ္ဆ။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စ္စာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃ၊ရဟန်းသံဃာ အား။ သေနာသနေ၊ ကျောင်းကို။ အနုညာတေ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိအာဒီဟိ၊ သင်္ဘေး စသော သူတို့သည်။ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့ကို။ ကရိယမာနေသု၊ ဆောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကော အာဠဝိကော ဘိက္ခု၊အာဠဝီတိုင်းသား ရဟန်းတပါးသည်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ ကရောန္တော၊ ဆောက်လိုသောကြောင့်။ ဧကံ မနုဿပရိက္ခံ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော သစ်တပင်ကို။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ ဆိန္ဒိတုံ၊ဖြတ်ခြင်းငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ တတ္ထ ဟန်၊ ထိုသစ်ပင်၌ကား။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ ကော ဟရုဏ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးတယောက်သည်။ တရုဏပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို။ အင်္ကေန၊ ခါးစောင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ချီ၍။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သာမိ၊ သခင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို။ မာဆိန္ဒိ၊ မဖြတ်ပါလင့်။ ပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ပိုက်၍။ အနာဝါသာ၊ နေရာမရှိပဲ။ ဝိစရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ နု သက္ခိဿာမိ၊ တပည့်တော်မ မတတ်နိုင်ပါ။ ဣတိယာစိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အယံ၊ ဤသစ်ပင်ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ဣဒါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ နု လဘိဿာမိ၊ မရ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ တဿ၊ ထို နတ်သမီး၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အနာဒိယိတ္တာ၊ နားမထောင်သည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣမံပိ ဒါရကံ၊ ဤ နတ်သားငယ်ကိုလည်း။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ သြရမိဿတိ၊ ကြဉ်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤဆို့နှလုံးသွင်း၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ရက္ခသာခါယ၊ သစ်ခွ အကြား၌။ ဌပေသိ၊ထား၏။ သောပိ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ဥက္ခိပိတံ ပရသုံ၊ မိုးအပ်သော ပုဆိန်ကို။ ဃန္ဓာရေတုံ၊ တည်တန့်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ဒါရကဿ၊ နတ်သူငယ်၏။ ဗာဟုံ၊ လက်ရုံးကို။ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်မိ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သမီးသည်။ ဥပ္ပန္နာဗလဝကောဓော၊ အားကြီး စွာသော အမျက်ရှိခြင်းကြောင့်။ ပဟာရိတ္တာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။မာရေဿာမိ၊ သတ်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘောဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မြှောက်၍။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧဝံ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤ ရဟန်းသည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤ ရဟန်းကို။

သစေ မာဇေရဿာမိ၊ အကယ်၍ သတ်အုံ့။ နိရယဂါမိနီ၊ ငရဲလားခြင်းရှိသည်။ ဘာပိသာမိ၊ ဖြစ်ရအုံ့။ သေသဒေဝတာပိ၊ ကြွင်းသော နတ် တို့သည်လည်း။ အဇ္ဇတဂ္ဂေနာ၊ မိမိ၏။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ ဆိန္ဒန္တေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အသုကဒေဝတာယ၊ ဤ မည်သော နတ်သမီး သည်။ ဧဝံ နာမ ဘိက္ခူ၊ ဤသို့သော ရဟန်းကို။ မာရိတောဘိ၊ သတ်၏ဟူ မံ၊ ငါ့ကို။ ပမာဏံ ကတ္တာ၊ ပမာဏ ပြု၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ မာရေ-ဿန္တိ၊ သတ်ကုန်လတ္တံ့။ အယဉ္စဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။သဿာမိဇကာ၊ အရှင်ရှိ၏။ သာမိကဿေဝ၊ အရှင်ဖြစ်သော ဘုရားအား သာလျှင်။ နံ၊ ထို ရ ဟန်းကို။ ကဇထဿာမိ၊ လျှောက်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥက္ခိတ္တဟတ္ထော၊ မြှောက် သော လက်တို့ကို။ အဝနေတ္တာ၊ ပယ်၍။ ရောဒမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။သတ္ထု ဟန္ဒိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အလံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုးလျက် ဧက-မန္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ နံ၊ ထိုနတ် သမီးကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ ကိं၊ အဘယ် ကြောင့် ငိုလျက် ရပ်သနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။သာ၊ထိုနတ် သမီးသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။သာဝကေန၊ ဟပည့် ရဟန်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဣမံ နာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ အဟံပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ နံ၊ ထို ရဟန်းကို။ မာရေတု-ကာမာ၊ သတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော ဒေကြောင်းကို။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ အမာရေတ္တာဝ၊ မသတ် မူ၍ သာလျှင်။ ဣဒ၊ ဤဘုရားရှိရာ အရပ်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်လာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဃဋ္ဋံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ် အားဖြင့်။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသို့ လျှောက်ချက်စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဒေဝေတ၊ နတ်သမီး။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ တေ၊ သင်နတ်သမီး၏။ ကတံ၊ ပြုအပ် သော အမှုဟုတည်။ သာဓု၊ ကောင်းလှပေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥဂ္ဂတကောပံ၊ထွက် ပြီးသော အမျက်ကို။ ဘန္ဒံရတ်ံ၊ တုန်လှုပ်သော ရထားကို။ နိဂ္ဂယှ မာနာယ၊ နှိပ်နင်းခြင်းဖြင့်။ သန္ဓံဝိယ၊ ငြိမ်းခြင်း ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့် တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၂၂။ ။ဒေဝဘေ၊ နတ်သမီး။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စင်။ ဥပ္ပတိတံ၊ ဖြစ်ဇသော။ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို။ ဘန္တံ၊ တုန်လှုပ်သော။ ရထံ၊ ရထားကို။ ဝါရယေ ဣဝ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဝါရယေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သာရထိ ၊ရထားထိန်းနှင့် တူ၏ ဟူ၍။ ပြုမိ၊ ဟောဏ်။ ဣတရော၊ အမျက်ဒေါသကို မြစ်နိုင်သော သူမှ တပါးသော။ ဇနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ ရဿိဂါဟော၊ ရထားကြိုးကို ကိုင်ဆွဲသော သူနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **ဥပ္ပတိတ** နွဲ့၊ တံ· ဟူသည်ကား။ ဥပ္ပန်း ဖြစ်ပြီးသော။ **ရထံဘန္တံ ဝါ** တိ၊ သန္တံဝါဟူသည်ကား။ ယထာနာမ၊ဥပမာမည်သည်ကား။ ဆေကောသာရထိ၊ လိမ္မာသော ရထားထိန်းဟည်း။ အာဝိဇဝဂ၁ နှ၊ အာလွန်လျင်စွာ။ ဓာဝန္တံရထံ၊ ပြေးသွားသော ရထားကို။ နိဂ္ဂဏှိတ္ဝာ၊ နှိပ်၍။ ယထာဌိတံ၊ အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်၌။ ဌပေယိ ယထာ၊ ထားသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤ အဘူ။ သောပုဂ္ဂလော၊ လို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ ကောဓံ၊ ဖြစ်သော အမျက်ကို။ ဝါရယေ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ နိဂ္ဂဏှိတုံ၊ နှိပ်နှင်း ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ တမဟန္တိ၊ တမဟံ ဟူသည်ကား။ ဟံ၊ ထို ဖြစ်ယာသော အမျက်ဒေါသကို ဖျောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ဝေသော သူကို။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းနှင့် တူ၏ ဟူ၍။ ပြုမိ၊ ဆိုဏ်း။ ဣတရော ဇနော တိ၊ ဇနော ဟူသည်ကား။ ဣတရော ပန၊ ဤ မှတပါးသော။ ရာဇဥပဇ္ဈာဒီနံ၊ ပင်းအိမ်ရှေ့မင်းစသော သူတို့၏။ ရထသာရထိဇနော၊ ရထားထိန်း ဖြစ်သောသူသည်။ ရဿိဂါဟောနာမ၊ ကြိုးကိုင်နှင့်တူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတ္တမသာရထိ၊ မြတ်သော ရထားထိန်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-

(၅) အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သာဒေဝတာ၊ ထို နတ်သမီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သပ္ပဏ္ဏ ပရိသာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒေဝတာပန၊ နတ်သမီးသည်ကား။ သောတာပန္နာဟုတ္တာပိ၊ သောတာပန်ဖြစ်၍လည်း။ ရောဒမာနာ၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့် အငိုမစဲသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သည်။ နဋ္ဌံ၊ ပျက်စီးခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ကိံ ကရိဿာမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ အလံ၊ မစိုးရိမ် မကြောင့်ကြလင့်။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤ။ ဇေတဝနေ ဂန္ဓကုဋိသမီပေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ဂန္ဓကုဋိ၏အနီး၌။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သော သောနေ့၌။ စုတဒေဝတံ၊ စုတေပြီးသော နတ်ရှိသော။ ကေရုက္ခံ၊ သစ်တပင်ကို။ အပဒိသန္တော၊ ညွှန်ပြလျက်။ အမုကသ္မိံ ဩကာသေ၊ ဤအမည်ရှိသော အရပ်၌။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ ဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်သို့။ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်သို့။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ ဣမိဿာ၊ ဤနတ်သမီးအား။ ဗုဒ္ဓဒတ္တိယံ၊ ဘုရားသခင်ပေးအပ်သော။ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မဟောသဓဒေဝတာပိ၊ တန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့သည်လည်း။ အာဂန္တ္မာ၊ လာ၍။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ စာလေတုံ၊ လှုပ်စေခြင်းငှာ။ နာသက္ခိ သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ အတ္တုပ္ပတ္တိံ ကတ္တာ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း ရှိသည်ကိုပြု၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဘူတဂါမ သိက္ခာပဒံ၊ ဘူတဂါမ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အညတရ ဘိက္ခု ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။]

၁၇-ကောခ်ဝဂ္ဂ။ ၃-ဥတ္တရာဥပါသိကာဝတ္ထု။

(အညတရ ဘိက္ခုဝတ္ထုဌာန် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဥတ္တရာဥပါသိကာဝတ္ထုဌာန် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "အကောဓေန ဇိနေ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အကောဓေန ဇိနေကောဓံ နှိုက်ကုမ်ဓမ္မဒေသနာ၊ အကောဓေန ဇိနေ ကောခံ-စသော ဂျိတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကတာဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းဘဉ်းပေးသော ကိစ္စကို ပြုပြီးသော်။ ဥတ္တရံ-ဥတ္တရာအမည်ရှိသော။ ဥပါသိကံ၊ ဒါယိကာမကို။ အာဂမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်သော စကားတည်း။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမနမည်သော သဒ္ဓေးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုဏ္ဏောနာမ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ သူ ဆင်းရဲသည်။ ဘတိံ ကတ္တာ၊ အခယူ၍။ ဇီဝတိကိရ၊ အသက်မွေးသတတ်။ တဿ၊ ကိုပုဏ္ဏ၏။ ဘရိယာစ၊ မယားသည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာနာမ၊ ဥတ္တရာ အမည်ရှိသော။ ဓီတာစ၊ သမီးသည်လည်းကောင်း။ ဣတိဒ္ဓေယေဝ၊ ဤနှစ်ယောက်သူတို့သည်သာလျှင်။ ဂေဟမာနုဿိကာနိ၊ အမြဲအိမ်ခွင်နေ လူတို့တည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို။ ကီဠိတဗ္ဗန္တိ၊ ကစားအပ်၏ဟူ၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဃောသနံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သုမနသေဋ္ဌိ၊ သုမနသဒ္ဓေးသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ အာဂတံ၊ လာသော။ ပုဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပရိဇနော၊ ကျေးကျွန်အပေါင်းသည်။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခသဘင်ကို။ ကီဠိတုကာမော၊ ကစားလို၏။ တံ၊ သင်သည်။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို။ ကီဠိဿသိကိ၊ ကစားအံ့လော။ ဣဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဘတိံ ကတ္ဝာ၊ အခယူ၍ အမှုကို။ ကရိဿသိကိ၊ ပြုအံ့လော။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မေး

၏။ သာမိ၊ အရှင်သခင်။ နက္ခတ္တံနာမ၊ နက္ခတ်သဘင်မည်သည်ကား။ သဓနာနံ၊ ဥစ္စာရှိသောသူတို့အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟေပန၊ ပါမိ၏ကား။ သ္ဘာတနာယ၊ နက်ဖြန်ရိက္ခာအကျိုးငှာ။ ယာဂု-တဏ္ဍုလံပိ၊ ယာဂုကျိုစရာ ဆန်သည်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။ နက္ခတ္တေန၊ နက္ခတ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိခဲ့နည်း။ ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ကသိတုံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှာ။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့သခြေးဆို၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသည်။ ဗလဗဂေါဏေစ၊ အားရှိသော နွားတို့ကိုလည်းကောင်း။ နင်္ဂလဉ္စ၊ ကွန်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ ဥတ္တရာ၏မိခင်။ နာ ရာ၊ ပြောကိုသည်။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို။ ကိဉ္စိ၊ ကစားကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒလိဒ္ဒတာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းကြောင့်။ ဘတိ ကာတုံ၊ အခစားပြုခြင်းငှာ။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗယုံပိ၊ ငါ့အားလည်း။ တာဝ၊ ငရဲကိုးစွာ။ အတ္ထိ ယန္နေ။ ဒ္ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်သော။ နိဝါပံ၊ ရိက္ခာကို။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ချက်၍။ ဘဏ္ဍံ၊ ဂဟင်းကို။ အာဟရေယျာသိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ဝတ္ဝာ၊ မှာပြီး၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်တောသို့။ အဂဟာသိ၊ သွား၏။

☰ သာရိပုဏ္ဏတ္တေရောပိ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ဝိုင်ဝိုင်။ နိရောဓသမာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားပြီးသော်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဒုဗ္ဗဘယ၊ ထ၍။ ကဿနုခေါ၊ အဘယ်သူအား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယာ၊ ငါသည်။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်သနည်း။ ဣတိ ဩလောကေန္တော၊ ဤကြည့်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥဒကစာလဿ၊ ဥဏ်တည်းဟူသော ကွန်ရက်၏။ အန္တေ၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော။ ပုဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဧသ၊ ဤပုဏ္ဏသည်။ သဒ္ဓေါ-နုခေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိပါဒုံလော။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ မေ ဝါ၏။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကာတုံ သက္ခိဿတိ နုခေါ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ ဩလောကေန္တော၊ ဤကြည့်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ၏။ သဒ္ဓါဘာဝဉ္စ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သင်္ဂဟံကာတုံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို

ပြုခြင်းငှါ။ သမတ္ထတာ၀ဋ္ဌ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တပ္ပစ္ဆ-ယာ၀၊ ထိုသင်္ဘာဟူသောအကြောင်းခြောင့်လျှင်။ အာသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ မဟာ၀ သမ္ဘတ္တိ၊ မျှားစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ပဋ္ဌိလာဘဋ္ဌ၊ ရအံ့သည်ကိုလည်း ကောင်း။ ဥ ဘ္ဘာ၊ သိ၍။ ပတ္တစိ၀ရုံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ကသိတဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာ အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အာ၀ါဋ္ဌတိရေ၊ ရေတွင်းနားဌ။ ဧကံဂုမ္ဗံ၊ ချုံတခုကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဒိသ္မာ၀၊ မြင်၍သာလျှင်။ ကသိ ်၊လယ်ထွန်ခြင်းကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ထား၍။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဒန္တကဋ္ဌေန၊ ဒန်ပူဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဘ၀ိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ နှလုံးသွင်းလျက်။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို။ ကပ္ပိယံ၊ကတ္ဝာ၊ အပ်သည်ကိုပြု၍။ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ ဒေထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုပုဏ္ဏား ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပတ္တဋ္ဌ၊ သပိတ်ကိုလည်းကော ်ငး်။ ပရိသာ၀နဋ္ဌ၊ ရေစစ်ကိုလည်းကောင်း။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ အဒ ါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထို ပုဏ္ဏသည်။ ပါနီယေန၊ ရေဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဘ၀ိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ဟံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပ ါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ပရိသာ၀ေတ္ဝာ၊ စစ်၍။ အဒ ါသိ၊ လှူ၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ပစ္ဆိမဂေဟော၊ အိမ်နောက်ဌ။ ဝသတိ၊နေ၏။ အသ၊ထိုသူ၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ သစေဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ သွားအုံ့။ ဣမဿ၊ ဤ သူ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။နလဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။ယာ၀၊ အကြင်ရှေ့လောက်။ အသ၊ ထိုသူဆင်းရဲမအား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။တာ၀၊ထိုရှေ့ လောက်။ ဣဒေ၀၊ ဤအရပ်ဌသာလျှင်။ ဘ၀ိဿာမိ၊ ဖြစ်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ သော၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တတ္ထေ၀၊ ထိုအရပ်ဌသာ လျှင်။ ထောကံ၊ အဘန်းယ်။ ဝိတိနာမေတ္ဝာ၊ လွန်စေ၍။ တဿ၊ထိုသူဆင်း ရဲမ၏။ မဂ္ဂါရုဠ္ဌဘာ၀ံ၊ ခရီးသွားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ ဘ္ဘာ၊ သိ၍။ အန္တော-နဂရာဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု။ ပ ါယာသိ၊ သွား၏။ သ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်။

အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဌိ။ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အပိ၊ စင်စစ်။ ကေဒါ၊ တရုံတခါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထု သည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ အယံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ နုပသာမိ၊ မမြင်။ အပိ၊ စင်စစ်။ ကေဒါ၊ တရုံတခါ။ မေ၊ ငါသည်။ အယံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ အဇ္ဇပန၊ ယနေ့ မှကား။ မေ၊ ငါ၏။ အယျော၊ စ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ရ၏။ အယဉ္စ ဒေယျ ဓမ္မော၊ ဤလှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သဂ်ဟံ၊ ခြီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ နု ဖေ၊ ပြုပါအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်။ ဘတ္တာဘာဇနံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ သြရောပေတွာ၊ ချ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဠုပယိတ္ဝါ ဘေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤသွပ်ကို။ လူခံ ဝါတိ၊ ခေါင်းပါး၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပဏိတံ ဝါတိ၊ မုန့်မြတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ အစိန္တေတ္ဝာ၊ မကြံမူ၍။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်တပည့်ဖြစ်သော ငါ့ပုဏ္ဏ အား။ သဂ်ဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုဟုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဥပနာ-မေတ္ဝာ၊ ညွှတ်မြှောင်းသည်ရှိသော်။ တာယ၊ ထိုသူဆင်းရဲမ၏။ ဟတ္ထေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ တဝတော၊ တိုတမင်းခွက်မှ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဒမာနော၊ ပေး၍ လှူသည်ရှိသော်။ ဥပဓုဘတ္တေ၊ တက်ဝတ်သောမှုမ်းကို။ ဒိန္နေ၊ လှူသည်ရှိသော်။ အလန္တိ၊ ကန်ပြီ။ ဟု၏။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဓဟိ၊ ပိတ်၏။ သာ၊ ထိုသူဆင်းရဲမသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဟောဝပဋ္ဌိပိသော၊ တခု သော အဖို့ရှိသော တယောက်စာကို။ ဒ္ဒိဓာကာတုံ၊ နှစ်ခုပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်တို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်တပည့်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏ အား။ ဣဒေလောကသဂ်ဟံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောကဌ်ဖြစ်သော သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ ပရလောကသဂ်ဟံ၊ တမလွန်လောကဌ်ဖြစ်သော သင်္ဂြိဟ် ခြင်းကို။ ကရောလ၊ ပြုပါကုန်လော့။ နိရာသေသမေဝ၊ အကြွင်းမရှိသည်သာ လျှင်။ ဒါတုကာမာ၊ လှူလိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ သမ္ဘ မေဝ၊ အလုံးစုံသော ဆွမ်းကိုသာလျှင်။ ထေရဿ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ထည့်ပြီး၍။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒ္ဒိဋ္ဌ-

ဓမ္မသော၀၊မြင်အပ်သောတရား၏သာလျှင်။ ဘာဂီ၊ အဖို့ရှိသည်။အဿ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣဘိပတ္ထနံ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကို။အကာသိ၊ ၏။ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တောင်းသည့်ဆုအတိုင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိ၀တ္တွာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ ဒ္ဝိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရိတ္တွာ၊ ပြုပြီး၍။ ကေသို့ ဥဒကဖာသုကဌာနေ၊ ကခုသောရေရှိ၍ ချမ်းသာသော အရပ်၌။ နိသိဒိသ္မာ၊ နေပြီး၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

တာပိ၊ ထို သူဆင်းရဲ မသည်လည်း။ နိ ဝတ္ထိတ္တွာ၊ အိမ်သို့ ပြန်လည်၍။ တဏ္ဍုလေ၊ ဆန်တို့ကို။ ပရိယေသိတ္တွာ၊ ရှာ၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစိ၊ချက်၏။ ပုဏ္ဏောပိ၊ ပုဏ္ဏသည်လည်း။ အဌကရီသမတ္တံ၊ ရှစ်မင်း ပယ်မျှလောက်သော အရပ်ကို။ ကသိတ္တာ၊ ထွန်ပြီး၍။ ဇိဃစ္ဆံ၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းကို။ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဂေါ-ဏော၊ နွားတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္တွာ၊ လွှတ်၍။ ကေရုကဿ္ဘာယံ၊ တခုသော သစ်ပင်ရိပ်၌။ ပဝိသိတ္တွာ၊ ဝင်၍။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ မျှော်လျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲ၏။ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆ မာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုဂါ၀ုပုဏ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍ သာလျှင်။ သော၊ ဤ သူသည်။ ဇိဃစ္ဆာယ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်။ ပီဠိတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ နိသိန္နော၊ နေဟန်ရှိ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ အတိ၀ိယ၊ အလွန်လျှင်။ စိရာယိကန္တိ၊ ကြာမြင့်၏ ဟု။ တဇ္ဇေတ္တွာ၊ ခြိမ်းချောက်၍။ ပတောဒလဋ္ဌိယာ၊ နှင်တံဖြင့်။ သစေ ပဟာရိဿတိ၊ အကယ်၍ ပုတ်ခတ်သည်ဖြစ်အုံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတာကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။အဿ၊ထိုခင်ပွန်းသည်အား။ ပဋိကစ္စေ၀၊ ရှေးဦးစွာ မဆွကလျှင်။ အာရောစေဿာမိ၊ ကြားအုံ့။ ဣတိစိန္တေတ္တွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဝေံအာဟ၊ ဤသို့ စိတ်မဆိုး ပါလင့်ဟု ဆို၏။ သာမိ၊ အမောင်။ အဇ္ဇကေဒိ၀သံ၊ ယနေ့တရက်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သမာဒေဟိ၊ ကြည့်ဖြူပါလော့။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမဲ့။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဟိ၊ ထို စကား

သင့်စု၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါ၊တာဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဘတ္တံ၊ မောင်မင်း ဖွိထမင်းကို။ အာဟာရန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား ၌။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ ဘတ္တံ၊ ထို မောင်မင်း စားစရာ ထမင်းကို။ တဿ၊ ထို ရှင်သာရိ ပုတ္တရာအား။ ဒတ္မာ၊ လှူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဂန္ဓွာ၊ အိမ်သို့ပြန်၍။ ဘတ္တံ၊ထ မင်းကို။ ပစိတ္မာ၊ ချက်ပြီး၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။ သာမိ၊ သခင်သား။ စိတ္တ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်ဖြူ၊ပါစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထို ငါ့ဖုတ်သူဆင်းရဲသည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အိမ်ရှင်။ ကိံ ဝဒေသိ၊ အသို့ဆို သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတ္မာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ပုန၊ ဝ၊ဖန်။ တမတ္တံ၊ထို အကြောင်းကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တေ၊ သင်သည်။ မမဘာတ္တံ၊ ငါ့စားစရာထမင်းကို။ အယျဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ဒဒမာနာယ၊စေတ နာသုံးတန်ပြတ်၍ လှူခြင်းကို။ ဣတိ၊ ပြုခြင်းသည်။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွ တကား။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဿ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ အား။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဒန္တကဋ္ဌ၊ ဒန်ပူကို လည်းကောင်း။ မုခေါဒကဋ္ဌ၊ မျက်နှာသစ်ရေကို လည်းကောင်း။ ဒိန္နံ၊ လှူရပြီ။ ဣတိပသန္န-မာနသော၊ ဤသို့ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသောအားဖြင့်။ တံဝစနံ၊ ထိုစကား ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ ဥဿူရေ၊ နေမြင့်သော အခါ၌။ လဒ္ဓ-ဘတ္တတာယ၊ ရအပ်သော ထမင်းစားရခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ကိလန္တ ကာယော၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိသော သူဆင်းရဲ ငါ့ဖုတ်သည်။ တဿာ၊ ထိုမယား၏။ အဂေါ်၊ ရင်ခွင်၌။ သိသံကတ္မာ၊ ခေါင်းကုံး၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်မှေး ခြင်းသို့။ သြက္ကမိ၊ ရောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုငါ့ဖုတ်သူဆင်းရဲ၏။ ပါတောဝ၊ စောစော ကလျှင်။ ပံသုစုဏ္ဏံ၊ မြေမှုန့်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ရတ္တသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေနီဖလံ အဆင်းရှိလော။ ကသိတဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာအရပ်သည်။ ကဏိကာရ ပုပ္ဖရာသိဝိယ၊ မဟာလှေကား ပန်းပွင့်ကဲ့သို့။ သောဘမာနံ၊ တင့် တယ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သော၊ သူဆင်းရဲငါ့ဖုတ်သည်။ ပဗုဒ္ဓေ၊ နိုးလတ်သော်။ သြလောကေတ္မာ၊ကြည့်၍။ ဘရိယံ၊မယားကို။ အာဟ၊ဆို၏။

ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ သင်္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ မမ၊ ၏။ ဧကံစာသိတဋ္ဌာနံ၊ တခုသော လယ်ထွန်ရာ အရပ်သည်။ သုဝဏ္ဏံဟုတ္တာ၊ ရွှေကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ပညာယတိတိ၊ထင်၏ဟု။ အတိဥဿုရေ၊ အလွန်နေမြင့်သော ကာလ၌။ လဒ္ဓဘတ္တတာယ၊ ရအပ်သော ထမင်းစားရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ အက္ခိနိ၊မျက်စိဘို့သည်။ ဘမန္တိကိ ံ နုခေါ၊ လည်လေကုန်သလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာပိ၊ ထိုမယားသည်လည်း။ မယုံပိ၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်ထွန်ရာသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ ဧကပိဏ္ဍံ၊ မြေဆိုင်တခုကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ နင်္ဂလသီသေ၊ လွှန်တုံးစွန်း၌။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ခတ်၍။ သုဝဏ္ဏ-ဘာဝံ၊ ရွှေ၏အဖြစ်ကို။ ဥတ္ဝာ၊ သိ၍။ အဟော၊ ဩော် အံ့ဖွယ်ရှိလှပေ၏။ အယျဿ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ ရှင်ဓမ္မာရိပုတ္တရာအား။ ဒိန္နဒါနေန-ပေးအပ်သော အလှူကြောင့်။ အဇ္ဇေဝေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို။ ဒဿိတော၊ မြင်ရ၏။ ဧတ္ထကံ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းအား မသိအောင်ဖုံးလွှမ်း၍။ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှါ။ နခေါ-ပန သက္ကာ၊ ဟုတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဘရိယာ-ယ၊ မယားသည်။ အာဘတံ၊ ရှက်ဆောင်ခဲ့သော။ ဘတ္တပါတိ ံ ၊ ထမင်းခွက်ကို။ သုဝဏ္ဏသ၊ ရွှေဖြင့်။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍ ရုဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ရဇဿ၊ မင်း အား။ ကတောကာသော၊ အခွင့်တောင်းရှိ ပြုသည်ရှိသော်။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍။ ရုဇနံ၊ မင်းကြီးကို။ အာသိ ံ ဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုးခြင်းကြောင့်။ တာတ၊ အမောင်တို့။ ကိ ံ ၊ အဘယ်ကြောင့်လာသနည်း။ ဣတိ ံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ သင်္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ မယာ၊ကျွန်တော်သည်။ ကသိတဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာအရပ်သည်။ သုဝဏ္ဏတရိတမေဝ၊ရွှေဖြင့်ပြည့်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣဒံ သုဝဏ္ဏံ၊ ဤရွှေကို။ အာဟရာပေတုံ၊ ဆောင်စေခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋသိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ သံတော်ဦး တင်သည်ရှိသော်။ ဝုံ၊ ယင်သည်။ ကောသိ၊ အသူဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ကျွန်တော်သည်။ ပုဏ္ဏောနာမ၊ ပုဏ္ဏမည်သူ ဖြစ်ယ,ါ ၏။ ဣတိ၊ဤသို့တင်၏။ စောသင်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကိ ံ ပနကတံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုသနည်း။ ဣဏ္ဍတ္ထိ ံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။

မေ၊ ကျွန်တော်သည်။ ပါတော၀၊ စောစောကလျှင်။ ဓမ္မသေနာပတိသာ၊ ရှင်သာရိပုဏ္ဏရာအား။ဒန္တကဋ္ဌာ၊ ဒန်ပူကိုလည်းကောင်း။မုခေါဒကာ၊ မျက်နှာသစ်ရေကိုလည်းကောင်း။ ဒိန္နံ၊ လှူရ၏။ မယှံ၊ကျွန်တော်၏။ဘရိယာပါ၊မယားသည်လည်း။ အာဟာရဏဘာတွံ၊ အာဟာရအလို၌ဆောင်သော ထမင်းကို။ တသော၀၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာအားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ လှူရ၏။ ဣတိဝုတ္တော၊ဤသို့တင်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ အဇ္ဇေ၀၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ဓမ္မသေနာပတိသာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ဒိန္နဒါနေန၊ ပေးအပ်သောအလှူကြောင့်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို။ ဒဿိတောကိရ၊ မြင်သတတ်။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗဟူနိ-သကဋ္ဌသဟဿာနိ၊ မျှားစွာကုန်သော လှည်းအထောင်တို့ကို။ ပဟိဏိတ္ဝာ၊ စေလွှတ်၍။သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို။အာဟာရာပေထ၊ ဆောင်တော်မူပါစေကုန်လော့။ ဣတိ အ၀ေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ သကဋာနိ၊ လှည်းသမားတို့ကို။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။

ရာဇပုရိသောသု၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ ရညော သန္တိကန္တိ၊ မင်း၏ဥစ္စာဟူ၍။ ဂဏှန္တေသု၊ ယူကုန်သည်ရှိသော်။ ဂဟိတဂဟိတံ၊ယူတိုင်းယူတိုင်းသော ဝတ္ထု၊သည်။ မတ္တိကာ၀၊ မြေစိုင်သည်သာလျှင်။ ဟော၀တိ၊ဖြစ်၏။ တေဟိ၊ ထိုမင်းလုလင်တို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွားရ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကိန္တိစတ္ဝာ၊ အဘယ်သို့ဆို၍။ ဂဟိတံ၊ ယူသနည်း။ ဣတိပုဋ္ဌာ၊ ဤသို့မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တုမှာကံ-သန္တကံ၊ ရှင်မင်းကြီးဥစ္စာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုရှိယူကုန်၏။တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ပုဏ္ဏဿသန္တကံ၊ ပုဏ္ဏ၏ဥစ္စာ။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုရှိ။ ဂဏှထ၊ ယူလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဓာ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ တထာ၊ ထိုမင်းကြီးဆိုတိုင်း။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဂဟိတံ ဂဟိတံ၊ ယူတိုင်းယူတိုင်းသော ဝတ္ထု၊သည်။ သုဝဏ္ဏံမေ၀၊ ရွှေသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံပိ၊ အလုံးစုံကိုလည်း။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ရာဇဂိဟေ၊ မင်းယင်ပြင်၌။ ရာသိ ံ၊ အစုကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ အသီတိ-

ဟဘ္ဆုပ္ပေခေ၁၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်မြင့်သော။ ရာသီ၊ အစုသည်။ အဟောသီ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ နဂရေ၊ ပြည်သူ့ဘို့ကို။ သန္ဓိပါ၊တတ္ထာ၊စည်းဝေး ဝေ၍။ ဣမသို့ နဂရေ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ တ္တေကံသုဝဏ္ဏံ၊ ဤမျှလောက်သောရွှေသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏လော။ဣတိပုစ္ဆိ၊ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ကိံ၊ အဘယ်အရာထူးကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်း ကြီး။ သေဋ္ဌိဆတ္တံ၊ သဗ္ဗေးတို၏ထီးကို။ ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှါသင့်၏။ဣတိအာဟ၊ ကျသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗဟုဓနသေဋ္ဌိနာမ၊ ဗဟုဓန အမည် ရှိသော သဗ္ဗေးမည်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟန္တေနတောဂ-ဂေန၊ မျှားစွာသော စည်းစိမ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သေဋ္ဌိဆတ္တံ၊ သဗ္ဗေးထီးကို။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကြီးကို။ သော၊ ထိုဗဟုဓနသဗ္ဗေးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင် မင်းကြီး။ မယံ၊ ကျွန်တော်ဘို့သည်။ တ္တေတံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ပရကုလေ၊ သူတပါးအိမ်၌။ ဝသိမှာ၊ နေရကုန်၏။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဒေထ၊ ကယ်မသနားတော်မူပါ လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဇသဂုမ္ဗော ပညာ ယတိ၊ ဤချုံသည်ထင်၏မယား ကြည့်လော့။ တေံ၊ ဤချုံ ကို။ ဟံရာပေတ္တာ၊ ခုတ်ညှိစေ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ကာရေဟိ၊ ဆောက်လေ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရာဏသေဋ္ဌိဿ၊ ရှေးဖြစ်သောသဗ္ဗေး၏။ ဂေဟဋ္ဌာနံ၊ အိမ်ရာ အရပ်ကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသဗ္ဗေးသည်။ တဿ ဌာ၊ နေ၊ ထိုအရပ်၌။ ကတိပါဟေနေ၀၊ နှစ်ရက် သုံးရက် ဖြင့်လျှင်။ ဝဏ္ဏ-အိမ်ရာကို။ သောဓာပေတ္တာ၊ သုတ်သင်စေ၍။ ဃဋ္ဋေန၊ တလုံးသော အိုးဖြင့်။ ဃဋံ အိုးတလုံးကို။ ပဋိဟည်၊ ထိလျက်။ နိဓိကုမ္ဘံ၊ မြေပ်ထားသော ရွှေအိုး သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိဓိကုမ္ဘံ၊ ရွှေအိုးကို။ နီဟရိတ္တာ၊ ထုတ်ဖော်၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဒေ၀၊ ရှင်မင်းကြီး။ နိဓိကုမ္ဘံ၊ ရွှေအိုးကို။ ဇာနာပေသိ၊ သိစေ၏။ ဂဏှာဟိ၊ ယူတော်မူလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဏာ၀၊ သင်၏။ ပုညလဒ္ဓံ၊ ကောင်းမှုကြောင့် ရ၏။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဗဟူ ဧနံ၊ မျှားစွာသော ဥစ္စာကို။ လာဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ကာရာ-ပေတ္တာ၊ ဆောက်ပြီး၍။ ဂေဟပ္ပဝေသနမင်္ဂလဉ္စ၊ အိမ်တက်မင်္ဂလာကို လည်းကောင်း။ ဆတ္တမင်္ဂလဉ္စ၊ ထီးဆောင်းမင်္ဂလာကို လည်းကောင်း။ ဂေါ-ဘောဝ၊ တဘ္ဘနက်လျှင်။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာ အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏသဋ္ဌေးအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိဇ္ဇကသာဝသာနေ၊ ဧမ္ပဒဒသနာအဆုံး၌။ ပုဏ္ဏသေဋ္ဌိ၊ ပုဏ္ဏသဋ္ဌေးသည် လည်း၊ ဣကာင်း။ ဘရိယာ၊ မယားသည်လည်း၊ ဣကာင်း။ အဿ၊ ထိုသဋ္ဌေး၏။ ဓီတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာသည်လည်း၊ ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောဇနာ၊ သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့ သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိ။ ရာဇဂြိုဟ်သဋ္ဌေးသည်။ ပုဏ္ဏဝေဋ္ဌိနော၊ ပုဏ္ဏသဋ္ဌေး၏။ ဓီတရံ၊ သမီးဥတ္တရာ ကို။ အတ္တနော ပုတ္တဿ၊ မိမိသားအား။ ဒါတုကာမော၊ ပေးစေလိုသည်။ အဒဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဏ္ဏဝေဋ္ဌိနော၊ ပုဏ္ဏသဋ္ဌေးသည်။ ဝါရေသိ၊ ဖြင်း၏။ သော တိုပုဏ္ဏသဋ္ဌေးသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု ဒဿာမိတိ၊ မပေးအံ့ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဒေါ၊ ဤသို့။ မာဂရောတု၊ မပြုလင့်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက် သောကာလပတ်လုံး။ အမှ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသဝန္တနေ၊ နေသဖြင့်သာလျှင်။ ဧတ၊ သင်အား။ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်း ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ မေ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သားအား။ ဓီတရံ၊ သမီးဥတ္တရာကို။ ဒေတု၊ ပေးစေချင်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သဋ္ဌေး သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ အယူမှားမ၏။ မမ ဓီတာ၊ ငါ့သမီးသည်။ တိတ္ထိ ရတ-နေဟိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့နှင့်။ ဝိနာဝတ္ထိတုံ၊ ကင်းမဲ့နေခြင်းငှာ။ နု သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အဿ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသဋ္ဌေးအား။ ဓီတရံ၊ သမီးဥတ္တရာကို။ နေဝ ဒဿာမိ၊ မပေးနိုင်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏသဋ္ဌေးကို။ ဗဟုသေဋ္ဌိဂဟာဒယော၊ မျှားစွာသော သဋ္ဌေးအပေါင်း အစရှိကုန်သော။

ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ တေန၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်သင်္ဘောနှင့်။ သဒ္ဓိံ ဝိ-သာသံ၊ တက္ခဏေ ကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ မာဘိန္ဒိ၊ မဖျက်ပါ၊ လင့်။ အသာ၊ ထိုသင်္ဘော အား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ ဒေဟိ၊ ပေးပါ၊ သော့။ ဣတိယာစိ သု၊ ဤသို့တောင်း ပန်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသင်္ဘောသည်။ တေသံ စနံ၊ ထိုသူတို့၏ စကားကို။ သမ္မဒ္ဒိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသင္ဍိ ပုဏ္ဏမာ၃ယံ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သာ၊ ဥတ္တရာသည်။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ ဂတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ရောက် သောအခါမှစ၍။ ဘိက္ခုံ ဝါ၊ ရဟန်းခယာကျားသို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိံ ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသို့လည်းကောင်း။ ဥပသက်မိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ ဒါနံ ဝါ၊ အလှူကို မူလည်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ ဓမ္မံ ဝါ၊ တရားကို မူလည်း။ သောတုံ၊ နာခြင်း ငှာ။ နာလတ္တံ၊ မရအပ်။ ဧဝံ၊ ဤအဘူ။ အဈုတိယောသု မာသေသု၊ နှစ်လခွဲ တို့သည်။ ဝီတိဝတ္တေသု၊ လွန်ကုန်သည်ရှိသော်။ သန္ဓိကေ၊ အနီးအပါး၌။ ဌိတံ၊ နေသော။ ပရိစာရိကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အန္တောဝဿေ ဝါ ကိတ္ထ ဝါ ကိတ္ထ ဝါ ကိတ္ထ

ဒေတ္တာ၊ ကြားရ၏။ ပဠုဒသ ကဟာပဏ သဟာဿာနိ၊ တစ်သောင်း ငါးထောင်သော အသပြာတို့ကို။ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သိရိမာနာမ၊ သိရိမာ အမည် ရှိသော။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ ဆဟာသံ၊ တစ်ထောင်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဣမေဟိ ကဟာပဏေဟိ၊ ဤအသပြာတို့ဖြင့်။ တံ၊ ထိုသိရိမာကို။ အာနေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ သာမိကဿ၊ လင်၏။ ပါဒ ပရိစာရိကံ ကတ္တွာ၊ အလုပ်အကျွေးကိုပြု၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောတု၊ ပြုလေလော့။ ဣတိ ပေသေသိ၊ ဤသို့ စေ၏။

သာ၊ ထိုဥတ္တရာသည်။ သိရိမံ၊ သိရိမာကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်ဝေ၍။ သဟာယိကေ၊ သူငယ်ချင်း သိရိမာ။ ဣမေ ကဟာပဏေ၊ ဤအသပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဣမံ အစုမာသံ၊ ဤ တစ်ဆယ့်ငါးရက် ပတ်လုံး။ တဝ၊ ညီမ၏။ သဟာယိကံ၊ မြောက်သားငါ့လင်ကို။ ပရိစ်ရာဟိ၊ လုပ်ကျွေးလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသိရိမာသည်။ သာဓူတိ၊ကောင်းပြီသခင်မဟု။ ပဋိသုဏိ၊ ဝန်ခံ၏။ သာ၊ ထိုဥတ္တရာသည်။ တံ၊ ထိုသိရိမာကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သာမိကဿ သန္တိကံ၊ လင် အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ တေန၊ ထိုလင်သည်။ သိရိမံ၊သိရိမာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣဒံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ ကိံ တိ၊ အဘယ်နည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ မေးသည်ရှိသော်။ သာမိ၊ အရှင်သား။ ဣမံ အစုမာသံ၊ ဤ တစ်ဆယ့်ငါးရက် ပတ်လုံး။ မယှံ သဟာယိကာ၊ ကျွန်မ၏ သူငယ်ချင်း သိရိမာသည်။ တုမှေ၊ အရှင်သားတို့ကို။ ပရိစရတု၊ မွေ့လျော်ပါစေလတ္တံ့။ အဟံပန၊ ကျွန်မသည်ကား။ ဣမံ အစုမာသံ၊ ဤ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မျှ။ ဒါနဗ္ဗေ၊ အလှူကိုလည်း။ ဒါတုကာမာ၊ လှူပါရစေ။ ဓမ္မဗ္ဗေ၊ တရားကိုလည်း။ သောတုကာမာ၊ နာပါရစေ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ခွင့်တောင်း၏။ သော၊ ထို သဒ္ဓေးသားသည်။ အာဘိရုပ်၊ အလွန် အဆင်းလှ သော။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ထို သိရိမာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပန္န သိနေဟော၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိ၍။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ဝန်ခံ၏။ ဥတ္တရာပိ-ခေါ၊ ဥတ္တရာသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသင်္ဃာကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမံ အစုမာသံ၊ ဤ တစ်ဆယ့် ငါးရက် ပတ်လုံး။ အညတ္ထ၊ တပါးသော အရပ်ကို။ အာဂန္တွာ၊

မကြွမူ၍။ ဣဒေဝ၊ ဤ အိမ်ဥ်သာလျှင်။ ဘက္ခုံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံ ခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့ မှစ၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ မဟာပဝါရဏာ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့် နေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ သတ္ထာရံ၊ သမ္ဘည္ဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်း။ သောတုံ၊နာခြင်းငှာ။ လဘိဿာမိတိ၊ ရပေအံ့ ဟူ၍။ တဉ္စမာနသာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ စိတ်ရှိ လျက်။ ဧवं၊ ဤသို့။ ယာဝုံ၊ ယာဝုကို။ ပစ္ဆာ၊ ကျိုကုန်လော့။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ပူဝေ၊ မုန့်တို့ကို။ ပစ္ဆာ၊ ကြော် ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာနုသေ၊ စဖိုအိမ်ဥ်။ သမ္ဘကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စ တို့ကို။ သံဝိဒဟန္တိ၊ စီရင်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဥတ္တရာ၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ သွေ့ နက်ဖြန်။ ပဝါရဏာ၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့် နေ့သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့ဟု။ မဟာနသာဘိမုခေါ၊ စဖိုအိမ်သို့ရှေးရှု။ ဝါတပါနေ၊ လေသာ ပြူတင်း၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ကိံ နုခေါ ကရောန္တီ၊ အဘယ်သို့ပြုလျက်။ သာ- အန္ဓဗာလာ၊ ထို အမိုက်မ ဥတ္တရာသည်။ ဝိစရတိတိ၊ သွားလာ သနည်းဟု။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သေဒကိလိန္နံ၊ ချွေးအလိမ်းလိမ်းကပ် လျက်။ ဆာရိကာယ၊ ပြာဖြင့်။ သြကိဏ္ဏံ၊ ပြည့်သော။ အဂ်ါရမံသိမက္ခိတံ၊ မီးသွေးဖြင့်ကပ်သော။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်၍။ ဝိစ- မာနံ၊သွားသော၊ တံ သေဒ္ဒမိတရံ၊ ထိုသဒ္ဒေးသမီးကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ အဟော၊ ဩော်- အံ့ဖွယ်ရှိစ။ အန္ဓဗာလာ။ မလိမ္မာလှသော ဥတ္တရာသည်။ ဧဝရူပေ- ဌာနေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အရပ်၌။ ဣမံ သိရိသတ္တိမံ၊ ဤစည်းစိမ်ချမ်း သာကို။ နာနုဘဝတိ၊ မခံစား။ မုဏ္ဍကသမဏော၊ ဦးပြည်း ရဟန်းတို့ကို။ ဥပ- ဋ္ဌဟိဿာမိတိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့ ဟူ၍။ ဥဋ္ဌစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဣဒါ၊ ဤသို့။ ဟသိတွာ၊ ရယ်၍။ အပဂစ္ဆိ၊ ဖဲ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုလင်သည်။ အပဂတေ၊ ဖဲသည်ရှိသော်။ ဣတိ၊ ထိုသဒ္ဒေးသား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဌိတာ၊ နေသော။ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်။ ကိံ နုခေါ သြလောကေတွာ၊ အဘယ်ကိုကြည့်၍။ ဣတိ၊ ဤသဒ္ဒေးသားသည်။ ဟသိတိ၊

ရယ်သနည်းဟု။ တေနေ၀ ၀ါတပါ နေန၊ ထို လေသာ ပြုတင်း ဖြင့်လျှင်။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည် ရှိသော်။ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာကို။ ဒီသွာ၊ မြင်၍။ ဣမံ၊ ဤသူယုတ်မကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဣမိနာ၊ ဤသဒ္ဒေးသားသည်။ ဟသိတံ၊ ရယ်၏။ အဒ္ဓါ၊ မခွဲက်၊ ဣမဿ၊ ဤသဒ္ဒေးသားသည်။ တောယ၊ ထိုဥတ္တရာနှင့်။ သမ္ဘိ၊ တကွ။ သန္ဓဝေါ၊ ပေါင်းဖော်ယဉ်ပါးခြင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သာ၊ ထိုသီရိမာသည်။ အစ္ဆုမာသံ၊ တစ်ဆယ့်၄ါ ရက်ပတ်လုံး။ တသ္မိ ဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ ဗာဟိရကဋ္ဌံ၊ အပ်ဖြစ်သော မိန်းမသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပသမာနာ ပိ၊ နေသော်လည်း။ တံ သမ္ဘတ္တိ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ အနုဘ၀မာနာ၊ ခံစားလျက်။ အတ္တာနေ၊ မိမိ၏။ ဗာဟိရက-ဋ္ဌတ္ထိဘာ၀ံ၊ အပ မိန်းမစိမ်း၏အဖြစ်ကို။ အဇာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ အပံ ဃရဏီ ဃ ရဏသာ မိန်ဟု၊ ၄ါအိမ်ရှင်တည်းဟု။ သည်၊ အမှတ်ကို။ အကာသိ ကိရ၊ ပြုသတတ်။ ☰ သာ၊ ယိုသီရိမာသည်။ ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာ၌။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့၍။ အဃာ၊ ယုံဥတ္တရာအား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသာ-မိဟိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ ပါသာဒါ ပြာသာဒ်မှ။ သြရုယှ၊ ဆင်း၍။ မဟာနုသံ၊ ဗဟိုပေါ်သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ပုဏ္ဏ၀ပဒနဋ္ဌာနေ၊ မုန့်ကြော်ရာအရပ်၌။ ပက္ကျ-ထိတံ၊ ပျို့ကိုက်ကျိုက်ဖွယ်သော။ သပ္ပိ၊ ဃေးပတ်ကို။ ကဋ္ဌစ္ဆုနာ၊ ဟင်းချိုမူတ်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ခတ်၍။ ဥတ္တရံ၊ ဥတ္တရာသို့။ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ သွားဏ။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာသည်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုသီရိမာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မမ သဟာယိကာယ၊ ၄ါသူငယ်ချင်းဖြစ်သော သီရိမာသည်။ မယံ၊ ၄ါအား။ ဥပဟာရောဟတောဝ၊ မျှားသော ကျေးဇူးရှိသည် ဖြစ်ပေ၏။ စက္ကဝါဠံ၊ စက္ကြ၀ဠာသည်။ အတိသမ္ဘာဝံ၊ အလွန်ကျွန်း၏။ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်သည်။ အ၀ိနိစကော၊ အလွန်နိမ့်၏။ မမ သဟာယိကာ ပန၊ ၄ါ သူငယ်ချင်း သီရိမာ၏ကား။ ဂုဏော၀၊ ကျေးဇူးသည်သာလျှင်။ မဟန္တော၊ မျှားမြတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ၄ါသည်။ တေ၊ ဤသီရိမာကိုသာ လျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒါနဗ္ဗဒါတုံ၊ အလှူပေးရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဗ္ဗ သောတုံ၊ တရားနာရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လဘာတိ၊ ရ၏။ မမ၊ ၄ါအား။ တေသာ၊ ဤသီရိမာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ကောပေါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဣဒံ သပ္ပိ၊ ဤထောပတ်သည်။ မံ၊ ၄ါကို။

ဒဟတ္ထ၊ လောင်စေသတည်း။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာဒဟတ္ထ၊ မလောင်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာကို။ ဖရိတ္တာ ယ၊ နှံ့စေသည်ရှိခဿ၏။ တဿ၊ ထိုဥတ္တရာ၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်း အပ်သော။ ပဏ္ဏုထိတသပ္ပိ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသောထောပတ်သည်။ သီတုဒကံ - ဝိယ၊ အေးလှသော ရေကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဣဒံ၊ ဤထောပတ်သည်။ သီတလံ ဘဝိဿတိ၊ အဧ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ကဋ္ဌစ္ဆိုံ၊ ဟင်း ချိုမူတ်ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဒါယ၊ ယူလျက်။ အာဂစ္ဆန္တိံ၊ လာ သော။ နံ၊ ထိုသီရိမာကို။ ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာ၏။ ဒါသိယောဟိ၊ ကျွန်မတို့သည်။ ဒီသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒုဗ္ဗိနီတော၊ သူယုတ်မ။ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော့။ တုံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါ့ကို၏။ အယျာယ၊ သခင်မ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပဏ္ဏုထိတံ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော။ သပ္ပိ ံ၊ ဧထာဝတ်ကို။ အာသိဉ္စိတုံ၊ သွန်းလောင်းခြင်း ငှါ။ နဿ အနုစ္ဆဝိကာတိ၊ မလျောက်ပတ်ဟု။ သန္ဓဇ္ဇန္ဓိယော၊ ခြိမ်းချောက်ကုန် လျက်။ ဣဟေဝ စိတေဝ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပေါ- ထေတ္မာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ဘူမိယံ၊ ကြွေကို။ ပါတေသုံ၊ လဲစေကုန်၏။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာသည်။ ဝါရေန္တိပိ၊ တားမြစ်ပါသော်လည်း။ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်း ငှါ။ နဿ ဘာဂ္ဂိ၊ မတတ်နိုင်။

အထ၊ ကိုအခါ၌။ အယာ၊ ထိုသီရိမာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌိတာ၊ ရပ် လျက်။ သမ္ဘာဒါသိယော၊ အလုံးစုံသော ကျွန်မတို့ကို။ ပဋိဗာဟိတ္မာ၊ တား မြစ်၍။ ကိယ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေ၊ သင်သည်။ ဝေရွှမ်ဘာရိယကမ္မံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတန္တိ၊ ပြုတိသနည်းဟု။ သိရိမံ၊ သီရိ မာကို။ ဩဝဒိတ္မာ၊ ထုံးမ၍။ ဥဒကာဒဝေါနေ၊ ရေနွေးဖြင့်။ နှာပေတ္မာ၊ ရေ ချိုး၍။ သဘပါကဝေတလေနေ၊အကြိမ်တစ်ရာ ချက်ပြုံးသောဆီဖြင့်။အဘဉ္ဇိတ္မာ၊ ဆုပ်နယ်၍။ တသ္မိံ ခဏေ၊ လိုဝဏ္ဏာ။ သာ၊ လိုသီရိမာသည်။ အတ္တနော ၊ မိမိ၏။ ဗာဟိရကိုတ္ထိဘာဝံ၊ အပမိန်းမစိမ်း၏အဖြစ်ကို။ ဥ တ္မာ၊သိ၍။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘာရိယံကမ္မံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတံ၊ပြုမိ၏။ သာမိ- ကဿ၊ ခင်ပွန်း၏။ ဟသနမတ္တကာရဏာ၊ ရယ်ခြင်းမျှ ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ ဣမိဿာ၊ ဤဥတ္တရာ၏။ ဥပရိ၊အထက်၌။ ပဏ္ဏုထိတံ၊ကျိုက်ကျိုက်

ဆူသော။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို။ အံ့သိဉ္ဇန္တိ၊ သွန်းလောင်းသည်ရှိသော်။ အယံ၊ ဤဥတ္တရာသည်။ နံ၊ ထိုသီရိမာကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ နုအာဏာပေသိ၊ မစေခိုင်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝိဟေဌကာလေပိ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုသောကာလဝ်ဌလည်း။ သမ္ဘာဒါသိယော၊ အလုံးစုံသော ကျွန်မတို့ကို။ ပဋ္ဌိဗာဟိတ္ဝာ၊ တားမြစ်၍။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ကတ္တမ္ဘမေဝ၊ ပြုအပ်သော အမှုကိုသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ၊ ဤဥတ္တရာကို။ သစေ နခမာပေဿာမိ၊ အကယ်၍ မကန့်တော့သည်ဖြစ်အုံ။ မေ၊ ငါ၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနှစ်စိတ်။ ဖာလေယျ၊ ကွဲရာ၏။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တဿာ၊ ထိုဥတ္တရာ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းဌာ။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝပ်၍။ အယျာ၊ ရှင်မ၊ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သပိတိကာ ဓိတာ၊ အဖရှိသော သမီးတည်း။ ပိတရိ၊ အဖသည်။ ခမန္တေ၊ သည်းခံသည်ရှိသော်။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ၊ အယျေ၊ ရှင်မ။ တေ၊ သင်၏။ ပိတရံ၊ အဖဖြစ်သော။ ပဏ္ဏသောဋ္ဌံ၊ ပဏ္ဏသော့ဌေးကို။ ခမာပေဿာမိ၊ ကန့်တော့ပါအုံ။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ မမပုဏ္ဏော၊ ငါ၏အဖဖြစ်သော ပဏ္ဏသဒ္ဒေးသည်။ ဝဋ္ဋဇနကပိတာ၊ သံသရာဝဋ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အဖမည်၏။ ဝိဝဋ္ဋဇနကော၊ သံသရာဝဋ်၏ပြတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပိတရံ၊ အဖသည်။ ခမဝန္တု ပန၊ သည်းခံသည်ရှိသော်ကား။ အဟံ ခမိဿာမိ၊ ငါသည်ခံအုံ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ သင်၏။ ဝိဝဋ္ဋဇနကပိတာ၊ သံသရာဝဋ်၏ ပြတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အဖသည်။ ကော ပန၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ။ သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ဘုရားတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

မယှံ၊ ငါ၏။ တေ၊ ထိုဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိသာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကထိဿာမိ၊ အကျွမ်းဝင်အောင် ပြုအုံ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဣဓ၊ ဤအိမ်သို့။ အဂမိဿတိ၊ ကြွလာလတ္တံ့။ တံ၊ သင်သည်။ ယထာ လဒ္ဓံ၊ ရတိုင်းရတိုင်းသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်

သက္ကာရကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဣဒမဝေ၊ ဤအိမ်သို့လျှင်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ တံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာ၊ ထိုသီရိမာသည်။ အယျ၊ ထိပ်တင်မ၊ သာဓုတိ၊ ကောင်းလှပါပြီဟု။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပဋ္ဌသတာပရိဝါရိတ္ထိယော၊ အခြံအရံဖြင့်သော ငါးရာသော မိန်းမတို့ကို။ အာဏာပေတ္မာ၊ စေခိုင်း၍။ နာနာဝိဓာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော။ ခါဒနီယာနိစေဝ၊ ခဲဖွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုဒေယျာနိစ၊ သွမ်းဟင်း အဖျော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမ္မာဒေတ္မာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ပုန္နဒိဝသေ၊ ☰ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ တံသက္ကာရံ၊ ထိုပူဇော်သက္ကာရကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ ဥတ္တရာယ၊ ဥတ္တရာ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဗုဒ္ဓပမုခ-သ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတိ-ဋ္ဌာပေတုံ၊ ဆွမ်းလောင်းခြင်းငှာ။ အဝိသဟန္တီ၊ မဝံ့သည်ဖြင့်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာသည်သာလျှင်။ သံဝိဒဟိ၊ စီရင်၏။ သိရိမာပိ၊ သိရိမာသည်လည်း။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ၌။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကကု။ သတ္ထုပါဒမူဒလ၊ ဘုရားခြေတော်ရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ ဝပ်လျက်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသီရိမာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေ၊ သင်၏။ အပရာဓော၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေက။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မေသဟာယိကာ၊ အကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်း ဥတ္တရာသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဝိဟေဌမာနာ၊ ပုတ်ခတ်ညှဉ်းဆဲကုန်သော။ ဒါယိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ နိဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဥပကာရမေဝ၊ ကျေးဇူးရှိသည်ကိုသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာဟံ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဣမိဿာ၊ ဤ ဥတ္တရာ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဇာနိတ္မာ၊ သိ၍။ ဣမံ၊ ဤဥတ္တရာကို။ ခမာပေသိ၊ သည်းခံစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သော၊ ဤဥတ္တရာသည်။ ဘုမ္မေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ခမန္ဓေသု၊ သည်းခံကုန်သည်ရှိသော်။ ခမိ-ဿာမိ၊ သည်းခံအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဥတ္တရေ၊ ဥတ္တရာ။ ဧဝံကိရ၊

ဤသို့ သိရိမာလျှောက်ချက်အတိုင်း မှန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩသြာ မှန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သိသေ၊ ဥိးခေါင်းထက်၌။ သဟာယိကဒယ၊ သူငယ်ချင်းသိရိ မာသည်။ ပမ္မဏ္ဍုထိသပ္ပိ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော လောပတ်ကို။ အာသိတ္တံ၊ သွန်း၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တံယာ၊ သင်သည်။ ကိံ စိန္တိတံ၊ အဘယ်သို့ အံ့ကြုံဖြစ် သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားစကားဝါ၌၊ စကြဝဠာသည်။ အတိသမ္မာဓံ၊ အလွန်ကျဉ်း၏။ ဗြာဟ္မလောကော၊ ဗြာဟ္မပြည်သည်။ အတိနီစော၊ အလွန်နိမ့်၏။ မမသဟာယိကာယ၊ အကျွန်ုပ်သူငယ်ချင်း သိရိမာ၏။ ဂုဏော၀၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လျှင်။ မဟန္တော၊ မျှား၏။ ဟိ၊ သင့်စု။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံနိဿာယ၊ ဤသိရိမာကိုမှီ၍။ ဒါနဉ္စဒါတုံ၊ အလှူပေးခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ဓဇ္ဇသောတုံ၊ တရားနာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အလတ္တံ၊ ရပေ၏။ ဧမေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိဿ၊ ဤသိရိမာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ကောဠပါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကား။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဣဒံ၊ ဤလောဟတ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဒဟတု၊ လောင်စေသတည်း။ ဣနာစေ၊ အကယ်၍အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိပါသည်ဖြစ်အံ့။ မာဒဟတု၊ မလောင်ပါစေသ တည်း။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဣမံ၊ ဤသိရိမာကို။ ပေဠာယ၊ မေတ္တာဖြင့်။ ဖရိ၊ နှံ့စေ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်။ ဥဋ္ဌရေ၊ ဥဋ္ဌရာ။ သာဝု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဧवं၊ ဤသို့။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဇိနိတုံ၊ အောင်မြင်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣဒံ၊ ဤသိရိမာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ ကောဓေနာပိ၊ အမျက်ဝင်ခြင်း မည်သည်ကို။ အကောဓေန၊ အမျက်မလွန်သဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗော၊ အောင်အပ်၏။ ဣဏ္ဍောသက ပရိဘာသကော၊ ဆဲရေးခြင်း ရေရွတ်ခြင်းကို။ အနဏ္ဍော-သဇ္ဇန ဩပရိဘာသဇ္ဇန၊ မဆဲရေးခြင်း မမရေရွတ် ခြင်းဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗော၊ အောင်အပ်၏။ ထဒ္ဒမစ္ဆရိ၊ ကြမ်းတမ်း ဝန်တိုသော သူကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္ဓကဿ၊ ဥစ္စာကို။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗော၊ အောင်အပ်၏။ မုသာ၀ါဒိ၊ မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သော သူကို။ သစ္စ ဝစနေန၊ မှန်သောစကားကို ပြောဆိုသဖြင့်။ ဇိနိတဗ္ဗောတိ၊ အောင်အပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊

မိန်တော်မူပြီး၍။ အကောဓေနေ ဇိနေကောမံ။ လ။ သစ္စေနာလိကဝါဒိနန္တိ၊ အကောဓေန။လ။ ဝါဒိနံဟူသော။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။

၂၂၄။ ။ ဥတ္တရေ၊ ဥတ္တရာ။ ကောမံ၊ အမျက်ထွက်သော သူကို။ အ-ကောဓေန၊ အမျက်မထွက်သဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊မကောင်းသောသူကို။ သာဓုနာ၊ ကောင်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယံ၊ လွန်စွာ ဝန်တိုခြင်းရှိသော သူကို။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊အောင်ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ မမှန်သော ချစ်ယွင်းသော စကားကို ပြောသိုပြောတတ်သောသူကို။ သစ္စေန၊ မှန်သော စကားကို ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဤတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အကောဓေနာ** ဟိ၊ အကောဓေန ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ ကောဓနော၊ အမျက် ယွက်ဟက်သော။ ပဋိဃော၊ ပဋိဃုလ်ကို။ အကောဓေန၊ အမျက်မထွက်သည်။ ဟုဘွာ ၍။ ဇိနိတမ္ပေ၊ အောင်အပ်၏။ **အသာဓုံ** တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘဒ္ဒကော၊ မကောင်းမသော သူကို။ ဘဒ္ဒကေန၊ သူ့ထက်သာ၍ ကောင်းသည်။ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ ဇိနိ-တမ္ပေ၊ အောင်အပ်၏။ **ကဒရိယ** ဣတိ၊ ဟူသည်ကား။ ထဒ္ဓမစ္ဆရိုံ၊ **အလွန်** ဝန်တိုသောသူကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကဿ၊ ဥစ္စာကို။ ပဋိဂ္ဂဟေန၊ ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်း ရှိသောစိတ်ဖြင့်။ ဇိနိတမ္ပေ၊ အောင်အပ်၏။ **အလိက-ဝါဒိ**၊ မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသော သူကို။ သစ္စဝစနေန၊ မှန်သော စကားကို ဆိုသဖြင့်။ ဇိနိ တမ္ပေ၊ အောင်အပ်၏။ ဤတိ ကဿ၊ ကြောင့်။ အကောဓေန ဇိနေကောမံ။ပ။ သစ္စေနာတိလိကဝါဒိနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သိရိမာ၊ သိရိမာသည်။ ပဠဿတာဟိ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဤဘိက္ခုဟိ၊ မိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပဋိ-ဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဥတ္တရာ ဥပါသိကာဝတ္ထု၊ သည်။

ဤတိယမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇–ကောဓဝဂ္ဂ။ ၄–မဟာမောဂ္ဂလာန် ပဉ္စဝတ္ထု။

(ဥတ္တရာ ဥပါသိကာမ၏ ဝတ္ထုဌာ ပေါရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အရှင် မောဂ္ဂလာန်၏ နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီ ကြွတော်မူရာ ဖြစ်သော ဝတ္ထု၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုတော်မူလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "သစ္စံ ဘဏေတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

(၁) **သစ္စံ ဘဏေ** တိ။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သစ္စံ ဘဏေ–စသော ဤ တရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ မဟာမောဂ္ဂလာ နတ္တေရသာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏။ ပဋ္ဌာ၊ မေးလျှောက်ဘော ပြဿနာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ တိုစကားသင့်စ။ကေသို–သမယေ၊ တနေ့သ၌။ ဟေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ဒေဝစာရိ-ကံ၊ နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီ သွားခြင်းကို။ ဂန္တွာ၊ သွားတော်မူ၍။ မဟေ-သက္ခာယဒေဝတာယ၊ တန်ခိုးကြီးသော နတ်သမီး၏။ ဝိမာနဒ္ဒါရေ၊ ဗိမာန်တံခါးဝ၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်တော်မူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဌိတံ၊ ရပ်လျက်သော။ တံ၊ ထိုနတ်သမီးကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ တေဘ-ယာ၊ သင်နတ်သမီး၏။ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသည်သည်။ မဟတီ၊ ကြီးမြတ်၏။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုခဲ့ဖူး၍။ ဣမာဒေဝသမ္ဘတ္တိ၊ ဤနတ်၏ စည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ ကပည့်တော်မကို။ မာပုစ္ဆထ၊ မေးတော်မမူပါကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကုသိုလ်နည်းသောကြောင့် လျှောက်၏။ ဒေဝ-တာ၊ နတ်သမီးဘည်။ ပရိတ္တ ကမ္မေန၊ နည်းသော ကောင်းမှုကြောင့်။လဒ္ဓ-မာနာ၊ ရှက်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မေးတော်မမူပါကုန်လင့်ဟု။ဝဒတိ၊ ကိုရ၊ ဆိုသတည်း။ သာပန၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ထေရေန၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ကထေဟိ ယေဝ၊ ဆိုသာဆိုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုစေသည်ရှိသော်။ အာဟ၊ နှားတော်လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ တပည့်

တော်မသည်။ ဒါနုံ၊ အလှူကို။ နေဝဒိန္ဒ၊ မလှူဖူးပေ။ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ နကတာ၊ မပြုဖူးပေ။ ဓမ္မော၊သူတော်ကောင်းတရားကို။ နု သုတော၊ မကြားဖူး မနာဖူးပေ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။သစ္စမတ္တံ၊မှန်သောစကားမျှကို။ ရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ခဲ့ဖူးပါ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အညာနိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိမာနဒ္ဒါရာနိ၊ ဗိမာန်တံခါးဝတို့သို့။ဂန္ဓာ၊ကြွတော်မူ၍။အပရာပိ၊တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ဒေဝဓီတရော၊ နတ်သမီးတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ တာသုပိ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုရှေးမေးသော နတ်သမီးအတူလျှင်။ နိဂုဟိတ္ဝာ၊ လျှိုဝှက်၍။ ထေရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ကောင်းမှုကို မမေးပါလင့်ဟု တားမြစ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တိသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧကော၊ တယောက်သောနတ်သမီးသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဒါနာဒီသု၊ အလှူ အစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတံနာမ၊ ပြုဖူးသော မည်သည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိပါ။ အဟံပန၊ တပည့်တော်မသည်ကား။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ၌။ ပရသဒါသီ၊ သူတပါးကျွန်မသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ တဿာမေ၊ ထိုတပည့်တော်မ၏။ သာမိကော၊ အရှင်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။စဏ္ဍော၊ ကိုယ်လက်ကြမ်းကြုတ်၏။ ဖရုသော၊ နှုတ်ကြမ်းတမ်း၏။ ဂဟိတေနေဝ၊ ကိုင်မိတိုင်း ကိုင်မိတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကဋ္ဌေနဝါ၊ သစ်သားဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ကလိဂ်ရေနဝါ၊ထင်းစသည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဘိန္ဒတိ၊ ရိုက်ခွဲတတ်၏။ သာဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်။ ကောပေ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တဝ၊ ဆင်၏။ သေသော သာမိကော၊ ဤအရှင်သည်။ လက္ခဏာ-ဟတံ၊ အမှတ်တံဆိပ်ကို။ ကာတုံဝါ၊ ငှာလည်းကောင်း။နာသာဒီနိ၊နှာခေါင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ဆိန္ဒိတုံဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဣဿရော၊ အစိုးရ၏။ မာကုဇ္ဈိ၊ အမျက်မထွက်ပေလင့်။ ဣတိ၊ဤသို့။ အတ္ထာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ပရိဘာသေတ္ဝာ၊ ရေရွတ်ဖြားယောင်း၍။ ကောပံနာမ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမည်သည်ကို။ နု အကာသိ၊မဖြစ်စဖူး။ တေနပုညေန၊ ထိုသို့အမျက်မထွက်ခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကြောင့်။ မေ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ အယံ-

သမ္ပတ္တိ၊ ဤနှတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။လဒ္ဓါ၊ရပေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အပရာ၊ တယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ အာဟာ၊လျှောက်၏။ အန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဥစ္ဆုခေတ္တံ၊ ကြံခင်းကို။ ရက္ခမာနော၊ စောင့်ရှောက်၍နေစဉ်။ ကေသ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတော်တပါး အား။ ဥစ္ဆုယဒ္ဓိ၊ ကြံချောင်းကို။ အဒါသိ၊လှူခဲ့ဖူးပါ၏။အပရာ၊တယောက် သော နှတ်သမီးသည်။ တေ တိရုမ္ဗသကံ၊ တလုံးသောတည်သီးကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သောနှတ်သမီးသည်။ ကေ ဇွောလုကံ၊ တလုံးသော သခွါးသီးကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ အပရာ၊ တယောက်သော နှတ်သမီးသည်။ကေ ဖာရုသကံ၊တလုံးသောဖက်သက်တရော်သီးကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူးပါ၏။အပရာ၊ တယောက်သော နှတ်သမီးသည်။ကေ မူလမူဋ္ဌံ၊ မုန်လာ တဆုပ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ အပရာ၊ တစ်ယောက်သောနှတ်သမီး သည်။ နိမ္ဗမူဋ္ဌံ၊ တမာရွက်တဆုပ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဖူးပါ၏။ ဣတိ အာဒီနာနယေန၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်။ အဘ္ဘနော၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဖူးသော။ ပရိတ္တဒါနံ၊ အနည်းငယ်မျှသော အလှူကို။ အာရောစေတွာ၊ အသီးအသီးကြားလျှောက်၍။ ဣမိနာကာရေန၊ ဤသို့ပြုခဲ့ဖူးသောကောင်း မှုကြောင့်။ အမှေဟိ၊ တပည့်တော်မတို့သည်။ အယံ သမ္ပတ္တိ၊ ဤနှတ်၏စည်းစိမ် ချမ်းသာကို။ လဒ္ဓါ၊ ရပါကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။တာဟိ၊ထိုနှတ်သမီးတို့သည်။ကတကမ္မံ၊ ပြုခဲ့ဖူးသောကောင်းမှုကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ သစ္စကထနမတ္တေန၊ မှန်သော စကားကို ဆိုကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ကောပံ၊အမျက်ထွက်ခြင်းကို။နိဗ္ဗာန- မတ္တေန၊ ငြိမ်းစေကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိပရိတ္တံကေန၊ အနည်းငယ်မျှ သော။ တိမ္ဗရှသကာဒိဒါန မတ္တေန၊ တည်သီး အစရှိသော အလှူမျှဖြင့်။ ဒိဗ္ဗ- သမ္ပတ္တိံ၊ နှတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ တတ် နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နှားတော်လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလာန၊ ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလျှောက်ဘိသနည်း။ တေ၊ သင်အား။ ဒေဝတာဟိ၊ နှတ်သမီးတို့သည်။ အယံ အတ္ထော၊ ဤသို့ အနည်းငယ်မျှ ကောင်းမှုကြောင့် နှတ်ပြည်သို့ ရောက်

ကြောင်းကို။ ကထိတောနှုန်း၊ ဆိုလေပြီး မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာမ၊ သြော်- ဆိုသည်မှန်ပါ၏။ ဘုတ္တကေန၊ ဤအနည်းငယ်သော ကောင်းမှုကြောင့်။ ဒီဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို။ လဘ္ဘတိမညေ၊ ရကောင်းအံ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာန၊ ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်။ သစ္စမတ္ထိ၊ မှန်သော စကားကို။ ကထေတ္ဝာပိ၊ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကောပမတ္ထိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမျှကို။ ဇဟိတ္ဝာပိ၊ စွန့်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္ဝာပိ၊ ပေးလှူရသောကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆတိယေဝါတိ၊ ရောက်လေသည် သာလျှင်တည်းဟု။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ သစ္ဆံဘဏေ နကုဋ္ဌေယျ။ လ။ ဂစ္ဆေ ဒေဝါနု သန္ဓိကေထိ၊ ဂစ္ဆေ ဒေဝါနု သန္ဓိကေ-ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(၂၂၄)။ ။မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ သစ္ဆံ၊ အမှန်ကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ နကုဋ္ဌေ၊ သူတပါးအား အမျက်မထွက်ရာ။ ယာစိတော၊ သီလဝန္တရဟန်း စသောသူတို့သည် တောင်းအပ်သော ဒါယကာသည်။ အပ္ပံပိ၊ အနည်းငယ်မျှ ကိုလည်း။ ဒဇ္ဇာ၊ လှူရာ၏။ တေဟိ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ ဤသုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဒေဝါနံ'နတ်တို့၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆေ၊ရောက်ရာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **သစ္ဆံ ဘဏေ**တိ၊ ကား။ သစ္ဆံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဒီပေယျ၊ ပြရာ၏။ ဝေါဟာရေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သစ္ဆေ၊ မှန်သော စကား၌။ ပတိဋ္ဌပေယျ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နကုဋ္ဌေယျာတိ၊ ကား။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ နကုဋ္ဌေယျ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ယာစိတောတိ၊ ကား။ ယာစကာ နာမ၊ သူတောင်းကောင်း ယာစကာ မည်သည်ကား။ သီလဝန္တာ၊ သီလရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့တည်း။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကိဉ္စိပိ၊ တစုံတခုမျှကိုလည်း။ ဒေထာတိ၊ ပေးလှူပါလော့ဟု။ အယာစိတ္ဝာဝ၊ နှုတ်မြွက်၍ မတောင်းသော်လည်း။ ဃရဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတဿ၊ ရပ်ကုန်၏။ အတ္ထတော ပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား။ ယာစန္တိယော နာမ၊ တောင်းသည်ပင်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

သီလဝန္တေဟိ၊ သီလရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ အလှူခံသည်ရှိသော်။ အပ္ပသို့၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ဒေယျဓမ္မော၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ ရှိသည်ရှိသော်။ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှကိုသော်လည်း။ ဒဒေယျ၊ ပေးလှူရာ၏။ ဧတေဟိ တိဟိတိ၊ ဟိဟူသည်ကား။ ဧတေသု၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ကေနပိ ကာရဏေန၊ တပါးပါးသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်လေကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရပဋိဝတ္ထု၊သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇—ကောဓဝဂ္ဂ။ ၅-ဗုဒ္ဓပိတုမြာဟွေဏဝတ္ထု။

(အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီ ကြွကြောင်းဝတ္ထု၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဗုဒ္ဓပိတု ပုဏ္ဏား၏ဝတ္ထု၌ ဟောရုဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "အဟိ-သကာယ" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အဟိ သကာယ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အဟိ သကာယ အစရှိသော ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာကေတံ၊ သာကေတပြည်ကို။ နိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအမှီပြု၍။ အဠုနဝနေ၊ အဠုနမည်သော တောအုပ်၌။ "မျက်စဉ်းတော" လည်းဟူ။ တနှုတ်။ "အဠုနမည်သောဆင်သည် စောင့်အပ်သောတော၌"။ (ကြိုက်ရာပေး)။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူလျက်။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ မေးလျှောက်သောပြဿနာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ ကြားရဖူးသည်ကား။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု သံဃပရိဝုတသ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းခြံရံလျက်။ သာကေတံ၊ သာကေတပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသနကာလေ၊ ဝင်တော်မူသောအခါ၌။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော။ သာကေတဝါသီ၊ သာကေတပြည်၌ နေသော။ မဟာလက္ခကပြာဟွဏော၊ ပုဏ္ဏား ကြီးတစ်

ယောက်သည်။ နဂရတော၊ သာကေတပြည်မှ။ နိုက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိ သော်။ အန္တရဒ္ဒါရေ၊ မြို့တံခါးအကြား၌။ ဒသဗလံ၊ ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါး အားတော်ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဒဒသု၊ ခြေတော်တို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဂေါ်ပ္ဖကေသု၊ ဖမျက်တို့၌။ ဒဋ္ဌုံ၊ မြဲစွာ။ ဂဟေတ္တာ၊ ဖက်၍။ တာဘ၊ ချစ်သား။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့သည်။ ဇိဏ္ဏကာ၊ လ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိဘဗ္ဘာနနုနာမ၊ စောင့်ရှောက် လုပ်ကျွေးအပ်၏ မဟုတ်တုံလော။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အဘ္ဘာနံ၊ ကိုယ်ကို။ နဒေယ္ယသိ၊ မပြုဘိသနည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒိဋ္ဌောသိ၊ မြင်အပ်သည်ဖြစ်ပြီး။ မာတရံပိ၊ အမိကိုလည်း။ ပသိတုံ၊ ဖူးမြင်စေခြင်းငှာ။ ဟေတိ၊ ကြွပါလော့ ဟု။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဟေတွာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ အတ္တနော ဂေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပညတ္တေ အာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌။ ဘိက္ခုသံ ဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏိပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သတ္ထုပါဒေသု၊ ဘုရား ခြေတော်တို့၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလတိုင်အောင်။ ကုဟိံ ဂတောသိ၊ အဘယ်အရပ်သို့ကြွ သနည်း။ မဟလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းကုန်သော ကာလ၌။ မာတာ ပိတရော၊ မိဖဘို့ကို။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗာ နနုနာမ၊ လုပ်ကျွေးအပ်ပါ၏ မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုရ။ ပုတ္တဓီတရော၊ သားသမီးတို့ကို။ ဃေ၊ လာကုန်လော့။ ဘာတရံ၊ အစ်ကိုကို။ ဝန္ဒထ၊ ရှိခိုးကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုရ။ ဝန္ဒာပေသိ ရှိခိုးစေ၏။ တေဥဘောပိ၊ ထို ပုဏ္ဏား ပုဏ္ဏေးမ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ တုဋ္ဌမာနသာ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာကို။ ပရိ ဝိသိတွာ၊ ဆွမ်း လုပ်ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမေ၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါလော့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ လျှောက်သော ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ကေဌာနေယေ၀၊ တခုသော

အရပ်ဌ်သာလျှင်။ နိဗဒ္ဓံ၊ အမြဲ။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ န ဂဏှန္တိ၊ မခံကုန်။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယေ အကြင်သူတို့သည်။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ နိမန္တေတုံ၊ ဖိတ်ခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တေ၊ ထို သူတို့ကို။ အမှာကံ သန္တိကေ၊ ငါတို့အိမ်သို့။ ပဟိဏေယျ၊ စေလွှတ်ပါလော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တထေဝ ပဋိဗာယ၊ ထိုနည်းမှစ၍။ နိမန္တေတုံ၊ ဖိတ်ခြင်းငှာ။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော သူတို့ကို။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ ပြာဟ္မဏယ၊ ပုဏ္ဏားအား။ အာရောစေယ၊ ကြားကုန်လော့။ ဣတိ ပေသေသိ၊ ဤသို့ စေ၏။ တေ၊ တို့သူတို့သည်။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှုအကျိုးငှာ။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေမ၊ ဖိတ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပြာဟ္မ-ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အဘ္ဘုနော ဧဂ-ဟတော၊ မိမိအိမ်မှ။ ဘတ္တဘဝနသုပေယ္ယ ဘာဇနာနိ၊ ဆွမ်းအိုး ဟင်းအိုးတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ နိသိဒနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အညတြပန၊ တပါးသော အရပ်ဌ်ကား။ နိမန္တ-နေ၊ ဖိတ်သူသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပြာဟ္မ-ဏသော၊ ပုဏ္ဏား၏သာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်ဌ်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ တရောတိ၊ ပြု၏။ တေဘောပိ၊ ထို နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ အတ္တနော ဒေယျဓမ္မံ၊ မိမိ၏ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒေန္တာ၊ လှူကုန်လျက်။ ဓမ္မ-ကထံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်လျက်။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာ-ယံ၊ တရားသဘင်ဌ်။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ပိတာ၊ အဖကား။ သုဒ္ဓေါဒနော၊ သုဒ္ဓေါဒန မည်၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ မဟာမာယာ၊ မဟာမာယာ မည်၏။ ဣတိဇာနာတိ၊ ဤသို့ သိ၏။ ဇာနန္တောဝ၊ သိလျက် လျှင်။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အမှာကံ ပုတ္တောတိ၊ ငါတို့သားဟူ၍။ ဝဒတိ၊

ဆိုး၏။ သတ္ထာပါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုသူတို့ ဆိုတိုင်း သာလျှင်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိုံ နု-ခေါ်၊ ဆာတယ်နည်း။ ဣတိသမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို ပုဏ္ဏားမောင်နှံတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တမေဝ၊သားကိုသာ လျှင်။ ပုတ္တောတိ၊ သားဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့် တော်မူ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင် တော်မူ၏။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ ပြာဟ္မဏော၊ ဤ ပုဏ္ဏားသည်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ပဠေဝတိ သတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ မယှံ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ ဖူး၏။ ပဠေဝတိသတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ စူဠပိတာ၊ ဘထွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ပဠေဝတိသတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။မဟာ-ပိတာ၊ ဘကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ သာပိပြာဟ္မဏီ၊ ထို ပုဏ္ဏား မသည်လည်း။ နိရန္တရမေဝ၊ မပြတ်သာလျှင်။ ပဠေဝတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာ တို့ပတ်လုံး။ မေမာတာ၊ ငါ့အမိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ပဠေဝတိ သတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ စူဠမာတာ၊ မိထွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ပဠေဝတိ သတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ မဟာ မနုတာ၊ မိကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ဒီယဆု-ဇာတိ သဟာယံ၊ ဘဝတစ်ထောင့် ငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ပြာဟ္မဏသ၊ပုဏ္ဏား၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ သံဝဏ္ဏော၊ ကြီးခဲ့ဖူး၏။ ဒ်ီယဆုဇာတိ သဟာယံ၊ ဘဝ တစ် ထောင့်ငါးရာတို့ပတ်လုံး။ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏။ ဟတ္ထေ၊လက်၌။သံဝဏ္ဏော၊ နို့ရည်ကျွေးမြူ ကြီးခဲ့ဖူး၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဟီဟိဇာတိ သဟာယာနံ၊ ဘဝ သုံးထောင်တို့ပတ်လုံး။ တေသံ၊ ထို ပုဏ္ဏားအို သမီးခင်ပွန်းတို့၏။ ပုတ္တဘာဝံ၊ သား၏အဖြစ်ကို။ ဒသေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မိံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌။ မနောနိဝိသတိ၊ နှလုံး အကျွမ်းဝင်၏။ စိတ္တဥ္စာပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညို၏။အဒ်ိဋ္ဌ-

ပုဗ္ဗေက၊ ရှေးက မမြင်ခဲ့ဖူးသော။ တသို့ ပိပေါ်သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ကဲမမ်၊ စင်စစ်။ ဝိသာသော၊ အကျမ်းဝင်ရာ၏။

ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဘဝ၌သာလျှင်။ သန္ဓိဝါသေန၊ အတူတကွ။ ပေါင်းဖော်ဖူးသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေနဝ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ အစီးအပွားကိုဆောင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဝံ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့တွင် တပါးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဥပ္ပလံ၊ကြာသည်။ ဇာယတေယထာ၊ ကဲ့သို့လျှင်။ တံပေမံ၊ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။တေမာသမေဝ၊သုံးလပတ်လုံးလျှင်။တံကုလံ၊ ထိုပုဏ္ဏားအမျိုးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တေဥဘောပိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမောင်နှံ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိံသု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သမီး ခင်ပွန်းတို့အား။မဟာသက္ကာရံ၊ မျှားစွာသော ပူဇော်သက္ကာကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့ကိုလည်း။ ဧကဂ္ဂဋ္ဌာဂါရမေဝ၊ တခုသော အတွင်ရှိသော တလားဌ်သာလျှင်။ အာရောပေတ္ဝာ၊တင်၍။ နိဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပဠဿတဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဟေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊တကွသာလျှင်။ အာဠဝကနံ၊ သင်းချိုင်းသုသာန်သို့။ အဂမာသိ၊ အသုဘရှု ကြွတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ မာတာပိတရော တိ၊ ယင်းတော် ခမည်းတော်တို့တည်းဟု။ မဟာ-ဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ နိက္ခမိ ကိရ၊ ထွက်သတတ်။ သတ္ထာပိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အာဠာဟနသမီပေ၊ သင်းချိုင်း၏အနီး၌။ ဧကံ သာလံ၊ တဆောင်သော စရပ်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ အဋ္ဌာသိ၊နေတော်မူ၏။မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ကာလကတာတိ၊ စုတေကုန်၏ဟု။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ စိုး ရိမ်တော်မမူပါလင့်။ ဣတိ၊ဤသို့။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ပဋိသန္ထာရံ၊ ဓမ္မပဋိသန္ထာရကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ မာအဝစုတ္ထ၊ မဆိုကုန်လင့်။ ဣတိ၊ဤသို့။ အပဋိက္ခိပိတ္မာ၊ မပယ်မူ၍ ။ပရိဿာယ၊ပရိသတ်၏။ အာသယံ၊ အလိုဟူသော အာသယကို။ ဩလောကေတ္မာ၊ကြည့်၍ ။တံခဏာရှုပ်၊ ထိုခဏနှင့်လျော်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ဣဒံ ဧဝိတံ၊ ဤလူတို့၏ အသက်သည်။အပ္ပံဝတ၊ နည်းစွတကား။ ဩရံ ဝဿသတာပိ၊ အနှစ်တစ်ရာအောက်ယုတ်သော အသက်ရှည်သည်ဖြင့်၍လည်း။ မီယတိ၊ သေရ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စေပိ၊ ဗာကယ်၍လည်း။ အတိစ္စဧဝတိ၊ အနှစ်တစ်ရာထက်အလွန် အသက်ရှည်အုံ့။ အထပိ၊ ထိုသို့အနှစ်တစ်ရာကိုလွန်၍ အသက်ရှည်သော်လည်း။ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇရာယပိ၊ အိုခြင်းကြောင့်လည်း။ မီယတိ၊ သေရ၏။

ဣတိ ဣဒံ ဇရာသုတ္တံ၊ ဤဇရာသုတ္တန်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏိယာစ၊ ပုဏ္ဏေးမ၏လည်းကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏အဖြစ်ဆို။ အဇာနန္တော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏား ပုဏ္ဏေးမတို့၏။အတိ-သမ္ဘာရယော၊ တမလွန်ဘဝသို့ လားခြင်းသည်။ ကော၊အဘယ်နည်း။ဣတိပုစ္ဆိ-သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေရူပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အသေခမုနိနံ၊ အသေခရဟန်းတို့၏။ အဘိသမ္ဘာရယောနာမ၊ တမလွန်ဘဝသို့ လားခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သူတို့သည်။ အစ္စုတံ၊ ရွှေ့ခြင်းမရှိသော။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ မဟာနိဗ္ဗာနမေဝ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣဒ္ဓိဝတ္ဘာ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ အဟံ သကာယာ မုနယောတျာဒိ၊ မုနယော စသော ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

၂၂၅။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မုနေယော၊ မောနေယျအကျင့်ဖြင့် မင်ဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်သော အသေခရဟန်းတို့သည်။ အဟိ သကာယာ၊ မည်ဦးဆဲတော်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ သံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်လုံခြုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွားကုန်၍။ နသောစရေ၊ မစိုးရိမ်ကုန်။ တေ၊ ထိုအသေခရဟန်းတို့သည်။ အစ္စုတံ၊ ရွှေ့ခြင်းမရှိသော။ တံ ဌာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **မုနေယျာ**တိ၊ မုနေယော ဟူသည်ကား။ မောနေယျ-ပဋိပဒါယ၊ မောနေယျအကျင့်ဖြင့်။ မဂ္ဂဖလပဋ္ဌာ၊ မင်ဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်သော။ အသေခမုနယော၊ ရဟန္တာဖြစ်သော မုနိတို့တည်း။ **ကာယေနာ**တိ ဧတံ၊ ကာယေနဟူသော ဤပုဒ်သည်။။ ဒေသနာမတ္ထမေव၊ ဒေသနာမျှသည် သာ လျှင်တည်း။ တိဟိပိ ဒွါရေဟိ၊ သုံးပါးသောဒွါရတို့ဖြင့်လည်း။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ အစ္စုတန္တိ၊ အစ္စုတံ ဟူသည်ကား။ သဿတံ၊ မြဲသော။ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံ ဟူသည်ကား။ အကုပ္ပဌာနံ၊ မပျက်သောအရပ်ဟုဆိုအပ်သော။ ဓုဝဌာနံ၊ မြဲစွာတည်သော အရပ်တည်း။ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထာဟူသည်ကား။ ယသ္မိं နိဗ္ဗာနေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ရောက်၍။ နသောစရေ နသောစန္တိ၊ မစိုးရိမ်ကြကုန်။ နဝိဟညန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ပဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိ-ဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဗုဒ္ဓပိတုဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ- ပြီးပြီ။

၁၇-ကောဓဝဂ္ဂ။ ၆-ပုဏ္ဏနာမရာဇဂဟ္ဘဏသေဋ္ဌိဒါသီဝတ္ထု။

(ဗုဒ္ဓပိတုဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၌ ဟောရုဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌။ အိမ်ပြည့်ဝမည်သော ကျွန်မ၏ဝတ္ထု၌

ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်မဟာ ဃောသ ဆရာသည် "သဒါ ဇာဂရမာနာနံ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)။

သဒါ ဇာဂရမာနာနံ ဣတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဒ့ါဇာဂရမာနာနံ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဇ္ဈကူဋ္ဌေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိနော၊ ရာဇဂြိုဟ်သခွေးကြီး၏။ ပုဏ္ဏဝနာမဒါသိံ၊ အိမ်ပြည့်ဝ အမည်ရှိသော ကျွန်မကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဣဒေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တာသာ၊ ထိုအိမ်ပြည့်ဝအား။ ဗဟုဝိဟိတံ၊ များစွာသောစပါးကို။ ကောဋ္ဋနတ္ထာယ၊ ထောင်းစိမ့်သောငှာ။ အဒံသုကိရ၊ ပေးကုန်သတတ်။ သာ၊ ထိုအိမ်ပြည့်ဝသည်။ ရတ္တိံ ပိ၊ ညဉ့်၌လည်း။ ဒီပံ ဇာလေတ္မာ၊ မီးထွန်း၍။ ဝိဟိံ ကောဋ္ဋန္တီ၊ စပါးထောင်းရ သည်ရှိသော်။ ဝိသမတ္ထာယ၊ အပင်အပန်းဖြေခြင်းငှာ။ သေဒတိန္ဓေန ဂတ္တေန၊ ချွေးထွက်သောကိုယ်ဖြင့်။ ဗဟိဝါဒတ၊ အပ လေညင်းလာရာ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မလ္လပုတ္တော၊ မလ္လာမင်း၏သားဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗော၊ အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သေနာသနပညာပကော၊ အိပ်ရာနေရာခင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော်ထိုရှင်ဒဗ္ဗသည်။ ဓမ္မသဝနံ သုတ္မာ၊ တရားနာပြီး၍။ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆာနန္တာနံ၊ သွားကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အဂ္ဂိလိံ ဇာလေတ္မာ၊ လက်ညှိုးကို ပိုးတိုင်ကဲ့သို့ညှိ၍။ ပုရတော ပုရတော၊ ရှေးကရှေးက။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ မဂ္ဂဒေသနတ္ထာယ၊ ခရီးညွှန်ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။ နီမ္မိနိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ ပုဏ္ဏာ၊ အိမ်ပြည့်ဝသည်။ တေနာ့လောကေန၊ ထိုအလင်းဖြင့်။ ဝိစရန္တေ၊ သွားကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အတ္တနော-ဒုက္ခော၊ မိမိဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဥပဒ္ဒုတာယ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣမာယ ဝေလာယ ပိ၊ ဤအခါ၌လည်း။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ နဥပေမိ၊ မကပ်ရ။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင်းကောင်းတို့သည်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နု နိဒ္ဒါယန္တိ၊ မအိပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ စိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ အဒ္ဓါ၊

မချုတ်။ ဧကဿ ဘိက္ခုနော၊ တယောက်သောရဟန်း၏။ အဖာသုကံဝါ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒီဃဇာတိကေပိ၊ မြေခဲခြင်းတို့ကြောင့်။ ဥပဇ္ဇဝေါဝါ၊ ဘေးရန်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိသည် ကတ္တာ၊ ဤသို့အမှတ်ကိုပြု၍။ ပါတောဝ၊ စောစော ကြီးကလျင်။ ကုဏ္ဍကံ၊ ဆန်ကွဲမှုန့်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ တေမေတ္ဝာ၊ စွတ်၍။ ဟတ္ထေတလေ၊ လက်ဝါးပြင်၌။ ပူဝံကတ္ဝာ၊ မုန့်ကဲ့သို့။ ပြုပြီး၍။ အဂ်ါရေသု၊ မီးကျီးတို့၌။ ပစိတ္ဝာ၊ ကင်၍။ ဥစ္ဆေဒင်ကတ္ဝာ၊ ခါးပိုက်၌ ညှပ်သည်ကိုပြု၍။ တိတ္ထမဂ္ဂေ၊ ရေဆိပ်ခရီး၌။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စားအုံ့ဟူ၍။ ဃဋ္ဌံ အာဒါယ၊ ရေခပ်အိုးကိုယူလျက်။ တိတ္ထဘိမုခီ၊ ရေဆိပ်သို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ သွား၏။

သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှာ။ တမေဝမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးသို့သာလျှင်။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုအိမ်ပြည့်ဝသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ အညေသု ဒ္ဝိဝသေသု၊ တပါးသော နေ့တို့၌။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌေပိ၊ မြင်သော်လည်း။ မမ၊ ငါ့အား။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣဒါနိပန၊ ယခုမူကား။ မေ၊ အား။ ဒေယ္ယ-ဓမ္မောပိစ၊ လှူဖွယ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ သံမုခီဘူတော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်လျက်။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ လူခံဝါတိ၊ ကြမ်း၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပဏိတံဝါတိ၊ မွန်မြတ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အစိန္တေတ္ဝာ၊ မကြံပဲ။ သစေဂဏ္ဍေယျ၊ အကယ်၍ အလှူခံပါမူကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ပူဝံ၊ ဤမုန့်ကို။ ဝဒေယျ၊ လှူရာ၏။ ဣတိ စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဃဋ္ဌံ၊ ရေခပ်အိုးကို။ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချထား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လူခံ၊ ခေါင်းပါးသော။ ဣမံ ဒါနံ၊ ဤမုန့်ဟူသောအလှူကို။ ပဋ္ဌိ-ဂ္ဂဏှန္တာ၊ ခံတော်မူလျက်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သင်္ဂဟံ ကရောထ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။

ဟေန၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ နီဟာရိတ္ဘာ၊ ထုတ်၍။ မဟာရာဇဒတ္တိယံ၊စတုမဟာ ရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် လှုအပ်သော။ ပဋ္ဌံ၊ သပိတ်ဆောင် ကို။ ဒိန္နံ၊ ကပ်အပ်၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဥပနာမေတ္ဘာ၊ ညွှတ်၍။ ပုဗ္ဗံ၊ မုန့် ကို။ ဂဏှိ၊ ခံတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏာပိ၊ အိမ်ပြည့်ဝ သည်လည်း။ တံ၊ ထို မုန့်ကို။ သတ္တူ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေတ္ဘာဝ၊ ထည့်ရှိသာ လျှင်။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္ဘာ၊ ရှိခိုးရှိ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တ္ဘမ္ဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌမဂ္ဂပ္ပတ္တေ၊ ပြင် အပ်သောတရားရှိသည်သာလျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ သမိဒ္ဓဘု၊ ပြည့်စုံ ပါစေ သတည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧဝံဟောတ္ဘုတိ၊ ဤသို့ တောင်းသည့် သူ အဟိုင်း ပြည့်စုံစေ ဟု၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက် သာလျှင်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏာပိ၊ အိမ်ပြည့်ဝသည်လည်း၊ စိန္ဓေသိ၊ ကြံ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သင်ဟံ၊ခြိုး မြောက်ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇောဝ၊ လိုရှိ။ ပုဗ္ဗံ၊ မုန့်ကို။ ကိဉ္စာပိ ဟော်၊ အကယ် ၍ကား ခံတော်မူ၏ရှင့်။ ပန ဘထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ခံတော်မူသော်လည်း။ ဣဒံ၊ ဤမုန့်ကို။ နခါဒိဿတိ၊ မဘုဉ်းပေး လတ္တံ့။ အဒ္ဓါ၊ ပဋ္ဌတ်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ကဘကဿဝါ၊ ကျီးအား ပယ်းကောင်း။ သုနခဿဝါ၊ ခွေးအား လည်းကောင်း။ ဒတ္ဘာ၊ ပေး၍။ ခုဏ္ဍောဝ၊ မင်း၏ လည်းကောင်း။ ဥတ - ပုတ္တဿဝ၊ မင်းသား၏ လည်းကောင်း။ ဧဝမ်ဟိ၊ အိမ်သို့၊ ဂန္ဒာ၊ ကြွ၍။ ပဏီတဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိဿတိ၊ ဘုဉ်းပေးလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေသိ၊ အသို့ကြံ၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်သည်း။ သော၊ ဤအိမ်ပြည့်ဝသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူသည့် ရှိသော်။ ဣဿ၊ ယိုအိမ်ပြည့်ဝ၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်အကြံကို။ ဉတ္ဘာ၊ သိ၍။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ သြလော-ကေတ္ဘာ၊ ကြည့်၍။ နိသိဒနာကာရံ၊ နေအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒသ္သေသိ၊ ပြ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ စီဝရံ၊ သင်္ဃာန်းကို။ ပညာပေတ္ဘာ၊ ခင်း၍။ အဒါသိ၊ ကပ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဟိနဂရေယေဝ၊ မြို့ပဋ္ဌာသာလျှင်။ နိသိဒိသ္ဘာ၊ နေ၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စကို။

အကာသိ၊ ပြုလေဘ်မူ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သကလစက္ကဝါဠ ဂဗ္ဘေ၊ အလုံးစုံသော စက္ကြဝဠာတိုက်၌။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဥပကပ္ပနကံ၊ ဘုံးသောင်ဝံစားအပ်သော။ သြဇံ၊ သြဇာကို။ မဓုပဋ္ဌလံဝိယ၊ ပျားလဘို့ ကဲ့သို့။ ပိဏ္ဍတ္ဂ၊ လှစ်၍။ ကတ္ထ၊ ထိုဆန်ကဲ့မှုန့်၌။ ပက္ခိပိ သု၊ ထည့်ကုန်၏။ ပုဏ္ဏာစ၊ အိမ်ပြည့်ဝ သည်လည်း။ သြလောကေန္တိ၊ ကြည့်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ဘဂ္ဂကိစ္စာ ဝသာနေ၊ ဆန်ကဲ့မှုန့်ကို ဘုဉ်းပေး ပြီးသော အဆုံး၌။ ဧကဝါ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဥဒကံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊သည်။ ကတာဘတ္တကိစ္စာ၊ ဆန်ကဲ့မှုန့်ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီးသော်။ ပုဏ္ဏံ၊ အိမ်ပြည့်ဝ အာပဇ္ဇတ္ထ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ပုဏ္ဏေ၊အိမ်ပြည့်ဝ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝဋ္ဌံ၊ သင်သည်။ မမသာဝကေ၊ ငါ့တပည့်တို့ကို။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်ဘိသနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နပရိ-ဘာသာမိ၊ မရေရွတ်ပါ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့ မရေရွတ်သည်ရှိသော်။ တယာ၊ သင်သည်။ မမသာဝကေ၊ ငါ့တပည့်တို့ကို။ ကြုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကထိတံ၊ ဆိုသနည်း။ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့ ပေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣမိနာ ဒုက္ခုပ္ပဒ္ဒဝေန၊ ဤဆင်းရဲခြင်း နှိပ်စက်သဖြင့်။ နိဒ္ဒံ၊ ဆိပ်ခြင်းသို့။ နဿိတုံ၊ မကပ်ရ။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင် ကောင်းတို့သည်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ နိဒ္ဒံ၊ ဆိပ်ခြင်းသို့။ နဿိတုံ၊ မကပ်ကုန်သနည်း။ အဒ္ဓါ၊ မဘုတ်။ ကသ္ဿပ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်း၏။ အဟါသုကံ ဝါ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒီဃဇာတိကေန၊ မြေမျိုးဌ၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါကြောင့်။ ဥပဒ္ဒဝေါ ဝါ၊ ဘေးရန်သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကုဝါ၊ တွေ့ကံ၊ ဤမျှလောက်သော အခြင်းအရာကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စိန္တိတဋ္ဌာ၊ အကြံဖြစ်အပ်၏ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ လျှောက်သောကြောင့်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကသ္ဿ၊ ထိုအိမ်ပြည့်ဝ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားမှ၍။ ပုဏ္ဏေ၊ ပုဏ္ဏ။ တွံ၊ သင်ဘည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒုက္ခုပ္ပဒ္ဒဝေန၊ ဆင်းရဲခြင်း ဥပဒ္ဒဝေါဖြင့်။ န နိဒ္ဒါယတိ၊ မအိပ်ရသည် ဖြင့်၏။ မမသာဝကာ၊ ငါ့တပည့်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးချပ်ခြင်းနှင့်။ အနု-ယုဇ္ဇကာယ၊ လုံ့လသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န နိဒ္ဒါယတိ၊ မအိပ်ရ။ ဣတိဇတ္ဝာ၊

ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၂၆။ ။ပုဏ္ဏေ၊ ပုဏ္ဏ။ "အိမ်ပြည့်ဝလည်းဟူ"။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဇာဂရမာနာနံ၊ နိုးကြားခြင်းလုံ့လကို မပြတ်ယှဉ်ကုန်ထသော။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနံ၊ ညဉ့်နေပတ်လုံး သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ကုန်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိမုတ္တာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော သူဘို့အား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ **အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနဿ**၊ သိက္ခံနှံဟူသည်ကား။ ဒိဝါစ၊ နေ့ဘက်လည်းကောင်း။ ရတ္တိံ စ၊ ညဉ့်ဘက်လည်းကောင်း။ တိဿောသိက္ခာ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာတို့ကို။ သိက္ခာယမာနံ၊ ကျင့်ကုန်သော။ နိဗ္ဗာနံ **အဓိ-မုတ္တာနဿ**၊ နိဗ္ဗာနံ အဓိမုတ္တာနံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနဇ္ဈာသယာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကုန်သော။ **အတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိ**တိ၊ ဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား။ ဝေရူပါနံ၊ ဤသို့သော ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သဗ္ဗေပိအာသဝါ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတရားတို့သည်လည်း။ အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်ဘည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ယထာဋ္ဌိတာဝ၊ ရပ်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ ပုဏ္ဏာ၊ အိမ်ပြည့်ဝသည်။ သောဘာ-ပတ္တိဖလေ၊ သောဘာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တပရိသာယပိ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုဏ္ဍ-ကအင်္ဂါရပူဝေန၊ မီးကျီးခဲ ကင်အပ်သော ဆန်ကဲ့မုန့်ဖြင့်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံပိ၊ တရားသဘင်၌လည်း။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုဇသာ၊ ငါ့ရှင်တို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဏ္ဏာဝ၊ အိမ်ပြည့်ဝသည်။ ဒိန္နေန၊ လှူအပ်သော။ ကုဏ္ဍကအင်္ဂါရပူဝေန၊ မီးကျီးခဲ ဖုတ်အပ်သော ဆန်ကဲ့မုန့်ဖြင့်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုပေ၏။ ဣတိ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ဟောပြောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဝုဏ္ဏာ၊ လာတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။

တေရဟိ၊ ယခုလာဆဲဖြစ်သောအခါ၌။ ကာယကဟာယ၊ အဘယ်မည်သော ကောင်ဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးသောကြောင့်။ ဣမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကာကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေနားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နမဟုတ်ခသာ။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမာယ၊ ဤအိမ်ပြည့်ဝသည်။ ဒိန္နကုဏ္ဍကံ၊ ပေးအပ်သော ဆန်ကွဲကို။ ပရိဘုတ္တမေဝ၊ သုံးဆောင်စားသောက်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ=တ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော်အကြောင်းကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။

ဘောဘောဇနိယော၊ အိုအာဇာနည်မြင်းမြတ်။ တယာ၊ သင်သည်။ တိဏ-ပရိယာသံ၊ စားကြွင်းသောပြက်ကို။ ဘုတ္ဝာ၊ စား၍။ အာစာမကုဏ္ဍကံ၊ ယမင်းချိုးဆန်ကွဲမှုန့်ကို။ ဘုတ္ဝာ၊ စား၍။ သံဝမေတ္ဝာ၊ ကြိုးစ၏။ ဧတံ၊ ဤမြက်ယမင်းချိုးဆန်ကွဲမှုန့်သည်။ ဧတာ၊ သင်၏။ ဧတာဇနံ၊ အစာသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါနိ၊ ယခု။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဘုဥ္ဇသိ၊ မစားသနည်း။

မဟာပြာဟ္မဏော၊ မြတ်သောပုဏ္ဏား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ ပေါသံ၊ မွေးမြူးအပ်မသော သတ္တဝါကို။ ဇာတိ-ယာဝါ၊ အမျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယေနဝါ၊ ဆုံးမကမြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ကတ္ထ၊ ထိုကရာ၌။ အစာမကုဏ္ဍကံ၊ ယမင်းချိုးဆန်ကွဲမှုန့်ကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ ဘဝတ္ဝ၊ ဘားရောင်၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဟဘ္ဘ၊ သင် သည်တမူကား။ မာ၊ ငါ့ကို။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ အယံ၊ ဤမြင်းသည်။ ဟယုတ္တမော၊ မြတ်သော မြင်းတည်း ဟူ၍။ ပဇာနသိ ခေါ၊ သိ သည် သာ လျှင်ဟည်း။ ဇာနန္ဟော၊ သိအပ်သောငါသည်။ ဇာနံ၊ သိတတ်သော သင်၏အဲယံသို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ တေ၊ သင်၏။ ကုဏ္ဍကံ၊ ဆန်ကွဲမှုန့်ကို။ နဘက္ခာမိ၊ ငါမစားအံ့။

ဣတိဣမံ ကုဏ္ဍကသ်ဿ ပေါ်တကဇာတကံ၊ ဤကုဏ္ဍက သိန္ဓဝပေါ်တကဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပုဏ္ဏာနဝမရာဇဂဟသေဋ္ဌဒါသိပတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇–ကောဇဝဏ္ဏ။ ၇–အတုလျဥပသကာဝတ္ထု။

(အိမ်ပြည့်ဝမည်သော ကျွန်မ၏ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြင့်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အတုလျမည်သော ဒါယကာ၏ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ဒုတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသောအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ပေါရာဏမေတန္တိ" စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ပေါရာဏမေတန္တိ ဤမျှ ဓမ္မဒေသနာ၊ ပေါရာဏမေတံ–စသော ဤဗျာဒိုး ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်။ အတုလျနာမဥပါသကံ၊ အတုလမည်သော ဒါယကာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပါဠိတော် စကား သင့်စ့။ သာဝတ္ထိပါသိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော။ သော ဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ပဠဿတဥပါသတပရိဝါရော၊ ငါးရာသော ဒါယကာ ခြံရံလျက်။ ကေဒါဝသံ၊ တဒနုသဒ္ဒါ။ တေ ဥပါသကေ၊ ထိုသိတင်းသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားမူ။ ရေဝတတ္ထေရသ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမေ၊ နာလိုသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ရေဝတတ္ထေရံ၊ ရေဝတမထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သော ပနာယသ္မာ၊ ထို အရှင်ရေဝတမထေရ်သည်။ ပဋိသလ္လနာရုမော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ မေ့လျော့ခြင်းရှိ၏။ သီဟောဝိယ၊ ခြသေ့မင်းကဲ့သို့။ ဧကစာရော၊ တယောက်ထီးတည်း ကျင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေန၊ ထိုအတုလဒါယကာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုန်းသော စကားကို။ နုကထေသိ၊ မဆို။ ဤတော်၊ ဤသို့ မဆိုသည် ရှိသော်။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။ သာရိပုတ္တသ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားမူ။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်သည်ကို။ ထေရေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဂကနတ္ထေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတတ္ထာတိ၊ လာသနည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဤမေ ဥပါသကော၊ ဤသီတင်းသည်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ရေဝတတ္ထေရံ၊ ရေဝတမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ တဿမေ၊ ထို

အကျွန်ုပ်အား။ ထေရော၊ ရေဝတမထေရ်သည်။ ကိုဦ၊ တစုံတခုန်းသောစကား ကို။ နုကထေသိ၊မဆို။ ။(ဣတိကား၊အနုက်မရှိ)။ ။သွာဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ် သည်။ တဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ ကုဋ္ဌိတ္ဘာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဣဓ၊ဤအရပ်သို့။ အာဂတောလာ၏။ မေ၊ငါ့အား။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ကထေဟ၊ ဟောတော်မူပါ ကုန်လော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဥပါသကာ၊ဒါယကာ တို့။ နိသီဒထ၊ နေကုန်လော့။ ဣတိဝတ္ဘာ၊ ဤသို့မိန့်လျက်။ ဗဟုက်ကတ္ဘာ၊ မျှားစွာပြု၍။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။ ကထေသိ၊ဟောတော် မူ၏။

ဥပသကောပိ၊ ဒါယကာသည်လည်း။ အဘိဓမ္မကထာ နာမ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာမည်သည်ကား။ အတိသဏှာ၊ အလွန်သိမ်မွေ့၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာကား။ ဗဟုံ၊ မျှားစွာ။ အဘိဓမ္မမေဝ၊ အဘိဓမ္မာတရားကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဣမိနာ၊ ဤအဘိဓမ္မာ ဒေသနာဖြင့်။ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိကုဋ္ဌိတ္ဘာ၊ဤသို့ အမျက်ထွက်၍။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အာနန္ဒထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊အထံသို့။ အဂမာသိ၊ရောက်လာ၏။ထေရေနာပိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်လည်း။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ကိံ တိ၊ အဘယ် ကြောင့် ရောက်လာသနည်းဟု။ဝုတ္တော၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ ရေဝတတ္ထေရံ၊ရေဝတ မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိမှာ၊ ကပ်သည်ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရေဝတမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အလ္လာပသလ္လာပမတ္တံပိ၊စကားပြောဟောခြင်းကိုမျှလည်း။ အလဘိတ္ဘာ၊ မရမူ၍။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်လျက်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမိမှာ၊ ရောက်လာသည်ဖြစ်ကုန် ၏။ သောပိ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဗဟုံ၊ မျှားစွာ။ အတိသဏှံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော။ အဘိဓမ္မမေဝ၊ အဘိဓမ္မာတရား ကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အမှာကံ၊ငါတို့အား။ ဣမိနာ၊ ဤ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာဖြင့်။ ကော အတ္ထောတိ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်းဟု။ ဝေဿာပိ၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာအားလည်း။ ကုဋ္ဌိတ္ဘာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတမှာ၊ လာကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော

အကျွန်ုပ်တို့အား။ ခမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေဟိ၊ ဟောပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြိုးကား။ နိသီဒိတ္ဝ၊ နေ၍။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိလျက်။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား။ သုဝိညေယ္ယံ၊ သိလွယ်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ အပ္ပကမေဝ ခမ္မံ၊ အနည်းငယ်သောတရားကိုသာလျှင်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ ထေရဿ ပိ၊ အာနန္ဒာအားလည်း။ ကုဋ္ဌိတ္ဝာ၊ အမျက်ထွက်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားထံသို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိံသု၊ နေကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုဒါယကာတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့သည်။ အာဂတတ္ထ၊ ရောက်လာကုန်သနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှာ။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သုတောပန၊ ကြားအပ်ပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ရောဂတ္ကေရံ၊ ရေဝတမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိမှာ၊ ကပ်သည်ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရေဝတမထေရ်သည်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုန်းသော စကားကို။ နကထေသိ၊ မဆို။ တဿ၊ ထိုရေဝတအား။ ကုဋ္ဌိတ္ဝာ၊ အမျက်ထွက်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိမှာ၊ ကပ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဗဟုအာဘိဓမ္မော၊ များစွာကုန်သော အဘိဓမ္မာတရားကို။ ကထိတော၊ ဟော၏။ တံ၊ ထို အာဘိမ္မော တရားကို။ အသလ္လက္ခေန္တော၊ မမှတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ကုဋ္ဌိတ္ဝာ၊ အမျက်ထွက်၍။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်ကုန်၏။ တေန၊ ထို ရှင်အာနန္ဒာသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ် တို့အား။ အပ္ပမတ္တကော ဝ ဓမ္မော၊ အနည်းငယ်သော တရား ကိုမျှ သာလျှင်။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ တဿ ပိ၊ ထို အာနန္ဒာ မထေရ်အားလည်း။ ကုဋ္ဌိတ္ဝာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတမှာ၊ ရောက်လာကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်။ တဿ၊ ထိုအတုလ ဒါယကာ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အတုလ၊ အတုလဒါယကာ။ ပေါရာဏတော ပဋ္ဌာယ၊ ရှေးအခါမှစ၍။ တေ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်။ အာစိဏ္ဏမေဝ၊ အလေ့အလာရှိသည်သာ လျှင်ဖြစ်၏။ တုဏ္ဍိဘူတံပိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော သူကိုလည်းကောင်း။ ပဟုက-ထံပိ၊ စကားများသော သူကိုလည်းကောင်း။ မန္ဒကထံပိ၊ စကား နည်းသော သူကိုလည်းကောင်း။ ဂရဟန္တိယေဝ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ကေန္တ ဂရဟိတမ္ပေယေဝ၊ စင်စစ်ကဲ့ရဲ့အပ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ ကေန္တ ပသံသိ တမ္ပေယေဝ၊ စင်စစ် ချီးမွမ်းအပ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ရာဇာနောပိ၊ မင်းတို့ကိုလည်း။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ မဟာပထဝီ ပိ၊ မြေကြီးကို လည်းကောင်း။ စန္ဒိမသူရိယေပိ၊ လနေတို့ကို လည်းကောင်း။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေတော်မူ၍။ ဝမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေန္တံ၊ ဟောသော။ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓံပိ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ ဟောစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဂရဟန္တိ၊ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏။ ဟောစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်း ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ အန္ဓပဘလာနံ၊ အလွန်မှိုင်းသော သူတို့၏။ နိန္ဒာဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပသံသာဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အပ္ပမာဏာ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသော။ မေဓာဝိနာပန၊လျှင် စွာသိနိုင်သော သဘောရှိသော သူသည် သာလျှင်။ နိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်။ နိန္ဒိတောနာမ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပသံသိ-တောစ၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်လည်း။ ပသံသိတောနာမ၊ ချီးမွမ်းခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၂၇။ ။ အတုလ၊ အတုလ ဒါယကာ။ တေ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ခဲ့ခြင်းသည်။ ပေါရာဏကံ၊ ရှေးမှစ၍ဖြစ်သော အလေ့အကျက်တည်း။ တေ၊ဤသို့

ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချခြင်းသည်။ အဇ္ဇတနမိဝ၊ ယခုသာဖြစ်သကဲ့သို့။ နု၊ မဟုတ်။တုဏ္ဏီ-မာသိနုံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော သူတို့သည်လည်း။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဗဟုဘာ-ဏိနုံ၊ စကားများစွာ ဆိုလေ့ရှိသောသူကိုလည်း။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။မိတ-ဘာဏိ ပိ၊ နှုတ်ယှဉ်အပ်သော စကားရှိသော သူကိုလည်း။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌိ။ အနိန္ဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့ အပ်သော သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၂၇။ ။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ပေါ-သောဝါ၊ ယောကျားသည် လည်းကောင်း။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ပသံ-သိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ ပေါသောဝါ၊ ယောကျားသည်လည်းကောင်း။ နု အဟု၊ ရှေးဘဝလည်း မဖြစ်ဖူး။ နစ ဘဝိဿတိ၊ နောင်ဘဝလည်း မဖြစ်လတ္တံ့။ တေရဟိစ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌လည်း။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၂၉။ ။ အစ္ဆိန္နဝုတ္တိ၊ မပျက်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော။မေဓာ-ဝီ၊ လောကီပညာရှိသော။ ပညာသိ.ယ သမာဟိတံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဟံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သုဝေ သုဝေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ အနုဝိစ္စ၊ ချီးမွမ်းခြင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဉာဏ်ဖြင့် စိစစ်၍ သိလျက်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်း ကုန်၏။

၂၃၀။ ။ ဇမ္ဗောနဒဿ၊ ဇမ္ဗူရောင်ရွှေ၏။ နိက္ခံ့ဏ္ဌာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ခတ်ခြင်း သုံးသပ်ခြင်းငှာ ခံ့သော အချိန်ရှိသော တနိက္ခကဲ့သို့။ တံ၊ ထိုသူကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နိန္ဒိတုံ၊ ငှာ။ အရဟသိ၊ ထိုက်အံ့နည်း။ နံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗြဟ္မုနာပိ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်လည်း။ ပသံသိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ **ပေါရာဏမေတ** နှင့်ပဒသည်၊ ပေါရာဏမေတံ ဟူသော ပုဒ်၏။ ပုရာဏကံ ဥတန္တိ ပဒဿေဒေါ၊ ပုံရာဏကံတေံဟု ပုဒ်ဖြတ်

ခြင်းကို ပြုအပ်၏။ **အတုလျာ** တိ၊ အတုလ္ယ ဟူသည်ကား။ တူညီခါသကံ၊ ထိုဒါယကာကို။ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ **နေတံ အဇ္ဇတနမိဝါ** တိ၊ နေတံ-အဇ္ဇတနမိဝ ဟူသည်ကား။ နိန္ဒိတ်ဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပသံ-သိတံဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အဇ္ဇတနံ အဓုနာဃ၊ ယခုနေ့၌။ ဥပဂန္ဒာဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဣဒံ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ **တုဏ္ဍိမာသိန** ဣတိ၊ တုဏ္ဍိမာသိနံ ဟူသည်ကား။ ဧကော၊ ဤသူသည်။ မုဏေါဝိယ၊ အ-သကဲ့သို့။ ပဓိရောဝိယ၊ နားပင်းသကဲ့သို့။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အဇာနန္တောဝိယ၊ မသိသကဲ့သို့။ တုဏ္ဍီဟုတ္ဝာ၊ ဆိတ်သည်ဖြစ်၍။ ဂတိနိသိန္နော၊ အဘယ်ကြောင့်နေသနည်း။ ဣတိ နိဒ္ဒေ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဗဟုဘာဏိနန္တိ၊ ဗဟုဘာဏိနံ ဟူသည်ကား။ ဧသ၊ ဤသူထည်။ ဝါတာဟတ-တာလပဏ္ဏံဝိယ၊ လေဖြင့်ဝတ်သောထန်းရွက်ကဲ့သို့။ တဋ္ဌတဋ္ဌယတိ၊ ဖြတ်ဖြတ်မြည်လျက်။ ဣမဿ၊ ဤသူ၏။ ကထာ၊ စကားသည်။ ပရိယန္တောဝယော၊ အဆုံးသည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ နိဒ္ဒေ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ **မိတဘာ-ဏိ ပိ**ဝါ၊ မိတဘာဏိ ပိ ဟူသည်ကား။ ဧသ ဧသော၊ ဤသူသည်။ သုဝဏ္ဏ-ပါရုပိဝိယ၊ ဂျွန်ငွေလွှဲသို့။ ဘဏ္ဍာနောဝစနံ၊ မိမိစကားကို။ မညမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ ကော်ဝါ၏တခုန်းသောစကားကိုလည်းကောင်း။ ဒွေဝါ၊ နှစ်ဂွန်းသော စကားကိုလည်းကောင်း။ အဝတ္ဝာ၊ မဆိုမူ၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ နိဒ္ဒေ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သဗ္ဗ-တာပိ၊ အလုံးစုံသော အ ၀ုဋ္ဌလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော.မှတ်အပ်၏။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောကဌ်။ အနိန္ဒိတောနာမ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ **နစဟူ**တိ၊ နစအဟု ဟူသည်ကား။ အတိဒေတပိ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်စဖူး။ **အနာ-ဂတေပိ**၊ နောင်ကာလ၌လည်း။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ **ယဒေ့ဝိညူ**တိ၊ ယဒေ့ဝိညူဟူသည်ကား။ ဗာလနံ၊ မလိမ္မာသောသူတို့၏။ နိန္ဒာဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပသံသာဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အပ္ပမာဏာ၊ ပမာဏမဟုတ်ကုန်။ ယမ္ပန၊ အကြင်ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းကို ကား။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသော သူတို့သည်။ **ဒိဝသေ ဒိဝသေ**။ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ **အနုဝိစ္စ**၊ စိစစ်၍။ နိန္ဒကာရဏံဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းကို

လည်းကောင်း။ပသံသကာရဏံဝါ၊ချီးမွမ်းခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇာနိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ အစ္ဆိန္နာယ သိက္ခာယ၊ မပျက်သော သိက္ခာကို။ ဝတ္တမာနံဝါ၊ ကျင့်သည်လည်းဖြစ်သော။ အစ္ဆိန္နာယ-ဒိဋိတဝုတ္တိယာဝါ၊ မပျက်သော အသက်မွေးခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အစ္ဆိန္နဝုတ္တိ၊ မပျက်သော အသက်မွေးခြင်း သဘောရှိသော။ ခဏ်မွောဇပညာယ၊ တရားကြောင့်ဖြစ်သော ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသော။ လောကိယလောကုတ္တရ ပညာယစေဝ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာနှင့်လည်းကောင်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေနစ၊ လေးပါးသောပါရိသုဒ္ဓိသီလ နှင့်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပညာသီလသမာ-ဟိတံ၊ ပညာသီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သုဝဏ္ဏဒေါသဝိရဟိတံ၊ ရွှေ၏အပြစ်မှကင်းသော။ ဃဋ္ဋနမဇ္ဇကွမ်၊ ခတ်ခြင်း သုံးသပ်ခြင်းငှာ ခံ့သော။ ဇမ္ဗောနဒနိက္ခံဝိယ၊ ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေစင်ကဲ့သို့။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နိန္ဒိတုံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်အံ့နည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေဝါပိ၊ ဒေဝါပိ ဟူသည်ကား။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတမနုဿာပိ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဥပဇ္ဈာယ၊ လုပ်ကျွေးရှိ။ ထောမေန္တိ၊ ချီးမြှင့်ကုန်၏။ ဗြဟ္မုနာပိ၊ ဗြဟ္မုနာပိဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ နု၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်မဟုတ်။ ဒသသဟဿုစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသောစကြဝဠာ တိုက်၌။ မဟာဗြဟ္မုနာပိ၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီးတို့သည်လည်း။ သေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသံသိတောယေဝ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ပဠသတာပိ၊ ငါးရာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဥပါသကာ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ သော-တာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ အတုလျဉ္ဇပါသကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇-ကောဓဝဂ္ဂ။ ၈-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု။

(အတုလ္ယဥပါသကဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ရဟန်း၏ ဝတ္ထုဌာ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ကာယပ္ပကောပန္တိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ကာယပ္ပကောပန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကာယပ္ပကောပံ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကဓဏသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုကောသင်္ခ်စ္ဆ။ ဥကဝိဝသံ၊ တဝနဿ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ ယဒိ ယာ၊ တောင်ဝှေးတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ကဋ္ဌပါဒုကံ၊ သစ်သားခြေနင်းကို။ အာရုယ္ဟ၊ စီး၍။ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျာ၌။ စင်္ကမ္ဗာနံ၊ စင်္ကြံသွားကုန်သော။ တေသံ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍာတိ သဒ္ဒံ၊ ခေါက်ခေါက်ဟူသောအသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧသော၊ ဤခေါက်ခေါက်ဟူသောအသံသည်။ ကိံ သဒ္ဒေါ-

၅ နာမ၊ အဘယ်သံပည်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့အပေးရှိသောကြောင့်။ ပါဒုကံ၊ ဂုဗိနပ်ကို။ ဩရုယ္ဟ၊ စီး၍။ ဧကမန္တံ ဌတ္ဝာနံ၊ စင်္ကြံသွားကုန်သော။ ထေရေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ၊ ထေရ်ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ ခဏ္ဍခဏ္ဍဘေဒါ ဧခါကၖခါကၖသံဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ပညတ်တော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခူနာ-နာမ၊ ရဟန်းမည်ကား။ ကာယပ္ပကောပိနော၊ ကိုယ်ဖြင့်လွန်ကြူးခြင်းစသည်တို့ကို။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ဣဒံ ဟိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဟ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၃၁။ ။ဘိက္ခဝေ၊ ဝို့။ ကာယပ္ပကောပံ၊ ကာယဒုစရိုက်ကို။ ရက္ခေယ္ယ၊ စောင့်ရှောက်။ ကာယေန၊ ကာယဒ္ဝါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။

သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ကာ-ယေန၊ ကာယဒ္ဓါရဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ကျင့်ရာ၏။

၂၃၂။ ။ဝစီပကောပံ၊ ဝစီဒုစ္စရိုက်ကို။ ရကွေ့ယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဝါစာယ၊ ဝစီဒ္ဓါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝစီဒုစ္စတံ၊ ဝစီဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဝါစာယ၊ ဝစီဒ္ဓါရဖြင့်။ သုစရိ-တံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

၂၃၃။ ။မနေပကောပံ၊ မနော်ဒုစ္စရိုက်ကို။ ရကွေ့ယျ၊ စောင့်ရာ၏။ မနသာ၊ မနော်ဒ္ဓါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ ၏။ မနော်ဒုစ္စရိတံ၊ မနော်ဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍။ မနသာ၊မနော်ဒ္ဓါရဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

၂၃၄။ ။ယေဓီရာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ ကာယေန၊ ကာယဒ္ဓါရ ဖြင့်။ သံဝုတော၊ လုံခြုံစွာ ပိတ်အပ်ကုန်၏။ အထော၊ထိုမြို့။ ဝါစာယ၊ဝစီဒ္ဓါရ ဖြင့်။ သံဝုတော၊ လုံခြုံစွာ ပိတ်အပ်ကုန်၏။ မနသာ၊မနော်ဒ္ဓါရဖြင့်။သံဝုတော၊ လုံခြုံစွာ ပိတ်အပ်ကုန်၏။တေဓီရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ လောကေ၊ လောကဌ၊ ဝေဒေကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုပရိသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ် ကုန်ပြီးသော တံခါးရှိကုန်၏။ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတွင်။ **ကာယပ္ပကောပန္တိ**၊ ကောပံ ဟူသည်ကား။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိုက်ကို။ ရကွေ့ယျ၊ စောင့်ရာ၏။ **ကာယေန သံဝုတော**တိ၊ သံဝုတော ဟူသည်ကား။ကာယ-ဒ္ဓါရေ၊ ကာယဒ္ဓါရဌ။ ဒုစ္စရိတ ပဝေသနံ၊ ဒုစ္စရိုက်၏ ဝင်လာခြင်းကို။ နိဝါ-ရေတွာ၊ မြစ်၍။ သံဝုတော၊စောင့်ရှောက်လျက်။ပိဟိတဒ္ဓါရော၊ ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ကာယ-ဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ပယ်၍။ ကာယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိုက် ကို။ စရန္တော၊ ကျင့်လျက်။ ဧတံ ဥဘယံပိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ္စရိုက်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊စွန့်၍။ ကာယေန၊ ကာယဒ္ဓါရဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနန္တရဂါထာသုပိ၊ အခြားမရှိသော ဂါထာတို့၌လည်း။ ဧသေဝနုယောဂေ၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ကာယေန သံဝုတ

တော ဓီရာတိ၊ ဓီရာ ဟူသည်ကား။ ယေ ပဏ္ဍိတာ၊ အကြင် ပညာရှိသော သူတို့သည်။ ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကာ-ယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ အကရောန္တော၊ မပြုမူ၍။ မုသာဝါဒါဒီနိ၊ မဟုတ် မမှန် ဆိုခြင်း စသည်တို့ကို။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အကရောန္တော၊ မဆိုမူ၍။ အဘိဇ္ဈာ ဒီနိ၊ စည်းစိမ်ကို ရှေးရှုတတ်သောအားဖြင့် ကြံခြင်း စသည်တို့ကို။ မနသာ၊ ဖြင့်။ အသမုဋ္ဌပေန္တော၊ မဖြစ်မူ၍။ သံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ဣဓလောကသ္မိံ၊ ဤလောကဌ။ သုသံဝုတာ သုရက္ခိ တာသုဂေါပိတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာလုံခြုံစေအပ် ကုန်၏။ သုပိဟိတဒ္ဒါရာ၊ ကောင်းစွာ ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ ဆဗ္ဗဂိုယဝတ္ထု၊ ဆဗ္ဗဂိုယဝတ္ထုသည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

ကောဓဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ကောဓဝဂ် အဖွင့်သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

သတ္တရသမော၊ တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၁-ဂေါဓာဘကဗုဒ္ဓ ဝတ္ထု။

(ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကောဓဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မလဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ပဏ္ဍုပလာသော" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ပဏ္ဍုပလာသော၀ဒါနိ သိ၊တိ၊ ဤမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ပဏ္ဍုပလာသော၀-ဒါနိသီမ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားဆည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နိ် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်မူစဉ်။ ကော-ဂေါ်ဃာတကပုတ္တံ၊ နွားသတ်သော ယောကျ်ားသား တစ်ယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ကိရ၊ အကျယ် ဆိုဦးအုံ့။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌။ ဧကော ဂေါ်ဃာ တကော၊ နွားသတ်သော ယောကျ်ားတစ်ယောက်သာ။ ဂါ၀ေါ၊ နွားတို့ကို။ ဝဓိတ္ဝာ၊ သတ်၍။ ဝရမံ-သာနိ၊ ကောင်းသော အသားတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပစာပေတ္ဝာ၊ချက်စေ၍။ ပုတ္တဒါရေဟိ၊ သားမယားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ နိသိဒိတ္ဝာ၊ တကွနေထိုင်၍။ မံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်း။ ခါဒတိ၊ စား၏။ မူလေနစ၊ အဘိုး အားဖြင့်လည်း။ ဝိက္ကိဏိတ္ဝာ၊ ရောင်း၍။ ဇီ၀တိ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေသိ၊ မွေး၏။ သော၊ ထိုနွားသတ်သည် သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ပဇ္ဇပဏ္ဏာသ၀ဿာနိ၊ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ဂေါ်ဃာတက ကမ္မံ၊ နွားသတ်အမှုကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဓုရ၀ိဟာရေ၊ ဇေတ၀နိ် ကျောင်းတော်ဦး၌။ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧကဒိ၀သံ၊ တနေ့မျှ။ကဲ့ဌစ္ဆ-မတ္တံပိ၊ တယောက်မ တဟင်းချိုမျှလည်း ဖြစ်သော။ ယာဂုံ ဝါ၊ ယာဂုကိုလည်း ကောင်း။ဘတ္တံ ဝါ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း။န အဒါသိ၊ မလှူ။ ဝိနာ၊ကင်း၍။ သောစ၊ ထို နွားသတ် ယောကျ်ားသည်လည်း။ မံသေန၊ နွားသားအမဲနှင့်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ နု ဘုဉ္ဇတိ၊ မစား။ သော၊ ထို နွားသတ်ယောကျ်ားသည်။ ကေဒိ၀သံ၊ တနေ့သာ၌။ မံသံ၊ နွားသားကို။ ဝိက္ကိဏိတ္ဝာ၊ ရောင်း၍။ အတ္တ-နော အတ္ထာယ၊ မိမိအကျိုးငှာ။ ပစိတုံ၊ ချက်စေခြင်းငှာ။ ကော်မံသခဏ္ဍံ၊တစ်ခု သော အသားစုအပိုင်းကို။ ဘရိယာယ၊ မယားအား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။နှာ-ယိတုံ၊ ရေချိုး ခြင်းငှာ။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ား၏။ သဟာယကော၊ အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ ဂေါ်၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ထောကံ၊ တနပ်စာ လောက်ရုံမျှဖြစ်သော။ ဝိက္ကိဏိယ မံသံ၊ ရောင်းအပ်သော နွားသားကို။ ဒေဟိ၊ အကြွေး ပေးနှင့်ပါလော့။ မေ၊ ငါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပုါဟုနကော၊ ည့ဉ်သည် အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အာဂတော၊

လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ ဝိဏ္ဏိဏိယ မံသံ၊ ရောင်းအပ်သော နွားသားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ သင်၏။ သဟာယကော၊ အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ မံသံဝိဏ္ဏိဏိတ္မာ၊ အမဲရောင်းပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နှာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှာ။ ဂတောဝ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဂရိ၊မပြုလင့်။ မံသခဏ္ဍံ၊ အသားပိုင်းသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ တေ၊ ၏။ သဟာယ ကယ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။ နိက္ခိတ္တ မံသံ၊ ထားအပ်သော အမဲကို။ ထပေတ္မာ၊ ထား၍။ အညံ၊ တပါးသော အမဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။သော၊ ထို အဆွေခင်ပွန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဟာယကယ၊ ငါ့အဆွေဖြစ်သောသူ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ထပိတမံတတော၊ ထားသော အမဲမှ။ အညံ-မံသံ၊ တပါးသော အမဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောစ၊ ထို ငါ၏ သူငယ်ချင်းသည်လည်း။ မံသေန၊ အမဲနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နှ ဘုဥ္ဇတိ၊ ထမင်း မစားနိုင်။ အယံ၊ ဤအမဲကို။ နှ ဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကိုဆိုလျက်။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ တံ မံသံ၊ ထိုအမဲကို။ဂဟေ-တ္မာ၊ ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗဲ၏။

ဂေဟသာတတောပိ၊ နွားသတ် ယောက်ျား သည်လည်း။ နှက္မာ၊ ရေချိုးပြီး၍။ အာဂတောဝ၊ လာသည်ရှိသော်။ တာယ၊ ထိုမယားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပက္ကပဏ္ဏေန၊ ဟင်းရွက်ကျက်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘတ္တေ၊ ထမင်းတို့ကို။ ဝမ္ဘေတ္မာ၊ ခူး၍။ ဥပနိတေ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ မံသံ၊ အမဲသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပစနတ္ထာယ၊ချက်စေခြင်းငှာ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ ဂတောနမှိ၊ သွားခဲ့တုကား။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ တဝ၊ သင်၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သူငယ်ချင်းသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ပါဟုနကော၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သော အဆွေ ခင်ပွန်းသည်။ အာဂတော၊ ၏။ ဝိဏ္ဏိဏိယမံသံ။ ရောင်းအပ်သော အမဲကို။ ဒေဟိတိ၊ ပေးလော့ဟု။ ဝတ္မာ၊ ဆို၍။ မယာ၊ ငါသည်။ တေ၊ သဟာယကယ၊ သင် အဆွေခင်ပွန်း၏ အကျိုးငှာ။ထပိတ-မံသတော၊ ထားသော ဟင်းလျှာအမဲမှ။ အညံ မံသံ၊ တပါးသောအမဲသည်။

နှတ်ထိ၊ မရှိ။ သောစ၊ ထို နွားသတ်ယောကျ်ား လည်လည်း။ မံသေန၊ အမဲ ဟင်းလျှာနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နှ ဘုဥ္ဇတိ၊ ထမင်းမစားနိုင်။ ဣတိဝုတ္တောပိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။ ဗဟုဣဿရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်။ တံ မံသံ၊ထိုအမဲကို။ သာမံ ယေ၀၊ ကိုယ်တိုင် သာလျှင်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂဟော၊ သွား၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ဂါသည်။ မံသေန၊ အမဲ ဟင်းလျှာနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ နှ ဘုဥ္ဇာမိ၊ မစားနိုင်။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဟရာဟိ၊ ဆောင်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည် ရှိသော်။ သာမိ၊ သခင် သား။ ကိံ ကာတုံ၊ အဘယ်ကို ပြုခြင်းငှာ။ သဣ္ဃာ၊ တတ်ကောင်းအုံ့နည်း။ ဘုဥ္ဇ၊ စားတော်ခေါ်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထို နွားသတ် ယောကျ်ားသည်။ အဟံ၊ ဂါသည်။ နှ ဘုဥ္ဇာမိတိ၊ မစားနိုင်ပါ ဟူ၍။ တံ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ သတ္ထံ၊ ဓားကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္ဆာ ဂေဟေ၊ အိမ်၏ နောက်၌။ ဌိတော ဂေါဏော၊ ချည်ရ်ထားသော နွားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ သန္ဓိကံ၊ ထိုနွားအထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မုခေန၊ ခုတ္တင်းဖြင့်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်သွင်း၍။ ဇိဝှံ၊ နွားလျှာကို။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ငင်ထုတ်၍။ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်။ ဇိဝှါမူလတော၊ လျှာအရင်းမှ။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားပြီးသော်။ အဂ်ါရေသု၊ မီးကျီးတို့၌။ ပစာပေတ္ဝာ၊ ဖုတ်ကင်စေ၍။ ဘဏ္ဍမဏ္ဍကေ၊ ထမင်းထိပ်၌။ ထဒေ၀ တ္ဝာ၊ ထား၍။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ကေဟတ္ထပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းတဆုပ်ကို။ ဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊ စား၍။ ဧကံ မံသဘဏ္ဍံ၊ တစ်ခု သောအမဲတစ်ကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ထဒေ၀သိ၊ ထား၏။ တံ ခဏညေ၀၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ားအား။ ဇိဝှံ၊ လျှာသည်။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ပြတ်၍။ ဘတ္တပါတိယံ၊ ထမင်းခွက်၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ တံ ခဏညေ၀၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ကမ္မသရိက္ခံကံ၊ မိမိပြုသော ကံနှင့် တူစွာ။ ဝိပါကံ၊ မကောင်းကျိုးကို။ လဘိ၊ရ၏။ ခေါ၊စင်စစ်။ သောပိ၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ား သည်လည်း။ ဂေါဏောဂိယ၊ နွားကဲ့သို့။ လောဟိတ၀ာရုယ၊ သွေးအယဉ်ဖြင့်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ပဋ္ဌရန္တိယာ၊ ယိုစီးလျက်။ အန္ဓောဂေဟော၊ အိမ်တွင်း သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဇဏ္ဏုကေဟိ၊ ပုဆစ်ဒူးတို့ဖြင့်။ ဝိစရန္တော၊ လေးဖက် ထောက်ဖြင့် လှည့်ပတ် သွားလာလျက်။ ဝိရ၀ိ၊ နွားကဲ့သို့မြည်၏။

တသို့သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါဃာတကသား၊ နွားသတ်ယောကျ်ား၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပိတရံ၊ အဖကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ သမီပေ၊ အနီး၌။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသားကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ဣမံ-ဂေါဃာတကံ၊ ဤနွားသတ်ယောကျ်ားကို။ ပဿ၊ ကြည့်ပါလော့။ ဂေဟမဇ္ဈေ၊အိမ်လယ်၌။ ဇဏ္ဏုကေဟိ၊ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဝိရိတ္တာ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၍။ ဝိရဝန္တံ၊မြည်းတမ်းလျက်မသေခင်ခံရသော။ ဣမံ ဒုက္ခံ၊ဤဆင်းရဲခြင်းသည်။ တဝမဟ္ဟကေ၊ သင်ဦးခေါင်းပေါ်၌။ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့။ မမံပိ၊ ငါ့ကို လည်း။ အနောလောကေတ္တာ၊ မကြည့်မူ၍။ အတ္တနော သောတ္ထိ၊ မိမိချမ်း သာခြင်းကို။ ကရောဟိ ဣတိ၊ ပြုလျက်။ ပလာယဿု၊ ပြေးပါလေလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ မရဏဘယသဇ္ဇိတော၊ သေဘေးဖြင့် ကြောက်သောကြောင့်။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ ပလာယိတ္တာစပန၊ ပြေးပြီး၍ကား။ တက္ကသိလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဂေါဃာတကောပိ၊ နွားသတ်ယောကျ်ား သည်လည်း။ ဂေါဝဏ္ဏာပိယ!နွားကဲ့သို့။ဂေဟမဇ္ဈေ၊ အိမ်အလယ်၌။ ဝိရဝန္တော၊ မြည်းတမ်းလျက်။ ဝိစရိတ္တာ၊ သွားလာ၍။ ကာလကတ်တော၊ သေသည်ရှိသော်။ ဂေါဝဏ္ဏာ၊ အဂိတ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါဏောပိ၊ နွားသည်လည်း။ ကာ၊ လ-ဟတ္ထာသိ၊ သေ၏။ ဂေါဃာတက ပုတ္တောပိ၊ နွားသတ်ယောကျ်ား၏ သား သည်လည်း။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။ဂန္တွာ၊ ၍။ သုဝဏ္ဏကာရဂါမမှာ၊ ဂျုပန်းတံမတ်သည် အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိ၊ သင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ား၏ သား၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဂါမံ၊ သင်၏ ရွာသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝေရှပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အလက်ာရံနာမ၊ တန်းဆာမည်သည်ကို။ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာ၏။ ''ပြုလေ လော့လည်းဟု''။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။ သောပိ၊ ထိုနွား သတ်ယောကျ်ား၏ သားသည်လည်း။ တထာ ရှပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ အလက်ာရံ၊ တန်းဆာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ား၏ သား၏။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တံ အလက်ာရံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤယောကျ်ားသည်။

ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဇီ၀ိတံ သမတ္တောတိ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ စွမ်းပြီဟု။ ၀ယပ္ပတ္တံ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော။ အတ္တ-နောမိတရံ၊ မိမိသမီးကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ား၏ သားသည်။ ပုတ္တမိတာဟိ၊ သားသမီးတို့ဖြင့်။ ၀ဏ္ဏိ၊ ကြီးပွားစည်ပင်၏။

အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ား၏ သား၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ၀ယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည် ရှိသော်။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္မာ၊ သင်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုသာ၀တ္ထိပြည်၌။ ဃရာ၀ါသံ၊ အိမ်ထောင်ခြင်းကို။ သဏ္ဌာပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ၀သန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ သဒ္ဓါပသန္နာ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပိတာ၀ပိ၊ အဖသည်လည်း။ တက္ကသိလာယံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌။ ကိဠိကုသလံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ အကတ္မာ၀၊ မပြုရပဲသာလျှင်။ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ား၏ သား၏။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့သည်လည်း။ နော၊ ၎င်းတို့၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ မဟလ္လကောတိ၊ အိုမင်းပြီဟူ၍။ အတ္တနောသန္တိကံ၊ မိမိအထံသို့။ ပဏ္ဏောသာပေတ္မာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပိတု၊ အဖ၏။ အတ္ထာယ၊ နတ်ရွာနိမ္မာန်မင်ဖိုလ်အကျိုးငှာ။ ဒါနံ၊အလှူကို။ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တယိ ံသု၊ ဖိတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ား၏ သား၏ သားသမီးတို့သည်။ ပုနဒိ၀သေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ ဗုဒ္ဓပမုခံ-ဘိက္ခုသံဃာ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိသီဒါပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပရိ၀ိသိတ္မာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စာ၀သာနေ၊ ဆွမ်းဘဉ်းပေးပြီးသည်၏အဆုံး၌။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဟံသု၊လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ပိတု၊ အဖ၏။ ဣဒံ ဇီ၀ဘတ္တံ၊ ဤအသက်ရှည်အုံ့သော ဆွမ်းကို။ ဒိန္နံ၊လှူအပ်ပြီ။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ပိတု၊အဖအား။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုနွားသတ်ယောကျ်ား၏သားကို။ အာမန္တေတ္မာ၊ ခေါ်၍။ ဥ၀ါသက၊

ဒါယကာ။ တုံ၊သင်သည်။ မဟာလွှကော၊ အရှယ်ကြီးသည်ဖြစ်၍။ ပရိပက္ကသရိရော၊ ကြီးရင့်သောကိုယ်ရှိ၏။ ပဏ္ဍုပလာသသဒ္ဒီသော၊ ပြတ်၍ မြေ၌ ကျလတ္တံ့သော ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော ဖက်ရှက်လျှော်နှင့်တူ၏။ တဝ၊ သင်၏။ ပရုလောကဲ မနာယ၊ တမလွန်ဘဝသို့သွားခြင်းငှာ။ ကုသလပါထေယျံ။ ကုသိုလ်ဟူသောရိက္ခာထုပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနောပတိဋ္ဌံ၊ မိမိတည်ရာကို။ ကရောတိ၊ ပြုလော့။ ပဏ္ဍိဟော၊ ပညာရှိသည်။ တဝ၊ ဖြစ်လော့။ ဗဟလော၊ မိုက်မဲတွေ့ဝေသည်။ မာဘဝ၊မဖြစ်လင့်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ပြုတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒမဝေါစ၊ ထာ၊ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။

(၂၃)။ ။သော ဥပါသက၊ အို ဒါယကာ။ တုံ၊သင်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဏ္ဍုပလာသသော၊ ဖျော့ဝတော့သော အဆင်းရှိသော ဖက်ရှက်လျှော်ကဲ့သို့။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယမပုရိသာပိ၊ ငရဲမင်း၏ တမန် ယောကျ်ားတို့သည်လည်း။ တံ၊ သင်၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီးဌာနယူကုန်၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ဥယျောဂမုခေစ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်၍ သေမင်း၏အဝင်ဝသာလျှင်။ တိဋ္ဌသိ၊ကသည်၏။ ပရုလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော်။ တောသင်အား။ ပါထေယျံပိ၊ ကုသိုလ်ဟူသော ရိက္ခာထုပ်သည်လည်း။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

(၂၃)။ ။သော တုံ၊ ထိုသင်သည်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဒီပံ၊ ကျွန်းကြီးနှင့်တူသော ကုသိုလ်ဟူသော ဗိုဒိုရောကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝါယာမ၊ လုံ့လပြုလော့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘဝ၊ဖြစ်လော့။ နိဓုန္တမလော၊ ထုတ်ပြီးသော ရာဂ စသော အညစ်အကြေးရှိသည်။ ဒေနဝ်ဏော၊ ကိလေသာ မရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗံ၊ ဘုဝ္ဓါဝါသတုံသို့။ ဥပေဟိသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ အဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ **ပဏ္ဍုပလာသော** ဒါနိ **သိ**တိ၊ ဒါနိသိ ဟူသည်ကား။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တုံ၊သင်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ပြတ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတ်တပဏ္ဍုပလာသောဝိယ၊ ကျသော ဖက်ရှက်လျှော်ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ **ယမပုရိသာ**တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယမဒူတာ၊ ယမမင်း၏ တမန်တို့ကို။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣဒံပန၊ဤစကား

ကိုကား။ မရဏမေ၀ ၊ သေခြင်းကိုသာလျှင်။ သဲန္ဒာယ၊ရည်၍။စုံတွဲ၊ဆိုအပ်၏။ တေ၊ သင်အား။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ပစ္စုပ္ပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနုက်တည်း။ **ဥဒယဗ္ဗယ**ဟု**မုခေ**တိ၊ **မုခေ** ဟူသည်ကား။ ပရိဟာနိမုခေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းရှိသော သေခြင်း၏ အ၀ဋ်။ အ၀ဗိုမုခေ၀၊ ပွားခြင်း မရှိသော အ၀ဋ်သာလျှင်။ ဌိတော၊ တည်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကား အနုက်တည်း။ **ပါ**ဏ**ဏ**ယျန္တိ၊ ပါဏေယျံ ဟူသည်ကား။ ဂမိကဿ၊ ခရီးသွားသောသူအား။ တဏ္ဍုလာဒိပါဏေယျံ၀ိယ၊ ဆန် အစရှိသော ရိက္ခာထုပ်ကဲ့သို့။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘ၀သို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊သွားသော။ တ၀၊ သင်အား။ ကုသလပါဏေယျံ ပိ၊ ကုသိုလ်ဟူသောရိက္ခာထုပ်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနုက်တည်း။ **ဃော ကရော**သီတိ၊ ကရောသီ ဟူသည်ကား။ သောတုံ၊ ထိုသင်သည်။သမုဒ္ဒေ၊သမုဒ္ဒရာ၌။နာ၀ဲယ၊ လှေဖြင့်။ ဘိန္နာယ၊ ကဲ့သည်ရှိသော်။ ဒီ**ပ**သင်္ခါတံ၊ ကျွန်းဟု ဆိုအပ်သော။ ပတိဋ္ဌ**ဝ**ယ၊ တည်ရာကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုသလပတိဋ္ဌံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို။ ကရောဟိ၊ပြုလော့။ ကရောန္တော၀၊ပြု၍လည်း။ ခိပ္ပံ သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ၀ါယာမ၀ီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဗ္ဘ၊ အားထုတ်၍။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို။ ပတိဋ္ဌာကရုဏေန၊ တည်ရာကိုပြုသဖြင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘ၀၊ဖြစ်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မရဏမုခံ၊ သေမင်း၏အ၀သို့။ အ၀တ္ထာ၊မရောက်မူ၍။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထကာ၀ေ၀၊ စွမ်းနိုင်သော ကာလကသာလျှင်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြု၏။ သေ၊ ဤသူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော-နာမ၊ ပဏ္ဍိတမည်၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်။ ဘ၀၊ ဖြစ်လော့။ အန္ဓ၀ဝ့လော၊ အလွန်တွေ၀ေသောသူသည်။မာဘ၀၊မဖြစ်လင့်။ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနုက်တည်း။ **ဒိဗ္ဗ**အ**ရိ**ယ**ဘူ**မိ**န္တိ**၊ ဘူမိံ ဟူသည်ကား။ ဒေ၀ါသို့။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို။ ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ ရာဂါဒီနံမလာနံ၊ ရာဂ အစရှိသော အညစ်အကြေးတို့ကို။ နိဟတထာယ၊ ထုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဒ္ဒန္တ-မလော၊ နုတ်အပ်သော အညစ်အကြေးရှိသော။ **အနဏ**ဏ**ော**တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနဏဏာ၀ေန၊ အဂ်ဏ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနဏ်ဏော-နိက္ကိလေသော၊ ကိုလေသာမရှိသည်။ ဟုတ္၀ာ၊ ဖြစ်၍။ ပဠ္ဌ၀ိမံသုဒ္ဓါ၀ါသဘူမိ၊

ငါးပါးအပြားရှိသော သုဒ္ဓါဝါသဘုံသို့။ ပါပုဏိသဟိ ရောက်လတ္တံ့။ ဤတို့ အတွေ့၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သော ဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာကြီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့ အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော့။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာ့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဤတို့၊ ဤကား နှားသတ်ယောကျ်ား၏ သားဖြစ်သော ဥပသကာ၏ သောတာပန်ဖြစ်သည်ကို ဆိုရာဖြစ်သော စကားတည်း။ တေ၊ ထိုဥပါသကာ၏ သားသမီးတို့သည်။ ပုနဒိဝသတ္ထာယပိ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှု အကျိုးငှာလည်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ရှိသော။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုမောဒနကာလေ၊ တရား ဟောတော်မူသောအခါ၌။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပိတု၊ အဖ၏။ ဤဒံပိ ဧဝိတဘတ္တမေव၊ ဤအသက်ရှည်စေ ခြင်းငှာ လှူသောဆွမ်းသည်လျှင်။ ဤမယောဝ၊ ဤသူအားသာလျှင်။ အနုမော-ဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဤတို့ အာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလို၍။ ဤမဘဒ္ဒေ ဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ဝ) ၂၃၇။ ။ ဘော ဥပါသက၊ အို ဒါယကာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥပနီတ ဝယောစ၊ လွန်လေပြီးသော အရွယ်သည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယမသ၊ သေမင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သံပယာဝဂတော၊ သွားအံ့သော အစီအရင်ရှိသည်ဖြစ်၍တည်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ တေ၊ သင်အား။ ဝါသောပိစ၊ နေရခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ သင်အား။ အန္တရာ၊ သံသရာ အကြား၌။ ပါထေယျံ ပိစ၊ ကုသိုလ်ဟူသော ရိက္ခာ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၃၈။ ။ သော တုံ၊ ထိုသင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒီပံ၊ ကျွန်းနှင့် တူသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဟူသော တရားကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝါယာမ၊ လုံ့လပြုလော့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်

လော့။ နိဒ္ဒန္တမလော့၊ ထုတ်အပ်သော ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးသည်။ အနင်္ဂဏော၊ ကိလေသာ မရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာတိဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသို့။ နဥ္ဇပေဟိသိ၊ မကပ်ရလတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထို ဂါထာတို့တွင်။ **ဥပနိတ၀ယော** တိ ဧတ္ထ၊ ဥပနိတ၀ယော ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဥပါတိ၊ ဥပ ဟူသည်ကား။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပျသာတည်း။ နိတ၀ယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဂတ၀ယော၊ ပျိုနုခြင်းမှကင်းသော အရွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တံပိ၊ သင်သည်လည်း။ အဘိက္ကန္တ၀ယော၊ လွန်သော အရွယ်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တယောစ၀ယေ၊ အရွယ်သုံးပါးကိုလည်း။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍။ မရဏ-မုခေ၊ သေမင်း၏အ၀၌။ ဌိတောဝ၊ တည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ **သံ၀ယ၀ေတ၀** တိ၊ သံ၀ယ၀ေတ၀- ဟူသည်ကား။ ယမယ၊ သေမင်း၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ မရဏမုခံ၊ သေမင်း၏ အ၀သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ သဇ္ဇော၊ စီရင်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဌိတောဝ၊ တည်သည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ **ဝါ သေ၀ဝိ ၀ေ နယ္ထိ-ဘန္တရာ** တိ၊ အန္တရာ ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏ၊ ခရီးကို။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သော သူတို့သည်။ ဝါနိတာနိကိစ္စာနိ၊ ထိုယို အပ္ပတ္ထိကို။ ကဝေ ရောန္တာ၊ ပြုကုန်ကုcenter။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဝသန္တိယထာ၊ နေကုန် သကဲ့သို့။ ၀ဝံ ဟထာ၊ ထိုအတူ။ ပရကောကံ၊ တမလွန်ဘ၀သို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည် ရှိသော်။ ပရလောကံ ဂစ္ဆ၊ ဇန္တုန၊ တမလွန်ဘ၀သို့ သွားလိုသောသူကို။ ကတိပါဟံ၊ ပုဉ်ရက် သုံးရက်မျှ။ အဓိ၀ါသေထ၊ နေပါကုန်လော့။ တာ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေမိ၊ ပေးအံ့။ တာ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏောမိ၊ နာအံ့။ ဣတိ အာဒီနိ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နဟိ-သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတောပန၊ ဤဘ၀မှကား။ စ၀ိတ္တာ၊ စုဟေ၍။ ပရလော့ကော၊ တမလွန် ဘ၀၌။ နိဗ္ဗတ္တော၀၊ ဖြစ်သည် သာလျှင်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမ မတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပါ ဌေ ယျ ဣတိ၊ ပါဌေယျဟူ၍။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဣဒံ၊ ဤ တရားဒေသနာကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တမေ၀၊ အကယ်၍ကားဟောအပ်

၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ ဟောအပ်ပြီးသော်လည်း။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ အား။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဒဠ္ဌီကရဏတ္ထံ၊ မြဲစွာ မှတ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒမဝေါ၊ ဤ အရာ၌လည်း။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဇာတိ ဇရ ဗ္ဗ ဒေ ဒ ဇ ရ ဗ ဒ ဒ ဒ

၁၈-မလ၀ဂ္ဂ။ ၂-အညတရဗြာဟ္မဏ၀တ္ထု။

(ဂေါ၀ါတကဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော၀ါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာ ကို ပြုပြီး၍ အညတရဗြာဟ္မဏ၀တ္ထုဌ် ဟောရာ၀ါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာ ကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "အနုပုဗ္ဗေန" စသော ပါဋိကို မိန့်သတည်း)။

ဒေ။ **အနုပုဗ္ဗေနာ** တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အနုပုဗ္ဗေန-စသော ဤဒေသနာ တော်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နာ်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ အညတရဗြာဟ္မဏံ၊ အမှတ်မရှိသော ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဧကဒိ၀သံ၊ တနေ့သ၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ စိ၀ရပါရုပနဋ္ဌာနေ၊ သင်္ကန်းရုံရာ အရပ်၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ စိ၀ရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရုပန္တေ၊ ရုံသည်တို့ ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ အဌာသိကိရ၊ တည်သတတ်။ တံပ နဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဝိရ၊ ဌတိ ဏံ၊ ရှည်သောမြက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေ၊ ဘိက္ခူနော၊ တယောက်သောရဟန်း၏။ စိ၀ရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရုပန္တာ၊ ရုံသည်ရှိသော်။ စိ၀ရကဏ္ဏော၊ သင်္ကန်းအနှား ပတ်သည်။ တိ၊ ဏေသု၊ မြက်တို့၌။ ပ၀ဋ္ဋေန္တော၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်။ ဥဿာ၀ပဒိန္ဒ၊ ဟိ၊ ဆီးနှင်း ပေါက်တို့ဖြင့်။ တေမိယတိ၊ စွတ်၏။ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဣမံ၊ ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ အ၀ဟရိတံ၊ စိမ်းရှင်သော မြက်မရှိ သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏ဟူ၍။ ပုနဒိ၀သေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ကုဒါလံ၊ ပေါက်တူးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တစ္ဆေတ္ဝာ၊ ရွေချော၍။ ခလမဏ္ဍလသဒိသော၊ ကောက်နယ်တလင်းနှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုနဒိ၀သေ၊ တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ တံဌာနံ၊ ကိုအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခူသု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စိ၀ရံပါရုပန္တေသု၊ သင်္ကန်း ရုံကုန်သည်ရှိသော်။ ကေ၊ တယောက်သော ရဟန်း၏။ စိ၀ရကဏ္ဏော၊ သင်္ကန်း နှားသည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတ္တိဘ၊ ကျ၍။ ပံသုမှိ၊ မြေမှုန့်သည်။ ပ၀ဋ္ဋမာနံ၊ လူးသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊

မြင်၍။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ သြကိရိတုံ၊ ကြဲခြင်းငှာ။ဝဋ္ဌတိတိ၊ အပ်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဝါလုကံ၊ သဲကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ သြကိရိ၊ သွန်းလောင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သာ၌။ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်ဘွဲ့စားစာ၌။ စဏ္ဍောဝ၊ ကြမ်းတမ်းခတ်ထန်ခြင်း ရှိသော။ အာတပေါ၊ နေပူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ စိဝရံပါရုပန္တာနံ၊ သင်္ကန်းရုံကုန်သောရဟန်းတို့၏။ ဂတ္တတော၊ ကိုယ်မှ။ သေဒေမုဉ္စန္တေ၊ ချေးယိုသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ မယာ၊ ငါသည်။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဌတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေသိ၊ ဆောက်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးဒေါ:ကသောနေ့၌။ ပါတောဝ၊ နံနက်အခါလျှင်။ ဝဿံ၊ မိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ ဝလိဿကာ၊ မိုးသည်းပါသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ ပြာဟွဝေါ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တိန္တစီဝရကေ၊ မိုးငရစုတ်သော သင်္ကန်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝတ္ထေ၊ ဤအရပ်၌။ ပယာ၊ ငါသည်။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ ကာရေတုံ၊ ဆောက်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဌတိတိ၊ အပ်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သာလံ၊ စရပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ ဝေယာဝစ္စပြု၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ။ သာသမယံ၊ စရပ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဗုဒ္ဓံပမုခံဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရားအပြီးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဖိတ်၍။ အန္တောစ၊ စရပ်အတွင်းဝင်လည်းကောင်း။ ဗဟိစ၊ စရပ်အပြင်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌။ အနိမောဒနတ္ထာယ၊ အနုမောဒနာပြုစေခြင်းငှာ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ စီဝရပါရုပနကာလေ၊ သင်္ကန်းရုံသော ကာလ၌။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဣဒဏ္ဍိဒ္ဓ၊ ဤမည် ဤမည်သော အမှုကို။ ကာရေမိတိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟု။ အာဒိတောဝ၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ သဗ္ဗံ၊ ဇလုံးစုံသော။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သတ္ထာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဝစနံ၊စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ ဖြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပဏ္ဍိတာဝနာမ၊ ပညာရှိသော သူတို့မည်သည်ကား။ ခဏေ ခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ ထောကံ ထောကံ၊ အနည်းငယ်မျှ အနည်းငယ်မျှ သော။ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။အကုသလမလံ၊ အကုသိုလ်ဟူသော အညစ်အကြေးကို။ နိဟရန္တိယေဝ၊ ထုတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ဤတိဝတ္ဝာ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၃၉။ ။ဖြာ့ဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကမ္မာရော၊ ပန်းတိမ်သည်သည်။ရဇတဿ၊ ရွှေ၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဓမေဟိ၊ ထုတ်သကဲ့သို့။မေဓာဝီ၊ပညာရှိသောသူသည်။ ခဏေ ခဏေ၊ အခွင့်ရတိုင်း အခွင့်ရတိုင်း။ ထောကံထောကံ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ မလံ၊ ရာဂ အစရှိသော အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဓမေ၊ ထုတ်ရာ၏။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အနုပုဗ္ဗေနာတိ၊ အနုပုဗ္ဗေန ဟူသည်ကား။ အနုပဋိ-ပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။မေဓာဝီတိ၊ မေဓာဝီဟူသည်ကား။ ဓမ္မောဇပညာယ၊ ဓမ္မဟူသော ရသဩဇပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော့သူတည်း။ ခဏေ ခဏေတိ၊ ခဏေ ခဏေ ဟူသည်ကား။ ဩကာသေ ဩကာသေ၊ အခွင့်ရတိုင်း အခွင့်ရတိုင်း။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကမ္မာ-ရောရဇတသော်ဝါတိ၊ ကမ္မာရောရဇတသော်ဝ ဟူသည်ကား။ သုဝဏ္ဏကာရော၊ ရွှေပန်းတိမ်သည်သည်။ ဧကော ဝါရဇမော၊ တကြိမ်သာလျှင်။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို။ တာပေတ္ဝာ၊ မီးကင်၍။ ကောဋ္ဋေတ္ဝာ၊ ခတ်၍။ မလံ၊ အညစ်အကြေးကို။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ပိလန္ဓနဝိကတိံ၊ တန်းဆာအထူးကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ ၏ သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပစန္တော၊ ကျိုလျက်။ ကောဋ္ဋေတ္ဝာ ပန၊ ခတ်သည် ရှိသော်ကား။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ နိတရတိ၊ ထွက်၏။ တဇေတာ၊ ထိုနောင်မှ။ အဇနကဝိဓံ၊ မျိုးသော အပြားရှိသော။ ပိလန္ဓနဝိကတိံ၊ တန်းဆာအထူးကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ ဧဝံတထာ၊ ထို့အတူ။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။

ရာဂါဒိမလံ၊ ရာဂ အစရှိသော အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဓမေယျ၊ ထုတ်ဆု၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဒ္ဓန္တမလော၊ ထုတ်အပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးရှိသော သူသည်။ နိက္ကိလေသောဝ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ မဟာဇနဿာပိ၊ လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အညတရ ဗြာဟ္မဏာတ္ထေ၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀—မလဝဂ္ဂ။ ၃-တိသမ္ဘေရဝတ္ထု။

(အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ တိသမဘေရ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "အယသာ၀မလန္တိ" စသော ပါဠိကို မိန့်လေတည်း။)

"**အယသာ၀မလ**"ဟူ၏ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အယသာ၀မလံ- စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ တိသမ္ဘေရနာမကံ၊ တိသဘေရ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘာ၀ေတ္ဝါ ဝါသိ၊ သာ၀ဏ်ပြည့်၌နေသော။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးသားတယောက်သည်။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသည်ရှိသော်။ တိသမ္ဘေရောတိ၊ တိသမဘေရ ဟူ၍။ ပညာယတိ ကိရ၊ ထင်ရှားဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုတိသမဘေရ်သည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို၌။ ဇနပဒဝိဟာရေ၊ ဇနပုဒ်ကျောင်း၌။ ဝဿူပဂတော၊ ဝါဆိုသည်ရှိသော်။ အဌဟတ္ထကံ ထူလသာဋကံ၊ ရှစ်တောင် အတိုင်းအရှည်ရှိ

သော ချည်ရုံ့သော သက်နှီးလျှာပုဆိုးကို။ လဘိတ္တာ၊ရ၍။ ဂုတ္ထဝေယျော၊ ဝါ ကျွတ်ပြီးသည်ရှိသော်။ တံ၊ထိုသက်နှီးလျှာပုဆိုးကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ဘဂိနိယာ၊နှမ၏။ဟတ္ထေ၊လက်၌။ထပေသိ၊ထား၏။ သာ၊ထိုနှမသည်။ ဧသော သာဋကော။ ဤပုဆိုးသည်။ မေဘာတု၊ ငါ့မောင်အား။ နအနုစ္ဆ-ကောတိ၊ မလျောက်ပတ်ဟူ၍။တံ၊ ထိုပုဆိုးကို။တံခိဏာယ ဝါသိယာ၊ထက်စွာ သော ပဲကွပ်ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ဟိရံ ဟိရံ၊ အမျှင် အမျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဥဒုက္ခလေနု၊ ဆုံဖြင့်။ ကောဋ္ဌေတ္တာ၊ ထောင်း၍။ ပဝိသေတ္တာ၊ ဝါ ဖတ်ခြင်းသို့ သွင်း၍။ ပေါ်ထေတ္တာ၊ ဝါဂွမ်းဖွပ်သကဲ့သို့ ဖွတ်၏။ ဝဋ္ဋေတ္တာ၊ ဘိုင်းလိပ်သကဲ့သို့ လိပ်၍။ သုခုမသုတ္တံ၊ သိမ်မွေ့သော ချည်ကို။ ကန္ဒေတ္တာ၊ ဝင့်၍။ သာဋကံ၊ ပုဆိုးကို။ ဝါယာပေသိ၊ ရက်စေ၏။ တေရောပိ၊ တိယ မထေရ်သည်လည်း။ သုဟ္ဘာဋ္ဌေ၀၊ ချည်ကိုလည်းကောင်း။ သူစိယောစ၊အပ်ကို လည်းကောင်း။ သံဝိဒဟိတ္တာ၊ စီရင်၍။ စီဝရ ကာရကေ၊ သက်နှီးချုပ်တတ် ကုန်သော။ ဒဟရသာမဏေရေ၊ ပဉ္စင်းမျိုး သာမဏေတို့ကို။ သန္ဓိပါတေတ္တာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဘဂိနိယာ၊ နှမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။မေ၊ ငါ၏။ တံ သာဋကံ၊ ထို ပုဆိုးကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ စီဝရံ၊ သက်နှီး ကို။ ကာရေထ၊ မိ၊ ချုပ်အုံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုနှမသည်။ နဝ ဟတ္ထံ သာဋကံ၊ ကိုးတောင်သော ပုဆိုးကို။ နီဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ကနိဋ္ဌ-ဘာတိကဿ၊ မောင်ငယ် ဖြစ်သော တိယ မထေရ်သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ သော၊ ထို တိယမထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ဂဟေ-တ္တာ၊ ယူ၍။ ဝိတ္ထာရေတ္တာ၊ ဖြန့်၍။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ မမသာဋ-ကော၊ ငါ့ပုဆိုးသည်။ တုဋ္ဌလော၊ ရုံ့၏။ အဋ္ဌဟတ္ထော၊ ရှစ်တောင်သာတည်း။ အယံ၊ ဤပုဆိုးသည်။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏။ နဝဟတ္ထော၊ ကိုးတောင်ရှိ၏။ အယံ၊ ဤပုဆိုးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ နသာဋကော၊ ပုဆိုးမဟုတ်။ သော၊ဤ ပုဆိုးသည်။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏ ပုဆိုးသာတည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ၊ ဤပုဆိုးဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။ တမော၊ ထို ပုဆိုးကို သာလျှင်။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊အရှင် ဘုရား။ သော၊ ဤပုဆိုးသည်။ တုမ္ဘာကမေ၀၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ပုဆိုးသာ လျှင်တည်း။ နံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို

၏။ သော၊ ထိုတိဿသည်။ နေဝတ္ထစ္ဆိ၊ ယူခြင်းငှာ အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုအ
ခါ၌။ အဿ၊ ထို တိဿအား။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးသော။
ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ သော၊ ဤပုဆိုးသည်။ တုမှာကမေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့ပုဆိုးသာလျှင်
တည်း။ နံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဒါ-
သိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုတိဿသည်။ တံ၊ ထို ပုဆိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ စီဝရကမ္မံ၊ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌ-
ပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုတိဿ၏။ ဘဂိနိ၊ နှမသည်။
စီဝရကာရာနံ၊ သင်္ကန်းချုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ယာ-
ဂုဘတ္တာဒီနိ၊ ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့ကို။ သမ္ပာဒေသိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ စီဝရဿ၊
သင်္ကန်း၏။ နိဋ္ဌိတ ဒိဝသေပန၊ ပြီးပြီးသောနေ့၌ကား။ အတိရေကသဏ္ဌာရံ၊
အလွန် ပြည့်စုံစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ သော၊ ထို
တိဿသည်။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ သြလော ကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တသ္မိံ၊ ထို
သင်္ကန်း၌။ ဥနဒ္ဒသိနေဟေ၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိ၏။ သေ့၊ နက်ဖြန်။ ဒါနိ၊
ယဒုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ ပါဂုပိဿာမိ၊ ရုံရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း
လျက်။ သံဟရိတ္ဝာ၊ ခေါက်၍။ စီဝရ ဝံသေ၊ သင်္ကန်း တန်း၌။ ထပေတ္ဝာ၊
ထား၍။ ရတ္တိ၊ ညအခါ၌။ တံ ဘုတ္တာဟာရံ၊ ပြည့်စုံစွာလှသော ဘောဇဉ်
ခဲဖွယ်ကို စားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာဟာရကို။ ဇီရာပေတုံ၊ အစာကျေ
ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတက်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ကာလံ ကတ္ဝာ၊ စုတေ
ခြင်းကိုပြု၍။ တသ္မိံ စီဝရေ၊ ထိုသင်္ကန်း၌။ ဥဿာဟုတ္ဝာ၊သန်းဖြင့်၍။ နိပ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်၏။ ဘဂိနိပိ၊ နှမသည်လည်း။ အဿ၊ တိဿမထေရ်၏။ ကာလကိရိယံ၊
စုတေခြင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့
၌။ ပဝတ္တမာနာ၊ လူးလည်းလျက်။ ရောဒိ၊ ငိုး၏။

ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုတိဿ၏။ သရီရကိစ္စံကတ္ဝာ၊အကောင်
ဖုတ်ခြင်းကိုပြု၍။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဿ၊ သူနာ အလုပ်အကျွေး၏။ အဘာဝေနံ၊
မရှိခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ သံဃဿေव၊ သံဃာအားသာလျှင်။
ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ နံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ ဘာဇဿာမ၊ ခွဲဝေ ကုန်အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ စီဝရံ၊ ထို သင်္ကန်းကို။ နိဟုရုပေသုံ၊ ထုတ်စေကုန်၏။

သာဥိကာ၊ ထိုသန်းသည်။ ဤမေ၊ ဤ ရဟန်းတို့သည်။ မမ-သန္တကံ၊ ငါ့ဥစ္စာ
ကို။ ဝိလုပ္ပန္တိတိ၊ လုယက် ဖျက်ဆီး ကုန်၏ဟု။ ဝိရ၀န္တိ၊ ငိုမြည်တမ်းလျက်။
ဤတောစိတောဝ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ သန္ဓာ၀ိ၊ ပြေးသွား၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နော၀၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။
ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အာဘိညာဏ်ဖြင့်။ တံ သဒ္ဒံ၊ ထိုအသံ
ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တိဿသ၊ တိဿ၏။ စိ၀ရံ၊
သင်္ကန်းကို။ အ၀ိဘာ၀ေတ္ဝာ၊ မ၀ေ၀ဖန်မူ၍။ သတ္ထာယံ၊ ခုနစ်ရက်မျှ။ နိက္ခိပိ-
တုံ၊ ထားစေခြင်းငှာ။ ၀ဒေဟိ၊ ဆိုချေလော့။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်
မူ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ တထာ၊ ထိုဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း။
ကာရေသိ၊ ပြု၏။ သာပိ၊ ထို သန်းသည်လည်း။ သတ္ထာမေ ဒိ၀သေ၊ ခုနစ်
ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ကာလံကတ္ဝာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ တုသိတ ဝိမာနေ၊
တုသိတာ နတ်ပြည်ဗိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဌမေဒိ၀သေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။
တိဿသ၊တိဿ၏။ စိ၀ရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဘာ၀ေတ္ဝာ။ ခဲ့ ၀ေ၍ ။ ဂဏ္ဌထ၊ယူကုန်
လော့။ ဤတိအာဏာပေသိ၊ ဤသို့စေတော်မူ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။
တထာ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူကိုင်း။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့
သည်။ ခ်မ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်
စေကုန်၏။ ကသ္မာနုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
တိဿသ၊ တိဿ၏။ စိ၀ရံ၊ သင်္ကန်းကို။ သတ္တမေဒိ၀သေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်
အောင်။ ထပါပေတ္ဝာ၊ ထားစေ၍။ အဌမေ ဒိ၀သေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော
နေ့၌။ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ၀ေ၍ယူခြင်းငှာ။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုလေတို့သနည်း။ ဤတိ
သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဤသို့ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။အာဂန္တွာ၊
ကြွကော်မူလတ်၍။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခု ငါလာဆဲဖြင့်သော
ကာလ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားကြောင့်။ သန္နိသိန္နာ၊
စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ဤတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးတော်
မူသောကြောင့်။ ဤမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။
ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဿော၊

တိယသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းခဲ့။ ဥိကာဟုတ္တာ၊ သန်းဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တောဟု၊ ဖြစ်၏။ တုမ္ဟေဟိ! သင်တို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ ဘာဇိယမာနေ၊ ခွဲဝေသည်ရှိသော်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ မမ သန္တကံ၊ ငါ့ဥစ္စာကို။ ဝိလုပ္ပန္တိတိ၊ လုယက် ဖျက်ဆီးကုန်၏ဟု၍။ ဝိရုဝန္တော၊ ငိုမြည်ကမ်းလျှက်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဓာဝိ၊ ပြေးသွားသည်ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုတိယသည်။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့သည်။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်းကို။ ဂယှမာနေ၊ ဝေဖန်၍ ယူသည်ရှိသော်။ တုမ္ဟေသု၊ သင်တို့၌။ မနုံပဒုဿိတ္တာ၊ မနောဒွါရဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းရှိ၍။ နိရယေ၊ ဝရဲ့၌။ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ နိက္ခိပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သော၊ ထိုတိယမထေရ်သည်။ တုသိတဝိမာနေ၊ တုသိတာ နတ်ပြည် ဗိမာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ မယာ၊ သည်။ စီဝရဂဟဏံ၊ သင်္ကန်းကိုဝေဖန်၍ ယူခြင်းကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဓန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ တဏှာနာမ၊ ဤတဏှာမည်သည်ကား။ ဘာရိယာဝတ၊ ဝန်လေးစွတကား။ ဣတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဩ–ဝန်လေးသည်မှန်၏။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ တဏှာနာမ၊ ဟဏှာမည်သည်ကား။ ဘာရိယာ၊ ဝန်လေးစွာ၏။ အယတော၊ သံမှ။ မလံ၊ အညစ်အကြေးဟူသော သံခြေးသည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ တက်၍။ အယမေဝ၊ သံကိုသာလျှင်။ ခါဒတိ၊ စား၏။ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အပရိဘောဂံ၊ မသုံးဆောင်ကောင်းအောင်။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအကူလျှင်။ အယံ တဏှာ၊ ဤတဏှာသည်။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ အဇ္ဈတ္တိကရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တေ သတ္တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ နိရယာဒီသု၊ ဝရဲ့ စသည်တို့၌။ နိပ္ပတ္တာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝိနာသံ၊ ပျက်ဆီးခြင်းသို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၄၀။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယသာ၊ သံမှ။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍။ တတောဝ၊ ထိုသံမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တမေဝ၊ ထိုသံကိုပင်

လျှင်။ ခါဒတိ ဣဝ၊ စားသကဲ့သို့။ ဝေ၊ဤအတူ။ အတိဓောနစာရိနံ၊ ပစ္စည်း
လေးပါးကို ဆင်ခြင်၍ မသုံးဆောင်သဖြင့် ကျင့်ခြင်းရှိသော သူကို။ သာနိ-
ကမ္မာနိ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်ကံတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဒုဂ္ဂတိဘ၀
သို့။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယသော၀ါတိ၊ အယသော၀ဟူသည်ကား။အယတော၊
သံမှ။ သမုဋ္ဌာယာတိ၊ သမုဋ္ဌာယ ဟူသည်ကား။ သမုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ တက်၍။
တတုဋ္ဌာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော၊ ထိုသံမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ တက်၍ ။ အတိ-
ဓောနစာရိနန္တိ၊ အတိဓောနစာရိနံ ဟူသည်ကား။ စတ္တာရောပစ္စေယေ၊ ပစ္စည်း
လေးပါးတို့ကို။ ဓောနာ၊ ဓော၊နဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣဒမတ္ထံ၊ ဤ
ပစ္စည်းလေးပါးကို။ ဧတေဟိ၊ ဤသူတို့သည်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ဆင်ခြင်၍ ။ ပရိ-
ဘုဉ္ဇနသညာ၊ သုံးဆောင်သောသညာတည်း။ တံ၊ထိုသညာကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊
လွန်၍။ စရန္တော၊ ကျင့်သောသူသည်။ အတိဓောနစာရီနာမ၊ အတိဓောန
စာရီမည်၏။ ဣဒံ၊ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အယတော၊သံမှ။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍။အယတော၊
သံမှ။ သမုဋ္ဌိတံ၊တက်သော။ တံ၊ထိုသံခြေးသည်။ တမေ၀၊ ထိုသံကိုသာလျှင်။
ခါဒတိယထာ၊ စားသကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀ံ၊ ဤအတူလျှင်။ စတုပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း
လေးပါးတို့ကို။ အ၀ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ မဆင်ခြင်မူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တံ၊ သုံးဆောင်သော။
အတိဓောနစာရီနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ဆင်ခြင်၍သုံးဆောင်အပ်၏ဟူသော
အမှတ်ကိုလွန်၍ ကျင့်သော၀ဋ္ဋိုလ်ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဌိတတ္တာ၊တည်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ သာနိ၊ သာနိမည်ကုန်၏။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ သန္ဓကာနေ၀၊
ဥစ္စာတို့သည်သာလျှင်။ သာနိ၊ သာနိမည်ကုန်၏။ သာနိ၊ မိမိ၏ဥစ္စာသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့တည်း။ တာနိကမ္မာနိ၊ ထိုမိမိ၏ဥစ္စာ
သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်ကံတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဒုဂ္ဂတိဘ၀သို့။ နယန္တိ၊
ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ ၀သာနေ၊
ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာ-
ပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည် တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်
၏။

ဤတို ပရိသမာပနံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မလဝဂ်၌ သုံးခုပြောက်ဖြစ်သော တိသ မထေရ်ဝတ္ထု၏ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍမ္ပံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဗဟိယံ၊ သော။ တိသတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။

ဤတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီး။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၄-လာဠုဒါယိတ္ထေရဝတ္ထု။

(တိသမထေရ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ လာဠုဒါယီ မထေရ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ ဃောသဆရာသည် "အသဇ္ဈာယမလာတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

အသဇ္ဈာယမလာ တိ ဤမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အသဇ္ဈာယမလာ- စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်။ လာဠုဒါယိတ္ထေရံ၊ လာဠုဒါယိမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပဉ္စကောဋိမတ္တာ၊ ငါးကုဋေမျှ အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်သော။ အရိယသာဝကာ၊ အရိယ သာဝက ဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဒွေကောဋိမတ္တာ၊ နှစ်ကုဋေမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပုထုဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ဘို့သည်။ ဝသန္တိယေဝ၊ နေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ-သု၊ ထိုဂုနစ်ကုဋေ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လူတို့တွင်။ အရိယ သာဝကာ၊ အရိယသာဝကတို့သည်။ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ နေလွဲသော အခါ၌။ သပ္ပိတေလမဓုဖါဏိတ ဝတ္ထာဒိနိ၊ ထောပတ်ဆီ ဖျား တင်လဲ သကၢန်းလျှာ ပုဆိုး စသည်တို့ကို။ ဂဓဟတ္တာ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သု-ဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ ဓမ္မံ သုတ္တာ၊ တရားနာ၍။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ လည်း။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနာနံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန် တို့၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကားကို။ ကထေန္တိကိရ၊ ပြောကုန်သတတ်။

ဥဒါယိတ္ထေရော၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကထံ၊ စကား ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တာ၀၊ ရှေးစွာ။ ဧတေသံ၊ ဤရှင်သာရိပုတ္တရာ, ရှင် မောဂ္ဂလာန်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ တုမ္ဟေ၊ သင် တို့သည်။ ဧ၀ံကထေထ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ မမဓမ္မကထံ၊ ငါ၏ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ နကသေဿာ၊ မချီးမွမ်း ကြကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ ၀ဒတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဥဒါယီ၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အယံ၊ ဤ မဒေထရ်သည်။ ဧကော ဓမ္မကထိကော၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ် တပါးသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဣမဿ၊ ဤဥဒါယီ၏။ သန္ဓိကော၊ အထံ၌။ ဓမ္မကထံ၊တရား စကားကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အပ် ၏ဟု။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဧကဒိ၀သံ၊ တနေ့သာ၌။ ထေရံ၊ ဥဒါယိမထေရ် ကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။အမှာ-ကံ၊ ငါတို့အား။ ဓမ္မသ၀နံ ဒိ၀သောတိ၊ တရား နာအုံ့သော နေ့တည်းဟု။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရားတို့။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ဒိ၀ါ၊နေ့၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကဿ၊ ထယျာ၀ ဟောဘော်မူပါ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လူတို့ လျှောက်ကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဥဒါယိဘာညီလည်း။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏ စကားကို။ အဓိ၀ါသေတိ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၏။ တေဟိ၊ ထိုလူ တို့သည်။ ဓမ္မသ၀နံ ဝေလာယ၊ တရားနာအုံ့သော အခါ၌။ အာဂန္တွာ၊ လာ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ကထေ-ထ၊ ဟောပါကုန်လော့။ ဣတိ၀ုတ္တော၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဥဒါ-ယိတ္ထေရော၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊နေ၍။ စိတ္တ ဗီဇနိံ၊ ဆန်းကြယ်သော ယပ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ စာလေန္တော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ ဧကံပိ ဓမ္မပဒံ၊ ဇပုဒ် တပါဒမျှသော တရားကိုလည်း။အဒီ-သ္ဝာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရဘည်း၊ ပါဠိရှုတ်ခြင်းဟု ဆို အပ်သော တရားဒေသနာကို။ ဘဏိဿာမိတိ၊ ဟောအုံ့ဟု၍။ အညော၊တပါး သောသူကို။ ဓမ္မကထိ၊ တရား စကားကို။ ဂဟေတု၊ ဟောပါစေလော့။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သြတရိ၊ တရားဟောပလွင်မှ ဆင်း၏။

တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ အညေ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဓမ္မကထံ၊တရား စကားကို။ နဂဏာပေတွာ၊ မဟောစေ မူ၍။ သရဘာဏတ္ထာယ၊ ပါဠိ သက်သက်ကိုသာ ဟောစေခြင်းငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ တံ၊ ထို ဥဒါယိမထေရ်ကို။ အာသနံ၊ တရားဟောပလ္လင်သို့။ အာရောပယိ သု၊တက်စေကုန်၏။ သော၊ ထိုဥဒါယီသည်။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတ္တိ၊ညဉ့်အခါ၌။ ကထေဿာမိ၊ဟော ပါအံ့။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ သရဘည့်၊ ပါဠိတော်သက်သက်ကို။ ဘဏတု၊ ရွတ်ပါစေလော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုမူ၍။ အာသနာ၊ တရားဟော ပလ္လင်မှ။ သြတရိ၊ဆင်း၏။ တေ၊ထိုလူတို့သည်။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့ကို။ သရဘည့်၊ ပါဠိရွတ်ခြင်းကို။ နဘဏာပေတွာ၊ မစေဘိုင်းကုန်မူ၍။ ပုန၊တဖန်။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်ဒုတိယခါ၌။ ထေရံ၊ ဥဒါယိမထေရ်ကို။ အာနယိ သု၊တရားဟောပလ္လင် သို့ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဥဒါယီမထေရ်သည်။ ရတ္တိ ပိ၊ ညဉ့်၌လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဟောရာဖြစ်သောတရားကို။ အဒိသ္မာ၊မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပစ္ဆိုဏကာဇလ၊ မိုးသောက်သောအခါ၌။ ကထေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ အညော၊ တပါးသောသူကို။ ကထေသု၊ ဟောစေ လော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုမူ၍။ သြတရိ၊ ဆင်း၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့ သည်။ အညေ၊ တပါးသော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ရတ္တိ၊ညဉ့်၌။ နဂဏာ ပေတွာ၊ မဟောစေမူ၍။ ပုန၊တဖန်။ ပစ္ဆိုဏ်ယော၊ မိုးသောက်ထနသောအခါ၌။ တံ၊ ထိုဥဒါယိကို။ ဟောနယိ သု၊ ခေါင်းကုန်၏။ သော၊ ထိုဥဒါယိသည်။ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ နအဒ္ဒသ၊ မမြင်။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ လေဌုဒဏ္ဍာဝဏိနိ၊ အုတ်ခဲ၊လုံတန် စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍။ အန္ဓဗာလ၊ မိုက်လွန်စွာသောဥဒါယီ။ တံ၊ သင်သည်။ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလာနာနံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏။ ဇေ္ဇေ၊ကျေးဇူးတို့ကို။ ကထိယမာနေ၊ ဆိုသည်ရှိယော်။ ပေ့ဇပေ့ဇ၊ ဤမည် ဤမည်သော စကားကို လည်း။ ဝပေသိ၊ မနာလိုမူ၍ ငြူစူသောအားဖြင့်ဆိုဘိ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ ၌။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နောဝါ တို့အား။ နု ကထေသိ၊ သင်မဟောဘိ သနည်း။ ဣတိ သန္တေ ဇေတွာ၊ ဤသို့ခြိမ်းချောက်ခြင်းကြောင့်။ ပလာယန္တံ၊ ပြေးသောဥဒ ယိကို။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်၏။

သော၊ ထိုဥဒါယီသည်။ ပလာယနွေ့၊ ပြေးသည်ရှိသော်။ ဧကိသာ၀စွ-ကဋ္ဌိယာ၊ တခုသောရေအိမ်၌။ ပတိ၊ကျ၏။မဟာဇနော၊လူများသည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ပြောဟော၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ လာဋ္ဌဒေါယီ၊ လာဋ္ဌ-ဒေါယီမထေရ်သည်။သာရိပုတ္တတ္ထေရသား၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ဂုဏကထာ၀ယ၊ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကားသည်။ပ၀တ္တမာနာ၀ယ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥဿုယနွေ့၊ ငြူစူခြင်းကြောင့်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဓမ္မကထိကဘာ၀ံ၊တရား-ဟောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြခြင်းကြောင့်။မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ သက္ကာရံကတွာ၊ ပူဇော်သက္ကာရပြု၍။ ဓမ္မံ၊ဝေဒနာကို။ သုဏောမ၊ နာ.ကုန်အုံ့။ ဣတိ၀ုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ စတုက္ခတ္တုံ၊ လေးကြိမ်။ အာသနေ၊ နေရာ၌။နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ ကထေဘဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ဟောအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို။ အပဿနွေ့၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျေန သာရိပုတ္တတ္ထေရေန၊ ရှင်သာရိ-ပုတ္တရာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယုဂဂ္ဂါဟံ၊ အတူကို။ ဂဏှာသိတိ၊ ယူဘိ၏ဟု။ လေခ္ခုဒဏ္ဍာ၀ဒိနိ၊ အုတ်ခဲ-လုံ့တန် စသည်တို့ကို။ဂဟတွာ၊ကိုင်စွဲ၍။ သန္ဓေ့ဇေတွာ၊ ခြိမ်းမောင်းခြင်းကြောင့်။ ပလာယမာနော၊ ပြေးသည်ရှိသော။ ၀စ္စကုဋ္ဌိယာ၊ ရေအိမ်၌။ ပတိတော၊ကျ၏။ ဣတိသမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ပြောဟော၏။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာတော်မူ၍။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဧတရတိ၊ ငါလာဆဲဖြစ်သော အခါ၌။ ကာယကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသောကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကား-ကြောင့် တည်းဟု။ ၀ုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း-တို့။ ဣဒါနေ၀၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။သော၊ ဤလာဋ္ဌဒေါယီမထေရ်သည်။ ဂုဏကူပေ၊ မစင်တွင်း၌။ နိမုဂ္ဂေ၊ယော၊ နစ်မှုး-သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၀တွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊လွန်လေပြီး-သော အကြောင်းကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။

သမ္မ၊ အချင်းခြင်းသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေလေးချောင်း-ရှိ၏။ သမ္မ၊ အချင်းခြင်းသော်။ တုံ၊ သင်သည်လည်း။ စတုပ္ပဒေ၊အခြေလေး-ချောင်းရှိ၏။ ဟေ၊ လာလှည့်။ သမ္မ၊ အချင်းခြင်းသော်။ နိ၀တ္တသု၊ ပြန်ခဲ့ဦး

လော့။ ဘီတော၊ ကြောက်လျက်။ ကိုးနှုပလာယသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ပြေးဘိသနည်း။

အသုစိ၊ ရှာသူတို့၏ မစင်ကို စားလေ့ရှိသော။ သူကရ၊ ဝက်ယုတ်မာ။ ဧကံ၊ သင်သည်။ ပုဗ္ဗတိလောမော၊ ပုပ်သောအမွေးရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့သည်။ ဝါယသိ၊ လှိုင်း၏။ ယုဇ္ဈိတုတာမော၊ စစ်ထိုးလိုသည်။ သစေအသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအုံ့။ သမ္မ၊အဆွေဝက်။တော၊သင်အား။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို။ ဒဒါမိ၊ ပေး၏။

ဣတိဣမံဇာတက၊ ဤဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သူကရော၊ဝက်သည်။ လာဠုဒါယီ၊ လာဠုဒါယီသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား ဒေသနာကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဒါယိနာ၊ ဥဒါယိအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်။ အပ္ပမတ္တကောဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ဥဂ္ဂဟိတော၊ သင်လျက်။ သဇ္ဈာယံ ပန၊ သရဇ္झာယ်ခြင်းကိုယား။ နော ဝ အကာသိ၊ မပြု။ ယံ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းသော။ ပရိယတ္တိ ပရိယတ်ကို။ ဥဂ္ဂဟတွာ၊ သင်၍။တဿ၊ ထို ပရိယတ်ဟု ဆိုအပ်သော သင်ခြင်းကို။ အသရဇ္झာယ ကရဏံ၊ သရဇ္झာယ်ခြင်းကို မပြုခြင်းသည်။ မလမေဝ၊ အညစ် အကြေး သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-ဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤ ဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၄၁။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မန္တာ၊ ကျမ်းဂန် တို့သည်။ အသဇ္झာယ-မလာ၊ မသရဇ္झာယ်ခြင်း သည်သာလျှင် အညစ်အကြေး မည်ကုန်၏။ ဃရာ၊ အိမ်တို့သည်။ အနုဋ္ဌာနမလာ၊ အားမထုတ်ခြင်း သည်လျှင် အညစ် အကြေး မည်၏။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိသော အဖြစ်သည်။ ဝဏ္ဏဿ၊ ကိုယ်အဆင်း၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ ရက္ခတော၊ စကျ့ စသော ဒုါရ ခြောက်ပါးကို စောင့်သောသူ၏။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ် အကြေး မည်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အသဗ္ဗာယ မလာတိ၊ မလာ ဟူသည်ကား။ ယာ-ကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ပရိယတ္တိ၀ါ၊ ပရိယတ်ကို လည်းကောင်း။ သိပ္ပံ၀ါ၊ အတတ်ကို လည်းကောင်း။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ အသဗ္ဗာ ယန္တသ၊ မသရဗျာယ်သော သူအား လည်းကောင်း။ အာနုနုယုဉ္ဇန္တသ၊ အားမထုတ်သောသူအား လည်းကောင်း။ ဝိနသတိ၀ါ၊ ပျောက်မူလည်း ပျောက်၏။ နိရန္တရံ၀ါ၊ အစဉ်အတိုင်းမူလည်း။ နဥ္စပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ အသရဗျာယမလာ့မန္တာတိ၊ မန္တာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာ ပန၊အကြင် ကြောင့်ကား။ ဃရာ၀ါသံ၊ အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌။ ဝသန္တသ၊ နေသည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဓုဃယုဒ္ဓသ၊ ထ၍ ထ၍။ ဇိဏ္ဏပဋ္ဌိသခ်ရဏာဒီနိ၊ ဆွေးမြေရာ၌တဖန် ပြုပြင်ခြင်း စသည်တို့ကို။ အကရောန္တသ၊ မပြုအပ် သောသူအား။ ဃရာနာမ၊ အိမ် မည်သည်ကား။ ဝိနသတိ၊ ပျက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနုဋ္ဌာန မလာဃရာတိ၊ ဃရာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကော-သဇ္ဇဝသေန၊ ပျင်းရိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သရီရပဋ္ဌိဇဂ္ဂနံ၀ါ၊ ကိုယ်ကိုသုတ်သင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိက္ခာရ ပဋ္ဌိဇဂ္ဂနံ၀ါ၊ ပရိက္ခရာကို သုတ်သင် ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အကရောန္တသ၊ မပြုသော။ ဂိဟိဃ၀ါ၊ လူ၏လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတဃ၀ါ၊ ရဟန်း၏ လည်းကောင်း။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်း မလှသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မလံ၀ဏ္ဏယဂကသဇ္ဇန်တိ၊ ကောသဇ္ဇဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ဂါ-ဝေါ၊ နှားတို့ကို။ ရက္ခန္တသ၊ ကျောင်းသည်ရှိသော်။ နိဒ္ဒါယန္တသ၀ါ၊ အိပ်စဉ် လည်းကောင်း။ ကိဠန္တသ၀ါ၊ ကစားစဉ် လည်းကောင်း။ ပမာဒ၀သေ-နာ၊ မေ့လျော့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တာဂါ၀ေါ၊ ထို နှားတို့သည်။ ဘတ်လ-ပက္ခန္ဒနာဒီနာ၀ါ၊ ဆိပ်မဟုတ်သည်သို့ ပြေးဝင်ခြင်း စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါဠမိဂစေရာဒီဥပဒ္ဒ၀ေနဝါ၊ လျှား, သစ်, သားရဲ, ခိုးသူစသော ဘေးဥဒ္ဒ ၀ေါဖြင့် လည်းကောင်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ သာလိခေတ္တာဒီနိ၊ သာလေးစပါး စိုက်ရာ လယ်စသည်တို့သို့။ ဩတရိတ္ဝာ၊ ဆင်း၍။ ခါဒန ဝသေန၀ါ၊ စားသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဒဏ္ဍံ-၀ါ၊ ဒဏ်သင့်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ ပရိဘာသံပါ၊ အဆဲအရေး ခံရခြင်းသို့

လည်းကောင်း။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပန၊ အတ္ထိတပါးကို ဆိုဦးအုံ့။ ဆဒ္ဒါရုနိ၊ ခြောက်ဒွါရတို့ကို။ အာရက္ခပမာဒဝသေန၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို မေ့လျော့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပမ္ဘဇိတံ၀ါ၊ ရဟန်း သို့လည်း။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဩတရိတ္ဝာ၊ သက်ဆင်း၍။ သာသနာ၊ သာသနာတော်မှ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ စာ၀ေန္တိ၊ ရွေ့လျောစေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုမာဒေါ ရက္ခတော မလန္တိ၊ မလံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထို မေ့လျော့ခြင်းသည်။ အယ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝိနာသာဂဟနေန၊ ပျယ်စီးခြင်း ဟူသော တောကို လွန်နိုင်ခဲသဖြင့်။ မလဗ္ဘာနာနိယတ္တာ၊ အညစ် အကြေး၏ တည်ရာနှင့် စပ်ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မလံ၊ မမလမည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ လာဘ္ဘုဒါယိတ္ထေရ၀တ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၁၇-မလ၀ဂ္ဂ။ ၅အညတရ ကုလပုတ္တ၀တ္ထု။

(လာဘ္ဘုဒါယိ မထေရ် ၀တ္ထု၌ ဟောရာ ဖြင့်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ အညတရကုလပုတ္တ ၀တ္ထု၌ ဟောရာ ဖြင့်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "မလိတ္ထိယာ ဒုစ္စရိတံ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

မလိတ္ထိယာ ဒုစ္စရိတ နှင့် ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မလိတ္ထိယာဒုစ္စရိတံ-စသောဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူ၏။ အညတရံ ကုလ ပုတ္တံ၊အမှတ်မရှိသောအမျိုးသားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား။ သမာနဇာတိကာ၊ တူသောအမျိုးရှိသော။ ကုမာရိကာ၊ သတ္တိသမီးငယ်ကို။ အာနေသုံ့ကိရ၊ ဆောင်ကုန်သတတ်။ သာ၊ ထိုသတ္တိသမီးသည်။

အာနိတဒိ၀သဟော၊ ဆောင်ယူသောနေ့မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ အတိစာရိနီ၊ လင်ကို လွန်ကျူး၍ကျင့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော ကုလပုတ္တော၊ လိုအပ်ချိုး သားသည်။ တဿ၊ ထိုမယား၏။ အတိစာရေန၊ လင်ငယ်သားခြင်းဖြင့်။ လဇ္ဇီတော၊ ရှက်ခြင်းကြောင့်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ သမ္ဘုပိ ဘာ၀ံ၊ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ အလဘိတ္တာ၊ ရ

မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပဋ္ဌာနာဒီနိ၊ ဘုရားအားဆည်းကပ်ခြင်း စသော်ဟု ကို။ ပစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ကတိပါဟစ္စဝေယန၊ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်သည်ဖြင့်။ သဏ္ဌာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ တဘက်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ၊ ကိုယ်အဘယ်ကြောင့်။ နဒ္ဒိသတိ၊မထင်သနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ဟုသို့ မိန့်ခတော်မူသည်ရှိသော်။ ဟမတ္ထံ၊ ထိုအခကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ကြားပေ၏။ အသ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါယကာကို။ သတ္ထာ၊သည်။ ဥပါသကာ၊ဒါယကာ။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ မယာ၊ငါ၊ဘုရားသည်။ ဣတ္ထိယာနာမ၊မိန်းမတို့မည်သည် ကား။ နဒီအာဒီ သဒိသာ၊ မြစ် အစရှိသည်နှင့်တူကုန်၏။ တာသုပန၊ ထိုမိန်းမ တို့၌ကား။ ပဏ္ဍိစ္စတန၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဟောဒေ၊ အပျက်လွှတ်ခြင်း ကို။ နကာတဗ္ဗော၊မပြုအပ်။ ဣတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဟောခဲ့တော်မူ၏။ တံ ပန၊ သင် သည်ကား။ တံ၊ ထိုအခကြောင်းကို။ ဘ၀ပဋိဆ္ဆန္နတ္ထာ၊ ဘ၀ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခံသော ကြောင့်။ နသလ္လဇာနာသိ၊ မပြတ်နိုင်။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်ခတော်မူ၍။ ဟောန၊ ထိုဒါယကာသည်။ ယာ၀ဿ၊ ဟောင်းပန်ခြင်းကြောင့်။

လောဘော၊ လောဘ၌။ ဣတ္ထိယောနာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်ကား။ နဒီယ ထာ၀ စ၊ မြစ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဇ္ဇလယထာ၀ စ၊ ခရီးဆိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပါနာဂါ ဒုဗ္ဗယထာ၊ သောတင်းကုပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။သဘာ၀ယထာ၀ စ၊ သဘင် ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ပပါ ယထာ၀ စ၊ ရေအိုးစင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဇ၊ ဟာ ဟော၊ ထိုအတူ။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့၏။ ဥ၀ိလာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏ ဒေါ၀ိုင်း ကြီးဟူ သော ကမ်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတ္ဝာ၊ ခဲ့၍။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စ္ဆ။ ဥပါသက၊ အိုဒါယကာ။ ဣတ္ထိယာ၊မိန်းမအား။အတိစာရိနီဘာ၀ေန၊ လင်ကိုလွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ ဒါနံ၊ အလှ

ကို။ ဒေန္ဓသ၊ ပေးသောသူအား။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေး မည်၏။ ဣမေ၊လောကပရုလောကေသု၊ ဤပစ္စပ္ပန်လောက တမလွန်လောကဟိုဠ်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ အကုသလကမ္မံ၊အကုသိုလ်ကံသည်။ ဝိနာသနဝတ္ထုန၊ ပျက်စီးတတ်သောအနက်ကြောင့်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ အဝိဇ္ဇာ ပန၊ အဝိဇ္ဇာသည်ကား။ သဗ္ဗမလာနံ၊ အလုံးစုံသော အညစ်အကြေးတို့ထက်။ ဥတ္တမ မလံ၊ လွန်ကဲသောအညစ်အကြေးမည်၏။ ဣတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၄၂။ ။ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဒုစ္စရိတံ၊ လင်ကြီးကိုလွန်၍ လင်ငယ်နှင့် ပဓောင်းသော အကျင့်သည်။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ မလံ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ ဒဒတော၊ ပေးကမ်းသောသူ၏။ ပလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အသိ ့ လောကေစ၊ ဤလောကဌ်လည်းကောင်း။ ပရမ္မိစ၊ တမလွန်ဌ်လည်းကောင်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ မလာ၊ အညစ်အကြေး မည်ကုန်၏။

၂၄၃။ ။ဟတော၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးတို့ထက်။ မလာမလတရံ၊ အလူးသဖြင့် လွန်ကဲသောအညစ်အကြေးကို။ တေ၊သင်အား။ ကထေမိ၊ ငါဟောအံ့။ အဝိဇ္ဇာ၊ မသိခြင်းတည်းဟူသော အဝိဇ္ဇာသည်လျှင်။ ပရမံမလံ၊ လွန်စွာသောအညစ်အကြေးတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တေ၊ မလံ၊ ဤအညစ်အကြေးကို။ ပဟန္ဒာန၊ ပယ်စွန့်၍။ နိမ္မလာ၊ အညစ်အကြေးမရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ယိုဝါဆောတွင်။ ဒုစ္စရိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတိစာရော၊လင်ကြီးကိုလွန်၍ ကျင့်ခြင်းတည်း။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ့။ အတိစာရိနီ၊လင်ငယ်ခနသော။ ဣဏ္ဍိ၊ ပိန်းမကို။ သာမိကောပိ၊ လင်ကြီးသည်လည်း။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိဟရတိ၊ နှင်ထုတ်၏။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ တံ၊ သည်။ ကုလဿ၊အမျိုးကို။ အဂရဝဘူတာ၊မရိုသေခြင်းကြောင့် ဖြစ်၍ ဖြင့်၏။ ဆဏ္ဍိဟိပိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်လည်း။ နဒဒ္ဒဗ္ဗာ၊ မမြင်လိုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုသမီးကို။ နိဟရတိ၊ နှင်ထုတ်၏။ သာ၊ထိုလင်ငယ်

ထားသော မိန်းမသည်။ အနှာထစ်စရန်တို့၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သွားခြင်းရှိ လျက်။ မဟာဒုက္ခ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပါပုဏ္ဏာတီ၊ ရောက်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်။သာ၊ထိုလင်ယောထားသောမိန်းမကို။ဒုစ္စရိတံမလန္တိ၊ မလံဟူ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ ဒဒတော၊ မလန္တိ၊ ဒဒုတောမလံ ဟူသည်ကား။ ဒါယကဿ၊ ပေးတတ်သောသူအား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ့။ ခေတ္တကဿနု-ကာလေ၊ လယ်ထွန်သောကာလ၌။ ဣမသ္မိံ ခေတ္တေ၊ ဤလယ်သည်။ သမ္ဘဋ္ဌေ၊ စပါးရခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ သကာလဘတ္တာဒီနိ၊ စာရေးတံဆွမ်း စ သည်တို့ကို။ ဒဿာမိ၊ လှူအုံ့။ ဣတိစိန္တေတွာပိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်လည်း။ နိပ္ပန္နသဿေ၊ ကောက်သည်ပြီးပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ မဇ္ဈေရုံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ ဥဒ္ဓုမ်ဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ စာဂစိတ္တံ၊ ပေးစွန့်ကြဲလိုသောစိတ်ကို။ နိဝါရေသိ၊ မြစ်၏။ သော၊ ထိုအလှူဒါယကာသည်။ မဇ္ဈေရဝေသေန၊ ဝန်တိုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ စာဂစိတ္တေ၊ စွန့်ကြဲလိုသောစိတ်သည်။ အဝိရူဟန္တေ၊ မရောက်သည်ရှိသော်။ မနုဿသမ္ပတ္တိ၊ လူချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿောသမ္ပတ္တိယော၊ သုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မဇ္ဈေရုံဒဒတောမလန္တိ၊ မလံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ သောသေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်း ရှိပါ၏။ပါပကာဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား။ အကုသလာဓမ္မာ ပန၊ အကုသိုလ် တရား တို့သည်ကား။ ဣဓ လောကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ် လည်းကောင်း။ ပရလောကေစ၊ တမလွန် ဘဝ၌လည်းကောင်း။ မလမေဝ၊ အညစ်အကြေး သည်သာလျှင်တည်း။ တတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တမလတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးထက်။ မလတ-ရန္တိ၊ မလတရံ ဟူသည်ကား။ အတိရေကမလံ၊ လွန်စွာသော အညစ်အကြေး ကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကထေပိ၊ ဟောအုံ့။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက် တည်း။ အဝိဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဌဝတ္ထုကံ၊ရှစ်ပါးသော အခြောင်းကို။ အညာဏမေဝ၊ မသိခြင်းသည်သာလျှင်။။ မလတရံပရံမံမလံ၊ လွန်ကဲသော အညစ်အကြေးမည်၏။ ပဟန္ဒာနာတိ၊ ပဟန္ဒာနဟူသည်ကား။ ဧတံမလံ၊ ဤအညစ်အကြေးကို။ ဧဟိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ သင်

တို့သည်။ နိမ္မာလာ၊ အညစ်အကြေးမရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလဝိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဠဲမံ၊ သော။ အညတရကုလပုတ္တဝတ္ထု၊ သည်
ဣတိသမတ္တံ- ပြီးပြီ။

၁၈ မလ ဝ ဂ္ဂ။ ၆-စူဠဇနသာရိ ဝတ္ထု။

(အညတရကုလပုတ္တဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထပဋိဘာနကို ပြုပြီး၍ စူဠဇနသာရိ မည်သော ရဟန်းပတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်။ "သုဇီဝန္တိ" စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

သုဇီ ဝ ဇ္ဇိ ဣမံ ဂါထံ ဧတ္ထ ဝေဠုဝေသနံ၊ သုဇီဝံ-စသော ဤဂါထာကား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာသူရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်ကွယ်လျက်။ စူဠဇနသာရိ နာမ၊ စူဠဇနသာရိအမည်ရှိသော။ သာရိပုတ္တဇ္ဇေ ရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူသော တပည့်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧသော၊ ထိုရှင်သာရိသည်။ ကေဝိ၊သော၊ တနေ့သ၌။ ဝေဠုကမ္မံ၊ ဆေးကုသောအမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ ပဏိဟဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ အာဝဇ္ဇိယ၊ ယူ၍။ နိက္ခမန္တော၊ တွက်သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ရေဂ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤမွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝေဠုကမ္မံကတ္တာ၊ ဆေးကုခြင်းကြောင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အညတ္ထ၊ တပါးသောနေရာ၌ နိဂုံးဇနပုဒ်တို့၌။ ဝေရှပံ ဘောဇနံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ နလဘိဿထ၊ မရကုန်လတ္တံ့။ ဣမံ၊ ဤဘောဇဉ်ကို။ ဘုဥ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးလော့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေ၊ သင်အား။ ဝေဠုကမ္မံကတ္တာ၊ ဆေးသမားလုပ်၍။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။

ဝေရှုပ်အာဟာရံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အစာ အာဟာရကို။ အာဟာရိသာ-မိ၊ ဆောင်ပါအုံ့။ ဣတိ အာဟာ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တ ရာမထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုစူဠဋ္ဌသာရိ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပဏ္ဏာမိ၊ ပဲ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့တည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟိရိကောနာမ၊ အရှက် အကြောက်မရှိသော ရဟန်းမည်သည်ကား။ ပဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကြမ်းတမ်းခြင်းရှိလျက်။ ကာကသဒ္ဒီသော၊ ကျီးနှင့်တူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကေဝိသတိ၀ိဓာယ၊ နှစ်ဆယ့်ဘပါး အပြားရှိသော။ အနေသနာယ၊ မရှာမှီး အပ်သည်ကိုရှာမှီးခြင်း၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ သုခံ ဇီ၀တိ၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေး၏။ ဟိရိသြတ္တပ္ပသမ္ပန္နော ပန၊ အရှက် အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဒုက္ခံ ဇီ၀တိ၊ ဆင်းရဲဒြိုးငြင်သဖြင့်အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဣတိ ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤ ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၄၄။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကာကသူရေန၊ ရဲသော ကျီးနှင့်တူထသော။ အဟိရိကေန၊ အရှက် အကြောက် မရှိထသော။ ဓံသိနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဖျက်တတ်ထသော။ ပဂ္ဘန္နိနာ၊ သူဘပါး ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စကို မိမိ ပြုအပ်သော ကိစ္စကဲ့သို့ ပြု၍ ပြေးဝင်သော အားဖြင့် ကျင့်လေ့ ရှိထသော။ ပဂဗ္ဘေန၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး ကြမ်းတမ်း ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံကိလိဋ္ဌေန၊ ညစ်ညူးသည် ဖြစ်၍။ ဇီ၀ိတံ၊ မကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းကို။ သုဇီ၀ံ၊ ကောင်းသော အသက် မွေးခြင်း ဟု၍။ ပညာယတိ၊ မှတ်ထင်၏။

၂၄၅။ ။ ဟိရိမတာစ၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပနှင့် ပြည့်စုံ ထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သုစိဂ၀ေသိနာ၊ စင်ကြယ်သော ကာယကံ စသည်ကို ရှာမှီး ထသော။ အလိ-နေန၊ အသက်မွေးခြင်း၌ တွန့်တိုခြင်း မရှိထသော။ အပဂဗ္ဘေန၊ ကိုယ်နှုတ်၏ ကြမ်းတမ်းခြင်း ကင်းထသော်။ သုဒ္ဓါ ဇီ၀ေန၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းလည်း ရှိထသော။ ပဿတော၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းကို သာ၀ရ

အားဖြင့် ရှုတတ်သောသူသည်။ ဒုဇ္ဇီဝံ၊ ခေါင်းပါးသဖြင့် အသက် မွေးခြင်း မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဘာသိ၊ ဤသို့ ဟော၍တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အဟိရိကေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆိန္ဒဟိ-ရောတ္တပ္ပကေန၊ ပြတ်သောဟိရိ,ဩတ္တပ္ပရှိထသော။ ဟိ၊ သင့်စု။ ဝေရှပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသောသူသည်။ တမာတရမေဝ၊ အမိမဟုတ်သောသူကို သာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာတိ၊ အမိဟူ၍။ အပိတာဒယောဝ၊ အဖ မဟုတ်သော သူ စသည်တို့ကိုလျှင်။ မေ၊ ၏။ ပိတာ၊ အဖတည်း။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့်။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုရ၍။ ဧကဝိသတိဝိဓာယ၊ နှစ်ဆယ့်တစ်ပါး အပြားရှိသော။ အနေသနာယ၊ မရှာမှီး အပ်သည်ကို ရှားမှီးခြင်းဌ။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သုခေန၊ လွယ်စွာ။ ဇီဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ။သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ကာကသူဝရေနာတိ၊ ဘူရေန ဟူသည်ကား။ သူရကာကာ ဒီဝမသန၊ ဂျိုးရဲနှင့် ဝှေ့ထသော။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စု။ သူရကာကော၊ရဲသော ကျီးသည်။ ကုလဃရေသု၊ အမျိုးအိမ်ဟူ၌။ ယာဂုအာဒီနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ ကို။ ဂဏှိတုကာမော၊ ယူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဘိတ္ထိအာဒီသု၊ နံရံ စသည်တို့၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နား၍။ ဒဏ္ဍေနော၊ မီးမိကို။ ဩတ္ထနော၊ ကြည့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ ဒ္ဓ ဝ၊ သိ၍။ အနော ဝေါ ကေန္ဒော ဝ ဝိယ၊ မကြည့် လေဟန် ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အညာ ဝ ဝိယ ကော ဝ ဝိယ၊ တစ်ပါးကို နှလုံးသွင်း လေ ဟန်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါ ယန္ဒော ဝ ဝိယ၊ ငိုက်မျည်းသကဲ့သို့ လည်း ကောင်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ မှတ်၍။ အနုပတ်တ္ဝာ၊ အစဉ်အတိုင်း နှား၍။ သူသူတိ၊သူသူဟူ ၍။ ဝဒန္တော သုံယော ဝ၊ ဆိုကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ ဘာဇနတော၊ ခွက်မှ။ မုခပူရံ၊ခံတွင်း ပြည့်လေအောင်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခြိုး၍။ ပလာယတိ ယထာ၊ ပုံသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤ အတူလျှင်။ အဟိရိက ပုဂ္ဂလောပိ၊ အရှက် အကြောက် မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိ-တ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ယာဂု ဘတ္တာဒ္ဒါနာဒီနိ၊ ယာဂု ထမင်းရှိရာ အရပ် စသည်တို့ကို။ ဝ ဝတ္တပေသိ၊ မှတ်သားဏ်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံမျှသော ဆွမ်းကို။ အာဟရိယ၊ ယူ၍။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို။ ဂန္တ္ဝာ၊သွား

၍။ ပစ္စဝေက္ခန္တာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်လျက်။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပိ၀ိတ္ဝာ၊ သောက်
၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကရော၀ိတ္ဝါ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၏။ သဇ္ဈာယန္တိ၊ သ
ရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ အာသနံသာလံ၊ နေရာကျောင်းကို။ သမ္မဇ္ဇန္တိ၊ တံမြက်လှည်း
ကုန်၏။ အယံပန၊ ဤရဟန်းသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အကတ္ဝာ၊မပြုမူ၍။
ဂါမဝါသိမုခေါ၀၊ ရွာတွင်းသို့ ရှေးရှုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ထို
စကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဣမံ၊ဤ
ရဟန်းကို။ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လျက်။ သြလော-
ကိရမာနောပိ၊ ကြည့်ကုန်သော်လည်း။ အနော လောကေ၀န္ဓောပိယ၊ မကြည့်
ဈက္ခဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အညာ၀ိဟိ၀ောဝိယ၊ တပါးကို နှလုံးသွင်း သက္ခဲ
သို့ လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါယန္ဓောဝိယ၊ အိပ်မျည်း သက္ခဲသို့ လည်းကောင်း။
ဂဏ္ဍိကံ၊ ခါးပတ်သီးကို။ မုဉ္ဇန္ဓောဝိယ၊ ဖြေသက္ခဲသို့ လည်းကောင်း။ စီ၀ရံ၊
သင်္ကန်းကို။ သံ၀ိဒဟန္ဓောဝိယ၊ ပြုပြင်သက္ခဲသို့ လည်းကောင်း။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်
၍။ မေ၊ ငါ့အား။ အသုကံနာမ ကမ္မံ၊ ဤမည်သော အမှုသည်။ အတ္ထိတိ၊
ရှိ၏ဟူ၍။ ဒဒန္ဓော၊ ဆိုလျက်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဂါမံ၊
ရွာသို့။ ပ၀ိသိတ္ဝာ၊ ၀င်၍။ ပါတော၀၊ စောစောကလျင်။ ၀ဝတ္ထပိတ ဂေ-
ဟေသုံ၊ မှတ်ပြီး မှန်းပြီးသော အိမ်တို့တွင်။ အညတရံ ဂေဟံ၊ တခုခုသောအိမ်
ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဃရမာနုဿကေသု၊ အိမ်ရှင် လူတို့သည်။ ထောကံ၊
အတန်ငယ်။ ကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်ကို။ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍။ ဒ္ဒါရေ၊ တံခါးဝ၌။
နိသိဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်၍။ ကဏ္ဍန္ဓောသုပိ၊ ကြွပါဦး လော့ဟု ဆိုကုန် သော်လည်း။
ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်ကို။ ပဏာ၀ေတ္ဝာ
တွန်း၍။ အန္ဓော၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပ၀ိသတိ၊ ၀င်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။
နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အကာမကာပိ၊ အလိုမရှိပဲလျက်လည်း။
အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ယာဂု အာဒိသု၊ ယာဂုစသည်
တို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်၀တ္ထုပစ္စည်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို၀တ္ထုပစ္စည်းကို။
ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ယာ၀ဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ စား၍။ အ၀ဿေသံ၊
အကြွင်းကို။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗိ၏။ အယံ၊
ဤရဟန်းသည်။ ကာက သူရောနာမ၊ ကျီးရဲနှင့်တူသော ရဟန်းမည်၏။ ဧ၀
ရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဟိရိကေန၊ အရှက်အကြောက် မရှိသော

ရဟန်းသည်။ သုဇီဝံ၊ လွယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဓံသိနာတိ၊ ဓံသိနာ ဟူသည်ကား။ အသုဘတွေးရောနှောမ၊ဤအမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ကို။ ဝစနေန၊ ဆိုသဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဂုဏမံ-သနတာယ၊ ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဓံသိနာ၊ ဖျက်ဆီးထသော။ တထာရူပဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ အယံပိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏေ ယုတ္တောတိ၊ အလိုနည်းခြင်း စသော ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ ယှဉ်၏ဟု။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်လျက်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ လှူအပ်ကုန်၏ဟု။ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ သော ပန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဝိညုပုရိ-သာနံ၊ ပညာရှိသော ယောကျ်းတို့၏။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ အာရာဓေတုံ၊ နှစ်သက်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ တမှာ လာဘာဘာဝေ၊ ထိုလာဘ်မှလည်း။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဓံသိပုဂ္ဂလော၊ သူ့ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနောပိ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ပရဿပိ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ နာယေတိယေဝ၊ ဖျက်ဆုံးသည်သာလျှင်တည်း။ ပဏ္ဍိန္ဒိနာ၊တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိန္ဒနစာရိနာ၊ အဖို့တပါးသို့ ဝင်ခြင်းဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ကိစ္စာနိပိ၊ ကိစ္စတို့ကိုလည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စာနိဝိယ၊ ကိစ္စတို့ကဲ့သို့။ ဒယေန္တော၊ ပြုသဖြင့်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဘိက္ခူသု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စေတိယင်္ဃာဒီသု၊ စေတီရင်ပြင် စသည်တို့၌။ ဝတ္တံ၊ဝတ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာန မနသိကာရေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းသဖြင့်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ တိုင်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလျက်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသန္တော သု၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ မုခံဓောဝိတ္ဝာ၊ မျက်နှာသစ်၍။ ပဏ္ဍုကာ-သာဝပါရုပန်၊ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော သင်္ကန်းကိုရုံလျက်။ အက္ခိ-အဗ္ဘဉ္ဇနသီသမက္ခနာဒီနိ၊ မျက်စိကွင်းခြင်း ဆီလိမ်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ အတ္တ-ဘာဝံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ မဏ္ဍေတ္ဝာ၊ တန်းဆာဆင်လျက်။ သမ္မဇ္ဇန္တော ဝိယ၊ တံမြက်လှည်းသကဲ့သို့။ ဒ္ဝေတယော၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ သမ္မဇ္ဇနိပဟာရံ၊ တံမြက်ခတ်

ခြင်းကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးမ်။ ဒ္ဒါရဒကဝဋ္ဌာကာဘ်မုခေါ၊ မုခ်တံခါးသို့ ရှေးရှု။ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ပါတောဝ၊ စောဇစောကလျှင်။ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ဝန္ဒိဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်အံ့။ မာလာပူဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ အာဂန္ဓွာ၊ လာ၍။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒီသ္မာ၊မြင်၍။ အယံဝိဟာရော၊ ဤကျောင်းသည်။ ဣမံဒ-ဟရံ၊ ဤပဉ္စင်းငယ်ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ ပဋိဇဂ္ဂနံ၊ သုတ်သင်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣမံ၊ ဤရဟန်းကို။ မာ၀မဇ္ဇိတ္ထ၊ မမေ့မလျော့ကုန်လင့်။ ဣတိတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သည်ကို။ မည္ဗန္ဒီ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပဏ္ဍိန္ဒိနာပိ၊ သူတပါး ကိုစွဲကို မိမိကိစ္စကဲ့သို့ ပြုလေ့ရှိသော သူသည်လည်း။ သုဇီ၀ံ၊ လွယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ပဂဇ္ဇေနာတိ၊ ပဂဇ္ဇေန ဟူသည်ကား။ ကာယပဂဇ္ဇ-ယာဒီဟိ၊ ကာယပဂဇ္ဇ စသည်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတေန၊ ပြည့်စုံသောသူသည်။ သံကိလိဋ္ဌေနဇီ၀ိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧ၀ံ၊ဤသို့။ ဇီ၀ိတံ၊ ကပ္ပေတ္တာ၊ အသက်မွေးခြင်းကိုပြု၍။ ဟိ၊ သင့်စ။ ဇီ၀ဿေန ပဋိဂ္ဂလေန၊ အသက်မွေးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သံကိလိဋ္ဌေနဟုတ္တာ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇီ၀ိတံနာမ၊ အသက်မွေးအပ်သောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဇီ၀ိတံ၊ သည်။ ပါ၀ေမေ၀၊ ယုတ်မာသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ ဟိရိမတာစာတိ၊ ဟိရိ မတာစ ဟူသည်ကား။ ဟိရောတ္ကပ္ပသမ္ပန္နေန ပဋိဂ္ဂလေန၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပနှင့် ပြည့်စုံ သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဇ္ဇီ၀ံ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊သင့်စ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမ၁တာ၁ဒ္ဓယော၁၊ အမိမဟုတ်သောသူ စသည်တို့ကို လည်း။ မေမ၁တာ၁၊ ငါ့အမိ။ ဣတိ အာဒိနိ၊ ဤသို့ သော စကားတို့ကို။ အ၀တ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ အမ္မိကေ၊ပစ္စယော၊ တရားနှင့်မလျော်သော ပစ္စည်းတို့ကို။ ဂူထံ၀ိယ၊ မစင်ကဲ့သို့။ ဇိဂစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်လျက်။ ဓမ္မေနသမေန၊ တရားနှင့် လျော်စွာ။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာလျက်။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ-စရိတ္တာ၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တော၊ မွေးလျက်။ လူခံ ဇီ၀ိတံ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက် တည်း။ သုစိဂ၀ေသိနာတိ၊ ဂ၀ေသိနာ ဟူသည်ကား။ သုစိနိ၊ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိကုန်သော။ ကာယကမ္မာဒီနိ၊ ကာယကံ စသည်တို့ကို။ ပဂ၀ေသန္တေန၊ ရှာ

သဖြင့်။ အလိုနေနာတိ၊ အလိုနေနဲ့ ဟူသည်ကား။ ဇိဝိတဝုတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ အနုအလ္လိနေန၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသော။ သုဒ္ဓဇီဝေနပသဿတာတိ၊ ပသဿတာဟူသည်ကား။ ဟိ၊ သင့်စ့။ ဝေရူပေါ ပုဂ္ဂလော၊ ဤသို့သောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဒ္ဒါဇီဝေါနာမ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ တေန သုဒ္ဓါဇီဝေန၊ ထိုစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ တမေဝသုဒ္ဓဇီဝံ၊ ထိုစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသော်လျှင်။ သာရတော၊ အမြတ်အားဖြင့်။ ပသဿတော၊ ရှုလျှက်။ လူဇီဝိတဝေ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဇ္ဇီဝံ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာသာသနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ စူဠသာရိဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီး။

၁၈-မလဝဂ္ဂ။ ၇-ပဠဒသတဉ္ဉပါသကဝတ္ထု။

(စူဠသာရိဝတ္ထု၌ ဟောရုဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍။ ၍ ပဠဒသတဉ္ဉပါသကဝတ္ထု၌ ဟောရုဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ယောပါ-ဏာနိ" စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

ယောပါဏာနိ ဤမမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ယောပါဏံ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပဠဒသတေဉ္ဉပါသကေ၊ ငါးရာသော သီတင်းသည်တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ သင့်စ့။ တေသု၊ ထိုငါးရာသောသူတို့တွင်။ ကေ၊ အချို့သော ဒါယကာတို့သည်။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒမေဝ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာ ချခြင်းမှ

ကြည်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်သောသိက္ခာပုဒ် ကိုသာလျှင်။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ ဣတရေ၊ တပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဣတရာနိ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ ကေဒိ၀သံ၊ တနေ့သင်္ခ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအကျင့်ကို။ ရက္ခာမိ၊ စောင့်၏။ ဣတိ၀ိ၀ါဒါ၊ ဤသို့ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဧကသိလုံပိ၊ တခုသော သီလကိုလည်း။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်းနွမ်းခြင်းရှိသည်ကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ သမ္ဘာနေ၀၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုသာလျှင်။ ဒုရက္ခာနိ၊ စောင့်နိုင်ခဲကုန်၏။ ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမာဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။

၂၄၆။ ။ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ လောကေ၊ သတ္တလောကဌ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပါဏံ၊ သူ့အသက်ကို။ အတိပါတေတိ၊ လျင်စွာချ၏။ မုသာ၀ါဒဉ္စ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုမူလည်း။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကိုမူလည်း။ ဒါ၀ါဒိယတိ၊ ယူ၏။ ပရဒါရဉ္စ၊ သူ့မယားကိုမူလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လွန်ကြူး၏။

☰ ၂၄၇။ ။ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ သုရာမေရယပါနဉ္စ၊ သုရာမေရယကိုသောက်ခြင်းကိုလည်း။အနုယုဉ္ဇတိ၊ ယှဉ်၏။ ဧသော၊ဤသူသည်။ ဣဓ-ဧ၀-လော ကသ္မိံ ပိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောကဌာ၀င်လျင်။ အတ္တာနေ၀၊ မိမိ၏။ မူလံ၊ ခေတ္တ၀တ္ထု စသော အမြစ်ကို။ ခဏ၊ တူးဖြိုး၏။

၂၄၈။ ။ဘောပုရိသ၊ အို့ယောကျား။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဇာနာဟိ၊သိခလော့။ အသညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးကို မစောင့်ခြင်းသည်ကား။ ပါ၀ခမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိကုန်၏။ လောဘောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ အ၀ခမ္မောစ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ တံဘေ၀ခမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်တရား

တို့ကို။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒုက္ခာယ၊ နိရယဒုက္ခအစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှာ။ မာရန္ဒယုံ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဣတိအာဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ယိုဂါထာတို့တွင်။ ယောပါဏမတိပါ၊ဘေတိ၊ ပါဏတေတိဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သာဟတ္ထိကာဒိသု၊ ကိုယ်တိုင်သတ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ဆသုပယောဂေသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ပယောဂတို့တွင်။ ကောပယောဂေနာပိ၊ တခုသော လုံ့လဖြင့်လည်း။ ပရဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ ဥပစ္ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ မုသာဝါဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဒဿနဝဏ္ဏနာကံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ မုသာဝါဒဉ္စ၊ မဟုတ်မပှန်သော စကားကိုလည်း။ ဘာသတိ၊ ဆိုတတ်၏။ လောကေ အဒိန္နံ အာဒိယတိ၊ ဟာဒိယတိ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ သတ္တလောကေ၊ ဤသတ္တလောကဌာန်။ ဃေယျာဝဟာရာဒီသု၊ ပျိုန်စဉ်းလဲ ဟင်းစဉ်းလဲခြင်းဖြင့် ခိုးခြင်းစသည်တို့ဟု။ ဝေကေနပိ၊ တခုခုလည်းဖြစ်သော။ အာဝဟာရေန၊ ခိုးခြင်းဖြင့်။ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါး သိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာကို။ အာဒိယတိ၊ ယူ၏။ ပရဒါရဉ္စ ဂစ္ဆတိ၊ ဂစ္ဆတိ ဟူသည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ရက္ခိတရေါပိတော သု၊ စောင့်ရှောက် လုံခြုံစေအပ် ကုန်သော။ ဘဏ္ဍေသု၊ သုံးဆောင်သော ဥစ္စာ ရတနာနှင့် တူသော မယားတို့၌။ အပရဒ္ဓဒန္ဓာ၊ ပြစ်မှားခြင်း ရှိသော သူသည်။ ဥပ္ပတ္ထစာရံ၊ ခရီးမဟုတ်သော အကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ။ သုရာမေရယပါနဉ္စိ၊ ပါနံဟူသည်ကား။ ယဿကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ သုရာယ စေ၊ သူရာကို လည်းကောင်း။ မေရယဿ စ၊ မေရယကိုလည်းကောင်း။ ပါနံ၊ သောက်ခြင်းတည်း။ အာနုယုဇ္ဇတိ စေ၊ ယှဉ်လည်း ယှဉ်၏။ ဗဟူလိ စ၊ အကြိမ်များလည်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မူလံ ခဏတိ ဟိ၊ ခဏတိ ဟူသည်ကား။ ပရလောကေ၊ ဝဋ္ဋလွန်လောကကို။ ဝိဒ္ဒတု၊ ထားဘိဦး။ လောပနုဗ္ဗဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဓ လောကသ္မိံ ယေဝ ဣဓ လောကဌာနေ ကျ။ ခေတ္တဝတ္ထု-အာဒီနာ၊ ခေတ္တဝတ္ထု အစရှိသော။ ပေါနမူလေန၊ အကြင် အမြစ်ဖြင့်။ ပတိ-ဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာ၏။ တံပိ၊ ယိုအမြစ်ကိုလည်း။ အဒ္ဒပေတ္တာဝ၊ မတည်စေမူ၍ လည်းကောင်း။ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာဝ၊ စွန့်၍ လည်းကောင်း။ နံသုရံ၊ ထိုသောကို။ ပိဝန္တော၊ သောက်သော သူသည်။ အတ္ထနော မူလံ၊ မိမိ အမြစ်ကို။ ခဏတိ၊ တူးဆည်မည်၏။ အနာထော ကပဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ အထီးကျန်

သော ယောကျ်ားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဧ၀ं-ဘောတိ၊ ဧ၀ံဘော ဟူသည်ကား။ ပဠု ဒုသိလ္ယ ကမ္မကရဏံ၊ ငါးပါးသော သီလမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူဆိုအပ်သော အမှုကိုပြုခြင်းရှိသော။ ပဋိလံ၊ ပဋိုလ်ကို။ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ပါပ၀ိမ္မောတိ၊ ပါပ၀ံမ္မော ဟူသည်ကား။လာမက-ဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ် ဓမ္မတို့တည်း။ အသညတောတိ၊ အသညတော ဟူသည်ကား။ ကာယသညတောဒီရဟိတော၊ ကိုယ်ကို ဆုံးမခြင်းစသည်မှ ကင်းကုန်၏။ အစေတသောတိပိ၊ အစေတသော ဟူ၍လည်း။ ပါ၌ဌော၊ ပါဋိဌိ၏။ အစိတ္တကော၊ ကိုယ်ကို ဆုံးမလိုသော စိတ်မရှိ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ လောဘောအ၀မ္မောစောတိ၊ အ၀မ္မောစဟူသည်ကား။ လောဘော၊ လောဘ လည်းကောင်း။ ဒေါသော၊ ဒေါသ လည်းကောင်း။ ဘေဒဘယံပိ၊ ဤ နှင်ပါးစုံသည်လည်း။ အကုသလမေ၀၊ အကုသိုလ်တရားသည်လျှင်တည်း။ စိရံဒုက္ခာယရန္ဓယုန္ဓိ၊ ယုံဟူသည်ကား။ စိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ နိရယဒုက္ခာဒီနံ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းစသည်တို့၏။ အတ္ထာ-ယ၊ အကျိုးငှာ။ တံ ဧတေ၀ံမ္မော၊ ဤအကုသိုလ် တရားတို့သည်။ မာရန္ဓေန္တိ၊ မာ၀ပန္ဓန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ဒေသ-နာ၀သာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ပဠုသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ တေ-ဥ၀ါသကာ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ သောတာ၀ပတ္တိဖလေ၊ ဇော်တာ၀ပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ ံသု၊ တည်ကုန်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာ ကုန်သော သူတို့အား လည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။အ၀ောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ပဠုသတဥ၀ါသကဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ- ပြီးပြီ။

၁၈-မလ၀ဂ္ဂ။ ၈-တိသ၁ဟရ ၀တ္ထု။

(ပဠုသတဥ၀ါသကဝတ္ထု၌ ဟောရုဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ တိသအမည်ရှိသော ရဟန်းယ်ဝတ္ထု၌ ဟောရု ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓ၀ေါသ ဆရာသည် "ဒဒန္တိ" စသော ပါဋိကို မိန့်သတည်း)။

၁၁ဒုတိယ ၀ဂ် တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒဒန္တိ၀ေ- စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်မူလျက်။ တိသ္သဒဟရံနာမ၊ တိသာ အမည်ရှိသောရဟန်းငယ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။ သော၊ ထိုတိသာ ရဟန်းငယ်သည်။ အနုဝတ ပိဏ္ဍိကာယ ဂဟပတိနော၊ အနုဝတပိဏ်သင်္ဃာ၏ လည်းကောင်း။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ အမည်ရှိသော။ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမ၏ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ပဋ္ဌန်အရိယသာ၀ကကောဋ္ဌိနံ၊ ငါးကုဋေ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော အရိယာ သာ၀ကတို့၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ နိန္ဒန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လျက်။ ဝိစရတိ ကိုရ၊သွားလာသတတ်။ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ အသဒ္ဒိသ ဒါနံပိ၊ အသဒ္ဒိသ အလှူကို လည်း။ နိန္ဒိယေ၀၊ ကဲ့ရဲ့သည် သာလျှင်တည်း။ 'တေသံ တေသံ'ထိုထိုအနာထပိဏ်စသော သင်္ဃေးတို့၏။ ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူပေးရာ ဆုံးကျေးပဲ့၌။သိတလံ၊ ဧသောခဲ့ဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ သိတလန္တိ၊ ၏ဟု။ နိန္ဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ဥဏ္ဏံ၊ ပူသော ဘောဇဉ်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ဥဏ္ဏန္တိ၊ ပူ၏ဟု။နိန္ဒိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို။ ဒေန္တေ၀ိ၊ လှူရာ၌လည်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်ကို။ ဒေန္တိ၊လှူကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိနိန္ဒတိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့၏။ ဗဟုံဒေန္တေ၀ိ၊အများကိုလှူရာ၌လည်း။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ထပနဋ္ဌာနံ၊ ဥစ္စာ ထားရာအရပ်သည်။ နတ္ထိမညေ၊ မရှိယောင် တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့၏။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ယာ၀နမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံမျှသော ခဲ့ဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဒါတဗ္ဗံနနုနာမ၊ လှူအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတ္ထေကံ၊ ဤမျှ လောက်သော။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းသည်။ နိရတ္ထကမေ၀၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝိယဇ္ဇေတိ၊ စွန့်ရ၏။ ဣဘိနိန္ဒတိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့၏။ အတ္ထံနနာ၀ပန၊ မိမိ၏ကား။ ဥဘတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိလှ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဥဘတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ ဂေ၀ဟ၊ အိမ်၌။ ဧတ္ထဟိဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ။ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဩ၀ါနဘူတံ၊ ရေတွင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ဣတိ-အာဒီနိ၊ ဤသို့သောစကားတို့ကို။ ၀တ္ဝာ၊ ဆို၍။ ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။

ပ၀တ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော ပန၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်ကား။ ဧကဿဒေါ၀ါ-ရိကဿ၊ တယောက်သော တံခါးစောင့်၏။ ပုတ္တော၊သားတည်း။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ ဝိစရန္တေဟိ၊ သွားကုန်သည်။ ၀ဲကိုဟိ၊ လက်သမားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိစရန္တောဟိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သာ၀တ္ထိံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်သို့။ ပတ္ဝေ၊ ရောက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဒါနာဒီနိ၊ အလှူစသည်တို့ကို။ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို။ ပရိဂဏှိဿာမ၊ နှိပ်နင်းကုန်အံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာသေ၊ ငါ့ရှင်။ တ၀ဘာဘကာ၊ သင့်ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့သည်။ ကဟံ၀သန္တိ၊ အဘယ်အရပ်၌နေကုန်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးပြီး၍။ အသုကဂါ-မေနာမာတိ၊ ဤမည်သောရွာ၌ နေ၏ဟူသောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍ လျှင်။ ကတိပယေ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဒဟရော၊ သာမဏေ ပဉ္စင်းငယ်တို့ကို။ ပေသေသုံ၊ စေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသာမဏေငယ် ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာသို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ဂါမ၀ါသိကေဟိ၊ ရွာသူရွာသားတို့သည်။ အာသနသာလာယ၊နေရာဖြစ်သော စရပ်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ကတသက္ကာရာ၊ ပြုအပ်သောပူဇော် ခြင်းရှိကုန်လျက်။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ ဣမာမှာ၊ ဂါမ၊ ဤရွာမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ တိသ္သောနာမ၊ တိဿအမည်ရှိသော။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်၏။ ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိ ံသု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဣဂဲကုလဂေဟတော၊ ဤအမျိုးအိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတ၊ ဒါရကော၊ ရဟန်းပြုသော သူငယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမေ၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ကိ ံနုခေါ၊ အဘယ်သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဧကောဒေါ၀ါရိကပုတ္တော၊ အယောက်သော တံခါးစောင့်သားသည်။ ၀ဲကိုဟိ၊ လက်သမားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိစရိတွာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသောသူသည်။ တိသ္သောနာမ၊ တိဿအမည်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုတိဿကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒေထမညေ၊ ဆိုယောင်ကုန်တကား။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒဟရဘိက္ခု၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်။ တိဿဿ၊

တိသ္ဓ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ဣသရဉ္ဇာတကာနံ၊ အစိုးရသော အဆွေအမျိုးတို့၏။ အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ သာဝတ္ထိ ံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အကာရဏမေဝ၊ အကြောင်းမရှိပဲသာလျှင်။ တိဿော၊ တိဿသည်။ ဝိလပန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံပဝတ္တိ ံ၊ထိုအကြောင်းကို။ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခူပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ ဝိကတ္ထေန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားကိုဆိုလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားသည်ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ ဝိကတ္ထကောဝ၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားဆိုခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတာ၊ တောင်းပန်သောကြောင့်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။

ကဋ္ဌာဟက၊ ကဋ္ဌာဟက။ သော၊ ထိုသူသည်။ အညံ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်တပါးသို့။ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ မဟုပိ၊ မျှားစွာလည်း။ ဝိကတ္ထေယျ၊ ချစ်ယင်းသဖြင့် ပြောရာ၏။ အနုအာဂန္ဆာန၊ နောက်မှ လိုက်၍။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို။ ဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်ခံစားလော့။

ဣတိဣမံ ကဋ္ဌာဟကဇာတကံ၊ ဤကဋ္ဌာဟကဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတ္တာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောပဋ္ဌလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ အပ္ပကေဝါ၊ အနည်းကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုကေဝါ၊ အများကိုလည်းကောင်း။လူဓေဝါ၊ကြမ်းတမ်းသောခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ပဏီတေ-ဝါ၊မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိန္နေ၊ လှူသည်ရှိသော်။ အညေသံဝါ၊ တပါးသော သူတို့အားလည်း။ ဒဘ္ဘာ၊ ပေး၍။ တဿအတ္ထာနော၊ ထိုမိမိအား။အဒိန္နေ၊ မပေးသည်ရှိသော်။မံကု၊ မျက်နှာမသာသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဗျာနံဝါ၊ ဗျာန်သည်လည်းကောင်း။ ဝိပ ဿံ ဝါ၊ ဝိပဿနာသည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလာဒီနိဝါ၊ မဂ်ဖိုလ် စသည်တို့သည်

လည်းကောင်း။ နု ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၀တ္ဘာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောကြားတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာဂ ါထာ၊ ဤ၄ ါထာ တို့ကို။ အာဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၄၉။ ။ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယထာသဒ္ဒံ၊ သဒ္ဒါသလောက်။ ၀ေ၊ စင်စစ်။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ယတ္တ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ပသာဒနံ၊ကြည်ညိုသောအလျောက်။ ဇနော၊လူသည်။ဒေတိ၊ပေးလှူ၏။ တတ္တ၊ထို့သူတပါးကိုလူဈာန်၌လည်းကောင်း။ ပရေသံ၊ သူဘာပါးတို့၏။ ပါနဘောဇနေ၊ သောက်ခြင်း စားခြင်း၌လည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မံကု၊ မျက်နှာမသာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒိ၀ါ၀ါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း။ ရတ္တိ ံ၀ါ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ သမာဓိ ံ၊ ဥ၁ စ၁ရ သမာဓိကို။ နု အဓိဂစ္ဆ-တိ၊ မရ။

၂၅၀။ ။ယသ၁စ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊လည်း။ တေ၊ ဤမျက်နှာ မသာသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အဘုသိုလ်ကို။ သပုစ္ဆိန္နံ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်၏။ မူလ၁ စ္ဆဒ်၊ အမြစ်နှင့်တကွ ဖြာခြင်းကို။ ကတ္ဘာ၊ပြု၍။ သမ္ဘဟတံ၊အကြွင်းမရှိ နှုတ်အပ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ၀ေ၊ စင်စစ်။ ဒိ၀ါ၀ါ၊ နေ့၌လည်းလည်းကောင်း။ ရတ္တိ ံ၀ါ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ သမာဓိ ံ၊ သမာဓိကို။ အဓိ-ဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ဣတိ အာဘာသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တဘ္ဘ၊ ထိုဂ ါထာတို့တွင်။ ဒဒန္တိ၀ေ ယထာ သဒ္ဒန္တိ၊ သဒ္ဒံ ဟူသည်ကား။ လူ၌ယဏာဒီသု၊ ရုံ့ရင်းခြင်း မွန်မြတ်ခြင်း စသော ဘာသာတို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးကို။ ဒေန္တော၊ လှူသော။ ဇနော၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ ယထာသဒ္ဒံ အတ္ထနော သဒ္ဒါနုရူပဒမာ၊မိမိသဒ္ဒါအားလျော်စွာသာလျှင်။ဒေတိ၊ လှူ၏။ ယတ္ထပသာဒနန္တိ၊ ပသာဒနံ ဟူသည်ကား။ အယ၊ ထိုသူ၏။ထေရနု၀ါ ဒီသု၊ မထေရ်ကြီး သီတင်းယ် စသော သူတို့တွင်။ ယသ္မိ ံ ယသ္မိ ံစ၊ အကြင် အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ပသာ၀ေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တ၁၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒေန္တော၊ လှူသောသူသည်။ ယတ္ထပသာဒံ အတ္ထနော-ပသာဒါနု ရူပမေ၀၊ မိမိ၏ ကြည်ညိုခြင်းနှင့် လျော်စွာသာလျှင်။ ဒေတိ၊လှူ၏။ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထ ဟူသည်ကား။ ပရေ၁၊ သူတပါး၏။ တသ္မိ ံ ဒါနေ၊ ထိုပေးသော အလှူ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရ၏။ လူခံ၊

ကြမ်းတမ်းရုံ,ရင်းသောပစ္စည်းကို။ လဒ္ဓံ၊ရ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။မံကုဘာဝံ၊မျက်နှာ မသာသည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သမာဓိန္ဒ္ရိ၊ သမာဓိ ဟူသည် ကား။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒ္ဒိဒ္ဒိဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း။ ရတ္တိ ဝါ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။ ဥပစာရပ္ပနာ ဝသေနဝါ၊ ဥပစာရ အပ္ပနာ၏ အစွမ်း ဖြင့်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဖလဝသေနဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သမာဓိ ၊ သမာဓိကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။ ယဿ စေတသော ဒ္ဒိ၊ ယဿ စေတံ ဟူသည် ကား။ ယဿ စ ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ ဧတံ ဧတေသု ဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌။ မံကုဘာဝသင်္ခါတံ၊ မျက်နှာ မသာသောအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ ဧတံ အကုသလံ၊ ဤအကုသိုလ်ကို။ သမုစ္ဆိန္နံ၊ ကောင်းစွာဖြတ်ခြင်းကို။မူလဂစ္ဆံ၊ အမြစ်နှင့်တကွ ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဉာဏေန၊ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ သမူဟတံ၊ အကြင်းမဲ့နုတ်အပ်၏။ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တပ္ပ ကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ သမာဓိ ၊သမာဓိကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ရ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သော တာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဌမံ၊ သော။ တိသရဟရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၈-မလဝတ္ထု။ ၉-ပဉ္စဥပါသကဝတ္ထု။

(တိသရဟရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ပဉ္စဥပါသက ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏ နာကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် "နတ္ထိ ရာဂသမောတိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

"**နတ္ထိ ရာဂသမော အဂ္ဂိ**"တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နတ္ထိ ရာဂသမော အဂ္ဂိ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေ တဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပဉ္စ ဥပါသကေ၊ ငါး

ယောက်သော ဒါယကာတို့ကို။ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဂ၊ ထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေ၊ ထိုင်းယောက်သော ဒါယကာတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမာ၊ နာလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ ံသုကိရ၊ နေကုန်သတတ်။ ဗုဒ္ဓ ါနုဘ္ဘ၊ ဘုရားတို့မည်သည်လည်း။ အယံ၊ ဤသူကား။ ခတ္တိယော၊ မင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။ အယံ၊ ဤသူကား။ အဓော၊ ကြွယ်ဝသော သူတည်း။ အယံ၊ဤသူကား။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသားတည်း။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ ဥဒ္ဒါရံကတ္ဝာ၊ ပြန့်ပြောသည်ကိုပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသိယာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣမဿ၊ ဤသူအား။ နော ဒေသိယာမိ၊ မဟောအံ့။ ဣတိစိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်သည်။ နု ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ယုံကိုဋ္ဌ၊ အမှတ်မဲ့တစ်ယောက်ယောက်ကို။ အာရဇ္ဇ၊ အာရုံပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ဓမ္မဂါရဝံ၊ တရားဌ ရိုသေခြင်းကို။ ပဋိကင်္ခတ္ဝာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။ ☰ အာကာသဂင်ံ၊ အာကာသဂင်္ဂါသည်။ ဩတရန္တော ဝိယ၊ စီးသကဲ့သို့။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေသေန္တသ၊ ဟောတော်မူသော။ တထာ-ဂတသ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကား။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိသိန္နာနံ၊နေကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သောသူသည်။နိသိန္နဲ-ကောဝ၊ ထိုင်လျက် သာလျှင်။နိဒ္ဒါယိ၊ ငိုက်မျည်း၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သော ဒါယကာသည်။ အဂ္ဂိလိယာ၊ လက်ညှိုးဖြင့်။ ဘူမိယံ၊ မြေကို။ လိ-ခန္တော၊ ရေးခြစ်လျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဧကော၊ ဒါယကာ တစ်ယောက်သည်။ ဧကံရုက္ခံ၊ သစ်တပင်ကို။ စာလေန္တော၊ လှုပ်လျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဧကော၊ ဒါယကာတစ်ယောက်သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ဥလ္လော-ကေန္တော၊ တမော့မော့ မျှော်လျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ကောပန၊ ဒါယကာ တစ်ယောက်သည်ကား။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အယောဘိ၊ နာ၏။

အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပိဏ္ဍာယနော၊ ယပ်ခတ်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထို ဒါယကာတို့၏။ အာကာရံ၊ အမူအရာကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။

အာဟာ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ ဣမေသံ၊ ဤသူ တို့အား။ မဟာမေဃော၊ ကြီးစွာသော မိုးသည်။ ဂဇ္ဇိတံ-ဂစ္ဆန္တောဝိယ၊ ထစ်ကြိုးသကဲ့သို့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေထ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ကေဝပန၊ ဤသူ တို့သည်ကား။ တုဋမှသု၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဂဏှေယ္ယုံ၊ ဟောကုန်သော်လည်း။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည် ဤမည်သော အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တုံ၊ သင်သည်။ တေ၊ ဤ ဒါယကာတို့ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ နဇာနာမိ၊ သြော်မသိပါ။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဟိ၊ သင့်စု။ ဧတေသု၊ ဤ ဒါယကာတို့တွင်။ ယောဧသ၊ အကြင် ဒါယကာသည်။ နိဒ္ဒါယန္တော၊ ငိုက်မျည်းလျက်။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ သော၊ ဤ ဒါယကာသည်။ ပဌမ ဇာတိ သတာနိ၊ ဘဝ ငါးရာ တို့ပတ်လုံး။ သပ္ပယောနိယံ၊ ဇပြုရှိုးခ်ီ။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဘောဂေသု၊ အခွေတို့ခ်ီ။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ထပေတ္တာ၊ တင်ထား၍။ နိဒ္ဒါယိ၊ အိပ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါခ်ီလည်း။ အာယု၊ ထို ဒါယကာ၏။ နိဒ္ဒါယန သီလော၊ အိပ်လေ့ရှိ လျက်။ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်ကြ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အယကဏ္ဌ၊ ထိုသူ၏ နားသို့။ မမဘဒ္ဒေ၊ ငါ ဟောတော်မူသော တရားသံသည်။ နပဝိသတိ၊ မဝင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဋိပါဋိယံ၊ ဘဝ ငါးရာဆက်၍ ဖြစ်သော အစဉ်ဖြင့်။ ကထေထ ကိံ ပန၊ ဟောတော်မူပါကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြားခ်ီ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ကို။ ကထေထကိံ၊ ဟောပါကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဟိ၊ သင့်စု။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တေသု၊ ထိုသူအား။ ကာလေန၊ ရံခါ။ မနုဿတ္တံ၊ လူ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဒေဝတ္တံ၊ နတ်အဖြစ် လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ ရံခါ။ နာဂတ္တံ၊ နဂါး အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြားခ်ီ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်သောသူ၏။ ဥပပတ္တိယော၊ လူ အဖြစ်- နတ် အဖြစ် နဂါး အဖြစ် စသည်တို့ကို။ သဗ္ဗညုတ ညာဏေနာပိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဖြင့်လည်း။ ပရိစ္ဆိန္နိတုံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အ

တိုင်း ဆက်၍ဆက်၍။ သေ၊ ဤသူသည်။ ပဠဒေါတိ သတာနိ၊ ဘ၀ ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ နာဂယောနိယံ၊ နဂါးမျိုးဌာ။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒါယန္တောပိ၊ ငိုက်မျည်းလျက်လည်း။ နိဒ္ဒါယ၊ အိပ်ခြင်းဌာ။ အတိတ္တောယေ၀၊ မရောင့်ရဲ နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ အဂ္ဂိလိယာ၊ လက်ညှိုးဖြင့်။ ဘူမိ၊ မြေကို။ လိခန္တော၊ ရေးခြစ်လျက်။နိသိန္နပုရိသေ၊နေသော ယောကျ်ားသည်။ပဠဒေ-တိသတာနိ၊ ဘ၀ငါးရာတို့ပတ်လုံး။ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒယောနိယံ၊ တီ အမျိုးဌာ။ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ခဏိ၊ တူးခြစ်၏။ဤဒါနိပိ၊ ယခုအခါ ဌာလည်း။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ခဏန္တော၀၊ ခြစ်လျက် သာလျှင်။ မမသဒ္ဒါ၊ ငါ ဟောတော်မူသော တရားသံကို။ နဿုဏာတိ၊ ရှိသေစွာမနာ။ ရက္ခံ၊သစ်ပင်ကို။ စာလေန္တော၊ လှုပ်လျက်။ သေ နိသိန္နဲ ပုရိသောပိ၊ ဤသို့ နေသော ယောကျ်ားသည်လည်း။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆက်၍ ဆက်၍။ပဠ ဒေတိသတာနိ၊ ဘ၀ ငါးရာတို့ပတ်လုံး။ မဏ္ဍူယောနိယံ၊ မျောက်မအမျိုးဌာ။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါဌာလည်း။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏ၀သေန၊ရှေးဌာလေ့ ကျက်ဖူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ စာလေသိယေ၀၊ လှုပ်သည် ဖြစ်၍လျှင်။ အဃကဏ္ဏံ၊ ထိုသူ၏နှားသို့။ မမသဒ္ဒေါ၊ ငါ ဟောအပ်သော တရားသံသည်။ နပဝိသတိ၊ မ၀င်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်းသို့။ဥလ္လော-ကေတ္ဝာ၊ မော်ကြည့်၍။ နိသိန္နာ၊ သော။ သေပြာဟူဏောပိ၊ ဤ ပုဏ္ဏား သည်လည်း။ ပဠဒေတိသတာနိပိ၊ ဘ၀ငါးရာတို့ပတ်လုံး။ နက္ခတ္တပါဌကော၊ နက္ခတ် ဖတ်တတ်သောသူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါဌာလည်း။ ပုဗ္ဗာစိဏ္ဏ၀သေန၊ ရှေးဌာလေ့ကျက်ဖူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့ဌာလည်း။ အာကာသမေ၀၊ ကောင်းကင်သို့သာလျှင်။ဥလ္လော-ကေတိ၊ ကြည့်၏။ အဃကဏ္ဏံ၊ ထိုသူ၏နှားသို့။ မမသဒ္ဒေါ၊ ငါ ဟောအပ် သော တရားသံသည်။ နပဝိသတိ၊ မ၀င်။သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ သုဏန္တော၊ နာ လျက်။ သေနိသိန္နပုရိသောပန၊ ဤသို့နေသော ယောကျ်ားသည်ကား။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆက်၍ဆက်၍။ ပဠဒေတိသတာနိ၊ ဘ၀ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ တိဏ္ဍံ ပေဒါနံ၊ ပေဒင်သုံးပုံးတို့၏။ ပါရဂူ၊ ကမ်းကဖက်သို့ရောက် လျက်။ မန္တဗ္ဗာယကပြဟူဏော၊ ပေဒင်သုံးပုံကိုသရဗျာယ်သော ပုဏ္ဏားသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါဌာလည်း။ မန္တံ၊ပေဒင်ကို။

ဘုံသန္ဓေနွေဘဝယ်၊ နှီးနှောသားကဲ့သို့။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဓမ္မဒဿနာ၊ တရားဒေသနာ သည်။ ဆဝိအာဒီနိ၊ အရေစသည်တို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို။ အာဟာစ္ဆ၊ ထိခိုက်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ တုမှေသုပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့ သည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တေသု၊ ဟောကုန်သည်ရှိသော်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ နသုဏန္တိ၊ မနာလေကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မမ ဓမ္မော၊ ငါ့တရားကို။ သုသဝနိယောတိ၊ ကောင်းစွာနာအပ်၏ ဟု။ သည်၊ အမှတ်ကို။ နကရောတိမညေ, မပြုကောင်းဟု ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ ဒုသဝနိယော၊ နာနိုင်ခဲသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာမ၊ ပြော်နာနိုင်ခဲသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒုသဝနိယော၊ နာနိုင်ခဲသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဗုဒ္ဓါ ဘိက္ခဝေ၊ ဘုရားဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဓမ္မော ဘိက္ခဝေ၊ တရားဟူ၍လည်းကောင်း။ သံဃော ဘိက္ခဝေ၊ သံဃာဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဒံ၊ ဆိုသောပုဒ်ကို။ ဣမေဟိ သတ္တေဟိ၊ ဤသတ္တဝါတို့ သည်။ အနေကေသုပိ၊ များသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကပ္ပကောဋိသတ-သဟဿေသု၊ ကမ္ဘာကုဋေတစ်သိန်းပတ်လုံး။ အသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဖူး။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤဟရားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ အနေက ဝိဟိတံ၊ တပါးမက များသော အပြားရှိသော။ တိရစ္ဆာနကထံယေဝ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ ဘီလာ ဖြစ်သော စကားကိုသာလျှင်။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်လျက်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုရာပါနကေဠိမဏ္ဍလာဒီနိ၊ သေသောက်ရှိကစား ရာ တလင်းဝန်းစသည်တို့သို့။ ဂါယန္တာ၊ သီကုန်လျက်။ နစ္စန္တာ၊ ကကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ နိဿာ-

ယပန္၊ အဘယ်ကို မှီ၍ကား။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ နသဂ္ဂေါ နတ္ထိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယ၊ ထိုရှင် အာနန္ဒာအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို။ နိဿာယ၊ မောဟံ၊ မောဟကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ နသဂ္ဂေါ နတ္ထိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၏။ ရာဂဝိသဒိတော၊ ရာဂမီးနှင့်တူသော။ အဂ္ဂိနာမ၊ မီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုရာဂမီးသည်။ ဆာရိကံ၊ ပြာကို။ အသေသေ-တွာ၊ မကြွင်းစေမူ၍။ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓေ၀ါတို့သို့။ ဒဟတိ၊ လောင်၏။ သတ္ထသ္မိ-ရိယပါတုဘာ၀ံ၊ နေခုနစ်စင်းထင်ရှားစွာထွက် ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ကဗ္ဗ၀ိနာသကောအဂ္ဂိပိ၊ ကမ္ဘာဖျက်မီးသည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အနု၀သေသေတွာ၀၊ မကြွင်းစေမူ၍သာလျှင်။ လောကံ၊ စကြ၀ဠာ တသောင်းဟု ဆိုအပ်သော လောကကို။ ကိဉ္စာပိဒဟတိ၊ အကယ် ၍ကား လောင်၏ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့လောင်သော်လည်း။ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုကမ္ဘာ ဖျက်မီးသည်သည်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဒဟတိယေ၀၊ လောင်သည်သာလျှင် တည်း။ သတ္ထေသု၊ သတ္ထ၀ါတို့၌။ ရာဂဂ္ဂိနော၊ ရာဂဟူသောမီ။ အဒဟနကာ-လောနာမ၊ မလောင်သော ကာလမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော။ အဂ္ဂိ၀ါ၊ မီးသည်လည်းကောင်း။ ဒေါသ-သမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ဂါဟော၀ါ၊ ဖမ်းယူခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မောဟသမံ၊ မောဟနှင့်တူသော။ ဇာလံ၀ါ၊ ကွန်ရက်သည်လည်းကောင်း။ တဏှာသမာ၊ တဏှာနှင့်တူသော။ နဒီ၀ါနာမ၊ မြစ်မည်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၀တ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်ဘော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ ဟောတော်မူ၏။

၂၅၁။ ။ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသသမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ဂါဟော၊ ဖမ်းယူခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မောဟသမံ၊ မောဟနှင့်တူသော။ ဇာလံ၊ ကွန်ရက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဏှာသမာ၊ တဏှာနှင့်တူသော။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဘိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ရာဂသမောတိ၊ ရာဂသမော ဟူသည်ကား။ ခုမာဒီသု၊ အခိုးစသည်တို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုကို။ အဒသောတ္ဝာ၊ မပြမူ၍။ အန္ဓောယေဝ၊ အတွင်း၌သာလျှင်။ ဥဒ္ဒာယ၊ ထ၍။ စျာပနဝသေန၊ လောင်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ရာဂေန၊ ရာဂနှင့်။ သမောအဂ္ဂိနာမ၊ ကူသောမီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသသမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယက္ခဂါဟအဇဂရဂါ၊ ဟ ကုမ္ဘီလဂါ၊ ဟာဒယော၊ ဘီလူးဖမ်းခြင်း စပါးကြီးပတ်ခြင်း မီကျောင်း ငင်ခြင်း စသည်တို့သည်။ ကေသို့ယေဝ အတ္ထဘာဝေ၊ တစ်ခုသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဂဏှိတုံ၊ ဆွဲငင်ခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ဒေါသဂါ၊ ဟောပန၊ ဒေါသဖြင့်ဖမ်းခြင်းယူ ခြင်းသည်ကား။ သမ္ဘတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဘဝ၌။ ဧကန္တမေဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ ဂဏှတိ၊ ဖမ်းယူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဒေါသေနံသမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ဂါ၊ ဟောနာမ၊ ဖမ်းယူခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မောဟသမန္တိ။ သမံဟူသည်ကား။။ သြနန္ဒန ပရိယောနန္ဒနဌေနပန၊ မြေးရှက်ခြင်း ထက်ဝန်းကျင်မှ မြေးရှက်ခြင်း ဟူသော အနုက်ကြောင့်ကား။ မောဟသမံ၊ မောဟနှင့်တူသော။ ဇာလံနာမ၊ ကွန်ရက် မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဏှာသမောတိ၊ တဏှာသမောဟူသည်ကား။ ဂင်္ဂါဒီနံ၊ ဂင်္ဂါအစရှိကုန်သော။ နဒီနံ၊ မြစ်တို့၏။ ပုဏ္ဏကာလောပိ၊ ရေတက်သဖြင့် ပြည့်သောကာလသည်လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏကာလောပိ၊ ရေကျသဖြင့် ဆုတ်ယုတ်သောကာလသည်လည်းကောင်း။ သုက္ခ ကာလောပိ၊ ခြောက်သော ကာလသည်လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တဏှာပန၊ တဏှာသည်ကား။ ပုဏ္ဏကာ၊ လော၀ါ၊ ပြည့်သောကာလသည် လည်းကောင်း။ သုက္ခကာလော၀ါ၊ ခြောက်သောကာလသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဏ္ဏာ၀၊ မပြည့်သောကာလသည်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဒုပ္ပူရဏ္ဌေန၊ ပြည့်နိုင်ခဲသော အနုက်အားဖြင့်။ တဏှာယ၊ တဏှာနှင့်။ သမာ၊ တူသော။ နဒီနာမ၊ မြစ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနုက်တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဓမ္မံသ၀နန္တော၊ တရားကိုနာသော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သောတာပတ္တိ-ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ပတ္တာနံပိ၊ ရောက်လာ

ကုန်သော သူတို့အားလည်း။ သာတို့ကား၊ အကျိုးရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ သော။ ပဠဉ္ဇပါသကဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁ဂ-မလ ၀ဂ္ဂ။ ၁၀-မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ ၀တ္ထု။

(ပဠဉ္ဇပါသက ၀တ္ထုဌ္ဌ။ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာ ကိုပြုပြီး၍။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌေး၀တ္ထုဌ္ဌ ဟော အပ်သော ဂါထာဌ္ဌ အတ္ထ-၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓလောသ ဆရာ အည် "သုဒဿံ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

☰ **သုဒဿံ ၀ ဇီ**ဝန်ကို ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သုဒဿံ ဝဇ်-စသော ဤတရားဒေသနာ ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဒ္ဒိယနဂရံ၊ ဘဒ္ဒိမြို့ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် အမှီပြု၍။ စာတိယာ၀ဝေန ဝိဟာရေ၊ မုလေးတောဝယ် ဆောက်အပ်သော ကျောင်း၌။ ဝိဟာရဇ္ဇေ၊ နေဟော်ပူစဉ်။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ၊ မေဏ္ဍကသဌေးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ ဟေတုံ ရေသု၊ အဂ်ုတ္တရေသု၊ အဂ်ုတ္တရဟိုင်းဥတ္တရဟိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ-နောစ၊ မေဏ္ဍကသဌေး၏လည်းကောင်း။ အသ္သ၊ ထိုသဌေး၏။ စန္ဒပဒုမာယ-နာစ၊ စန္ဒပဒုမအမည်ရှိသော။ ဘရိယာစ၊ မယားဖြစ်သော သဌေးမ၏လည်း ကောင်း။ အသ္သ၊ ထိုမေဏ္ဍက သဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ဓနဉ္ဇ-ယသေဋ္ဌိနောစ၊ ဓနဉ္ဇယသဌေး၏လည်းကောင်း။ သုဏိသာယ၊ ချွေးမဖြစ် သော။ သုမနဒေ၀ိယာစ၊ သုမနဒေ၀ီ၏လည်းကောင်း။ အသ္သ၊ ထိုမေဏ္ဍက၏။ နတ္တာယ၊ မြေးဖြစ်သော်၊ ဝိသာခါယစ၊ ဝိသာခါ၏လည်းကောင်း။ ဒါသဿ၊ ကျွန်ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏဿစ၊ ပုဏ္ဏ၏လည်း။ ဣတိ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဌ္ဌ။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ ဒီသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဘဒ္ဒိယနဂရံ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြ၍။ စာတိယာ၀ဝေန၊ မုလေးတော

၌။ ဝိဟာသိကိရ၊ နေတော်သမ္ဘူတတ်။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ၊ သေဏ္ဍကသဋ္ဌေးသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ အယောသိ၊ ကြား၏။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ သေ၊ ဤသူသည်။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိနာမ၊ မေဏ္ဍကသဋ္ဌေးမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြားအုံ့။ တဿ၊ ထိုသဋ္ဌေး၏။ ပစ္ဆိမဂေ၊ ဟော၊ အိမ်၏နောက်၌။ အဌကရီသမတ္တေ ဌာနေ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာမျှလောက်သောအရပ်၌။ ဟတ္ထိအာသဲ ဥသဘ ပမာဏာ၊ ဆင်, မြင်း, နွားလားဥသဘ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သုဝဏ္ဏ မေဏ္ဍကာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော ဆိတ်ရုပ်တို့သည်။ ပထဝိ၊ မြေကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖောက်ခဲ့၍။ ပိဋ္ဌိယာ၊ ကျောက်ကုန်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ပဟရမာနာ၊ ထိခိုက်ကုန်လျက်။ ပစ္ဆ ဂေဟတော၊ အိမ်၏နောက်မှ။ ဥဋ္ဌဟိ သုံ၊ ပေါ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရွှေဆိတ်ရုပ်တို့၏။ မုခေသု၊ ခံတွင်းတို့၌။ ပဋ္ဌဝဏ္ဏာနံ သုတ္တာနံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော ချည်တို့၏။ ဂေဏ္ဍုကာ၊ အထွေးထုံးတို့ကို။ ပက္ခိတ္တာ၊ ဆို့ထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သပ္ပိတေလမဓု-ဖာဏိတာဒိဟိ ဝါ၊ ထောပတ်, ဆီ, ပျားရည်, တင်လဲစသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထစ္ဆာဒနဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိဟိ ဝါ၊ အဝတ်, ပုဆိုး, ရွှေ, ငွေ- စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထေ၊ အလိုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုရွှေဆိတ်ရုပ်တို့၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဂေဏ္ဍုကေ၊ ချည်ထွေးတို့ကို။ အပနေတိ၊ နုတ်၏။ ကေသာပိ မေဏ္ဍကဿ၊ တခုသော ရွှေဆိတ်ရုပ်၏လည်း။ မုခပတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဇမ္ဗုဒီပဝါသိနံပိ၊ ဇမ္ဗုပါဒီကျွန်း၌ ဖန်ကုန်သောသူတို့အားလည်း။ ပဟောနကံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာလောက်သော။ သပ္ပိတေလမဓုဖာဏိတ-ဝတ္ထ-စ္ဆာဒန ဟိရညသုဝဏ္ဏာနံ၊ ထောပတ်, ဆီ, ပျားရည်, တင်လဲ,ပုဆိုး, ရွှေ, ငွေ တို့သည်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဘတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အာသ၊ ထိုသဋ္ဌေး၏။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိတိ၊ မေဏ္ဍကသုံးဌဟူ၍။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိဝိယ ဇေတမ္ပေ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။

အာသ၊ ထိုသဋ္ဌေး၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးက ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြားအုံ့။ ဝိပဿီဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိပဿီဘုရားလက်ထက်တော်၌။ ကိရ၊ ကြားရသည်ကား။ ဧသ၊ ဤသဋ္ဌေးသည်။ အဝရော ဇဿနာမ၊ အဝရောဇ၊ အမည်ရှိသော။ ကုဋုမ्बိကဿ၊ သူကြွယ်၏။

ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်။ မာတုလေန၊ ဦးရိုးနှင့်။ သမာနနာမော၊တူသော အမည်ရှိသော။ အ၀ရောဇောနာမ၊ အ၀ရောဇမည်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ မာတုလော၊ ဦးရိုးသည်။ သတ္တု၊မြက်စွာဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိ ကာတုံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို ဆောက်ခြင်းငှာ။ အာရဘိ၊အား ထုတ်၏။ သော၊ ထိုတူသည်။ တဿ၊ ထို ဦးရိုး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ မာတုလ၊ဦးရိုး။ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ သဟေ၀ ဝဏ္ဏသာလျှင်။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၀တ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ အညေဟိ၊ တပါးသော သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ ကွ။အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံ သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ လျှင်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေန၊ ထိုဦးရိုးသည်။ပဋ္ဌိကို့တွ-ကာလေ၊ ပယ်သောကာလ၌။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ဂန္ဓ-ကုဋိကို။ ကတာယ၊ ဆောက်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ နာမ ဌာနေ၊ ဤ အမည်ရှိသော အရပ်၌။ ကုဋုရ သာလံနာမ၊ ကုဋုရ အမည်ရှိသော စရပ်ကို။ "ရှေစရပ်ကိုလည်း" ။ လဒ္ဓုံ၊ ဆောက်ခွင့် ရခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။ အရညတော၊ တောမှ။ ဒဗ္ဗ သမ္ဘာရေ၊ အဆောက်အဦးတို့ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ကေ၀ထမ္ဘံ၊ သည် တိုင်တစ်ခုကို။ သုဝဏ္ဏခစိတံ၊ ရွှေပြားဖြင့် တိုင်အလုံး၌ မှမ်းမံသည်ကို ပြု၍ အုပ်အပ်၏။ ကေ၀ထမ္ဘံ၊ သည်တိုင်တခုကို။ ရဇတခစိတံ၊ ငွေပြားဖြင့် စိအပ် ၏။ ကေ၀ထမ္ဘံ၊ သည်တိုင်တစ်ခုကို။ မဏိခစိတံ၊ ပတ္တမြားဖြင့် စိအပ်၏။ကေ-ဝဏ္ဏံ၊ သည်တိုင်တစ်ခုကို။ သတ္တရတနခစိတံ၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့် စိအပ်၏။ ဣတိ၀ေ၊ ဤသို့။ တုလာသဏ္ဌာ ဒ္ဒါရကဝါ ဌပါနဂေ ပါနသီ ဆဒနိဋ္ဌကာ၊ သည်တိုင် ထုတ်လျှောက် တံခါးပေါက် တံခါးရွက် လေသာ တံခါးရွက် လေသာတံခါး အခြင်ယနယ် အမိုးအုပ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗာပိ၊အလုံး စုံတို့ကိုလည်း။ သုဝဏ္ဏခစိတာ၀၊ ရွှေသည်တို့ဖြင့် မှမ်းမံသည်တို့ကိုသာလျှင်။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓကုဋိ၏။ သမ္မုခဋ္ဌာနေ၊ ရှေးရှုရာ အရပ်၌။ ဝေထာဂတာသ၊ ဝိပဿီဘုရားအား။ သတ္တာရနမယံ၊ ရတနာ ခုနစ် ပါးဖြင့်ပြီးသော။ ကုဋုရသာလံ၊ ကုဋုရ အမည်ရှိသော စရပ်ကို။ ကာရသိ၊ ဆောက်စေ၏။ တဿ၊ ထိုစရပ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဃနရတ္တ သုဝဏ္ဏ-

မယာ၊ တခဲနက် ရှေနီဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ကမ္မလာ ပဝါဋ္ဌမယာ၊ ကမ္ပလာနီ အဆင်းနှင့်တူသော သန္တာဖြင့် ပြီးကုန်သော။ သီခရထုပိ ကာယော၊ အထွဋ်ရှိ တပ်အပ်ကုန်သော ထုပိကာ တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ၏။ ကုဋ္ဌရ သာလာယ၊ ကုဋ္ဌရစရပိ၏။ မဇ္ဈေဌာနေ၊ အလယ်ဖြစ်သော အရပ်၌။ ရတနမဏ္ဍပံ၊ရတနာ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေသိ၊ ဆောက်စေ၏။ ဓမ္မာသနံ၊ တရားဟောပလ္လင်ကို၊ ပတိ ဋ္ဌာပေသိ၊ တည်ထားစေ၏။ တသ၊ ထို တရားဟော ပလ္လင်၏။ ဃနရတ္တ-သုဝဏ္ဏ မယာပေဝ၊ တခဲနက် ရှေနီဖြင့်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ စတသော၊ အဋ္ဌနိယောစ၊ လေးခုသော အပေါင်းတို့ သည်လည်း၊ တထာ၊ ထိုခြေနှင့်တူကုန်၏။ စတ္တာရောပနသုဝဏ္ဏ မေဏ္ဍကော၊ လေးခုသော ရှေနီဖြင့်ပြီးသော ဆိတ်ရုပ်တို့ကို။ကာရာပေတ္ဝာ၊သွန်း စေ၍။ အာသနသ၊ တရားဟောပလ္လင်၏။ စတုန္နံပါဒါနံ၊ အခြေလေးခုတို့ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ထပေသိ၊ ၏။ ဒွေ မဏ္ဍကော၊ နှစ်ခုသော ရှေဆိတ်ရုပ်တို့ ကို။ ကာရာ·ပေတ္ဝာ၊ သွန်းစေ၍။ ပါဒပိဋ္ဌကာယ၊ ခြေဆေး အင်းပျဉ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ထပေသိ၊ ထား၏။ ဆ သုဝဏ္ဏ မေဏ္ဍကော၊ ခြေးက်ခု သောရှေဆိတ်ရုပ်တို့ကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ သွန်းစေ၍။ မဏ္ဍပံ၊မဏ္ဍပ်ကို။ပရိက္ခိ ပေန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရံစေလျက်။ ထပေသိ၊ ထား၏။ ဓမ္မာသနံ၊ တရားဟောပလ္လင်ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သုတ္တမယေဟိ၊ ချည်ဖြင့် ပြီးကုန် သော။ ရဇ္ဇုကေဟိ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်။ ပါယာပေတ္ဝာ၊ ရက်စေ၍။မဇ္ဈေ၊အလယ် ၌။ သုဝဏ္ဏ သုတ္တမယေဟိ၊ ရွှေချည် တို့ဖြင့်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။မုတ္တမယေဟိ၊ ပုလဲဖြင့်ပြီးကုန်သော။ သုတ္တေဟိ၊ ချည်တို့ဖြင့်။ ဝါယာပေသိ၊ ရက်စေ၏။ သတ္တ ရတန မယေဟိ၊ ရတနာ ခုနှစ်ပါးဖြင့် ပြီးကုန်သော။ သုတ္တေဟိ၊ချည် ကြိုး တို့ဖြင့်။ဝါယာပေသိ၊ မြှားရက်စေ၏။ ။(ဘတ္တ ရတန မယေဟိဝါယာ ပေသိဟူသောပါဋ္ဌသည်။အဋ္ဌကထာ၌မပါ။ ဆင်ခြင်လေ) ။ ။တသ၊ ထို တရားဟော ပလ္လင်၏။ စန္ဒနမယော၊ စန္ဒကူးဖြင့် ပြီးသော။ အပဿယော၊ နောက်မှီ တံကဲသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကုဋ္ဌရသာလံ ကုဋ္ဌရစရပ်ကို။ နိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ ပြီးစေ၍။ သာလမဟံ၊ စရပ်ပူဇော်ပွဲကြီးသဘင် ကို။ ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ အဋ္ဌသင်္ခ်ဟိဘိက္ခုသတသဟဿေဟိ၊ခြောက်သန်း ရှစ်သိန်း ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။

နိမန္တေတ္ဝာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ စတ္တာရောမာသေ၊လေးလတ္တိပတ်လုံး။ ဒါနံ အဒါသိ၊ အလှူပေး၏။ ဩသာနဒိ၀သေ၊ အဆုံးဖြစ်သော နေ့၌။ တိုစီ၀ရံ၊ တိစီ၀ရိုက်သက်နှံ့သို့။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်းထို့တွင်။ သံဃနဝ-ကဿ၊ အင်ယမ်ဆုံးဖြစ်သော သံဃာအား။ သတ္တသဟဿဿ ဥနိတံ၊အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ပရိက္ခရာသည်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဧ၀ံ ဤသို့။ ဝိပဿီဗုဒ္ဓ-ကာလေ၊ ဝိပုဿီဘုရားလက်ထက်၌။ ပုညကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ တတော၊ ထိုအဖြစ်မှ။ စုတော၊စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေ၀မနုဿေ၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်၌လည်း။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဤမဿိ-ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ မဟာ-ဘောဂကုလေ၊ မျိုးသော ဥစ္စာရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဗာရာ-ဏသိဇသင်္ခါတမ၊ ဗာရာဏသီသင်္ချေး မည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သော၊ ထိုသင်္ချေးသည်။ ဧကဒိ၀သံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇူပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအား ခစားခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အာ၀စရိယ၊ ဆရာပုဏ္ဏား။ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကို။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ဥပဓာရေထကိံ ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ပါ၏လော။ ဣတိအာဟ၊ဤသို့မေး၏။အာ၀ုသဥပဓာရေမိ၊ သြော် စဉ်းစားဆင်ခြင်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။သေဋ္ဌိ၊ သင်္ချေး။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညံ၊ နက္ခတ်ကိုကြည့်သည်မှ တပါးသော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုဏ္ဏားက ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဇနပဒစာရိတ္တံ၊ ဇနပုဒ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ဧတံဘယံ၊ စာစ်ခုသောဘေးသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘယံနာမ၊ ဘေးမည်သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ သေဋ္ဌိ၊သင်္ချေး။ ဆာ၀ကဘယံ၊ တော်မှတ်ခေါင်းပါးသော ဘေးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ ဣတော၊ ဤနှစ်မှ။ တိဏ္ဍံသံ၀စ္ဆ-ရာနံ၊ သုံးနှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌ ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိ၊ သင်္ချေးသည်။ ဗဟုကသိက ကမ္မံ၊ များစွာသော လယ်လုပ်ခြင်းကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝိဇ္ဇမာနဓနနာ၀ပိ၊ ရှိသော ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဓညမေ၀၊ စပါးကိုသာလျှင်။

ဂ်ပေါတ္ဘာ၊ဝယ်၍။ အဖုတေရသာနိ ကောဌသသာနိ၊ တစ်ထောင့် နှစ်ရာ့ ငါး ဆယ်ကုန်သော ကျိတ်ကို။ ကာရေတ္ဘာ၊ ဆောက်စေ၍။ သမ္ဘကောဌကေ၊အလုံး စုံသော ကျိတ်ကို။ပ်ဝတိပ္ဘာ၊ စပါးတို့ဖြင့်။ပရိပူရေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ကောဌကေသု၊ ကျိတ်ရှိသည်။ နပ္ပဟောန္တေသု၊ မဆန့်ကုန်သည်ရှိသော်။ စာဋိအာဒီနိ၊ အိုးလုပ် စသည်တို့ဖြင့်။ပူရေတ္ဘာ၊ ပြည့်စေ၍။အဝသေသံ၊ ကြွင်းသောစပါးကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ အာဝါဠေ၊ တွင်းတို့ကို။ကတ္ဘာ၊တူး၍။ နိခဏိ၊မြှုပ်၏။ နိဓာနဝသေသံ၊ မြှုပ်ပြီး သိုမှီးပြီးသည်မှ ကြွင်းသော စပါးကို။ မတ္တိယာယ၊ မြေနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ဘ။ မဒ္ဒေတ္ဘာ၊နယ်၍။ဘိတ္တိယော၊ နံရံဘို့ကို။ လိမ္ပာပေသိ၊ လိမ်းကျံစေ၏။ သော၊ ထိုမေဏ္ဍကသဗ္ဗေးသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဆာတကဘာယေ၊ ဖွတ်သိပ်သော ဘေးသည်။ သမ္ဘတ္ထေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ယထာ၊ အကြွင်အခြင်းပြင့်။နိက္ခိတ္တမည်၊ ထားအပ်သောစပါးကို။ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ကောဌေသုစ၊ ကျိတ်၌လည်းကောင်း။ စာဋိ အာဒီ-သုစ၊ အိုးစရည်းကြီး စသည်ဟို၌လည်းကောင်း။ နိက္ခိတ္တဓညော၊ ထားအပ် သော စပါးသည်။ ပရိက္ခီဏော၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ပရိဇနေ၊ ကျေးကျွန်တို့ကို။ ပက္ကောသာပေတ္ဘာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ဆို၏။ တာတာ၊အမောင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလေကုန်။ ပဗ္ဗတ ပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့။ပဝိသိတ္ဘာ၊ဝင်၍။ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေးကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ သုဘိက္ခကာလေ၊ ဝပြောသော ကာလ၌။ မမသန္တိကာ၊ငါ့အထံသို့။အာဂန္တ္ဝါကာမာ၊ လာလိုကုန်သည်ရှိသော်။အာဂစ္ဆထ၊ လာကုန်လော့။ အနာဂန္တ္ဝါကာမာ၊ မလာလိုကုန်သည်ရှိသော်။ တတ္ထေ၊ ထို တောင်ခြေရင်း၌ပင်လျှင်။ ဇီဝထ၊ အသက်မွေးလေကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုအချင်းအရင်းကျွန်တို့သည်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုကြွေး ကုန်လျက်။ အဿုမုခါ၊ မျက်ရည်ယိုသော မျက်နှာရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဘာ၊ ၍။ သေဋ္ဌိ ံ၊သဗ္ဗေးကို။ ဝန္ဒိတ္ဘာ၊ရှိခိုး၍။ ခမာပေတ္ဘာ၊ ကန်တော့စေ၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ နိသီဒါပေတ္ဘာ၊ နေစေပြီး၍။ တထာ၊ ထိုသဗ္ဗေးဆိုတိုင်း။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။

☰ တဿ၊ ထိုသဗ္ဗေး၏။ သန္တိကေ ပန၊ အထံ၌ကား။ ဝေယ္ယာဝစ္စကရော၊ အမှု ကြီးငယ်ကိုပြုတတ်သော။ဧကောဝ၊ တစ်ယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏော နာမ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော။ ဒါသော၊ကျွန်သည်။ သြဟိယိ၊ကျွန်ရစ်၏။ တေန၊

ထိုပုဏ္ဏန္ဒ။သခ္ဓိ ၊တက္ခ။ သေဋ္ဌိဇာယာ၊သဒ္ဒေးမလည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ သဒ္ဒေးသားလည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိသုဏှိသာ၊ သဒ္ဒေးခွေးမလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပဠေဇနာ၊ ငါးယောက်သောလူတို့သည်သာလျှင်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။တေ၊ထိုသူတို့သည်။ ဘူမိယံ၊မြေ၌။အာ၀ါ၌ရှိသု၊တွင်းတို့၌။နိဟိတ-ဓညေပိ၊ သိုမှီးသောစပါးသည်လည်း။ပရိက္ခီဏေ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ဘိတ္တိမတ္ထိ-ကံ၊ နံရံ၌ ကပ်၍ထားအပ်သော မြေကို။ပါ၊တေတ္တာ၊ခွ၊၍။ဘေ မေဘွာ၊ ရေဖြင့် စွတ်၍။ တတော၊ ထိုနံရံမှ။ လဒ္ဓမညေန၊ ရအပ်သောစပါးဖြင့်။ ယာ၀ပယိ ံသု၊ မျှကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသဒ္ဒေ၏။ ဇာယာ၊ မယားဖြစ်သော သဒ္ဒေးမသည်။ ဆာတကေ၊ မှတ်သိပ် ခြင်းသည်။ အ၀ဏ္ဏရန္တေ၊ ဖိစီးသည်ရှိသော်။ မတ္ထိကာယ၊ မြေဖြင့်နယ်၍ နံရံ၌ ကပ်၍ထားသော စပါးသည်။ခ်ိယ-မာနာ၊ ကုန်ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဘိတ္တိပါ၊ဒေသု၊ နံရံခြေအရုပ်တို့၌။အ၀သိဋ္ဌ-မတ္ထိကံ၊ ကြွင်းသောမြေကို။ ပါ၊တေတ္တာ၊ ကျစေ၍။ တေမေတ္တာ၊ ရေဖြင့်စိမ်၍။ အစုနာလိကမတ္တံ၊ ကွမ်းစားဝက်မျှသော။ ။ အ၀ျို့နိသျမှာ၊သုံးခွက်မျှလောက်သော ဟု အနုက်ပေး၏။ သင့်မည်ထင်။ (အ၀ျို့နိသျမှာ တစရွတ်ဟု အနုက်ပေး၏။ အစုနာလိသဒ္ဒါ၏ စရွတ်ဟော အနုက်သည် ငါတို့မထင်။ အခဲ့နှင့်တကွ တကွမ်းစား တပြည်-ဟု အနုက်ထင်၏။ဆင်ခြင်လေ)။ ဝိဟိ ံ၊ စပါးကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ကောဋ္ဌေတ္တာ၊ ထောင်း၍။ ဧကံ တဏ္ဍုလနာလိ ံ၊ တကွမ်းစားသောဆန်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဆာတက ကာလေ-ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကာလ၌။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ပဟူ၊မျှားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ စောရ ဘယေန၊ ခိုးသူဘေးကြောင့်။ ကေသို ံကုဋ္ဌေ၊ ဇစ်ခုသော အိုးဌ၌။ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်၍။ပိဒဟိတ္တာ ပိတ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိခဏိတ္တာ၊ မြှုပ်၍။ ထပေသိ၊ ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသဒ္ဒေးကို။ သေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဒေးသည်။ ရာဇုပဋ္ဌာနတော၊မင်းအား ခစားရာမှ။ အာဂ၀န္ဓာ၊ လာ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်မ သဒ္ဒေးကတော်။ ဆာတော၊ မှတ်သိပ် ဆာလောင်ခြင်းသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စားဖွယ် သောက်ဖွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာ၊ ထိုသဒ္ဒေးမသည်။ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ရှိသည်ကို။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု၍။ အ၀တ္တာ၊ မဆိုပဲလျက်။ သာမိ၊ ရှင်သဒ္ဒေး။ ကော တဏ္ဍုလနာလိ၊

ဆန်တက္ခမ်းစားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုဆန်တက္ခမ်းစားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါသည်။ စောရ ဘယေန၊ ခိုးသူ ဘေးဖြင့် ကြောက်သော ကြောင့်။ ဓဏိတ္တာ၊ မြှုပ်၍။ ထပိတာ၊ ထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ တေနဟိ၊ ထို ဆိုတပြီးကား။ နံ၊ ထို တက္ခမ်းစားကို။ ဥဒ္ဓိရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ ပစာဟိ၊ ချက်ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ သစေ ပစိဿာမိ၊ အကယ်၍ ကျိုသည်ဖြစ်အုံ့။ ဒွေဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ။ ပစိဿတိ၊ ကျိုရ လတ္တံ့။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ သစေ ပစိဿာမိ၊ အကယ်၍ ချက်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်တခါသာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ချက်ရလတ္တံ့။ သာမိ၊ အမောင်။ ကိं ပစိဿာမိ၊ အဘယ်ကို ချက်ရအုံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညော ပစ္စယော၊ တပါးသော အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ မရိဿာမ၊ သေကုန်အုံ့။ ဘတ္တမေဝ၊ ထမင်းကိုသာလျှင်။ ပစာဟိ၊ ချက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသဘောမသည်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစိတ္တာ၊ ချက်၍။ ပဠုဒကာဒ္ဒါသေ၊ ငါးဘို့တို့ကို။ ကတ္တာ၊ စုပုံ၍။ သေဒ္ဒိနော၊ သင်္ဘောမှ။ ကော်ဒ္ဒါသေ၊ အဘို့ထမင်းတို့ကို။ ဝေဒေတ္တာ၊ ခွဲ၍။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ထပေသိ၊ ထား၏။

တသ္မိं ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဂန္ဓမာဒနသော၊ ဂန္ဓမာဒန တောင်မှ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌။ သမာပတ္တိတော၊ နိရောဓ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ အန္တော သမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်အတွင်း၌။ သမာပတ္တိ ဗလေန၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဇိဏစ္ဆဝ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းသည်။ နဗာဓတိကိရ၊ မနှိပ်စက် သတတ်။ သမာပတ္တိတော သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတာနံပန၊ ထကုန်သော သူတို့အားကား။ ဗလာတိ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းအားကြီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဒရပဒ္ဒလံ၊ ဝမ်းရေအပြင်ကို။ ဘုယ္ယန္တိ-ဝိယ၊ လောင်သကဲ့သို့။ ဥဇ္ဇဋိတ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထို ပန္နေကဗုဒ္ဓါ ၄သော အရိယာတို့သည်။ လဘနဒ္ဓာနံ၊ ဆွမ်းရရာအရပ်သို့။ သြ-လောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားကုန်၏။ တံ ဒိဝသံ၊ ထို နေ့၌ သည်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ သေနာ-

ပတိဋ္ဌာနာဒီသု၊ စစ်သူကြီးအရာ စသည်တို့တွင်။ အညာဘရသမ္ဘတ္တိ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသော အရာဌာနနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောပိ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဏ်ဖြင့်။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းဌ။ ဆာတကဘယံ၊ မွတ်သိပ်သော ဘေးသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ သေဋ္ဌိဂေဟေစ၊ သဒ္ဒေးအိမ်ဌ်လည်း။ ပဠုန္ဓံဇနာနံ၊ ငါးယောက်သောသူတို့၏ စားရာဘို့အကျိုးငှာ။ နာဋ္ဌိကောဒနေနာစ၊ ဆန်တကွမ်းစား ချက်သော ထမင်း ကိုလည်း။ ပက္ကော်၊ ချက်အပ်၏။ ဧတေ၊ ဤ သူတို့သည်။ သဒ္ဓါနုခေါ၊ သဒ္ဓါတရာ၊ ရှိပါ အုံ့လော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ မမ၊ ငါ့အား။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿန္တိ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်အုံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တောသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သဒ္ဓါဘာဝဉ္စ၊ သဒ္ဓါရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ သင်ဟံ၊ ထောကပံ့ခြင်းသို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္ထဘာဝဉ္စ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပဘာ့ဘီဝနံ၊သပိတ် သက်နှံးကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ မဟာသေဋ္ဌိဿ၊ သဒ္ဒေးကြီး၏။ ပုရတောရှေးဘုရုအရပ်မှ။ ဒ္ဝါရေ၊ တံခါးဝ၌။ ဌိတမေव၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အဘ္ဘာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒသ္သေသိ၊ ပြ၏။

သော၊ ထိုသဒ္ဒေးသည်။ တံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်သည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးလည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒါနဿ အသ္သကောင်းမှုကို။ အဒိန္နတ္တာ၊ မလှူသောကြောင့်။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့ သဒ္ဓါဘာရှိသော။ ဆာတကံ၊ မွတ်သိပ်သောဘေးကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ဣဒံဘတ္တံ၊ ဤထမင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကေဒိဝသမေဝ၊ တစ်ရက်မျှသာလျှင်။ ရက္ခေယ်ျ၊ စောင့်နိုင်ရာ၏။ အယျဿပန၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ အနေကာသု ကပ္ပကောဋိသု၊ မျှားစွဲကုန်သော ကမ္ဘာကုဋေတို့ဌ်။ မမ၊ ငါ၏။ ဟိတသုခါဝဟံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းရ၍ တံဘတ္တပါတိ၊ ထိုထမင်းခွက်ကို။ အပနေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ပဠုပတ်ဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။

ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝေသေတ္ဝာ၊ ပင့်ခေါ်၍။ သုဘဏ္ဍပါဒ-ပီဋ္ဌေ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌။ ထပေတ္ဝာ၊ထား၍။ ပါဒေ၊တို့ကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ၍။ အာသနေ၊ ၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပတ္တေ၊ ၌။ ဘတ္တပါတိံ၊ ထမင်းခွက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဩကိရိ၊လေ၁င်း၏။- ဥပဓုံသဿေ၊ ထက်ဝက်အကြွင်းသည်။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ ကေ ၊ယတဏ္ဍုလနာဠိယာ၊ တကွမ်းစားဆန်ဖြင့်။ ပဋ္ဌန်-ဇနာနံ၊ ငါးယောက်သောသူဘို့၏ စားရာဖို့အကျိုးငှာ။ပဏ္ဏသြဒနဿ၊ချက်အပ်သော ထမင်းတွင်။ အယံ ဤအဖို့သည်။ ကေဝ၊ တယောက်စာမျှဖြစ်သော။ ကောဠာသော၊ အဖို့သာည်း။ ဤမံ၊ ဤတဖို့သာဖြစ်သော ထမင်းကို။ ဒ္ဒိဝ၊ နှစ်ကွဲ။ ကာ၊ကုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းပါပြီ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဤဓလောကေသင်္ဂဟံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို။ မာက-ရောထ၊ ပြုကြလော်။ ပမ္ဘာ၊ ပါ၊ လင့်ကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိရဝသေသံ၊ အကြွင်မဲ့ကို။ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ အမှိ ဖြစ်၏။ ဤတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သမ္ဘတတ္တံ၊ အလုံးစုံသော ဆွမ်းကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဒတ္ဝာစပန၊ လှူပြီး၍ကား။ ပတ္ထနံ၊ ဆုကောင်းကို။ ပဋ္ဌမေသိ ဖြစ်စေ၏။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ နိမ္ဗတ္တ နိမ္ဗဋ္ဋတ္တာနေ ပန၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာ အရပ်၌ကား။ ဝေရုပ်ဆာတကဘုယ်၊ဤသို့ဘဝေါ ရှိသော ဖွတ်သိပ်သောဘေးကို။ မာအဒ္ဒသံ၊မမြင်ရလို၊ငါ။ ဤတော၊ဤအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သကလဇမ္ဗုဒီပဝါသီနံ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်း၌ နေကုန်သော သူတို့အား။ ဗီဇဘတ္တံ၊မျိုးစေ့ထမင်းကို။ ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဘဝေယ်၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ သဟ ၊တ္ထန၊မိမိလက်ဖြင့်။ ကမ္ပံ ကတ္ဝာ၊ အမှုကိုပြု၍။ ဗီဇိတံ၊ အသက်ကို။ နကပ္ပေယ်၊ မမှေးရလို၏။ အခုတေရသ-ကောဋ္ဌသတာ ၊နိ၊ တင်ထောင်နှစ်ရာ့ငါးဆယ်သော ကျိတ္ထိကို။ သောဓာပေတ္ဝာ၊ သုတ်သင်စေ၍။ သိသံနှာယိတ္ဝာ၊ ခေါင်းလျော်၍။ တေသံ၊ ထိုကျိတ္ထိ၏။ ဒ္ဝါရေ၊ တံခါး၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ထိုင်၍။ ဥဒ္ဒ ်၊အထက်သို့။ သြလောကိတကွဏ္ဏ-ယေဝ၊ ကြည့်သောခဏ၌သာလျှင်။ မေ ၊ ငါ၏။ ရတ္တာသာလိဓာရာ၊ သလေးနီစပါးအယင်တို့သည်။ ပတိတ္ဝာ၊ ကျ၍။ သမ္ဘကောဋ္ဌကေသု၊ အလုံးစုံသော ကျိ

တို့ဦး။ ပူရေယျ၊ ပြည့်စေကုန်သတည်း။ နိမ္မတ္တ နိမ္မတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော ဘုဝ၌လည်း။ အမေဝဘရိယာ၊ ဤမယားသည်လည်းကောင်း။ အယမေဝပုတ္တော၊ ဤသားသည်လည်းကောင်း။ အယမေဝသုဏိသာ၊ ဤချွေးမသည်လည်းကောင်း။ အယမေဝဒါသော၊ ဤကျွန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကိုပြု၏။

အသ၊ ထိုသဒ္ဓေး၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ မမ သာမိကော၊ ငါ့လင်သည်။ ဇီဝမ္ဘောယ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိယမာနော၊ နှိပ်စက်စေလျက်။ မယံ၊ ငါသည်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ နဿက္ခာတိ၊ မတတ်ကောင်း၏ ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အတ္တနောကောဋ္ဌာသံ၊ မိမိအဖို့ကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အာဟ။ ဒတ္ဝာ၊ လှူ၍။ ပတ္ထနံ၊ ဆုဘောင်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌ကဲ့သို့။ နိမ္မတ္တ နိမ္မတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ သံသရာဘဝအဆက်ဆက်၌။ ဝေရူပံဆာဘာကဘယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဝတ်မွတ်သောဘေးကို။ နပသဿယံ၊ မတွေ့ မကြုံမ် မမြင်ရပါလို၏။ ဘတ္တထာလိကံ၊ ထမင်းအိုးကို။ ပုရတောကတ္ဝာ၊ ရှေတွင်ထား၍။ သကလဇမ္ဗုဒီပဝါသိနံ၊ အလုံးစုံ ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းသူတို့အား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒေန္တိယာပိ၊ ပေးသော်လည်း။ မေ၊ ငါ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်၍လောက်။ နဥ္ဇဟိဿာမိ၊ မထအံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ဂဟိတဌာနံ၊ ခွဲ၍ယူရာ ယူရာ အရပ်သည်။ ပူရိတမေဝ၊ ပြည့်မြဲတိုင်း ပြည့်သည်သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ အယမေဝသာမိကော၊ ဤလင်သည်လည်းကောင်း။ အယမေဝ ပုတ္တော၊ ဤသားသည်လည်းကောင်း။ အယမေဝသုဏိသာ၊ ဤချွေးမသည်လည်းကောင်း။ အယမေဝဒါသော၊ ဤကျွန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကိုပြု၏။ အသ၊ ထိုသဒ္ဓေး၏။ ပုတ္ထောပိ၊ သားသည်လည်း။ အတ္တနော-ကောဋ္ဌာသံ၊ မိမိစားဖို့ထမင်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓအား။ ဒတ္ဝာ၊ လှူ၍။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ဧဝရူပံဆာတကဘယံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မွတ်သိပ်သောဘေးကို။ နပသဿယံ၊ မတွေ့မမြင်ရပါလို၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ကေဠ သဟာသထဝိကံ၊ အသပြာတစ်ထောင်ဝင်သော အိတ်တစ်လုံးကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ လွယ်၍။ သကလဇမ္ဗုဒီပဝါသိနံ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း

သားတို့အား။ ကဟာပဏ်၊ အသပြာကို။ ဒေန္တိသောပိ၊ ယူကာယူကာပေး သော်လည်း။ အယံသဟသာဟတိကာ၊ ဤအသပြာတစ်ထောင်ဝင်သော အိတ် တစ်လုံးသည်။ ပရိပုဏ္ဏောဝ၊ ပြည့်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣမေယေဝ၊ မာဘာပိတရော၊ ဤအမိအဖတို့သည်လည်းကောင်း။ မဟာန္တု၊ ကုန်သတည်း။ အယံဘရိယာ၊ ဤမယားသည်လည်းကောင်း။ အယံဒါသော၊ ဤကျွန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကိုပြု၏။

အာသ၊ ထိုသဒ္ဒေး၏။ သုဏိသောပိ၊ ချေးမသည်လည်း။ အတ္တနောကောဋ္ဌာ-သံ၊ မိမိအစာထမင်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေးလှူ၍။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤမှစ၍။ ဧဝံ ဆာတကဘယံ၊ ဤသို့သောဘေးရှိသော မွတ်သိပ်ခြင်းသဘောကို။ နပသောယ္ယ၊ မမြင်ရလို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ကေ၊ ခဲ့ညပိုင်ကား၊ စပါးတောင်းတစ်ခု ကို။ ပုရတောဝထပေတ္ဝာ၊ ရှေတွင်တည်ထား၍။ သကလဇမ္ဗုဒီပဝါသီနံ၊ အလုံး စုံ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းသူတို့အား။ ပိဇဝါတ္တံ၊ မျိုးစေ့စပါးကို။ ဒေန္တိယာပိ၊ စိတ်ထင် တိုင်းပေးသော်လည်း။ ဝိဏာဘာ ဝေ ၊ ကုန်သောအဖြစ်သည်။ မာပညယိတ္ထ၊ မထင် စေကုန်သတည်း။ နိမ္ဗတ္တ နိမ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေတိုင်း ဖြစ်လေတိုင်း သော ဘဝ၌။ ဣမေယေဝ သသုရာ၊ ဤယောကျ္ကမယောကျိုးသူတို့သည်လည်း ကောင်း။ ဣယမေဝ၊ သာမိကော၊ ဤလင်သည်လည်းကောင်း။ ဣယံမဝ-ဒါသော၊ ဤကျွန်ငါ့ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကိုပြု၏။ ဒါသောပိ၊ ကျွန်ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အတ္တနော ကောဋ္ဌာသံ၊ မိမိပေးစုရသော ထမင်းကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ

☰ အား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ပတ္ထနံ၊ ဆုအောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတောပဋ္ဌာယ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်မှစ၍။ ဧဝံ ရူပံ ဆာတကဘယံ၊ ဤသို့သောဘေးရှိ သော မွတ်သိပ်သောဘေးကို။ နပသောယ္ယ၊ မ[illegible]မ်မတွေ့ မမြင်ရပါလို၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဣမေသာမိကာ၊ ဤကခင်တို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ မေ၊ ငါသည်။ ကသန္ဓသ၊ လယ်ထွန်သည်ရှိသော်လည်း။ ဣတော၊ ဤလက်ကျိုးဖက်မှ။ တိဏသော၊ သုံးချောင်းသော ထွန်သွား တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧတ္ထော၊ ထိုလက်ငါးဖက်မှ။ ဝီသော၊ သုံးချောင်းသော

ထွန်သွားကိုသည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ဧကော၊ထွန်သွားတချောင်း လည်းကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့ ထွန်သွားခုနစ်ချောင်းကိုလည်း။ဒါရုအမ္မဏမတ္တာ၊ သစ်သားတင်း အတိုင်းအမျှည် ရှိကုန်သော။ သတ္တသတ္တ သီတာယော-ခုနစ်ခု ခုနစ်ခုကုန်သော ထွန်ရေး ထွန်ချောင်းတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို ပြု၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသည်။ တံဝဒိသံ၊ ထိုနေ့၌။ သေနာပတိဌာနံ၊ စစ်သူကြီးအရာကို။ ပတ္ထေတ္တာ၊ တောင့်တ၍။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ သမတ္ထောပိ၊ စွမ်းနိုင်သည်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ သာမိကေသု၊ သခင်တို့၌။ သိနေဟေန၊ ချစ်သဖြင့်။ ဣမေယေဝသာမိကာ၊ ဤသခင်တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣသိပတ္ထနံ၊ဤ သို့ဆုတောင်းခြင်းကို။ပဌမပေသိ၊ဖြစ်စေ၏။ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ သမ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၏လည်း။ ဝစနာဝသာနေ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို ဆိုသော စကားအဆုံး၌။ ဒေဝေါ ဟောတု၊ ဤသို့ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်စုံစေသတည်းဟု။ ဝတ္တာ၊ အမိန့်ရှိပြီး။

ဣစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်သော စီးပွားချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားသည်။ တုယှံ၊ သင်တို့အား။ ခိပ္ပမေव၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါ၊ အကြံ တို့သည်။ စန္ဒောပန္နရသောယထာ၊ဆယ့်ငါးရက်ထွန်းသော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပူရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။

ဣစ္ဆိတံပတ္ထိတံ၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော ဣဋ္ဌာရုံ အပေါင်းသည်။ တုယှံ၊ သင်တို့အား။ ခိပ္ပမေव၊ လျင်စွာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း။ သမ္ဗေသင်္ကပ္ပါ၊ အလုံးစုံသော အကြံတို့သည်။ မဏိဇောတိရသောယထာ၊ အလိုဟူသမျှကို ပြီးစေနိုင်သော မဏိဇောတိရတ် ကျောက်မြတ်ရတနာကဲ့သို့။ ပူရေန္တု၊ ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ဣမာဟိ ဒ္ဝိဟိဂါထာဟိ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်။ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်စေခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမေသံစိတ္တံ၊ ဤသူတို့၏စိတ်ကို။ပသာဒေတုံ၊ ကြည်ညိုစေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ စိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ယာဝ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတာ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ ဣမေ၊

ဤသူတို့သည်။ မိ၊ ငါ့ကို။ ပဿန္တု၊ ဖူးမြင်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ အမိုင်ဟု-တ္ထာ၊ ဤသို့ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍။ ပဏ္ဍာဝေါ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွသွားတော်မူ၏။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ သြလောကေ-ဘဂ္ဂဝေ၊ ဖူးမြင်လျက်သာလျှင်၊ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ တ ဘဘ္ဘံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပဋ္ဌာဟိ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသတေဟိ၊ ငါးရာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝိဘဇိ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၏။ တံ၊ ထိုဆွမ်းသည်။ တဿာနုဘာဝေန၊ ထို ရှင်ပုဗ္ဗကဗုဒ္ဓါ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သမ္ပတ္တိယံပိ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကြီးတို့ကား လည်း။ ပဟောတိ၊ သုံးဆောင်လောက်၏။ တေပိ၊ ထိုသူ တို့သည်လည်း၊ သြလောကေန္ဒောယေ၀၊ ကြည့်လျက် သာလျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ မုန်းတည့်သော ကာလ သည်။ အတိက္ကန္တေ ပန၊ လွန်သည် ရှိသော်ကား။ သေဋ္ဌိ ဘရိယာ၊ သင်္ဘော်ကတော်သည်။ ဥက္ကလိ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဝေါဝိလ္ဟ၊ ဆေး၍။ ပိဒဟိတ္ဝာ၊ စလောင်းအုပ်၍။ တမေသိ၊ ထား၏။ သေ့ပေါ်သင်္ဘော်သည်လည်း။ ဇိသ္ဓ-ယ၊ မှတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းဖြင့်။ ပိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ နိပ္ပဋ္ဌိတ္ဝာ၊ အိမ်၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိ၊ ရောက်၏။

သောပိ၊ ထိုသင်္ဘော်သည်လည်း။ သာယန္ဟေ ညချမ်းသော အခါ၌။ ပဗုဇ္ဇိ-တ္ဝာ၊ နိုးရ၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမသင်္ဘော်ကတော်။ အတိ၀ိယ ဆာ၀တော၊ အလွန်မှတ်သိပ်ခြင်းရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ကလိယာ၊ ထမင်းအိုး၏။ တလေ၊ အောက်အပြင်၌။ ဗျာမကသိတ္ထာနိ၊ ချိုးကပ်သော ထမင်းသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိပါလေသလော။ ဣတိ၊ ဤမေး၏။ သာ၊ ထိုသင်္ဘော်ကတော်သည်။ ဥက္ကလိယာ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဝေါဝိတ္ဝာ၊ ဆေး၍။ ထပိတဘာ၀ံ၊ ထားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တီပိ၊ သိလျက်လည်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု၍။ အ၀တ္ဝာ၊ မဆိုဦးပဲ။ ဥက္ကလိ ံ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဝိ၀ရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ အာ၀ိ-ကွိသာမိတိ၊ ကြားပါအုံ့ဟု။ ဥဒ္ဒါယ၊ ထ၍။ ဥက္ကလိမူလံ၊ ထမင်းအိုး-ကားရှေ့ ဓနိုးသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဥက္ကလိ ံ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဝိ၀ရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်-သည်ရှိသော်။ တာ၀ဒေ၀ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ သုမန ကုသလ ဒိသ၀ဏ္ဏာ၊ ကုသလဇုံအဆင်းနှင့် ထူးသော။ ဘတ္တာ၊ ထမင်းဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သည်။ ဘဇပေသိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ကလိပိ၀ေါနံ၊ ထမင်းအိုး စလောင်းသည်။ ဥက္ကိပိတ္ဝာ၊

ကြွ၍။ အဌာသီ၊ တည်၏။ သာ ထိုသဒ္ဒေးမသည်။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ကို။ ဒိသ္ဝာ၀၊ မြင်၍လျှင်။ ပိတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရာ၊ ပျံ့နှံ့
သောကိုယ်ရှိလျက်။ သေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဒေးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်။
ဥဒ္ဒေဟိ၊ ဆိုဦးလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥက္ခလိ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊
ဆေး၍။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ သာ ပန၊ ထိုထမင်းအိုးသည်ကား။ သုမနကုလသ-
ဒိသ ဝဏ္ဏယ၊ မြတ်လေးငုံနှင့် တူသော အဆင်း ရှိသော။ ဘတ္တေ၊ ထမင်း
ဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်၏။ ပုညာနိနာမ၊ ကောင်းမှုတို့ မည်သည်ကား။ ကတ္တမ္ဘ-
ရူပါနိ၊ ပြုအပ်သော ဆောတောရှိ ကုန်၏။ ဒါနိနာမ၊ အလှူ မည်သည်ကား။
ကတ္တမ္ဘယုတ္တကံ၊ ပေးအပ်သည်နှင့် ယှဉ်၏။ သာမိ၊ သဒ္ဒေးမင်း။ ဥဒ္ဒေဟိ၊ထ
ဦးလော့။ ဘုဉ္ဇဿု၊ စားပတော် ခေါ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သာ၊ ထို
သဒ္ဒေးမသည်။ ဒ္ဒန္ဒံ ပိတာပုတ္တာနံ၊ နှစ်ယောက်သော သားအဖတို့အား။ ဘတ္တံ၊
ထမင်းကို။ အဒါသိ၊ ကျွေး၏။ တေသု၊ ထို သားအဖ တို့သည်။ ဘုတ္တာ၊
စားကုန်၍။ ဥဋ္ဌိတေသု၊ ထကုန်သည်ရှိသော်။ သုဏိသာယ၊ ချွေးမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်၍။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ စားပြီးသော်။ ပဏ္ဍာသ၊ ကျန်ပဏ္ဍအား။
ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဂဟိတ ဂဟိတဋ္ဌာနံ၊ ခူးမြဲ ယူရာယူရာ
အရပ်သည်။ နု ခိယဟိ၊ ပကုန်နိုင်။ ကဋ္ဌစ္ဆိနော၊ ယောက်မဖြင့်။ သကိ-
ဂဟိတဋ္ဌာနေ ယေ၀၊ တစ်ကြိမ် ခူးမြဲယူရာသည်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်
၏။ တံ ဒိ၀သမေ၀၊ ထိုနေ့ ဥ်သာလျှင်။ ကောဋ္ဌာဒယော၊ ကျီး စသည်တို့
သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဂူဂ္ဂိတနိယာ၊ မပေနေ၀၊ ပြည့်ဖူးသော နည်းဖြင့်သာ
လျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ ဂူဂ္ဂတိ သု၊ ပြည့်ကုန်၏။ သေဋ္ဌိဿ၊ သဒ္ဒေး၏။ ဂေဟ-
ဘတ္တံ၊ အိမ်ဥ် ထမင်းသည်။ ဥဒ္ဓန်၊ ဖြစ်၏။ ဗိဇဘာ၊ တ္ဘဟိ၊ မျိုးစပါးထမင်း
တို့ဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိ ကုန်သော သူတို့သည်။ အာဂန္ဓွာ၊ လာ၍။
ဂဏ္ဍန္တ္ဝတိ၊ ယူစေကုန် သကည်းဟု။ နဂရေ၊ ပြည်၌။ ဃောသနံ၊ ကြွေး
ကြော်ခြင်းကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တဿ ဂေဟ-
တော၊ ထိုသဒ္ဒေးအိမ်မှ။ ဗိဇဘတ္တံ၊ မျိုးစပါးထမင်းကို။ ဂဏှိ သု၊ ယူကုန်
၏။ သကလဇမ္ဗုဒီပ၀ါသိဇနာ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသားတို့သည်။
တံ၊ ထိုသဒ္ဒေးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိ သု ယေ၀၊
ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

သော၊ ထို သဒ္ဒေးသည်။ တတောစုတော၊ ထိုဘဝမှ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊လူ့ပြည် နတ်ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိं ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ဂေါတမီဘုရား ပွင့်လင်း ထွန်းပတော် မူသော အခါ၌။ ဘဒ္ဒိယ နံဂရေ၊ ဘဒ္ဒိယ အမည်ရှိသော မြို့၌။ သေट्ठိကုလေ၊ သဒ္ဒေးမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသဒ္ဒေး၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားသည်လည်း။ မဟာဘောဂကုလေ၊ မျိုးစွာသော ဥစ္စာရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ တယော၀၊ ထိုသဒ္ဒေး၏ သားလျှင်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုသဒ္ဒေး၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပစ္ဆာဘာဂေ၊ အိမ်၏နောက်၌။ စုတ္တပ္ပကာရာ၊ဆိုအပ်ပြီး သောအပြားရှိကုန်သော။ မေဏ္ဍကာ၊ဆိတ်ရုပ်ပဒေသာပင်တို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိ ံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ ဧနသံ၊ ထိုသမီးမောင်နှံတို့၏။ ပုတ္တောပိ၊ သားသည်လည်း။ ဒုတ္တောဝ၊ဆုတောင်းဖက် သားသာလျှင်တည်း။ သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်။ သုဏိ-သာ၀၊ ဆုတောင်းဖက် ချွေးမသည်သာလျှင်တည်း။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ ဒါသောယေ၀၊ ဆုတောင်းဖက် ကျွန်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိ၀သံ၊ တနေ့သ၌။ သေट्ठိ၊ သဒ္ဒေးသည်။ အတ္တနော ပုညံ၊ မိမိကောင်းမှုကို။ ဝိမံသိတုကာမော၊ စုံးစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ အဗုတေ ရသာနိ-ကောဌသတာနိ၊ တင်ထောင်နှစ်ရာ၀ါးဆယ်သော ကျီတို့ကို။ သောဓာပေ-တွာ- သုမ်သင်စေ၍။ သိသံနှာတော၊ ဦးခေါင်းလျှော်လျက်။ ဒ္ဒါရေ၊ ကျီတံခါး၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်၍။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့။ ဩလောကေသိ၊ ၏။ ဝုတ္ထပ္ပကာရာ-နိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံသော ကျီတို့သည်။ ရတ္တဿာလိနံ၊ သလေးစပါးနီတို့ဖြင့်။ ရုရယိ ံသု၊ ပြည့်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသဒ္ဒေးသည်။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော သူတို့၏လည်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ဝိမံသိတုကာမော၊ စုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘရိယဉ္စ၊ မယားကိုလည်းကောင်း။ ပုတ္တာဒယော၀၊ သား၀သော သူတို့ကို လည်းကောင်း။ တုမှာကံပိ၊ သင်တို့၏လည်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ဝိမံသိဿထ၊ စုံစမ်းကြ-ကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဃ၊ ထိုသမျှေး၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ အလက်ာရံ၊ တန်းဆာကို။ အလက်ရိတ္စာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ပဿန္တဿေ၀ ၊ မြင်စဉ်လျှင်။ ကေနာလိမတ္တံ၊ တစ်ကမ်းစားမျှသော။ တဏ္ဍုလံ၊ ဆန်ကို။ ဂဟေတ္စာ၊ ခြင်စေ၍။ တေဟိ၊ ထိုဆန်တို့ဖြင့်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစာပေတ္စာ၊ ချက်စေ၍။ ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်ဦး၌။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသီဒိတ္စာ၊ နေ၍။ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌမ်ိုး၊ ရွှေယောက်မကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘတ္တေန၊ ထမင်းဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာစေကုန်သတည်းဟု။ ဃောသာပေတ္စာ၊ ကြေးကြော်စေ၍။ အဂတာဂတာနံ၊ ယူခြင်းငှာ လာကုန်လာကုန်သောသူတို့၏။ ဥပနီတဘာဇနာနိ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော အိုးခွက်တို့ကို။ ပူရေတ္စာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သကလဒ္ဒိ၀သိ၊ ဗာနေ့ပတ်လုံး။ ဒေန္တိယာပိ၊ ပေးသော်လည်း။ ကဋ္ဌစ္ဆုနာ၊ ယောက်မဖြင့်။ ဂဟိတဋ္ဌာနမေ၀၊ ခူးမြဲယူရာ အရပ်မျှသည်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တဿာပန၊ ထိုသဒ္ဒေး ကတော်၏ကား။ ပုရိမဘုဇ္ဇဒ္ဒါနံပိ၊ ရှေးဘုရားတို့အားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခု-သံဃဿာပိ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း။ ၀ါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ဥက္ခိလိံ၊ ထမင်းအိုးကို။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန၊ လက်ယာလက်ဖြင့်။ ကဋ္ဌစ္ဆုံ၊ ယောက်မကို။ ဂဟေတ္စာ၊ ယူ၍။ ဒေ၀မေ၀ ၊ ဤအတူလျှင်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပူရေတ္စာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်း၏။ ဒိန္နတ္စာ၊ လှူဖူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ၀ါမဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝဲလက်ဖဝါးအပြင်၌။ ပဒုမလက္ခဏံ၊ ပဒုမ္မာကြာချပ်လက္ခဏာသည်။ ပူရေတ္စာ၊ ပြည့်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏဟတ္ထတလေ၊ လက်ယာလက်ဖ၀ါးအပြင်၌။ စန္ဒလက္ခဏံ၊ လ၀နန်း လက္ခဏာသည်။ ပူရေတ္စာ၊ ပြည့်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ဓမ္မကရဏံ၊ ဓမ္မကရိဏ် ရေစစ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ရဟန်းသင်္ဃာအား။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပရိသာ၀ေတ္စာ၊ စစ်၍။ ဒဒ၀ေနာ၊ လှူလျက်။ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ တေန၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့်။ တဿာ၊ ထိုသဒ္ဒေးမ၏။ ဒက္ခိဏ ပါဒတလေ၊ လက်ယာခြေ၀ါးအပြင်၌။ စန္ဒလက္ခဏံ၊ လ၀နန်းလက္ခဏာသည်။ ပူရေတ္စာ၊ ပြည့်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ၀ါမပါဒတာလေ၊ လက်ဝဲခြေ၀ါးအပြင်၌။ ပဒုမလက္ခဏံ၊ ပဒုမ္မာကြာချပ် လက္ခဏာသည်။

ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်၍။ နိုဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသင်္ဘောမ၏။ ဣမိနာကာရေန၊ ဤလက္ခဏာကြောင့်။ စန္ဒ ပဒုမာဝိ နာမံ၊ စန္ဒပဒုမ သင်္ဘောကတော်ဟူသော အမည်ကို။ ကရိံသု၊ မှည့်၏။

အဿ၊ ထိုသင်္ဘော၏။ ပုဗ္ဗော ဘာပိ၊ သားသည်လည်း။ သိသံ နှာဟေ၊ ဦးခေါင်းဆေးပြီးသော်။ သဟ ဿ ဃ ထ ဝိ ကံ၊ အသပြာတစ်ထောင် ဝင်သောအိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကဟာပဏေ ဝိ၊ အသပြာတို့ဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာဂတာ ဂတာနံ၊ လာကုန် လာကုန်သော သူတို့၏။ ဂဟိတ ဘာဝနာနံ၊ ယူခဲ့သော တောင်းတို့ကို။ ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ပိဋ္ဌကံ၊ တောင်းသည်။ ယထာ ပူရိ-
တမေव၊ ပြည့်မြဲကိုင်းသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသင်္ဘော၏။ ဒါသောပိ၊ ကျွန်သည်လည်း။ သဗ္ဗာ လက်ာ ရေဟိ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာတို့ဖြင့်။ အလင်္ကရိတ္ဝာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ သုဝဏ္ဏယုဂေသု၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ထွန်ထမ်းပိုးတို့၌။ သုဝဏ္ဏယောတ္တေဟိ၊ ရွှေကြိုးတို့ဖြင့်။ ဂေါဏေ၊ နွားတို့ကို။ ယောဇေတ္ဝာ၊ ကာ၍။ သုဝဏ္ဏပတောဒ ယဋ္ဌိ ံ၊ ရွှေနှင်တံကို။ အာဒါယ၊ ကိုင်စွဲ၍။ ဒ္ဒိန္နံ ဂေါဏာနံ၊ နွားနှစ်ခုတို့ကို။ ဂန္ဓပဥ္စဂုံလိကာနံ၊ နံ့သာရှိသော လက်ငါးချောင်းရာတို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ လိမ်းကျံခြင်းကိုပေး၍။ ဝိသာဏေသု၊ ဦးချိုတို့၌။ သုဝဏ္ဏကောသကေ၊ နွားချိုကဲ့သို့ ထုလုပ်အပ်သော ရွှေအိတ်တို့ကို။ ပဋိမုဉ္စိတ္ဝာ၊ နွားချိုခွပ်၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ပါဒေသိ၊ နှင်၏။ ဣတောတိ ယောတိ ယော၊ ဤလက်ယာဘက်မှ သုံးချောင်း။ ဧတ္တောတိ ယော၊ ထိုလက်ဝဲဘက်မှ

သုံးချောင်း၊ မဏ္ဍေ၊ ၌။ ကောဟတစ်ချောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တသီတာ၊ ခုနှစ်ချောင်းသော ထွန်သွားတို့သည်။ ဘိဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝက်ဝက်ကွဲ၍။ အာဂမံသု၊ စူးဝင်လျက် သွားကုန်၏။ ဇမ္ဗုဒ္ဒီပဝါသိနော၊ ဇမ္ဗူဒ္ဒီပါကျွန်း၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဘတ္တဗီဇဟိရညေ သုဝဏ္ဏာဒီသု၊ သလေးစပါး, ရွှေ, ငွေ- စသည်တို့ဘက်။ ယထာရုစိတံ၊ အလိုရှိရာ အလိုရှိရာကို။ ဃေဋ္ဌိနော၊ သခင်း၏။ ဂေဟတော-ယေဝ၊ အိမ်မှသာလျှင်။ ဂဏ္ဍိ သု၊ ယူကုန်၏။ ဣမေ ပဋ္ဌ၊ ဤငါးယောက်ကုန်သော သူတို့သည်။ မဟာပုညာ၊ ကြီးမြတ်သောဘုန်းကံ ရှိကုန်၏။

ဝေမဟာနုဘာဝေ ၊ဤသို့အာနုဘော်ကြီးမြတ်သော။ သေဋ္ဌိ၊သခင်းသည်။ သတ္ထာ၊ သည်။အာဂတောတိကိရ၊ ကြွတော်မူလာ၏ဟူသောစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သတ္ထုပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအား ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ကရိဿာ-မိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။အန္တရာဝမဂ္ဂ၊ ခရီးအကြား၌။ တိဋ္ဌယေ၊ တိတ်ထိုယေ၊ တိတ်ထိုတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ထေဟိ၊ ထိုတိတ်ထိုတို့သည်။ ဂဟပတိ၊ ကြောင့်။ ဂဟပတိ၊ သခင်း။တုံ့၊သင်သည်။ ကိရိယဝါဒေ ၊သမာနော၊ ကိရိယအယူရှိသည် ဖြစ်လျက်။ အကိရိယဝါဒဿ သမဏဿ ဂေ ၊တမဿ၊ အကိရိယ. အယူရှိသော ရဟန်းဂေ ၊တမ၏။ သန္ဓိဋ္ဌိတံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားဘို့သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍။ နိဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်သော်လည်း။ တေသံဝစနံ၊ ထိုတိတ်ထိုတို့၏ စကားကို။ အနာဒိယိတ္ဝာ၊ မနာမယူမူ၍။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍။ကေမူန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရုပ်၌။ နိသိဒိ၊နေ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသခင်းအား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသခင်းသည်။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ပတ္ဝာ၊၍။ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရားအား။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ တိဋ္ဌိယေဟိ၊ တိတ်ထိုတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိဝါရိတဘာဝံ၊ တားမြစ်သောအဖြစ်ကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသခင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဟပတိ၊ သခင်း။ ဣမေသတ္တာနာမ၊ ဤသတ္တဝါတို့မည်သည်ကား။ မဟန္တံပိ အတ္တဒေ ၊သံ၊ မျှားစွာသော မိမိအပြစ်ကိုလည်း။ နပဿန္တိ၊မမြင်ကုန်။ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ပရေသံပိ၊သူတပါးတို့ကိုလည်း။ဒေ ၊သံဝိဇ္ဇမာနံ

ကတ္တာ၊ အပြစ်ရှိသည်ကိုပြု၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဘုသံဝိယ၊ ဖဲ့ပြာ ကဲ့သို့။ သြဖုယန္တိ၊ လွင့်ကုန်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၅၂။ ။မဟာသေဋ္ဌိ၊ သဒ္ဓေးကြီး။ အညေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝဇ္ဇံ၊ အနုမြူမျှသောအပြစ်ကို။ သုဒသံ၊ မြင်လွယ်၏။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။ ဝဇ္ဇံ၊ မျှားစွာသောအပြစ်ကို။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘုသံ၊ စပါးဖျင်းကို။ သြဖုဏာတိယထာ၊ လွင့်သကဲ့သို့။ သော၊ ထိုသူတပါးတို့၏ အပြစ်ကိုသာမြင်လေ့ရှိသော မိမိအပြစ်ကိုမြင်လေ့မရှိသောသူသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ သြဖုဏ္ဏာတိ၊ လွင့်၏။ ။သဒ္ဓေ၊ စင်းလဲသော ဌာန်မှုဆိုးသည်။ ကလိ၊ ဌာန်တို့ကိုသတ်လိုသော မိမိကိုယ်ကို။ ကိတဝါ ဣဒံ၊ သစ်ခက်ချိုး စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။ ဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်တို့ကို။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ သုဒသံဝဇ္ဇန္တိ၊ သုဒသံဝဇ္ဇံ ဟူသည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ခလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းသဖြင့် ပျက်ချော်သော။ အဏုမတ္တံ၊ အနုမြူမျှသော ဖြစ်သော။ ဝဇ္ဇံပိ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ သုဒသံ သုခေနဝပဿိတုံ သက္ကာ၊ လွယ်သဖြင့် မြင်ခြင်းငှာ တတ်ကောင်း၏။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။ အတိမဟန္တံပိ၊ အလွန်မျှားသော အပြစ်ကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ပဋိဃသံဟိတိ၊ ပရေသံ ဟိ ဟူသည်ကား။ တေနေဝကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သော-ပဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သံဃမဇ္ဈာဒီသု၊ သံဃာ့ဘောင် စသည်တို့၌။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်တို့ကို။ ဥစ္စဋ္ဌာနေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌။ ထပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဘုသံ၊ စပါးဖျင်းကို။ သြဖုဏန္တော ဝိယ၊ လွင့်ကုန်သကဲ့သို့။ သြဖုဏာ-တိ၊ လွင့်၏။ ကလိ ဝကိတဝါ သဒ္ဓောတိ ဣတ္ထေ၊ ကလိ ဝ ကိတဝါ သဒ္ဓော ဟူ သောပုဒ်၌။ သကုဏေသု၊ ဌာန်တို့၌။ အပရဏ္ဏေ ဝ ဒေသန၊ ပြစ်မှားတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထဘာဝေါ၊ အတ္ထဘောသည်။ ကလိ နာမ၊ ကလိ မည်၏။ သာခဘင်္ဂါဒိကံ၊ သစ်ခက်ချိုး အစရှိသော။ ပဋ္ဌိစ္ဆာဒနံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ ကိတဝါနာမ၊ ကိတဝါမည်၏။ သာကုဏိကော၊ ဌာန်မှုဆိုးသည်။ သဒ္ဓောနာမ၊ သဒ္ဓောမည်၏။ သကုဏလုဒ္ဒကော၊ ဌာန်ခတ်မှုဆိုးသည်။ သကုဏော၊ ဌာန်တို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ဖမ်း၍။ မာရေတုကာမော၊ သတ်ခြင်းငှာအလို

ရှိလျက်။ ကိုတ၀ါ၀ိယ၊ သစ်ခက်အုံ့ ကဲ့သို့။ အတ္တဘာ၀ံ၊ အတ္တဘောကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတိယထာ၊ ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ။ အတ္ထနော၀ဏ္ဏံ၊ မိမိအပြစ်ကို။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ-သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒသမံ၊ သော။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ၀တ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁၈-မလ၀ဂ္ဂ။ ၁၁-ဥဒ္ဓေါနသည်ထွေ့ရ ဝတ္ထု။

(မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ၀တ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဥဒ္ဓေါနသည်ထွေ့ရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် "ပရ-ဝဇ္ဇာနုပဿိသ" စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း)။

☰ **ပရ၀ဇ္ဇာနုပဿိသ** တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပရ၀ဇ္ဇာ နုပဿိသ-စသော ဤတရားဟော့ခြင်းကို သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဥဒ္ဓေါနသည်ံ နာမ၊ ဥဒ္ဓေါနသည် အမည်ရှိသော။ ကေ၀်ကထေရံ၊ မဇ္ဈိမ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ အကျယ်ဆိုအုံ့။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ဧ၀ံ နိ၀ါသေတိ၊ ဤသို့ဝတ်၏။ ဧ၀ံ-ပါရုပတိ၊ ဤသို့ ရုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ ရှုံ့ချသော စကားကို ဆိုလျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အန္တရမေ၀၊ အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ဂဟ၀သန္တော၊ ရှာလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အသုကောနာမထေရော၊ ဤ မည်သော မထေရ်သည်။ ဧ၀ံ-ကရောတိတိ၊ ဤသို့ပြု၏ဟု။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊

ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝတ္ထုသိသော၊ ဝတ်ကို အဦးပြု ခြင်းခို။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ ဝေဿဝဒန္တော၊ ဤသို့ဆုံးမသောသူကို။ အနုနု-ပဝါဒေါ၊ မစွပ်စွဲအပ်။ ယောပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဋ္ဌာနသည်တာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါး တို့၏။ အန္တရံ၊ အပြစ်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာလေ့ရှိ၍။ ဝေဝတ္ထာ၊ ဤ သို့ဆိုလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ တဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ ဗျာနာဒီသု၊ ဗျာန် စသည်တို့တွင်။ ကောပိ ဝိသေသော၊ တစ်ခုတစ်ခုသောဗျာန်မင်ဖိုလ် အထူးသည်လည်း။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အာ-သဝါယေव၊ အာသဝေါတို့သည်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏံ၊ ပွားကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၅၃။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရဝဏ္ဏာ နုပယသိသ၊ သူတပါး၏ အပြစ်ကို ရှုတတ်သော အလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဋ္ဌာနသည်နော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချ လိုသော အမှတ်ရှိထသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါ တရားတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာသဝက္ခ-ယာ၊ အာသဝေါတရား လေးပါး တို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်မှ။ အာရာ၊အ လွန်ဝေး၏။ ဣတိ**အာဟု**၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဥဋ္ဌာနသည်နောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေနိ ဝါ၊သ-တမ်း၊ ဤသို့ ဝတ်အပ်၏။ ဝေပါ ရှပိတမ်း၊ ဤသို့ရှုံ့အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အန္တရံ၊ အပြစ်ကို။ ဂဝေသိတာယ၊ ရှာခြင်းရှိသဖြင့်။ ဥဋ္ဌာ-နပုဂ္ဂလသ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗျာနာဒီသု၊ ဗျာန် စသည်တို့ တွင်။ ကေဝမ္ပေါပိ၊ တစ်ခုသော တရားသည်မျှလည်း။ နဝဍ္ဎတိ၊ မပွား။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာသဝ၊ အာသဝေါ တရားတို့သည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွားကုန်၏။ ကေနေတ ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟတ္တမဂ္ဂသင်္ခါတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဟူ ဆိုအပ်သော။ အာ-သဝက္ခယာ၊ အာသဝေါ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်မှ။ အာရာ ဒူရံ၊ ဝေးခြင်း သို့။ ဂဏောဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ**အတ္ထော**၊

ဤကဲ့သို့အနက်တည်း။ ဒေသနာ၀ဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စ သည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ကောဒဿမိ၊ သော။ ဥဗ္ဗာနသညိတ္တော၀ဏ္ဏ၀တ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ- ပြီးပြီ။

၁၈-မလ၀ဂ္ဂ။ ၁၂-သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇက၀တ္ထု။

(ဥဗ္ဗာနသညိတ္တေ၀ရ ၀တ္ထုဌာန် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထ ၀ဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ သုဘဒ် ပရိဗိုဇ်ရဟန်း ၀တ္ထုဌာန် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဋ္ဌ၀ဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ၀ယာသ ဆရာသည် "အာကာသေ၀ိ" စသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။)

အာကာသေ တိ ဣမံ ၀မ္မဒေသနံ၊ အာကာသေ ဟူသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည် ၌။ ဥပဝတ္တေ၊ အရှေ့ဘက်။ ပဲလ္လာနံ၊ မယ္လာမင်းတို့၏။ သာလ၀န၊ အင်ကြင်း တော၌။ ပရိနိ၀ါနမညေ၊ ပရိနိ၀ါန် ပြုတော်မူအပ်သော် ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းတော်ဖူးလျက်။ သုဘဒ္ဒံ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်ကို။ အာ၀ရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကဝလသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ ကြားရသည် ကား။ သော၊ ထိုသုဘဒ်သည်။ အဂိတော၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကနိဋ္ဌ၀ါ၀ရ၀ိ၊ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကေသို သ၀ေ၊ တကြိမ်စပါး လုပ်ရာ၌။ နဂ္ဂ၀ဋ္ဋံ၊ ကိုးကြိမ်။ ဘဂ္ဂ၀ါနံ၊ အဦးအဖျားဟူသော အလှကို။ ဒေ၀ေန္တ၊ လှသည်ဖြစ်သော်။ ဒါနံ ဒါတုံ၊ အလှပေးခြင်းငှာ။ အနိစ္စံ ဇနေ္တ၀ ၊ အလို မရှိခြင်းကြောင့်။ လြသဂ္ဂိတ္ဝာ၊ ဂစတနာသုတ်ယုတ်သော အားဖြင့် အောက်သို့ သက်၍။ အ၀သာနေ၊ အဆုံး၌။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဌမ ပေါ၀ိ-ယံ၀ိ၊ ပဌမပေါ၀ိ၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမပေါ၀ိယံ၀ိ၊ မဇ္ဈိမပေါ၀ိ၌လည်း ကောင်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဠ္ဠံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ နာလတ္တိ၊ မရအပ။ ပစ္ဆိမပေါ၀ိယံ၀ိန၊ ပစ္ဆိမပေါ၀ိ၌ကား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိ၀ါန-

ကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးဌာ်။ အယံ၊ ဤသုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည်။ တီသုပဋ္ဌေသု၊ သုံးပါးသော ပြဿနာတို့ဌာ်။ အတ္တာနောကန်ံ၊ မိမိယုံမှားခြင်းကို။ မဟာလွှကေ-ပရိမ္ဗာဇကေ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းကြီးတို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေးဌာ်။ သမဏာ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဒဟာရောတိသညာယ၊ ငယ်ရွယ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ နု ပုစ္ဆိ၊ မမေးမိ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါဌာ်။ တဿစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ ပရိနိဗ္ဗုနာ-ကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူခါနီးပြီ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ မေ၊ ငါသည်။ သမဏသ္မိ ဂေါတမသ္မိ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ အပုစ္ဆိတကာရဏာ၊ မမေးလိုက်သောအကြောင်းကြောင့်။ ဝိပ္ပဋိသာရောပိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ ဖြစ်ရာ၏။ လ္ဟဘိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ အနုဒ္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒမထေရ်သည်။ နိဝါယ-မာနေဝပိ၊ တားမြစ်သော်လည်း။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သြကာ-သံကတ္ဝာ၊ အားခွင့်ပေးတော်မူ၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သုဘဒ္ဒံ၊ သုဘဒ်ကို။ မာနိဝါရယိ၊ မမြစ်လင့်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပဋ္ဌ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတု၊ မေးပါစေ။ လ္ဟတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အနေ္ဓာသသာကိ၊ တင်းတိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ယောဇ္ဇာမဗ္ဗကေ၊ ညောင်းစောင်းအောက်ဌာ်။ နိသိန္နော၊ ဇနလျက်။ ဘောသမဏ၊ အို-ရှင်ရဟန်းဂေါတမ။ ကိ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ အာ,ကာသော၊ ကောင်းကင်ဌာ်။ ပဒံနာမ၊ ခြေရာမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါအုံ့လော။ လ္ဟတော၊ ဤ သာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဌာ်။ သမဏောနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ သယာတာ၊ မြဲကုန်သော။ သခ်ါ-ရုနာပ၊ သင်္ခါရတို့မည်သည်။ ပ္ပါကုန်ရာသလော။ လ္ဟတိလ္ဟမေဝဇ္ဇ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အသ၊ ထိုအခါဌာ်။ အသ၊ ထိုသုဘဒ်အား။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ တိုကောင်းကင်ခြေရာစသည်တို့၏။ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို။ အာစိက္ခန္တော၊ ဟောကြားတော်မူလျက်။ လ္ဟမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၅၄။ သုဘဒ္ဒ၊ သုဘဒ်။ အာကာသေ၊ ဌာ်။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ နတ္ထိ ဧဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဗဟိဒ္ဓေ၊ ငါ၏သာသနာတော်မှ အပဌာ်။ သ်မ ဏော၊ မဂ္ဂဌာန် ဖလဌာန် ရဟန်းသည်။ နတ္ထိ ဧဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ပဇာ၊ သံဘွဲ့ဝါ အပေါင်းသည်။ ပမဏ္ဍာဘိရတာ၊ သံသရာစက်ကို ခွဲတတ်ကုန်သော တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိ ဟူသော ပပဉ္စ တို့ဌာ်သာ အလွန်မြေ့လျော်ကုန်၏။ တထာ ဂတာ၊ ဝိပဿီ စသော ရှေးဘုရားကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းကုန်သော ဘုရားတို့သည်။ နိဗ္ဗပဏ္ဍာ၊ သံသရာ စက်ကို ခွဲတတ်ကုန်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ကင်းကုန်၏။

၂၅၅။ ။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဌ်။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ နတ္ထိ၀ေ၊ မရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဗာဟိရေ၊ သာသနာမှ အပဌ်။ သမဏော၊ရဟန်းအံ့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ သဿတာ၊ မြဲခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား။ ဣဋ္ဌိ၀ံ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဒေသေသိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ပဒန္တိ၊ ပဒံ ဟူသည်ကား။ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊ ဤကောင်းကင်ဌ်။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဝသေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေ-ရူပန္တိ၊ ဤသို့ သဒ္ဒသာရီ ကုန်၏ဟူ၏။ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ သိစေ အပ်သော။ ကဿစိပဒံနာမ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူ၏ ခြေရာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပဗာဟိရတိ၊ ပဗာဟိရေ ဟူသည်ကား။ မမသာ၊သနတောဝါ၊ ဘုရား သာသနာတော်မှာ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဌ်။ မဂ္ဂဖလဋ္ဌော သမဏောနာမ၊ မဂ္ဂဌာန် ဖလဌာန် ရဟန်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။သဗ္ဗလောက-သင်္ခါတာ၊ သတ္တလောက ဟုဆိုအပ်သော။ အယံပဇာ၊ ဤ သတ္တ၀ါသည်။ တဏှာဒီသု ပပဉ္စေသုယေ၀၊ တဏှာ စသော ပပဉ္စတို့ဌာ်သာလျှင်။ အာဘိရတာ၊ အလွန် မြေ့လျော်ကုန်၏။ နိပ္ပပဉ္စာတိ၊ နိပ္ပပဉ္စာ ဟူသည်ကား။ဗောဓိပူလေ-ယေ၀၊ ဗောဓိပင်ဌ် သာလျှင်။ သဗ္ဗ ပပဉ္စာနံ၊ အလုံးစုံသော ပပဉ္စတို့၏။ သမုစ္ဆိန္နတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိပ္ပပဉ္စ တထာ-ဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပပဉ္စ မရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ သမ်ါဆုတိ၊ဟူသည်ကား။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာ တို့တည်း။ ဟိ၊ ထို စကား သင့်စ့။ ဘေသု၊ ထို ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တစ်ခုသော ခန္ဓာသည်လည်း။ သဿတော နာမ၊ မြဲခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဋ္ဌိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါနံပန၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ အားကား။တဏှာမာနာဒီသု၊တဏှာ

မာန စသည်တို့သည်။ ဣဋ္ဌိတေသု၊ တုန်လှုပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သခ်ါရာ၊တို့သည်။ သဿတာနိ၊ မြဲကုန်၏ဟူ၍။ ယေန၊ အကြောင်ကြောင့်။ ဂဇကုယ္ယ၊ ရာ၏။ တံ ဝတန ကဝရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်း ကြောင့်။ ကေ-ဣဋ္ဌိတံပိနာမ၊ တစ်ခုသော တုန်လှုပ်ခြင်း မည်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော် အဆုံး၌။ သုဘဒ္ဒေါ၊ သုဘဒ်သည်။ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌ-ဟိ၊ တည်၏။ သမ္မတ္တ ပရိဆာယပိ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒ္ဝါဒသမံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော။ သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

မလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ မလဝဂ် အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
အဋ္ဌသာရသမောဝ၊ တစ်ဆယ့် ရှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိသ္မိ
တတိယတ္ထေ-ပြီး၏။